

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

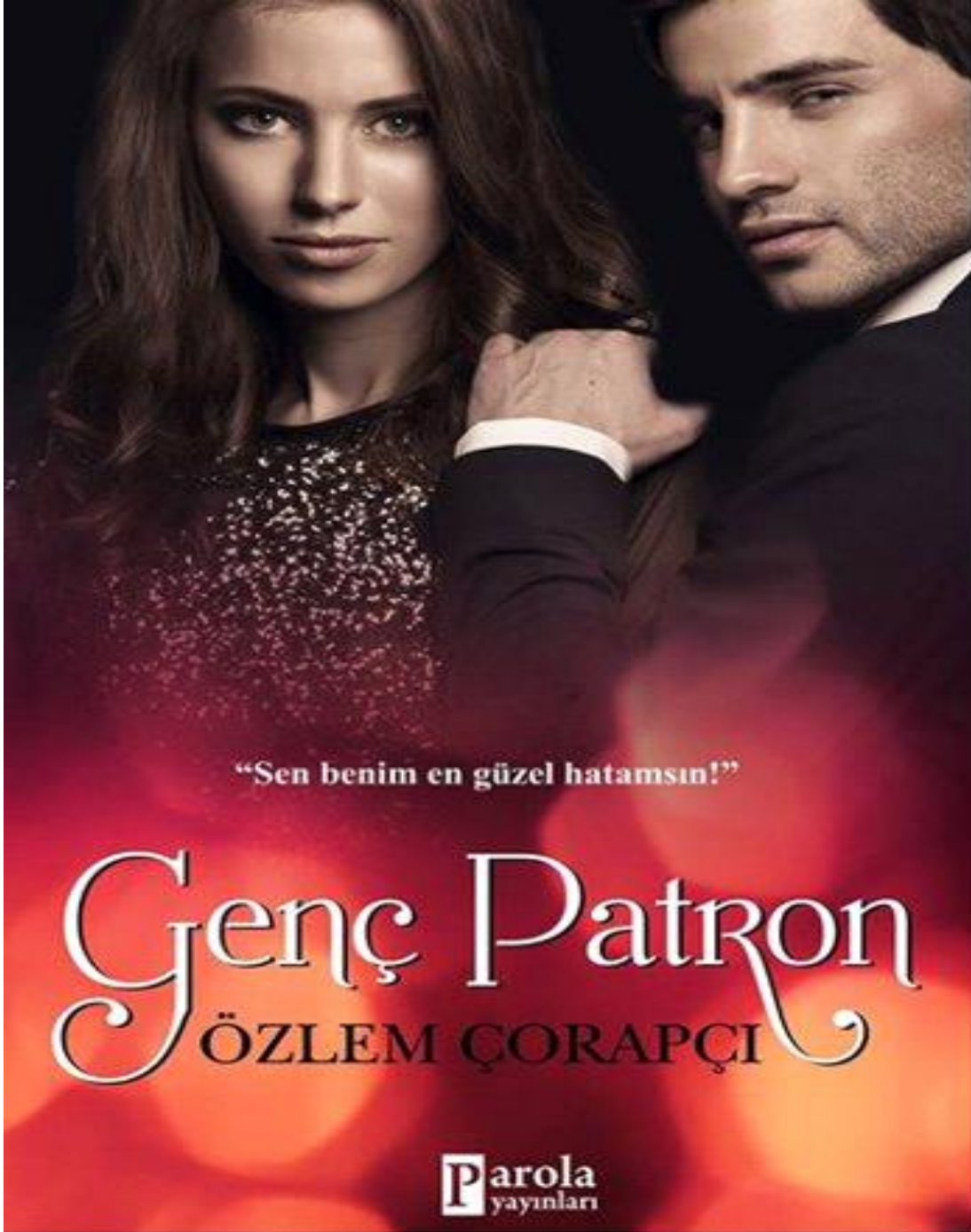
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Özlem Çorapçı - Genç Patron

" Koli Bandı "

Mezun olduğum günden bu yana tam 4 yıl geçmiş ve asistan olarak girdiğim, Yılmaz holding bünyesinde çalışıyorum. Bu iş yerinde kalabilmen için gerçekten çok dikkatli, zeki ve kıvrak düşünceye sahip olman gerekiyor. Bu Özellikleri taşıyorsan burada kalırsın, sadece burada kalmakla yetinmez, iş dünyasında da aranan asistan ve vazgeçilmez bir eleman olursun. Tabi ki Bu iş yerinde Hasan Bey tarafından vazgeçilmez bir eleman olmuştum. Kendisi ile 4 Yıl çalışmış, Her huyuna alışmış, ve resmen sağ Kolu olmuştum. Ta ki Bora Bey Amerika'daki gecikmeli yüksek lisansını bitirip, İstanbul'da ki bu firmaya dönüş yapana kadar. Her ne kadar işinde başarılı, tipinde yakışıklı, özel hayatında çapkının önde gideni olsa da onu gördüğüm çoğu zaman, sadece tokatlamak isteyen bir asistanı olmuştum..

Onu düşününce gerildim yine oldukça yakışıklı, uzun boylu, Mavinin en açık tonunda yani resmen gri gözlü, kumral ama daha çok sarışın tenli bir adam. Şirketteki tüm kadınlar, onun ile her akşam yatma hayali kurar iken onun iş yerinde seviyeli olması tek artısı idi. Ama şirket dışında yaptığı çapkınlıkları günün malzemesi yapılmaktan çekinilmezdi. Bazen bir kadının, bir adam ile yatmasına sadece para ve dış görünüş yeterli olur mu? Diye düşünmekten kendimi alamıyordum. Üstelik ben bu adam ile üniversiteden beridir tanışıyordum. Hatta tek gecelik bir ilişkim de olmuştu. Tamamen onun şerefsizliğine dayanan...

Sıkıcı ve yoğun bir pazartesi olacağı geçen haftadan belli idi ve şu anda bilgisayarına gömülmüş, şu lanet olasıca sözleşmeleri kontrol ediyordum. Tek bir hatanın olmaması ve bir an önce bitmesi gerekiyordu. Öyle gerekiyordu çünkü Bay pislğin çenesini açmaması ve benim sinirlerimi zıplatmaması için. Ben, bu düşünceler içinde işimi yapmaya çalışırken, hemen yan taraftan gelen, sakın ama bir o kadar da iğneleyici ses tonunda

" Azra Hanım? " diyen Bora beyin sesi ile ellerim klavyenin üzerinde çivilenmiş bir halde duraksadım. Kendimi gelebilecek en sinir bozucu kelimelere hazırlayarak, derin bir nefes aldım ve içimdeki mahalle kızı

'Evet, başlıyoruz' diyerek kolları sıvadığın da yavaşça, Bora beye yüzümü döndüm. Ona kendimden emin ve bir o kadar da meydan okuyan ses tonumla,

"Buyurun Bora Bey" diye karşılık verdim ve söyleyeceklerini beklemeye başladım.

Gözlerini kısmış ve elindeki evrakları gözüme sokarcasına sallayıp.

"Bu sözleşmeleri gerçekten kontrol ettiğinize emin misiniz?" Dedğinde derin bir nefes aldım ve

"Evet, eminim" dedim. Aynı şekilde oda derin bir nefes alıp, masama doğru yaklaştı. Elindeki evrakları tam önümdeki diğer evrakların üzerine atarcasına bırakıp, ellerini masama dayadı ve burun buruna gelecek şekilde eğildiğinde, kalbimin deli gibi atmaya başladığını hissettim. Nefes alışım bile hızlandı. Bu adamın yıllar sonra bile kalbimin ritmini böylesine değiştirebilmesine bin lanet okuyarak, dişlerimin arasından

"Sorun ne Bora Bey?" diye sordum. Sinsi bakışları, soğuk bakışları ile yer değiştirirken,

"Sözleşmeleri kontrol ettiğinizi söylemiştiniz bir çok imla hatası var. Bu şekilde karşı tarafa sunmamız tam anlamıyla fiyasko olurdu. Farkındasınız dimi?" diye hırladığında ona verdiğim sözleşmelerin aslında taslak olduğu sanırım aklından çıkmış ve onun için şu anda zafer kazanmışcasına alay durumundaydı. Yüzüme yerleştirdiğim sinsi sırıtma ile sandalyemi geriye ittim ve ondan uzaklaşıp ayağa kalktım. Bu hareketim ile oda eğilmiş olduğu masadan doğrularak, açıklama beklercesine ellerini göğsünde birleştirerek bana baktı. Benden rahat bir yirmi santim uzundu ve şuan da bana resmen tepeden bakıyordu. Şu lanet olasıca topuklu ayakkabılarımı giyiyor olmama rağmen, onun omuz seviyesine anca geliyordum. Ve onunla göz göze gelebilmek için kafamı yukarı kaldırmak zorundaydım. Onun bu durumdan keyif aldığı, gri gözlerinin parlamasından belli oluyordu.

"Kusura bakmayın Bora Bey ama elinizdekiler taslak" dedim eve orijinal olan sözleşmeleri fırlattığı taslakların arasından bulup, ona uzatıp

" Anlaşma yapacağınız firmaya bunları göstereceğiz, ve o bana verdikleriniz sadece sizin bana mail olarak yazdıklarınıza firma isimlerinin eklenip, size göstermek için çıkardığım belgelerdi." Dedimde sesimin, titremeden çıkmasına içimden şükrettim.

O ise geniş göğsünde kollarını birleştirmiş ters ters bana bakıyor ve koyu renk takım elbisesinin, omuzlarında gerildiği yöne doğru bakmamak için oldukça bilinçli bir şekilde gözlerimi kaçırdım. Üniversitede aynı okulda olduğumuz ve onun her gördüğümde üstsüz bir şekilde basketbol oynadığı sahneler gözümün önüne geldi. Şu anda o ceketin altındaki kasları, hayal edebiliyordum ve tabii ki uzattığım sözleşmeleri elimden, bir hışım da çekip, aynı hızla odasına girip kapısını sert bir şekilde kapatarak bu anı bozmak zorundaydı. Bu hareketi ile sinsi sırıtmam zafer gülümsemesine dönüşmüştü. Kıvrak hareketler ile sandalyemi çektim ve oturup yarım kalan işime geri döndüm.

Odasına girdiğinden beridir yapmam için attığı iş maillerinin ardı arkası gelmiyordu ve bu gerçekten bu gün yapmam gereken işleri de yapmamı engelliyordu. Ben gönderdiği mailler ile boğuşurken odasından çıktı ve o piç sırtması ile

"Azra hanım" dedi ve gözlerim gözleri ile buluştuğun da daha çok sırtarak

"gönderdiğim grafikleri tamamlayıp, proje tabloları ve zaman çizelgeleri ile birlikte toplantımdan sonra, toplantı salonuna getirin inceleyelim" dedi ve ofisten, toplantıya girmek üzere çıktığında gözlerim kocaman olmuş arkasından bakıyordum. Lanet olasıca pislik herif o kadar yakışıklı görüntüne rağmen o, mükemmel ağzından dökülen kelimeler sayesinde pislik biri olduğunu her defasında kanıtlıyordu. Bu durum için her defasında bir koli bandının işimi göreceğini ve bir gün konuşmaya başladığında o, koli bandını ağzına yapıştıracağımı hayal ederek, umutsuzca daha bir sürü mailin toparlanması gerektiğini gösteren, bilgisayar ekranıma yüzümü ekşiterek baktım. Bu projede baya ilerideydik ama öyle 2 saatlik toplantının bitimine kadarda toparlanabilecek bir proje değildi. Resmen, benim sabrım ile oynuyordu. Bunu bilerek yapıyordu pislik... Tabi ki ona istediğini vermeyecektim ve hızla işe koyuldum .. Tam gaz çalışmaya devam ederken ofisin kapısının açıldığını duydum ve kafamı kaldırdım. Merve gülümseyerek içeri girdi. Merve benimle birlikte aynı dönemde işe başlayan arkadaşım idi ama o finansman çalışıyordu. Merve gülümseyen yüzü ile

"Hadi yemeğe?" diye söylendi. Ben umutsuzca başımı salladım ve

"Hiç sanmıyorum Merve" dedim. Özür dileyen gözlerle ona baktım ve onun, tebessümünü zoraki gülümsemeye dönüştü

"Neden yine mi Bora Bey? Bu adamın, alıp veremediği ne seninle?" diye sordu ve masamın üzerine oturarak konuşmasına devam etti

"Sana karşı hep cinleri tepesinde gibi davranıyor. Sanırım bu gün de aynı durumda" dediğinde Allah'ım bu kızın her şeyden nasıl haberi oluyordu ki diye düşünüp, derin bir nefes aldım ve

"Bilmiyorum, ama şu anda benden istediği işin on kişi olsak 2 saatte bitiremeyiz" dediğimde Merve,

"Gelirken sana bir şeyler getirmemi ister misin?" diye sordu ve gözleri Bora beyin odasına doğru kaydı

"Kahvesi için zehir falan" Diyerek gülümsediğinde

"Fena olmaz aslında, ama şimdi bu gençliğimi yakamam" diyerek durumu

değiştirmeye çalıştığım da Merve, gülümseyerek ofisten çıktı. Masamdaki kahvem in son yudumunu da içmiş tim ki eğildiğimde kahvem in, eteğime döküldüğünü fark ettim.

"Lanet olsun! Bir bu eksikti " diye söylendim ve Merve'nin geri geldiğini duydum

"Çok rezil bir gün oldu ğu yetmezmiş gibi birde eteğime kahve dökmüşüm, aslında gelirken bir tane" kafamı kaldırdım ve orada duranın Merve olmadığını gördüm. Yanaklarım utançtan kıpkırmızı oldu ve eteğimi geri indirdim

" Affedersiniz Bora Bey ben..."

" Azra hanım, bu tip sakarlıklarla vakit kaybetmeyin ve size verdiğim işe odaklanın. Sadece 2 saatiniz var. Sonrasında bahane kabul etmiyorum." dediğinde hala isyan etmemi bekler bakışlarla suratıma bakıyordu. Kasıntı piç, diye geçirdim içimden ve sakin ve kendimden emin ses tonumda

"Tabi ki Bora Bey" dediğimde gözleri hayal kırıklığıyla kapandı. Bir süre dişlerini sıkıp bana baktı. Sonra geri dönüp fırtına gibi ofisine girdi. Ardından iki saniyelik bir zamanda girdiği gibi odasından çıktı ve bana hiç bakmadan ofisten de çıktığında, arkasından şaşkınlıkla baka kaldım. Ne yapmaya çalışıyordu ki? Diye kendi kendime sorduktan sonra hızla önümdeki işlere koyuldum.

Bütün işlerim bittiğinde saat 6.20 idi ve toplantısının bitmesinin üzerinden 20 dakikalık bir zaman geçmişti. Hızla son toplantının yapıldığı, toplantı odasına doğru yürüyordum. Konferans odasına yaklaştığımda sakince nefes almaya ve adımlarımı yavaşlatmaya başladım. 20 dakikalık bir gecikmem vardı. Bu sorun muydu? Tabi ki bu pislik için sorundu. Ve kesinlikle beni azarlamak için fırsat.... İçeride beni bekliyordu, kollarımın arasındaki belgeleri düzelttim ve derin bir nefes alarak kapıyı çaldım.

"Gel" diye içeriden bir odunun sesi yükseldi ve içimden dua ederek içeri girdiğimde, takım elbisesinin ceketini arkasındaki sandalyeye asmış, kravatını gevşetmiş, gömleğinin buruşuk beyaz kolları dirseklerine kadar sıyrılmış ve çenesini birleştirdiği parmaklarının ucuna yaslamış, toplantı masasında oturuyordu. Göz göze geldiğimizde bakışları, benimkileri delip geçiyor, fakat bir şey söylemiyordu.

"Özür dilerim Bora Bey" dedim hala sesim nefes nefese konuşmaya devam etmek istediğimde, beni kaleye bile almadığını fark ettim. Her ne söylersem söyleyeyim kesin laf sokacak ve sinirimi bozacaktı. Onun için bir an önce şu çalışmalarını kontrol edip hızla gitmeliydim.

Hızlı adımlarla toplantı masasının önüne gidip, masanın üstüne proje taslaklarını yaydım. Raporlardan bir kaçını eline aldı ve incelemeye başladı.

Allah'ım bu kadar göz kamaştırıcı olmasa işim daha kolay olacaktı. Elindeki evrakları incelemeye devam ederken, eli ile devam etmemi işaret etti. Boğazımı temizledim ve sunuma başladım. Ben teklifin farklı noktalarına değinirken o doğrudan elindeki kopyaya bakarak sessiz kaldı. Neden bu kadar sakindi, öfke krizi ile başa çıkabilirdim. Fakat bu gizemli sessizlik sinir bozucuydu... Bazı takip grafiklerini göstermek için masanın üzerine eğildiğim de göz göze geldik. Elindeki evrakları incelemeyi bırakmış, beni izliyordu. Bu durumu önemsemeden anlatmaya ve proje üzerindeki detayları göstermeye devam ediyordum ki onun, yüzüme bu kadar dikkatli bakması benim dikkatimi bir hayli dağıtıyordu.

"Bu durumda şöyle bir yol izle...." cümlemi bitiremeden duraksadım. Artık gerçekten devam edemiyordum ve sandalyeme yaslanarak

"Bir sorun mu var ?" diye sordum. Bora yayılarak oturduğu sandalyesinden ağır ve sinir bozucu bir seksilik de öne doğru eğildi. Bu hareketi, yüzlerimizi aynı hizaya getirdi. O gri gözlerini gözlerime dikip, nefesimin kesilmesine neden oldu. Onun nefesi yüzümü alev gibi yakarken, beynimin şu anda yapması gereken işi hatırlamasını umut ediyordum. Bu sessizliği bedenimdeki tüm kasları geriye alıyordu ve içimin eridiğini hissediyordum. Kahrolası pislik ne halt etmeye yapıyordu bunu şimdi. Bu yakınlığına karşılık sesim çıkmaya da dişlerimi sıktım. Kalbim göğsümün içinde küt küt atarken en azından yarım dakika geçmişti ki

" Gerçekten unuttun mu ?" diye fısıltısı geldi kulağıma

O bu soruyu sorduğu anda geçmişe doğru gitti aklım. Üniversitenin 2. senesinde idim ve okulun en inek öğrencilerinden olduğumdan öyle sevgilim falanda olmuyordu. Bu Bora, dallama arkadaşları ile bir oyun oynamış ve iddia konusunda kurban olarak da beni seçmişlerdi. Sözde Bora beni tavlacak ve yatağa atacak, sonrasında da sepetleyecekti. Öylede oldu. Bora, karizmasına en namuslu insanın bile dayanamayacağını kanıtlamış, bende ilk gecemi bir pislik ile yaşamış oldum. O kazandığı zaferle böbürlenirken, ben utançtan intihar etmeyi bile düşündüm. Hatta bir ara onu öldürmeyi ve bu dünyayı onun gibi bir pislikten kurtarmayı bile düşündüğüm oldu. Zor zamanlardı, okuldaki dalga geçmeler, onun kullanıp bir kenara fırlattığı sevgilileri, sanki onun karısıymış ve kendileri farklı bir olay yaşamış gibi her an yüzüme kahkahalarını vuruyorlardı.. O gecedен sonra onu hep görmüştüm. Ama hiç konuşmamış, hatta suratına bile bakmamıştım. Tamam, tüm olay onun suçu değildi. Bazen garip bakışlarını yakalasam da üstünde durmamış, görmezden gelmişim. O 4. sınıf olduğundan, okulu bittikten sonra bir daha hiç görmemişim onu ta ki 9 ay önce çalıştığım firma sahibinin oğlu olduğunu ve artık onun asistanı olduğumu öğrenene kadar. Baya zaman geçmişti. Hatta uzunca bir zaman beni hatırladığını sanmıyordum ve

kendimi hiç hatırlatmaya çabalamıyordum. Diye düşünürken

"Söyle Azra unuttun mu?" diye tekrar sorduğunda, düşüncelerden sıyrılıp

"Neyi" diye fısıldayarak karşılık verdim. Bora dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı ve nedeysen milimlik aralık bırakıp, tekrar içten gelen bir sesle

"Beni" dediğinde

Gözlerim gözlerinde takılı kaldı. Ah tanrım içim eriyordu resmen, aklım bas tokadı, bedenim ise başlatma tokadına bozma diyordu. Ben aklım ve bedenimle savaşıırken, onun mükemmel dudaklarını dudaklarımda hissettim. Yumuşak öpüşü ve git gide sıklaşan nefesi beni benden alıyordu. Onu itip uzaklaştırmam ve hemen kalkıp buradan gitmem gerekiyordu. Fakat tepki vermeden öylece duruyordum. Beynim kilitlenmiş gibiydi. Düşündüklerimi faaliyete geçiremiyordum..

"Ne düşünüyorsun?" diye

Sordu öpüşüne karşılık vermediğimi fark ettiğinde. Halen baştan çıkarma çabasıındayken, gözleri benimkilere kitlenmişti. Birden bire dıştan içe eridiğimi hissederek, derin bir nefes aldım. Bedenimin bu şekilde tepki vermesine nasıl izin veriyordum. Onu halen tokatlamak istiyordum. Fakat devam etmesini de istiyordum. Dudakları dudaklarımı daha arzulu bir şekilde öpmeye başladı. Daha derin öpmeye devam ederken, birden kendimi çektim. Devam etmemiz çok riskliydi. Durması gerekiyordu ve şu anda kendi rızası ile durabileceğine emin değildim. Bu düşünceler ile birden kendimi çekip, gözlerine baktığımda konuşmak için nefes aldığımı fark etti ve duraksadı

"Beni küçük düşürmeni, hakaret etmeni, kullanmanı mı? Ve bana basit bir kızmışım gibi davranmanı mı?" dedim gözlerinin içine bakarak, kısık ama net bir sesle konuştuğumda, donmuş gözlerle bakıyordu. Bana bakan gözleri daha da koyulaşmış, çenesi gerilmişti.

"Yok, unutmadım Bora Yılmaz" dedim daha Yüksek bir sesle ve sesim bu sefer daha çok kendime güvenirce çıktı. Sonra bir hızla göğsünden onu ittirerek kendime kalkacak bir alan yarattım. Aynı hızla ayağa kalktım. gömleğimi düzeltip, tekrar onun suratına baktım.

"Sanırım hayatımın sonuna kadar da unutmayacağım" dedim

Çantamı ve evrakları masanın üzerinden aldım. Hızla arkamı dönüp çıkmak için ilerliyordum ki kolumda kolunu hissetmemle çekilip dudaklarımdan dudaklarını bulması

bir oldu. Beni sertçe öptükten sonra elleri belimi kavramış bir şekilde hafif geri çekilerek, gözlerimin içine baktı ve birazda alaylı bir ses tonu ile

"O zaman daha fazlasını yaşamaya hazır ol, Azra Hanım" dedi ve ben, gözlerim kocaman olmuş bir şekilde ona bakarken, elini belimden çekti. O sırada aklım başıma geldi ve sinirime hakim olamayarak, suratına okkalı bir tokat attım. Neye uğradığını şaşırarak öfkeli gözlerle suratıma baktı. hiç tereddüt etmeden

"Sizde yaşayacaklarına hazır olun Bora Bey, en az sizin ki kadar acı verecek çünkü" dediğimde alayla dudağını kıvırdı ve

"Göreceğiz" dedi kafasını sallayarak. Bende

"Görelim" dedim ve devam ettim

"Bu gün çalışmak için iyi bir gününüzde değilsiniz. Ben gitsem iyi olacak sunum ve raporlar zaten masanızda. Kendiniz bakın. Herhangi bir olumsuzluk olursa mail atarsınız cevap veririm. Asılları bende ve istediğiniz yerleri de düzeltirim" dedikten sonra

"İyi akşamlar " diyerek arkamı döndüm ve tam kapıya ulaştığımda arkamdan

"Daha iyi bir akşam olabilirdi "diye sert bir ses tonu ile konuştuğunda, kapının ağzında durup ona döndüm ve gayet alaycı bir gülümseme ile

"Üzgünüm" dedim

Tepkisi dumur olmuş gibiydi vereceği karşılığı beklemeden çıktım. Kapıyı da sert bir şekilde kapadım. Kapının ardından da hızlıca uzaklaştım. Şirket kapısından çıkıp otoparka doğru devam ettim ve hemen arabama bindim. Ellerim direksiyonda dikiz aynasından kendime baktım

"Lanet olsun! ne yaptım ben "diye Mırıldandım.

Gerçekten ne yaptım. Lisansımı almama sadece 4 ay var ve adam resmen hem eski sevgilim. Hem de canımı yakan ilk gecemi yaşadığım adam ve bu yetmezmiş gibi birde bu pislik, benim patronum. Yaklaşık 15 dakika önce ben bu saydıklarımın üzerine, bu adama meydan mı okudum?

"Kahretsin!!" ne halt ettim ki ben. Lanet olsun Azra ilk dokunduğunda çıkıp gidemez miydin? Allah'ım yarın ne yapacağım ben yaa off.....

"ASANSÖR"

Bu gün işe gelmeyi her ne kadar istemesem de gelmem gerekiyordu. Sadece 4 ay kalmıştı ve pes edemezdim. Hem o başlatmıştı. Benden de tepkimi almıştı. Geçmişteki gibi kapılmamış ve bu sefer ortada kalan o olmuştu. Evet, tehdidi oldukça sertti ve etkili olsa da artık canımı acıtamazdı. Ofisten içeri girdiğimde odasında olduğunu, kapısının açık olduğunu ve üstelik panjurların da açık olduğunu gördüm. Pislik herif bilerek yapıyordu .. Üzerimdeki ceketten çantadan kurtularak masama geçtim

Bulunduğum yere gelebilmek için inanılmaz çalışmıştım. Aklımı ve bedenimi şehvet yönetmiyordu sadece onun ne kadar pislik olduğunu hatırlamam gerekiyordu. Etrafındaki herkesin birer sürtük olduğunu düşünen, çapkın, küstah, pislik herifin teki idi işte Bu düşünceleri beynimde tekrarlarlarken yerimden kalktım ve kahve makinesinden iki kahve aldım. Birini masam bırakırken, diğerini kapısını nedense açık bıraktığı odasına götürerek, sakın bir şekilde masasına bıraktım. Göz göze geldik ve hay lanet, bu kadar yakışıklı olmak zorunda değilsin dimi? diye içimden geçirdim. Teşekkür etmesini beklemeden çıkıyordum ki arkamdan

"Teşekkür ederim Azra Hanım "dediğini duydum. Hiçbir şey söylemeden odadan çıktım ve masama oturdum. Metni yazmaya başladığım sırada içeriden çıkan Bora bey

"Şu klavyenin tuşları ile alıp veremediğiniz nedir? Kırmak için çaba sarf etmeye devam ederseniz Azra Hanım, kapıyı kapalı tutarsanız sevinirim " dedi ve suratıma baktığında

"EE kapatın o zaman Bora Bey, sonuç da tek kapı sizin kapınız ve sizin açık bıraktığınız kapıyı benim, kapatmam yanlış olur " dediğimde sinirden dişlerini sıkıldığını oturduğum Yerden bile hissedebiliyordum. Bir anda suratıma kapanan kapı ile irkilirken, içimde zafer çılgınlıkları atıyordum. Evet bu kadar....

Takvime baktığımda pazartesi günü Bora beyin diğer işlerinden önce bir sunumu olduğunu fark ettim. Hemen dosyaları hazırladım ve sonraki işlere göz gezdirirken ajandama baktım kahretsin, 1 ay sonra Antalya'da yapılacak olan kongresi vardı. Tamam, korkacak bir şey yok. Odalar ayrı Azra diye kendimi teselli ettim ve işime koyulduğum sırada Bora bey'in odasının kapısı açıldı ve Bora Bey, benimle göz göze gelmeden dışarı yöneldi. Tam o sırada hafif yan dönerek gözü elindeki telefonda,

gizemli bir sakinlikle

"Randevularımı iptal et ve hepsini pazartesi günü için ayarla "diyerek arkasını döndü ve aynı hızla, bugünün cuma olduğunu hatırladım

"Bora Bey! " diye seslendim. Oda arkasını dönmeden durdu. Sabır diler gibi bir hali vardı

"Pazartesi saat 9.00'da sunumuz var, belgeleri ve slâytları hazırladım, Konferans salonuna bırakırım. Gerekli bir şey varsa mail olarak bildirirseniz hazırlarım" dediğimde bana dönerek, bir kaç saniye suratıma alayla baktı ve

"büyük salonda hazırlayın " dedi ve içimde bir şeylerin yükseldiğini hissettim. Kesin kızardım çünkü o salon dün akşamki salondur ve o, daha çok sırtarak

"Saat 9.00'da sunum slaytları ile birlikte sizde orada olun. Sunumda not almanız gereken konuşmalar olabilir " dedi ve daha çok pis pis sırtarak odadan çıktı.

"Lanet olsun " bilerek yapıyordu ..

Hafta sonu birkaç alış veriş yapmış, O akşam ki olanları hatırlamamaya çalışsam da pazar akşamı, hepsi aklımda uyudum. Sabah uyandıktan sonra, duş kahvaltı yapıp, soluğu şirketin önünde aldım. Binaya doğru yönelirken sinir küpüydüm. Bu durumun son bulması gerekiyordu ve öyle de olacaktı. Kararımı vermiş ve bunun arkasında duracaktım. 'Sadece 4 ay, uzun bir süre değil Azra' diye içimden tekrarlayarak yürüdüm. Şirkete girdiğimde lobi boştu ve hızlı adımlarla salona yürüyüp salon kapısından içeriye girdim. Bütün gerekli evrakları ve slayt sunumlarını, atıştırmalıkları hazırladıktan sonra. Her şeyin tam olduğunu gözlemledikten sonra, arkamdan duyulan bir boğaz temizleme sesi ve arkasından duymak istemeyeceğim, aslında bu salonda bir başımayken duymak istemeyeceğim bir ses

"Azra hanım" diye seslendiğinde paniklesem de yavaşça arkamı döndüm ve o an göz göze geldiğimizde, güçlükle nefes aldım. Titremeye yakın sesim ile

"Bora bey " dedim ve yakışıklılığı karşısında nefes almayı unutacağımı fark ettim. Bu duruma çok fazla kapılmadan, bende boğazımı temizleyerek

" Her şey hazır " dedim ve o sırada Bora'nın babası ve Kardeşi Selim kapıda görüldü. Ardından Av. Yiğit ve finans departmanından Çağlar ve bir kaç kişi daha geldi ..

Selamlaşma derken herkes masaya yöneldi. Ben, tam masanın sonundaki yerimi alacaktım ki Bora'nın sesi yankılandı kulağımda

"Sizi bu tarafa alalım Azra Hanım " diyerek o akşamki sandalyeyi işaret etti. Pislik, kesinlikle bilerek yapıyordu. Sinirimi belli etmemeye çalışsam da sinirle oturmuş ve tam sunuma başlayacağımız sırada, Bora'nın elindeki küpe dikkatimi çekti. Anında kaynar suyun kafamdan aşağıya döküldüğünü hissettim. Küpe, benim küpemdi ve burada düşürdüğümünden emindim. Lanet olsun diye söylenerek işime konsantre olmaya çalışsam da gözlerim küpede idi. Pislik herif bakışlarımı fark ederek, yüzündeki şeytani sırıtma ile bana döndü

" Böyle bir küpen yok muydu senin? " diye sorduğunda hızlıca odayı süzdüm. Selim ve babası bir konu hakkında tartışmaya başlamışlardı. Diğer kişilerde evraklara yoğunlaşmışlardı. Gözlerimi Bora'ya dikip

" Hayır! " dedim dişlerimin arasından

"Emin misin? "diye sordu ve elimi alarak, parmağını kolumdan aşağıya doğru gezdirdi. Sonra küpeyi avucuma koyup elimi kapadı. Nefesim kesildi ve kalbim şiddetle çarpmaya başladı.. Sanki yanmış gibi elimi hızla çektim.

"Geçen akşam buna benzer bir küpe taktığına bahse bile girebilirim " dediğinde

"Eminim .." diyerek konuyu kapatmaya çalışsam da öne doru eğildi ve nefesi omzumu yalayarak,

"Bende " diye kulağıma fısıldadı. Pis pis sırtarak çekilirken göz göze geldik ve gözlerimi kaçırarak

Bu Pislik nasıl bir oyun çeviriyordu bilmiyorum ama biraz daha devam ederse, hayalini kurduğum şeyi yapacaktım. Tam azının ortasına bir yumruk hiçte fena bir fikir değildi gerçi onu geçen akşam yapmıştım. Bu iğrenç durumu devam ettirmemesini dileyerek toplantıya döndüm. Toplantı biter bitmez eşyalarımı toplayıp, defolup gitmek için kapıya yöneldim. Fakat beklenildiği üzere ikimize de ofise çıkmak için aynı asansöre bindik. Bu şey neden hızlanmıyor ki ve neden her katta birileri binmeye karar veriyordu. Lanet olsun 12.kata geldiğimizde asansör artık limitine ulaşmıştı. Etrafımızdakiler telefonla konuşuyor, planlar yapıyorlar ve kesinlikle bizi fark etmiyorlardı. Hemen yanımda duran ve fazlaca sırtan Bora beyden bir iki adım uzaklaşmak istediğimde elini koluma yapıştırıp, beni çekti ve aradaki mesafeyi kapatarak

"Nereye bakalım, o taraf daha tehlikeli" diye alçak ve sıcak bir sesle kulağıma mırıldandı. Sağ tarafıma doğru gözümün ucuyla baktığımda şirketin bir numaralı sapığı Tahsin beyin, o tarafta olduğunu gördüm ve olduğum yerde durup, hiç sesimi

çıkarmadan kolumda duran elinden kurtuldum.. Bu hareketim ile bana Daha da yaklaşıp eğildi ve kulağıma daha seksi bir ses tonunda fısıldayarak

"Neden bu kadar aksi olduğunu öğrenebilir miyim? Hatırladığım kadarıyla uysal biriydin" diye sorduğunda kafamı çevirip çok kısık bir sesle

"Bana dair ne hatırladığın umurumda değil ve sakın bir daha benim ile ilgili usulsüz davranışlarda bulunup, birde bunu etrafındakilerin fark etmesi için uğraşmaya kalkma, farklı bir gözle bana bakılmasına olanak sağlama" dediğimde elini çekti ve şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. Her ne kadar o dudaklara yapışmayı istesem de gözlerimi kaçırdım. Şaşılacak derecede seksiydi Pislik

"Saçmalama " dedi fısıldayarak

" Yaptıklarını fark ettiyseler " dedim ve o, umursamaz bir tavırla

" Fark etmediler " dedi sakın bir sesle

"Hep kendi eğlenceni düşünmekten vazgeç, bıkmadın mı? " dedim kararlı bir sesle

Gerçekten de bu düşünce aklına hiç gelmemiş gibi görünüyordu ve muhtemelen öyleydi. Onun için oyunlar oynamak kolaydı tabi her zamanki gibi... Ben bu düşüncelerde kızgınlıkta tavan yaparken

"Yanlış anladığın bir şey için özür dilemeyeceğim" diye geveledi azının içinde, içimden

"Tabi ki dilemeyeceksin pislik herif, uzak dur benden " diye hırladım. 16.kata geldiğimizde kalabalığın tümü bu katta indi. Sanırım hepsi aynı toplantıya gidiyorlardı... Kapılar kapanır kapanmaz, arkamda bir homurdanma duydum ve hızla ani bir hareketlenme. Bora, kontrol panelindeki durdurma düğmesine eli ile vurdu. Gözleri bana döndü ve her zamankinden daha karanlık görünüyordu. Tek bir hareketle bedenini kullanarak, beni asansörün duvarına yapıştırdı. Kızgın bakışlarımı görmeye yetecek kadar kısa bir süre geri çekildi ve mırıldandı

"Kıpırdama"

Bittiğimin resmidir... Lanet olsun ..

"Victoria Secret "

"Kıpırdama" diye

Hırladıktan sonra ne yapacağımı bilemiyordum. Her ne kadar ona defolup gitmesini söylemek istesem de bedenim bana o ne derse yapmam için yalvarıyordu..Yüzü benimkinden yalnızca bir kaç santim uzaktaydı ve nefesi yanağıma doğru keskin patlamalar halinde çarpıyordu

"Yükselmek için birilerinin altına yatmaya çalıştığını asla ima etmem" dedi ve boynuma doğru yaklaşıp nefes verdi. Allah'ım sana geliyorum diye geçirdim içimden

"Beni gerçekten yanlış tanıyorsun" diye gözlerimin içine bakarak konuştuğunda

"Seni yeterince tanıyorum Bora, tanıdığım kadarı da yeterince berbat daha fazla zorlamasak" dediğimde

Gözlerindeki alevi gördüm resmen ve dudakları dudaklarımın milimlik uzağında, gözleri gözlerimde, aklımın da beynimde olmadığının farkındaydım ve her neredeyse bir an önce geri dönmesini dilerken devam etti

"Beni hiç tanımadığın kesin Azra"

Alnı alnımda, gözleri kapalı ve sesi öyle bir fısıltı ile çıkıyordu ki nefesi, tenimi yakıp geçiyordu.. Bir anda eğildi ve dudaklarımı dudaklarına hapsetti. Bu hareketi ile boğazımdan istemsizce bir inilti koptu. Bedenim bu hareketine elinden kurtulmak istercesine hareket etmeye başladı. Fakat Bora kalçalarımın tutarak beni kendine daha çok bastırdı ve öpüşü dudaklarımdan boynuma ilerledi ve tarifi imkansız bir çekilme hissediyordum içimde, ben onu ittikçe onun eli kalçalarımın, bacaklarıma doğru yol alıp eteğimi yukarı kıvırdığında, vücudunun baskısı ile artık ayaklarımdan tutmadığını fark ettim ve ona daha da sıkı tutundum. Bunu yanlış anlamış ve hoşuna gitmiş olacak ki hırlayarak inlediğin de tekrar dudaklarıma yapıştı. Bu sefer öpüşü daha sertti ve eli artık daha sıkı okşuyordu kalçalarımı dudaklarını, dudaklarımdan ayırıp tekrar boynuma doğru yöneldiğinde, erkekliğini kasıklarımın hissediyordum ve bu aklımı başımdan fazlasıyla alırken hala ondan kurtulmaya çalışıyordum ve birden nefesini kulağımda hissettim

" Unutmadın " diye fısıldadı nefesi kesik kesik geliyordu ve devam etti

" Ve benden başkası da olmadı dimi " diye hareket etmiyordu, elleri durmuştu, ve boynumu öperek devam etti

" Hadi söyle Azra, unutmadığını söyle, benden başkasının olmadığını söyle "

Sesi artık kayboluyordu ve artık dolan gözlerimi durduramıyordum. Evet, unutmamıştım ve yine evet ondan başkası olmamıştı. Ama bunu bilmesine gerek yoktu. Hemde hiç, ağzımdan kaçan bir hıçkırık onu bir anda durdurdu. Boynuma gömülmüş olan kafasını kaldırdı ve göz göze geldiğimizde ellerini kalçalarımından çekerek yüzüme yerleştirdi.

"Hey özür dilerim" diyerek akan yaşlarımı silmeye başladı. Dudakları dudaklarıma doğru yaklaştığında bir anda kendimi çektim ve asansörün aynasında kendimi gördüm. Üstüm başım dağılmış, tabi ruhumda üstümü toparlarken belimden sarılan kollar tarafından irkilsem de kulağımda yankılanan fısıltı, tüm bedenimi yaktı

" Artık konuşmamız gerekiyor sanırım " dedi ve tam boynumun oraya bir öpücük kondurduğunda tamamen toparlanmış ve beynimde artık görevini yapmaya başlamıştı. Geriye dönüp okkalı bir tokat daha salladım yüzüne ve olabildiğince sert bir şekilde çıkan sesimle

"Konuşacak bir şey yok!! " dedim tam bir şey söyleyecekken asansörün çalışmasıyla ağzını kapatmayı tercih etmişti...

Bora Yılmaz'dan

Tokat yedikten sonra asansörün çalışması büyük bir şanssızlıktı ve kata geldiğimizde ikimizde hiç bir şey olmamış gibi ofise girdik. O masasına geçerken bende odama geçtim. Kapıyı kapattığım da sahneler halen gözümün önünde canlanıyordu... Ne kadar zorlamaya çalışırsam çalışayım bütün gün, hiç bir şeye veremedim kendimi babam, ofisin kapısında görüldüğünde Azra'ya iyi görünmediğini bir sıkıntı olup olmadığını sordu ve bana dönerek

"Akşam yemeğe geliyorsun dimi ?" diye sorduğunda

Sadece kafamı sallamakla yetindim, o arada babam Azra'nın gitmesini ve biraz dilenmesini söylediğinde gerçekten kötü görüldüğünü fark ettim ve sesimi çıkarmadım...

Ailemin evine geldiğimde, gerginliğimin azaldığını hissettim. Mutfağa girdiğimde annemin yemeklerinin aşına olduğum kokusu ve yemek odasından gelen neşeli sohbet sesleriyle anında havaya girdim... Sarılıp annemi öptüğümde

"Selim nerede ? "diye sordum. Annem

"Daha gelmediler" dedi gülen o mükemmel suratıyla yaklaşık 20 dakika sonra antreden

kargaşa sesleri geldi ve onları karşılamak için içeri girdim. Dişlerini göstererek üzerime sıçrayan Ece, lanet olsun bu kız her geçen gün daha da büyüyordu. Yemek masasına geçtiğimizde annem,

"Bora, sana bir şey sormak istiyorum " diye söze başladı.Salata tabağını da aynı anda uzatıyordu..

"Önümüzdeki hafta Azra'yı akşam yemeğine davet edip ve gelmeye ikna etmek için elinden geleni yapar mısın?" sızlanarak tepki verdim ve babamdan bacağıma hızlı bir tekme aldım

"Tamam anne ama neden, onu yemeğe davet etmemde ısrar edeyim söylerim gelirse gelir gelmezse de kendi bilir ?" diye söylendiğim de annem, en iyi sıkı anne pozunu takınarak

"Onu uzun süredir tanıyoruz ve üstelik iyi bir kız, babana bu güne kadar cidden çok hizmet etti ve sanırım senin içinde çok başarılı işler yapıyor" dediğinde inanamayarak anneme baktım

"İyi de bu onunla arkadaş olacağım anlamına gelmiyor anne, o benim asistanım ve bu yaptığı onun işi " dediğimde

"Aslında haklısın Bora " nadiren takındığı ses tonuyla

" Sana şöyle açıklayayım, eğitim hayatı ve iş yerindeki düzgün olan çizgisini beğeniyorum. Babanın asistanı iken buraya çok gider gelirdi ve bende onu çok seviyorum. Onun içinde onu biri ile tanıştıracam" dedi

Bu kelimeler içime nüfus ederken çatalım havada asılı kaldı. Annem onu birine ayarlamak mı istiyor? Etrafımızdaki tüm bekar gençlerin listesini kafamda oluşturdum ve koca bir siktir çektim. Bu piçler Azra'yı sadece üzerdi, çok üzerdi hem de çok çok üzerdi.. Bu hisle göğsümde bir şeylerin sıkıştığını hissettim fakat ne olduğundan emin değildim. Eğer buna bir isim vermem gerekirse adına öfke mi derdim?

Annem ona birini ayarlamak istiyorsa buna neden öfkeleniyordum ki?

"Muhtemelen onun ilk erkeği olduğun için geri zekalı" diyen iç sesime hak veriyordum. Aslında onunla birlikte olmam iddia konusu gibi seviyesiz bir şeydi fakat, şu zamandaki durumumuz bunun daha da farklı olacağını gösteriyordu. Ellerimi yüzüme bastırarak

"Tamam, ona davetini söylerim ama gelmeyeceğinden eminim" dediğimde annem,

"Gelmesi için ikna etmen gerekiyor Bora " diyerek araya girdi ve devam etti

konuşmasına

"Kelimenin tam anlamıyla onunla geçinemeyen tek kişi olduğun konusunda iddiaya girebilecek olsam da, kibarca davet ettiğinde Azra'nın kabalık edeceğini sanmıyorum.."

Gecenin geri kalanı Azra hanıma karşı daha iyi olmaya çalışmamın ne kadar gerektiği, herkesin onun ne kadar harika olduğunu düşündüğü ve annemin en iyi arkadaşının oğlu Emir'i seveceği konusunda daha fazla konuşmayla geçti. Yeterince iyi biriydi sanırım tabi Emir'i en az 8 yıldır görmüyorum en son İtalya'da olduğunu ve babasının işleri için geri geldiğini duymuştum. Annem nasıl olur da o çelimsizi Azra'nın sevebileceğini düşünürdü.

Azra onu çiğ çiğ yer diye düşünerek kendi kendime güldüm.. Azra'yı yemek konusunda ikna edeceğime dair söz vererek evime gitmek için oradan ayrıldım.. Eve geldiğimde yorgun olduğumu hissederek direkt yatağa yöneldim halen aklımda asansör vardı offff...

Sabah uyandığımda isteksiz de olsam da işe gitmek için hazırlandım. Her zaman ki gibi şoförüm kapıda bekliyordu. Arabaya binmeden önce şoförüme

"Arabayı ben kullanacağım" dedim ve onun geride kalmasına izin verdim. Arabaya binip işe doğru yol aldım. Kahretsin sıkıcı bir hava vardı, bunaltıcı bir hava ve İstanbul trafiği berbat denecek kadar kötüydü. Tam şirkete dönen kavşağa gelmişim ki Azra'nın arabasının hemen yanımdan düz olarak karşı yola geçtiğini fark ettim. Şirket bir kaç blok ötede olmasına rağmen onun neden restoranların bulunduğu sokağa doğru hızla gittiğini anlamayarak direksiyonu sala kırıp peşine takıldım.. Azra'nın arabasını yol kenarına park ederek hızla yürüdüğünü görmem ile onun arabasının arkasına arabamı park ettim ve hızlı adımlar ile ona yetişip takip ettim. Tamam, dışarıdan bakan sapık olduğumu düşünebilir ama ben bu kadını artık çözmek istiyordum. Bir an duraksadıktan sonra restoranlardan birine girince duraksayıp, restorana baktım şık bir yerdi, genelde bu saatte kahvaltı verilirdi. Ama bu kızın bu acele ile burada ne işi vardı. Elinde bir poşet ile hızla lavaboların olduğu yere doğru gidiyordu poşete dikkatle baktığımda gözlerim kırmızı görmüş boğa misali açıldı. Kahretsin!! iç çamaşırı poşeti mi? Hem de Victoria Secret yuhh!! amk Azra sen bunları kıyafetlerinin altına mı giyiyorsun? Siktir!! Diye içimden geçirdim.

" Sanırım kıyafetlerini çıkarma vakti geldi Azra Çakmak " diye aklımın bir köşesine yazdım. Aklıma gelen bir şeytanlıkla hızlı adımlar ile peşine takıldım. Bir an göz ucu ile Azra'ya baktığımda, lavabonun önünde duruyordu. Hızla girdiği kapıdan bende gidim. İçerisi boştu ve beni henüz fark etmemişti. Azra kabine doğru giderken, gözlerim poposuna kaydı artık Madrid'deki boğalardan bir farkım kalmamıştı. Hemen peşinden kabinin önünde buldum kendimi o girerken, arkasından bende onu itekleyerek içeriye

girdim. Daha ne olduğunu anlamadan dudaklarına yapıştım. Allah'ım bu kadına bitiyordum, dudakları bacakları hele ki o poposu yok mu? Beni benden alıyordu. Kollarımda çırpınmaya başladığında, ellerini bir hışımla tuttum. Ben olduğumu anladığında biraz gevşemişti, ama halen kollarımdan çıkmaya çalışıyordu. Daha ateşli öpmeye başladığında kollarını bıraktım ve sırtı artık duvardaydı ellerimi kalçasına indirim, yukarıya kaldırdım dudaklarından boynuna indim. Kendimi kaybettim bir an ve onunda bana ayak uydurması bu durumu daha da ateşli hale getiriyordu. Eteğini yukarıya doğru kaldırıp, kalçalarını sıkıca kavradım. Tanrım hiç bir kadını bu kadar istememiştim. Ayaklarını belimden indirip sırtını dönmesini sağladım. Artık aynada birbirinize yapışmış vücutlarımızı görüyorduk. Elimi tam bacak arasının üzerine yerleştirdim ve bacak arasını okşamaya başladım. Kollarımda kıvranıyordu resmen, diğer elimle göğsünün birini sıkıca kavrayıp, başımı şahane olan boynuna gömdüğüm de artık nefesinin ona yetmediğini fark ettim. Dayanamıyordu, oda benim gibi dayanamıyordu ve beni istiyordu, bu hatun beni istiyordu. Aynadan göz göze geldik arzu ile bakıyordu bana tıpkı onu arzuladığım gibi

"Devam mı ? "diye fısıldadım kulağını emerek

"Evet" diye inledi. Kafasını geriye atarak bir anda elim alt iç çamaşırına gitti ve şeffaf tüldü parmağımı takıp bir anda iki parçaya ayırdım. Ağzından küçük bir inleme daha kopunca artık dayanamayacağımın farkındaydım ve bir hızla içine girdim. Boğazımdan boğuk bir inilti çıkarken, karşılaştığım sıklık aklımı başımdan alıyordu. Tanrım çok sıkıydı, ilk geceki gibi tahminlerimde yanılmamıştım benden başkası olmamıştı. Sertçe bir kez daha girdim, bir kez daha ve giderek hızlandığında vücudunun titremeye başladığını fark ettim. Benimde ondan farkım yoktu ve bir anda ikimizde tükenip yere yığıldık hemen dudaklarına yapışıp küçük öpücükler bırakarak fısıldadım

"Hala benimsin, hala bana aitsin" dedim gözlerim gözlerine kilitlendiğin de dudaklarından bir tebessümün geçtiğini fark ettim. Toparlanıp kalktığımızda yerde duran poşeti elime alıp içine baktığımda, Victoria Secret'te ait kırmızı bir iç çamaşır olduğunu gördüm ve içinden çıkarıp ona uzattım

" Yeterince kalbe zarar bir fiziğin var bu biraz fazla olmuyor mu? " dedim. Ve bana o inanılması zor güzellikteki gülüşünü gönderdiğinde yerde parçalanmış olanı eğilip aldım.

" Bu benim " diyerek cebime attım. Bu sefer şaşırmış gibi suratıma baktığında eğilip dudağına bir öpücük kondurdum ve

"Senin gibi " diyerek kabinden çıktım...

Bir an yatakta terden sırlıklam olmuş vaziyette sıçradığımda gözlerim etrafı taradı ve hayal kırıklığı ile yatağa sırt üstü kendimi bıraktım

"Siktir!!!" rüya mıydı lanet olsun

"izin ver"

Azra'dan devam

İş yerine vardığımda her ne kadar asansörü kullanmak istemesem de 18 kat çıkmayı göze alamadığımdan asansöre bindim. Asansörün içerisinde fantezi dünyam da dolanırken, asansör 18 kata geldi ve indim. Ofise girdiğimde ofisinin kapısı kapalı olduğundan henüz gelip gelmediğini bilmiyordum. Bilgisayarı açtım ve kendimi zihinsel olarak güne hazırlamaya çalıştım. Son zamanlarda bu koltuğa her oturduğumda içimi huzursuzluk kaplıyordu. Onu bu sabah göreceğimi biliyordum her cuma, bir sonraki haftanın programını gözden geçiriyorduk. Fakat ruh halinin nasıl olacağını hiç bir zaman bilemiyordum. Hele ki asansör olayından sonra daha bir felaket olacağından emindim...

Bazı elektronik postalara cevap verdim. Bazı sözleşme maddelerini düzelttim, bir kaç bekleyen işlerimi hallettim, bazı tez araştırması yaparak zihnimi mevcut durumdan uzaklaştırdım. Bir saat sonra ofis kapısı açıldı. Kafamı kaldırdığımda Bora beyi her zamankinden daha fazla iş adamı havasında gördüm. Koyu renk, iki düğmeli, takım elbisesi mükemmeldi, kırmızı ipek kravatında ki parlak renkle kusursuzca tamamlanmıştı. Son derece sakın ve rahat görünüyordu. Asansördeki adamdan eser yoktu ve bu durum rahatlamamı sağlamıştı .. Yüzüme bakarak

"Bir sonraki hafta listesi hazır mı? " diye sorduğunda, içimde tuttuğum nefesi bırakarak

"Evet efendim " diyerek

Sözü tamamladım. Bu demek oluyor ki odaya geçiyoruz ve programı gözden geçiriyoruz. Pekala hiç bir şey olmadı, yaşanan bir rüyaydı oyununa başlıyoruz demek ki böyle oynayacaktı ve bende buna uyacağım.... Bora'yı ofisine kadar takip ettim ve bir koltuğa oturdum. Dikkatini vermesi gereken görev ve randevu listelerine göz

gezdirmeye başladım. Yorum yapmadan beni dinleyerek not aldı ve gerektiğinde bilgisayara girdi..

"Bu öğlenden sonraki toplantılarınız bu kadar. Saat 14:45 den sonrası boş, gelen randevulara bakabilir misiniz? uygun gördüklerinizi arayıp davet edeyim " dediğimde

" Öğlenden sonra başka planlarım var" dedi tam da gözlerimin içine içine bakarak. Pislik, hayır hayır yanlış anladım, tabi ki beni kastetmedi, yani başka bir şey yapacaktır neyse

"Pekala " diyerek devam ettim ..

"Son olarak bu yıl ki işletme konferansı bir ay sonra Antalya'da yapılacak. " dediğimde ajandama karaladığım tarihlerle ilgilenmeye başladım. Ardından gelen sessizlik sonsuza kadar uzayacakmış gibi geldi ve bu kadar uzayan sessizliğin, ne olduğunu merak ederek, kafamı kaldırdığımda gözlerini bana dikmiş baktığını ve bakışlarının her hangi bir ifadeyi barındırmadığını gördüm...

"Bana eşlik edecek misin ? " diye sordu

"Evet " dedim. Bu kelimem odada yakıcı bir yankı yaptı ve

"Gerçekten mi?" diye hayretle kaşlarını kaldırarak sordu

"Bora bey, ben sizin asistanınızım. Sözleşmemde iş seyahatlerin de yanınızda olmam gerektiği maddesinin altında da imzam var " dediğimde daha da ciddileşti

"Gerekli bütün ayarlamaları yap o zaman " dedi ve işine geri döndü. Geri zekalı, egoist, pislik arkamı dönüp kapıya yöneldiğimde

"Azra Hanım !" diye seslendi. Ona bakmak için döndüm ve göz göze gelmesek de neredeyse gergin görüldüğünü fark ettim. Aslında bu defa farklıydı..

"Annem önümüzdeki hafta akşam yemeği için seni davet etmemi istedi"

"Hah ?? " yanaklarımın yanmaya başladığını hissettim fakat kendimi toparlayarak

"Pekala, bu hafta sonu kendime bir program yapmazsam kendisini arayacağımı söylerseniz sevinirim" dediğimde

"Gelmen için sena fazlasıyla ısrar etmem gerektiği söylendi bana"

Yavaşça kafamı elimdeki defterden kaldırarak gözlerine baktığımda

"Peki tam olarak neden bunu yapmalısınız?" diye sordum ve daha umursamaz bir

şekilde

" Çünkü" dedi ve biraz duraksadıktan sonra

"Sanırım seni biri ile tanıştırmak istiyor" gözleri gözlerimden çekildi ve bilgisayara yöneldi. Hayretle kaşlarımı kaldırarak

"Anneniz beni birisi ile mi tanıştırmak istiyor" dedim ve tepki olarak sert bir şekilde gözlerime bakarak

"Öyle gözüküyor " dedi bir anda refleks olarak azımdan

"Neden? " diye bir fısıltı yükseldi benden ve alaycı bir ses tonu ile

"Bilmem,belki de bu pırıltılı kişiliğinle evlenmeden emekli olacağından endişeleniyordur" dediğinde sadece suratına baktım ve aklıma gelen şeytanlıkla

"Bence uslanmak bilmeyen play boy oğluna evlenecek bir kız bulsa ve masum kızları pençesinden kurtarmak için biraz endişelense hiç fena olmaz"

Dediğimde gözleri alev almıştı ve ok yayadan çoktan fırlamıştı. Şimdi ise oktan kurtulmak için saldıracaktı ..

"Kimseye zorla bir şey yapmıyorum, beni hata olarak düşünen herkes o hatayı, kendi isteği ile yapıyor. Ben, sadece eğleniyorum" dediğinde fırlattığım ok ona hiç değmeden geri dönmüş ve tam da kalbimden vurmuştu. Acıyordu, çok acıyordu. Sadece gözlerine baktım baktım ve sanırım anladı.

"Kusura bakma sinirl..." cümlesini bitirmeden araya girdim

"Annenize çok teşekkür ettiğimi fakat, hafta sonu başka bir planım olduğunu söyleyin lütfen. Hafta sonu davetinize katılamayacağım üzgünüm " dediğimde tamamen pişman görünüyordu.. Fakat geri adım atmaya hiç niyetim yoktu.

"Azra ısrar etmem gerekiyor. Bilirsin annem reddettiğini öğrenirse çok üzülür." dediğinde

"Ettiğinizi fakat tarafımdan kabul edilmediğini söylersiniz, işle alakalı başka bir isteğiniz yoksa çıkıyorum " dediğimde sadece kafasını salladı..

Kendi masama geri geldiğimde içimden sayısız küfür savuruyordum. Aslında bunları içimden değilde suratına söylemeyi o kadar çok isterdim ki ve sadece 4 ay sonra tamamiyle bu küfürler suratına söyleyip yoluma bakacaktım

"Pislik herif sadece eğleniyormuş, kimseye zorla bir şey yapmıyormuş, asansörde de ben seni öptüm çünkü dimi "

Zamanın nasıl geçtiğinin bile farkında değildim. Kısa bir anlıkta olsa aklımdan çıkması ve işime odaklanmam mucizeydi. Saate baktığımda artık çıkma zamanının geldiğini fark ettim. E-postalarımı kontrol ettim, hafta sonuna hiçbir şey bırakmadan işten çıkmak istiyordum. Çünkü pazartesi berbat bir yoğunluk oluyordu. Bütün işlerimi bitirdikten sonra son cesaretimi de toparlayıp odasının kapısını çaldım içeriden,

"Gel !! " diye bir öküzin sesi yükseldikten sonra kapıyı açtım

"Benden istediğiniz her hangi bir şey yoksa çıkıyorum. İyi hafta sonları" dediğimde Bora Bey,

"Azra, annem halen ısrarcı, ne işin varsa bu haftadan halletsen inan bana çok kırılacak" dedi

"Tamam ben kendim görüşeyim, sizde arada kalmamış olursunuz " dediğimde

"Benden çekinmene gerek yok. Zaten çok uzun süre kalmayacağım en fazla 1 Saat, bilemedin 2 saat kalırım sıkıntı olmaz "dedi umursamaz ama bir o kadar ısrarcı bir şekilde

"Sizden çekinilecek bir durum yok Bora bey "diye devam ederken söze girdi

"Eğer benden çekinmiyor isen gel katıl yemeğe sıkıntı ne?" dedi ve benim cinlerimi tepemde samba yaptırdı resmen

"Annenizin beni tanıştırmak istediği şahıs her kim ise tanışmak istemiyorum, karşımdaki kişinin bana kur yapmasını ve buna istemeyerek de olsa sessiz kalmayı da istemiyorum. Ve bu gibi durumlar hiç hoşuma gitmiyor "dedim ve Bora

"Benim karşımda bir başkası ile flört edemeyeceğini mi söylemeye çalışıyorsun? " dedi ve piç tarzında sırtarak devam etti

"Eğer öyle bir durum ise ben çok fazla kalmayacağım zaten " dedi ve sırtmasına devam ederken

"Tamam geleceğim, sırf sizin üzerimde hiç bir etkiniz olmadığını ispatlamak için üstelik, hayata bir yerden başlamak gerekiyor dimi? belki de benim için güzel bir şanstır." dedim öfke ile ve her ne kadar daha sonrasında kendime bir dizi küfür edecek olsam da kabul ettim. Söylediklerim ile çenesi kasıldı resmen ve o sert sesi ile

"O zaman yeni başlangıcınızı izlemek zevkli olacak Azra hanım" dediğinde resmen meydan okuyordu ve ben bu meydan okumayı kabul ediyordum. Bu bir oyundu farkındayım ama cumartesi gecesi Bora'nın canına okumak için büyük bir fırsattı. Bunu da sonuna kadar kullanacaktım.....

Bora'dan devam

Tamam, bu gün eşekliğin sınırını zorladığımı kabul ediyorum. Gerçekten bir ahmak gibi davrandım. Neyse ki günün sonunda gelmeyi kabul etmişti. Spor salonuna gidip tüm bu durumların stresini atabilirdim... Şoförüm beni sürekli gittiğim spor salonuna götürürken, Azra'yı düşündüm.

Gerçekten mükemmel bir çalışandı, sıfır hata ile yol alıyordu, 4 ay sonra diplomasını aldığı anda gitmeyi düşündüğü de her halinden belli oluyordu... Benden haklı olarak ölümüne nefret ediyordu. Gerçi ben kendimi de anlamıyorum neden ona karşı bu kadar ısrarcıyım

.....

Bir hafta boyunca onunla ilgili olan bütün fantazilerime ara verdim. Onu düşünmemeye gayret gösterdim. Fakat bu kadın gerçekten hiçbir şey yapmasa bile içimde, bir şeylerin kıpırdadığını hissediyordum. Lanet olası bir hafta daha bitmiş ve Cuma gelmişti yarın Azra ile Emir tanışacaktı. Gerçekten annem, şu çelimsiz Emir ile Azra'nın birbirinden hoşlanacağını nasıl düşünebiliyordu. Gün sonu geldiğinde ofisten erken çıkmak için izin istedi ve sorgulamadan izin verdim.

Neredeyse çıkış saati geliyordu ve bende toparlanarak ofisimden çıktım. Asansöre doğru yönelirken, elinde bir çiçek buketi taşıyan adamı fark ettim

"Yardımcı olabilir miyim ?" diye sorduğumda elindeki karta bakarak

"Azra Çakmak adına efendim " Dedi bir an şok olmuş gibi gözlerimi çiçeğe diktim ve onu kimin gönderebileceğini düşündüm. Ne yani birimi vardı? lanet olsun diyerek

"Ben alayım kendisi yok" dedim alıcı imzasını atarak çiçeği aldım ve bir hışımla kartı okudum.

"Yarın Sizi görmek mükemmel bir duygu olacak Azra hanım, sevgilerle Emir Sancar"

"Piç kurusu kesin ağzının suları akıyordur. Azra gibi bir kız ile tanışacağı için annem, eminim bütün sicilini dökmüştür Azra'nın. Artı resmini de gösterdiyse bu solucan kesinlikle üstüne atlar. Aman Tanrım çok zor bir hafta sonu olacak lanet olsun

Cumartesi...

Yataktan istemsiz çıksam da eninde sonunda o dakikaların geleceğini biliyor ve hazırlığımı ona göre yapıyordum. Eğer bu geceyi atlatabilsem, her şey daha kolay olacaktı. Arabayı garaja park ederken içimden tekrarlıyordum

"Bunu yapabilirsin Bora, daha öncede yaptın Bora, geçmişte kalan bir kız işte hadi ama "diyerek kendimi cesaretlendiriyordum ...

" Anne! "diye seslendim eve girince

" Dışarıdayım Bora" diye karşılık verdi annem ve annemi bahçedeki yemek masasını düzenlerken buldum

" Neden bu gece dışarıda yiyoruz diye " sordum

" İçeride tıklıp kalmak istemedim ve bu bahçeyi gerçekten çok seviyorum" dedi

Gerçekten güzeldi bahçe avlusunun üzeri büyük beyaz bir çardak ile kaplıydı, ve masa harika görünüyordu. Masayı incelemeyi bıraktığımda karşımda Selim'i gördüm ve

"Merhaba, ve bu masaya Ece'nin nasıl saldıracağını farkındasındır umarım..? " diyerek azıma bir üzüm attım. Selim

" Ece, kayın validem ile beraber, bu akşam orada kalacak " diye alayla konuştu. İçime oturdu resmen, Ece olmazsa beni Emir'in suratından kim uzak tutacak. Allah'ım neler düşünüyorum ben sakın sakın

Vee büyük an, kapı çaldı ve annemden yükselen neşe sesi ile kapıya yöneldim

"Evet Emir geldi " lanet olsun ne büyük şeref, kapı açıldı ve Emir içeriye girdiğinde gözlerim yerinden çıkacak sandım

" Siktir " piç evrim mi geçirdin? Lan ne olmuş bu adama? Tamam, 8 yıldır görmüyorum ama o zamanlardan çelimsiz olacağı belliydi siktir. Azra'nın etkilenmeyeceği bir tip değildi, gayet fit bir fiziği vardı ve gerçekten yakışıklıydı. Lanet olsun bu gece gerçekten cehennemi yaşayacağım ... Herkes ile selamlaştıktan sonra sıra bana gelmişti ve merhabalaşmayı ilk seslendiren Emir olmuştu.

"Bora, uzun zaman oldu "

" Emir, sanırım öyle oldu" diye

Memnuniyetsiz bir tokalaşmadan sonra bahçeye doğru geçiyorduk ki kapı ikinci kez

çalındı. Bu sefer kesinlikle cehennem meleğim gelmişti.

Kapı açıldı ve içeriye girdiğinde üzerinde haki yeşili bir elbise vardı. Tanrım neden yeşil bir elbise, üstelik straplezdi ve oldukça kısaydı, bacakları şov yapıyor, aklımı başımdan alıyordu. Omuzlarında biten saçları açık ve şahane görünüyordu. Odanın bir ucundan, diğer ucuna gözlerimiz kesişti ve o kadar güzel bir gülümseme gönderdi ki yüzüme, uzun yıllar sonrasında ilk defa bu gülüşü görüyordum yüzünde

"Merhaba Bora bey" diye selamladı beni. Dudaklarım keyifle sırtarak

"Azra hanım" diyerek başımla selamladım. Annem herkesi yemekten önce bir şeyler içmek için bahçeye çağırdığında bile ona bakmayı kesmedim. Önümden geçtiği sırada, hafif eğilerek tam Azra'ya çok güzel görüldüğünü söyleyecektim ki Annem,

"Bora!" diye seslendiğinde anneme bakmak için gözlerimi çevirdim

"Bu akşam Azra'yı rahat bırak! Şu anda çalışanın değil ve aileden biri gibi davran. Mesela kız kardeşinmiş gibi " dediğinde hadi ama anne bu nasıl bir benzetme diye geçirdim içimden ve

" Allah aşkına iyi ki kız kardeşim değil " dedim. Emir,

"Neden öyle diyorsun bu kadar mükemmel bir kız için " dedi ve Emir'in gözlerine dik dik bakarak

"Eğer benim kız kardeşim olsaydı emin ol, yanına yaklaşılamazdın " dediğimde anlamadı piç. Azra'nın elinden tutup onu dışarıya çıkardı. Gece boyunca dibinden ayrılmayacağı kesindi. Emir tam bahçeye çıkarken

"Dün ofisinize çiçek yollamam umarım sorun olmamıştır ?" diye sordu Azra'ya boğazımda bir şeyin düğümlendiğini hissettim. Geri zekalı diye geçirdim içimden

Azra bana bakmak için arkasını döndü

"Çiçek ? bana çiçek mi geldi" omuzlarımı silkerek iki yana salladım

"Erken çıktınız Azra hanım ve ben çıkarken gelen bir şey yoktu " deyip yanlarından hızla geçtim. Emir,

" Azra senin İzmir'li olduğunu söylediler " Emir'in sesi başka bir fantezimi bölmüştü ve bir an yumruk atmamak için kendimi zor tutuyordum. Azra,

"Evet üniversiteyi kazanınca İstanbul'a geldim. Ailemi kaybedince de İstanbul'da kalmaya devam ettim. İş, yüksek lisans derken iyice yerleşmiş oldum. Ama İzmir'de

olmayı orada ki sakın yaşantımı özlemedim dersem yalan olur " diye devam etti sırada azımdan, bir kıkırdama çıkınca gözleri gözlerimi buldu ve direk

"Komik olan ne ?" diye sordu. Boğazımı temizleyerek

" Aslında komik olan birşey yok sadece, sakın hayatı seven biri olarak İstanbul'da üniversite kazanıyorsunuz, üniversiteden sonra burada iş buluyor ve hayatınıza devam ediyorsunuz. Bu arada yüksek lisans ve hızlı bir çalışma hayatı. Sakın bir hayatı seven bir kişi olarak fazla hareketli bir şehir seçmişsiniz" dediğimde bakışlarının bana başka bir yerde olsak ben, beni bir çok bıçak darbesi ile acımasızca öldürebileceğini söylüyordu.

"Aslına bakarsanız, üniversiteden sonra bu şehirden gitmeyi istedim, hatta her şeyden çok ama ailemi kaybedince İzmir'e dönmek nedense çok zor oldu. Orada onlar olmadan kalamadım ve İstanbul'da kalmak için bir çok nedenim oldu. Onun için kaldım" dedi sert bir sesle bir an ailesinin acısını hissettirdiğim için kendimden nefret ettim ve kafasını Emir'e doğru döndürüp o şahane gülüşlerinden birini takındı. Tabi ki bu gece uysallığın dibine vuracak ve Emir ile flört edecekti. Bu durumu yok saymaya çalıştım, Selim ve eşi Elif ile muhabbet etmeye, babama laf yetiştirmeye ve annemin iğneleyici bekarlık laflarına tam alışıyordum ki Azra'nın, Emir'in bir cümlesine attığı içten kahkaha artık partlama evremin geldiğinin sinyalini verdi. Bu kızın bana nefretle, bu piç kurusuna gülen gözler ile bakmasına dayanamıyordum. Daha eve gelişinin ardından 2 saat geçmişti ve bu duruma dayanamıyordum. Sinirle telefonu elime aldım, mesaj bölümüne girip

"Ona gülmeyi etmeyi kes! " yazıp Azra'ya gönderdim. Masada mesaj sesi yükselince Azra, çantasına yöneldi ve mesajı okuduğunda gözleri kocaman oldu. Kafasını kaldırıp gözlerimiz kilitlendiğinde kıpkırmızı olmuştu, bir an Emir ne oldu diye sorduğunda

"Hiç, hiç bir şey , lavaboya gitmem gerekiyor izninizle" diyerek masadan kalktı ve lavabonun olduğu kata doğru yürüdü. Lanet olsun yine onu üzecek bir şey yapmıştım, ama bu durum gerçekten dayanılmaz bir durumdu. Çaktırmadan masadan kalktım ve hızla lavabonun olduğu kata doğru yöneldim. Lavabonun önüne geldiğimde içeri girip, girmeme konusunda bir an duraksa samda bir anda kendimi içeride buldum.

"Lanet olsun !!" diye bir ses yükseldi ağzımdan, ağlamak üzere olduğunu, hatta göz göze geldiğimizde artık ağlamaya başladığını görüyordum

"Heeyy özür dilerim" dedim yüzünü avuçlarıma içine alarak

"Ben gerçekten, özür dilerim seni üzmem istemedim " dediğimde

"Yapma" dedi sesi fısıltıdan ibaretti ve artık hıçkırarak ağlamak üzereydi. Ama devam etti titreyen sesi ile

"Lanet olsun Bora yeter artık! ne yaşandıysa yaşandı ve geçmişte kaldı. Patronum olman bir rastlantı ve inan kısa bir süre sonra sona erecek. Yeterince canım yandı. Sanki beni umursuyor muşsun gibi her şeye müdahale etme ! " diye çemkirmeye devam ederken karşı onulmaz bir hisle dudaklarına yapıştım. Karşı koymaya çalışsa da öpmeye devam ettim, bir an dudaklarımdan kurtuldu ve derin derin aldığı nefesin ardından

"Sen, pislik herifin tekisin ve artık aşağıya insem iyi olacak " diyerek kapıya yöneldi. Elimi kapıya koydum ve yüzüne doğru eğildim

"Hiç sanmıyorum" dedim. Dudaklarım kulağının altını hafifçe sıyırdı ve o, bu temasla ürperdi

"Görüyorsun, bana ait olan bir şeyi istiyor ve sana sahip olamayacak" dedim. Bana ters ters baktı

"Saçmalamayı kes! artık bırak gideyim sana ait değilim " dedi bir anda onu belinden yakalayarak kendime doğru çektim ve kapıya döndürerek yasladım. Ona daha çok yaslanarak dudaklarımla boynuna bir öpücük kondurdum, hala çırpınıyor, hala benden kurtulmaya çalışıyordu ve kulağına fısıldayarak

"İzin ver " dedim dudaklarımdan arasından, kollarımda titremeye başladığını hissettim ve devam ettim aynı fısıltı ile

"İzin ver açtığım yarayı sarayım, izin ver kırdığım kalbi yapıştırıyım, lanet olsun Azra, sadece izin ver! O kırdığım kalbi tamir edeyim. " dediğimde artık nefes almadığını fark ettim. Dönüp suratına baktığımda gözlerimin içine olabildiğince öfkeli bakarak

"Sana kalbime girmen için izin verdiğimde, hayatımın en özel gecesini iddia konusu yapmış ve salaklığım yüzünden sıkı bir iddia kazanmıştın. Sanırım, iddia konusu da senin basit karizman olmuştu. Şimdi ki iddia konusu ne ve rakibin kim de kazanmak için bu uğraşın? " dediğinde donup kaldım ellerim kendiliğinden çözülünce beni itti ve eli kapı koluna gitti

"Sana hiç bir zaman inanmam Bora, uzak dur kalbimden "dedi

Kapıyı sertçe arkasından kapadı. Lanet olsun! onu nasıl kırmışım ben, nasıl bir acı çektirmişim ?kendimden iğrendim resmen, nasıl olur da bu kadar kırılmasına göz yumdum bir an aklımdan Emir geçti. Şimdi sıra Azra'daydı ve lanet olsun ki hislerimi biliyor ve

bunu kullanacak. Beni sinir etmek için bunu kullanacak siktir

... İki seçenek vardı artık. Ya Azra'yı bir şekilde kazanacak, yada Emir'e kaptıracaktım. İkinci seçeneği düşünmek istemiyorum çünkü, o benim, bana ait, bedeninde sadece benim dokunuşlarım var ve ona başkasının dokunmasına asla izin vermeyeceğim...

"Kıskançlık"

Bahçeye geri döndüğümde Emir ile Azra'yı bahçenin bir köşesine çekilmiş, neşeli bir şekilde konuşurken gördüm. Sinirle dolarken gidip, Emir'in azını burnunu kırıp,eline vermek istedim. Bu isteğimi zorda olsa bastırmaya çalışarak, bir köşeye oturup uzaktan Azra'yı izlemeye başladım. Kusursuz fiziği, mükemmel bir yüzü, insanı büyüleyen o mavi gözleri, şahane bir gülüşü vardı. Zekası tartışılmaz bir özellikti tam 9 aydır onunla çalışıyorum ve ilk defa onu bu şekilde içten gülerken görüyorum. Emir ile gülerken gerçekten içten gülüyordu. İçimde bir şeylerin sıkıştığını hissediyordum. Neydi bu ne diye hissediyordum. Bu kalp sıkışıklığına anlam veremiyordum. Onun Emir'in yanında durmasını istemiyordum, onunla konuşmasını, ona gülmesini istemiyordum, ona dokunmasına tahammül edemiyordum. O benimdi, onun o kusursuz fiziği, saçları, teni, gözleri, gülüşü onun o lanet olasıca kırık kalbi benimdi ve ondan vazgeçmeye asla niyetim yoktu. Fakat bunu nasıl düzeltecektim. Lanet olasıca kalbini çok kötü bir şekilde kırmıştım, resmen gururunu yerle bir etmişim, lanet olasıca pislğin biriyim ve bana zerre kadar güvenmiyordu ...

Azra'nın ağzından

O cehennem lavabosundan kurtulduktan sonra sakinleşerek, bahçeye geldim. Bahçe kapısında Emir ile karşılaştım, çok güzel bakışlarla beni karşıladı. Fakat yüzümdeki siniri saklayamadığım için bir tuhafılık olduğunu anlayıp

"Sorun ne ?" diye sordu

"Bir sorun yok" dedim geçiştirmek için üstelemediğine minnet duyarak, bahçenin köşesine doğru yürüdük. Emir'in yalın bir ilgisi vardı. Sanki beni anlıyormuş gibi narin

davranması, bir nevi hoşuma gitmişti

"Çok hoş bir kızsın " bir anda iltifatı ile karşılaştığımda ne kadar şaşırsam da kızaran yanaklarım ile tebessüm ettim. İtalya'daki maceralarını, lise döneminde Bora ile olan komikliklerini anlatırken kahkalarım engel olamıyordum. Bir an saatime baktım zamanın nasıl geçtiğini anlamadım ama baya geç olmuştu

"Artık gitsem iyi olacak " diyerek ayağa kalktım Emir gülümseyerek

"Ben bıraksam" dedi nezaketi bırakmayarak

"Arabamla geldim teşekkür ederim " dedim gülümseyerek

"Peki seni bir daha ne zaman görebilirim " dediğinde

"Haberleşiriz " dedim

"Dumanla mı?" diye sorduğunda afallayarak suratına baktım

"Ne" dedim dayanamayıp kahkaha atarak elimdeki telefonu aldı ve kendi numarasını tuşlayarak çaldırdı

"Ne yapıyorsun "diye sorduğumda

" Haberleşmemizi kolaylaştırıyorum" dedi gülerek

Ev halkı ile vedalaştıktan sonra etrafa bakındım ama Bora'yı göremedim. Sanırım gitmişti. İsabetli bir karar diye geçirdim içimden, beni kapıya kadar geçiren Emir'e, bu akşam için teşekkür ederek arabama bindim. Evime gitmek üzere oradan uzaklaştım. Uzun yol boyunca Emir'in bahçedeki ve Bora'nın lavabodaki konuşmaları beynimde savaş halindeydiler, bir kazanan taraf yoktu. Allak bullaktım. Arabayı otoparka çekip, daireme doğru yürüdüm. Evin kapısını açtım, içeri girip tam kapıyı kapatacakken, bir el tarafından durduruldum. Allah'ım Bora, lanet olsun!

"Ne işin var senin burada ne yapıyorsun" dedim öfke ile bir anda içeri girip, kapıyı kapattı. Ne olduğunu anlamadan kendimi duvar ile onun arasında buldum. Tanrım gözleri alev almış ve burnundan soluyordu. Gözlerini hiç ayırmadan öfke ile gözlerime bakıyordu, bir çeşit öfke nöbeti geçiriyordu sanırım. Dişlerinin arasından resmen hırlayarak

"Sana, kes şunu dedim! "

"Anlamadım ? neyi " dedim

"Emir piçine gülümsemeyi, kes dedim!" dedi daha sert bir şekilde anlam veremiyordum. Bu öfkesine, şu anda burada olmasına, hatta bu duruma karışmasına anlam veremiyordum. Sinirle

"Neden böyle bir şey yapayım ?" diye sordum

"Nedeni yok! sana yaklaşmasına izin vermeyeceksin, ona gülümsemeni göstermeyeceksin, sana dokunmasına izin vermeyeceksin Azra, anladın mı?" diye kükredi

"Anlamadım " dedim bir an gözlerime deli gibi baktı. Korkmadım desem yalan olur. Birden dudaklarıma yapıştığında ne yapacağımı şaşırdım. İçimde adrenalin patlaması yaşarken, öpüşü iyice derinleşti. Lanet olsun, karşı koyamıyordum. Karşılık vermiyordum ama karşıda koyamıyordum. Bir an kollarımı sıkan elleri yavaşça göğüslerime oradan da belime kaydı, bir eli kalçama inerken, dudakları dudaklarımdan ayrılıp, boynuma doğru öpücüklerle bir yol çizdi. Tam kulağımın içine fısıldayarak

"Yapma " dedi. Kulağımı öpmeye devam ederken, tükenmiş gibi çıkan sesi ile

"Yapma Azra" dedi. Sesinde benliğimi kaybettiğimi hissettim bir an

"Sen yapma Bora, yalvarırım" dedim titrek sesimle bir an durdu, elleri belimden yüzüme çıktı, yüzüm iki avucunun arasında kaybolmuştu resmen. Gözlerimin içine bakarak daha sakın bir sesle

"İzin vermeyeceğim Azra, onun olmana izin vermeyeceğim. Ne kadar uzak durursan dur, bana ne kadar kızarsan kız, hatta nefret et, tamam, kırdığım kalbin için nefret et benden , yaptıklarım için nefret et umurumda değil. Sen benimsin, sadece benim, bu yapmak istediğini unut" dedi

"Ben senin değilim! " dedim. Sinirimin de verdiği hırsla resmen avazım çıktığı kadar bağırıyordum ve sesimi kesen Bora'nın dudakları olmuştu. Öpmüyordu, dudaklarımı parçalıyordu resmen, nefes almakta bile zorlanıyordum. Lanet olsun elleri her yerimde dolaşüyor, kendini bana olanca gücü ile bastırıyordu. Azımdan çıkan hıçkırık, Bora'nın bir anda durmasını sağladı. Hıç kırıklarımın ardından kekeleyerek

"Yalvarırım git" dedim. Gözlerimin içine anlam veremediğim bir şekilde bakarak

"İzin ver burada kalayım bu gece, sadece yanında uyuyayım "dediğinde suratına baka kaldım. Hemen kendimi toparlayarak

"Hayır!" dedim. Bora daha da fısıltılı bir sesle

"Lütfen Azra, yalvarırım" dediğinde bir hışımla onu ittim. Şaşkınlığından yararlanarak kollarından kurtuldum ve suratına olanca kızgınlığım ile

"Çok zor dönemler geçirdim Bora ve ben, aynı dönemleri tekrar yaşamak istemiyorum. Sen, o yarayı kalbime değil, ruhuma açtın. Kapanmıyor tamam mı? ne yaptıysam, ne denediysem kapanmıyor. Neyi düzeltmeye çalışıyorsun ki? Evet, senden sonra kimse olmadı, bana senden başkası dokunmadı ama bu seni sevdiğimden yada unutamadığımdan değil, senin yüzünden bu duygulara iğrenerek yaklaştığım için şimdi, karşıma geçip yapma diyorsun, neyi niye yapmayayım. Emir'in bana yaklaşmasına izin vermeyeyim tamam, ama neden? " dedim ağlayarak

"Sen..." dediğinde bir hışımla kestim cümlesini

"Sen, sen, sen yoksun Bora, olmayacaksın da 9 ay önce aklında bile yoktum, 9 ay boyunca sadece vicdanından dolayı beni böyle sahiplenmeye çalışıyorsun. 4 ay sonra ben olmayacağım ve sen beni yine hatırlamayacaksın lütfen, bak ben kaldıramam, dayanamam bir yıkımı daha kaldırmaz ruhum, her nasıl bir oyun oynamaya çalışıyorsan yapma. Ben unuttum yaşadıklarımı, bir beklentim de yok yeter! sende üstünde durma " dediğinde bakışları yumuşamış yalvarırcasına suratıma bakıyordu

"Azra .." dedi ve tam bana sarılmak için atak gösterdiğinde, bir adım geri çekilerek kollarının bana sarılmasını engelledim. Kapıyı açıp

"Anla ve git lütfen " dedim gözlerimin içine baktı ve derin bir nefes vererek açık olan kapıya yöneldi. Tam çıkacakken bir an durdu ve bana döndü, tam gözlerimin içine içine bakarak

"Seni kaybetmeyeceğim, buna izin vermeyeceğim sende bunu anla " dedi ve sert bir şekilde kapıyı çarparak gitti... Ayaklarım artık beni taşımıyordu, bir an yere yığıldım. Artık hıçkırıklarımı durduramıyordum. Orada ne kadar kaldığımı bilmiyorum. Sonra kendimi toparlayarak banyoya yöneldim. Bir duş kendime gelmemi sağladı. Duştan çıktım ve pijamalarımı giyip yatağa uzandığımda, bu günün ne berbat bir gün olduğu geçti aklımdan, aklımdakiler ile savaşa savaşa sonunda uykuya yenik düştüm

Ofise geldiğimden beridir cumartesi günü yaşananlar aklımdan çıkmıyor ve artık aklımdakiler ile savaşmaktan yorulmuştum. Bora'da nedenini anlamadım bir sahiplenme belirmesi ve bunu artık hissettirmeye çalışması, gerçekten şaşırtıcı, baş edemediğim bir sürat ile her şey isteğim dışı geliyordu, üstelik onu unutmadığımı da yüzüne haykırmıştım. Ne olacağı konusunda her hangi bir fikir yürütmeye çalışırken, telefonuma gelen mesaj sesi ofisi doldurdu ve telefonuma yöneldim. Bora'dan mesaj gelmişti hemen açtım

"Dışarıdaki işlerim bitmedi. Bu gün olan randevuları iptal et, yarına randevu ver . Ofise gelmeyeceğim " ohh

Süper bay pisliği bugün görmeyeceğim, zaten görmekte bana pek iyi gelmeyecekti... Yoğun iş temposu arasında sonunda saatime bakmak aklıma gelmişti ve artık bir şeyler yemem gerekiyordu. Öğlen yemeği için Merve ile her zaman gittiğimiz yere gittik. Siparişlerimizi beklerken Merve, arkadaşı ile konuşmaya başlamış ve bende Bora ve onun yaptıklarını beynimde tartmaya başlamıştım Acaba gerçekten pişman mıydı ? gerçekten beni sevdiği için mi bu kadar hükmedici olmaya çalışıyordu, yada sergilediği davranışlar gerçek miydi? tabi bunun da bir oyun olabileceği ve amacının sadece beni, tekrar yatağa atmak olabileceği de aklımda duruyordu. Siparişlerimizin gelmesiyle yemeğe başladığımız esnada, kapıda gördüğüm kişi ile tüylerimin diken diken olduğunu hissedince duraksadım. Nefesim kesildi ve ona daha net bakabilmek için kafamı kaldırdım. Bu oydu, üstü başı darmadağınktı, beyaz bir tşört, kot ve spor ayakkabı giymişti. Saçları her zamanki dağınıklığından daha hoştu. Lanet olsun süper görünüyordu.. Merve gözlerimi takip ederek kapıya baktığında

"Yok artık, Bora bey değil mi o " diye sorunca, sadece kafamı salladım ve yine

Merve'den gelen soru ile ona yöneldim

"Peki, arkadaki kız kim?" dediğinde arkamı dönüp baktığım masada, uzun kahve saçlı bir kadın vardı. Onu tanıımıyordum ve gözleri ışıltayarak Bora'ya bakıyordu. Tekrar dönüp Bora'ya baktığımda, onun da suratında neşeli bir gülümseme vardı.

Pisliğe bak! dedim dişlerimi sıkarak, dün geceki davranışından hemen sonra bu mu yani? benimle dalga geçiyor olmalı. Merve'ye çaktırmadan ' lavaboya gidiyorum' dedim ve yerimden kalkıp hızla lavaboya yöneldim. Tam köşeyi dönmüş ve kadınlar tuvaletinin kapısına yönelmiştim ki kolumda güçlü bir el hissettim

"Bekle!" duyduğum sesle sarsıldım. Pekala Azra, bunu yapabilirsin sadece arkanı dön, ona bak ve defolup gitmesini söyle. Dün gece söylediklerinin bir yalan, bir anlık hata olduğunu veya sadece bir anlık yanlış anlaşılma olduğunu söyle, kendisinin bir pislik olduğunu haykır ve git diye içimden kendime talimat verdim. Omuzlarımı dikleştirerek arkamı döndüm, Bora ile yüz yüze geldim, lanet olsun yakından daha da harika görünüyordu. Onu her gördüğümde son derece kusursuz bir biçimde bakımlıydı. Fakat bugün kesinlikle tıraş olmamıştı ve ben çaresizce bakıyordum. Sakallı pislik

"Ne istiyorsun benden ?" diyerek gürledim ve kolumu elinden kurtardım. Kafamı kaldırıp yüzüne baktığımda, gözlerinin altında bulunan belli belirsiz torbaları fark ettim, yorgun görünüyordu. Eğer gecesi benimki kadar kötü geçmişse, bu beni mutlu

ederdi. Elleri ile saçını düzelterek etrafına rahatsız bir şekilde bakındı

"Seninle konuşmak istiyordum, dün gece ve daha sonrası için konuşmamız gerekiyor artık " dediğinde

"Konuşacak bir şey yok. Ne dün gece için ne de bundan sonrası için " dedim ve kafamla masadaki kızı işaret ederek, göğsüm daralmış ve içim acıyordu

"Duygu değişiliği anlıyorum, aslında seni burada bu şekilde gördüğüme memnun oldum. Akşam sevgi gösterisi yap, sonrada vakit geçirecek başka birinin yanına git. Bunu görmekte ayrı bir iyi geldi aslında. En azından ikinci bir hata yapmayı asla düşünmemem gerektiğini ve sana inanmamamın ne kadar da doğru bir karar olduğunu bir kez daha anladım.." dediğimde

"Sen neyden bahsediyorsun" dedi şaşırılmış bir şekilde soru sorarak gözlerime baktı

"Boş ver, dün akşam konuşulacak bir şey yaşanmadı, her ne yaşandıysa da unuttum ben, size de afiyet olsun Bora bey izninizle " deyip arkamı dönüp lavaboya yöneldiğim sırada

"Bu kız senin neden umurunda olsun ki? yani neden bu kadar tepki verdin?" diye sordu hafif neşelenmiş bir ses ile, yüzümü ona dönmeden

"Umurumda değil Bora! "diye seslendim. Kadınlar tuvaletinin kapısını açtım, içeriye girerken arkamdan itildiğimi hissettim ve arkamdan içeri girdi anında tuvaletin kapısını kilitledi.

Hadi ama bu kez olmaz, bir kez daha beni öpmesine izin vermemeliyim diye geçirirken içimden, bir anda kendimi Bora ile duvarın arasında, dudaklarını dudaklarımda hissettim.... Ne tür bir fantezi bu ya sürekli tuvalette öpmekte nedir yahu..

"İstesen bile mi?"

Vücudum felç geçiriyordu sanki, kendime engel olamıyordum. Ona karşı

koyamıyordum. Lanet olsun bir an önce onu uzaklaştırmam gerekiyor ama beceremiyorum. Dudaklarımdan ayrılmasın istiyorum, bana sarılsın istiyorum, daha fazla dokunsun istiyorum. Birden kendime gelmem gerektiğini fark ettim ve

"Heyyyyy heyyy heyy kes şunu artık!!" diyerek onu dudaklarımdan ve kendimden uzaklaştırdım.

"Bana bak geri zekalı, gerildiğin her an dudaklarıma yapışmakta vazgeç artık " dedim sinirle, o ise bir anda alayla gülümseyerek

"Neden bir gün karşılık vermekten mi korkuyorsun? " diye sordu ve bu sorusuna daha da öfkelenerek

"Hiç bir zaman sana o karşılığı vermeyeceğim Bora! " dedim

Kafasını sağa yatırıp, olanca tatlı ifadesi ile

"İstesen bile mi?" diye sordu. Şu hali ile dudaklarına yapışmamak için kendimi zor bela tutuyordum. Kesinlikle çıkmam lazımdı buradan, hemde hemen. Arkamı dönüp, kapının koluna elimi götürdüğümde

"Emir ile görüşecek misin?" diye sordu. Tam arkamdaydı, nefesini ensemden hissettim, bırak bir adımı yerimde kıpırdansam ona yaslanmış olurum...

"Neden seni bu kadar ilgilendiriyor?" diye sordum.

"Bunu dün gece açıkladığımı sanıyordum " dedi sesi daha da derinden gelerek

"Evet, dün gece bir açıklama yaptık. Ben senin anlamayı ve gitmeni istedim "dedim artık nefes alamıyordum, elleri ile kollarımı tutu ve beni, kendine yasladığında dudakları artık tam kulağımın dibindeydi

"Bende senden vazgeçmeyeceğim, sen de bunu anla demiştin "dedi. Artık alev almış, yanıyordum. Ayaklarım beni taşımıyordu. Kollarımı bıraksa yere yığılacakmış gibi hissediyordum kendimi ... kollarımı bıraktı ve arkamda durmaya devam ederken

"Bana dön" dedi sesi en seksi halini almıştı. Hiç bir tepki vermediğimi görünce

"Bana dön Azra " diye tekrarladı

Kaçmak yok, madem zora koşuyordu, o zaman biz de daha zorlaştırırız diye geçirdim içimden, arkamı döndüm ve gözlerine baktım. Lanet olsun bazen cesaretlenmemek en iyisi diye de geçirdim içimden. Elini yanağımın üzerine koydu, baş parmağıyla alt dudağımı okşuyordu. Bakışlarımız kenetlendi ve dudakları yavaş yavaş benimkilere

yaklaşırken, telefonumun keskin müziği lavaboda yankılandı. Telefonu çantamda bulup, kimin aradığına bakmam ile alev almam bir oldu. Bu kadarı fazla değil miydi ?

"Kim o ? " diye gürledi. Halen açmadığımı görünce suratına bakarak

"Efendim " dedim. Bora'nın yüzü kasıldı, gözleri alev aldı, şu an beni burada parçalayabilirdi

"Azra nasılsın ? " dedi Emir

"İyim sen nasılsın? " diye sorduğumda

"Bu hafta sonunu bana ayırırsan, çok daha iyi olabilirim. Yani sinema, yemek beraber vakit geçirebileceğimiz türden şeyler. Bu arada çiçekler teslim edilmiş ama alan kişinin ismi yok şaşırtıcı ama neyse " dediğinde gözlerimi daha da sinsileştirerek Bora'ya baktım. Kesin o teslim almıştı ve artık meraktan öldüğü kesindi. Her an öfkesine yenik düşerek telefonu elimden alabilirdi..

Bora yılmaz

Aynı anda bir kaç ifadenin yüzünden geçip gitmesini izledim. Utanç, rahatsızlık ve sonra ... merak ? telefonun diğer ucunda belli belirsiz bir erkek sesi seçebiliyordum ve içimdeki mağara adamının uyanmaya başladığını hissettim. Hangi lanet olası onu arıyordu? birden bire gözleri kısıldı ve içimden bir ses, bundan endişe duymam gerektiğini söyledi

"Pekala, aradığın için çok teşekkür ederim eğer, hafta sonu için bir planım olmazsa bende seninle vakit geçirmeyi isterim aradığın için teşekkür ederim Emir " dediğinde

Emir ? lanet olası çelimsiz

Telefonu kapattı ve yavaşça çantasına geri koydu. Kafasını öne eğerek iki yana salladı, önce bir kahkaha patlattı ve sonra yüzüne hınzır bir gülümseme yerleşti..

"Bana söylemek istediğiniz bir şey var mı Bora bey" diye sordu tatlı bir ifade ile ve bu beni bir şekilde daha da endişelendirdi. Kafamı zorladım aklıma bir şey gelmedi neden bahsediyordu ki?

" Çok garip bir sohbetti, görünüşe bakılırsa Emir, bu sabah postalarını kontrol etmiş ve çiçeklerim için teslimat onayı geldiğini görmüş. Teslim alanı asla tahmin edemezsin? diye sorduğunda bana doğru bir adım attı. Bende içgüdüsel olarak bir adım geri gittim. Bu konuşmanın seyri hiç hoşuma gitmemişti

"Birisi benim çiçeklerimi teslim almış ve imza atmış "

Hay lanet .

"Formun üzerinde her ne kadar isim yazmasa da onları, senin aldığın aşıkâr"

Ha siktirrrr ne diye nasıl anlamayacağını düşündüm ki? ne karşılık vereceğimi düşünmeye çalıştım, fakat zihnim bir anda boşaldı. Sessizliğim ona gereken cevabı vermiş olmasına rağmen

"Bunu neden yaptın ?" diye bir soruyu yöneltti. Bir an gözlerine baktım ve derin bir nefes aldım. Tanrım bu kadar güzel gözleri yaratmamalısın yani biraz acısan bize ... aklımı kaçırmış gibi görünmeden durumu açıklamanın bir yolu yoktu ve

" Evet ben imzaladım " diyerek bozdum sessizliğimi. Azra, gözlerini bana dikmişti, göğsü inip kalkıyordu ve yumruklarını o kadar sıkımişti ki artık bembeyaz olmuşlardı.. Kaşlarını kaldırarak

"Vee" diye ekledi

"Vee ... onları çöpe attım..." açıklamamı tamamladığımda, bütün öfkesini hak ettiğimi düşündüm,

"Peki neden? " diye sorduğunda

İşte nasıl cevaplayacağımı bilmediğim kısım buydu

"Çünkü..." kafamın arkasını kaşıdım, kendimi bu duruma sokmuş olmaktan nefret ediyordum ama yine de net bir şekilde

"Sana dün akşamda söyledim, Emir ile birlikte olmanı istemiyorum.." dediğimde

"Karaktersiz pisliğin teki olmanın yanı sıra bencilsin de ne hakla böyle bir şeyi yapmaya kalkıyorsun. Yeter !! hayatıma karışmaktan vazgeç " diye bağırdı ve artık kontrolden çıktığımı fark ettim. Haklıydı ama pes etmeyecektim

"Bunu bilmediğimi mi zannediyorsun. Farkındayım, hiç mantıklı değil hele ki şu durumda olmamıza rağmen ama elimde olan bir şey değil. Azra, seni Emir değil, hiç kimse ile düşünmüyorum. O çiçekleri gördüğümde hadi ama kahretsin lanet olasıca bir buket güldü " dediğimde sanki tımarhaneye yatırılmaya hazırmışım gibi bakıyordu

"Ne çeşit bir manyaksın sen, gül olmaları ile ne alakası var ? diye sordu

"Güllerden nefret edersin" dedim bunu söylediğim zaman yüzü düştü, göz bebekleri

büyüdü

" Neden sevmem acaba " diye sorduğunda yer yarılrsa da içine girsem diye düşündüm. Kahretsin ki onu evime götürdüğüm ilk gün, o lanet olasıca gün ona bir buket gül almıştım. Fakat konuşmaya devam ettim

"Çiçekleri gördüm ve tepki gösterdim. Durup düşünmedim seni etkileyecek olması ve etkilenip sana dokunmasına izin verebilecek olman .." .yumruklarımı sıktım ve sakinleşmeye çalışırken, sesim canlılığını yitirdi. Her geçen saniye daha da öfkeleniyordum. Zayıflık gösterdiğim ve duygularımı frenleyemediğim için kendime ve üzerimdeki bu anlaşılması güç etkisi yüzünden ona

"Tamam dinle " dedi sakinleşmek istercesine derin bir nefes alarak

"Yaptığın şeyi onayladığım anlamına gelmiyor ama seni anlıyorum. Senin gibi adamlar reddedilmeye pek alışık değil ve şu durumun takıntı. Yani seninle bir kez daha birlikte olmadım ve sen, seni reddettiğim için şu anda bana takmış durumdasın. Bu yaşadıklarımızı değiştirmiyor ve sen aslında yaşadıklarımızı değiştirmek istemiyorsun. Sadece, istediğin beni tekrar yatağında görmek ve önceki gibi yatağına atlamadığım için hırs yaptın. Bora, ama bence artık bu duygularını frenle, çoğu zaman duygusuz kibirli bir pislik olduğunu düşünsem de ciddi bir iş adamı oluşunu göz ardı edemem. Onun için buna bir son vermen gerekiyor. Ne yaparsan yap beni tekrar yatağında bulamayacaksın. Sana, bir daha asla kapılmayacağım" dediğinde darbe yemiş gibi oldum. Haklıydı söylenecek çok fazla bir şey yoktu ve sadece

"Üzgünüm" diye bildim

"Kanıtla " dedi gözlerimin içine bakarak. Oldukça sakin görünüyordu. Ne demek istediğini anlayamıyordum, yüzünde hiç bir duygu ifadesi yoktu sonra

"Bana üzgün olduğunu, artık beni takıntı haline getirmeyeceğini, bütün yaşadıklarımızı ve yaşatmak istediklerini unutacağını bana kanıtla. Yoksa.." dedi cümlesini tamamlamak istemez gibi

"Yok sa ne ?" diye sordum. Gözlerinden gözlerimi bir an bile ayırmadan

"Senden ben uzak dururum " dediğinde istem dışı kelimeler azımdan döküldü

"Nasıl yapacaksın ? " diye sordum

"4 yılımı verdiğim ve yüksek lisansımın bitmesine 4 ay kalmış olmasına rağmen, işimden istifa ederim. Bir daha da o iş yerine dönmem " dediğinde afalladım. Öfke ile dolup taşıtı bütün vücudum. İşten ayrılması, yüksek lisansının yanması anlamına

geliyordu ve bunu göze alamazdı. Blöf yapıyordu. Farkındaydım, tek adımda onu belinden yakalayıp, kendime çektim. Aynı anda dudaklarına yapıştım.

Azra Çakmak

Dudakları dudaklarımda sanırım artık nefes de alamıyordum. Lanet olsun! söylediğim hiç bir şeyi ya anlamıyor yada anlamak istemiyordu. Bir an dudaklarını, dudaklarımdan ayrıldığında, gözleri gözlerimle buluştu. O gri gözleri ile çok şey söylüyordu. Fakat, beni asıl çarpan dudaklarından çıkan sözler oldu

"İstesen de istemesen de ve sen bunu anlamakta, her ne kadar dirensen de sen benimsin. Azra, bunu unutma. Başka bir iş yerine geçmen, seni göremeyeceğim anlamına gelmez, hatta bu şehirden, bu ülkeden ayrılсан dahi seni bulurum. Gerekirse zincirle bağlarım yine de yanımda tutarım. Beni zorlama " dedi ve beni kolları arasından çıkardı. Yanımdan geçip, kapıyı açtığında tam çıkacakken, durdu ve geriye dönüp, gözlerimin içine bakarak

"O çelimsiz de yüz vermeyi bırak, bir gül daha gönderirse çöpe atmam " dedi kendime nereden geldiğini anlamadığım bir cesaret ile

"Ne yaparsın ?" gayet net bir şekilde sorduğumda

"Tek tek kışına sokarım ! " dedi ve kapıyı sert bir şekilde çarptı. Ne yapacağımı nasıl baş edeceğimi bilemez bir şekilde lavabonun aynasına baka kaldım. Allah'ım neden ben ya yani bu kadar şeyi hak edecek ne yaptım. Hepside bir kuluna verilmez ki dimi ama

Ertesi gün işe geldiğimde gecem cehennem gibi geçmişti. Toplantı odası, asansör, yemek. Bu gün lavaboda olanlar beynimin içinde savaş yapmakta ve hangisinin kazanacağını bilemez bir vaziyette kıvrandım. Neredeyse hiç uyumamış ve yemekte yememiştim. Dün cafe'den ayrıldıktan sonra neredeyse ruh gibi dolanmıştım. Bora Bey henüz gelmemişti ve açıkçası gelmemesi için çok fazla dua ediyordum. Sonuçta bu gün gelirse kesin bir işkence beni bekliyordu ..Veeee işkence adamım ofisin kapısında görüldüğünde, yine o patentli, insafsız ve insana dilini yutturan gülüşü ile

"Günaydın Azra hanım " dedi ve odasına geçti. Tanrım bu kadar yakışıklı olmak zorunda mı? sanki diye içimden haykırırken, önümdeki ajandama göz gezdirdim. Bu gün oldukça yoğun bir gündü ve bu seksi pislik ile defalarca konuşmam gerekiyordu ... Onu çeyrek geçe dahili numarasından arayarak

"Bora bey ?"

"Evet Azra hanım "

"On beş dakika sonra konferans salonunda olmanız gerekiyor. Saat on ikide Karaca Holdingin başkanı ile öğlen yemeği için ayrılmanız gerekiyor. Şoförünüz sizi otoparkta bekliyor. Bu gün çoğunlukla ofis dışındasınız maillerinizi sürekli kontrol edebilirsiniz, telefon ile sürekli rahatsız etmiş olmam " dedim ve derin bir nefes aldım. Böyle olmak zorunda, mesafe olmak zorunda, diyerek kendimi daha da cesaretlendirmeye çalışacakken

"Bana eşlik etmeyecek misiniz? " diye sordu. Yok artık diye içimden geçirdim

"Hayır Bora bey " dedim. Başka bir isteğiniz dediğimde

"Aslında var. Sesinizi duymaktan rahatsız olduğumu sanmıyorum, bilakis sesinizi duymak iyi geliyor. Dilediğiniz zaman araya bilirsiniz Azra hanım?" dedi. İçimden "Pislik herif" diye geçirdim

" Maillerinize bakmayı deneyin bence " dedim ve telefonu kapadım. Pisliğin kahkaha attığına bahse bile girebilirdim

Bora Yılmaz

Bu gün iş yerine gelirken dün yaşananlara karşı Azra'nın ciddi öfkeli olduğunu biliyordum ve ofisin kapısında belirdiğimde, haksız çıkmamıştım. O mavi gözlerinde beni boğabilirdi. Rutin sabah görüşmelerini yaptıktan sonra Azra'nın bu gün ki işlerimi hatırlatmasıyla planlarıma baktım. Sesi o kadar mesafeli, o kadar seviyeli geliyordu ki bu durumun devam etmemesi gerekiyordu. İğneli konuşmalarına devam ederken, sesinin sinirden titrediğini fark ettim. Kahretsin o kadar hoşuma gidiyordu ki tarif edemezdim

Ofisten dışarı çıktığımda, gözlerim anında onun üzerine dikildi. Bu kadın, bana acı çektirme yolunu gerçekten çok iyi biliyordu. İnce uzun bacaklarını, mükemmel bir şekilde ortaya çıkaran mavi ipekten bir elbisenin içinde, masasının üzerine eğilmişti. Saçları başında toplanmıştı ve bana doğru döndüğünde gözlüklerini takmış olduğunu gördüm

"Başlayalım mı Bora bey " dediğinde

"Evet " demek için baya bir beklemiş olmam gerekiyor ki alaylı bir gülümseme ile

" Geçelim isterseniz" dedi. Evraklarını toparlayıp koridorda ilerlemeye başladığında, arkasından kısa bir süre baka kaldım. Nasıl böyle davranabiliyordu. Hiçbir şey olmamış gibi kafamı iki yana sallayarak peşinden yürüdüm ..

Toplantı salonunda resmen kişisel cenennemim de alev almış, yanıyordum.. Ona her

baktığımda beni perişan etmek için elinden geleni yapıyordu. Aslında farkında olmadan yaptığı şeyler, beni benden alıyordu. O masum yüzü, mimikleri kahretsin! resmen işkence ediyordu ... Öğlen yemeği için dışarı çıktığımda, bir kaç saatte olsa onun cehenneminden kurtulduğum için kendimi şanslı sayıyordum. Fakat Karaca Holdingin yönetim kurulu ile yapılan öğlen yemeği toplantısına kendimi hiç veremiyordum. Lanet olsun! Azra'yı aklımdan çıkaramıyordum.. ofise geri dönerken babam benimle uğraşmaya başladı ve ilk uyarısı

"Bora Antalya'da yapılacak olan kongrede Azra'ya iyi davranmanı istiyorum, kız gerçekten çok iyi çalışıyor ve süper işler çıkarıyor. Onu bu şirketten kaçırmaya isteğinden vazgeç" dediğinde

"Ben onu şirketten kaçırmaya uğraşmıyorum, hem biz onunla bu şekilde çok iyi anlaşıyoruz yani şikayet ettiğini görmedim " dediğimde babamın gülümsemesini gördüm bir süre sonra

"Emir cidden çok etkilenmiş Azra'dan, acaba Antalya'da işiniz bittikten sonra Azra bir kaç gün daha kalsa mı? yani Emir'i de gönderirdik birbirlerine ısınırlardı biraz sence Bora?" diye sorduğunda kan beynime sıçradı. Birbirlerine ısınırlarmış, ben o çelimsizi bir ısıtacağım ateşini, Azra bile söndüremeyecek göreceksiniz diye geçirdim içimden ve babama dönerek

" Asistanımı flört etmeye götürmüyorum, iş için gidiyoruz. Benim ile gidecek, benimle gelecek " dediğimde babamın bana hak verir tarzda kafasını sallaması, rahatlamamı sağlamıştı. Aklımda Antalya için süper fikirler vardı. Çelimsizin dahil olmasını istemiyordum .. Ofise geri geldiğimde koltuğunun kapıya dönük olduğunu ve özel telefonu ile sevimli bir şekilde konuştuğunu gördüm. Dikkatimi çeken masanın üzerindeki kır çiçekleri oldu. Sessizce yaklaştım ve çiçeğin üzerindeki kartı okudum

"Seni Bora'dan daha fazla tanımak istiyorum. Bu sefer sevdiklerinden gönderdim, hafta sonunu sabırsızlıkla bekliyorum. Emir"

Kan şu anda kalbimde değil, beynimde pompalanıyordu

"Gerçekten teşekkür ederim, cumartesi ikide görüşmek üzere Emir " diyerek koltuğu döndürdüğünde benimle karşılaştı. Gözleri şaşırılmış, korkmuş bir şekilde gözlerime bakarken, o beyaz teni kıpkırmızı oldu. Masaya eğilip, burun buruna gelecek şekilde gözlerimi gözlerine kitledim ve sakın bir ses tonu ile

" Seni - Bora'dan - daha - fazla tanımak - istiyorum - derken ?"

"Hayal Kırıklığı"

Gözleri ruhumu delip geçerken sesimi bulamıyordum. Lanet olsun her an biri gelebilir ve şu anda açıklanabilir bir pozisyonda değildik

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diyebildim sadece ve Bora, elinde duran kartı resmen gözüme sokarcasına gösterdi. Halen daha önümden çekilmemişti ve acilen açıklama bekler gibi duruyordu.

"Her an biri gelebilir çekilir misin? " diyerek yerimde doğruldum. Tam önünden geçerken sıkıca kavradığı bileğimi, hızla çekiştirerek beni kendi ofisine fırlattı ve arkamdan kapıyı kapatıp kilitledi. Şu anda durumun git gide kötü olmaya başladığının farkındaydım ve ne yapacağımı bilemez bir şekilde ona bakıyordum. Adım adım bana yaklaşırken, delici bakışlarını bir an bile gözlerimden ayırmıyor ve yer an beni öldürebilecekmiş gibi bakıyordu. Tam dibime kadar gelip, bana tepeden baktığında nefesim artık bana yetmiyormuş gibi hissettim.

"Evet " dedi sert ve açıklamam gerektiğini belirten bir sesle, kartı bana uzattı ama yılmaya hiç niyetim yoktu. Hemen kendimi toparlayarak,

"Senin gülleri teslim almana rağmen, bana vermediğini öğrenmiş ve neden bana vermediğini sordu ."dedim gözlerinin içine bakarak

"Vee ??" diye devam etmemi ister gibi sorunca, bir adım geri çekilerek

"Uzun zamandır beraber çalıştığımızı, bana daha öncede gül geldiğini ve gülleri sevmediğim için çöpe attığıma tanık olmuştu. Bu yüzden bana karşı olumsuz izlenim bırakmaman için ortadan kaldırmış diye söyledim. Oda bu gün kır çiçekleri göndermiş, etkilemek için ise öyle bir not eklemiş " dedim ve ofisten çıkmak için kapıya yöneldiğimde,

"Etkilendin mi? " diye sorduğunda olduğum yere çivilendim. Resmen ayaklarımın titrediğini hissettim. Bir süre cevap veremedim. Ne diyecektim ki evet mi ? hayır mı ? olduğum yerde döndüm. Gözleri gözlerime bu sefer yalvarırcasına bakıyordu. 'Hayır etkilenmedim' demem için adeta yalvarıyordu. Sevmek yok Azra, pes etmek yok Azra, diyerek içimden kendime verdiğim cesaret ile

"Sanırım hoş bir hareket" diyebildim. Gözlerini kısarak, adım adım yaklaştı ve aramızda milimlik bir boşluk bırakacak şekilde durdu.

"Neden yapıyorsun Azra ? lanet olsun etkilenmedin, sırf kudurayım diye yapıyorsun ve başarıyorsun da !" dediğinde içimdeki şeytan zafer işaretleri yapıyordu. Yerinde zıplıyordu resmen ve avazı çıktığı kadar bağııyordu. "Acımak yok Azraaaa" bununda bana verdiği cesaret ile derin bir nefes alarak

"Sen neden yapıyorsun Bora ? " diye sordum. Anlamayan gözlerle bana baktı ve anında kendini toparlayarak

"Seni geri istiyorum " dedi. Hiç beklemeden

" Neden ? " diye sordum. İyice sersemleyerek

"Bir nedeni yok. Engelleyemiyorum sadece istiyorum " dediğinde alayla sırıtarak,

"Kalbine mi? yatağına mı?" dedim. Şoka uğramış gibi suratıma bakıyordu. Tam bir şey söyleyecekken,

"Çok fazla işim var ve Antalya konferansı için ayarlamalara devam etmem lazım. Çocukça şovunuz bitti ise işime döneyim." dedim ve ofisten çıktım...

Masama geçtiğimde telefonumun çantamın içinde çaldığını fark ettim. Cevaplamak için elime aldığımda İzmir'den amcamın aradığını fark ettim. Uzun zaman olmuştu sesini duymayalı ve gerçekten bu yaşlı adamı çok fazla özlemiştim

Mesai bitimine yaklaşırken kafam yerinde değildi. Çıkmadan önce Bora beye göstermem gereken bir kaç şey vardı, bazı evrakları notere imza için göndermem gerekiyordu. Fakat kendimi sanki kumların üzerinde yürüyormuş gibi hissediyordum. Amcamla yaptığım telefon görüşmesi durmaksızın kafamın içinde dönüp duruyordu. Bora bey'in ofisine girdiğimde, kollarımın altındaki kağıtlara baktım, bugün ilgilenmem gereken ne kadar çok iş olduğunu farkına vardım. Uçak biletler, postalarımı alacak biri, belkide ben yokken yerime bakacak geçici biri. Kaç gün uzakta olacaktım ? Bora bey'in benim olduğum yöne doğru yüksek sesle bir şeyler söylediğini fark ettim. Bu pislik herif yine ne söylüyordu? önümde belirginleşmeye başladı ve bağıırıp çağırmasının son kısmını duydum.

".... Lanet olsun Azra hanım, bunların hepsi eksik." dediğinde

"Şey dalgınım kusura bakmayın, kötü bir gün geçiriyorum. Biraz anlayışlı olsanız." diye sordum. Bitap bir halde

"Ne ... şimdi ne oldu? " diye sorarak gözlerime odaklandı. Ben kısık sesim ile

"Şu sürekli azarlamak için hata yapmamı bekleme işine, bu günlük ara versen ?" dediğimde gözleri büyüdü, kaşlarını çattı ve

"Anlayamadım?" dediğinde

" Bana karşı sinir bozucu bir şekilde davranmaktan büyük zevk aldığını biliyorum. Fakat günün geri kalanını berbat geçiriyorum. Konuşmazsanız gerçekten memnun olurum. Eksikler her ne ise mail olarak atarsanız hepsini istediğiniz gibi düzenlerim" ağlamak üzereydim. Göğsüm acı içinde daralıyordu. Gözlerinin içine bakarak

"Lütfen "dediğimde gafil avlanmış gibi gözüküyor, yüzüme bakarken gözlerini hızlı bir şekilde kırıştırdı ve derin bir nefes verip

"Ne oldu ? " diye sordu. Yutkundum, öfkelendiğime pişman oldum.

"Bana bağırp çağırmanıza fazla tepki gösterdim, özür dilerim" dediğimde ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Fakat son anda durdu ve elindeki evrağı masaya bırakıp, olanca seksiliğiyle masanın kenarına oturdu

" Hayır yani, neden korkunç bir gün olarak devam ediyor? sorun ne? " sesi, normalde duyduğumdan daha yumuşaktı. Fakat bu sefer gerçekten endişeli çıkıyordu. Onunla bu konuda konuşmak istemiyordum. Fakat neredeyse ağlamak üzereydim ve durumu açıklamadan dışarı çıkamayacağım da kesin gibi görünüyordu.

"Amcamın bazı testler yaptırması gerekiyor, kendini pek iyi hissetmiyormuş ." dedim. Bora'nın yüzü düştü ve

"Tansiyon veya kansızlık gibi bir şey mi? " diye sorduğunda artık daha fazla dayanamayacağımı fark ettim ve bir nefeste

"Tesler yapılacak fakat o tür bir şey değil sanırım, kara ciğerinde bir kitle farkedilmiş. Onunla ilgili araştırma yapıyorlar ve ikimizde bir birimizden başka kimsesi yok " dedim. Oturduğu masadan kalktı ve tam dibime kadar geldi. Sesi şefkat doluydu ve elini yanağıma koyarak

"Eve gitmek ister misin? " diye sorduğunda, gözlerimi ona diktim.

"Bilmiyorum? çok fazla iş var onları yetiştirmem lazım" dediğimde irkilerek geri çekildi ve hayretle

"Ben gerçekten o kadar büyük bir pislik miyim ? " diye sorduğunda sadece yüzüne

bakmakla yetindim cevap vermediğimi görünce kırılmış gibi kafasını pencereye doğru çevirdiğinde sertçe yutkundu ve

" 2 hafta izinlisin, seninle direk Antalya'da buluşuruz. Git amcan ile ilgilen burayıda düşünme, Merve geçici bir asistan ayarlar "dediğinde sadece

"Teşekkür ederim" diyebildim. Gözlerimi yere diktim, günün işlerine dair listeye devam etmesini ve beni sinir edecek her bir şeyi yapmasını bekliyordum. Fakat yaptığı bu şey ne yani gerçekten beni düşündüğü için mi ? yapıyordu bunu lanet olsun düşünmemem lazım, düşünmemem lazım diyerek kapıya yöneldim ve eve oradan da İzmir'e gitmek için şirketten ayrıldım...

Bora'dan

Bütün hafta sonu onun iki haftalık yokluğunun neye benzeyeceğini düşündüm. Bir yandan ofiste dikkatim dağılmadan tam gün çalışabilmenin tadını çıkarmak iyi olacaktı.Bir yandan da Azra'nın ofiste olmaması beni garip hissettirir mi? diye merak ettim. Neredeyse bir sene boyunca sürekli yanımdaydı ve bütün bu suratsızlıklarına rağmen, Azra'nın etrafta olması rahatlatıcıydı....

Pazartesi günü saat dokuzda Merve ofisten içeri girdi, yanıma yaklaşırken coşkuluydu ve canlı bir şekilde gülümsüyordu. Çekici ve yirmili yaşlarda bir esmer onu takip ediyordu. Kendisinin geçici asistanım Bahar olduğunu ve 2 hafta boyunca benimle çalışacağını belirttikten sonra Azra'nın masasına oturttu ve yapması gerekenleri anlattı. Onu Azra'nın masasında görmek içimi bir tuhaf etse de kendisine kolay gelsin diyerek işime döndüm.. Her ne kadar Azra yüzünden yayılan pislik patron imajımı bu fırsatla silmek istesem de Bahar, öğlen yemeği saatinden önce işi bıraktı. kendisine verdiğim fotokopi işini makineyi kullanamadığı için berbat etmeyi başarinca, görünen o ki biraz kaba bir tepki vermiştim. Onu en son gördüğümde gözü yaşlı bir şekilde kapımın önünden hızla geçerken kırıcı çalışma ortamından yakınıyordu. Geri zekalı fotokopi makinesini kullanmayı bilmeyen bir asistan olabilir mi?

Geçici ikinci asistan Yelda saat iki civarı geldi. Yelda son derece akıllı görünüyordu ve duygusal bir dişi yerine başka biri ile çalışacak olmayı iple çekiyordum. Olayların ani değişikliği karşısında gülümsedim. Ne yazık ki biraz erken konuşmuştum.. Bilgisayarının başında oturan Yelda'nın yanından her geçişim de İnternet de geziniyor, videolar izliyordu. Ekran penceresini her geçişim de küçülse de o kadar aptal değildim ..iş bitiminde uygun bir dile ertesi gün buraya gelmeye zahmetine girmemesini söyledim .

Üçüncünün de ondan farkı yoktu. Kızın ismi lale idi, çok fazla konuşuyordu, kıyafetleri fazla dardı ve kalemin kapağını çiğneme şekli tuzaktan kurtulmaya çalışan bir hayvan

gibi görünmesine neden oluyordu yoğun zamanlarda Azra'da bu şekilde yapıyor olmasına rağmen çok farklı görünüyordu..ve tepkilerime karşılık, salı günü öğlenden sonraya kalmadan oda gitmişti.. Bütün hafta az çok aynı şekilde devam etti. Beş farklı asistan eskittim. Kardeşimin bu duruma karşılık koridorda attığı kahkahaları birden çok kez duydum . Eşek heriffff bu katta çalışmıyor olmasına rağmen, her şeyden haberi oluyordu.. İnsanların , içine düştüğüm bu durum karşısında biraz fazla keyif aldıklarını ve bunu bir çeşit

"Ektiğini biçme "

Olayı olarak gördüklerini hissetmeye başlamıştım.. Azra'nın Merve tarafından, asistan kabuslarım ile ilgili çoktan haberdar edildiğine kesinlikle şüphem olmasa da ilk hafta boyunca kendisinden herhangi bir haber alamamıştım. Nasıldı acaba amcası, onu artık masasında görmek istiyordum ve her ne kadar inkar etsem de işini dört dörtlük yaptığından zerre kadar kuşku yoktu .. ve tabi bu arada merak ettiğim başka bir şey daha acaba Emir yanında mıydı? onunla konuşuyor mu? yada ziyaretine hiç gitmiş miydi. Sonuçta Azra'yı etkilemeye çalışıyor ve Azra'da az çok etkilenmiş benziyordu... Yokluğunda onsuz sadece işin değil, aslında benimde yürüyemeyeceğimi fark ettim ve artık bu duruma bir çare bulmaya çalışıyordum ki kapıda kardeşim görüldü. Siktir dalga geçmeye gelmişti ki başlamıştı bile

Hafta sonu geldiğinde İzmir'e gitmeye karar verdim. Azra'nın yanına gitmeli ve ona her şey de destek olmalıydım. Onunla İstanbul'un dışında ve patron asistan kimliğimizin uzağında konuşmak, hatta benimle konuşmak istemese de zorla konuşmam, ne olursa olsun beni dinlemesini sağlamam gerekiyordu. Aklım artık başımda değil, sebebini her ne kadar aşka bağlamasam da Azra'nın yanımda olması benim ona baktığım gibi bana bakması için elimden geleni yapmaya hazırdım ...

Atatürk hava limanından havalanan uçak, Adnan menderese sorunsuz iniş yaptığında, alandan çıkıp kiraladığım arabaya bindim. Navigasyona Azra'nın özlük dosyasından aldığım amcasının adresi girdim. Hızla evin bulunduğu mahalleye girdim. Apartmana doğru yöneldim, merdivenlere yaklaştığımda kalbim sıkıştıyordu. Ne yapacağını kestiremeyeceğim için her türlü tepkiye hazırlıklıydım. Asansörden çıktım ve kapıya kadar geldim. Tam kapıyı çalacak iken bir anda içeriden gelen ses ile duraksadım

"Azra hangi çantayı çıkarayım, yani iki tane var canım " diye seslenen kişiye kulaklarım inanmadı. Elim zilin üstünde kaldı

"Emir " lanet olsun. Emir burada, onun yanında mıydı? ve ona artık Azra değil, canım mı? diyordu. İnme inmiş gibi kaldım kapının önünde, bir yanım çal kapıyı gir içeri azını burnunu kır diyordu. Bir yanımda git diyordu. Azra'nın hayatından. Gerçekten beni

sevseydi, Emir burada olmazdı dimi ? ona o şekilde hitap etmesine izin vermezdi dimi? diye geçirdim içimden, kapıya vurmaktan vazgeçip hızla merdivenlere yöneldim. Hızla merdivenlerden inip apartmandan çıktım. Arabaya binip olanca hızımla oradan uzaklaştım ..

İzmir kordon da sahil banklarından birine oturdum ve düşündüm. Artık Azra konusunu farklı değerlendirmem gerektiğini, artık açık değil kapalı savaşımam gerektiğini anladım. Kartları ne kadar açık tutarsam, o kadar yanlış oluyordu. Evet, buraya gelmem yanlış bir karardı. Buraya gelişimden hiç haberinin olmaması gerekiyor ve artık ondan vazgeçtiğimi ve kararına saygı duyduğumu hissetmesi için uğraşmalı idim. Oyunsay oyun artık. Onu Emir'e bırakmayacağım bir kesindi ama bu sefer adım atmayacaktım. İlk adımı onca adıma karşılık Azra atacaktı. Hemen hava limanına yöneldim. İlk uçaqla Atatürk hava limanına gidiş için beklemeye başladım. Haftaya Antalya'ya gidiyorduk ve orada ona oyunun nasıl oynandığını gösterecektim. Sadece bir hafta sağlıklı düşünmem ve kararlar vermem için yeterliydi..

Azraa...

Emir'in bir anda buraya gelmesi ve sanki sevgilisiymişim gibi canımı sıkması, bir yana onun sürekli yanımda gölgem gibi dolaşması beni öldürüyordu. Lanet olsun ne dediysem, ne ettiysem yardıma ihtiyacım olmadığını kabul etmiyor ve yanımdan gitmiyordu. Bu işgüzarlığı yüzünden İstanbul'a gittiğimde Merve'yi geberte bilirdim. Adresimi ondan almış ve çat kapı gelmesi beni yeterinde sinir etmişti. Burada benimle her ne kadar kalmak istese de izin vermemiş olmaktan gurur duysam da lanet olsun ki sabahın köründe evime gelmesini engelleyememekten nefret ediyordum. Artık şu durumun geçmesini ve bir an önce İstanbul'a işimin başına dönmeyi istiyor olsam da birde Antalya durumu vardı.

"Bora!" lanet olsun

Ama onu özlemiş olmamda cabasıydı. Tarifsiz bir durumdayız, alsında onun yanında ona gıcık oluyorum, ondan nefret ediyorum, benden uzak durması için dua ediyorum. Ama 1 sene üzerine ilk defa işten bu kadar uzak kalıyorum ve neredeyse onu 1 haftadır görmeyişim garip bir şekilde özleme mi sağlamıştı. İtiraf etmem gerekirse, beni kırmış olsa da hatta yıkmış olsa da kalbimin halen daha onda olması acınılası bir durum olsa da onu sevmekten, ona aşık olmaktan ve yaşadıklarımın hiç bir zaman utanmamıştım. Evet, kırılmıştım ama nefrette edememiştim. Eğer, bir gün biri bana gelecekse bunun Bora olmasını her defasında kalbim dilese de olmayacağına her zaman inandırdım kendimi. Fakat şu son zamanlardan dolayı yaşananlar aklımı allak bullak etmişti. Ne istediğine anlam veremiyordum. Yani ne istediğini anlayamıyordum.

Gerçekten beni kalbinde mi? istiyordu, onu reddettiğim için mi? Emir'e bu kadar gıcık oluyor ve uzak durmamı istiyordu. Yoksa gerçekten beni kıskanıyor muydu? Lanet olsun şimdiden kalbimi, aklımı allak bullak ediyordu. Anlam veremediğim bu çelişkiler ile Antalya'ya gitmenin iyi bir durum olmadığını biliyordum. Ama mecburiyet durumu can sıkıyordu.. Çocukluk arkadaşım Gamze ile buluşacaktım. Belki onun ile konuşmak bana iyi gelirdi... Öğlenden sonra Gamze ile buluştum. Onunla ne kadar uzun zamandır görüşmediğimi fark ettim bir birimizin hayatında ne kadar çok bilmediğimiz olayların geliştiğini öğrendik. Gamze'nin nişanlanmak üzere olduğunu, işe başladığını, ailevi sorunları konuştuktan sonra bir anda

"Sen ne alemdesin yok mu? kalpte biri halen dediğinde" ona Emir'i Bora'yı ve olup biten ne varsa hepsini anlattım. Gamze'nin söyledikleri ile karar vermem daha da kolaylaştı

Gamze " kalbini dinle canım, inan sevdiğin insanın yerini sevebileceğin biri tutmaz. Tamam, zamanında böyle bir öküzlük yapmış olabilir. Ama her insan bir şansı hak eder. Pişman olmasa bu kadar neden uğraşsın. Yani o zaman ki duyarsız insan olsaydı, çoktan vazgeçmiş ve senin stajının bitmesini dört gözle bekler, yoluna bakardı. Yada bu kadar fedakarlık etmez. Bence ne olursa olsun her insan bir şansı hak eder. Bahsettiğin gibi o zamanlar gerçekten çok gençmiş siniz, tam serseri olduğu zamanlarda yapılan bir durum. Tabi ki bunu taktir etmiyorum. bBildiğin öküzlük anlayabiliruyorum ama, belki gerçekten değişmiştir. Belki gerçekten aşktır sana duyduğu. Gerçekten kıskanıyordur. Şimdi sen inat, nefret, gurur diyerek ona bir şans vermez isen ilerde, bunu denemediğin için pişman olacaksın. Bence şans vermeyi dene, tabi gardını alarak ver bu şansı her hangi bir darbeye karşıda hazırlıklı ol" dedi

Antalya ...

İzmir'den Antalya hava limanına hareket ettiğimizde içim gerçekten tuhaftı. 2 hafta üstüne Bora'yı görecektim ve halen Gamze'nin söyledikleri aklımdaydı. Tamam haklı yanları vardı ki haklı olduğu yanlar gerçekten bayadır benim aklımı da kurcalıyordu. Tam 4 gün boyunca burada beraber kalacaktık. Tamam farklı odalarda ve akşam 6 ya kadar mesaim vardı. Ama burada onu farklı değerlendirebilir, belkide hiç yapamadığımız konuşmaları yapabilir, bazı şeyleri açıklığa kavuştura bilirdik ... Antalya hava limanına inmiştim ve tam tahmin ettiğim gibi İstanbul'dan gelecek olan uçak 2 saat roterli iniş yapacaktı. Bekleme salonunda onu beklerken Antalya'nın sıcacık büyüüne kendimi kaptırdım. Lanet olsun cehennem gibi bir sıcaklığı olduğunu biliyordum buranın ve gerçekten nem oranı yüksek olsa da sevdiğim bir şehirdi...

2 saatlik beklemenin ardından Antalya uçağının indiği anonsu geldi. 15 dakikalık bir

zaman sonra elimde titreyen telefonun ekranına baktım, Bora'dan bir mesaj vardı. Arama zahmetinde bile bulunmamıştı pislik.

"Şimdi indik birazdan çıkıyorum, sadece el valizim var, araba ayarlandı sanırım" demişti mesajda duygusal herhangi bir ifade yoktu, ama içimin kıpırdamasına neden oldu. Sadece dakikalar sonra onu görecektim olmam, midemdeki kelekleri daha da hızlandırmıştı. Midem düğümlenmiş halde ileri geri adım atarken zihnimin vites değiştirmesini ve kalp atışlarımın sakinleşmesini istiyordum. Durdum ve yaklaşmakta olan kalabalığa doğru döndüm. Bilinmeyen yüzler denizine bakınıyordum. Onca insanın arasında tanıdık, saçlı bir kafa gördüğümde nefesim kesildi. İçimden topla kendini Azra diye geçirerek kendime geldim ve bir kez daha duygularımı kontrol altına almaya çalıştım. Kafamı kaldırıp yeniden baktım oradaydı, her zamankinden daha hoş görünüyordu. 10 günde kim bu kadar iyi gözükebilirdi. Hemde uçaktan indiği halde? etrafındaki her kezden neredeyse bir kafa boyu kadar uzundu. Bunun için tanrıya teşekkür ettim. Kumral saçları her zaman ki gibi kabustu. Son bir saat içinde ellerini saçlarına yüz kez daldırdığı kesindi. Koyu renk kumaş pantolon, kömür karası bir ceket ve yakası açık beyaz bir gömlek giymişti. Çok dinç görünüyordu. Kahretsin ki mükemmel denecek kadar da hoş görünüyordu.. Elindeki telefona bakarak yürüyordu ve yüzünde gerçek olması imkansız bir ciddiyet vardı. Kafasını kaldırdığında göz göze geldik ve o ciddiyet devam etti. Yanıma gelip önümde durdu, yüz ifadesi daha da gerildi. Göz göze bakışmamız devam ederken, ikimizde bir diğerinin bir şey söylemesini bekliyorduk. Aramızdaki anlamadığım gerginliği biraz hafifletmeyi umarak

"Merhaba" dedim. Kaşlarını hafif bir şekilde çattı ve

"Merhaba " dedi. İkimizde önümüze döndük ve valizlere yöneldik

"Amcanız nasıl oldu Azra hanım daha iyi mi?" diye sorduğunda resmiyetine azım açık kalmıştı.

"Daha iyi, tahlillerin temiz çıkması bizi çok mutlu etti. Sorduğun için teşekkür ederim " dediğimde bir an duraksasa da yürümeye devam etti

"Rica ederim Azra hanım, sonuçların iyi çıkmasına sevindim"

Allah aşkına bu resmiyette neyin nesi diye geçirdim içimden. Asistanların geçiş yaptığı 2 hafta geçirdiğini göz önünde bulundurarak daha fazla konuşmamaya özen gösterdim. Antalya'da kaldığımız süre boyunca yapacağımız işlerin bir listesini çıkarıp, tek tek üzerinden geçtim. Bu esnada bir kez bile bana bakmamış, yaklaşmamış, dokunmaya çalışmamış ve lanet olsun ki bir kez bile tebessüm etmemişti. Neler olduğu hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Fakat gerçekten sıkıcı bir durumdu. Arabaya binip, kalacak

olduğumuz Piramit Otele doğru yol aldığımızda, arabada keskin olan iki şey vardı. Biri sessizlik, diğeri ise her nefes aldığımda içime dolan ve başımın dönmesine neden olan o muhteşem kokusu idi.. Oteli gördüğümde içimden bir ses, çok yorucu olacağını fısıldarken, direksiyonda alışık olmadığım Bora, hayretler içinde kalmama neden oluyordu.. Arabanın durması ile valenin kapımı açması ve inmem için beklemesi bir oldu. Bir diğeri valenin de valizleri için bagaja yönelmesi ile otele giriş yaptık. Odalarımız için resepsiyona uğradığımızda, aynı okulda olduğum bir kaç asistan arkadaşım ile karşılaştım. Ayak üstü yapılan muhabbetimizden sonra, oda anahtarlarımızı aldım. Gözlerim Bora'yı aradığı sırada resepsiyonda olmadığını fark ettim. Bora'yı aramak için bekleme salonuna yöneldiğim sırada, resepsiyon en yoğun günlerinden birini yaşıyor olmalı çünkü felaket bir kalabalık vardı. Geniş salonu taradığımda onu uzun boylu bir esmerin yanında dururken buldum. Birbirlerine yakın duruyorlardı. Kadını dinlerken başını hafif ona doğru eğmişti. Bora'nın kafası bulunduğu yerden bakılınca kadının yüzünü kapatıyordu ve kadının kolunu uzatıp, Bora'nın kolundan tuttuğunu fark ettim. Kadın anlamsız bir iğrençlikte gülüyordu. Bora biraz geriye çekilince kadının omuz hizasında olduğunu, koyu renk saçlı, güzel bir kadın olduğunu gördüm. Lanet olsun diye geçirdim içimden ve Bora eline baktığında, suratında bir an şaşkınlık olsa da sonrasında bir sırıtiş olmuştu. Ne olabileceğini düşündüğümde eline odaklandım, dalga geçiyor olmalı ... Kadın ona .. biraz önce odasının anahtarını mı? vermişti... ve Bora terslemek yerine pişkin pişkin sırıtiyor muydu?

"Lanet olsun!" Bora piçi hiç değişmemişti. Lanet olasıca pislik herif... Yine beni kandırmak için numara yapıyordu. Onun için olumlu düşünmeyi aklımdan geçirdiğim için kendimden bu sefer gerçekten utanmıştım....

"Antalya"

Bazen anlam veremediğin bir kırıklık hissedersin ya içinde, nedeni bellidir ama yine de görmek istemezsin. Erkekler işte her zaman, her yerde aynılar. Geri istiyorum derler, özlüyorum derler, kalkar birde seni seviyorum derler (bunu söylememiş olabilir) ama

öyle düşünmeni sağlarlar. Ondan sonra kaşla göz arasında, gözüne sokarlar ihaneti. İstedikleri her şey sanki yok. Değer diye düşünüyorlarsa da yine ve yeniden geldikleri sen olursun. Onca adımına karşılık sadece, bir adım atmaya karar vermiştim. Halbuki konuşmasına izin verecektim, onu dinleyecek belki de ikimize bir şans verecektim. Öküz yine her şeyi berbat etmekte üstüne olmadığı gibi, şerefsizlik de de kendine rakip tanımıyordu.

Kadının oda anahtarını elinde gördüğümde mih gibi çakılı kaldım. Bekleme salonunda elindeki anahtara pis pis sırıtan Bora, kafasını kaldırdığı anda göz göze geldik. O anda zaman durdu, hislerim yok oldu, tepkilerim kayboldu. Sanki, salonda kimse yoktu. Sadece ikimiz vardık ve yapacağı her hareket beni kalbimden vuracak bir ok gibi yaya gerilmişti. Bakışları elindeki anahtarı, sonra yanındaki kadını, ve en sonunda beni bulduğunda halen yapacağı hareketi bekliyordum. Tabi ki beklediğim hareketi yapmadı öküz, anahtarı cebine koydu ve yanındaki sürtüğe göz kırpıp, bana doğru yürüdü. Çoktan gözlerimin dolduğunu fark ettim ama iş işten geçmişti. Artık toparlama şansımda yoktu. Adım adım yaklaştı, gözlerindeki bakışı çözemiyordum endişe mi? umursamamazlık ? korku ne? adımları tam dibimde durduğunda boğazımı temizleyip

"Anahtarınız Bora bey " deyip elimdeki anahtarı uzattım ve arkasından devam ettim.

" Valiziniz odanıza çıkarılacak, yarın sabah 9 da lobide olmanız gerekiyor, konferans 11 de başlıyor, fakat daha öncesinde Karaca Holding Ahmet bey ile kısa bir toplantı yapmanız gerektiğini not aldırınız. " dedim. Gözlerimdeki yaşı geri itmeye çabalarım da her ne kadar başarısız olsam da Bora, birde utanmadan

"Bir sorun mu? var " diye sormaz mı?

"Hayır yok! yani sizi ilgilendiren bir şey değil" deyip yanından hızla uzaklaşmaya çalışsam da kolunu kolumda hissetmemle durmam bir oldu,

"Sanırım yanlış anladın " dedi. Gözleri tedirgindi

" Neyi? cebinizdeki anahtarımı Bora bey " dediğimde suratında anlamsız bir ifade oluştu bir an ve devam ettim

" Yani galiba anladığım şeyde beni ilgilendirmiyor " deyip elinden kurtuldum

Odam Antalya'nın nefis deniz manzarasına bakıyordu. Çok güzel teras şeklinde bir balkonu vardı. Bekleme salonunda gördüklerimi bir kenara bırakıp, bilgisayarımı elime aldım. Maillerime bakmayalı baya olmuştu ve gerçekten baya iş birikmişti. Biraz toparlamaya başlasam fena olmazdı ve yarın ki liste yeterince yoğundu. Bir çok görüşme, sunum baya dolu bir gün olacağı benziyordu. Tam bunları düzenlemeye,

sıralamaya koyulacakken telefonum çaldı. Arayan Simge idi aynı bölümden arkadaşım, dışarı çıkıyorlarmış ve beni de çağırıyorlardı. İyi fikir diye düşünüp hemen hazırlanmaya başladım. Yani iş de bir yere kadar. Akşam Bora'nın neler yaptığını düşünmemek iyi olurdu. Yoksa kafayı yiyebilirdim...

Hazırlanıp, odadan çıkmam sadece yarım saatimi almıştı ve sanırım güzel görünüyordum. Bu gece sıkı eğlenmem ve tadını cidden çıkarmam gerekiyordu.. Tam kapıdan çıktığımda Bora ile karşılaştık. Oda odasına giriyordu. Bir dk onun odasının üst katta olması gerekmiyor muydu? yanımdaki oda da ne işi var. Neyse sadece tebessüm ederek

"İyi akşamlar Bora bey" dedim ve çantamdan telefonumu çıkartmaya çalışırken

"Dışarı mı çıkıyorsun ?" diye sordu. Anlamayarak suratına baktım ve

"Evet, asistan arkadaşlar ile beraber biraz vakit geçireceğiz, sizin odanız üst katta değil miydi ? " diye sorduğumda

"Bu oda daha güzel bir manzaraya sahip" dedi pişkin pişkin sırtarak

" O zaman iyi akşamlar diyeyim size, geç kalıyorum" dediğimde

"Tabi, iyi eğlenceler fakat, etek fazla kısa buranın Antalya olduğunu unutmayın " dedi bana daha da çok yaklaşarak ve sonra burun buruna gelecek şekilde durduğunda

"Kaparlar sonra" dedi alayla. Allah'ım bu adam neden bu kadar yakışıklı ve halen daha bu kadar etkileniyor olmam benim, salaklığımdan sanırım. Yani akıllı bir insan işi değildi bu

"Sizi ilgilendirmiyor Bora bey" deyip arkamı döndüm ve hızla oradan uzaklaştım

Restoranda herkes gerçekten çok iyiydi. Gerçekten aklım dağılmıştı ve sanırım gerçekten çok fazla içmiştim. Lanet olsun önümü bile zor görüyordum. Çok fazla gülmüş, çok fazla dans etmiş ve çokook fazla içmiştim. Arkadaşlar ile otele geri geldiğimizde sarhoşluktan her yer dönüyordu. Kahretsin odamı bile bulmakta zorlana bilirdim. Bir an kendimi toparlamak adına derin derin nefes aldım ve sonunda odamın önüne geldiğimde, bu seferki savaşım oda anahtarını bulabilmek içindi. Sanki bütün savaşım boşa çıkıyormuş gibi oluyordu. Ama sonunda açılan bir kapı dikkatimi çekti ve kahretsin Bora, lanet olsun hayır, bu halde beni görmemesi gerekiyor diye ne kadar hızlansam da bir anda çantamın elimden düşmesi ile her şeyi berbat ettim.. Bora'dan gelen bir alaycı öksürük, tepemde ve beni izliyor olduğuna işaretledi. Lanet olsun burada durmak zorunda mı? sanki, çantamdan saçılanları yerden toplayarak sendeleye

sendeleye kalktım. Göz göze geldiğimizde halen eğlenceli bir şekilde gülüyordu.. Bende gülmeye başladım ve

" İyi akşamlar Bora beyyyy " deyı verdim. Tam bir sarhoş ağızıyla söyleme tarzıma, muhteşem bir kahkaha attı. Tanrım her an dudaklarına yapışabilirim, onun için hemen odama girsem fena olmayacak diye düşünürken

"İyi akşamlar Azra hanım, sanki biraz fazla kaçırmış gibi görünüyorsunuz " dedi ve halen o tatlı, alaycı gülüşüne devam ediyordu

"Sanırım ayakta durmakta zorlanıyorsunuz?" tam o cümlesini tamamlayacaktı ki olmayan dengemi kaybetmemle kollarını belimde hissetmem bir oldu. Gülümsemesinin kaybolduğunu hissettim

"Sanırım mı? lanet olsun Azra! ayakta bile duramıyorsun" dedi dişlerinin arasından tıslayarak, Pislik herif şimdi de beni içtiğim için azarlayacak mı?

"Şey sanırım öyle" dedim ve ellerini belimden ittirmeye çabalayarak

"Benimle uğraşmak zorunda değilsiniz! kusura bakmayın kendim halledebilirim " dediğim de

"Kes şunu Azra! burnunun ucunu göremiyorsun. Bıraktığımda çuval gibi yığılacaksın ver şu anahtarı " diyerek belimdeki kollunu daha da sıkılaştırdı. Elimden anahtarımı alıp, kapıya okutup, kapıyı açtı ve benle beraber içeriye girmeye yeltendi. Ben tabi ki onu odaya almayacaktım.

"Heyyy odama giremezsin bay pislik! buradan sonrasını ben hallederim" dedim Bir anda belimden daha da sert bir şekilde çekildim. Burun buruna geldiğimiz anda

"Kapa çenenı bayan ukala, yoksa içeriye kolumda değil omuzum da giresin ve seni ilk iş soğuk suyun altına sokarım" dediğinde

"Hadi be kes şunu! bırak beni, senin yardımına ihtiyacım yok ben...." daha cümlemi bile bitiremeden kendimi omuzlarında hissettim. Lanet olsun

"Boraaa, lanet olsun ne yapıyorsun bırak beni !!!!" diye ciyaklasamda faydası yoktu. Siktir midem, baş aşağıya olmamdan dolayı iyice bulanık midem, her an çıkaracak mışım gibi hissettiriyordu. Neyse ki banyoda idik ve bir an su sesini duydum. Duymamla soğuk suyu hissetmem bir oldu. Çok soğuktu, çooookk

"Boraaa çok soğuk, lanet olsun bırak beni! bırak!" desem de kollarından kurtulamıyordum. Baştan sona donmuştum. Artık titremeye başladığımı hissettim.

Oda hissetmiş olacak ki suyu kapattı, havluyu kaptığı gibi üzerime sardı. Yine kucağında beni odaya götürdüğünde, koltuğun üzerine bıraktı ve gözlerimin içine bakarak

"Sakin kıpırdama" diye emretti. Sonra dolaba yöneldi ve bir pijama bulmaya çalışıyordu. Bir kahkaha atarak

"Pijamalarımı aramıyorsun sanırım ?" dedim dolabın önünde bir an duraksadı ve suratında piç bir sırıtışıyla

"Etkileyici, çıplak yatıyorsun demek " dedi ve ben koca bir siktir diye geçirdim içimden. Panikle

"Tabi ki hayır! yani gecelikle yatıyorum, orada çekmecedeki olması gerekiyor" parmağımla dolabın alt çekmecesini işaret ettim. çekmeceyi açtı ve eline aldığı siyah saten geceliğini görünce şöyle bir kaldı. gözleri alev almış bir şekilde bana bakarak,

"Bunu sadece uyumak için mi? giyiyorsun" dedi. Bir an sendeleyerek de olsa ayağa kalktım ve elinden bir hışımla aldığım geceliğe odaklanmaya çalışarak,

"Evet, nesi varmış? gayet rahat, hem bazen işe yarıyor " dediğimde halen aptal aptal gülüyordum. bir anda geceliği elimden çekmesiyle anında sesim kesildi ve ona baka kaldım.

"Gel buraya " dedi. Sesi sert bir şekilde çıkıyordu ve pek hayra gitmiyorduk. Bir adımda aradaki mesafeyi kapadı ve kendimi kolları arasında hissettim. Hadi ama az önce soğuk duştan çıkmış olmam, hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Şu anda tüm vücudum alev almış bir vaziyette kollarındaydım. Eli elbisemin fermuarına gittiğinde, beceriksizce kendimi çekmeye çalışsam da

"Şiiit sakın ol" diyerek izin vermedi. Elbisemin fermuarını açtığında artık titremeye başladığımı hissettim. O kadar yavaş yapıyordu ki lanet olsun bitmeyecek bir işkence gibiydi. Elbise omuzlarımdan kayarken kollarımı çıkarmama yardım etti sonra

"Kollarını kaldır " dedi. Tekrar emir vererek, kaldırdım ve başımdan geceliğimi geçirerek giydirdi. Havlu ile saçlarımı da kuruladı. Hipnoz olmuş gibi onu izliyordum Artık. Bir an adım atmak istedim. Fakat başım öyle bir döndü ki kendimi aynı anda kollarında buldum. Kokusu çok güzeldi. Zaten sarhoş olan beni daha da sarhoş edecek şekilde başımı döndürüyordu. Gözlerim doluyordu, farkındaydım. Hıçkırıklar içerisinde ağlamama saniyeler vardı ve derin bir nefes alarak

"Bunu neden yapıyorsun Bora?" diye sordum. Cennetten çıkma bir ses tonunda kollarını bana daha da çok sararak

"Neyi Azra?" dedi. Gözyaşlarımla artık benden bağımsız olarak akmaya başlamış, boğazımı hıçkırık atmamak için düğümlemişti.

"Kahretsin! bunu işte, sanki beni umursuyormuş gibi davranmanı diyorum." dedim ve onu itmeye çalışsam da kollarından çıkmayı başaramadım. Daha da çok sarılmasına sebebiyet vermiştim.

"Çünkü umursuyorum Azra. " dedi beni sakinleştirmeye çalışarak ve devam etti

"Seni umursuyorum, seni özlüyorum, seni kıskanıyorum, seni istiyorum" dedi ve gözlerimin içine bakacak şekilde beni biraz kendinden uzaklaştırdı. Gözlerini gözlerime kitledi. Gözleri şefkat dolu bakıyordu ve devam etti

"Evet, seni istiyorum Azra. Kollarımda, yatağında, yanımda, kalbimde, günümde, gecemde seni mümkün olabilecek her şeyde istiyorum." dediğinde hipnoz gitmiş ve bayrağı şoka devretmişti. Bir eli belimde düşmemem için dururken, bir eli yüzüme yerleştirdi ve gözyaşımı başparmağı ile silerken

"Yalan söylüyorsun" diye fısıldadım ve devam ettim

"Seni gördüm, o kadının oda anahtarını cebine koydun.." daha lafımı bitirmeden parmağını dudaklarımla üzerine koydu

"Sadece tepkini ölçmek içindi. Odasına gitmedim, gitmezdim de sakın benim hissettiklerimi hissetmediğini söyleme, şu haline bir bak duygularında sarhoş olmuşsun" dedi. Bir anda kucağında buldum kendimi beni yatağıma götürdü. Çok nazik bir şekilde yatırdığında, içimdeki sürtük gitmemesi için bir şey yap diye haykırıyordu. Akıllı yanıma ise gitmezse yarın çok pişman olacaksın diye çimdikliyordu. Üstümü örttüğünde

"Hiçbir yere gitmiyorum" diye fısıldadı. Üzerinde eşofman vardı. Ayakkabılarını çıkardı ve ne olduğunu anlamadan yatakta bana sarılır vaziyete geldi. Tanrım bu nasıl bir duygu ölebilirim, böyle bu gece ölebilirim. Bora ile aynı yatakta, birbirimize sarılmış vaziyette öylece duruyoruz. Lanet olsun bu çok güzel bir his, bitmesin, yalvarırım rüya ise bile bitmesin, diye geçirdim içimden

"Bende seni gördüm" dedi. ben, anlamayarak

"Nerede?" diye sordum.

"İzmir'de, amcanın evinde. Emir ile beraberdin. Bende aynı senin gibi hissettim. Canım yandı. O kapıyı çalıp, onun azını burnunu kırmak geldi içimden ama en çok canımı yakan, onun sana canım demesi oldu. " dediğinde anında savunmaya geçtim.

"Şey, bir anda geldi. Yanımda kalmaması için ikna edebildim ama sabahın köründe gelmesini engelleyemedim. Zaten sürekli canım diyor... "dediğimde şaşkınlıkla duraksadım

"Sen, İzmir'e mi geldin?" gözleri gözlerimde sabitlenirken, eli yüzümü okşuyordu. Sesi şefkatle fısıldanıyordu kulaklarımda

"Evet, geldim. Yanında olmak için, sana destek olmak için, seni özlediğim için. Ama tam kapınızı çalacak iken sesini duydum ve oradan uzaklaştım. Burada da bu yüzden öyle davrandım " dediğinde keyif ile mırıldanarak,

"Dişe diş dedin yani" dediğimde

"Sanırım" dedi. İçimden gelen bir kıkırdama yankılandı odada , Büyülenmiş gibi bakıyordu yüzü yüzüme yaklaştı ve tam dudakları ile dudaklarım buluşacakken, bir anda kendini çekti. Dumur oldum resmen

"Saat geç oldu. Sabah erken kalkmamız gerekiyor ve o dudakların tadına bir bakarsam durmam" dediğinde gözleri muzhipce kıvrılmıştı

"Hadi bakalım uyu " diye yine emir verdiğinde,

"Peki patron" dedim. Kıkırdamalarıma son veremeyerek

Elini belimde gıdıklar gibi bastırıp,

"Uyu, dokunmayacağım sana yani sadece bu gece.." dedi ve kollarında şok olmuş bir şek onun muhteşem kokusunda kendimi uykuya teslim ettim .

Bora'dan devam

Sabah güneş ışıklarının tacizlerine daha fazla dayanamadım ve gözlerim aralandığında, yanımda uyuyan Azra'ya baktım. Tanrım o kadar huzurlu uyuyordu ki huzurlu ve mutlu bir uykuydu onun ki parmaklarım yanağını okşarken, o muhteşem gözleri aralandı. Göz göze geldiğimizde beni büyüleyen bir gülümseme ile

"Günaydın" dedi

"Günaydın, bebeğim" dedim

"Seni, beni izlerken yakaladım" dediğinde

"Sanırım burada utanmam gerekiyor" dedim

"Saat kaç?" diye sordu. Cevap vermek için saatime baktım ve

" 30 dk'mız var" diyerek yataktan kalktım ve

"Hazırlanmak için odama geçiyorum, 15 dakikan var bekletme " dedim ve kapıya yöneldiğimde aklıma gelen bir şey için duraksadım.

"Allah aşkına Azra, kafayı yedirecek bir şey giyme lütfen" dedim. Gözleri irileşerek suratıma baktığında gülümsememi engellemeye çalışarak odadan çıktım ...

Bu seneki konferansın konusu gelecek nesil pazarlama ve inşaat sektöründeki yatırımlarla ilgili ve yeni nesli kucaklamanın bir yolu olarak organizatörler diploma alacak öğrenciler için, bir oturum düzenlemişti... Azra'nın programından pek çok öğrenci buradaydı, afiş panolarının orada dimdik ve istekli duruyorlardı.. Gözlerim Azra'yı aradı, kapı ağzında gördüğümde gözlerim ıslı ıslı olsa da üzerindeki gördüğümde, aklımı kaybedecek gibi oldum. temkinli gülümse ile yanıma yaklaştığında

"Allah'tan düzgün bir şey giy dedim "diye mırıldandım ve karşılığında alayla

"Pantolon giydin" dedi

"Keşke, üzerine de bir şey giymeyi deneseydin" dedim dişlerimin arasından

"Heey bu bir ceket " dedi azıcık sesini yükselterek

"Nedense yakasını ve kollarını dikmeyi unutmuşlar" dedim. Sinirle gözlerini devirdiğinde bir şeyler söylemeye hazırlanıyordu. Fakat telefonu çaldı. Telefon ekranına bakıp yanımdan uzaklaştı. Bedenim öfke ile dolup taşı

"Allah şahidim olsun bu arayan, Emir ise İstanbul'a döndüğüm zaman ilk işim, ağzı ile burnunun yerini düzeltilemeyecek şekilde değiştirmek olacak. Piç kurusu zırt pırt aramak zorunda sanki" suratı düşmüş bir şekilde yanıma gelince

"Sorun mu var ?" diye sordum

"Bizle alakalı değil, bir arkadaşım " dedi ve geçiştirdi

"Arkadaş ?" diye sordum oda oflayarak

"Emir değil " dedi. Derin bir nefes aldım ve

"Kim o zaman?" diye sordum.

"Gamze, İzmir'den nişanlısı ile ayrılmış, sesi baya kötüydü. Sanırım İstanbul'a gelecek ve kalacak bir yer, artı işe de ihtiyacı olacak" dediğinde

"Sorun bu olsun hallederiz" dedim. İçim rahatlayarak. Konferans çok sıkıcı geçiyordu ve

içimden Azra ile uğraşmak geçiyordu. Bir kaç kez kulağına yaklaşıp

"Biz dün akşam aynı yatakta, sabaha kadar sadece uyuduk mu?" diye sordum alayla

"Evet" dedi yüzü kızarak oturduğu koltuğa daha da sindi.

"Zamanı geriye almanın bir yöntemini bulmaları gerekiyor bence" diye söylendim

"Bence senin artık susman gerekiyor" dedi ateş püsküren gözlerle

"Bence bu konferans sıkıcı ve birer kahve alıp, odaya çıkalım. Benim konuşmam yarın belki daha eğlenceli şeyler yapabiliriz? ha ne dersin " diye sorduğumda gayet net şekilde

"Kapa Çenen!" dedi artık susmam gerektiğinin farkına vardım.

Azra'dan devam

Dün akşam yaşananlara halen inanamıyordum. Sabahtan bu saate yaşananlara da ama her defasında beni odaya geri götürme çabalarına öfkelensem de onunla yalnız kalmayı gerçekten istiyordum. Ama yelkenler dün akşam alkolünde etkisi ile suya inmişti. Henüz bende duruyordu ve Bora'nın eline vermeye hiç niyetim yoktu ... Konferans devam ederken yaptığı kışkırtıcı, konuşmaların hiçbirine kanmadım. En son kışkırtma girişiminde artık dayanamayıp

"Neden karşılama salonunda birkaç yöneticinin elini sıkıp, yeni projeler için konuşmayı denemiyorsun? yada neden şu kurabiyelerden yemeye çalışmıyorsun?" diye sorduğumda

"Çünkü yemek istediğim şey, o değil" dedi lanet olsun saç diblerime kadar kızardığıma yemin bile edebilirim. Edepsiz tekliflerinin sonunun gelmeyeceğini anladığımda artık kulaklarımı tıkama isteği geldi içimden. Kazasız belasız konferans bittiğinde kulağıma eğilerek

"Yemeği dışarıda mı yesek?" dedi artık itiraz etme hakkımın olmadığını farkında olduğumdan

"Olabilir" dedim. Odaya çıkıp, hazırlanıp, lobiye indiğim sırada gözlerim Bora'yı aradı. Tamda tahmin ettiğim gibi lobinin girişinde, elinde içkisi, ağaç olmuş bir şekilde beni bekliyordu. Yanına yaklaşıp

"Merhaba" dedim. Aynı tatlılıkta

"Merhaba" karşılığını aldım. Fakat tam Bora'nın arkasında beliren kişi ile bütün

hayatımın gözlerimin önünden geçmesi an meselesiydi. Ve o kişiden de bir

"Merhaba" sesi yükselince, Bora'nın kanı çekildi resmen ve gözlerini gözlerime kilitleyerek,

"Bana, sakın Emir deme! dedi. Ne diyeceğimi bilemez bir şekilde

"Üzgünüm" diyebildim. O yakıcı gözlere bakarak

"Emir" dedim korkuyla. Bora'nın

"Piç kurusu" diye hırladığını duydum ve aynı hışımla Emir'e dönerek,

"Senin ne işin var burada?" dedi. Emir, şaşkın bakışları ile bir Bora'ya, bir bana bakıyordu ve sonrasında

"Azra'ya eşlik etmeye gelmişim" dedi. Artık gözlerimi kapadım ve olabilecekleri beklemeye başladım. Ya Bora, gerçekten bu sefer sıkı bir yumruk atacak, veya çekip gidecek. Pür dikkat Bora'ya bakarken içimden taşkınlık çıkmasın diye dua ediyordum. Bora'dan çıkan cümleler karşısında ayaklarım yerden kesilecekmiş gibi oldu.

"Azra'ya ben eşlik ediyorum zaten sen, neden gerek duydun?"

Hadi ama bu hiç iyi olmadı....

"Huzur"

Bora'nın söyledikleri ile afallayan Emir, söylediklerinin anlamını çözmeye çalışır gibi Bora'ya bakıyordu. Sonra suratındaki sırtışıla

"Sen, iş anlamında eşlik ediyorsun" dedi ve adımlarını hızlandırarak Bora'yı geçti. Tam yanımda durarak elimi ellerinin arasına aldı

"Ben, kalbine eşlik etmeye geldim" dedi. Emir'in arkasında kalan Bora'nın bakışlarını gördüm. Avını pençelemeye hazırlanan aslan gibi bakıyordu ve her an pençelerini Emir'e indirecekmiş gibi duruyordu. Elimi Emir'in elinden kurtararak, ikisinin ortasına geçtim.

"İlını Hoş geldin Emir a- ama keşke haber verseydin" dedim ve Bora'ya bakıp, tekrar Emir'e dönüm.

"Yani ben pek böyle sürprizlerden hoşlanmam ve şu anda iş seyahat indeyim, hiç doğru olmadı...."

"Hasan bey aklıma soktu aslında, Melike hanımda ciddi ısrar etti. Selim'i hiç hesaba katmıyorum bile " diyerek sözümü kesti ve

"Seni buraya babam mı gönderdi? " diyerek lafa girdi Bora ve gözleri alev atıyordu.

"Ne bu sinir anlam veremiyorum. İş seyahati olmasına rağmen, şu anda mesai saatleri dışında neyin gerginliği bu?" diyerek, Bora'nın yanına doğru bir adım attı. Onunla burun buruna geldi resmen ve

"Elemanlarının mesai saatlerinden sonra ne yaptıklarına karışan patronlardan mısın sende ?" dedi alayla, Allahım şimdi birbirine girecekler diye düşünürken Bora, alayla

"Sende birini tavlama için, yapışkanlığı tercih edenlerdensin sanırım" dedi ve bana dönerek

"Azra hanım arabadayım, flörtünüzü gönderin ve biraz acele edin" diye dişlerinin arasından resmen hırladığında

"Hiçbir yere gitmiyorum" diyen Emir'in sesi ile Bora, olduğu yerde kaldı. Arkasını dönmeden

"Sen bilirsin "dedi. Bora ve sertçe elimi kavrayıp, beni peşinden sürükleyerek çıkışa doğru çekti. aslında Bora, zadece büyük adımlarla yürüyordu. Ben, bu tak taklarla resmen koşuyordum.

Otelin kapısından bir hışımla çıktık ve kapıda bekleyen araca aynı hışımla bindik. Arabaya biner binmez Bora telefonuna sarıldı ve direk kulağına götürdü. Kimi aradığı hakkında bir fikrim yoktu ama aradığı kişi için üzülüyordum... Bir anda arabayı Bora'nın sert sesi doldurdu.

"Baba!" dedi sert bir şekilde, siktir Hasan beyi mi aradı? lütfen bizden bahsetmesin, Allah'ım lütfen lütfen, lütfen diye yalvarırken

"O geri zekalının buraya gelmesine karşı olduğumu İstanbul'da belirtmiştim" dedi ve daha sert bir şekilde devam etti.

" Neyi nasıl düşündüğünüz umurumda değil, onu buraya nasıl gönderdiyseniz aynı

şekilde geri çağırın. Azra'nın iş seyahatine flörtü ile gitmesi etik bir davranış değil ve asistanım hakkında böyle yorumları duymak istemiyorum " lanet olsun iyi bir şey mi ? kötü birşey mi? oluyor ve son darbe

"Baba, Azra benimle beraber ve Emir ile aralarında hiçbir şey olmayacak şimdi, o piç kurusuna geri dönmesini söyle hemde hemen!"

Heh dünya durdu şu anda. Siktir gerçekten söyledin mi bunu?

"Bora ne yaptın? " diyebilirdim hayret ile

"Yalan mı?" dedi gözlerimin içine bakarak

"Benimle beraber değil misin? benim değil misin?" dediğinde gözlerim doldu, ne diyeceğimi bilemedim, hala şaşkın şaşkın gözlerine bakıyordum. Derin bir nefes alarak

"Aslında İstanbul'a gidince uygun bir zamanda söylemeyi düşünüyordum ama lanet olsun ki böyle öğrenmek zorunda kaldılar. Gidince açıklarız" dedi ve yola odaklandı. Lanet olsun, bana bir şey sormadan mı? emri vaki yaparak mı? kaşlarımı çattım, suratına öfke ile bakarken yine Bora'nın sesi duyuldu arabada

"Neee?" diye sordu.

"Ne demek ne? Bora neyi açıklayacağız biz babana" diyerek derin bir nefes aldım ve Bora bir yola bir bana baktı ve direksiyonun kontrolünü kaybetmemek için sıkıca kavradı.

"Bizi Azra bizi açıklayacağız oldu mu?"dedi bağırarak

"Öyle mi? peki hangi kısımdan başlıyoruz üniversite mi? yurt dışından döndüğün zaman mı? toplantı odası? asansör? karar verdin mi? hangisinden başlayacaksın" dedim

Daha da sinirlenerek devam ettim

"Daha geçen haftalarda beni Emir ile tanıştırdılar. Senin evinde, senin gözünün önünde, beni sana davet ettirdiler Bora, madem aranızda bir şey vardı, bunca rezilliğe nasıl sustunuz demeyecekler mi?" dedim. Bora,

"Lanet olsun! umurumda değil ne düşünecekleri" dedi ve aniden frene basması ile arabanın lastikleri resmen yolda çığlık atarak durdu. Arabanın önüne doğru savrulsam da emniyet kemeri sayesinde cama yapışmaktan kurtuldum. Kafamı Bora'dan tarafa çevirdiğimde gözleri gözlerimi delercesine bana bakıyordu.

"Ne yapıyorsun manyakmısıı..." lafımı tamamlamadan Bora'nın dudakları tarafından susturuldu. Elleri yüzümde, dudakları dudaklarımı resmen sömürüyordu. Bir an dudakları dudaklarımdan ayrıldı ve nefes nefese göz göze geldiğimizde, elleri halen yüzümdeydi. Fısıldayarak devam etti

"Kimin ne düşüneceği umurumda değil Azra, seni seviyorum onlarda bunu anlayacak" dedi derin bir nefes alarak devam etti

"Vee bu durumun sorumlusu da sensin" diye de hafif sinirli bir şekilde söylendi. Gözlerim hayretle tekrar açıldı ve şaşkın sesimle

"Anlamadım ben miyim sorumlusu şimdi ? " dedim

"Evet! " dedi ve devam etti

"Sana kes şunu dedim, kesseydin, uzak dursaydın, inatlaşmasaydın. Böyle takılıp gelmezdi bu salak. Hep senin inadın yüzünden " dediğinde sesi biraz daha sert çıkmaya başlamıştı ve arabayı tekrar çalıştırdı. araba hareket etmeye başladığında, benimde öfkem fena halde tavan yapmıştı artık ve

" Durdur arabayı!" dedim öfkeme sahip çıkamayarak

"Ne!" dedi Bora,

"Durdur arabayı " dedim daha da çok bağırarak

" Durmayacağım, yemek yemeye gidiyoruz." dedi ve bir hışımla emniyet kemerini çıkardım. Araba henüz çok hızlı gitmiyordu.

"Azra ne yapıyorsun?" dedi şaşırarak. ve benim bir anda elim kapının kilidine gittiğinde arabanın ani freni ile yeniden öne savruldu. Tabi bu sefer cam ile tokalaştık çünkü, kemeri çıkarmıştım. Kafamı tutarak

"Manyak mısın sen ne yapıyorsun?" diye ciyakladım ve sert bir şekilde arabanın kapısını açtım. İnip, hızla yürümeye başladım. Yol tenhaydı ve bu kılıkta bir taksi bulmadan buradan sağ salım otele dönmek imkansızdı. Hızla yürürken arabanın kapısının açıldığını duydum. Bora'nın adımları hızlıydı ve saniyesinde kolumu kavrayan elini hissettim ve bir anda kendine döndürünce yine göz göze geldik. Bu sefer gözlerindeki öfke daha da yakıcıydı. Bacaklarım titremedi desem yalan olur.

"Nereye gidiyorsun?" dedi. Artık öfkesini dizginlemekte zorlanıyor olduğu her halinden belli oluyordu.

"Bı bırak kolumu" diyebildim sadece ve gayet sert bir sesle

"Yemek yemeye gidiyoruz, gideceğimiz yere de yürüyerek gidemezsin" dediğinde sesi daha önce şahit olmadığım bir sert tona bürünmüştü

"Yemek yemek istemiyorum Bora, yalnız kalmak istiyorum bırak kolumu" dediğim de beni çekiştirmeye başladı. Davranışları daha da sertleşmeye başladığında, kendimi ondan kurtarmaya çalıştım. Fakat bir anda kendimi tekrar onun omuzunda buldum. Çığlıklarım tepinmelerim bir işe yaramadı ve arabanın içine bir çuval misali fırlatıldım...

Arabanın içinde ikimiz de sakinleşmeye çalışıyorduk. Yol boyuncada tek kelime konuşmadık restorantta, garsona bir an önce siparişlerimizi verdik ve yemek gelene kadar da tek kelime etmedik. Sanki bir diğerimiz başlasın diye inatlaşıyorduk. İnatlaşma devam ettikçe yaşananları düşünüyor. sakinleşmeye çalışıyordum. Lanet olsun onca şeyin utancına nasıl katlanacağım ki ben. Yemeklerimiz geldiğinde bir an önce bitirip otele dönmeyi umuyordum. Biraz dinlenmek çok iyi gelecekti. Onca şey ile baş etmek gerçekten çok zor geliyordu. Yemeklerimiz bittiğinde garson tabaklarımızı almak için geldi ve

"Kalkalım mı?" diye sordum. Gözlerimin içine bakarak derin bir nefes verdi ve garsona dönerek

"Hesap lütfen" dedi

Hesabı ödedikten sonra aynı sessizlikte arabaya bindik. Ben otele gideceğimizi zannederken sahil kenarında arabayı durdurdu. Arabanın içinde sessizlik devam ederken, nefes almak istedim ve arabadan inip sahile doğru yürüdüm. Hava güzeldi, hatta çok güzeldi. Denizin dalga sesleri cınlıyordu kulağımda, ayakkabılar ile yürümek çok zor olacağından çıkardım ve öyle yürümeye devam ettim. Ta ki dalgaların bittiği yere gelene kadar gittim ve durdum. Ellerimi göğsümde birleştirdim, zifiri karanlıktı deniz ama yinede dalgaların beyaz köpük halinde kıyıya sürüklenmesini görebiliyordum. Bir anda Bora'nın kollarını hissettim belimde, beni kendine çekerek sırtımı göğsüne yasladı. Kafasını boynuma gömdü ve daha da çok sıktı o muhteşem kokusu sardı bütün benliğimi tekrardan erimeye başladığımı hissettim. Öfkem bir anda uçtu sanki ve dalgaların sesi arasında

"Özür dilerim" diye fısıldadı kulağıma

"Seni seviyorum Azra " dediğinde benliğimi kaybettiğimi sandım. Kelimeleri sihirli bir huzur gibi işliyordu kalbime

"Ve kimse ile paylaşmak istemiyorum. Karşımda seni tavlamaaya çalışmasına izin

veremem, ne kadar geç söylenirse o kadar içinden çıkılmaz hal alır " dediğinde tükenmiş bir halde

"Benim için çok kötü düşüncekler, seni ayarttığımı falan zannedecekler" dediğimde beni göğsünden ayırıp kendine doğru çevirdi. Gözlerini gözlerimden ayırmayarak

"Ben seni seviyorum, onlarda bunu kabul edecekler" dediğinde gözlerimi yere doğru eğdim. Ağlamak istemiyordum ve biraz daha gözlerine bakarsam muslukları kapatamayacaktım. Bora, eli ile çenemi kaldırdığında tekrar göz göze geldik

"Kolay olacak demiyorum ama güzel olacak. Bak ben senden ayrı yaşamak istemiyorum, yapamıyorum her an hayatına biri girmeye çalışacak mı? diye düşünmek istemiyorum. Başka birinin dikkatini çekebilme olasılığı beni yıkıyor. Ailem seni seviyor çok tepki göstermeyeceklerdir" dediğinde derin bir nefes verdim

"O kadar şeyi anlatamayız Bora, üniversitede yaşananlar, stajımdaki süreç, yani o kadar eski tanıştığımızı söyleyemeyiz" dedim sıkıntılı bir şekilde

"Tamam bak, üniversiteyi karıştırmayız hatta seninde haberin yokmuş gibi davranırız. Yani bir anlık sinirime anlam veremediğini söylersin. Fakat ben babamla konuşurum, sana karşı duygularımı anlatırım. Yine tabi senin haberin yokmuş gibi gidişata göre tavrımızı alırız. Yani ben seni ayartmaya çalışan patron sıfatını üstleniyorum. Ben bütün konuşmaları yaparken senin haberin yokmuş gibi davranacağız kabul mu? " dedinde

"Bu seferde herşeyin altında sen kalacaksın ama" dedim. Bir anda bana daha da sıkı sarılarak

"Sen daha çok şeyin altında kaldın. hiçbirinde de benim haberim olmadı. Her lafın altında sen ezildin. Hakaretler, dalga geçmeler, iğrenç teklifler hepsinden sonradan haberim oldu ve sen bunlarla tek başına uğraştın ve şimdi sıra bende ne olursa olsun kaldırmam lazım" dedi

Gerçekten değişmiş miydi? bu kadar çok. Allah'ım rüya, yalan, kandırmaca falan bir şey olmasın, ne olur bu adam gerçekten beni seviyor olsun, bu gözler şu anda bana tamda anladığım gibi gerçekten sevgi ile bakıyor olsun diye geçirdim içimden. Bana sarılı olan kollarına daha da sıkı sarılarak karşılık verdim. Orada ne kadar kaldık bilmiyorum bir saat, belkide iki saat

"Artık dönmemiz lazım "dedim sıkıntıyla

"Sanırım" dedi. Bora'da

"Emir gitmemişse ne olacak, bu saate kadar beraber olduğumuzu anlamıştır ve sabah

kesin bir şey söyler " dediğimde

"İyi ya sabah sporunu beraber yapmış oluruz " dedi alayla ve devam etti

"Eğer gereksiz bir gerginlik istemiyorsan kendinden uzak tut, konuşma, bakma ve kesinlikle sana dokunmasına izin verme yoksa... "

"Yoksa ne? " dedim bir anda

"Konferans itibar demem bu sefer gerçekten ağzı ile burnu yer değiştirir.." dediğinde mesajı gayet net almıştım..

Otele geldiğimizde Emir ortalıkta görünmüyordu. Risk alıp resepsiyona sormadım da gitmiş olduğunu ümit ederek odamızın bulunduğu kata çıkmak için asansöre yöneldik. Kata geldiğimizde odalarımız yan yana olduğu için yürümeye devam ediyorduk. Fakat Bora elimi bırakmıyordu. Odamın kapısına geldiğimizde

"İyi geceler" diyerek elimi çekmek istediğimde Bora, elimi daha da çok sıkarak kendi odasına doğru yönlendi ve

"Sen olmadan iyi geçeceğini sanmıyorum " diyerek odanın kapısını açıp beni de beraberinde sürükledi

"Ne yapıyorsun? kendi odamda yatmam lazım" diye ciyaklasam da

"Burada yatacaksın" dedi. Net bir şekilde

"Bari üzerimi değiştiririm Bora, bu kıyafetlerle yatamam" dedim çekinerek de olsa Bora, sırtıarak adım adım yanıma yaklaştı. Refleks olarak bende adım adım geriye gittim. Ritmik olarak ilerlememizi duvar sonlandırınca Bora ile göz göze geldim. Gözleri alev almış bir vaziyette bakıyordu. Lanet olsun bu bakış normal değildi. Çok yakındık, Allah kahretsin çok yakındık, Bora'nın işaret parmağını koluma sürttüğünü hissettiğimde ürperdim. Karnımdaki kelebekler mesai yapmaya başlamıştı. Gözlerim o delici gri bakışları ile tekrar buluştuğunda, artık nefesimi kontrol edemiyordum

"Kıyafetle yatacağımızı kim söyledi" dediğinde bedenim heyecana dayanamadı ve titremeye başladım. Sanırım oda bunun farkındaydı. Bora ellerini yüzüme koydu, alnını alnıma dayadı, küçük bir tebessümle

"O gecede böyleydin, ürkek bir tavşan gibi dokunduğumda alev alıyordun, o zamanda böyle titremeye başlamıştın, ellerini nereye koyacağını şaşırmıştın, karşılık vermekle vermemek arasında kalmıştın" dedi ve

Dudakları dudaklarımla buluştuğunda dünya durmuştu, o kadar şefkatle öpüyordu ki kitlenmişim. Karşılık veremiyordum, dudakları zorda olsa dudaklarımdan ayrıldığında o muhteşem gülümsemesi yine yüzünde belirdi. Gözleri gözlerimi tekrar bulduğunda

"O zamanda karşılık verememiştin. Hatta daha önce kimseyi öpmedin mi? sen diye sormuştum" dediğinde artık yüzümün alev aldığını hissettim. Ter basmıştı ve nefes alamadığımı hissediyordum. Ellerimi göğsüne koyup bir anda itmeye çalıştım ve

"Dalga mı ? geçiyorsun sen benimle" diye sinirle söylendim

"Ahh Azra hiç değişmemişsin, o zamanda bu tepkiyi vermiştin " dedi. Çok seksi duruyordu dudakları, o kasları , tanrım kokusu, lanet olsun kokusu büyü gibi ele geçiriyor insanı bunca etkene rağmen

"Ben bunları hatırlamıyorum" kelimeleri çıktı ağzımdan. Bir an duraksadı, yutkunduğunu fark ettim.

"Hiçbirini mi? " diye sordu inanamıyormuş gibi

"Yani biliyorsun sahraş olmuştum. Bazen hayal meyal geliyor aklıma ama net değil hiçbir şey" dedim biraz duraksadıktan sonra

"Sadece sabahını net hatırlıyorum" dediğimde suratının gerildiğini hissettim. Lanet olsun o her şeyi hatırlıyor, unutmuş olması gerekmiyor muydu? şaşkınlıkla

"Sen nasıl hatırlıyorsun? yani umurunda değildi, sıradan bir kız, sıradan bir gece diye düşünmüştün. Tamam gerginlik olsun diye söylemiyorum ama iddiaydı" dediğimde dudakları dudaklarımı tekrar buldu. Derin bir öpüşten sonra

"İlk defa sadece bana ait biri oldu " dedi ve devam etti. Baş parmağını dudaklarımda gezdirerek

"İlk benim öptüğüm" dedi parmaklarını omuzumdan koluma doğru bir yol çizerek sürttü ve

"İlk defa benim dokunduğum" dedi ve yutkundu. Derin bir nefes alarak

"Kendini ilk defa bana veren bir kız" dedi ve bir anda kendimi göğsünde hissettim. Bana sıkıca sarılarak ellerini sırtıma sardı ve

"Bu öyle kolay silinmez hafızadan, defalarca rüyamda gördüm. Seni okulda her gördüğümde bu sahneler aklımda dans ediyordu" dedi ve derin bir nefes alarak devam etti

"Ahh ne kadar aptalım, o zamanlar bırakmamalıydım seni, yanımdan bir saniye bile ayırmamalıydım iddia middia dinlememeli, böyle sımsıkı sarılmalıydım. Kahretsin çok üzdüm dimi seni, çok aptalım çok " diye söylendiğinde

"Evet aptalsın " diye çıkı verdi ağzımdan, Tebessümle güldüğünü hissettim

"Hemde çok aptalım" dedi eli sırtımı şefkatle okşarken

"Sen istemeden olmayacak, sen hazır olmadan bu sefer böyle bir hayvanlık yapmayacağım söz veriyorum " dediğinde Allah'ım sana geliyorum dedim içimden, kafamı göğsünden ayırarak gözlerine şaşkınlıkla baktım. O sırada tekrar dudaklarıma yapıştı. Derinden bir öpücük bıraktı ve geri çekilerek

"Bunu yapmamak için söz veremem ama" dedi alayla

"Pislik " diye mırıldandım ve bir anda beni kucaklayıp kaldırdığında bu hareketi beklemediğim için azımdan küçük bir çığlık çıktı ve Bora'nın kahkahası yankılandı odada

"Pislik he pislik" diyerek beni yatağa fırlattı, sonra dolaptan bir tişört çıkartıp üstüme fırlattı

"Senin geceliğin kadar olmasa da üzerinde seksi durur sanırım" dediğinde

Allah'ım o gece, o geceliği görmüştü dimi lanet olsun diyerek tişörtü kaptığım gibi banyoya girdim. Adi arkamdan halen gülüyordu. Üstümü değiştirirken bir anda kapı çaldı ve olduğum yerde kaldım. Bora bir kaç saniye sonra çalan kapıyı açtı ve duyduğum ses ile şaşkınlığım tavan yapmıştı. Sinirimi hesaba katmıyorum bile

"Merhaba" dedi sürtüğün teki şehfet dolu bir sesle bu ses, lobide anahtarını eline bırakan sürtüğe aitti sanırım ve devam etti

"Yalnız sıkılırsın diye eşlik etmeye geldim" dediğinde fark ettiğim kadarıyla sinirden tepiniyordum. Lanet olsun yani bir kadın bu kadar sürtük olabilir mi ya Bora,

"Öyle mi ? " dediğinde sesindeki alaycılık fark edilmeyecek gibi değildi. Kadın

"İçeri davet etmeyecek misin? " diye sordu. Lanet olsun Bora, pislik olsun diye yapıyordu. Sırf ben kıskanayım diye kahretsin ki beceriyordu. İçimdeki yelloz çık dışarı saçını başını yol, Bora'yıda içeri at, kapıyı suratına çarp diyor ve içimdeki akıllı yanımsa, kanma sırf seni uyuz etmek için hatun adını yayabilir dikkatli olman lazım diyor. Bora'nın

" Kız arkadaşım var ve sürtüklerle aldatmayacağım kadar değerli" dediğini ve kapıyı kapattığını duyduğumda bu seferde sanırım mutluluktan tepiniyordum. banyonun kapısını tıklattı.

"Azra kıskançlıktan ölmediysen çık artık, duş almam gerekiyor" dediğinde birden kapıyı açtım ve sinirle

"Niye kıskanacağım seni kasıntı şey, gir yap duşunu "diyerek çıktım banyodan birden kolumu tutup kendine çektiğinde yine burun buruna geldik

"Kıskanmadın yani" dedi

"Kıskanmadım" diye tekrarladım

"Tabi tabi" dediğinde

"Uyuzluk yapmada gir al duşunu " dedim ve kolumu kurtarıp yatağa doğru yürüdüm arkamdan

"Çok kızdıysan beraber alalım duşu serinlersin" diye alayla söylendiğinde devam etmesin diye cevap bile vermedim. Yatağın üstüne kendimi atıp şapşal şapşal sırtmaya başladım. Kız arkadaşım var dedi dimi o Allah'ım ölebilirim şu an ...

Bora duşta iken canım sıkılmasın diye televizyonu açtım. Yatağın üstünde bağdaş kurup öylece kanallar arasında gezinirken yaşadıklarımın rüya olup olmadığını tahmin etmeye çalışıyordum. Hayat ne garip sen yıllarca okulda uzaktan sevdiğin adam ile hayatının en özel gecesini geçir, sabahın da iddia konusu olduğunu öğren, yıllarca acını çek, sonra o adam bir anda patronun olsun, oda yetmesin sana aşık olsun. Olacak iş mi? bunca engel nasıl aşılacak, hepsinden önemlisi gerçek mi? bu kadar şeyi hatırlaması normal mi? bu yunan tanrısı gibi adamın, bu kalbi olmadığına inandığım adamın, bana aşık olma olasılığı yüzde sıfırken, bu olanlar nasıl oluyor. Açılan banyo kapısı ile düşüncelerimden sıyrıldım. Gözlerim banyo kapısına yöneldiğinde beline sarılmış havlu ile Bora görüş alanıma girdi. Allah'ım sana geliyorum, insan bu kadar çekici olabilir mi? o vücut insanı katil bile edebilir. Gözlerim Bora'nın vücudunda gezinirken, ıslak vücudundan süzülen su damlaları, o kaslı vücudu, lanet olsun nutkum tutuldu resmen. Bora ile göz göze geldiğimizde

"Beni dikizlemeyi kes" Diye aylaayla söylendiğinde, gözlerimi aynı hızla ondan çektim. Piç bir sırtısla üzerini giymeye yöneldiğini fark ediyordum ama ondan yana bakmamaya özen gösteriyordum. Altına bir eşortman giyip, bir anda yatağa uzanıp, kollarını bana doladığında siktir üstten hiçbir şey giymemişti. Boynuma ıslak bir öpücük kondurduğunda giymiş olduğum tişörtünü şöyle bir süzdü ve

"Hımm bu tişört bende bu kadar seksi durmuyor " diye mırıldandı. Beni kendine daha çok çekerek elimden kumandayı aldı

"Ee ne izliyoruz" dedi ve kanallar arasında dolanmaya başladı. Kollarının arasında başımı göğsüne daha çok yaslarken içimden

"Allah'ım ne olursa olsun rüya olmasın, gerçek olsun, ne olur bu adam, bu anlar gerçek olsun yalvarırım" diye geçirirken Bora, belgesel kanalında aslanları izlemek için durduğunda

"Ciddi olamazsın" diye ciyakladım. Bora içten bir kahkaha attı ve hemen doğrulup kumandayı elinden almaya çalışırken yatakta küçük çapta bir boğuşma yaşadık. Ne yaptıysam elinden kumandayı alamadım elim yanlışlıkla karın bölgesine gittiğinde Bora'nın kasıldığını gördüm. Aklımda şeytanca fikirler tepinmeye başladı bir anda ve parmaklarımı Bora'nın karın kaslarında gıdıklar gibi hızla hareket ettirdiğimde

"Siktir Azra !" diye bağırmasıyla daha da çok hızlandım. Lanet olsun kahkahası intihar edilebilecek melodideydi. bir anda kollarını belimde hissettim ve aynı anda yatakta üzerimde buldum Bora'yı, o an nefesimi tuttum, ne yapacağımı bilemedim, aynı anda titremeye başladım, vücudum alev aldı resmen. Bora'nın gözleri dudaklarım ve gözlerim arasında gidip gelirken burnumun ucuna kondurduğu küçücük bir öpücükle son buldu. Bora'nın suratı seksi bir sırıtışla kaplandı ve

"Bu üzerindeki ile çok fazla zorlama istersen " diye fısıldadı

" Ve ben sana verdiğim ilk sözü tutmak istiyorum" dedi. Kafasını boynuma gömerek

"Nefes al Azra" dedi. Bir an gerçekten nefes almadığımı fark ettim ve içimdeki nefesi dışarıya bıraktım. Kahkaha atarak yanıma uzandı, beni kendine tekrar çekince göğsünde kıvrıldım

"Hadi uyuyalım yarın yorucu olacağa benziyor" dediğin de huzurlu bir şekilde uykuya daldık.

Sabah sıcaktan patladığımı, artık alev almak üzere olduğumu hissederek uyandım. Ve Bora tarafından ahtapot gibi sarıldığımı fark ettim. Hayatımda ilk defa bu kadar güzel bir şekilde uyanıyordum. Kollarından kurtulmak için kıpırdandığım da Bora homurdanarak daha çok sarıldı. Bu hareketine kıkırdarak

"Günaydın" dedim. Bora'dan

"Aymadı o, Aymadı " diye bir sitem çıktığında, kahkahalarımı tutamadım

"Hadi ama koca bebek, kalkmamız lazım" dedim. Beni daha da kendine gömerek

"Rahat dur, rüya görüyorum" dediğinde artık kahkahalarım odayı çınlatıyordu. Ellerim karnına gitti ve gıdıklamaya başladığımda

"Caaanııım rüyanın içine ettin" dedi

"Aa ne görüyordun?" dedim merakla kıkırdamalarımın arasından kafasını eline dayayıp, yatakta yan doğrulup pis pis sırttı

"Senii" dedi ve yanağıma sıcak bir öpücük kondurup, yataktan bir anda kalktı. Banyoya doğru yöneldiğinde arkasından

"Gerçeği buradayken rüya ne alaka" diye bağırdım. Girdiği banyodan kafasını çıkartarak

"Bir farkla o daha cazip geliyor" dedi. Şaşırarak

"Neymiş o fark" diye sordum. Suratındaki sırıtış daha da büyüdü

"Rüyamda üzerinde hiç bir şey yoktu" dedi. Şok olmuş bir şekilde yataktan kaptığım yastığı ona doğru fırlatıp

"Pis sapık !" dedim bağırarak bir anda banyoya girince ıskalamıştım ama banyodan kahkahalarla

"Ne yaptığımız tahmin edebilir misin yoksa söyleyeyim mi?" diye bağırdığında resmen yerin dibine geçmiştim. Bir hışımla üzerimdekini çıkarıp, kendi kıyafetlerimi giydim ve banyo kapısına kadar gidip

"Ben çıkıyorum, toparlanayım lobide görüşürüz "dedim. Bora

"Tamam çok bekletme " dediğinde odanın kapısına yöneldim. Kapıyı açıp çıktım, arkamdan kapıyı kapattığımda yan odama geçmek için döndüğümde resmen şoka uğradım. Bir anda donup kaldım. Resmen elim ayağım boşalmıştı ve

"Kahretsinn" diye mırıldandım....

"Sıkıcı gizemlilik"

Evet karşımda aslında burada hiç olmaması gereken biri duruyor

"Emir! " lanet olsun bunun burada ne işi var gen, burada olması yetmiyormuş gibi birde beni Bora'nın odasından çıkarken gördü. Bin kere lanet olsun diye geçirirken içimden, gereksiz bir tebessümle

"Şey günaydın" dedim. Aynı şekilde,

"Günaydın " diye karşılık aldım.

"Dün akşamdan beridir yanlış kapıyı çalıyorum galiba, resepsiyondan oda numaranın 1002 olduğunu söylediler ama "dediğinde bir dakika bu şimdi bu odanın Bora'nın olduğunu bilmiyor mu? Diye ümit ederek toparlamaya çalıştım

"Şey anlamadım?" dedim. Açıklama yapmasını bekleyerek ve şaşırmış bir şekilde

" Dün akşam Bora ile gittiğinizde baya bekledim. Telefonun kapalıydı " Dedi

"Hııı şarjım bitmişti " dedim

"Neyse, bende gece geç vakitte olsa iyi olup olmadığına bakmak istedim. Kapını çaldım, odanı aradım, cevap yoktu. Sanırım yanlış oda numarası vermişler" Dediğinde Şöyle bir derin nefes aldım. Neyse ki anlamadı hadi bakalım Azra konuştur dilini bu işi kıvrıman lazım, şimdi Bora çıkar ve bu sefer kavga kaçınılmaz olur diyerekten

"Emir, teşekkür ederim bak buraya kadar geldin, hoş bir davranış, beni merak etmende güzel ama bak ben buraya patronumla geldim. Zaten Bora bey ile birbirimizi pek sevmiyoruz sen, beni çok zor duruma sokuyorsun. Yani sürekli bunun lafını yemek istemiyorum" Dediğimde sanki bana hak vermiş gibi kafasını salladı.

"Ve sanırım artık gitsen iyi olacak. Bora Bey'e görünmeden, beni de daha fazla zor duruma sokmadan" dediğimde

" Tamam kusura bakma, Bora ters bir kişilik hesaba katmadım üzgünüm " dedi ve

"Ben 2 gün daha buradayım, İstanbul'a gelince bir akşam yemeği borcun var bana tamam mı ?" dedi yeter ki git borcum akşam yemeği olsun diye geçirdim içimden

" Tamam, olsun İstanbul'a geldiğin de bir yemek borcum var sana " dedim ve bana gülümseyerek, arkasını dönüp gitti. Koridoru döndüğünde görüş alanımdan çıktığına

emin olduktan sonra, derin bir nefes vererek kendi odamın kapısını açtım. Tam içeri girecektim ki birinin beni itmesi ile neredeyse odaya fırladım. Kapı sertçe kapandı ve birden kapıya döndüğümde Bora ile göz göze geldik. Lanet olsun burnundan soluyor, bu öfke ile beni öldürmezse, bir daha hayatta öldürmez diye geçirdim içimden ve

"Bora ne ne yapıyorsun ? " diyebildim. Bir anda üzerime atılıp beni duvar ile kendi arasında hapsetti. Gözleri sertti lanet olsun, çok sinirliydi.

"İstanbul'da bir yemek Borcu ha " dedi. offf duymuş, lanet olsun duymuş, radar mı? var anasını satım kulaklarında, anlamadım ki duşta değil miydin? sen.

"Şeyy gitmesi için söyledim " dediğimde öfkesinden halen bir şey kaybetmemiş, olanca siniri ile gözlerime bakıyordu.

"Gitmesi için söyledin?" Dedi dişlerinin arasından, siniri kat ve kat artarak

"Neden?" dediğinde aslında bende şu anda ne diyeceğimi bilmiyorum. Bir an gözlerimi kapattım, derin bir nefes aldım. Ardından Bora'nın gözlerine bakarak,

"Senin odandan çıkarken karşılaştık, ne yapsaydım? Bora bilmiyor, ne düşünürdü benim için" Dediğimde

"Senin için ne düşündüğü neden umurunda Azra " dedi olanca siniri ile

"Önemli değil ama sen, ailen ile konuşmadan ya Bora, biz konuşmadan onun yorumlar yapmasını istemedim tamam mı?" Dediğimde

"İstanbul'a döndüğümüzde kesinlikle görüşmeyeceksin " dedi. Sert ve kararlı bir sesle tamam anlamında kafamı salladım

"Yemek borcun falan yok Siktiğimin adamına, seni aradığında da açmayacaksın!" dediğinde sesi biraz daha sakindi onda da kafamı salladım ve

"Hadi topla eşyalarını, bir an önce gidelim buradan. Gidip şu durumu halledelim, can sıkıcı olmaya başladı." dediğinde ailesi ile konuşmasının artık kaçınılmaz olduğunu fark ettim. Hazır ol Azra bundan sonra hiçbir şey kolay olmayacak diye geçirdim içimden ve derin bir nefes vererek, valizimi toplamaya başladım....

İstanbul, evim, Allah'ım insanın evinde olması gibi bir şey yok. Valizimi yerleştirip direk duşa girdim. Duştan sonrada güzel bir yemek yeyip kendimi uykuya teslim ettim. Yarın pazartesi ve zorlu bir gün olacağı benziyor. Şu anda Bora'yı ne arayabiliyorum, nede mesaj atabiliyorum. Ailesi ile konuşmaya çalıştığını da yüzde yüz biliyorum. Ne diyecekler?i nasıl karşılayacakları? hakkında en ufak bir fikrim yok. Açıkçası evet, beni

seviyorlar. Tamam, hatta aile dostlarının oğulları ile beni tanıştırmak isteyecek kadar seviyorlar ama iş kendi oğulları olunca tepkinin farklı olacağını biliyorum ...

Sabah rutin işlerimi halledip hızla evden çıktım. Trafiğin olmaması benim için bir şanstı ve ofise geldiğimde çoğu kişinin, gelmemiş olduğunu fark ettim. Bir kahve alıp maillerimi düzenlemeye başlamışken kapıda Selim görüldü. Bu adamın, bu saatte burada olması için batıyor olmamız gerekiyor sanırım diye düşünürken,

"Günaydın" dedi. Normal bir ses tonunda, normal olmaya çalışarak,

"Günaydın Selim bey" dedim. Kapıdan içeriye girip, masama doğru yürüdü ve masamın önündeki koltuğa oturduğunda tedirgin, düşünceli bir şekilde bana bakmaya devam etti.

"Antalya nasıldı?" diye sordu. Evet başlıyoruz diye geçirdim içimden. Hemen kendimi toparlayarak

"İyiymi, bir kaç küçük problem olsa da sorunsuz geçti" dedim. Gözlerini kısarak alaycı bir tavırla

"Küçük problem?" diye sordu,

"Emir " dedim biraz sert tonda oda, yüzündeki sırtışı daha da arttırarak

"Ne gibi bir sorun yattı ki Emir, pek problem çıkaracak çocuk değildir" dediğinde bir anda kapıdan başka bir ses girdi lafa

"Problemi ben çıkardım Selim!" dediğinde gözlerim kocaman olmuş Bora'ya bakıyordum. Selim, rahatsız olmuş gibi sandalyesinde kıpırdandı ve Bora'ya tam karşılık verecekken, Bora'nın sert sesi ofiste tekrar yankılandı.

"Bu konu hakkında dün yeterince konuştum ve olacak olanı söyledim dimi Selim?" diye sorunca Selim,

"Evet söyledin" dedi ve Bora devam etti

"O zaman burnunuzu sokmaktan vazgeçin " dedi ve benimle göz göze geldi.

"Azra hanım, günlük işleri halledin ve yapılması gerekenleri hazırladıktan sonra beraber bakalım. Birde kahve istiyorum "dedi ve odasına geçti. Kapısını kapadığında Selim'le göz göze geldim ve saniyelerdir tutmuş olduğum nefesimi, bir anda dışarıya bırakınca Selim'den bir gülme sesi yayıldı. Bu sefer odaya

"Buda neydi? "Dedim. Selim,

"Emir olayına fena takılmış, seninle de bugün fazla uğraşabilir dikkatli ol" demesiyle masadan kalkmaya yeltendi ve arkasından

"Selim bey" diye seslendim. Durup bana baktığında

"Aslında bu durumdan bende rahatsız oldum. Yani bir insanla tanışmak ve onu tanımaya çalışma çabalarını anlayabiliyorum ama ben orada tatilde değildim. Gerçekten çok zor durumda kaldım. Bora bey'i siz benden iyi tanıyorsunuz iyi anlaşılamadığımızı ve sürekli laf yapacak bir şey bulduğunu da biliyorsunuz " Dedim ve Selim söylediklerimi tartmaya çalıştı bir an sonra

"Haklısın bu konu zaten Emir ile de konuşulacak " dedi ve

"İyi çalışmalar" diyerek ofisten ayrıldı....

Aklım allak bullak bir halde birikmiş olan işlere tekrar gömüldüm. Bora'nın yapması gereken işlerin listesini çıkardım. Hatırlatmalar, randevular, toplantılar baya yoğun bir haftaya giriyoruz ve uzun uğraşlar sonunda elimde listem ile Bora'nın odasının önünde buldum kendimi. Kapıyı çaldım ve içeriye girdim. Bora'nın gözleri gözlerimi bulduğunda, gözlerindeki duygunun anlamını çözemedim yavaş yavaş masaya yaklaştım ve eli ile oturmamı istediğinde sandalyeye oturdum. Derin bir nefes alarak

"EEE sence de konuşmamız gerekmiyor mu?" dedim. Oda derin bir nefes alarak

"Şu an değil " dedi ve her zamanki gibi benim sinirimi en tepeme çıkarmayı başardı.

"Tamam o zaman" dedim ve aynı onun gibi resmi olarak

" Yapılacak olanların listesi, yoğun bir gün, randevu saatlerini mail olarak atıyorum birazdan toplantılarınızı 1 saatle sınırlandırmanız gerekmekte. 8 randevu var. Maillerinize dikkat ederseniz her toplantının bitimine 15 dk kala diğerini bildiririm " dedim diğer yapılacakları da bu şekilde sıraladıktan sonra

" Başka bir isteğiniz yoksa çıkıyorum Bora bey" diyerek konuşmamı sonlandırdığım da gözlerini bir saniye bile ayırmadan bana bakıyordu. Ben, ne olduğunu halen anlayamıyordum.

"Öğlen yemeğinde beraberiz, kimseye söz verme" dedi ve kafasını bilgisayarına gömdü. Şaşkınlıktan dikilip durduğumu fark ettiğimde

"Tamam" diyerek hızla odadan çıktım. Öğlen yemeğine daha 2 saat vardı ve kesinlikle iyi bir konuşma olmayacak farkındaydım.. Sonunda işe kendimi vermeyi başararak, bilgisayara gömüldüm.. Bir an Bora'nın tepemde dikildiğini fark ettim ve kafamı

kaldırdığımda tekrar göz göze geldik. Lanet olsun sorun ne? diye geçirdim içimden. Bu gizemlilik beni gerçekten olduğundan fazla geriyor ya diye geçirdim içimden ve Bora

"Ara versen iyi olacak" dedi ve kolundaki saati işaret ederek

"Öğlen yemeği" dedi. Bilgisayarımdaki saate gözüm gitti. Zamanın ne çabuk geçtiğine şaşırarak

"AAA gerçekten fark etmedim. Tamam, çantamı alayım bir saniye" diyerek arkamdaki dolaba yöneldim. Çantamı ve ceketimi alıp, Bora'nın yanına doğru adım attığımda, Bora önden yürümeye başladı. Allah'ın öküzü centilmenlik anlayışın bir bana gelince odunluk oluyor dimi ? insan bekler yani nezaketten de olsa bekler. Hani bayan olduğum için falan diye geçirdim içimden ve arkasından gözlerimi devirdim. Asansöre doğru devam ederken Merve ile karşılaştık ve

"Hoş geldin nasılsın?" diye sordu

"İyi ama acelem var "dediğimde gözü Bora'ya gitti ve bana garip bir şekilde gülümsedi

" Şansa ihtiyacın varmış gibi görünüyor" dediğinde gülümseyerek,

"Sanırım" dedim ve el sallayarak asansörün yanına gittiğimde

"Şu kızın neden bu kadar meraklı olduğunu çözmüş değilim" Dedi

"Sanırım bende " dedim ve asansöre binip otoparka indik. Lanet olsun bu gizemli sessizlik beni gerçekten yordu ama sanırım bir kaç dakika daha dayanabilirim diye düşündüm...

Arabaya binip, yemek yiyeceğimiz restorana gelmemiz, masaya oturup, siparişlerimizi vermemiz ve göz göze bakışmamız toplamda 15 dk sürmüştü (evet dakika tuttum) derin bir nefes alarak,

"Evet dinliyorum?" dediğimde sıkıntılı bir nefes verdiğini fark ettim ve daha da çok gerilerek

"Bora uzamadı mı? artık. Konu ne ise bir an önce anlatsan ve rahatlasam bak her şeye hazırlıklıyım, zaten kötü düşüncelere hazırlıklıydım" dediğimde

"Şaşırdılar sadece" dedi ve devam etti

" Evdekilere tek taraflı olduğunu söylediğimden, senin için pek bir sorun yok. Karşıda değiller sadece, seni rahatsız edip işten ayrılmana sebebiyet verirsem babam tarafından ölümle tehdit edildim" dedi şaşkınlıktan azım bir karış

"Anlamadım annen, baban tepki göstermediler mi ? " diye sorunca

" Azra, annemde babamın asistanıydı " diye söylendiğinde şaşkınlığım bin kat daha arttı ve anlamayarak tekrar sordum

"Peki, o zaman bu gerginliğinin sebebi ne?" dedim

"Şirkette pozisyonun değişiyor, yarından itibaren benim asistanım değilsin" dedi

"Neden peki?" diye sordum

"Babam zaten bir ay öncesinden karar vermiş daha verimli olman için pozisyonunun değişmesi gerekiyormuş. Ay sonunda düzenleme yapılacaktı ve sana söylenecekti ama böyle bir durumda hemen yapma kararı aldı" şaşkınlıktan dilimi yutsam da aslında içimden sevinç çığlıkları atıyordum ve

"Peki bu durum seni rahatsız mı etti" diye sordum. Sonsuzluk gibi gelen bir kaç saniye gözlerimin içine baktı ve

"Konumun değişmesi değil, benim yanımdan ayrılıyor olman canımı sıkıyor" dedi ve

"Bu pozisyon değişikliği yüzünden açıklama yapmamızda zaman alacak " dedi bu cümlelerinden sonra jetonumun düştüğünü fark ettim siktir

"Pozisyon değiştirmek için seninle ilişki yaşamaya başladığımı düşünecekler. Allah kahretsin!" dedim ve Bora doğru anlamında kafasını salladı.

"EE ne olacak peki" dedim

"Böyle mi? devam edeceğiz" diye sordum

"Bir süre, yani herkes senin durumuna alıştığında bizde açıklayacağız. Şu süre zaten evdekiler seni tavlamaaya çalıştığını düşünecek. Annem bir kaç yemeğe çağırabilir seni " dedi ve

"İş yerinde de dikkatli olmamız gerekiyor. Benim asistanlığıma Merve geçiyor. Gözünden bir şey kaçmadığının farkındasın, çok dikkatli olmamız gerekiyor ve bir ihalemiz var biliyorsun. Bunun içinde aynı projedeyiz" dediğinde kafamı artık toparlayamıyordum. Her şey birbirine girmiş, hangisinden başlamam gerektiğini bilmeden aptal aptal Bora'ya bakıyordum. Bora,

"Kolay olmayacağını söylemiştim. Biraz zamanla her şeyin üstesinden geleceğiz tamam mı? dedi ve sadece kafamı sallamak ile yetindim ...

O gün öğlenden sonrası zaman geçmek bilmedi. İşleri toparladım, Merve'ye devirleri mi yaptım, eşyalarımı toparladım ve benim için hazırlanmış odama geçtim. Aslında şu anda sevinçten yerimde zıplıyor olmamam gerekirken, buruk bir sevinç yaşıyorum. Yıllarca aynı masada oturdum ve yaptığım işi gerçekten çok seviyordum. Aslında Bora ile çalışmayı çok seviyordum. Neyse bu duygusal düşüncelere bir kenara bırakıp, olacak olanlara odaklanmam gerekiyor. Önümüzde zorlu bir proje var ve Bora ile beraber çalışacağız aynı zamanda bu proje benimde yüksek lisans tezimi oluşturuyor. Kolları sıvayıp, çalışmalara başlamamız gerekiyor...

Yoğun iş temposunda zamanın nasıl geçtiğini anlamak ne kadar zor. Haftanın son günü ve son toplantısını şu anda girmek üzereyiz. Üzerinde çalıştığımız projenin yeni bir ortağı var ve biz onunla bu gün tanışacağız. Gerçi kim olduğunu merak etsem de saniyeler sonra öğreneceğimden rahattım. Toplantı odasında Bora'nın kaçamak bakışlarını yakalıyordum ve bu gerçekten kızarmama neden oluyordu. Bir anda içeriye giren Merve,

"Ak PEN Holding'ten olan misafirleriniz geldiler efendim" dedi ve Bora,

"Tamam, al içeri" dedi be bana bakarak

"Başlayalım bakalım" dedi. İkimizde ayağa kalktık ve kapıya doğru yöneldik. Kapıdan içeriye ilk önce yaşlıca bir adam girdi. Bunun Kenan bey olduğunu düşünüyorum, firma sahibi. Arkasından giren bir kızdı ve taş gibi bir hatun olduğu belliydi. Kızla göz göze geldiğimizde elektrik çarpmışa döndüm. vücudum kaskatı kesildi. Bora ile gözlerimiz birbirini bulduğunda ikimizde şaşkınlıktan konuşamıyorduk. Ağzımdan fısıltı şeklinde

"Hande" ismi çıktı. Lanet olsun! Bu kızın burada ne işi vardı.

Arkadaşlar çok sık not düşmüyorum. Her gecen gün okunma sayısı artıyor. Gerçekten teşekkür ederim fakat, hikaye için olan olumlu yada olumsuz düşüncelerinizi de yazarsanız yazmam için bana da yardımcı olmuş olursunuz. Birde eğer beğeniyorsanız oy vermeden çıkmayın :)

"Sürtük"

Kapıdan içeriye giren sarışın, orta boylarda, mavi gözlü, düzgün fizikli ama hayatımda gördüğüm bir numaralı sürtük olan Hande'ye hayretle bakarken, Bora ile göz göze geldim ve onunda en az benim kadar şaşırmış olduğunu fark ettim. Bu sürtüğün burada ne işi vardı. lanet olsun kabus gibi ya

Hande, üniversitede o kötü zamanlar yaşanırken Bora'nın, sürtük sevgilisiydi ve inanın Bora'dan fazla onu öldürme planları yapıyordum. Beni her gördüğünde pis pis sırtır, o geceyi hatırlatacak lafıda muhakkak söylerdi, onun sayesinde okulda bilmeyenlerde gazetede ilan verilmiş gibi bilirdi ve yine onun sayesinde bir ton erkekten iğrenç teklifler alırdım.. Giyimi ve abartılı makyajı hariç, aynı surat ifadesi ve aynı sinsi gözler. Hiç değişmemiş üstelik daha da iğrenç bir şekilde itici bakıyordu.

" Merhabalar " diyen Kenan beye yöneldiğimizde, elini uzattı ve ikimiz ile de tokalaştı. Sonra Hande'ye dönüp,

" Kızım Hande, Bora gerçi sen tanıyorsundur. Üniversiteyi aynı okulda okudunuz ve arkadaş olduğunuzu duymuştum " dedi sadece arkadaşı olduğunu duyduz, kızınız resmen Bora'nın sürtüğüydü demek istesem de, çenemi kapalı tutmaktan yanaydım ve bana dönüp,

" Azra hanımdı dimi? " diye sordu. Dalmış olduğum eski anıları hafızamdan kovup, elimi uzatarak

" Evet " dedim. Tabi suratıma gerekli olan sırtımayı eklemeyi ihmal etmeyerek,

" Sizi tanıştırayım kızım Hande ve bu projede sizinle beraber çalışacak. Amerika'dan yeni geldi ve artık bir yerden başlayacak " dedi ve hiç zahmet etmeseymiş orada daha iyi sürtüklük yapıyordur muhtemelen diye demek istesemde

" Bende kendisini tanıyorum, onun döneminden mezunum " dedim ve kendimden gayet emin bir şekilde elimi uzatıp

" Merhaba Hande hanım, hoş geldiniz " dedim ve kibirli bir şekilde elimi sıkıp bıraktığında, toplantı bittiğinde elimi dezenfekte etmeyi aklımın bir köşesine yazdım. Allah korusun sürtüklük falan bulaşır. Yani üniversitede bu kızda sürtüklüğün bir hastalık olduğunu düşünürdüm. Zira kiminle arkadaşlık kursa, kısa bir süre sonra kızın sürtükten bir farkı kalmıyordu. O yüzden sürtüğün, onun hastalığı olduğunu ve kesinlikle bulaşıcı olduğunu düşünüyordum. Bu saçma sapan benzetmelerimden

" İşlere başlamak için güzel bir proje seçmişim selam Bora " diyerek elini Bora'ya

uzatan Hande'nin sesi ile sıyrıldım. Bora, sıkıntılı bir şekilde elin sıktı ve Hande,

" Seninle tekrar karşılaşacağımızı bilseydim, iş hayatına biraz daha erken başladım. " dedi Bora'nın tarafına geçip, ona daha yakın kanuşmaya başladı. Artık sinirlendiğimin farkındaydım ve araya girmek için direk küçümseme taktiğini devreye soktum. Aslında bu onun silahıydı. Bakalım kendi silahı ile vurulmak, nasıl bir duygu diyerekten Hande konuşmadan

" Evet, mezun olma döneminize bakacak olursak baya geç kalmışsınız. Tatiliniz güzel geçmiş olmalı " dedim ve direk gözlerine küçümser bakışlarımı fırlattım. Bozulmuş bir suratla

" Çok önemsemedim diyelim " dedi. Yüzsüz, baba parası ile sürtmek güzeldi demiyorda diye içimden geçirirken Kenan bey,

" Tanışma faslı bittiğine göre toplantıya geçelim " dedi ve hep beraber masaya yöneldik. Bora, yerine otururken Kenan bey, onun hemen yan tarafına oturdu ve Hande'de diğer tarafına yöneldi. Sürtüklük yapıp, yanına oturacaktı tabi bu sırada ben de gergin bir şekilde Hande'nin yanına oturmak için sandalyeye yöneldim. Bora,

" Azra hanım, sizi böyle alayım poreje taslakları sizde " dedi ve Hande'ye

" Sorun olmaz dimi? " diye sorarak, onu yanındaki sandalyeden kaldırdı. Hande, gayet bozuk bir suratla benim ile yer değiştiren, bende şaşkınlıktan azımı kapatmaya çalışıyordum. Biraz çabuk toparlanarak ve her ne kadar yüzümde, çarpık bir gülümseme olsa da içimdeki Azra, zafer çığlıkları arasında zıplıyordu resmen... Sandalyeye oturduğumda, sol tarafımdaki sandalyeye yerleşen Hande, ile göz göze geldim. O sinisi, kıskanç, ve aşırı derecede sürtüğ bakışlarına

" Evet kızım, o artık benim, çek patilerini üstünden " diyen bakışlarımı gösterdim. herkesin yerine oturması ile toplantıyı başlattık.

Yaklaşık 3 saatlik toplantı sonunda Hande, her lafa bilse de bilmesede saçma sapan yorum ve fikirleri ile karışmış, Bora'nın da benim de hatta babasının da sabrını gerçekten zorlamıştı. Lanet olsun bu kız, üniversitedeyken de salaktı ama şu anda hem salak, hemde bir numaralı sürtüğ gibi davranmakta doktora yapıyor giydi... Toplantı boyunca onun salak salak fikirlerini, profesyonelce çürütüp, her defasında saçma bir fikir sunduğunu dolaylı yollarla suratına vuruyordum. Bora'nın asistanı Merve'de bizimle beraberdi ve her hareketimizi izliyordu. Bora'nın notlarından çok bizim kapışmamızı not aldığına bahse bile girerdim. Lanet olasıca deli kız çok meraklı, çok dedikoducu ama benim çok sevdiğim arkadaşımı ve Bora'nın gazabına uğramaması

için alınması gereken notları almıştım. Toplantı çıkışında Hande, Bora'yı bir şeyler içmek için akşam dışarıya davet etmiş ama Bora, ona fırlattığım ölümcül bakışlar karşısında, yorgun olduğunu ve dinlenmeye ihtiyacı olduğunu söyleyip, geçiştirmişti. Giderken nezaketten bana da hoş çakal derken, gözlerindeki küçümsemeyi net görebiliyor ve olabildiğinden daha mesafeli davranıyordum. Bu kızıdan ve düşüncelerinden oldum olası ürkmüşümdür. Ne yapacağı, nereden vuracağı, hiçbir zaman belli olmuyor ve saldırıları hep bel altı oluyordu. Acıma, vicdan denen bir şeyi de ruhunda barındırmıyordu...

Onları uğurlayıp, tam odama doğru yöneldiğim sırada Bora'nın sesi ile duraksadım.

" Azra hanım, bir şeyler sormam gerekiyor bir kaç dakika odama gelebilir misiniz? " dediğinde yüzündeki anlamı çözemedim bir türlü ve Merve ile göz göze geldiğimizde,

" Harika görünüyordun, kız resmen kıskandı birde parton kızı, karşında stajyerin gibi durdu " dedi ve bende elimdeki notları, eline tutuşturup

" Bir dahakine bu notları almazsan, Bora beyin gazabından seni kimse kurtaramaz. Eminim ki bizi izlemekten bu notları alamamışsındır " dedim ve tam devam edecekken Bora, odasının kapısından

" Azra hanım! dedikodunuzu sonraya bırakın " diye tıslayınca Merve ile göz göze geldik.

"Onları temize çek ve gözden geçir " dedim. Merve bir şey söyler gibi olduğunda

"Hemen! " dedim ve gözlerimi Bora'nın odasına, sanki kapıdaymış da göz göze gelmişiz gibi devirerek yürüdüm. Merve'nin o notları temize geçmesi ve hemen incelemesi gerekiyordu. Çünkü Bora'nın ne zaman, ne soracağı hiç belli olmuyordu ki bu gün Bora'nın olumsuz bir şeye tahammül edebileceğini hiç sanmıyorum. Bir nevi arkadaşına yardımcı oluyordum aslında. Bora'nın odasının camlarındaki pervazlar kapalıydı ve içerisi görünmüyordu. Kapıdan içeriye girdiğim anda kapanan kapı ile Bora arasında kaldım. Daha ne olduğunu anlamadan Bora'nın dudakları ile dudaklarım kapandı ve büyük bir şehvet ile beni öpmeye başladı. Bir an tepki veremedim ve sonra karşılık verdiğimde bu hoşuna gitmiş olacak ki ağzımın içine doğru inledi. Ellerini kalçama koyup, beni kendine çektiğinde içimdeki kelebeklerin bir anda azımdan çıkacağını sandım ve ne olduğunu anlamadan daha da sertleşmeye başlayan öpüşü, canımı yakmaya başladı, zorda olsa kendime geldim ve

" Bora dur dur ne yapıyorsun? " diye söyledim ve onu durdurmak için ellerimi göğsüne koyup itmeye çalıştım. Hiç etkilenmemiş gibi dudaklarını boynuma gömdü ve artık bende kendimi tutamıyordum. Küçük bir inleme çıktı derin nefesim arasından ne

yaptığımızın ve yaptığımız şeyin nereye doğru gittiğini fark ettiğimde, kendime geldim. Onu var gücümle iterek,

"Dur artık! ne yapıyorsun? her an biri gelebilir" dedim ve artık arzudan kararmış gözleri ile göz gözeydim. Bir anda ellerini yüzüme koydu ve gözlerimin içine bakmaya devam ederek,

" Üzgünüm " dedi ve şefkatli bir öpücük bıraktı dudaklarıma. Bu davranışını anlamayarak,

" Neler olduğunu anlatacak mısın ? " dedim. Tedirgin bir ses tonu ile

" Sorun yok, sadece Hande'yi gördüğümde o zamanlar geldi aklıma. Seni nasıl üzdüğü, sana neler yaptığı falan ve şimdi benim yüzümden o kıza, katlanmak zorunda kalacaksın " dediğinde kendimi tutamayıp güldüm ve ona dönüp

" Ben sana katlandım Bora, Hande ne ki Allah aşkına senin yanında " dediğimde yüzünde bir gülümseme yakaladım.

" O kadar fenaydım yani" dediğinde

" Genellikle " dedim ve devam ettim.

" Üniversitedeki Azra değilim farkındasın ve o sürtükle başa çıkarım emin ol " dedim. Gayet ciddi bir tonla ve gözlerimi devirerek

" Eğer sana dokunmasına izin verirsen, seni parçalarım !" dediğimde ise artık gülümseme, gözlerine kadar ulaşmış, kahkaha atmamak için kendini tutuyor gibiydi..

" Senden başkasına dokunmayı aklımdan bile geçirmiyorum. Son bir senedir bana neler yaşattığını bir bilsen " dedi. Şaşkınlık dolu bir ses ile

" Bee ben mi? " dedim. Tabi kekelemeyi de unutmadım

" E e evet sen " dedi beni taklit ederek ve ellerini tekrar belime koydu, beni kendine çekti, gözlerini kıstı ve ah o çarpık gülüşü, şu anda yatakta olsak sabaha kadar benim ile sevişmesine izin vereceğim türdendi ve devam etti

" Sen ve senin şu eteklerin, Lanet olsun! bu etek senin üstündeyken bana neler yaptığını bir bilsen ?" diye sitem ederken dudakları tekrar dudaklarımı buldu. Öpüşü arzuluydu, dili ağzımın her yerinde, aklımı başımdan almakla meşguldü ve zorda olsa geri çekildiğin de daha da seksi bir ses tonunda

" Ve sana neler yapmak istediği mi? " diye devam edince, omuzuna vura vura onu

kendimden uzaklaştırdım.

" AAA yeter! ama hormonlarımla oynamayı bırak, çok işim var. " diye söylediğimde suratında halen pis bir sırıtış vardı. yalvarır gibi bana bakıyordu. Dağılan saçımı başımı toparlayıp, masasının önündeki koltuğa oturdum. Oda yerine geçtiğinde edalı bir şekilde konuşmaya başladım

" Şimdi Hande'nin Sürtük olmasını bir kenara bırakalım, o şahsi bir olay, çok bilgisiz olduğunu göz önünde bulunduralım. Bu projede verimli olabileceğini sanmıyorum. Tabi bunu dile getirmemiz mümkün değil, bunu da anlıyorum çünkü Kenan bey, iyi bir ortak fakat bu salak yüzünden de projeyi riske atamayız dimi? bu yüzden geriye sadece bir yol kalıyor " dediğimde Bora, anlamış gibi sırttı ve söze kendi devam etti

" Kolay bölümlerini verelim " dediğinde

" Zeki patron " dedim. alayla ve gülümsemesi daha da çok yayılırken,

" Tamam, sen bölümlendir ben konuşur, neler yapması gerektiğini söylerim. " dediğinde

" Toplantı harici o sürtük ile görüşmeyi düşünmüyorsun dimi ? " diye tısladığım da

" Daha gencim ve seninle yapmak istediklerim var bebeğim " dedi ve şu anda ağzımın kulaklarımda olduğuna yemin edebilirim. Neyse, ağzımı burnumu, şeklimi şemail mi düzeltip, kendi odama geçtim...

.....

Cuma gününde bitmiş ve yorucu bir haftanın sonunda, dinlendirici bir hafta sonu beni bekliyordu.. Son maillerimi de gönderip, kalan işlerimi de şöyle bir gözden geçirip, toparlanıp şirketten çıkmak için ayaklandım. Odamın kapısının çalınması ile duraksadım. İçeriye girene de şaşırdım haliyle bunun şimdi odamda ne işi var ki

"Azra Hanım?" dedi kibiri sinsiliği akıyordu sesinde

"Hande hanım?" dedim aynı onun ses tonunda

" Bora' yı görmek için bir uğramıştım ama sanırım çıkmış " dedi alaylı bir sesle ve ben,

" Sizde gelmişken Azra'yı bir göreyim mi? dediniz " dedim alaycı bir tebessümle

" Ben, her zaman görürdüm seni okulda " dedi sürtük. Okuldaki gibi yine aynı konu için hatırlatmada bulunuyor geri zekalı ve çantasını koltuğa bırakıp, masamın önündeki sandalyeye oturdu.

" Fakat, bu görüşmemizde gayet şaşırdım " dedi. Odayı şöyle bir taradıktan sonra

" Bora diyetini fazlasıyla ödemiş sanırım " dedi. Evet bu söylediği ile iyi bir dersi hak ediyordu ve tam devam edecekken,

" Hala devam etmene gerçekten şaşırdım Hande " dediğimde anlamamış gibi suratıma, salak salak baktığında

" Bu basit oyunlarına " dedim. Elimi umursamaz bir şekilde savurarak

" Oyun ? " diye sordu

" Böyle ben çok iyi bir kızım, kaliteliyim, güzelim, zenginim oyunu " dediğimde gözleri öfkeli bakışına geri döndü ve

" Ne demek istiyorsun ? " diye sinirle sorduğunda

" Hala Bora ile yaşadıklarımızda takılıp kalmışsın. Sanki seni farklı bir duruma taşımış gibi ben, en azından tek bir gece sürtük muamelesi gördüm ve ikincisine asla izin vermedim. Sen her gece sürtük muamelesi gördün. Hatta arkadaşlarınla paylaştın Bora'yı. Hatırlıyorum da bir keresinde okul kantininde ağlayarak Bora'nın koluna yapışmıştın ' Bora ne olur lütfen lütfen ' diyerek, şimdi karşıma geçmiş küçümsemeye çalışıyorsun. Sen, babanın parası olmasa şu anda karşımda konuşamazdın bile hoş babanın parası da seni düzgün konuşturamıyor. Şimdi zamanında yaptıklarını unutmadım ve inan sende, senin gibi intikam almasını da çok iyi bilirim. Değmeyeceğini düşünerekten uğraşmıyorum" dediğimde sinirli bir ses tonu ile

" Haddini aşma istersen !" dedi ve tam başka bir şey daha söyleyecekken

" Hande Hanım " dedim. Hanım kısmını vurgulayarak söyledim ve devam ettim

" 6 yıl öncesini didikleyip, kendinize eğlence çıkartmaya çalışacağınıza bence, başlamış olduğumuz proje için biraz araştırma yapsanız. İş konusunda yenisiniz ve bu proje gerçekten çok önemli, en önemlisi biz Bora ile bu konuları çoktan aştık. Sende üzerinde fazla durma istersen" dedim ve çantamı elime alıp, kapıya yönelip,

" Sanırım artık çocuk değiliz, bununda farkına var. Bora çıkmıştır, 4 de dışarıda işi vardı ve salı günü zaten toplantımız var. Bölümlendirmeler mailinde, biraz onlarla uğraşsan, toplantıda daha mantıklı fikirler sunarsın" dedim. Söylediklerime ben bile inanamıyordum ve Hande'nin suratı üzerimdeki kırmızı gömlekten daha kırmızıydı. Elinden gelse şu anda üzerime atlayabilirdi. Çantasını koyduğu koltuktan aldı ve yavaş adımlarla kapıya kadar gelip, tam önümde durdu, bakışı senin canına okuyacağım der gibiydi ama sadece

" Bora? " dedi ve biraz duraksadıktan sonra

" Artık sadece, Bora diyebilecek kadar samimisiniz yani ? " dedi bende duruşumu dikleştirdim ve suratıma en doğal gülümsememi takınarak,

" Üzgünüm Hande birbirimize düşman değiliz " dedim. Alayla ve devam ettim

" Şimdi izin verirsen, yetişmem gereken bir yer var " dediğimde sürtük, gayet öfkeli bir şekilde kapıdan çıktı ve arkasından kapıyı kapattım. Bir süre kendimi toparlamaya, olayı hazmetmeye çalıştım. Eminim ki bunun karşılığı gelecekti ve her şeye hazırlıklı olmalıydım ..

Güzel bir hafta sonuna, uyanmanın mutluluğu ile yatağımdan kalktım. Bu gün güzel bir spor yapmam gerekiyordu. Baya ara vermişim ve artık salona gittiğimde hocam, beni parçalayacaktı. Bir ara hem yeme rekoru kırıp, hemde kilo almamak için var gücümle spor yapmaya çalıştığımda, adam artık benden ümidi kesmişti. Fakat artık fittim ve yemek konusunda da oldukça dikkatli davranıyordum . Saat henüz 9 olmamıştı ve spor kıyafetlerimi giyip, 2 sokak aşağıdaki spor salonuna gitmek için tam kapıdan çıkacaktım ki kapıyı çalmaya hazırlanan Bora ile afalladım. Üzerinde spor kıyafetleri vardı ve bu kıyafetler çok çok seksi görünmesini sağlıyordu...

"Spora mı ? "

"Evet, baya astım sanırım hocam sıfırdan başlatmak zorunda kalacak "dedim

"Hangi salon? " diye sorduğunda

"2 sokak aşağıdaki salona gidiyorum. Kavşaktaki " dediğimde gözleri irileşti

"Bence artık spora gitmene pek gerek yok" dedi ve ben şaşkın şaşkın ona baktım aklımdan zoru mu ?vardı acaba

"Artık sadece koşman vücudun için yeterli" diye devam ederken,

"Neden? ben salonda çalışmayı seviyorum" diye lafa girdiğim gibi

"Eminim onlarda seni çalıştırmayı seviyordur " dedi. Belimden tutup kendine çekti ve dudaklarıma bir öpücük bıraktıktan sonra,

"Hafta sonları beraber koşuyoruz, o kas yığını orangtanların seni çalıştırmasını istemiyorum " dedi Ben içimden yuhhhh diye bağırırken, dışımdan pis pis sırıtarak Bora'ya bakıyordum. Bunu fark eden Bora,

"Nee ??" diye sorunca

"Kıskançlık iyi bir şey değildir Bora bey " dedim ve Bora kaşlarını havaya kaldırarak,

"Kıskanmıyorum !" dedi. Bende tabi tabi dercesine gibi kafamı sallayınca, belimi sanki mümkünmüş gibi daha çok sıktı ve gözlerini gözlerime dikerek

"Kıskanıyor isem ne olacak?" dedi. Bunu duyduğumda büyülenmiş gibi suratına bakıyordum. Gerçekten kıskandığı için ona tirip mi? atacaktım. Yahu yıllardır bu adamın beni görmesi için kıcımlı yırtıyordum. Bir an sırtıttığımı fark ettim ve Bora'nın kalçama vurması ile kendime geldiğim.

"Hoşunuza gitti sanırım Azra hanım " dedi ve ben artık kahkahamı tutamayıp,

"Sanırım " diye mırıldandığım da gözleri parladı bir an

"Hoşunuza gidebilecek başka şeylerde biliyorum" dedi. Gözlerini kısmış, pis pis sırtıyordu.

"Ne gibi ?" diye salakça bir soruyu hiç düşünmeden sorduğumda dilime binlerce küfrü saydırdım ve Bora, aynı pis sırtıma ile kapıyı işaret ederek

"Bence yatak odan uygun geçelim mi?" sorusuna

"Sanırım fazla müsait değil orası ve spor daha cazip geliyor" diyerek toparlamaya çalıştığım Bora'nın sırtışı suratına daha da çok yayıldı

"Emin ol benim yöntemimle sadece 15 dakikada 1000 kalori yakarsın, bu saatte koşmaya değmez " dedi anahtar elimde olduğundan kapıyı direk çekip kapattım ve

"Koşmayı tercih ederim " diyerek merdivenleri inmeye başladım ...

Sahilde koşu, koşu sonunda süper bir kahvaltı ve harika muhabbet ile günün yarısına gelmiştik. bu güne kadar hep iş konuşmaları yaptığımızdan, kendimize ait konular farklı gelmişti. İlk işe başladığım zamanlarda yaşadığım saçmalıklar, yaptığım yanlışlar , kırdığım potlar onu güldürürken onun, Amerika'da yaşadığı hayat beni deli etse de çoğu kez anlattıkları ile kahkahalara boğulma mı sağlamıştı... Öğlenden sonrasında evimde kitap okuyarak , film izleyerek geçirmiştım ve akşam Merve'nin gelmesi ile iyice dedikodu geccei olmuştu. Bora'dan tiksinerik bahsetse de Çağlar'dan bıraksam, sabaha kadar hayranlıkla bahsederdi. Bu arada (Çağlar finans departmanında ve Bora'nın da sıkı arkadaşı. Merve'de ona hayranlıktan öte aşkla bağlı. Adamı her gördüğünde üzerine atlayacak diye korkuyorum. Çağlar ise tam bir play boy. Takıldığı kızlar, best model of birincilerine taş çıkarırdı. Fakat daha yanında aynı kızı ikinci kez görmedim. O kadar çapkın yani siz düşünün. Birde bu salak ona hasta bir ara gümbürtüye gitmese bari. Artık pes edip, saat gece yarısını geçerken işkencesine son

verdi ve evine gitmek üzere yolcu ettim. Daha cıkalı 10 dk olmadan, kapı çalınca yine neyini unuttu diye geçirdim içimden ve

"Merve kendini ne zaman unutacaksın acaba? " diyerek kapıyı açtığımda karşımda duran kişiye şok olmuş gibi baka kaldım.

"Emirr " diye söylediğimde

"Selam " diyerek sırttı. Hay senin tipine geri zekalı, ne işin var burada diye ne kadar söylemek istesem de suratımda yapmacık bir sırıtışla

"Selam Emir " dedim ve

" Hayırdır bu saatte? " diyede sormaktan geri kalmadım.

" Kapıda konuşacağız sanırım " dediğinde

" Sohbet için Oldukça geç bir saat " dediğimde suratı asılsa da

" İçeri almayacak mısınız? "diye direktmekten de geri kalmadı.

" Sanırım almayacağım " dediğimde, bu sefer suratı bozulmaktan çok, sinirli görünüyordu.

"Neden ?" diye sorduğunda, artık tam bir geri zekalı olduğunu fark etmek üzere olduğumu ve bir an önce bu kapının kapanması gerektiğini anladım. Aynı onun gibi sesimi gayet ciddi çıkartmaya çalışarak,

" Saat geç oldu ve konuşacak pek bir şey olamadığından olabilir mi ? Emir, yani bu saatte konuşmamızı gerektirecek bir konu yok " lanet olsun anla da git artık ya diye içimden söylendiğim de Emir, bir adım atarak kapının eşiğine kadar geldi. Elini kapıya yerleştirdi ve yüzünü biraz daha yaklaştırarak

"Bir süre önce sana ulaşabilirken, artık ulaşamıyorum. Yani Antalya'dan sonra nedenini öğrenebilir miyim? " diye tehdit vari sorduğunda

" Yoğunum sanırım dönüş yapamadım kusura bakma" dedim geçiştirmek istercesine ve Emir,

" Bunun Bora ile bir alakası yok yani?" diye alayla sordu. Artık fazlasıyla rahatsız olduğumu fark ettim

"Emir gitsen sanırım daha iyi olacak " diye konuştum. Emir gözlerine anlamsız bir sinir yükleyerek

" Bora'nın babası ve Selim, Melike hanım bile seninle ilgili umut olmayacağını söylüyor
" dediğinde

"aa Emir yeter! ama evet böyle bir şeyi düşünmüşler tamam, ama benim için uygun bir
seçim değilsin lütfen gider misin ?" dediğim de eliyle kapıya yüklenip

"Bunun nedeni Bora olabilir mi?" diye dışlerinin arasından sorarken, gözlerim yüzünde
geziniyordu. Suratı sinirden gerilmişti, gözleri başka türlü bakıyordu. Kapıyı itmeye
başlamıştı, açılmaması için arkadan itsem de Emir'in bir çırpıda açabileceğinin
farkındaydım.

" Ne istiyorsun ? " dedim korkuyla

" Seni " dediğinde artık bu konuşmanın dostça bitmeyeceğinin anladım.

" Kendinde değilsin sen ve git. Şimdi değil daha sonra konuşalım" dedim telaşla Emir,
pis bir şekilde sırtıttı ve kapıya bir anda yüklendiğinde, bende arkadan kapatmak için
yüklenmişim. Debelenmeye başladığımızda olanca gücümle bağırmaya başlamışım.
Lanet olsun her saniye, bir tıkırtı da açılan komşu kapıları, şu anda sanırım ses
geçirmez oldu. Diye düşünürken bu kapı açılırsa, bu hayvan içeriye girerse neler
olabileceği bir an gözümün önüne geldi. ve dehşete düşerek kapıyı daha sert itmeye
başladım. Gücümün tükendiği dakika kapıyı sert bir şekilde itti ve bu dengemi
kaybetme mi sağladığı için yere düştüm. İçeriye girerek, üzerime doğru geldiğinde ne
yapacağımı bilemez bir şekilde acele ile ayağa kalktım ve göz göze geldik. Geri geri
gitmeye başladım, adımlarım duvarla bütünleştiğimde Emir'in, bedeni ve duvar
arasında kalmışım. Emir'den gelen soru ile iyice afalladım,

"Bora ile aranda ne var ? " diye sorduğunda ne diyeceğim şimdi. Allah'ım sen yardım et
diye içimden dua ederken tekrar konuşmaya başladı.

"Yada şöyle mi sorsam, Bora senin neyin ? " dediğinde şimdi sıçtık diye geçirdim
içimden, bu yakınlık kötüydü. Lanet olsun uzaklaşması lazım diye düşündüm ve
ellerimle göğsünden ittirerek uzaklaştırmaya çalıştım da bir debelenme yaşamaya
başlamıştı. Benden yükselen

"Bırak !!! çekil şuradan!!! bırak beni !!!" diye bağırımlarımdan hiç etkilenmiyor, milim
bile yerinden kıpırdamıyordu.

" Soruma cevap ver !! " diye kükrediğinde soruyu tekrarlardı.

" Bora senin neyin ? " diye ve bir anda arkadan bir ses duyuldu,

" Her şeyi !! " bu ses Bora'ya aitti ve tam olması gerektiği yerde, tamda zamanında

hani hikayelerde filmler de olur ya işte öyle bir şey. Emir, bir anda arkası döndü ve

" Her şeyi ? ooo baya iddialıymış, ben sevgilisi bile olamamışken, senden tiksinen birinin her şeyi nasıl olabildin?" dedi alayla ve bir kaç saniye duraksadıktan sonra, pis bir sırıtma ile

"Yada her şeyi olamak için ona ne verdiğini mi sormam gerekiyor? " dediğinde Bora, gözlerinden çıkan ateşle Emir'i yakmak istercesine bakıyordu ve bir anda

"Seni piç kurusu!!" diye küfrederek, Emir'in üzerine atladı ve yumrukları, tekmeleri bir biri arkasına sıralarken inanın yerimden milim kıpırdamadım. Hak etti it ona, git demiştim . Açıkçası haline üzülmedim. Aynı zamanda Bora'ya dur diyecek cesaret olmadığından ,şu anda ses çıkarmıyordum. çünkü kükremesi

" Ben sana demiştim!! " olacaktı. En iyisi duygusal çöküntü rolü, sonuçta üzerime çullanıyordu adam biraz önce dimi? diye geçirdim içimden bu arada gözyaşlarım gerçekten akıyordu. Sinirim bozulmuştu, Bora, bir anda Emir'i yerden kaldırıp, sürükleyerek kapının önüne fırlattığında

"O benim piç kurusu, anladın mı ? " diye kükredi. Emir,

"Bunu ödeteceğim Bora" diyerek merdivenlerden aşağıya inmeye başladı. Bora,

"Çok bekletme " diye arkasından bağırdığında kapıyı sertçe kapatıp, bir anda bana döndüğünde korkmadım dersem yalan olur. Bir anda o öfke ile bana neler yapabileceğini düşündüm. Kesin sikerdi diye geçirdim içimden, zaten korktum daha fazla korkutmanın alemi yok dimi? diye ürkmüş bir vaziyette Bora'ya bakarken, artık dibimde idi . Skinleşmek için derin bir nefes verip, ellerini yüzüme koydu, alnını alnıma dayadı ve

"Bence artık hiç ayrı kalmamalıyız " dedi. Bunun mümkün olamayacağını farkındaydım ve başımı ellerinin arasından çekip, bir adım gerileyerek,

"Aynı evde yaşamamız imkansız Bora " dedim. Şaşırmış bir şekilde

"Başka seçenek yok Azra. Yine gelirse, bu sefer geç kalırsam yada başka bir şey olacak mı? diye düşünemem bu saatten sonra kafayı yerim " diye çıkışınca

"Bora, seninle aynı evde yaşayamam " dedim. Söylediğimle gözlerinden kırgınlık belirtisi geçti ve

"Neden? " dedi. Sesi şaşkınlık ve kırgınlık doluydu.

"Bora, o kadar rahat biri değilim. Dar kafalı, geri kalmış de ama yani olmaz. Daha kimse sevgili olduğumuz bile bilmezken benim, senin evine yerleşmem uygun değil "
dediğimde Bora,

"Tamam " dedi. ve bir adım daha yaklaşıp, ellerini belime koyarak, beni kendine çekti ve hayatımın bomba teklifini sundu.

"Evlenelim " dedi. Duyduğum şey ile tüm iç seslerim susmuş, gözleri kocaman olmuş duyduğum şeyi algılamaya çalışırken, ve sanki bu şok yetmezmiş gibi Bora, ikinciye de peşinden söyledi.

" Hemen haftaya " diye ve içimdeki cadaloz bayıldı, dominantın ağızı açık kaldı. Ben mi? Ben iptal şu anda sadece boraya kocaman olmuş gözler ile bakıyorum.....

" KARAR "

Evlenmek, öyle ağızdan çıktığı kadar kolay bir karar değil. Evlenmek, zaten başlı başına zor bir kararken bir de Bora, ile evlenme düşünceşi bu kararın, çok daha zor olduğunu yüzüme vuruyordu. Daha ilişkimizi kimse dahi bilmezken, ' hey y biz evleniyoruz ' nasıl denirdi ki cümle aleme, kendi halinde iki insan değiliz ki. Bora, ülkenin önde gelen inşaat firmasının yönetiminde başarılı, yakışıklı, bir o kadarda çapkın bir adam, bense onun asistanırken proje danışmanı olmuş, bir elemanım daha şirkette bir anda yükselişim dillerden düşmez ve sebebi merak edilirken, bir anda evleniyoruz diye ortalığa çıkılamazdı. Tabi ki milletin konuşmaları, düşüncelei umurumda değil ama ben bile daha Bora ile olan ilişkime alışamamışken, böyle büyük bir kararı da veremezdim ...

Bir cevap bekler gibi gözlerime bakarken, ben ne diyeceğimi bile bilemez bir haldeydim . Derin bir nefes alarak

"Bora çok erken " dediğimde kaşlarını havaya kaldırıp, şaşkınlıkla bana bakmaya devam etti.

"Yani evlilik için " dedim tedirgin çıkan sesimle,

"Hayır mı? diyorsun " diye sordu. Sesinde şaşkınlık , kırgınlık vardı. Ama benim de korkularım vardı. Tamam, Bora değiştiğini söylüyordu, hatta bunu gösteriyordu da ama henüz, bir hafta bile olmamış olan ilişkimizde koşturarak evliliğe gitmek istemiyordum.

"Evet veya hayır demiyorum, Bora " dedim ve ellerini, elimin içine alarak devam ettim

"Sadece, bu kadar erken ve bu kadar acele ile olsun istemiyorum " dedim

"Birbirimizi çok uzun süredir tanıyoruz " dedi avucuma aldığı elleri ile ellerimi sıkarak

" Biz, birbirimizi daha yeni tanımaya başladık. Bora, öncemiz yok. Öncemizde yaşanan olayların baş rol oyuncusu ile evlenmem ben. 9 ay boyunca bana sevimsiz patronluk taslayan adamla da evlenmem. " dediğinde kaşları havaya kalktı, ellerimden ellerini çekip belime doladı ve beni kendine çekerek..

" Sevimsiz ? " dedi. Şaşırmışa benziyordu

" Evet, pek sevimli olduğunu söyleyemem. Patron olarak tahammül sırımı baya zorladığını es geçemem üzgünüm " dedim yüzünden bir tebessüm geçti ve yumuşamış olmasından cesaret alarak devam ettim

" Ben böyle olsun istemiyorum Bora " dedim. Gözlerimin içine şefkatle bakıyordu yada bakışını ben ona yordum bilmiyorum ama güzel bakıyordu adam Allah'ı var şimdi

" Nasıl olmasını istemiyorsun ? " diye sordu. Merak eder gibiydi

" Yani böyle işte " dediğinde

" Açıkla " dedi net bir sesle

" Böyle işte, gereksiz bir serserinin yüzünden koşturarak evlenmek istemiyorum. Ben bir kez evleneceğim ve onuda gerçekten hakkıyla yapmak istiyorum. Seni tanımak istiyorum, bana gösterdiğin Bora'dan farklı olduğunu söylemiştin, bu farklılıkları görmek istiyorum. Sevgilim olarak seninle vakit geçirmek istiyorum. Neye kızarsın, neyi seversin, bilmek istiyorum. Seninde beni tanımanı istiyorum. Sadece arzularımla yönelip, bir hata yapmayı istemiyorum. Bırak, şu güzel zamanın tadını çıkaralım. Olmaz mı? " dediğinde belime daha da çok sarılarak

" Hıımm anladım, sevgili triplerimi kullanmadan ipleri eline vermek istemiyorum desene sen şuna " dediğinde şimdi de kaşları havaya kaldırıp, şaşıрма sırası sanırım bendeydi ve bende gelen sıramı kullanıp, kaşlarımı kaldırdım ve sinsi bir ses tonu ile

" Hiçte bile, ben her zaman o tripleri atarım " dedim alayla

" İŖte ondan eminim " dediğinde Ben, hemen ciddileŖerek devam ettim

" Trip, o, bu, Ŗu değil, her Ŗey olağan akıŖında geręekleŖsin istiyorum. Ailen, iŖ çevremiz, arkadaşlar bunlar Ŗok olacak. İnan bir ton dedikodu da olacak. Tamam, kimin ne dediği umurumda değil diye ne kadar bağırsakta, bir yerden sonra rahatsız olacağız " dedim ve suratında kırgın da olsa anlayıŖ gōsteren bakıŖları gōrdüğümde, bu konuda anlayıŖlı olduğu için ona sıkıca sarıldım ve baŖımı gōęsüne yaslayarak devam ettim.

" Kesinlikle ve kesinlikle evet dediğim insan sen, olacaksın. " dedim. BaŖımı yasladığım gōęsünden beni kolları ile kısa bir mesafe uzaklaŖtırarak, gōzlerini gōzlerime dikti ve yüzünü yüzüme yaklaŖtırıp,

" BaŖka seçenek yok zaten " dedi alayla ve devam etti

" Buraya kadar gelmiŖ, seni bir pislikten kurtarmıŖ kiŖi olarak bu gece, yanında uyumakla ödüllendirilmek istiyorum " dedi. Artık dalga geçme sırası bana gemiŖti ve bu hakkımı da sonuna kadar kullandım.

" Koltuğumun, seni zevkle ağırlayacağından eminim " dedim. Ellerini belime sararak çekti ve beni kolları arasında hapsederken

" Aynı misafir perverliği, hatta daha fazlasını yatağının da sunabileceğine bahse girebilirim ? " dedi. O kadar seksi ve tatlı duruyordu ki her an, ona dudaklarına yapıŖarak evet diyebilirdim. Ama hayır bunu ben yaparsam, bu gece elinden kurtulamazdım. Kendimden gayet emin bir Ŗekilde,

" Kesinlikle koltuğuma güveniyorum, hiç piŖman olmazsınız " diyerek kollarından kurtuldum ve yastık, pike almak için odama girdim. Salona geri geldiğimde üzerinde sadece pantolonu vardı ve bütün kasları, gōzlere seksi bir Ŗov yapıyordu. Gōzlerimi kaslarından alamıyordum. Hatta nefes bile alamıyordum. Bir anda

" Yakından da inceleyebilirsin, uzak kalma " diyen Bora ile kendime geldim. Derin bir nefes alarak, yastığı ve pikeyi koltuğa yerleŖtirdim.

" İstediğin bir Ŗey olursa benim odam sağdaki, solda olan banyo, iyi geceler " dedim. Ŗu anda yüzümün kıpkırmızı olduğuna yemin bile edebilirim. Kalbime de nal takmıŖ koŖturuyoruz. Bora'ya hiç bakmadan, utangaç bir Ŗekilde hızla yanından geçmeye kalktığımda, belimde hissettiğim kolları ile ona geri çekildim. Sırtım gōęsüne dayalı bir Ŗekilde beni sıkıca sarıyordu. O beni sardıkça ayaklarım benim ayakta durmama pek yardımcı olmuyormuŖ gibi hissediyordum. Bu kadarı bile bayılmama yetecekken, boynumda hissettiğim dudakları ile artık nefesimi kontrol edemez duruma gelmiŖtim. Dudaklarını boynuma sürtüyordu. Öpmüyordu, ama dudaklarını hissediyordum.

Tenimde nefesinin değdiği her yer yanıyormuş izlenimi bırakıyordu. Hatta yanıyordu.

" Odan sağdaki değil mi? hani bir ihtiyacım olursa diye, emin olmak ačíısından diye soruyorum " diye fısıldadı kulağıma. Konuşmak istiyordum ama ağızımdan kelimeler çıkmıyordu. Aldığım nefes yetmiyor gibi sık sık almaya başlamıştım. Belimdeki kollarını daha fazla sıktı, başını artık resmen boynuma gömmüştü. Dudaklarını değdirmeyi bırakıp, öpmeye başladı ve öpüşü o kadar baştan çıkarıcıydı ki karşı koyamıyordum. Ellerini biraz gevşetti ve sađ elini belimden çekerek, sol eli ile ona dönmemi sağladığında, dudaklarımız birbirine değecek kadar yakındı. Gözleri dudaklarım ve gözlerim arasında gidip geliyordu. Onunda nefesinin hızlandığını hissediyordum. Sadece milimlik oynama ile dudaklarımız birbirine yapışabilirdi. Ama öylece duruyordu. Ne öpüyor, nede geri çekiliyordu. İçimdeki kelebekler yarışa geçmiş gibi kanat çırparken, halen gözlerime bakması tuhaf geliyordu.

" Öp beni " diye fısıldadı dudakları. Söylediğini algılayamadım bir an ve

" Ne? " diye sordum. Sesim fısıltıdan öteye geçememişti.

" Öp beni, Azra " dedi tekrar aynı ses tonunda.

Benim öpmemi istiyordu. Ben, istediğimde olacağını söylerken ciddiymi. Şimdi daha iyi anlıyordum.

" Sen izin vermeden, sen istemeden olmayacak demiştım " diye söylendiğinde içimden ,onu öpersem durmayız ama ben, bu gecenin yaşanmasını, bu kadar erken tekrarlanmasını istemiyordum. Hala içimde bir yerlerde o günün korkusu vardı. Yine aynı şeylerin yaşanmasını istemiyordum. Yapamazdım, ben öpersem durmazdı ama o, öperse bir şekilde duracaktı. Kollarında olan ellerimi beline sardım ve kafamı göğsüne dayayıp, ona sıkıca sarıldığında sanki dakikalardır nefesini tutuyormuş gibi bıraktı. Ellerini sırtımda hissettim. Beni kendine daha çok bastırırken başımı kaldırıp, yüzüne bakmak istedim ve başımı kaldırdığım an dudaklarıma yapıştı. Öpüşü başta sert olsa da sonradan yumuşadı. Dili ağızımda taramadık yer bırakmazken, dudağımı emerek geri çekildi ve

" Çok acımasızsın Azra " dedi. Gözleri hala arzulu bakıyordu. Söylediği ile gülümsedim ve

" Artık yatsak iyi olacak " dedim. Kollarından çıkmaya yeltendiğimde Bora, şakacı tavırla

" Tamam, sağdaki odaydı değil mi? " diyerek beni sürüklemeye başlayınca

" Heeyyy sen burada yatıyorsun " dedim. Bora kızgın bir şekilde dudaklarını çocuk gibi büzerek

" Ciddi misin ? " dedi

" Gayet ciddiym! " dedim ve oflayarak koltuğa uzandı. Tanrım bu gece, bu vücuda sarılmadan uyumak istediğim için kendimi tekmelemek istiyorum. Örtüyü üzerine çektiğinde kapının oraya çoktan gitmiştim. Tam ışığı kapatırken

" İnşallah kabus görürsün de yanında yatmam için yalvarırsın " dedi huysuz bir çocuk gibi. Aslında şu anda içimdeki sürtük, beni boğmak istiyordu. Yanımda yatmana izin vermediğim için Bora, diye her ne kadar demek istesem de gülümseyerek

" İyi geceler " dedim ve ışığı kapattım.

Gün ışıkları yine göz kapaklarım ile girdiği savaşı kazanmıştı ve beni uyandırmayı başarmıştı. Saat yine erkendi ve lanet olsun bu gün pazardı. Gece perdeyi çekmeden uyuduğum için gerçekten kendime şu anda küfür ediyordum. Birden belimde olan eller ve ensemde düzenli hissettiğim nefes ile yarı açılmış olan gözlerimi pörtleyecek derecede açtım. Anında debelenerek yatakta doğruldum. Bana sarılanın Bora olduğunu gördüğümde

" Lanet olsun Bora! sana koltukta yatacaksın demiştim " dediğimde homurdanarak

" Sana da günaydın bayan huysuz " dedi. Uyku sersemi idi ve gerçekten şu anda çok tatlı görünüyordu.

" Neden buradasın sen ? " diye cırladığım da Bora,

" Koltuk yeterince misafirperver değil " dedi ve söylediğine bir an sıırıtsam da

" Kalk çabuk !" dedim itekleyerek, yine homurdanmaya başladı.

" Saatten haberin var mı? senin " dedi ve ben hızla,

" Evet 8:00 " dedim. Biraz sert bir tonda homurdanarak,

" Off Azra öldür daha iyi, pazar be, pazar bu gün. Hayırdır kabus mu? gördün. " dedi şikayet eder bir ses tonunda

" Evet! seni gördüm " dedim ve hala yataktan onu kaldırmaya çalışıyordum. Bu sefer kahkaha atmaya başladı.

" Kiminle beraberdim " dediğinde bu sefer iteklemekle yetinmeyip, vurmaya başladım

ve tabi söylenmeye de

" Seni pislik, fırsatçı, sen.. sen var ya, kalk! çabuk kalk! " diye söylenmelerime kahkahaları ile karşılık veriyordu. Kahretsin! şu anda irademi fena zorluyordu. Dudaklarına yapışmamak için gerçekten kendimi zor tutuyordum. Bir anda ellerimi tutup, beni kendine çekmesi ile kendimi altında buldum. Göz göze geldiğimizde, gözlerinde derin bir arzu gördüm. Her an dudaklarıma yapışacakmış gibi duruyordu ve lanet olsun ki şu anda beni öpmesini istiyordum. O kadar çekici duruyordu ki bakışları gözlerim, dudaklarım, yüzüm arasında gidip geliyordu. Bir eli ile yüzüme dağılan saçlarımı kulağıma doğru çekti, derin bir nefes verdi ve o nefes yüzümü resmen yakıp geçti. Baş parmağını yanağımdan dudaklarıma kadar gezdirdi ve dudaklarımı parmağı ile okşamaya başladı. Dudakları dudaklarıma yaklaşmaya başladığında, kalbimin atışı da 2 kat hızlandı. Hatta iki kat değil 3 4 kat desem yeri ydi. Yaklaşmasını dudaklarının dudaklarıma değmesine milimlik kala durdurdu ve küçük bir tebessüm ile

" Kabul et " dedi. Sesi fısıltı tonundaydı ve gerçekten duyduğum en seksi sestti.

" Neyi? " diyebildim. Vücudumun arzu patlaması arasında, cevap verebildiğime bile şaşıırıyordum. Gülümsemesi suratına daha da çok yayıldı ve

" Yatağın, koltuğundan daha misafirperver " dediğinde gözlerimi pörtleterek,

" Pisliiiikk !!! " diye bağırdım. Onu yumruklamaya başladığımda, artık kahkahasını tutamıyordu ve bu debelenme de nasıl olduğunu anlamadığım bir şekilde, dudaklarıma yapışmayı başarmıştı. Uzun bir öpücük kondurarak yataktan kalktığında, kapıya doğru yönelmişti ve kapıyı açıp tam çıkacakken

" Üçtür bu kadar güzel uyuyorum, bence sık sık tekrarlamalıyız " diyerek pis pis sıırıttığın da dayanamayıp yastığı ona fırlatıp,

" Defollll! " diye bağırdım. Tabi ki kapıyı kapatarak kurtuldu ve tekrar kapıyı açıp,

" Hiç iyi atıcı değilsin, yine ıskaladın " dedi. Bu sefer suratındaki gülüş değil kahkahaydı ve onu yataktan kovduğum için kendimi şuanda 4. kattan atmak istiyorum. Lanet olasıca çok tatlıydı.

" Kahvaltı için yardım eder misin ? " diye sorduğunda duvara çarpmış gibi afalladım.

" Nasıl ?? " diye hayretle sordum ve

" Kahvaltı, hani şu sabah kalktığında yaptığın şey, yemek yani " diye dalga geçti pislik

" Sabahları kahvaltımı yapıyorsun sen ? " dedim alayla çünkü, sabahları kahvaltı yerine

spora gidip bir kahve ile devam ettiğini biliyordum.

" Hayır, aslında yatakta biri ile uyandığımda ilk önceliğim farklı oluyor " dedi ve yataktaki diğer yastığı da ona fırlatıp

" Boraaaaa !!! " diye haykırdım resmen

" Tamam tamam hadi kalk ve o üzerindeki de değiştir. Baya zorladı zaten " dediğinde üzerimdekine baktım. Kahretsin! uçuk pembe, ince askılı, arkası sırtıma kadar açık, derin bir dekoltesi ve sadece kıçımı örten gecelik. Allah benim ya hemen yorganın içine girip, göğsüme kadar çektim.

" Çık çık dışarı!! " diye bağırdığımda kahkahası artık durdurulamayacak seviyedeydi. Ellerini tamam dercesine kaldırdı ve içeriye geçti. Hemen kalkıp, üzerime bir yüzücü atlet ve tayt giyerek odadan çıkıp, mutfığa geçtim. Dolaptan kahvaltılıkaları çıkarmakla meşgul olan Bora, beni gördüğünde tepeden aşağıya bir süzdü ve dudaklarını ısırarak

" Lanet olsun! o sözü hiç vermemeliydim " diyerek dolaba tekrar yöneldi. Mutfakta iyi olması beni felaket şaşırsa da çok güzel bir kahvaltı masası hazırlamıştık. Kahvaltımızı inanılması zor güzellikte sohbetlerle ve espriler ile geçirmiş, hiç iş konuşmamıştık. Bir ara elimdeki bıçakla Bora'yı tehdit etmeye kadar varsak da sıcak öpücükleri ile aklımı başımdan almayı başarmıştı. Günü öğlen saatlerine taşıdığımızda salonda, kahve bardaklarımız elimizde, film izlemeye karar vermiştik.

Seçtiğim filme her ne kadar homurdansa da savaşı benim kazanmam ile Uyumsuz filmini izledik. Bilim kurgu filmlerine karşı olmadığını, hatta çok sevdiğini söyledi. Fakat film başladığında tepkisinin neye olduğunu anlamış oldum. Adam cidden taş, Tobias yani Dört. Allah'ım o nasıl bir meteor kesinlikle sağlığa zararlı. Filmde bittikten sonra artık gitmesi gerektiğinin farkındaydık. Gitmesini istemiyordum. Fakat gitmesi de gerekiyordu. Kapıya geldiğimizde ceketini üzerine giydikten sonra bir anda bana dönerek belimden tutup kendine çekti ve dudaklarına tutkulu bir öpücük kondurdu. Geri çekildiğinde şefkatle gözlerime bakıyordu.

" Çok güzel başlayan bir gün ve kötü olmadan mükemmele dönüşen bir gece" dedi ve burnuma küçük bir öpücük daha kondurarak devam etti.

" Teşekkür ederim " dedi. Sesi minnet yüklüydü ve samimiydi. Gözleri gözlerimde iken bakışlarının büyüğü karşı konulmaz bir şekilde beni kendine çekiyordu.

" Ben teşekkür ederim, dün sen gelmeseydin " dedim ve duraksadım. Gözlerimden korkunun geçtiğini hissettim. Elleri anında belimden ayrılarak yüzüme yerleşti ve dudakları ile konuşmama devam etmeme izin vermedi. Tutkulu bir şekilde öpüşüne

devam ederken, zorda olsa geri çekildi ve

" Bir daha sana yaklaşmasına izin vermeyeceğim " dedi. Sesi bu sefer, tehdit doluydu ve gerçekten Emir'in, Bora'nın karşısına çıkmaması gerekiyordu....

.....

Sıkıcı bir pazartesi gününe başladığımızda, işlerin yoğunluğundan artık nefes alamadığımı fark ettim. Toplantılar, sunumlar, imzalar, koşuşturmalar derken, öğlen saatinin nasıl geldiğini bile anlamamıştım. Öğlen yemeği için saatime baktım. Artık bir şeyler yemem gerektiğine karar verdim. Çantamı alıp, tam çıkacaktım ki kapımın çalınmasıyla duraksadım... Açılan kapıya yöneldiğimde kapıda beliren Melike hanım ile apışıp kaldım.

" Azra'cım " dedi sevecen gülümsemesi ile

" Ah Melike hanım hoş geldiniz " diyerek masamdan kalktım ve yanına giderek elini sıktım. Sadece elimi sıkmakla kalmayıp, sarılması dikkatimden kaçmadı. Fakat garipsediğimi belli etmeden karşılık verdim.

" Odan çok güzelmiş tebrik ederim " dediğinde

" Teşekkür ederim Melike hanım " dedim. Odamı gözleri ile şöyle bir taradıktan sonra çantamı masanın üzerinde gördü ve

" Dışarı çıkıyorsun sanırım " diye sordu. Hemen

" Öğlen yemeği içindi ama sorun değil " dediğimde

" Birine sözün yoksa beraber yapalım mı ?" Diye sordu. Sıctık Bora uyarmıştı dimi? kahretsin! ağzımı arayacak şimdi diye geçirirken içimden, zorunlu bir tebessümle

" Tabi ki " demek zorunda kaldım. Birlikte kapıdan çıkarken Bora ile karşılaşmamız tam isabet türündendi. Bora

" Anne " diyerek ona sarıldığında, annesinin arkasından bana göz kırptı. Yandın dercesine dudaklarını ısırarak kafasını salladı ve geri çekilerek annesine,

" Hayırdır seni burada görmeyi neye borçluyuz? " dedi. Melike hanım bana dönerek

" Azra kızım ile biraz sohbet ederiz diye düşündüm " dediğinde soğuk su yemiş gibi şokla 'kızım mı ?dedi o ' diye geçirdim içimden Bora, pis pis sırtmaya devam ederken Melike hanım yürümeye başladı. Bora bana doğru eğildi ve tüm şebekliği ile

" Kolay gelsin " dedi. Kahkaha atmamak için kendini zor tutuyordu pislikkkk.....

Öğlen yemeği için geldiğimiz restoran cidden çok şıktı ve zaten öğlen yemeği için ayrılan 1 saatin yarım saatini buraya gelmek için harcamıştık. Yarım saatte siparişlerin nasıl geleceğini ve yiyeceğimizi düşünürken Melike hanımın

" Bu gün için izin aldım. Öğlenden sonran benimlesin " demesilye duvara toslamış gibi bir suratla Melike hanıma

" Anlamadım? " dedim. Melike hanım ise tebessüm ederek

" Konuşacak baya konumuz var Azra " dediğinde konunun ne olduğunu sorma gereği duymadım. Çünkü biliyordum. Böyle bir konuşmayı da bekliyordum zaten diye derin bir nefes vererek, Melike hanım başlaması için gözlerine bakmaya başladım

" Şimdi " diyerek başladı söze Melike hanım

" Bora'yı üniversiteden beri tanıdığını biliyorum " dedi ve bu beni şaşırtmadı. Çünkü onunla aynı üniversitede okuduğumu her kez biliyordu. Konunun gideceği yeri sabırla bekliyordum ve Melike hanımın söylediği ile kulaklarıma inanamadım.

" Bora'nın üniversitede seninle birlikte olduğunu da diliyorum Azra " dedi ve ben o dakika sadece Melike hanıma baka kaldım...

" Hatırlamıyorum "

Melike hanımın söyledikleri ile o an dünya ile olan bağlantım sanki kopmuştu . Yüzümün kızarıklığı, utanma bunları bir kenara bırakın, gözlerimin dolması zaten bunu doğrulayan bir cevaptı. Lanet olsun! 'Bora, sana bunu anlatma demiştim' diye mırıldanırken Melike hanım,

" Bora anlatmadı " dedi net bir sesle ve devam etti.

" Hatta bildiğimi oda bilmiyor " dediğinde, gözlerime dolan yaşlar artık yanaklarımdan süzölmeye başladı. Başımı sanki saklayabilecekmişim gibi farklı yöne çevirerek, Melike

hanımdan saklamaya çalışsamda

" Yüzüme bakmaya utanacak bir şey yapmadın. Azra " dediğinde ben dolan gözlerimi saklamayı beceremediğimi anlamış oldum. Yüzümü Melike hanıma dönerek titreyen sesimle

" Melike hanım şey.. ben.. " lanet olsun! kelimelerimi toparlayamıyordum. Ne diyeceğimi bilemiyordum. Bir anda bu yıkımın içinde Melike hanımın elini elimin üstünde hissedince, şaşkınca bakışlarım elini buldu.

" Biliyorum " dedi. Sesi anne şefkati gibi samimi bir tondaydı. Gözlerim hüznle gözlerini bulurken, Melike hanım eli elim üstünde konuşmasına devam etti.

" Bora birçok hata yaptı Azra, en büyük hatası da Defne denen Sürtükle beraber olmaktı. Bunu defalarca engellemek istedik ama Bora'yı tanıyorsun, o zamanlar Bora, bu halinden bin kat daha inatçıydı. Defne'yi sevdiğini zannediordu. Bu yüzden de babası ile beni çok fazla kırdı. Defne, öyle sıradan bir kız değildi elbette ama gerçekten çok yoldan çıkmış bir kızdı. Bora ile dersane de tanışmışlar ve aynı üniversiteyi kazandılar . Senin o zamanlar daha okula başlamamış olman lazım. Bora, gün geçtikçe berbat bir duruma geldi. İğrenç arkadaşlar, bir o kadarda iğrenç mekanlarda takılmaya başladı. Sonra Defne, Borayı Can diye bir arkadaşı ile aldattı." Dediğinde ağzım açık kaldı.

"Can ?" dedim şaşkın sesimle ve Melike hanım,

" Evet Can" dedi net bir ses ile

" Sonrasında Can ile arası düzeldi ama hep temkinli davrandı Bora ona karşı " dediğinde anlam veremezsem de başımı sallayarak, dinlemeye devam ettim.

" Bora, bunu öğrendiğinde yıkıldı ve ondan sonra hiç kimseye güvenmedi. İyi kötü demeden harcadı. okuldan koptu, kavga, alkol, gece hayatı derken bir pislik gibi davranmaya başladı. Evden ayrı yaşıyordu ve kesinlikle bizimle görüşmüyordu. Ben ondan haber alabilmek için peşine takip etmesi için birini taktım. Genç bir çocuktu. Onu Bora'nın grubundan bir kız ile tanıştırdım. Böylece her daim takip edebiliyordum. Sonrasında senide o kişi vasıtası ile öğrendim. Bende seni diğer kızlar gibi düşündüm ama Bora'nın seni gizliden gizliye korumaya çalışması dikkatimi çekti. Bir kaç kere uzaktan Bora'yı izlerken, seni izlediğini gördüm. Pişmanlık, sevgi, üzüntü, hepsini görüyordum onda seni izlerken. Hatta bir keresinde yanına bir delikanlı gelmişti " dedi ve sanki o anı hatırlamış gibi kısa bir iç çekip gülümseme ile

"Ah Azra o dakika ki kıskançlığını bir görseydin, ne demek istediğimi gerçekten

anlardın. Seni, her zaman takip etmeye, o zaman karar verdim. Takip ettikçe senin, ne kadar mükemmel bir kız olduğunu anladım. Hele birde Bora'dan sonra hayatına kimseyi almayışın. Buna rağmen Bora'nın peşinde dolaşmaktansa, onu gördüğünde sürekli kaçman, ondan uzak durman, beni çok etkiledi. Sen, oğlumun hayatında karşısına çıkabilecek nadir kızlardansın ve ben bunu kaybetmesine izin vermedim. O yüzden okul bitince ,yüksek lisansa başladığın gibi sana, staj programımız için teklif geldi. 4 yıl boyunca seninle yakından ilgilenip, Bora geldiğinde ise onun asistanı yaptım. " dediğinde ise kadın resmen hafiyelik yapmış ya her şeyi takip etmiş. 'Yuhhhh' diye içimden geçirdim. Bu düşüncelerimin içinden sıyrılarak

" Ben bunları bilmiyordum, yani sizin beni takip ettirmenizi bırakın, Bora'nın yaşadıkları hakkında hiç bir şey bilmiyordum. Zaten sadece tek gecelik bir şeydi "

dediğimde

" Yaşanan tek geceydi ama tek bir gecenin bile, yıllarca unutulamayacağını da çok iyi bilirim " dedi ve kendinden emin bir şekilde ve devam etti

" Sen iyi bir kızsın ve ben oğlumun etrafındaki para avcılarını, gösteriş budalası sürtüklerden biri ile değil, tüm masumluğu ile ömrünü ona adaya bilecek biri ile olması isterim. " dediğinde halen şoka uğramış, sözlerini anlamaya çalışan gözlerle ona bakıyordum.

"Azra şaşırdın biliyorum, ama oğlum seninle mutlu, hayatında ilk defa gösteriş için yanında olmayan bir kız tanıyor ve daha o zamanlarda değişmeye başlamıştı. Onu gerçekten seven bir kadınla birlikte, seni karşısına çıkan en büyük şans olarak değerlendiriyor. Ben onun gözlerinin böyle baktığını hiç bir zaman görmemiştim. Her ne yapıyorsan devam et ve ondan sakın vazgeçme, ben beraber olduğunuzu da biliyorum. Bora tek taraflı olduğunu, sana açılmak istediğini söylese de " dediğinde tamam, bu bir rüya ben, birazdan uyanacağım diye kendimi çimdiklemeye başladığımda, Melike hanımın dikkatini çekmiş olmalı ki gülümsedi

" Emir konusunda da özür dilerim. Aslında Bora'yı kışkırtmaktı niyetim ama onun böyle bir şey yapabileceğini gerçekten tahmin edemedim " dedi ve ben, artık bu konuşmada çok fazla dinleyici olduğuma karar verip, konuşmaya başladım.

" Melike hanım, beni yıllardır takip ettiriyorsunuz. O zaman, beni çok iyi tanıyorsunuzdur. Bora ile ben çok farklı durumlardayız ve ben, bu ayrımdan çok korkuyorum. Hele birde onun asistanıyken, bir anda yükseldim ve şimdi bunu açıkladığımızda yaşanacak olan cadı kazanını tahmin edersiniz." dediğimde Melike hanım,

" Hadi ama kızım varlıklı bir ailenin kızı değildim. Ben de Hasan bey ile tanıştığımda onun asistanıydım. Neler ile karşılaştığımı, neler yaşadığımı tahmin bile edemezsin. Kendileri ile konuşanların kim olduğuna değil, önce soyadının köküne bakan bir aileye gelin gelmişim. Onun için benden çekinmene hiç gerek yok. Ben bu yolda senin en büyük yardımcın olacağım söz veriyorum " dediğinde gerçekten 1 saattir tutuğumu zannettiğim nefesimi verdiğimi fark ettim...

Melike hanım, ile geri kalan zamanda kahvelerimizi içtik ve daha sıradan konulara geçiş yaptık. Emir konusunda olanları söylediğimde, oda çok fazla şaşırdı ve dikkat etmemi söyledi. Bilmeden böyle bir duruma sebebiyet verdiği için, tekrar tekrar özür dilese de konunun hallolduğunu söyleyerek, içinin rahatlamasını sağladım. Melike hanım, Bora ile olan birlikteliğimin ortaya çıkması ile olabilecekleri sıralarken gözlerim, bir an şaşkınlıkla yerinden çıkacak sandım. Hiçbir şey için üzülmememi ve bu konuda Bora'ya sığınmamı, ona bırakmamı söyledi. Özellikle Hande konusunda çok dikkatli olmamı söyleyerek, bir anne samimiyetinde beni uyardı. Konuşmamız ve kahvemiz bittiğinde, ikimizde kalktık. Bu saatten sonra işe gitmenin mantıklı olmayacağını düşünüp, eve gitmeye karar verdim...

Eve geldiğimde, gün boyu duyduklarım halen beynimin içinde samba yapmaya çalışıyor ve oldukça düşünmemi sağlıyordu. Melike hanımın, beni farklı sevdiğini işe başladığım zamandan beridir biliyordum ama işin, bu boyutunu inanın tahmin bile etmiyordum. Duşumu yapmış, kahvemi almış, kitap okuyordum ki kapının çalınması ile korkum geri geldi. ' Ya Emir ise' diye söylendim. Kapıya yöneldim ve kapıya yaklaştığımda,

"Kim o?" diye sordum ve Bora, o seksi sesi ile

" Seni görmek için yanan yakışıklının biri " diye karşılık verince, endişem gülümseme ile tüm yüzüme yayıldı.

" Şapşal " diyerek kapıyı açtığımda Bora'nın o muhteşem yakışıklılığıyla karşılaştım. Tanrım fazlasıyla yakışıklıydı ve gerçekten bu kadarı kalp sağlığım için zararlıydı. Kapı ağzında o bana, ben ona bakarken

" İçeri almaya niyetin yok galiba? " Diye sordu alayla ve ben, Bora ile bu küçük kurlarımızı seviyordum. Bende hemen oyuna başladım. Elimi içeriye girmesine engel olacak şekilde kapı girişine koydum ve yüzüme alaycı bir tebessüm takınarak,

" Hiç sanmıyorum " dedim. Bora'nın kaşları havaya kalktı, kapının sol tarafına ellerini göğsünde birleştirerek dayandı ve gözlerini kısarak bana bakmaya devam etti. Tanrım bu kadarı fazla, biraz daha böyle bakarsa yemin ediyorum dudaklarına yapışacaktım.

" Bu gün, seni sadece 2 dakika gördüğümü ve onda da annemin yanında olduğun için çok fazla konuşamadığı mı, öğlenden beridir bütün işleri bana yıktığını ve ve.. en önemlisi bu gün seni hiç öpmediği mi düşünürsek " dedi ve bir anda üzerime doğru atıldı. Ellerini belime doladı ve

" Hiç sanmıyorum güzellik " diyip dudaklarıma yapıştı. Öpüşü başta çok şefkatliydi. Belimdeki elleri ile beni kendine daha çok bastırduğında, dudakları arzu ile yoğunlaştı. Allah'ım sana geliyorum. Kollarında her an bayılacağımı düşünürken, zorda olsa geri çekildi ve göz göze geldiğimizde

" Sanırım karnım aç " dedi. Gülümseyerek ona baktığımda oda karşılık veriyordu ki sanırım bir kaç saniye böyle bakıştık. Büyülenmiş gibiydim. Taki kıcıma bir şaplak yiyene kadar.

" Heeyyy " diye cırlarken Bora, alaycı bir gülümseme ile belime tekrar sarıldı ve

" Karnım aç ve sen biraz daha beklersen, seni yerim ki sanırım karnım değil, başka bir şeyim doyar " dediğinde kollarından bir hışımla çıktım ve gözlerimi pörtleterek

" Yuhh !!" diye haykırdım. Bora,

" Halen burada mısın? sen " diye tehdit vari üzerime doğru gelince

" Tamam tamam " dedim ve hemen mutfağa koştum. Dolapta geçenlerde aldığım ve tavuk sote yapmak için beklettiğim malzemeleri çıkararak, hazırlamaya koyuldum. Yemek Hazır olmaya yakinken Bora'nın ellerini, belimde hissetmemle yerimde sıçradım. Tamam, burada gülümseyip ona sırnaşmam gerekiyordu ama beklemediğim bir an olunca, ben sıçramayı tercih ettim. Bora, başını boynuma gömüp,

" Şşşş benim " dedi ve daha çok sıkarak boynumu öptü. Şimdi elimdeki tavayı düşüreceğim diye sıkıca kavrarken kulağımın altında,

" Daha var galiba ben, başlıyorum. " dedi ve dişlerini omzumda hissetmemle

" Heyyy ne yapıyorsun? " dedim şaşırarak,

" Yemek yiyorum, onun olacağı yok " dedi alayla. Bende,

" Geç otur hadi, hazır " dedim ve mutfaktaki masaya geçip oturdu. Bende hazırladıkları mı önüne yerleştirdim.. Yemeğe başladığından beridir onu izliyorum, o kadar kusursuzdu ki yemek yemesi bile insanı kendinden alıyordu.

" Annemle ne konuştunuz ? " diye sordu ve onu izlerken ki büyü bir anda bozuldu.

Memnuniyetsiz bir sesle

" Havadan sudan " dedim çünkü Melike hanım anlattıklarını Bora'nın bilmemesini istiyordu Bora gözlerini kısarak

" Öyle olmadığını ikimizde biliyoruz. Dökül! " dedi. Bir an gözlerimle onu izlerken aklımdan, bu günki konuşmalar geçiyordu ve birden Bora'nın,

" Azra, dikizlemeye ara ver ve anlat " diye dalga geçen sesini duydum.

" Hiçte bile dikizlemiyorum ben, seni " dedim. Savunmaya geçerek evet, dikizlemiyordum, direk bakıyordum. Yani ne var? bunda karşısında oturuyoruz sonuçta.

" Tamam, anlat söz veriyorum gömleği çıkarıcam ve gözlerine bayram ettireceğim " dediğinde elimle omuzuna vurarak

" Pislik! " dedim. Bora, sabırsız bir sesle

" Hadi ama.. " dedi

" Sanırım beni özlediğin için gelmiştin dimi ? " diye sordum. Konuyu kapatmak istercesine ama

" Özlemimi giderecek isen, mutfaktan çıkmalısınız güzelim " diye cevabı yapıştırdı. O an ona laf sokmamaya karar verdim. Adamın iki lafından biri yatak odası olurken benim, böyle bir soru sormam salaklıktı kabul...

" Öyle önemli bir şey yok. Aslında Emir'le olanlar ve senin Antalya'daki olayın yüzünden sanırım, ağzımı biraz aramaya kalkıştı. Hasan bey ile nasıl evlendiğini falan anlattı ve hafta sonu yemeğe davet etti " dediğimde Bora, rahatlamış bir şekilde tutmuş olduğu nefesini ciğerlerinden salı verdi.

" Canını sıkmayacağını biliyordum ama yinede tedirgindim. Böyle geçmesine sevindim" dedi

" Yok, gayet samimi bir konuşmaydı " dedim. Bora memnun bir şekilde gülümserken yemeği bitmiş ve sofrayı kaldırmama yardım etmişti. Her hareketi ile beni şaşırtmaya devam ediyordu . Gece geç saate kadar oturduğumuzda, artık esnemeye başladığımı fark ettim. Bora'da fark etmiş ki

" Hadi uyku vakti" diyerek beni kaldırdı ve odama yöneldiğinde duraksadım. Bunu fark ettiğinde geri dönüp, tedirgin bir şekilde kaşları havada parmağı ile koltuğu göstererek,

" Orada yatmam! " dedi ve beni çekiştirmeye devam etti. Bu hali aslında hoşuma gidiyordu. Çok tatlı oluyordu ama onu zorlamayı da seviyordum. Çünkü o zaman gözüme daha bir seksi görünüyordu. Elimi tekrar çekmeye çalıştığımda duraksadı ve sıkıntılı bir nefes vererek bana döndü.

" Bak uyuyamıyorum tamam mı ? " Diye yalvarır bir ses tonu ile söylediği ile afallarken o, devam etti.

" Antalya'dan geldiğimizden beridir yatağa her girdiğimde seni arıyorum. Senin kokunda bir şey var. İlaç gibi ve artık sen olmadan uyuyamıyorum. Lütfen " dediğinde kahretsin! Bora bu kadar tatlı olunmaz ki diye içimden geçirirken

" Kıyafetlerimden veririm istersen, hani onlarda ben kokuyor sarılıp uyursun " dediğimde gözleri parlayarak beni kendine çekti ve ellerini belime sararak,

" Geçen akşam ki geceliği vereceksen kabul " dedi. Tanrım, bu adamın hiç sınırı yok. Suratımın kıpkırmızı olduğuna yemin bile edebilirim. Utancımdan kafamı kuma soksam da ıkarmasam diye düşünürken Bora'nın, kahkahası ile kendime geldim ve onu pataklamaya başladım.

" Sen var ya, abazanın teki olmuşsun " dedim. Sinir ile ve Bora,

" Neden acaba ? " diye söylendi ve ben,

" Kusura bakma ama sen, bu kadar abazay iken seni yatağa alamam sonra ben de ..." dedim ve bir anda cmlelerimin nereye gittiğinin farkına vardım. O anda dudaklarımı bir birine bastırdım. Lanet olsun! 'çenemi bir tutamıyorum' ya diye içimden söylenirken Bora,

" Sonra sende ne? " diye sordu kaçırmaya çalıştığım gözlerime odaklanmaya çalışarak. Ben,

" Yok bişey " dedim kollarından kurtulmaya çalışarak. Bora,

" İlla ki syletirim, biliyorsun. " dediğinde,

" Tabi canım. " dedim alayla vebu sefer, bakışları farklılaşınca

" Emin misin ? " diye sordu. Bu ses tonu, 'istersen söyleme' der gibiydi ve

" Sonra bende seni istiyorum. " Dedim bir çırpıda ve hemen yanından geçip odaya girdim. Tamam bu gece yanımda yatmasına engel olamayacaktım. Ama fena halde utanmıştım ki suratına bakamayacağımın farkındaydım. Açık açık 'böyle davranınca

bende seni istiyorum' demeye getirdim. Lanet olsun! rezillik resmen. Hemen yatağa girip, uca kadar kayıp, sırtımı döndüm. Bora'nın odaya girdiğini belli deden adım sesleri kulağımda yankılanırken, kalbimin atışı da bir o kadar hızlanmaya başladı. Kahretsin! kalbim kulaklarımda atıyormuş gibi hissediyordum ve yatağın sağ tarafı çökünce, Bora'nın yatağa girdiğini anladım. Bir anda ellini belimde hissetmemle ona doğru çekilmem bir oldu. Bora,

" Gel bakalım buraya " diye mırıldanırken, kollarını bana daha çok sarıp boynumu öptü ve gayet sakın ve bir o kadar baştan çıkarıcı ses tonu ile

" Beni istediğin için utanıyor musun ? " diye sordu. İşte o an, 'öleyim ben ya Valla öleyim ya' diye geçirdim içimden ve

" Bora, lütfen " diyebildim sadece Bora, sanki mümkünmüş gibi kollarını daha çok sıktı ve

" Sen, istediğinde olacak dedim ve bunun içinde söz verdim sana " dedi ve biraz duraksadıktan sonra,

" Ama sen, beni istediğinde bile utanıp çekiliyorsan ben, beni isteyip, istemediğini nasıl anlayacağım. " dediğinde

'Haklı' dedi içimdeki mahalle kızı 'hemde sonuna kadar haklı' diye çemkirince derin bir nefes alarak Bora'ya döndüm. Tamam şu anda ateşle oynuyorum. Fakat, içimdekileri söylemem lazım diye düşündüm. Gözlerimi Bora'nın gözlerine kilitleyerek

" Bak, ben o geceyi hatırlamıyorum, senden sonrasında da hiçbir şekilde kimse olmadı. " Dedim Bora,

" ŞŞŞŞ bunu biliyorum " dedi ve bir an minnetle ona baktım. Onun bakışlarındaki şefkatten cesaret olarak devam ettim.

" Tamam, istiyorum. Böyle bana dokunduğunda farklı hissediyorum, durma istiyorum.

" Dedim ve duraksadığımı görünce, ellini yüzüme koydu, önüme gelen saçları kulağımın arkasına itip,

" Ne engelliyor seni? " diye sordu. Sesi yumuşacıktı, samimi ve sevgi doluydu. Lanet olsun! Bora şöyle davranmasan daha kolay anlatabilirim değil mi? 'insanın bu kadar seksi olmaması lazım' diye düşünürken

" Söyle " dedi. Sesi fısıltı gibi idi

" Sadece korkuyorum " dedim. ve Bora'nın şaşkınlıkla kaşları havaya kalkarken,

" Benden mi? " dedi. Sesi şaşkınlık doluydu ve ben artık çözülerek,

" Senden, yaşanacak olandan, sonrasında " diye başladım ve Bora kızgınlıkla,

" Sana, pişman olduğumu söyledim " dedi. Ben, parmaklarımı dudaklarına götürerek susmasını sağladım. Kelimeleri ağzında kalırken, gözleri kırgınlıkla bana bakıyordu. Hemen konuşmaya başlayarak,

" Korktuğum, sabahında şöyle olur yada böyle olur değil. " dedim ve yutkunarak devam ettim.

" Ben, o geceyi hiç hatırlamıyorum. Nasıl başladık? ne yaptım? canım yandı mı? istedim mi? istemedim mi? bilmiyorum " dedim. Bu esnada gözlerim dolmaya başladı. Bora'nın bakışları acı çekermiş gibi yumuşadı ve ben devam ettim.

" Hiçbir şey yaşamamışım gibi Bora " dedim ve yutkunmak için tekrar duraksadım. Sesim artık fısıltı şeklinde çıkıyordu.

" Onun için korkuyorum, anlıyor musun ? " dedim ve Bora tam konuşacakken,

" Ben okula başladığımdan beridir seni uzaktan severdim. Her hareketini takip ederdim, hep senle sevgili olsak nasıl oluruz acaba diye düşünürdüm. Senden öncede ben, kimse ile öpüşmedim. her şeyim de ilksin ve ben, bunu hiç yaşamadan seninle öpüştüğümü hayal bile ederdim, dahası da var" dedim gülümseyerek. Biraz duraksadıktan sonra

" Salaklık diyeceksin ama seninle kendimi aynı yatakta bile hayal ederdim. Bana nasıl dokunacağını, nasıl birlikte olacağımızı ama o günden sonra hayal bile kurmadım, kuramadım" dediğimde Bora'nın gözleri artık pişmanlıkla bakıyordu. Onun bu haline üzülüyorum. Onu üzme için söylemiyordum ama bunları şimdi söylemesem, bir daha asla söyleyemezdim ve devam ettim.

" Bir kızın en önemli gecesidir ilk geces, ilk defa sevişiyorsun, belki canın yanıyor ama, sevdiğin biri var ve onu tanıyamadığın tek yer yataktır. Artık onu orada da tanımaya çalışıyorsun. Sana davranışlarından, donkuşundan, hassasiyetinden anlıyorsun verdiği değeri ama ben, hayatımın en özel gecesine dair hiçbir şey hatırlamıyorum. " dedim ve sustuğumda Bora, gözlerimdeki yaşı silerek dudaklarıma küçük bir öpücük kondurup, başımı göğsüne bastırdı. Bir eli saçlarımda iken diğer eli sırtımda gidip geliyordu.

" Lanet herifin teki olduğum için üzgünüm, gerçekten. " dedi ve eli sırtımı okşamaya devam ederken devam etti.

" Farklıydın o gece, çekingen bir haylide utangaç. İçkiyi de rahatlatmış diye önermiştim.

Çok gergindin, sezmiştim aslında ama ne bileyim numara falan sandım. Yani o oyunu yapan çok fazla kızla karşılaşmıştım. Ve ben, gerçekten kızlardan tiksiniyor, onlara inanmıyordum. Biranın tadını başta beğenmedin ama sonra soğuk olmasından dolayı hoşuna gitti. Bir iki derken 4 tane içtin. Hareketlerin farklılaştı daha bir geveze olmuştun. Aslında amacım seninle bir an önce yatıp, geceyi bitirmektir ama içkinin verdiği cesaretle sen öyle güzel konuşmaya, gülmeye başladın ki bir an hiç susma istedim. Masumluğunun o dakika farkına vardım. Öyle beni etkilemek için konuşmuyordun. Olduğun gibi davranıyordun. Beni güldüren tek kızsın, dakikalarca kahkaha atmama sebep olan olaylar anlattın. Saat baya geç olmuştu ve ben sana dokunmamaya karar vermiştim. Yani o gülüşünün solmasını istememiştim. Sonra sen, ' geç oldu ben, gideyim ' dediğinde seni bırakmak için kalktım. Sabah arkadaşlara madara olmayı göze almıştım. Kalkarken sendelediğinde seni tuttum ve ne başladıysa orada başladı. Dudaklarını öpmek istedim, gözlerini bir an bile ayırmıyordun. Azra, Tanrım o kadar tatlı duruyordun ki ne kadar çabalasam da engel olmadım. İnan seni öpmeye başladığımda ellerini nereye koyacağını şaşırdın " dediğinde gülümsemeye başladı. Utancımın kafamı göğsüne daha çok gömdüm ve onun o ilahi gülümsemesini dinledim. Eli saçımı daha şefkatle okşarken devam etti

" O halin, o kadar çok hoşuma gitti ki durmak istemedim. Seni yatağa götürdüğümde hiçbir şey yapamıyordun. Ben, sevmezdim aslında öyle hiçbir şey bilmeyen kızları. Kadın, dediğin ateşli olacak derdim hep ama o gece hareketlerin, hiçbir şey bilmiyor olman aklımı başımdan aldı. Her şeye tereddütle yaklaşıyordun. Bakire olduğunu anladığımda sana sordum,

" Emin misin?" diye emin değilim desen bile o gece olacaktı. Çünkü duracak durumda değildim. Sen, beklemediğim bir şekilde dudaklarıma yapışınca, 'istiyorum' dediğini anladım ve devam ettim. Canını acıtmamak için elimden geldiği kadar şefkatli davransam da sanırım yinede biraz acıttım. Her şey bittikten sonrada sen uyuya kaldın. İşte o an kendimden nefret ettim. O an kendimi öldürmek istedim. O kadar masumdun ki kendime bin lanet okudum. Sabahında bırakmayacaktım seni iddia konusunu falan açtırmayacaktım ama lanet olsun ki Can piçi aradı . Sen her şeyi duydun " dedi ve ben başımı kaldırıp, ona baktığımda burnumu öptü.

" Ama şimdi yine kollarımdasın, o gün kaybetmiş olabilirim ama bu gün kaybetmeye niyetim yok " dedi ve bu sefer dudağıma küçük bir öpücük bıraktı. Gözlerime bakarak tekrar konuşmaya başladı.

" Beni istediğinde utanma, sadece isteğinde kendini bırak. Durdurmaya çalışmazsan, durmam ama dur dediğinde de dururum inan " dediğinde artık büyülenmiş gibi ona bakıyordum. Sesi o kadar sevecen, o kadar kışkırtıcı çıkıyordu ki o geceye dair her

ayrıntıyı hatırlaması da beni ayrı büyülemişti. İçkiye başladığım dakikaya kadar olanları hatırlıyordum gerisi karanlık ama o her detayı hatırlıyordu ve alnımdan öpüp beni göğsüne bastırıp,

" Uyu artık, sabah erken kalkmamız gerekiyor " dedi ve sessizlikte nefes alış verişlerimiz doldurdu odayı....

Sabah uyandığımda Bora'nın, başını eline yaslamış beni, sevgi ile izleyen gözleri ile karşılaştım.

" Günaydın" dedi o mükemmel sesi ile

" Günaydın " diye karşılık verdiğimde, dudaklarını dudaklarımla birleştirdi ve kendimi o şefkatli öpüşe bıraktım. Öpüşü yumuşacıktı, dili ağzımın içinde yavaşça keşifte bulunuyordu ve alt dudağımı emdiğinde dudaklarımdan tutamadığım bir inleme kaçtı verdi. Bora'nın hoşuna gitmiş olacak ki oda zevkle inleyip, arzulu öpüşüne devam etti. Yavaşça üzerime doğru geldiğinde hiç çekilmedim ve devam etmesine izin verdim. Elleri kalçama değdiğinde ürperse bile bu his, gerçekten çok hoştu ve aklıma kaybetmeme neden oluyordu. Dudakları dudaklarımdan ayrılıp, boynuma indiğinde inlemelerimi artık engelleyemiyordum.Bu durum gerçekten hoşuma gitmişti. Ona güveniyordum ve sanırım şu anda gerçekten istiyordum. Kendimi ona bıraktığıma memnun bir şekilde gülümsedi ve üzerimdeki yüzücü atleti çıkardı. Ellerimle yataktan destek alıp, oturur pozisyonda duruyordum. dudakları boynumu, göğsümü öpmeye başladığında, artık ellerimin beni tutamadığını fark ettim. Göğüslerimi öpmeyi bırakıp, dudaklarıma tekrar yöneldiğinde benimle beraber yatağa gömüldü. Öpüşü git gide daha da arzulu olmaya başlamıştı. Kahretsin! çok iyi hissettiriyordu daha önce onunla bu seviyeye kadar gelmemiştik. Muhteşem bir his olduğunu düşünürsek, kendime lanet okuyordum. Dudakları boynumu, omzumu ve göğüslerimi öperek aşağıya doğru inmeye başladığında, artık nefesim kesilmişti. Dudakları göbeğimden iken elleri, eşofmanıma gitti ve duraksadı. Neden duraksadığını anlamak için kafamı kaldırdığımda, göz göze geldik ve Bora'nın izin ister bakışları ile karşılaştım. Dur dememi bekliyor gibiydi fakat içimden dur demek gelmiyordu. Gözlerimiz arzu ile birbirine bakarken

" Durma " diye fısıldadım. Bora'nın arzulu gözlerinin bir an alev aldığını sandım ve gözlerini benden çekerek, göbeğimi öpmeye devam etti .Elleri eşofmanımı iki yakasından tutup çekmeye başladığında, artık arzudan kaybolmuştum. İşte o an çalan kapı ile ikimizde durakladık. Bora, hiç bozuntuya vermeden

" Açma Açma " diyerek devam ederken ben,

" Dur dur " deyip onu üstümden atmaya çalıştım. Bora'nın bir dizi küfür sarf etmesine kulak tıkayarak üzerimden kalkmasını sağladım. Lanet olsun Bora, ağzı çok pis bir adamsın ya diye içimden geçirerek Bora'ya gözlerimi devirdiğimde

" Umarım Emir'dir de bu sefer, gerçekten öldürürüm iti " dediğinde gülümsedim ve üzerimi giyerek kapıya yöneldim. Kapıyı açtığımda

" Günaydın!! " diye ciyaklayan Merve'yi kesin öldürmek istiyordum. Halimi gördüğünde

" Yanlış zamanlama sanırım " dedi ve içimden 'evet geri zekalı' diye haykırmak gelse de dışımdan

" Şey, sanırım " dedim. Merve şaşırarak,

" Ne ? senin sevgilin mi? var, içeri davet etmeyecek misin? kim ? , nasıl biri? " diye ahiret sorularını sıralamaya başladığında ben,

" Merve, sonra sonra " diyerek ve onu sonrasında en ince detayına kadar soracağı, onlarca soruya cevap verme sözü ile göndermeyi başardım. Sonrada odaya geçtim. Bora'yı yatakta sinir küpü olarak bulduğum da göz göze geldik. Bora,

" O kızı, bu gün işten kovmazsam en adi şerefsizim " diye tehdit vari dişlerinin arasından tısladığında artık kahkahalar ile gülmeye başlamıştım. Sinirle yataktan kalkıp hızla yanıma geldiğinde, her ne kadar kaçmaya çalışsam da arkamdan belimi kavrayarak beni tuttu ve

" Gel bakalım buraya, kıkırdak fare " dedi

" Kıkırdak fare mi ?" diye ciyaklamam onu durdurmadı. Beni kendine döndürdü ve dudaklarıma uzun sulu bir öpücük bırakarak, geri çekildi.

" Bunu ödeteceğim, emin ol " diyip beni bıraktığında

" Merve'yi kovmayı aklından çıkar! " dedim. Bora'nın gözleri şeytanca parladı,

" Kovmaktan beter edeceğim o kızı, bu gün elimden çekeceği var. " Dedi ve duşa girdi. Merve'ye gerçekten acımıştım. Bora bu gün onun canına okur resmen

.....

İş yerine geldiğimizde şirkete önce ben çıktım ve arkamdan Bora geliyordu. Bora'nın, ofisine girdiğini gördüğümde duraksayıp, ne olacağını dinlemek istedim. Eğer abartırsa müdahale edecektim ki Merve'nin

" Günaydın Bora bey " diye seslenmesine Bora'nın duraksayıp, sinirini kontrol etmek için beklediğini fark ettiğim de kendimi kahkaha atmamak için resmen zorluyordum.Bora,

"Günaydın mı ? Pek güzel bir gün sayılmaz Merve hanım, günlük i leri ayarlayıp yanıma gelin !" dediğinde sıçtın Merve, Allah yardımcın olsun diyerek kendi odama yöneldim. Odama girdiğimde odamda, beni bekleyen kişi ile g n m n aslında ne kadar güzel başlayıp, ne kadar berbat biteceğini anlamış oldum,

" Günaydın Azra " diyen s rt ge

" Günaydın Hande " karşılığını verdi.

" Kahretsin "

Bora'dan

Bu gün, gerçekten çok fazla içim vardı ve Azra'yı asistanım olarak ciddi anlamda  zlemi tim. Merve onun gibi değıl ve sayısız hatası vardı. Bu gerçekten can sıkıcıydı. Saatin 12:00 olduğunu gördüğümde hemen Azra'nın odasına gitmek için odamdan  ıktım. Koridorda yürürken kar ımdan gelen anneme ile afallasam da çok belli etmedim. Tabi ki Melike sultan i  başında. Azra ile olan duygularımı anlattığımda babamdan çok onun  a ırmasını beklerken, en çok sevinen o olmuştu. Anlam veremesem de Azra'yı çok iyi tanıyor ve gerçekten onu çok fazla seviyor olduğunu biliyordum. Anneme gülerek sarıldım ve arkasında duran  a kın bebeğimi görünce gözlerim ı ıldadı. Tedirgin gözleri gözlerimi bulunca, ne kadar seksi olduğunu söyleyip, rahatlatmak istedim ama annemin yanında öyle konu amayacağımı biliyordum ve susmayı tercih ettim. Annem, Azra ile yemekte konu acaklarını söylediğinde dünyam yıkıldı sandım ama bunu belli etmemeye çalışarak, onları yemek için geçirdim. Arkadan Azra'yı şöyle bir söz düğümde kahretsin yine etek giymiş, bir ara  u  irket içinde etek giymemesi konusunda bir konu mamız gerekecek. Bana da yazık değıl mi?

 ğlenden sonrasında da bebeğim gelmemişti ve ben bugün onu hiç  pememi tim. Bu

da delirmeme neden oluyordu. İş çıkışı hiçbir yere uğramadan arabanın rotasını direk Azra'nın evine çevirdim.

20 Dakika geçmeden Azra'nın dairesinin önündeydim ve zili çalmak için hiç tereddüt etmedim. Bebeğimin sesini kapının arkasından tedirgin bir tonda,

"Kim o ?" diye yükseldiğini duyduğumda o Emir piçini, çıktığı yere sokmayı aklımın bir köşesine yazdım. Kapının arkasında tedirgin olan bebeğimi rahatlatmak için, kendimi tanıttak bir cümle söyledüğimde kapının açılması saniyeleri bulmadı.

" Siktir " bu kız ne kadar seksi olduğunun farkında mı? Tanrım, ' bu gece kendimi tutmam için bana yardım et' diye içimden geçirirken, birden Azra seksi ses tonu ile bana içeri almama kuru yaparken, artık dayanamadım ve belinden kavrayıp, dudaklarına yapıştım. Dudakları, ah bu kızın dudakları, benliğimi kaybetme mi sağlarken zorda olsa kendime geldim ve aç olduğumu söyleyerek adranalimi düzeltmek için biraz zaman kazandım. Hazırladığı yemeği yedikten ve annemle olan konuşmalarını anlattıktan sonra, artık yatmamız gerektiğinin farkındaydım ve tam yatağa gidecekken beni durdurmaya çalışması, dehşete düşmemi sağladı. Hayır ne olursa olsun o koltukta yatmayacağım ve bunun için her türlü savaşı da göstermeye kendimi hazırlarken, birden Azra 'nın yaptığı bir itirafla olduğum yerde kaldım.

"Sonra ben de seni istiyorum " dedi. İyide zaten beni istemen gerekmiyor mu? bebeğim diye her ne kadar haykırmak istesem de Azra'nın bundan utanması, onun gözümdeki saflığını, masumluğunu bin kat daha arttırdı.

Odaya gittiğimde öylece yatağa girmiş, ayaklarını karnına kadar çekmiş ve yatağa illaki geleceğimi bildiği için en uç köşeye kadar gitmiş. 'ahh bebeğim benim' diye içimden geçirerek yatağa girdim. Onu sararak kendime çektim ve gayet fısıltı tonunda

" Beni istediğin için utanıyor musun ? " diye sordum. Lanet olsun keşke sormasaydım. Söyledikleri ile ruhum parçalanırken, kendimden bir kez değil, bin kez nefret ettim. Allah kahretsin ki onun için önemli olan bir geceyi hatırlamıyordu. Hiçbir şeyi ile hatırlamıyordu. O gece, her anı ile aklımdayken, onun aklında hiçbir şey yoktu. Kahretsin neden korktuğu, neden utandığı apaçık ortadaydı ve ben öküzlüğün daniskasını yapıyorum. Onu alıştırırmam gerekirken, sanki bildiği bir şeymiş gibi davranıyorum. Lanet olası pisliğin teki olduğumu kesinlikle şu anda onaylıyorum.

Rahatlaması için o geceyi başından, sonuna tüm çıplaklığıyla tek tek ona anlattım. Aynı anılar zihnimde canlanırken, kahretsin sertleşmişim ve bu gece acı dolu sancılar ile geçecekti. Konuşmam bittiğinde uyuması için onu biraz daha göğsüme çektim ve kokusunu içime içime çekerek, uykuya dalmasını izledim.

Sabah uyandıgımda Azra'nın halen uyuduğunu fark ettim. Bir insan bu kadar masum, tasasız uyuyabilir mi? ya Tanrım yanımda bir melek uyuyor ve ben ona dokunamıyorum bile 'Tamam, pisliğin tekiyim. Kabul ama sanki buda biraz fazla değil mi? ' diye içimden geçirdim. Azra bu arada o büyüleyici mavilikteki gözlerini açtı.

" Günaydın " derken sesi uykulu ve bir o kadar da davetkar geliyordu.

" Günaydın " dedim ve eğilip dudaklarına bir öpücük bırakmak istedim. Dudaklarım dudaklarını bulduğunda siktir, büyüüne çoktan kapıldığımı fark ettim. Kendimi geri çekemiyordum ve Azra'yı altıma doğru çektiğimde, hiç çekilmek istememesi ve onunda karşılık vermesi benim, ateşimi daha da çok yakarken, dudaklarından boynuna öpücüklerimi sıraladım. Ahh teni, bu tenin tadı, lanet olsun! zihnimi kaybetmek üzereydim. Üzerindeki askılısını çıkardım. Göğüslerinin tadı, dolgunluğu tam yerindeydi ve bir erkeği çıldırtabilecek kadar hoştu. Kendimi tutmaya çalışsam da içimdeki mağara adamı, çoktan uyanmış tepiniyordu. Eşofmanına ellerimi yerleştirdiğimde acele etmemek için duraksadım. Bebeğim kafasını kadırıp, bakışlarını bana kilitlediğinde, izin ister bakışlarıma,

"Durma " diyerek fısıltılı bir ses ile karşılık verdiğinde, ' İşte böyle bebeğim ' diye içimden geçirdim. Tam kıvamındaydı. Şu anda hazırды. Gerçi canı yanmayacak ama istediği için gerçekten çok zevk alacaktı. Tam eşofmanını çıkarıyordum ki çalan kapı zili ile donup, kaldım.

" Siktiğimin zili şimdi çalmak zorunda mıydı? " diye içimden geçirsem de Azra'ya açmamasını, bozmamasını söylesem de tabi ki Azra kapıyı açmak için beni itekleyip, üzerinden kaldırdı. Kahretsin! kahretsin! diye yatakta söylenirken kapıda asistanım, Merve'nin sesini duyduğumda 'o kızı bu gün anasından doğduğuna pişman etmezsen benden adisi yok.' diye içimden sinir ile geçirdim. Her ne kadar da Azra, yapmama mı söylese de bu gün, o şeytana cezasını verecektim. Kelimenin tam anlamı ile canına okuyacaktım. Bu anı mahvetmesinin bedelini ödeteceğim ona..

AZRA

Bu kızı, sabah sabah odama getiren şeyin ne olduğunu gerçekten merak ediyorum. Lanet olsun! acaba rüyasında beni mi? görüyordu.

"Hande, Bora için geldiysen sanırım geldi" dedim istemsiz bir ses tonu ile,

"Hayır ,seninle konuşmaya geldim" dedi. Gayet kendinden emin bir şekilde. Fakat, sesindeki sürtüklüğü ta buradan hissediyordum.

"Konu ?" diye sordum. Direkt konuya girmesini istiyordum. Çünkü, bu gün gerçekten

haddinden fazla işim vardı ve onunla vakit kaybetmek istemiyordum.

"Proje ile ilgili nedense benim, ilgilenmem gereken kısımlar çok basit. Ben, bu kadar basit bir iş için çaba sarf etmek istemiyorum." Dediğinde artık sınıra geldiğimin farkındaydım ve sert bir ses tonu ile

"Hande, daha önce her hangi bir projede yer aldın mı ?" diye sordum. Hande, gayet ukala bir şekilde

"Bir çok projede yer aldım" Dediğinde artık alay etme sırası bende idi ve ben hakkımı sonuna kadar kullandım.

"Erkekleri tavlama projelerinden bahsetmiyorum. Ne zaman iş anlamında bir projede bulundun?" Dediğimde gözleri alev almış bir şekilde bana bakıyordu. Ben, derin bir nefes alarak konuşmaya başladım.

" Bak Hande, bu zannettiğin kadar basit bir proje değil. Bora içinde, benim içinde gerçekten çok önemli ve senin kayda değer bir deneyimin yok. Bence bu seviyeden başlaman en iyisi " dediğimde gayet alaycı bir tavırla

" Buna sen mi karar veriyorsun?" dedi. Allah'ım bu kızı şimdi burada hemen parçalamak istiyorum. Ama her ne kadar içimdeki mahalle kızının onu parçalama isteğini bende, istesem de konuşmaya sakın devam edebilmek için derin bir nefes daha aldım. Sonrasında, Hande'nin o iğrenç kibirli gözlerine bakıp,

" Evet, bu proje ile ilgili bütün öneriler neredeyse bana ait ve bölümlendirme kısmını da ben ayarladım. Kendi firmanızın girdiği kısımlar sende ve babanın da yardımıyla bunun üstesinden gelebileceğini düşündüm." dediğimde,

"Bu kararı sen veremezsin ve bu bölümlendirmenin yeniden yapılmasını istiyorum. " Dedi. Bende artık sinirden çıldırmak üzereydim ki sinirle,

"Bununda kararını sen veremezsin işte ! bu projede, Taşeron firmasın ve Yılmaz inşaat ne derse onu yapmak zorundasın. Şimdi, gevezeliğin bitti ise çok işim var " dedim ve önümdeki bilgisayara yöneldim. Bir hışımla sandalyeden kalkması ve kapının çarpması arasında saniyeler oynamadı. Sanırım koridorda yankılanmıştı. Tam bir sürtük, hemde saçı başı yolunacak cinsten...

Yoğun iş temposunda saatin ne ara 12:00 olduğunu bile anlamamıştım. Öğlen yemeğinde dışarıya çıkmak için çantamı almaya yöneldiğim esnada,

"Bıktım ya bıktım!! " diye feryat eden Merve, bir anda kapıdan girdi. Suratı bu günün gerçekten çok zor geçtiğini gösteriyordu. Bunun neyden kaynakladığını biliyor olmakta

gerçekten üzücüydü.

" Sorun ne ? " diye bilmeme rağmen sordum.

" Sorun mu ? ne sorunu? sadece çok şerefsiz bir patronum var " dediğinde artık gülmemek için kendimi tutamıyordum. Kahkahalarım odada yankılanırken Merve'nin, öfkeli bir şekilde

" Gülme !! " diye haykırmasını duymamla kahkahama zorda olsa son vermeye çalıştım. Başardım mı ? Tabi ki hayır. Kahkahalarımın arasından,

" Bir şey mi yaptı? " diye sorduğumda,

" Bir şey mi? " diye tekrarladı. Alayla ve öfkesine geri dönerek,

" Kahve çamur gibi Merve hanım, bu nasıl yazı Merve hanım, bu sözleşme eksik Merve hanım, taslaklar hatalı Merve hanım, " dedi ve hızla konuşmaya devam etti.

" Azra Vallahi de Billahi de adımdan soğudum. Sabahtan beri her 10 dk da bir Merve diyor. Hiçbir şeyi beğenmiyor. Noktası virgülüne kadar her şeyini kontrol ettim. Taslakların da sözleşmenin de ama 5 defadır olmadı diyor " dediğinde,

Arkadaşımın haline gerçekten üzölmüştüm. Böyle olacağını gerçekten biliyordum ama 'Merve, sende onun aylardır kurduğı hayalini yok ettin'. diyemiyordum. Elindeki sözleşme ve taslakları alıp, bir baktım ve gerçekten hata yoktu.Bora, tam bir piç gibi davranıyordu ve Merve'ye dönüp,

" Bunlarda sıkıntı yok. Ters tarafından kalkmış sanırım sen git, öğlen yemeğini ye. Bunlar bende, ben hallederim " dediğimde sevinçle boynuma sarıldı ve biraz daha sıkarsa kesin boğulacağımı düşünüyordum..

Elimdeki evraklarla, Bora'nın odasının kapısına gittiğimde, şöyle bir üzerimi düzeltip, kapıyı tıklattım içeriden tabi ki

"Gel!! " diye bir böğürme sesi geldi. Kapıyı çalanın kesin Merve olduğunu düşünüyordu. İçeriye girdiğimde bilgisayardan başını hiç kaldırmadan,

" Umarım sözleşme ve taslaklar hazırdır Merve hanım, sabahtan beridir iki evrakı tamamlayamadınız " diye çemkirdiğın de ben, olduğumu anlamadığını fark ettim ve masaya yaklaşıp tam önünde durdum. evrakları önüne bırakıp, ellerimi masanın iki yanına koyarak ona doğru eğildim. Gömleğimin dekoltesi hatırı sayılır cinstendi ve bu hareketimle göğüslerim tamamen görsel şov yapıyordu. Bir anda şaşkınlıkla geriye çekildi, göz göze geldiğimizde yüzündeki şaşkınlık yerini rahatlığa bırakırken bir an

bakışları gözlerimden göğüslerime kaydı ve

"Kahretsin bu sabaha geri dönmek istiyorum" dediğinde kıkırdamamı tutamadım. O anda iki eli ile yüzümü avuçlayıp, kendine doğru çekip dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Öpüşmeye açmış gibi tutku ile öptükten sonra zorda olsa dudaklarımdan ayrılıp,

" Bu iyi geldi işte " diye mırıldandı. Yüzüne yayılan harika bir gülümseme ile gerçekten iyi gelmişti. Yani bana da tamam, bende çalışıyorum yani bende yoğunluk arasında tatlı yiyebilirim değil mi? hele bu tatlı Bora ise

Başımı avuçlarından zorda olsa çektim, masanın karşısındaki sandalyeye önündeki evrakları işaret ederek oturdum.

" O sözleşme ve taslaklarda hata veya eksik yok. Azad et kızı " diye alayla söylediğimde pis pis sırıtarak,

" Daha cezası dolmadı " dedi.

" Bora çocuklaşma! " dediğimde

" Tam 1 yıldır o anı bekliyordum ben " diye söylediğinde gözlerimi kocaman yapmış ona bakarak,

" Nee ?? " diye hayretle sordum.

" Ne? nee? tam bir yıldır seninle o anı bekliyordum. Ama o ne yaptı, resmen içine etti. " dediğinde sesinde resmen sanki karşısında düşmanı varmış ve ondan bahsediyormuş gibi bir ton vardı.

" Hadi ama Bora, nereden bilecekti ki yazık kıza odama geldiğinde ağlayacaktı neredeyse " dediğimde

" Daha ağlamamış yani, gün sonunda onuda görürüz " dediğinde artık Bora'ya ' Sana inanamıyorum' bakışlarımı atıyordum.

" Hiç bakma öyle, hak etti. " Diye söylenip, bilgisayarına döndü, çalışmış olduğu bir kaç sayfayı kapattı, yerinden kalktı, ceketini giydi ve masanın üzerindeki telefonunu alıp, elini omzuma koyarak

" Boş ver sen Merve'yi o bu gün benim gazabım da ve bu gün hiçbir şey ona yapacaklarımı engelleyemez. " Dedi ve kalkmamı istercesine omzumu sıkınca bende ayağa kalktım. Bora,

" Hadi yemeğe çıkalım " dediğinde onaylarca başımı saldım .

Öğlen yemeği için güzel bir restorana geldiğimizde, bu sabah ki Hande olayını anlattım. Bora biraz düşünür gibi yaptı ve

" Böyle sorunlar çıkaracağını bildiğim için zaten konuşmayı babası ile yapmıştım. Kenan bey'de zaten kararın çok iyi olduğunu, sadece kendi firmalarının işi ile ilgilenmesinin onun yararına olduğunu söylemişti " dediğinde

" Sanırım Babası ile konuşmadan geldi " dedim. Elimdeki sudan bir kaç yudum alarak.

"Babası ile konuşsa bile huzursuzluk çıkaracağı benziyor. Boş ver benimle konuşmasını söyle bir daha kine " dediğinde sinirlenmeye başlamıştım. Neden onunla konuşmasını isteyecekmişim ki bu kararı ben verdim ve gerektiğinde de cevabını ben verebilirdim.

"Onunla baş edebilirim. Senin ile konuşmasına gerek yok !" Dedim net bir şekilde fakat Bora, bunu duyduğunda pis pis sırtmaya başlamasına anlam veremedim. Soru soran bir ses tonunda

" Ne ? " diye sordum.

" Kıskanınca çok güzel olduğunu hiç söyleyen oldu mu ? " diye sorduğunda dumur olmuş gibi ona bakıyordum. Şimdi kıskandığımı söylediği için mi ? kızsam, yoksa güzel olduğumu söylediği için teşekkür mü? etsem. bu düşünceler ile kıvrandığım anda dudaklarım

" Hayır, kimse böyle bir şey demedi " dedim. Bora'nın sırtması yüzüne daha çok yayıldı.

" Doğru, bende espri yapmıştım zaten" dedi. öküzü!! bir anda tavan yapan sinirim ile

" Bora!! " diye dişlerimin arasından tısladım ve Bora'nın kahkahası, çevredekilerin dikkatini çekecek boyuta gelmişti. O kahkahalarının arasından

" Ama şu anda çok seksi olduğunu, ofis yerine eve gitmeyi tercih edeceğimi, itiraf etmeliyim galiba " dedi. Arzulu bir ses tonunda. İçimdeki şeytan antenlerini dikince

" Çok beklersin " dedim ve Bora'nın bir anda kahkahası kesilirken, tedirgin bir ses tonu ile

" Bu sabah istediğini gösterdin " dedi

" O, bu sabahtı ve olmadı. Bir daha aynı duruma gelir miyiz? bilmem " dediğimde yüzünü somurtarak yemeğine döndü ve

" Merve'yi gerçekten gebertmem gerekiyor " diye homurdanmasını duyduğumda artık gülme sırası bende idi ve kahkaham onu sinir etmeye yetti..

Yorgun bir haftanın da sonuna geldiğimizde, dinlendirici bir hafta sonu için dua ediyordum. Ofisten çıktığımda Bora'nın odasına uğramadım. Çünkü Merve'nin 'Bu hafta bitti, bende bittim. ' Lafını duyduğumda Bora'nın çoktan gitmiş olduğunu anladım.

Arabamı almak için asansöre bindim ve otopark katına indim. Lanet olsun sabah telaştan arabamı en arkalarda bir yere bırakmıştım ve gerçekten bu topuklu ayakkabılarla yürümek zaman alıyordu. Tam arabamın önüne geldim, kapısını açtım, binecektim ki bir elin azımı kapatmasıyla çırpınmam bir oldu. Kahretsin!! buda kim? şimdi neler oluyor? diye aklımdan geçirirken, çırpınma ve bağırma çabalarım devam ediyordu. Bir anda enseme beliren sesle donup kaldım.

" Merhaba Azra, nasılsın görmeyeli " diye konuşan kişi Allah'ım şaka olmalı kahretsin!!

" Emir !!"

" Yapma "

Gözlerimi, kollarımın sızlaması ile araladığımda yatakta kollarım iki yana bağlanmış bir vaziyette olduğumu gördüm. Ensemde ciddi bir ağrı var ve gerçekten canımı çok acıtıyordu. Gücümün olmadığını hissediyordum ama olan gücümle de kollarımı çekiştirip, kurtarmaya çalıştığım sırada

" Boşuna uğraşma " diye yükselen Emir'in sesi ile duraksadım. Arka tarafımda duruyordu sanırım. Yüzünü göremiyordum ama sesi gayet net geliyordu..

" Güzellik uykuna da pek düşkünmüşsün dünden beridir uyuyorsun " dediğinde şok olmuş bir halde

" Dünden beri uyuyor muyum ? " diye sordum.

" Altı üstü sadece ensene silahın arkası ile vurdum. Pek narinmişsin " dedi. Sesi, alay yüklüydü. Gözleri ilk tanıştığım Emir'den farklı bakıyordu. Tam bir serseri, hatta psikopat gibi garip görünüyordu. Korku dolu hislerimin arasından,

" Ne istiyorsun ? " diye sorduğumda iğrenç bir kahkaha attı. Allah'ım çok iğrenç bir sesti kahretsin! kulaklarımı tıkamak istiyorum, fakat onu bile yapamıyordum...

" Dur bakalım ne istiyorum ?" diye alayla ve birkaç saniye düşünür gibi yaptıktan sonra, o karanlık bakışlarını gözlerime dikti.

" Seni istediğimi söylemiştim. Onu biliyorsun " dedi ve devam etti.

" Bir hafta öncesine kadar sadece seni istiyordum. Şimdi seni aldığımda Bora'nın da acı çekmesini istiyorum. Mesela sana yapacaklarımı öğrendiğinde nasıl davranacak merak ediyorum " dediğinde gözlerim yerinden çıkacak sandım. Nefes alamadım, aldığım kadarı ise kesinlikle ve kesinlikle ciğerlerime yetmiyordu. Bu özürlü ne dediğinin farkında mıydı acaba ?

" Sen ne dediğinin farkında mısın ? " diye ciyakladığım da kendinden gayet emin bir ses tonunda,

" Evet farkındayım " dedi. Ve devam etti.

" Her şeyin he? bakalım her şeyin, seni benden alabilecek mi? ona bunu ödeteceğimi söylemiştim." Dedi ve pis pis sırıtmasına devam ederken,

" Sende yaptığın hatalı tercihinin bedelini ödeyeceksin " dedi. O an resmen kanım dondu. Yapamazdı dimi? dokunamazdı yani bana, aklından bile geçiremezdi bunu. Lanet olsun! bir şekilde buradan kurtulmam gerekiyordu ve bu düşünceler arasında telefonumun sesi yankılandı odada. Gözlerim sesin geldiği tarafa yönlenirken, Emir pis pis sırıtarak telefonun ekranına bakıyordu. Bir anda telefonun ekranını bana çevirdi ve

" AAA Bora Yılmaz Arıyor diyor " dedi. Yatağa daha çok yaklaşıp

" Açsak mı acaba ? " diye alayla sorduğunda kafasını sevimli göstermek için yana eğmiş, sesini de bir çocuk gibi çıkarmaya çalışıyordu.

" Hiç tatlı görünmüyorsun, tam bir salağa benziyorsun " diye umarsızca kelimeler çıkınca ağızından önce bir duraksadı. Ardından yanağımda hissettiğim tokatla başım sola doğru yattı ve o an

" Sende benim gözüme gayet sürtük olarak görünüyorsun ama ben saygılı davranmaya çalışıyorum " dediğinde bir hışımla kafamı ona çevirip,

" Ben sürtük değilim ? " dedim. O pis sırtışı tamamen suratına yayıldı ve

" Onun için kartviziti benden daha güçlü olan Bora'yı seçtin dimi? " dedi ve devam etti

" Önce beni kullanıp onu kışkırttın, sonrada onu kullanıp kademe atladin " dediğinde yataktan kalkıp uzaklaştı ve tekrar bana dönüp,

" Bilindik bir taktik ama Bora çabuk düştü. Bende onu çapkın sanırdım. Seninle evlenmek istediğini bile söylemiş " dediğinde gözlerim dolamaya başlamıştı. Tam bana bir şey söyleyecekti ki telefon sesi tekrar duyuldu. Emir,

" Çok ısrarcı. Seni bu kadar merak etmesi tuhaf, normalde işe gitmediğin için merak etmesi gerekiyordu. Ama seni aldığım ilk saatten beridir kesintisiz arıyor " dediğinde dolan gözlerim artık kendini bıraktı ve yanaklarımı ıslatmaya başladı. Emir, telefonu kulağına götürerek açtığında, Bora'nın çılgınlar gibi telefonda bağırıldığını duyuyordum. Ama ne dediğini anlamıyordum. Emir,

" Heyyy dur bakalım öyle bebeğim falan filan ne oluyoruz? Hiç tipim değilsin adamım karşı cinsten hoşlanıyorum ben " dediğinde bir kaç saniye sustu ve sonra boğuk bir kahkaha yükseldi .Ondan sonra karar gözleri ile bana bakıp telefonda mırıldandı.

" Sana bunu ödeteceğim demiştim.." dedi ve telefonu kapadı. Adım adım bana yaklaşıırken korkudan yatakta geri geri gitmeye çalışıyordum. Kollarım bağlı olduğu için sırtım yatağın başlığı ile buluştuğunda gidebileceğim o kadar da uzun bir mesafenin olmadığını anladım....

BORA

Tam yarım saattir Azra'nın kapısının önünde zili çalışıyorum. Telefonu açmayışı için banyo, lavabo, uyku bütün seçenekleri de değerlendirmiş ve yarım saatin sonunda artık emindim. Telefonu duymama gibi bir durum ise söz konusu değildi. çünkü Azra telefonu her zaman sesliye alırdı. Lanet olsun nerede bu kız...

Arabada beklerken uyuya kalmışım ve birden uyandığımda saatin 23:00 olduğunu fark ettim. Bir hızla arabadan çıkıp, apartmana girdim. Azra'nın kapısının önünde buldum kendimi. Kapıyı deli gibi çalışıyordum, açan yoktu. Tekrar telefon ile aradım ama yine cevaplamıyordu. Siktiğimin telefonunu açmamasının nedeni umarım geçerli bir nedendir yoksa korkusu, endişesi, utancı hiç bir şeyi elimden onu almaya yetmezdi ki bunun hesabını gerçekten verecekti. Hayatımda ilk defa bir kız için endişeleniyordum

ve Şu anda endiŐelenmeyi bırak ölebilirdim bile ..

Sabah olduğunda evden çıkıp, işe gitmeden tekrar Azra'nın evine gittim. Hani belki gelmiştir diye kapıyı  aldım. Yine kimse yok. Lanet olsun! Azra hangi cehennemdesin diye içimden olduğu cehenneme k f rl r saydırarak işe geldim. Hiç vakit kaybetmeden odasına doğru yürüdüm ve odanın kapısına geldiğimde öfkemi kontrol edebilmek için derin bir nefes alıp, hızla kapıyı açtım. Yok lanet olsun! yok, yok, yok. Nerede bu kız? bir an Merve geçti aklımdan. Tabi ya onun haberi kesin vardır. diye içimden geçirerek hemen kendi ofisime yol aldım. Merve, ben kapıdan girer girmez ayağa kalktı,

" Günaydın Bo... " Merve daha sözünü bile bitirmeden,

" Azra nerede ? " diye gürledim. Bir anda yutkunup, geri giderken kekeleyerek,

" Ofisindedir "dedi

" Yok! , ofisinde. Evinde de yok! " dedim ve Merve

" Arasaydınız belki bir işi vardır." Dediğinde

" Açmıyor! Telefon çalıyor, fakat açan yok! " dedim. Daha sert bir ses tonu ile ve tekrar elimi telefonuma götürüp, Azra'nın numarasını tuşladım.  aldı, çaldı, çaldı ve sonunda telefon açıldı. Yanımda Merve'nin olmasını umursamadan,

" Bebeğim neredesin sen? " diye g rleyince gözleri fal taşı olmuş Merve, bana bakıyordu. Tek takıldığı kelime

" Bebeğim " olduğuna emindim... Fakat karşı taraftan gelen

" Heyyy dur bakalım, öyle bebeğim falan filan ne oluyoruz? Hiç tipim değilsin adamım karşı cinsten hoşlanıyorum ben" karşılığı ile donup kaldım. Emir, lanet olasıca siktiğimin piçi Azra'nın yanında. Ben ona bildiğim bütün k f rl ri sıralarken söylediği ile kala kaldım.

" Sana bunu ödeteceğim demiştim "

" Kahretsin!" diye mırıldandım. Merve,

" Azra'ya ne oldu? " diye sordu korku dolu sesi ile gözlerinin içine bakarak,

" Emir, Azra'yı kaçırmış. Hemen Selim'i ara, hemen! Ben, Emir'in evine geçiyorum " dediğimde

" Neee !!"diye yankılanan çığlığı tüm ofisi inletti ve bende gözlerimi devirip, sert bir

şekilde

" Çığlık at demedim Merve, Selim'i ara " dedim ve hemen ofisten çıkıp, Emir'in evine doğru hızla yola koyuldum.

" Ulan piç kurusu, seni bulduğumda ölmek için bana yalvaracaksın " diye direksiyonu yumruklayarak arabanın içinde bağırdım...

Yaklaşık 1 saat sonra arabam ani fren ile Emir piçinin evinin önünde asfaltı yakarak durdu. Arabadan inip, yumruklarım ile kapıyı kırarakmış gibi çalmaya başladığım. Kapının açılması çok uzun sürmedi. Kapıyı açan hizmetçiyi itip, hızla içeriye girdim. Emir'in babası ve annesi şaşkın vaziyette kahvaltılık yapmak için masada oturuyorlardı.

" Kadir amca, Emir nerede? " diye avazım çıktığı kadar bağırmıştım ve onlarda şaşkın şaşkın birbirlerine bakıyorlardı. Sinirlerime hakim olamayarak,

" Bakmayın suratıma aptal aptal! Emir hangi cehennemde?" diye bağırdığım da Serap hanım,

" Bora evladım Emir evde değil, 1 haftadır İtalya'da " dedi ve artık kan beynime sıçramıştı. Serap hanıma var gücümle bağırarak,

" Ne İtalya'sı be! senin şerefsiz oğlun benim sevgilimi kaçırdı! " diye söyledim. Kadının şaşkınlıktan gözleri yerinden çıkacak gibi açıldı.

" Bora evladım " diye seslenen Kadir amcanın sesi ile ona döndüm.

"Sen ne diyorsun? ne sevgilisi? ne kaçırmadı? biz Emir'i İtalya'da biliyoruz " dedi ve ben artık öfkeden deliye dönmüştüm. Kapının çalınmasıyla kapıya yöneldim. Gelen Selim'di. Selim, hızla salona gelirken

" Bora ne oluyor? " diye sordu ve devam etti

" Yoldaydım, Merve aradı. Emir dedi, Azra dedi, kaçırdı dedi, toparlayamadı da sonrada buraya geldiğini söyledi " dediğinde sinirle

" Emir piçi Azra'yı kaçırdı " dedim. Selim

"Siktir!! " diye küfrü basınca ne yapacağımı bilmeden Kadir amcaya döndüm.

" Nereye gider? İstanbul'da gidebileceği saklanabileceği yerler neresi " diye sorduğumda kadir amca, bir kaç adres verdi. Hiç vakit kaybetmeden Selim ile ben adreslere gitmek için hızla kapıya yöneldik. Selim,

" Ben kendi arabamla geldim. Seni takip ederim. İki araba gidelim ne olur ne olmaz. Çağlar'ada haber verdim. Merve, çıldırmış onunla beraber yolda. Adresi onlara'da söyleyelim " dediğinde olumlu anlamda kafamı salladım. Tam arabaya binecektim ki kapıyı açan hizmetçi arkamdan seslendi.

"Bora bey bir dakika " diyerek hızla yanıma geldi ve devam etti

"O adresler çok uzakta, yani çoğu İstanbul çıkışında yada dışında. Emir bey, geçen hafta Beykoz'daki kullanılmayan evi temizletme mi istemişti. Orayı neredeyse 5 yıldır kullanmıyorlar. Anlam verememiştım ama yani orada olabilirler. Orayı neredeyse unutmuştur bunlar, isterseniz ilk oraya bakın " dediğinde minnetle kıza

" Tamam, sağ ol " dediğim gibi arabaya atladım. Camı açıp,

" Bu iyiliğinin altında kalmam, bu iş bittiğinde gelicem " dedim ve daha lafımı bitirmeden

" Bırakın iyiliği falan, Emir bey hasta ve giderken ilaçlarını burada unuttu ' ben oradan yeniden alırım ' dedi ama almadığına eminim ve o ilaçları içmediğinde kötü şeyler yapabilir. Hatta çok çok kötü şeyler yapabilir. Bir an önce bulun onları sonra iş işten geçmiş olur " dediğinde kanım dondu sanki, gazı nasıl köklediği mi bile bilemeden arabayı kızın verdiği adrese doğru sürmeye başladım...

AZRA

Kollarım yatağa bağlı, yatakta öyle sere serpe yatıyorum. Şu elbise giyme merakımdan eğer bu psikopatın elinden kurtulursam hemen vazgeçecektim. Yatakta çırpınmalarımın dolaylı belime kadar sıyrılmıştı ve kollarım bağlı olduğundan düzeltemiyordum. Ben çözebilirim umuduyla kollarımı çekiştirirken, odanın kapısı açıldı ve Emir elinde kahvaltı tepsisi ile içeriye girdi. Harbi geri zekalı bu çocuk, gerçekten onları yiyeceğimi mi sanıyor? diye içimden geçirirken aklımdan geçeni yüzüne de söyledim.

" Gerçekten onları yiyeceğimi mi sanıyorsun? " diye ciyakladım. Emir, pis bir sırıtma ile

" Bayılmak istemiyorsan yemen lazım " karşılığını verdi.

" Hayır! yemeyeceğim götür şunu " diye ciyakladığım da ise halen tepsi kucağında duruyordu. Bora ile konuşmasının ardından yaklaşık 1 saat geçmişti. ben o gelene kadar yanıma uğramaz diyordum ama şuanda karşımda olması gerçekten kötüydü. Tepsi dizime yakın duruyordu ve düşmesi, sadece ayağımı ne kadar sert vuracağıma

bağlıydı. Onun hiçbir şey söylemiyorum gibi ekmeğe bal mı? reçel mi? anlamadığım şeyi sürmeye çalışması benim sinirlerimi de iyice geri yordu. O an tepeme çıkan sinirle dizimi tepsiye geçirdim. Hazırlıksız olan Emir, tepsiyi elinden düşürdü. Bir süre elinden düşen tepsinin olduğu yere baktı, baktı, hala bakıyor ve suratında bir sırıtma belirdiğinde, bu sırıtmanın hayli alamet olmadığına farkında oldum. Aynı anda suratıma yediğim tokat, pardon tokat şeklinde atılmış yumruğu hissetmemle gözlerimin önündeki yıldızları görmem bir oldu. O kadar şiddetli bir tokattı ki dudağımın kenarını bile patlatmıştı. Piç kurusu ve

" Sana iyi davranmaya çalıştıkça beni kötü olmaya çağırıyorsun" diye tısladığında gözlerindeki karanlığı, Lanet olsun o karanlığı resmen gördüm. Yüzünü yüzümle aynı hizaya getirip,

" Madem kahvaltı etmiyorsun, o zaman daha zevkli bir şeyler yapalım dimi? " diye tehlikeli ses tonunda konuştuğunda aklım, mantığım, duygularım, bedenim resmen dondu. Bir kaç saniye ne demek istediğini idrak etmeye çalıştım ve üzerindeki tişörtü bir anda çıkarmasıyla ne demek istediğini net bir şekilde anladım. Kahretsin hayırr!! bunu yapamaz, bana dokunamaz diye aklım çılgınlık atarken yatağa yönelmesi ile

" Hayır !.. hayır!.. Emir sakın! ... " diye bağırmaya, yatakta çırpınmaya başladığımda elleri ile bacaklarımı tuttu ve kendine çekti. Bir yandan

" Yapma !! " diye avazım çıktığı kadar bağırırken, bir yandan da bacaklarımı açmamak için savaşıyordum. Kahretsin ki başaramıyorum, çok güçlüydü hayvan engelleyemiyordum. Bir anda bacaklarımı koparıncasına açınca acıdan

" Ahh!!! " diye çığlığı bastım.

" Daha birşey yapmadık güzelim, hemen zevke gelme " diyen Emir ile göz göze geldiğimizde durmayacağını anladım. O gözler karanlık bir çukur gibi bakıyor. Zerre merhamet işlemiyordu ve

" Bırak beniiii !! " diye sesimle boğazımı yırtarcasına haykırdığımda Emir, bir an durup bana baktı.

" Bora ile yaparken de böyle bağırıyorsun sanırım " diye alayla konuştuğunda

" Hastasın sen! " diye suratına bağırdığım anda yüzüme yediğim ikinci tokatla sarsıldım. Kahretsin çenem sanırım kırıldı diye düşünürken, yediğim diğer tokatla artık kesin kırıldı diye geçirdim aklımdan. Artık dudağımdan akan kan daha fazlaydı ve nefes olmakta zorlanıyordum. Emir'in o iğrenç elleri elbisemin yakasına değmesiyle göbeğime kadar yırtılması bir olmuştu. Karşısında sadece sutyenim ile kalmıştım.

Ellerim bağı olduğu için kapatamıyor, ona engel olamıyordum. Yediğim tokatlar ile sarsılmıştım. Eli pantolonuna gittiğinde kararan gözlerim tekrar açıldı ve yatakta var gücümle çırpınmaya başlarken bir yandan da

" Yapmaaaa! yapma bırak! " diye haykırmaya başlamıştım. Artık dilime gelen kelimeleri ölçecek durumda değildim ve

" Bora seni gebertecek piç kurusu! " diye haykırdım. Bu haykırmam onu durdurumama yetmişti. ama tabi ki sonrasını hesap etmemiştim.

" Bora beni gebertecek öyle mi ? " diye alayla sordu.

"Aynen öyle, elinden seni kimse alamayacak erkek müsfette.." daha lafımı bitirmeden suratıma aldığım 4. tokatla sesim kesildi. Sonra bir tane daha, bir tane daha artık sayamadığım noktaya geldiğimizde, dudağımdan akan kan ve tahminim burnumdan da akan kan çenemden göğsüme doğru yol almıştı. Yanaklarımı acıdan hissetmiyordum, nefesim ciğerlerime yetmiyordu, gözlerim bulanıklaşmış, Emir artık bir sis perdesinin arkasındaymış gibi görünüyordu. Hatta artık karanlık gelmeye başlamıştı. Emir,

" Böylesi daha güzel oldu bak " diyerek üzerime tekrar eğilmeye başladığında

" Şimdi nerede kalmıştık" diye gelen sesi artık kulaklarıma uğultulu bir şekilde geliyordu. Emir, dudaklarını boynuma gömdüğünde ölü gibiydim ve çırpınacak nefesim bile kalmamıştı. Boynumda hissettiğim sızı ile gözlerim dolmaya başladı. Lanet olsun! bu tene Bora'dan başkası dokunmamıştı ve ondan başkası da dokunmayacaktı. Dudaklarını boynumdan çekip göğüslerime indirdiğinde gözlerimde biriken yaşların artık yanaklarımı ıslatarak boynuma süzüldüğünü hissettim.

"Bu vücut ile Bora'yı kendine aşık etmen, şaşılacak bir durum değil aslında " diye sesindeki arzu ile mırıldandığı anda elleri her yerimde dolanıyordu. Gözğüslerim bacak aram ve boynum. Hırıltılı çıkan inlemeri eşliğinde bedenini, bedenimin üzerine serdi ve onun o iğrenç bedeninin ağırlığını hissettim ve beynimin karıncalanmaya başladı, gözlerim karanlık ile öytülmeye, ben karanlığa teslim olurken, birden açılan kapı ve Bora'nın

" Orospu çocuğu !! " diyen sesi yankılandı kulaklarımda.... ve ben karanlığa teslim oldum...

" Neden Konuşmuyor "

Bora

Adresi aldığım gibi Emir'in Beykoz'daki evine doğru hızla arabayı sürmeye başladım. Bu siktiğimin psikopatından bebeğimi almam gerekiyordu. Hemde acilen...

Villanın önüne geldiğimde arabayı asfaltı yakacak kadar sert durdurdum ve arkamdan gelen Selim'in de aynı şekilde durduğunu gördüm. Hiç zaman kaybetmeden arabadan indim ve villaya doğru koşarak girdiğim anda arkamdan yapışan Selim, durmamı sağladı.

" Bıraksana oğlum !!" diye kükredim ve Selim,

" Abi dur! bir anda dalınır mı? bak arabası orada demek ki buradalar " diye söylediğinde kararan gözlerimle villanın içindeki arabaya baktım. ' Piç kurusu ' diye içimden geçirdiğimde Selim,

" Azra için sakın olman lazım, hasta bu adam ona bir şey yapmaması için dikkatli olmamız gerekiyor " diye tekrar konuşmaya başladığında haklı olduğunu anladım. Selim sağdan, ben soldan sessiz bir şekilde villanın etrafında dolaştık. Arka tarafta karşılaştığımızda, mutfak kapısı olduğunu anladığım kapıya Selim'in dokunmasıyla açık olduğunu anladık. Yine sessiz adımlarla evin içine girdiğimizde salonda açık olan televizyon masanın üzerindeki Azra'nın telefonu, burada olduklarını kesinleştirdi. Selim,

" Sen yukarıya çık yavaş yavaş, salağın silahı burada " dediğinde o kadar dikkatli olmasına şaşırmamam gerekiyordu. Selim askerliğini doğuda komando olarak yapmıştı. Hatta askeriyede kalıyordu. Tüm sülalenin olumsuz baskısından ve Nehir'e aşık olmasından dolayı vazgeçmişti. Olumlu anlamda başımı sallayıp, merdivenlerden yukarıya doğru adım adım çıkarken birden tokat sesleri ve acı çığlıklar kulağıma geldi. O an kanım çekildi sandım, sanki ruhum bedenimi terk ediyor gibiydi ve kendimi çabucak toparlayarak, bir hızla kapıyı açtım. Emir Azra'nın üzerinde, Azra'nın kolları yatağın iki tarafına bağlanmış

" Orospu çocuğu!!! " diye kükreyerek Emir'in üzerine çullandım. Yumruklarımı peşi sıra sıralarken gözüm Azra'ya gitti. Kahretsin! kolları bağlı, kafası geriye doğru yıkılmış, çenesinden boynuna süzülen kanlar, boynunda kocaman bir morluk ve elbisesi göbeğine kadar yırtılmış. Allah'ım benim bebeğime neler yapmış bu piç kurusu. Azra'nın görüntüsünden sonra kararan gözlerim, Emir'i bulduğunda kendimi kaybettim.

Yumruklarım karşımdakinin insan olduğunu düşünmez bir şekilde savruluyordu. Her yumruğum Emir'in bedenine tam isabetle yerleşiyordu. Yumruklarım görevini Emir yere yığılınca tekmelerime bıraktı. Karnına, göğsüne neresine denk gelire umursamadan tekmelerimi savuruyordum. Bir yandan da "Piç kurusu!! " diye bağıırıyordum. İçeriye giren Selim'in

" Siktir!! " diye savurduğu küfürle duraksadım. Selim'in baktığı yöne kafamı çevirmem ile Azra'yı görmem bir oldu ve daha büyük bir hırsla vurmaya başladım. O anda Selim,

" Abi bana bırak, sen Azra'yı al !" dedi ve aynı anda beni de çekmeye başladı. Zorda olsa Emir ile beni ayırdı ve onunla arama girerek,

" Kız baygın, Allah bilir ne yaptı. Hastaneye yetiştir !! " diye suratıma bağırdığı gibi kaybolan zihnim yerine geldi. Hemen yatağa yöneldim. Azra'nın kollarını çözmek ile yatağa cansız bir beden gibi yığılması bir oldu. Onu öyle gördüğümde kalbime bir bıçak sapladılar sanki. Kahretsin canı acır diye tenine dokunmaya kıyamadığım bebeğimi, bu piç kurusu ne hale getirmiş. Azra'yı kucakladığım gibi yataktan kaldırdım ve kapıya yöneldiğimde

" Polise teslim etme o piçi, ben gelmeden ölmesine de izin verme?" diye Selim'e dışlerimin arasından söylendiğim de olumlu anlamda kafasını salladı. Ben hızla odadan çıkıp kapıya yöneldim.

Evin dış kapısından çıkıp, arabama yöneldiğim esnada evin kapısında acı freni ile duran arabadaki Çağlar'a baktım. Gözleri kocaman olmuş endişe ile bana bakan diğer bir çift göz ise Merve'ye aitti. Çağlar, arabadan çıkıp hızla yanıma geldiğinde

" Siktir !" diye küfrü basıp, üstündeki ceketi çıkardı ve Azra'nın üstüne örttü. Azra'yı bir an bile bırakmak istemediğim için

" Hastaneye gitmemiz lazım " dedim ve Çağlar hemen

" Atla ben kullanırım " dedi ve o anda Merve'nin Azra'yı görmesiyle dolan gözleri ile göz göze geldim.

"Şimdi sırası değil, kapıyı aç !!" diye kükredim ve hemen arabanın kapısını açtı

"Emir nerede ?" diye soran Çağlar'a

"Selim ilgileniyor " dediğimde Merve,

"O şerefsizi polise bırakırsanız sizi ben parçalarım "diye nefretle gelen sesine

"Onun cesedini bile bulamayacaklar " diyerek karşılık verdim. Memnun olmuş gibi suratından bir tebessüm geçti. Bu kızı şimdi gerçekten sevdim ve dün ona yaptıklarım için içimden pişman olsam da bunun telafisini muhakkak yapacaktım . Arabaya bindiğimizde Çağlar arabayı hızla en yakın hastaneye sürdü ve ben kucağımda olan bebeğimi daha çok göğsüme yerleştirerek sımsıkı sarıldım

AZRA

Karanlığın içinde olmama rağmen başım ölümcül derecede ağrıyordu ve etraftan gelen sesler uğultudan öteye geçmiyordu. Karanlıktan çıkmak istememe rağmen açılmayan gözlerime lanet okusam da elimden hiçbir şey gelmiyordu. Bir kez daha kendimi karanlığın kollarına bıraktım ve kulağıma gelen uğultular da kesildi...

.....

Bu karanlık ne kadardır devam ediyor hiçbir fikrim yok ama kulağıma gelen sesler artık netleşmişti. gözlerimi açamıyor olsam da, konuşanlara tepki veremesem de onları fısıltı halinde olan konuşmalarını duyabiliyordum... Bora,

"Neden halen uyanmadı iki gün oldu " dediğinde doktor olduğunu tahmin ettiğim ses

"Bora bey, geldiğinde kafa kısmına ciddi darbe almıştı. Sarsılma olmuş mu bilmiyoruz MR temiz çıktı ama vücudu bitkin, ilk getirdiğinizde baygındı ama bu sabaha kadar biz uyuttuk " diye karşılık verdi. ama Bora'nın sesi daha sinirli bir tonda

"Peki, ne zaman uyandıracaksınız! " diye sorduğunda

" Artık, ilaç vermiyoruz. Kendiliğinden uyanacak " dediğinde

Bora'nın neler söylediğini algılayamadım. Çünkü karanlığa tekrar teslim oldum. Bu hissettiklerimin rüya olmamasını, gerçekten Bora'nın beni kurtarmış olduğunu düşünmek istedim. Emir'in olduğu bir odada gözlerimi açmak istemiyordum. Eğer öyle ise bu gözlerimin hiç açılmamasını tercih ederdim...

Gözlerim küçük bir gece lambası ışığının aydınlattığı odada zorlukla açıldığında, bir çift kolun beni ahtapot gibi sardığını ve nefes alışlarıyla inip kalkan göğsünü fark etmem uzun sürmedi. Emir olması olasılığıyla içime yerleşen panikle bana sarılan o kollardan kurtulmak isteğiyle çırpınmaya başladığımda, kolların bir anda beni daha sıkı sarması paniğimi arttırdı. Fakat kolların arasında çırpınmalarım devam ederken,

"şşşş benim bebeğim, benim .." diye fısıldanan sesle duraksadım. Bora'ydı bu sesin sahibi belimde duran ellerinden birini saçlarıma kadar çıkarıp, beni kendine daha çok yapıştırdığın da burnuma dolan o ona has mükemmel kokusu ile sanki yatıştırıcı almış

gibi kollarında gevşedim. Oydu evet, rüya değildi. Bulmuştu beni ve psikopatın elinden kurtarmıştı. Kollarında hissettiğim güvenle gözlerim dolmaya başlarken Bora'nın

" Uyu güzelim, ben buradayım " diye saçımı okşayarak fısıldaması, hıçkırıklarımı tutamama sebep olmuştu. Bora'nın göğsünde hıçkırmaya başladığımda Bora, beni kendine biraz daha bastırarak

" Tamam, güzelim geçti bak " dedi ve biraz uzaklaşarak elini yüzüme getirdi. Parmağıyla akan gözyaşlarımı silmeye başladı. Gözyaşlarımı silerken bir yandan da beni sakinleştirmek için

" Geçti güzelim, bak ben buradayım tamam mı ?" diye kullandığı kelimeler resmen uyuşma mı sağladı ve başımı göğsüne dayayarak bu sefer huzurlu bir karanlığın kollarına kendimi bıraktım.

Güneş ışıkları uyanmam için her ne kadar baskı yapsa da asıl beni uyandıran Bora'nın, kadının biri ile didişmesi oldu. Hatta iki kadın. Seslerden biri Merve'ye aitti ve Bora'ya resmen çemkiriyordu. Diğer ses ise sanırım Bora'yı odadan çıkarmaya çalışıyordu. Merve,

"Bora bey, iki gündür yanındasınız çıkın biraz. Uyandıy ise arkadaşımı görmek istiyorum. Doktorlardan başkasını almıyorsunuz içeriye " dediğinde Bora,

"Hastaneden çıkınca görürsün" diye karşılık verdi. o anda ben gözlerimi açtım ve kapı aralığında didişen Bora, Merve ve orta yaşlardaki hemşireye baktım. Çok tatlı görünüyorlardı. Hemşire ikisine birden

" İzin verinde hastaya bakayım doktoru da gelecek " dediğinde Bora,

"Tamam, gir sen " dedi ve kadın artık bıkmış bir ses tonu ile

"Bora bey, siz çıkın iki dakika " dediğinde Bora,

" Şansını zorlama istersen " diye kadını tehdit ettiğinde Merve, sızdı yine

"Bora bey, arkadaşımı görmeme engel olma hakkınız yok! " dedi çemkirme tonunda Bora,

" Seninde benim en güzel anımı bozma hakkın yoktu. Ama bozdun " dediğinde duyduklarıma inanamaz bir şekilde bağırarak istedim ama ağzımı açsam da sesimin çıkmadığını fark ettim. Merve,

" Ne ne ? hangi anınızı bozdum ben ya sabahtan beridir içeriye giremiyorum. Dünde

almadınız " diye ciyaklayarak sorduğunda Bora,

" Hatırlatma bana o günü " diye resmen hırladı. Hemşire ile göz göze geldik, tatlı bir bayan olduğu her halinden belli oluyordu. Gülümseyerek

" Merhaba Azra hanım " dediğinde Bora'nın da Merve'nin de sesi kesilmiş, bana dönmüşlerdi. İkisi de parlayan gözleriyle bana bakıyorlardı. Merve'ye tebessüm ettikten sonra gözlerimi Bora'nın gözlerine kitledim o gri, dumanlı gözlerine, şefkatle bakan gözlerine baktım . O gözlerin bana her türlü baktığını görmüştüm ama bu bakışıyla ilk defa karşılaşıyordum. Gözleriyle sarılıyordu, gözleriyle öpüyordu şu anda beni. Hemşire, tansiyonumu ölçtü elindeki dosyaya bir şeyler yazdı. Kolumda serum yoktu. Gerçi serumu gerektirecek bir şey de yoktu. Sadece hırpalanmıştı bedenim ama ruhum, komalıktı. hemşire,

" Tansiyonunuz normal, ben doktorunuzu çağırayım " deyip gülümsedikten sonra odanın kapısına yöneldi. Bora, yanıma gelecekken Merve hemen öne atıldı ama Bora'nın kolundan tutup, çekmesi saniye almadı. Merve,

" Bora bey lütfen " diye yalvarmasına Bora,

" Allah belamı versin bu sefer kovarım seni. Çık dışarı! "diye karşılık verdi ve Merve'nin gözleri şaşkınlıkla pörtlerken, kendini çabucak toparlayıp,

"Umurumda değil " cevabını yapıştırdı. Bora sinirini kontrol etmeye çabalarken, açılan kapıya kafalarımızı çevirdiğimiz de kapıdaki Çağlar ile göz göze geldik. Çağlar, bana gülümseyerek

" Merhaba uyan mışsın? " dediğinde tebessüm ederek ve başımı hafif sallayarak karşılık verdim. Bora,

" Çağlar şu cadalozu al başımdan " diye hırlayınca Çağlar, suratını düşürerek

"Abi neden ben? " diye söylendi.

" Uğraştırma al şu kızı " diye karşılık verince Çağlar,

" Abi benim yanımdayken de susmuyor ki " diye sitemkar cevabına karşılık Bora, Merve'yi kolundan tuttuğu gibi kapının oraya götürdü ve Çağlar'a itekleyerek,

"Öp, o zaman susar " dedi ve Merve'yi resmen Çağlar'ın kucağına attı. Kapıyı suratlarına kapadığında o kadar tatlı görünüyordu ki dermanım olsa, dudaklarına yapışmak için bir saniye bile beklemezdim. ...

Kapıyı kapattıktan sonra Bora yavaşça bana döndü ve gözlerini o mükemmel huzur veren gözlerini gözlerime kitledi yavaş ama temkinli olarak yanıma yaklaştı ve yatağın hemen yanındaki sandalyeye oturup elini yüzüme yerleştirdi ve

" Çok korktum be güzelim "diye fısıltılı sesiyle itiraf ettiğinde, gözlerimin yanmaya başladığını hissettim. Dolmaya başlayan gözlerimi

"şşş sakın ağlamak yok! tamam mı? geçti bak ben buradayım " dediğinde artık dolan gözlerim yanaklarımı ıslatmaya başlamıştı bile. Oturduğu sandalyeden hemen kalkıp yatağın üstüne geçti ve iki eli ile yüzümü avuçlayarak,

" Yalvarırım ağlama geçti. Hep yanında olacağım, hatta bak cadaloz arkadaşın bile burada " dediğinde ağlamamam için çırpınmasına gerçekten tebessüm ederek karşılık verdim. O anda onunda yüzünün aydınlandığını gördüm.

" Heh şöyle! böyle gül yeter ki " diye fısıldadı. Yüzü yüzümle aynı hizadaydı ve bir an gözlerimi kapadığımda karşıma gelen hayalle geri geri gitmeye başladım. Emir, şuanda kollarını yatağın iki yanına yaslamış ve yüzünü bana doğru yaklaştırıyor ve sonra görüntü birden Bora oluveriyordu. Tekrar Emir, tekrar Bora derken beni saran kollardan kurtulmaya çalışarak, çırpınmaya başladım. Birden Bora'nın sesi netleşti kulağımda

" Heyy!! tamam, tamam güzelim, tamam " diyerek kollarımdan tutup, beni sakinleştirmeye çalıştı. Beni tutan kollarından çıkmaya çabaladığımda panikleyerek,

" Tamam bebeğim, bırakıyorum sakın ol! yok bir şey " diyerek ellerini benden çektiğinde halen ona cevap veremiyordum. Sesim çıkmıyor, karşımda bir Emir, bir Bora belirirken, her hareketinden korkuyor, refleks olarak kaçıyordum.Tam o sırada doktor içeriye girdi ve Bora hemen yataktan kalktı. Tedirgin gözlerini benden bir saniye bile ayırmadan, bana bakıyordu. Doktor,

" Merhaba Azra hanım, ben doktorunuz Mustafa Dalgın" diye kendini tanıttıktan sonra masanın kenarındaki dosyada bir şeylere baktı. Sonra tekrar gözlerini bana çevirerek,

" Kendinizi nasıl hissediyorsunuz? " diye sordu. Ben sadece susarak karşılık verdim. Doktor

"Ağrınız var mı? " diye bana şüpheyle soru sorduğunda, elimle sızlayan yanaklarımı işaret ettiğimde doktor, sıkıntılı bir nefes vererek kafasını salladı. Bu arada Bora doktorun karşısına geçip, merak içinde sordu.

" Neden konuşmuyor? "

" Sakın "

BORA

Benden korkuyor mu? lanet olsun benden onu öpmek istediğimde kaçtı. İzin vermedi ve kollarımdan çıkmaya çalıştı. Benim kollarımdan, daha 3 gün öncesine kadar ahtapot gibi sardığım bu kollardan, kaçtı mı Azra? Kollarımdan kaçmasına anlam veremeyerek Azra'yı sakinleştirmeye çalıştım. Bu arada içeriye doktor girdi. Azra'nın sakinleşmesi ve doktorun muayene etmesi için yataktan hemen kalktım. Doktor kendini tanıtıp, Azra'ya soru sormaya başladığında Azra, ona da cevap vermedi. Lanet olsun! neden konuşmuyor ki bu kız. Doktor şüpheyle ikinci soruyu da sorunca sorunu anlamış gibi kafasını salladı. Hemen karşısına geçip

" Neden konuşmuyor?" diye sordum. Doktor

" Önemli bir durum değil odamda konuşalım " dedi ve bunu derken kesinlikle ve kesinlikle Azra'nın duymaması için çabaladığını fark ettim. Kafamı olumlu anlamda sallayarak, doktorun odasına geçtiğimizde doktor hemen masasına oturdu ve sabırsız bir şekilde

" Sorun ne ? " diye sorarak açıklama yapmasını bekledim..

"Bora bey, kolay bir durum değil " derken sesindeki sıkıntılı tını sinirlerimi iyice bozdu.

" Dolandırmadan söyleyin!" diye hırladığım da derin bir nefes alarak,

" Bora bey, böyle kaçırılma ve şiddetle yapılan cinsel saldırılarda genelde karşılaştığımız bir durum " dediğinde hala sabırsızlıkla devamını bekliyordum.

" Yani ?" diye devam etmesini isterken

" Yani Bora bey, Azra hanım psikolojik olarak hasar almış. Bu yüzden konuşmamayı tercih ediyor " dediğinde anda aklım durdu. Nasıl yani? benim bebeğim, konuşmamayı tercih ediyor. Nasıl ya? diye sorularla beynim kavrulurken,

"Bora bey, zor bir süreç. Tam olarak cinsel temasın ne kadarı yapıldı bilmiyoruz. Şiddet

gördüğü de apaçık ortada. Ruhen aldığı hasar ile baş edemediği için şu anda böyle davranıyor. Zamanla toparlayacak geçici bir durum endişelenmeyin ama tedbiri de elden bırakmayın " dediğinde

"Ne yapılması gerekiyor ?" diye sordum doktor

"Mümkün olduğu kadar zorlamayın. Ne istiyorsa istediği gibi yapsın o istemediği taktirde temasınız olmasın. Bırakın şu anda kendini güvende hissetmiyor. Ondan herkes ve her şeyden korkuyor sizin ısrarcı olmanız onun daha çok korkmasına neden olur. Her şeyi zamana bırakın " dediğinde beynimden vuruldum.

" Ne yani ona dokunmayayım? sarılmayayım mı? onunla konuşmayayım mı?" diye sorduğumda doktor,

" Bora bey, kolay bir şey yaşamadı. Yaşadığının boyutunu sizde biliyorsunuz. Bu davranışları sizden korktuğundan değildir belkide, utandığından olabilir. Tam olarak ne hissettiğini bilmiyoruz. Bunun için bir psikolog ile görüşmeniz gerekir " dedi ve devam etti

"Böyle vak'alarda sık karşılaştığımız bir durum. yani yaşadığı şeyden utanıp, saklanacak liman ararlar. Kimisi kaçır her kezden, kimisi susar, kimisi tepki olarak saldırmayı seçer. Azra hanım, çok korkmuş ve daha kendine geleli sadece 1 saat oldu. Bunun için sabırlı ve temkinli davranmanız gerekiyor" dediğinde

" Peki" dedim ve tam odadan çıkacakken

" Bora bey, iyi bir psikolog ayarlayın ve terapilere başlatın. Taburcu işlemlerini de yaptırabilirsiniz. Bu gün çıkmanızda bir problem yok ve artı onu kesinlikle ve kesinlikle yalnız bırakmayın " değinde şaşırılmış bir şekilde

" Neden? " diye sordum ve devam ettim

"Yani zaten yalnız bırakmayacağımda neden sakın dediniz " diye sorunca doktor,

"Böyle olaylarda ruhen çöküntü yaşayan hastaların %70 ilk kaçış yolu olarak intihara başvurur dikkatli olmanız gerekiyor." dediğinde olduğum yerde kaldım Azra'nın intihar etme olasılığı ile tüylerim diken diken olurken kalbim sıkışacak gibi oldu

" Böyle bir şeye asla izin vermem " diyerek odadan kendimi dışarıya attım

Odaya gitmeden önce oradaki sandalyelerden birine oturdum ve derin bir nefes aldım. Azra'nın utanması gereken hiçbir şey yoktu. O itin yaptığı hiçbir şeyden utanması gerekmiyordu. Bunu bilmesi hatta hissetmesi gerekiyordu. Bebeğimin bunu aşması ve

eski durumumuza dönmemiz gerekiyordu.. Bunları düşündüğüm esnada yanıma gelen Merve ile dikkati topladım ve ayağa kalktım. Merve,

" Bora bey Azra konuşmuyor " dediğinde bakışlarımla adam öldürebilme yeteneğim olsaydı. Şu anda bu kızı, burada bakışlarım ile öldürürdüm. Geri zekalı diye geçirdim içimden ve

" Geçici bir durum" diyerek geçiştirdim ve devam ettim.

" Kimse bilmeyecek Merve, Azra'nın amcası rahatsızlandı ve süresiz izinde anlaşıldı mı? Çağlar ile konuş ne gerekiyorsa yapın. Selim, Çağlar sen ve ailem dışında şirketten bir Allah'ın kulu bilmeyecek tamam mı?" diye sorduğumda

" Kesinlikle Bora bey anlaşıldı " dedi.

" Ben Azra'yı benim evime götürüyorum. Sen evinden kıyafet ayarlayıp getirebilir misin? adresimi telefonuna gönderirim " dediğimde

"Sizin evinize mi ?" diye hayretle sorduğunda

" Merve şaşkınlığını anlayabiliyorum ama gerçekten çok uzun bir hikaye. Azra düzeldiğinde sana anlatır " dediğimde Merve anlayışla kafasını salladı

Hastane çıkış işlemlerini hallettikten sonra arabaya binmek için hastanenin çıkış kapısına doğru gittik. Annem, babam hatta Selim bile Azra'nın konuşması için ellerinden geleni yapmaya çalıştılar. ama benim bebeğim yinede dalgın bakışlarından vazgeçmedi. Annem Emir ile Azra'yı tanıştırmamanın suçluluğu ile Azra'ya tereddütlü yaklaşıp da Azra, anneme karşı her hangi bir tepki vermiyordu.. Evimin önüne geldiğimde arabanın içinde uyuya kalmış olan Azra'yı, kucaklayıp daireme kadar kucağımda götürdüm. Kapıyı olabildiğince sessiz açıp, Azra'yı salondaki koltuğa her ne kadar dikkatli bir şekilde bırakmaya çalışsam da o deniz gözleri açıldı. Gözleri önce benim gözlerimi buldu, bir süre anlamsız baksa da aynı gözler panikle etrafı taradı ve korkuyla bir anda koltuktan kalkmaya yeltendiğinde

" Hey hey sakın ol, benim evim desin " diye ona nerede olduğunu açıkladığımda duraksasa da içindeki panik geçmemiş gibi duruyordu. Koltukta ayaklarının dibine oturup, gözlerimi gözlerine kitleyerek

" Azra tek başına kalamazsın " dedim ve devam ettim.

" Kendini iyi hissedene kadar burada, benimle beraber kalacaksın. İyi olmak içinde

çalalayacaksın " dedim. Azra, olumsuz anlamda kafasını salladığında

" Hayır deme lüksün yok güzelim burada kalıyorsun " dedim. Elini tutarak ayağa kaldırdım ve merdivenlere doğru elini elimden ayırmadan yürümesini sağladım. Merdivenleri çıktığımızda benim odam ve Selim veya Çağlar'ın geldiklerinde kullandıkları diğer yatak odası karşımızdaydı. Soldaki kapıyı açıp, kendi odama girdiğimizde tereddütle yürüyordu. Bir an duraksayıp ona döndüğümdeyse refleks olarak da olsa korkup, uzaklaşması canımı acıtmıştı ama geçici bir durum, beraber atlatacağız düşünceleri ile kendimi sakinleştirdim.

" Burada kalacaksın, banyoda her şey var. Merve senin evinden biraz kıyafet getirecek" dedim ve cebimden telefonu çıkarıp, Azra'ya uzattığım anda bana değilde ayaklarına bakması gerçekten canımı sıkmıştı.

" Lanet olsun bebeğim yüzüme bak! " diye ne kadar sakin söylemeye çalışsam da sesimdeki hırlamayı fark etmiş ve korkarak da olsa yüzüme bakmıştı. Derin bir nefes alarak ona doğru bir adım attığımda gözlerindeki korkuyu görebiliyordum. Bu resmen içimi parçalıyordu. Yüzünü avuçlarıma alıp, göz göze gelmemizi sağladım ve

" Güzelim lütfen " diyebildim ve derin bir nefes daha alarak

" Bak korkmanı gerektirecek bir şey yok tamam mı? " deyip küçük bir tebessüm ettikten sonra

" Sağdaki odada olacağım, sen burada kalacaksın. Sen istemediğin sürece yanına gelmeyeceğim ve sana dokunmayacağım " dedikten sonra cebimdeki telefonunu tekrar çıkartıp,

" Evinden istediğin özel bir şey falan varsa Merve'yi ara yada iyi hissedeceksen mesaj at getirsin " dedikten sonra banyoyu göstererek

" Bir duş al bende yiyecek bir şeyler hazırlayayım Şimdilik benim dolaptan giyin" dedikten sonra başımı yana yatırıp

" Tişörtlerim benden çok sana yakışıyor " dediğimde gözlerinde küçükte olsa bir gülümseme gördüğüm için şükrettim. Elimi ensesine yerleştirip, kendime çektim. Başını göğsüme dayadığında her ne kadar ona sımsıkı sarılmak istesem de ürkütmemek için sadece elim ensesinde saçlarının arasında kaldı. Başının üstünden saçlarını öperek

"Geçecek güzelim " dedim ve derin bir nefes aldığını hissettim.

"Geçmesi için elimden ne gliyorsada yapacağım şimdi sen burada dinleneceksin kendini toplayacaksın ve eskisinden daha güçlü bir azra olacaksın" dedim ve saçındaki

elimi kollarına indirerek az bir mesafe "tabi bu arada bu odaya kendini kapatma izin vermem" dedim

Odadan çıkıp, hemen mutfaka yöneldim. İlaçlarını içmesi için bir şeyler yemesi şarttır ki çalan kapı ile duraksadım. Kesin Merve diye geçirdim. İçimden kıyafetleri getirecekti ve kapıyı açtım. Tam da tahmin ettiğim gibi Merve cadalozu karşımda ...

İçeriye girmemesi için elimi kapı arasına yerleştirdim ve diğer elimi çantamı vermesi için uzatarak,

"Çantayı alayım " dedim. Aynı cadalozluk ile elindeki çantayı arkasına çekerek

"Arkadaşımı göreyim " dediğinde ya sabır dilercesine derin bir nefes aldım ve

"Sonra görürsün " dedim ve elindeki çantaya yapıştım.

"Bora bey bakın Azra'yı görmeden bu çantayı da vermem, şuradan şuraya da gitmem " dediğinde halen çantayı çekiştiriyordu. Sinirime dayanamayarak bir hışım da elindeki çantayı çektim ve gözlerimi gözlerine dikerek " Burası benim evim ve seni içeriye almama hakkım var" dediğimde

"Kim olursanız olun ve burası neresi olursa olsun, arkadaşımı göreceğim " dediğinde elimdeki çantayı bırakıp, boğazına dalasım geldi. ama sabırla

"Azra iyi değil Merve sonra görsen yani bir kaç gün sonra falan "dediğimde gözlerinin dolmasını beklemiyordum ...

"Bora bey, şımarıklık yada merak değil benimki o benim arkadaşım ve siz fark etmeseniz de onun için endişeleniyorum lütfen " dediğinde dolan gözleri bir anda yanaklarını ıslatmaya başladığında bir an kendime lanet okudum. ne kadar aptalım, oda benim gibi Azra'yı merak ediyor ve ben bunu engelliyorum...

" Heeyy özür dilerim ben öyle demek istemedim " dedim ve kapıyı yarım çekerek, ona bir adım yaklaştım

"Tabi ki onu merak ediyorsun ama şu an değil kötü şeyler yaşadı. Dinlenmesi gerekiyor. Bu çöküntüde konuşmayı da reddediyor daha kötü olmaması için biraz zaman geçse iyi olacak " dediğimde anlamayan gözlerle bana bakıyordu ve

"Ben sana bir kaç gün sonra haber vereceğim gelir görürsün. Tamam mı? " diye sorduğumda kafasını olumlu anlamda salladı ve tam arkasını dönüp giderken

"Üzgünüm ama 2 gündür baya sövdüm size, yani Azra'yı göstermiyorsunuz diye ama "

diyerek tereddütle duraksadığında

"Ama ?" diye sorarak devam etmesini bekledim.

"Sandığım kadar bencil değilmişsiniz " dedi ve ben dumur olmuş gibi suratına bakarken o her halde ona saldıracağı mı sandı ve hızlı adımlarla asansöre doğru yürüdü. Az önce bu kıza haksızlık ettiğimi mi söylemiştim? yok öyle bir şey az bile etmişim...

Mutfakta Azra'ya yiyecek bir şeyler hazırladım ve Azra'nın odadan çıkmasını bekledim.

Ya bir banyo bu kadar uzun sürmez değil mi? diye düşündüm. Tam bir saattir odada odanın kapısını tıklatıp

"Azra bir şeyler hazırladım giyindi isen bekliyorum. İlaçlarını da alman lazım" diye seslendim. Konuşmasa bile bir tepki vermesini bekledim, bekledim, bekledim ses gelmeyince panik ve korku tüm bedenimi sardı. Azra'nın çıplak olma olasılığını umursamadan bir anda kapıyı açtım. Oda boştu ve hemen banyoya yöneldim. İçeriden gelen hıçkırık sesi ile duraksadım. Elim kapı kolunda asılı kaldı...

Ağlıyordu ne kadar zamandır ? ben odadan çıktığımdan beridir ağlıyor muydu? ben içeride onun için hazırlık yaparken, o burada ağlıyordu yani. Kahretsin! onu yalnız bırakmaman gerektiğini bilmeliydim. Kapının önünde durmaktan vazgeçip, bir anda kapıyı açtım ve karşılaştığım görüntü ile dona kaldım. Nefesim kesildi ve bulamadığım sesim ile

"Azra Sakın!! " diyebildim sadece...

"Seninle uyumayı özledim"

Üzerinde bana ait olan ve bedenine birkaç beden büyük gelen bornoz ile yere çökmüş, ağlamaktan gözleri şişmiş, burnu kıp kırmızı olmuş, yüzü gözyaşları ile sırlıklam olmuş bir Azra. ve en dehşet vereni ise elindeki jilet...

Öylece bileğine dayamış, derisini hafif çizmiş ama daha derin kesebilmek için

hıçkırıklar arasında daha fazla cesaret bekliyor gibi duruyordu. Sadece bir adımda yanına çöktüm. Elindeki jileti yavaşça aldığım da halen daha hıçkırıklarla ağlıyordu. Yüzüne odaklanarak konuşmaya başladım.

"Ne yapıyorsun sen ? " dedim. Sesimin kendime bile yabancılığını umursamayarak,

"Hiç mi sevmiyorsun beni Azra? " diye sordum. O anda gözlerini sanki daha ne kadar açabileceğini denemiş gibi kocaman açarak yüzüme baktı.

"Hiç mi önemsemiyorsun ? " diyerek devam ettim

"Sen, kendine zarar verdiğinde benim canımın nasıl yanacağını hiç mi tahmin etmiyorsun? ne O jilet ile yapmayı düşünüyordun? bileklerini kesip ölmeyi falan mı?" diye sorduğumda, gözlerinden akan yaşlara yenileri de eklendi ama susmayıp devam ettim.

"Peki geç gelseydin, sen kendini öldürseydin, ben ne olacaktım? " diye sordum. Ağlaması daha da şiddetlenerek devam ederken, ona biraz daha yaklaşıp kollarımın arasına aldım.

"Lütfen sana yardım etmeme izin ver. Tek başına değilsin bak, hayatında ben varım ve tek başınaymışsın gibi davranma izin ver, beraber aşalım " dediğimde onun kollarını da kendi bedenimde hissettim .. Bana sarılmasına karşılık ona daha sıkı sarıldım ve ne kadar süre orada, o şekilde kaldık farkında bile olmadım...

Hıçkırıkları iç çekişlere dönüştüğünde bedeninin rahatladığını fark ettim ve yerimden kalktım. Halen yerde oturan Azra'ya elimi uzattım. Bir süre elime baktı ve titrek elini avucuma bırakmasıyla sıkıca kavrayıp, onu kaldırdım.. Ayağa kalktığımda göz göze geldik ve derin bir nefes alarak,

"Elimi bir daha bırakmayı aklından bile geçirme" dedim ve devam ettim ..

"Bak sessizliğine dayanabilirim,uzaklığına da dayanabilirim ama Azra, yokluğuna dayanamam güzelim , ben seni bu kadar geç bulmuşken olmaz, tamam mı? olamaz sakın bir daha bunu yapmaya kalkma. Beraber aşacağız, her ne yaşadıysan birlikte sileceğiz tamam mı? " diye sorduğumda sadece başını sallayıp, o ince kollarını belime sararak cevabını vermiş oldu....

Yemek yedikten sonra Azra'nın ilaçlarını verdim. Ruh gibi dalgın umursamaz oluşu canımı gerçekten çok ama çok acıtıyordu. Bir şeyler yapmalı, bir şeyler yapmalı ama ne ne yapmalı ?

Saat baya geç olunca uykusunun geldiğini fark ettim. Gözleri açık kalmakla kapanmak

arasında kalmış, uyumamak için savaş resmen veriyordu. Her ne kadar yanımda gözümün önünde kalmasını istesem de

"Uyku vakti " diyerek çektiği işkenceye bir son verdim. Ayağa kalkıp, elimi kalkması için uzattığımda tereddüt etse de o narin elini avucuma bıraktı....

Odamın kapısını açtım, onuda arkamdan çekip odaya girmesini sağladım. Benden korkması, sinir olmam için yeterli bir sebep ama anlayışla sabretmem gerektiğini kendime bir kez daha hatırlattım..

Yatağın yanına geçip, yatması için örtüyü kaldırdım. Ürkek ürkek yatağa girdiğinde örtüyü üzerine örttüm, yanağına küçük bir öpücük kondurdum ve

"Ben yan odadayım korkacak olursan diye söylüyorum" dedim ve sesimi biraz daha ciddileştirmek için boğazımı temizledim ve

"Sakin bir daha deneme. öz verdin " dedim o anda gözlerinin dolmasına neden olduğum için kendime sürüsüne lanet okudum ve elimi yanağına koyarak hafifçe okşadım

"Uyu hadi" dedim ve ayağa kalkıp kapıya yöneldim.. kapıya geldiğimde gözlerim tekrar yatakta tedirgin tedirgin yatan Azra'ya yöneldiğinde o piç kurusuna bunun bedelini ağır ödeteceğime dair ettiğim yeminlere bir yenisini daha eklemiş oldum ve ışığı kapatarak odadan çıktım...

Sabahın ilk ışıkları her ne kadar uyumak istesem de savaşı kazanmış ve beni uyandırmayı başarmıştı... yataktan kalktığımda direk Azra'nın yattığı odanın önünde buldum kendimi.. içeriden her hangi bir ses gelmediğine göre uyuyordu ve ben o melek uyuyuşunu biraz seyredebilirdim ... sessiz olmaya dikkat ederek kapıyı açtım ve yatak görüş alanıma girdiğinde hissettiğim korku tarif edilemez, kelimelere dökülemez di Azra yoktu. odada, banyoda yoktu

Dünya insanın başına yıkılır mı ? yıkıldı ve bende altında kaldım....

Lanet olsun lanet olsun diye söylenerek kendi odama yöneldim ve telefonu yatağın yanındaki masanın üzerinden aldım hiç vakit kaybetmeden Selim'i aramaya başladım. Bu saatte nereye gider ki, lanet olsun ne zaman çıktı ki? gece ben odadan çıkınca mı? yoksa sabah erkenden mi? bu düşüncelerim arasında Selim

"Efendim" diyerek telefonu cevapladığında hızla odadan çıktım ve kapıya yöneldim

"Selim Azra yok " diye konuşmaya başladığımda bir anda salonun kapısından çıkan Azra ile donup kaldım. Selim hattın diğer ucunda

"Anlamadım... nasıl.. nerede " hayretle sorarken ben halen gözlerimi Azra'ya dikmiş, dilim tutulmuş, aklım durmuş bir şekilde bakıyordum. Tabi ki oda bana deliymişim gibi bakıyordu.. Selim telefonda

"Boraaaa" diye bağırarak kulak zarımın ebesini becerdiğinde şoktan çıktım ama gözlerimi Azra'dan ayırmadan

"Tamam burada" dedim. Selim telefonda bir şeyler sayıklarken hiç umursamadan telefonu kapadım. Telefonu eşofmanımın cebine koyarken Azra'dan gözlerimi bir an bile ayırmadım. Lanet olsun gitti sanmıştım ama gitmemiş. Ben bu kıza nasıl tutulmuşum böyle, sadece odasında yattığı yerde görmedim diye dünyam yıkılmış evin diğer odalarına bakmak aklıma bile gelmemişti .. Seviyorum evet bu kıızı deli gibi seviyorum başka bir açıklaması yok... Karşılıklı bakışmamız benim

" Azra " diyerek söze başlamamla son bulurken devamını getiremeden ayaklarımın hareketlendiğini hissettim ve sonrasında kendimi dibinde buldum. Ruh halini hiç düşünmeden, vereceği tepkiyi umursamadan kollarımı o narin bedenine doladım ona sımsıkı sarıldığımda şu bir kaç günde onu ne kadar özlediğimi fark ettim onun bu insana huzur veren kokusunu içime kana kana çektim..

Bir süre öyle kaldıktan sonra bedenine sardığım kollarımı omuzlarına yerleştirerek biraz uzaklaştırdım. Gözlerimi gözlerine o huzur veren derin maviliklerine odaklayarak

"Gittin sandım" dedim ve onu tekrar kollarımla sardım..

Azra bir süre sonra kollarımdan hafif çıkarak elindeki su bardağını gösterdi

"Ah evet su için tamam" dedim ve hala ona sarılmakta olduğumu fark ettiğimde

"Üzgünüm " dedim ve hemen kollarımı ondan çektim. Bir süre gözlerime bakıp kaldığında bir şey diyecek gibi oldu ' tamam hadi söylesin' diye dua ederken derin bir nefes alarak kafasını iki yana sallayıp yanımdan geçti ve uzaklaşarak odasına girdi.

"Allah'ım hiç güzel şeyler yapmadım biliyorum ama ilk defa bir şey istiyorum yalvarırım onu bana geri ver yalvarırım" diye içimden dua ettikten sonra mutfağa yöneldim...

Kahvaltı bu evin şahit olduğu bir şey değil ama şu iki günde gerçekten mutfak gerçek amacını faaliyete soktu resmen kahvaltı akşam yemeği ' ah Azra şimdi bunca şey yaşanmamış olsaydı da şu mutfakta beraber kahvaltı hazırlasaydık. sen benim tişörtlerimden giyseydin ben her fırsatta sarılsam öpsem' diye içimden geçirerek sıkıntılı bir nefes verdikten sonra kahvaltılıkları masaya yerleştirdim ve tamam dır eksik olan sadece Azra :)

Azra'nın odasına yöneldim kapının önünde duraksadıktan sonra kapıyı açtım yatağa girmiş yine uykuya dalmış benim bebeğim ve melekler gibi lanet olsun şimdi o yatakta bende olmalıydım yanında bende uyanmalı şakalaşmalı hatta öpmeli sonra sonra offfff 'Bora kendine gel oğlum kendine gel dedim içimdeki yaramaz çocuğu dizginleyerek yatağa yaklaştım ve dizlerimin üzerine çöktüm elimi yanağına koyarak

" Yeterince uyudun sanırım hadi kahvaltıya " dediğimde gözlerini açıp bana baktı ve tekrar kapatarak arkasını döndü ... Nasıl ya nasıl bana arkasını mı ?döndü sabahın köründe kalktım o kadar korkuyu yaşadım, üzerine bir de kahvaltı hazırladım ki bir kadına kahvaltı hazırlamayı bırak kendime bile hazırlamamışken 'hayır bebeğim öyle arkanı dönüp uyuyamazsın' diye geçirdim içimden ve üzerindeki örtüyü açarak

" Kalk bakalım bedeninin uyku ihtiyacını yeterince giderdin şimdide açlık ihtiyacını gider" dediğimde yatakta oturur pozisyona geçti ve gözlerimin içine baktı, baktı, baktı ve ben bir şey söyleyecek sanırken o kafasını iki yana olumsuz anlamda sallayarak örtüyü almaya çalıştı...

"Yok öyle yağma tamam mı kalkıyorsun güzelim " dedim ve örtüyü kenara attım. Peki bu hareketime o ne yaptı tabi ki inatçı keçi kıcını devirip yattı. Yok ya sen inancıysan ben senden inatçıyım güzelim diye içimden geçirerek eğilip onu kucakladığım gibi kaldırdım. Çığlık atıp çırpınmaya başladığında çığlıkta olsa sesini duymak ruhuma iyi gelmişti ve çırpınmalarına

"Debelenme boşuna o kahvaltı yapılacak hanımefendi" diyerek karşılık verdim..

Azra'yı kucağımda mutfak masasına getirdiğimde kucağımdan indirdim biraz duraksadıktan sonra suratıma baktı sinirliydi öfkeli bakıyordu peki umurumda mıydı tabi ki hayırrr .. Masaya oturmadan gerisin geri gitmeye çalıştığında kollarından tuttum ve

"Kahvaltı yapmadan buradan gitmene izin vermem somurtkan şirin" dedim ve parmağımla masayı işaret ettiğimde pes ederek masaya oturdu ' evet işte zafer benim '

Kahvaltımız bittiğinde masadan kalktı ve suratıma hiç bakmadan odaya gitmeye kalktığında

"Bu gün uyumana izin vermeyeceğim hazırlan dışarıya çıkıyoruz" dediğimde mutfak kapısında durup bana baktı Tanrım hatunum sen biraz daha bana böyle bakarsan ruh hali demeyeceğim ve o dudaklara yapışacağım haberin olsun diye içimden geçirerek kararlı bir şekilde konuştum

"15 dakikan var ya hazırlanır dışarı çıkarız yada bende o yatağa gelirim ve uyumaman için her şeyi yaparım" dedim ve kaşlarımı kaldırarak

"Hemde her şeyi "dediğimde oflayarak odasına doğru gitti 'evet bunu da kazandık ' dedim ve bende hazırlandım.

Dışarıya çıktık sahilde yürüdük sonra kayalıklarda oturduk, yemek yedik, alış veriş merkezine girdik, mağazalara girdik, gezdik, gezdik sonuç, ruh gibi bir Azra, sarılmama izin vermeyen Azra, konuşmayan, bakmayan, görmeyen Azra ...zerre değişme yok hala suratıma bakmıyor, hala uzak duruyor. Bu beni paramparça ediyor peki pes ettim mi?

'Hayır ' edecek miyim?

'Hayırr'

10 gün sonra

Her şey aynı gerçi artık sabahları kaldırmaya çalışmıyorum bıkmış olmalı debelenmelerden ki kendi kalkıyor kahvaltı yapıyor, TV izliyor, yürüyüş yapıyor hatta bu gün kitap bile okudu buda bir şey dimi en azından psikologu ilerleme olduğunu söyledi ama yinede onu önceden tanıyan biri olduğum için bu durumunun yeterli olmadığını biliyorum..

Akşam olduğunda mutfakta yemeğini yemiş ilaçlarını içiyordu. Masadan aldığım tabağı tezgaha koymak için kalktım arkası dönüktü ve birden dönünce kaçınılmaz son çarpıştık benim elimdeki tabak ve onun elindeki bardak düşünce öylece kaldık. Çok yakındık başımı biraz eğsem o kafasını çekmese öpüşmemiz an meselesiydi saniyeler geçti hala bakışıyorduk ve bir an Azra hareketlenince öpecek sandım ama o arkasını döndü ' lanet olsun bebeğim yapma şunu 'diye içimden söylendikten sonra arkasından çekilmedim ona daha çok yaklaştım nefesi düzensizleşti fakat gitmedi bunu fırsat bilerek ellerimi tezgahın iki yanına yasladım açık olan saçları o kadar güzel kokuyordu ki derin bir nefes alarak kokusunu içime en derinlerime çektim ve kısıp sesle konuşmaya başladım

"Azra çok özledim" dedim ve duraksadım evet özledim hemde çok diye söylediğim şeyi içimden onaylayarak devam ettim

"Sesini özledim, benimle konuşmanı özledim " dedim ve söylediklerimin doğruluğu ile yutkunup devam ettim

"Tereddüt etmeden sana sarılmayı, bana sarılmanı özledim " dedim ve susmayarak devam ettim duygularımı şimdi söylemezsem bu an bir daha gelmeyecekti biliyorum

ve içimden ne geçiyorsa dudaklarımdan dökülmeye başladı.

"Dayanamıyorum bana yabancı gibi davranmana , uzak kalmana, bana bakmamana, beni görmemene dayanamıyorum " dedim tezgahda duran ellerimi beline sararak konuşmaya devam ettim

"Gülmeni, gözlerinle gülmeni, kahkahalarını özledim biliyorum bebeğim yaşadıkların çok kötü ama çabalayamaz mısın? Lütfen ben senin bu haline dayanamıyorum " dedim ve daha çok sarılarak

"Lütfen güzelim sen çabalamasan benim çırpınışlarım boşa olur " dediğimde hıçkırığı ile duraksadım lanet olsun ağlamasını istemiyordum onu kendime çevirerek yüzüne baktım gözyaşları yanaklarını ıslatmış ve ben hiç bir şey yapamıyorum buna kahrolmaktan başka bir şey gelmiyor elimden kahretsin diye geçirdim içimden, ellerimi yüzüne yerleştirerek gözlerine baktım ve

"Ağlamayı istemiyorum lütfen her bir damla göz yaşın ateş olup içimi yakıyor valvarırım Azra " dediğimde hiç bir şey demeden kollarımdan çıkıp odasına gitti ve ben bu haline şu durumumuza bin lanet okudum ...

Sevdiğim kadınla aynı evdeyim, ona dokunamıyor, sarılamıyor, konuşamıyor güldüremiyor onu mutlu edemiyorum lanet olsun hiç bir halta yaramıyorum ben...

Gece geç saate kadar oturup içtim ama hala kendimdeyim zerre etkilemedi ve yatağımda gözlerimi tavana dikmiş uyumak için savaşıyorum ama gözlerim kapanmaya inatla karşı koyuyordu. Azra'nın nasıl olacağını, nasıl düzeleceğini, neler yapabileceğimi düşünüyordum bir çıkar yol bulabiliyor muydum

'Hayır' ulan her türlü şirket faaliyetine basan kafa şu duruma bir yol bulamadı ya psikologla konuşmuyor, benle konuşmuyor ve ben ise ne yapacağımı bilemez bir durumda öylece yatarken odamın kapısının açılmasıyla yatakta doğruldum ve kapıda gördüğüm kişi ile şoka girdim

"Azra ?? "

Kapıda Azra'yı görmemle küçücük bir... ya ne küçüğü baya büyük bir şok yaşarken yataktan hemen kalktım .. Kapıyı kapatıp yanıma kadar geldiğinde aklımdan bir ton senaryo uydurdum bir şey mi oldu? gitmek mi istiyor? koktu mu? falan diye düşünürken 'lan bir dakika o giydiği benim tişörtüm değil mi ?' nasıl ya diye geçirirken aklımdan odaklanıp dibime kadar gelen Azra'nın gözlerine bakıp

"Bir şey mi oldu ? " dedim tedirgin bir şekilde sonra toparlayarak

"Yani bir sorun mu ? var " dedim durumu anlamaya çalışıyordum ki bana iyice yaklaştı, yaklaştı ve o narin kollarını bedenime sarıp kafasını göğsüme dayadı o an zaman dursun istedim bana sarılması hiç bitmesin istedim ve bana daha sıkı sarılmasıyla nefesimin kesilmesi bir oldu kalbimin ritmi değişti daha bu şoku atlatamadan

"Bende seninle uyumayı özledim" dedi ki işte bunu hiç ama hiç beklemiyordum.....

" Hoş Geldin Bebeğim "

10 12 gündür Bora'nın evindeyim ve resmen onunla köşe kapmaca oynuyorum. Ama bir saniye bile yalnız kalmama izin vermiyor. Haklı olduğunu biliyorum, yani eve ilk geldiğimiz gün banyoda elimde jilet ile beni gördüğünde hem kendi yıkılmış, hem de beni yıkmıştı. Hele sabahında beni odada bulamayışı, aklını kaçırıyor sandım. Bora'yı tanıdım tanıyalı gözlerinde bir çok duygu gördüm. Öfke, kibir, küçümseme, acıma, sevgi, hayranlık ama ilk defa evet, ilk defa korku ve endişe görüyorum. O günden sonra yanımdan bir dakika bile ayrılmıyor, uyuduğumu sandığı zamanlarda bile gece bir kaç defa kontrol ediyor, sürekli beni güldürmeye, mutlu etmeye çalışıyordu. Ağzımdan çıkacak olan bir kelime onu ne kadar mutlu edecek farkındayım ama bir anlasa, azıcık yalnız kalmama izin verse.. Lanet olsun! ondan korkmuyorum ki sadece o günü Emir'i unutamıyorum. Her an, her dakika bozuk bir film gibi görüntüler gözümün önüne geliyor. Üstelik Bora beni en başından uyarmıştı, kahretsin ki yapma demişti, ona yüz verme demişti. En başından onu dinleseydim, o yemekte ona ümit vermeseydim. uzak tutsaydım kendimden bunların hiçbiri yaşanmayacaktı.

Her günümüz aynı başlıyor, aynı yaşanıyor ve aynı sonlanıyor.. Ta ki bu akşam yemeğine kadar. Yemeğim bitmiş ve Bora'nın söylemesine fırsat vermeden, hemen tezgahın üzerindeki ilaçlarımı içmek için masadan kalktım. İlaçlarımı içince elimde ki su bardağı ile odama geçmek için döndüğüm esnada, ne ara dibime kadar geldiğini anlamadım Bora ile çarpıştım. Benim elimdeki bardak onun elindeki tabak yerde aynı ikimiz gibi paramparça olurken, çok yakındık. Sadece ikimizden birinin azıcık kıpırdaması ile dudaklarımızın buluşması kaçınılmaz olurdu. Bakışmamız saniyeleri götürürken bu çekime dayanamayıp, hafif geri çekilerek ona arkamı döndüm. Yoksa

dudaklarına yapışmam an meselesiydi ve döndüğüm an pişman oldum. Ben Bora'ya arkamı döndüm. Lanet olsun! tek bir adımım için gözlerimin içine bakan, beni bir saniye bile bırakmayan, yanımda olan adama arkamı döndüm. diye içimden pişmanlıkla kahrettim. Bora'nın arkamdan gitmesi gerekirken ellerini tezgaha yaslayarak bana daha çok yaslanmasıyla nefes alışım hızlandı. Kalbim ısınmadan depara kalkmış koşucular gibi birden hızlı atmaya başladı ve tam kalbime oturan cümlesini fısıldadı özlemle,

"Azra çok özledim " ah Bora bende diye geçirdim içimden, ve duraksadı

"Sesini özledim, benimle konuşmanı özledim" dediğinde onunla konuşmayı ne kadar özlediğimi fark ettim.

"Tereddüt etmeden sana sarılmayı, bana sarılmanı özledim" kahretsin bende ona sımsıkı sarılmayı özlemiştim.

"Dayanamıyorum. Bana böyle yabancı gibi davranmana, uzak kalmana, bana bakmamana, beni görmemene dayanamıyorum" dediğinde tezgahdan ayrılan elleri belime dolandı. Allah'ım bu kolların bedenime sarılmasını ne çok özlemişim diye geçirirken içimden Bora'nın,

"Gülmeni, gözlerinle gülmeni, kahkahalarını özledim. Biliyorum bebeğim yaşadıkların çok kötü ama çabalayamaz mısın? sen çabalamasan, benim çırpınışlarım boşa olur " dediğinde çabalıyorum kahretsin çabalıyorum diye içimden geçirdiğim an tutamadığım bir hıçkırık kaçtı boğazımdan. Bora duraksadıktan sonra beni kendine döndürdü ve gözlerini o şefkat dolu gözlerini gözlerime kitleyip, ellerini yüzüme yerleştirdi..

"Ağlamayı istemiyorum lütfen. Her bir damla göz yaşın ateş olup, içimi yakıyor yalvarırım Azra "dediğinde

Hıçkırıklarımın daha da fazla aratacağını anladım ve Bora'yı daha da üzmemek için kollarından çıkıp odama kaçtım. Odama geldiğimde hemen kapıyı kapattım ve kapıya yaslanıp hıçkırıklarla yere çöktüm. Ne kadar zaman orada öyle kalıp ağladığımı bilmiyorum ama Bora'nın oda kapısının kapanma sesi ile baya bir süre geçtiğini anladım. Haklıydı bir adım atmıyor hiç çabalamıyorum bu karanlıktan çıkmak için onun çırpınmalarını umursamıyor, görmüyordum pes etmiyor ama her geçen gün oda benimle beraber acı çekiyor. Üstelik beni en başında uyarmasına rağmen, benim hatam olmasına rağmen benimle beraber acı çekiyor ve artık buna bir son vermeli

'Evet bir son vermeli 'dedim bunu sesli bir şekilde söylediğimi fark ettiğimde şaşkınlıkla elimi ağzıma götürdüm hemen Bora'nın yanına gitmek için kapıya yöneldiğimde anında

duraksadım ve düşündüm şöyle bir üzerime baktım eşofman, yüzücü atlet, toplu saçlar ve berbat bir Azra:(ne demişti Bora buraya ilk geldiğimizde

"Tişörtlerim benden çok sana yakışıyor " aklıma gelen bu cümle ile gülümsedim ve tam zamanı ve en doğru zaman diye geçirdim içimden hemen Bora'nın dolabına yöneldim dolabın kapağını açıp tişörtlerinin olduğu rafa göz gezdirdim tişörtleri karıştırdım. Antalya'da giydiğim tişörtü bulduğumda hemen burnuma getirdim buram bura Bora kokuyordu kokusunu derin derin içime çektim ve hemen eşofmanımı ve atletimi çıkardım. bir çırpıda tişörtü üzerime geçirdim, toplu olan saçlarımı açıp aynada şöyle bir kendime baktım evet idare eder diye düşünerek odanın kapısına yöneldim ve kapıyı açıp çıktım yandaki odanın kapısına geldiğimde duraksadım,saniyeler sonra aşık olduğum adama sarılıp uyumanın heyecanı ile derin bir nefes alarak kapıyı açtım. Bora altında sadece eşofman üzeri çıplak yatağa gelişi güzel yatmış gözleri tavanda dururken bir anda yatakta doğruldu

O kadar şaşkındı ki

O kadar tatlı görünüyordu ki

Koşup üzerine atlamamak için kendimi zor tuttum beni görmesinin verdiği şaşkınlığı atlatıp hemen ayağa kalktığında kıpırdamadan anlamayan gözlerle bana bakıyordu. Kapıyı kapatıp ona baktım ve Bora

"Bir şey mi oldu ? " dediğinde

'Evet oldu ' dedim içimden

Sorduğunu yanlış anladığımı düşünerek

"Yani bir sorun mu var? " diye sorduğunda bu mükemmel adamın benim yüzümden daha fazla kahrolmasını istemediğimi anladım ve ona yaklaştım hala anlamayan gözlerle bana bakıyordu bir an üzerimi şöyle bir süzdü ve gözleri gözlerimi bulduğunda aramızda milimlik boşluk vardı. Bir saniye daha beklemeden kollarımı beline dolayarak sımsıkı sarıldım kalbimin diğer yarısına yıllardır deli gibi aşık olduğum adama. Bora nefesini tutmuş anın şokundan kurtulmaya çabalarken

"Bende seninle uyumayı özledim " dedim ve sanki mümkünmüş gibi sımsıkı tutundum ömrümün geri kalanında sarılacağım tek adama

Bora hiç tepki vermiyordu, yani sadece öyle duruyordu ne sarılıyor ne bir şey söylüyordu biraz geriye çekilip suratına baktığımda gözleri bir tuhaf bakıyordu ne diyeceğini bilemez bir şekilde anlamaz bir şekilde bakışmamız saniyeler sonra Bora'nın

"Eğer rüyaysa sakın uyandırma " dediğinde bozuldu ve ben titreyen elimle Bora'nın suratına dokundum o an Bora'nın gözleri kapandı sanki gerçek olup olmadığını ayırt etmeye çalışıyormuş gibi bir an yutkunduğun da

"Hissediyor musun ? " diye sordum ve Bora'nın gözleri açıldı işte o an gözlerinde özlemi gördüm Bora fısıltı gibi çıkan sesi ile

"Evet" dediğinde ona daha da yaklaştım burun burunaydık artık öpmesi milimlik eğilmeye bakıyordu ben

"O zaman gerçektir " dedim ve parmaklarımda yükselerek dudaklarımı o sıcacık dudaklarıyla birleştirdim.

Bora anında öpüşüme şefkatli bir öpüş ile karşılık verdi. Aklım bir anda tüm düşünceleri kovdu sanki düşüncelerim bile bu ana dokunmak istemiyor gibi bütün kötü anılar yok oldu. Bir tek Bora ve onun sıcaklığını hissediyordum Bora'nın elleri yüzümü kavradı öyle özlemle öpüyordu ki sanki bir daha öpemeyecekmiş gibi sakın, hiç acele etmeden, doyurucu bir tatlılıkla öpüyordu ve elleri yüzümden saçlarıma kaydığında bende ellerimi belinden çekip boynuna sardım hiç bırakmasın istiyordum, dudaklarını benden hiç çekmesin istiyordum ki öylede oldu. Ellerini saçlarımdan kalçalarıma indirip beni kucağına aldığında düşmemek için bacaklarımı beline sardım yüzüm onun yüzünden yukarıda kaldığından boynundaki ellerimi yüzüne yerleştirdim ve öpüşüne daha tutkulu daha arzulu karşılık verdim. Bora'nın zevkle inlemesi benim içimdeki kelebeklerin dahada hızlı kanat çırpmasına neden olurken sırtım yatakla göğsüm Bora ile buluştu. Bora'nın öpüşleri dudaklarımdan boynuma doğru indiğinde zevkten kapanan gözlerim korku ile açıldı aklıma Emir geldi 'kahretsin hayır hayır gelmemesi gerekiyor aklımın düşüncelerimin bana ihanet etmemesi gerekiyor' diye içimden geçirirken dudaklarının boynuma değmesiyle bir an çekecekmiş gibi oldum ve korkumu delen

" şşşş benim bebeğim " diyen

Bora'nın sahiplenici arzulu sesi oldu. Bütün korku dolu düşünceleri sanki sihirli bir değnek değmiş gibi toz olup uçurdu ve yine bir Bora ve bir ben kaldık odada Bora'nın elleri kalçamdan yukarıya doğru çıkıp tişörtümü kavradığı anda kafasını kaldırıp gözlerime izin ister gibi baktı. İstiyordum evet ve bu arzu ile yataкта doğrulup dudaklarına yapıştım. Bora öpüşüme yoğun bir arzu ile karşılık verirken eli tişörte tekrar gitti ve hiç beklemeden yukarı doğru sıyırdı. Hiç tereddüt etmeden çıkarması için kollarımı kaldırdım ve tişörtü çıkardığı gibi dudaklarıma tekrar yapıştı hiç aceleyle getirmes bir şekilde elleri omuzlarımı okşayarak sırtımda birleşti ve südyenimin kopçasını açıp kollarımdan çıkarıp kenara bıraktı. Elleri tekrar sırtımla buluştuğunda

bedenim heyecan ve zevk patlaması yaşıyordu ki bu duygunun bitmesini hiç ama hiç istemiyordum dudaklarını dudaklarımdan ayırıp boynuma yönlendi ve bıraktığı his tarif edilemezdi. Boynumdan göğüslerime doğru geçerken dudaklarının değdiği her yer alev alıyordu resmen ve tuttuğum nefesi zevkten küçük bir inleme ile bıraktım. Bora iki göğüs aramı öperek göbeğime kadar öpüşlerini devam ettirdi.

O kadar iyi o kadar mükemmel hissettiriyordu ki Tanrım bayılmamak elde değildi elleri üzerimdeki tek kumaş parçası olan alt iç çamaşıma geldiğinde onuda hiç acele etmeden çıkardı. Çırılçıplaktım artık, aşık olduğum adamın karşısında ruhumla, duygularımla, bedenimle çırılçıplaktım ve Bora gözlerini gözlerimden hiç ayırmadan eşofmanını çıkardı. Gözlerinde aşk vardı bakışı hayranlık doluydu ve bu bakışlar beni ona defalarca aşık ediyordu altındaki son parça olan baksırını da çıkardığında ikimizde çırılçıplak kalmıştık ve tam bacaklarımın ucunda duruyordu. Elleri bacaklarımı bulduğunda bir an titredim ve o deli heyecan daha fazla içimi doldurdu bacaklarımı iki yana ayırıp kendi bedenini açılan araya yerleştirdi ve üzerime uzanarak ellerini başımın iki yanına sabitledi. O mükemmel dudaklarını da dudaklarımla birleştirerek sakın ama arzulu öpüşüne devam ettiğinde hızlanan nefesinin arasından inlemeleri yükseldi. Öpüşmemiz bir süre devam ettikten sonra dudaklarını dudaklarımdan ayırıp kulağımın hizasına getirip

"Çok uzun zaman oldu kasma kendini " dediğinde aletini bacaklarımın arasında hissettim ve bu bir anda kasılmama neden olurken Bora

"Kasma kendini acımayacak bebeğim " diye fısıldadığında sanki onun sesini bekliyormuş gibi bedenim gevşedi bunu fark ettiği anda yavaşça kendini içime doğru itti o anda dünya dönmekten vazgeçti hissettiğim duygu ile Bora'ya sımsıkı sarıldım ve aldığım hazla tırnaklarımı sırtına geçirdiğimde boğuk bir şekilde inledi Onun inlemelerine kendi zevk inlemelerim ile karşılık verdiğimde kendimi 100 km'lik bir koşuda son sürat koşuyormuş gibi hissediyordum ve inlemeler arasında aldığım nefes sesi dolduruyordu odayı Bora'nın içimde yavaş yavaş gidip gelmeleri devam ederken içimde patlamaya hazırlanan bir volkan varmış gibiydi. Dudakları dudaklarımı boynumu yakıp kavurup beni delirtecek hale getirirken gözlerim zevkten kapanmış ve içimdeki volkan patlamaya yaklaşıyordu işte o an Bora o aklımı kaybetme mi sağlayan sesi ile fısıldadı yine kulağıma

"Aç gözlerini bebeğim" gözlerim sanki bu komutu beklercesine açıldı ve arzudan koyulaşmış bir çift gri göz ile karşılaştım tüm vücudum kasıldı nefesim kesildi, nefesimi ciğerlerimde patlamak üzere hapsetmişim sanki işte o anda Bora

"Şimdi bırak kendini " dedi ve içimde sıkışan volkan tüm coşkusu ile patladı, bedenim

alev aldı aynı anda Bora'da kasıldı ve onun içindeki volkanda tüm arzusu ile patladığında kafasını boynuma gömdü ikimizde nefesimizi düzene sokmak için biraz bekledikten sonra Bora başını gömdüğü boynumdan kaldırıp gözlerini gözlerime kitledi ve o kadar tatlı gülümsedi ki ben o bakışla başka bir aleme göçe bilirdim. Tatlı bakışını sürdürürken

"Hoş geldin bebeğim " dedi o büyülü sesi ile ve dudaklarını alnıma çıkarıp derin bir öpücük bıraktı. Yavaşça içimden çıkıp yana doğru devrilip beni göğsüne çekti ve kollarını da bedenime sarıp göğsüne sımsıkı bastırduğunda

"Hoş buldum her şeyim "dedim ve huzurlu karanlığa birbirimize sarılarak teslim ettik kendimizi...

Her ne kadar Bora'nın beni saran sıcacık kollarından çıkmak istemesem de güneş ışıkları ay kadar merhametli davranmıyor ve gözlerim ile girdiği savaşı zalim bir zafer ile kazandı ve uyanmamı sağladı.tam ensemde alıp verilen nefes ve sanki kaçacakmışım gibi beni saran kollar....

Bir kadın başka ne isteye bilir ki? dün gece yaşananlar aklıma geldiğinde her ne kadar utansam da mükemmel bir duyguydu. beni saran kollara daha da sokulduğumda kulağımın dibinde bir gülümseme hissettim. Aynı anda benni saran kolların dahada sıkıldığını... ve o büyülü ses Allah'ım bu ses bir gün kalp krizi geçirmeme neden olacak sanırım.. Bora'nın

"Günaydın bebeğim" demesine

"Günaydın her şeyim" diye karşılık verince bora

"Bu sese gerçekten aşığım" diye mırıldandı ve ben kıkırdama mı tutamadığım anda kendimi saniyesinde Bora'nın altında buldum. Bora bir eli ile yataktan destek alırken diğer eli ile yüzümü okşuyordu. Eli çeneme geldiğinde parmağı dudağımın üzerinde geziniyordu. o kadar tatlı görünüyordu ki resmen kalbe zarardı. bana o mükemmel gülüşünden hediye ettiğinde hediye mi memnuniyetle kabul edip bende ona gülümsememi gönderdim. O an dudakları dudaklarımı buldu ve derin şefkatli bir öpüşle beni sonsuzluğa hapsetti...

Mutfakta kahvaltı için hazırlık yaparken Bora'nın belimden sarılması ile sıçradım..

"hey özür dilerim korkutmak istemedim" diyerek geri çekilmek istediğinde kolundan kavrayıp gitmesine izin vermeyip

"Sadece dalmışım" dedim ve bana daha çok sarılmasına izin verdim.

Beraber kahvaltı hazırlayıp yedikten sonra saat çoktan 13:00 olmuştu. karşımda bilgisayarına gömülmüş sevgilime bakarken aklıma işler geldi ve hiç konuşmak istemesem de emir..bir anda pat diye

"Emir'e ne oldu" diye sordum ve Bora'ya baktım. çenesi kasıldı gözleri alev aldı ve o an yanlış bir soru sorduğum için lanet ettim ama geri dönüş yoktu bilmem lazımdı o pislige ne olduğunu bilmem gerekiyordu. Bora

"Aslında ölmesi gerekiyordu ama şimdilik hiç çıkamayacağı bir yerde" dediğinde

"Polise mi teslim ettiniz ? hapiste mi?" diye sordum. Bora yerinden kalkıp yanıma geldi ve o güçlü kolları ile beni sarıp sarmaladı ve boynuma bir öpücük kondurarak

"Ruh hastasıymış polise versek bile iki gün sonra çıkacaktı" dediğinde panikle

"Onu öldürmedin dimi ?" diye sordum

Bora gülerek

"İnan bana bunu gerçekten çok isterdim" dedi ve duraksadıktan sonra

"Yurt dışında bir kliniğe yatırıldı ve ömrümüz boyunca onu bir daha görmeyeceğiz" dedi ve ben bu söylediğine inanamaz bir ses tonu ile

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun" dedim ve devam ettim .

"Yani tedavisi bitiğinde oradan çıkabilir " dediğimde Bora

"Evet" dedi kollarını benden çekti , karşıma geçip önümde diz çöktü ve yüzümü avuçlarının arasına alarak

"Kenan amcaya eğer onu Türkiye sınırlarında herhangi bir yerde görürsem görmem önemli değil duyarsam bile bulurum ve size oğlunuzun mezarını bile göstermem dedim ve oda bana Emir'i tamamen iyileşse de Türkiye'ye getirmeyeceğine dair söz verdi." dedi ve devam etti

"Artık o şerefsizi konuşmanı sormanı merak etmeni istemiyorum dün akşam her şeyi ama her şeyi geride bıraktık tamam mı? güzelim " diye sorduğunda gözlerimi yere indirerek kafamı salladım Bora

"Gözlerime bak" diye seslenince gözlerine o dumanlı griliğe baktım

"Konuş" dedi ve ben

"Tamam " dediğimde

"Bir daha hiç bir şey de sessizliğe bürünmeyeceksin her ne olursa olsun susmayacaksın bunun bana ne kadar acı verdiğini tahmin bile edemezsin" dediğinde gözlerim dolmaya başlamıştı bile ve bunu gördüğünde sıkıntılı bir nefes verdi ve devam etti

"Ağlamayı da yasaklıyorum sana sevinçten bile olsa ağlamayacaksın" dedi ve yüzümü ıslatan göz yaşlarımı öperek silip dudaklarıma yapıştığında çalan kapı zili ile duraksadı ve gayet tehdit dolu bir ses tonu ile

"Eğer Merve ise onu 8. kattan atacağıma emin olabilirsiniz bıktım bu lanet kızıdan" dediğinde kendimi tutamadım ve kahkaha attığımda Bora

"Güldüğünde inanılmaz bir güzelliğe büründüğünü bir bilsen asla ağlamazsın" dedi ve ben ona tekrar tekrar aşık olabileceğimi hissettim..

Beni bırakıp kapıya yöneldi ve kapıyı açınca gelen kişi Yiğit'ti Yiğit şirketin avukatıydı ve işinde gerçekten çok başarılıydı 5 yıldır evliydi eşi de bizim şirkette Yiğit'in yardımcısı olarak bizimle çalışıyordu ve gerçekten örnek aldığım bir çifttiler Yiğit içeriye girdiğinde beni görmesinden her ne kadar tedirgin olsam da o sanki biliyormuş gibi gayet normal bir şekilde

"Merhaba Azra " dedi ve bende

"Merhaba Yiğit" diye karşılık verdiğim de duraksayıp Bora'ya baktı Bora

"İyi" diye karşılık verdiğin de Yiğit

"Çok şükür "diyerek bana gülümsedi.

Bora ile işleri çabuk bitti ve yiğit gittiğinde boraya

"Yiğit biliyor muydu ?" diye sorduğumda Bora bana bakarak kafasını salladı

" Yiğit bizim okuldandı hatırlamıyor musun öncesini sonrasını Emir'i ve su anki durumumuzu biliyor dediğinde "

"Hayır onu hiç görmedim okuldayken yani gördüysem de hatırlamıyorum" dedim ve Bora gülerek

"Seninle yaşadığımız geceden sonra ..." dedi ve duraksayıp ne tepki vereceğime baktı ve ben

"Sorun değil artık acı verici bir gece olarak görmüyorum" dediğimde rahatlamış bir

şekilde bana sarıldı ve devam etti..

"Sabahında sen gittikten sonra cafe'ye gittim Can ve diğer ahmaklar saçma sapan tebriklerde bulununca Yiğit bana tebriğini yüzüme attığı sert bir yumruk ile sundu " dedi ve gülümsemesini tutamayarak devam etti

"İnan 2 gün çenem kendine gelemedi " dediğinde kıkırdamamla beni dahada sıkı sarması bir oldu

"Kabul hak etmiştim" dedi ve devam etti

"Sonrasında zaten uzun bir süre benle konuşmadı ta ki senle ilgili onunla konuşana kadar seni korumada ve senden uzak durmam da çok etkili oldu" dediğinde

"Anlamadım nasıl" diye sordum Bora

"Sana sataşan erkekleri ya kendi hallediyor yada bana haber veriyordu ve sana yaklaşmaya kalktığımda beni durduruyordu.." dediğinde

"Bana yaklaşmaya mı çalışıyordun " diye sorduğumda

"Defalarca denedim ama ya cesaretim olmadı yada Yiğit'in tehdidi ile duraksadım " dediğinde

"Bunu neden yapıyordu "diye sordum Bora

"Bilmiyorum ama duygusal anlamda sana bir şey hissetmediğine eminim yoksa onu öldürürdüm" dediğinde

"Sanırım" diyerek söylediğini onayladım ve devam ettim

"Ve 5 yıllık evli eşi ile çocuk bekliyorlar "dedim.. Bora dahada çok gülerek

"Aylin ile evlilikleri tam film zaten " dediği de

"nasıl yanı " diyerek açıklamasını istedim ve oda öyle yaptı

"Yiğit ile benim okulum bitince babam bizi buraya staj için hapsetti çok sıkıcı geçiyordu ve Yiğit gerçekten stajyer gibi değilde sanki şirketin kadrolu avukatı gibiydi ve babam ona çok fazla iş yüklüyordu Aylin'de o yoğunlukta işe alındı. kızda bir tuhaflik olduğunu fark ediyordum ama sesimi çıkarmıyordum 1 yıl boyunca sorunsuz çalıştık sonra bir akşam mesai çıkışında Selim ben Çağlar ve Yiğit gecelere akalım dedik selim ile Çağlar önden gitti Yiğit'le bende işleri toparlayıp çıktık ki Yiğit ertesi gün Bursa'ya bir firma için sözleşme görüşmelerine gidecekti bir şey unutmuş Aylin'i aradı Aylin çıkalı çok

olmuştı ama sabah erken gelmesini isteyecekti telefon açılınca bir çığlık koptu hemen Yiğit'e ne oluyor diye sorduğumda yiğit telefonu dinledi dinledi ve arabayı son sürat sürmeye başladı ne olduğunu anlamadım ama sesimi çıkarmadan gideceğimiz yere kadar sabrettim Yiğit Bağcılar da bir mahalleye geldiğinde arabayı asfaltta çığlık attırarak durdurdu ve arabadan hızla indi o inince arkasından bende fırladım müstakil bir evin önünde durduğunda içeriden hala çığlık sesi geliyordu ki Yiğit kapıyı tek omuz darbesi ile kırdı içeri daldı arkasından bende girdim ve gördüklerime inanmadım Aylin kanlar içinde ağzı yüzü kolları dayak yemekten perişan olmuş ve artık aldığı darbelere dayanamamış bayılmıştı ve üzerindeki pislik halen vurmaya devam ediyordu yiğit adamı eline bir aldı ve bıraktığında sanırım 10 gün hastanede kaldı kızı aldığımız gibi hastaneye oradan da Yiğit'in evine götürdük Aylin toparlayınca gitmek istedi Yiğit izin vermedi " dediğinde

"Adam kimdi sevgilisi kocası falan mı ? " diye sorduğumda

"Babası" diye verdiği cevapla kanım çekildi ve

"Bir baba evladına bunu nasıl yapabilir " diye mırıldandığım anda Bora sıkıntılı bir nefes alıp beni göğsüne daha sıkı bastırıp

"Herkes bizim gibi şanslı doğmuyor evet babam zor biriydi çok zorladığı da oldu ama çok şükür iyi biriydi" dediğinde

"Kesinlikle " diyerek karşılık verdim. Ve

"eee " diyerek devam etmesini istedim

"Adam hastaneden çıkınca bunları buldu kızı tehdit etti hakaret etti Yiğit adamı yine dövdü kovdu ama bununla kalmadı kızın bütün sülalesi anası halası dayısı kıza rahat vermediler kıza Yiğit'in evinden gitmezse bu olayların bitmeyeceğini söyleyip tam gidiyordu ki Yiğit kolundan tuttuğu gibi nikah salonuna getirdi şahitleri de ben ve Selim oldu kıza söz verdi aynı evde arkadaş gibi 2 yıl geçineceğiz bu arada sende maddi durumunu ayarlayıp her şeyi yoluna koymaya çalışacaksın ayaklarının üzerinde durduğuna inandığımda boşanacağız dediğinde kız mecbur kabul etti ve evlendiler 1 yıl geçti 2 yıl geçti ve ben çekinerek de olsa Yiğit'e ne zaman boşanacaklarını sorduğumda Yiğit gayet net bir şekilde

"Hiç bir zaman " dedi ve ben şok oldum. Arası 3 yıl geçti ve yiğit

"Amca oluyorsun" dedi en az onlar kadar çok sevindim "dediğinde

"Aaaaa" diye tepki verdim Bora "Evet merhamet, cesaret ve yapılan iyilik Allah

tarafından aşk ile ödüllendirildi ve şimdide aşklarının meyvesini bekliyorlar "dediğinde başımı göğsünden kaldırarak gözlerine baktım gülümsedi ve burnuma bir öpücük kondurarak

"Siz kadınlar erkeklerin kalbi yok mu sanıyorsunuz " dedi ve kafasını olumsuz anlamada iki yana sallayarak

"Yanlış düşünüyorsunuz " dedi ve duraksadı gözlerini gözlerime sabitleyerek

"Erkekler doğru kişiyi görene kadar yanlış kişiler ile takılırlar doğru kişiyi görünce de asla bırakmazlar " dedi ve devam etti "Ben, Selim, Yiğit gibi ve sanırım Çağlar'ın da görmesi yakın " dediğinde içim sızladı Merve Çağlar'a aşıktı ve sanırım Çağlar için doğru kişi başkasıydı. Ama Bora'nın söylediği ile resmen şoka girdim

"Merve'nin Çağları sevdiğini biliyorum ve Çağlar'da onu görmek üzere"

"Neeee" diye çığlık attım ve

"Nereden biliyorsun " diye sordum çığlıklarına devam ederek Bora hastanede Merve seni görmek için benimle savaşırken Çağlar onu dışarıya çıkarmıştı zaten Emir'in evine de beraber gelmişlerdi onu yatıştırmak için çok çapa sarf ediyordu ve o günde öyle oldu onu bahçeye çıkardığında camdan bakıyordum ama Merve eşittir çene olduğundan susturmayı beceremedi. Ve Merve sınırı artık fazlasıyla zorladığında Çağlar onu dudaklarına yapışarak susturdu.." dediğinde gözlerimi inanamayarak açabildiğim kadar açtım..sonda duraksayarak

"Bu ondan hoşlandığı anlamına gelmiyor " dedim ve Bora

"Çağlar bu güne kadar hiç bir kadını dudaklarından öpmedi yani dudakları bakirdi "dediğinde anlamayan gözlerle ona baktım ve

"Yanii" diyerek açıklamaya geçti

"Çağlar öpüşmenin sadece aşka yakıştığını düşünen bir tiptir ve aşık olmadı bir kadını asla öpmeyecek di her yanımıza geldiğinde yanında getirdiği kıza

"Seni öptü mü?" diye sorardım ve hayır cevabını aldığımda kıza

"O zaman sana aşık değil diyerek takılırdım ve gerçekten de öyle olurdu" dediğinde

"Şimdi" dedim ve soru yağmuruna başladım

"O zaman seviyor mu? Merve ile ilgili bir şey dedi mi? daha sonra görüştüler mi ?şu anda çıkı...? daha lafımı bitirmeden Bora'nın dudakları dudaklarıma yapıştı ve beni

susturdu Bora derin bir öpüşmeden sonra geri çekildi ve suratında pis bir sırıtışla

"Gerçekten işe yarıyormuş" dediğinde onu yumruklayarak

"Pislikkkk" diye bağırdım tabi ki dudakları dudaklarıma tekrar yapıştı tam öpüşme derine gidiyordu ki kapının zili tekrar anın içine etti ve Bora

"Bu sefer kesin Merve ve ben Çağlar'a kavuşmadan Allah'a kavuşturacağım bu kızı" diyerek yerinden kalmaya yeltendiğinde

"Heyy dur dur ben açayım şaşırsın çok özledim hem onunda iyi olduğumu bilmeye hakkı var kahroluyor dur " dediğimde gülümseyerek

"Tamam ama benden uzak tut " dedi ve tam arkasını dönüp gidecekken birden döndü ve

"En fazla 1 saat sonra gidecek yoksa kolundan tuttuğum gibi kapının önüne koyarım " dediğinde sesi gayet ciddi geliyordu ve bu tehdidi ciddiye almam gerekiyordu.

Kapıya yaklaşıp hiç beklemeden kapıyı açtığımda karşımdaki hayatımda görmek isteyeceğim son insan bile değildi ve şu anda üstümde Bora'nın tişörtü ve karşımda tüm iğrençliğiyle bir adet Hande vardı lanet olsun

"Geçmişten gelen karanlık "

Karşımdaki Hande'nin bana pis pis bakmasına her ne kadar aldırış etmemeye çalışsam da bu kız insanı sıkacak şeyleri çok iyi biliyordu ve aramızdaki düşman bakışmaca Hande'nin

"ooo kimleri görüyorum senin amcan hasta ve onun yanında olman gerekmiyor muydu?" diyen iğrenç tondaki sesi oldu ve devam etti

"Senin burada ne işin var ? " diye sordu işte bu ses tonuda hırlamaydı ve ben artık bu kızdan çok sıkılmışım Bora ortada yoktu Hande'nin sesini duymuş olmalıydı ama ortaya çıkmıyordu tabi ya ne yapacağımı merak ediyor onun için çıkmıyordu tamam o

zaman bizde yapmamız gerekeni yapalım hadi bakalım Azra şu sürtüğe dersini verme zamanı geldi de geçiyor bile

"Bu soruyu benim sana sormam lazım Hande senin ne işin var burada" diye alayla sorduğumda sinirlenmeye başlamıştı bile

"Ne zamandan beri Bora'nın sürtüğü bana hesap soruyor " dediğin de küçük çaplı bir sinirlenme gelse de sakinliğim hemen geri kovdu

"Hiç kabullenmeyeceksin dimi ?" diye sorduğumda şaşırarak

"Neyi " diye sordu

"Bora ile beni " dedim ve

"Bora ve sen diye bir şey yok seviye atlamak için onu kullanıyorsun o kadar" dediğinde sesi sinirden kudurduğunu belli eden tonda çıkıyordu

"Sen ne için Bora'nın yanında olmak istiyorsun peki dur tahmin edeyim onu seviyorsun " dediğimde

"Evet " dedi bir çırpıda ve ben alaycılığımı hiç bozmadan

"İyi ama o seni sevmiyor yani sevseydi şu anda kapıyı açan sen olurdun sanırım" dediğimde gözleri sinirden alev aldı resmen

"Senide ne kadar sevdiği belliydi zamanında iddia malzemesi olduğunu unutma" dediğinde kalbim acımıştı işte bu vurucu darbeydi bunu her zaman yapıyor beni buradan yıkmayı başarıyordu ama bu sefer değil

"Ya evet iddia olayı " dedim ve Hande'ye bir adım yaklaşarak kollarımı göğsümde birleştirip ona baktım

"Hande neden mutsuz olduğunu neden sevilmediğini ve neden herkesin sana sürtük muamelesi yaptığını hiç düşündün m ?" diye sordum ve konuşmasına izin vermeden

"Dur dur ben söyleyeyim sende düşünme yeteneği de yok dimi " dedim ve devam ettim

"Evet biz Bora ile bir iddia sonucu taņıřtık ve birlikte olduk ama Bora benim ilkim di ve ondan başkası da olmadı artı Bora ile yıllar sonra karşılaştık ve beraberiz yani ben hala ilk gecemi verdiğim adamın kollarında onun kalbindeyim " dediğimde sinirden artık avuçlarını öyle sıkımıştı ki yumruğu bembeyaz olmuştu

"Peki" dedim ve ona biraz daha yaklaşarak

"Sen ilk geceni yaşadığın adamı hatırlıyor musun ?" diye sorduğumda Hande artık sinirden üstüme atlayacak pozisyondaydı ve

"Seni ilgilendirmez " dediğinde bende kafamı onaylar anlamında sallayarak

"Evet beni ilgilendirmez tıpkı Bora ile benim ilişkimin seni ilgilendirmediği gibi "dedim ve

"Şimdi Bora ve beni bir kenara bırak sevgilimin evine neden geldiğini söyle ve git çünkü seninle konuşmaktan daha zevkli şeyler yapabiliriz " dediğimde

"Bence de "diyen Bora arkamdan belime sarılıp boynuma bir öpücük kondurduğunda Hande'nin gözlerinin dolduğunu fark ettim peki üzüldüm mü? tabi ki hayır bu sürtük yüzünden az ağlamadım şimdi birazda o ağlasın Bora

"Hadi ama Hande seni içeriye almayacağız derdin ne ise söyle ve git istersen " dediğinde

"Proje için gelmiştim" dedi ve Bora

"Maille hallettik sanıyorum Selim bakıyor işlere bende mail yolu ile her şeyi görüyor gereken yerde de dönüyorum Azra'nın işlerini de Merve hallediyor " diye karşılık verince Hande

"Evden çalışacağım deyince bende bir uğramak istedim " dediğinde Bora sıkıntılı bir nefes vererek

"Evden çalışacağım derken evime gel üzerime atla demek istemedim Hande hayal dünyanın gerçekten şaşırtıcı " dediğinde bu lafı yiyen kız olmayı gerçekten istemezdim .. Hande bu laftan sonra bir hışımla kapıdan giderken Bora kapıyı kapatıp bana daha da çok sarıldı ve

"İşte böyle olmanı istiyorum muhtemelen şirkettekiler öğrenecektir laf diyen olursa Hande'ye yaptığının iki misli tepki vermen gerekecek ve hiç acımanı istemiyorum ben hep yanında ailemde mutlaka arkada olacak seni seviyorum ve bunu artık kimseden saklamak istemiyorum tamam mı güzelim "dediğinde kafamı tamam anlamında salladım ve Bora aynı anda

"Ne demiştim ben sana " diye hırlamasına

"Tamam Tamam " diyerek karşılık verdiğimde Bora kahkaha atarak dudaklarıma yapıştı

ve öpüşü o kadar arzulu o kadar istekli ve bir o kadarda baştan çıkarıcıydı eli tişörtümü kavrayıp yukarı sıyırdığında

"Hande gittiğinde göre zevkli şeyler kısmına geçebiliriz" diyerek beni bacaklarımı beline dolayacak şekilde kucaklayıp yatak odasına getirdiğinde tutkulu öpüşmemiz daha da şehfetlenerek devam ediyordu kahretsin bu adam gerçekten bu işi çok iyi biliyordu bu kadar zaman ona karşı koyabildiğim için kendimi bir kez daha tebrik etmek istiyorum ve kadınlar cemiyetinden plaket bekliyorum. Bora'nın beni yatağa yatırmasıyla öpüşü dahada sertleşince bende ona aynı sertlikte karşılık veriyordum ve Bora bir anda boynuma yönelip dişlerini tenime geçirdiğinde işte o an Emir lanet olsun Emir geldi gözümün önüne ve tokatları tekrar hissetmeye başladım kafasını boynuma gömmesi ısırmasıyla boynumda hissettiğim acı kahretsin gözümünden yaşlar akmaya başlamıştı vücudum kasılmıştı bile ve boğazımdan çıkan hıçkırığı tutamamıştım ki hıçkırığımı Bora'nın anında durmasını sağladı ve Bora'dan

"Kahretsin bebeğim özür dilerim " dedi ve hemen üzerimden kalkıp bana sıkıca sarılıp

"Canını mı acıttım ?" diye sordu hayır acıtmamış dı lanet olsun acıtmamış dı ben bu pisliğin görüntüsünden ne zaman kurtulacağım diye düşünürken bu düşünceler daha fazla hıçkırığa boğulmama sebep oldu

"Güzelim gerçekten özür dilerim canını acıtmak istemedim " dediğinde Bora'nın kendini daha fazla üzmesini istemiyordum ve hemen göğsünde doğrulup göz göze gelmemizi sağladım yüzü çok üzgündü hele gözleri, korku ile bakıyordu bana dudaklarına küçük bir öpücük bırakarak

"Canımı acıtmadın sadece ..." dedim ve sustuğumda başımı eğdim konuşmaya devam edemedim Bora derin bir nefes vererek

"Anladım güzelim anladım " dedi ve beni göğsüne daha çok bastırdı sonrada devam etti

"En zor kısmını atlattık bunu da atlatacağız " dedi ve

"Benim hatam tutamadım kendimi bu kadarına daha hazır değildin " dediğinde dün akşam yaşadıklarımız geldi aklıma yapmıştık yani birlikte olmuştuk gözlerimi tekrar Bora'ya çevirerek

"Ne kadarına anlamadım" dediğimde Bora

"Sert başladık daha yumuşak olması lazımdı güzelim" dedi ve devam etti

"Yani seninle sadece iki kere beraber olduk birini ise hiç hatırlamıyorsun hala benden

utanıyorsun ve bedenimi tanımıyorsun onun için erkendi "dediğinde ona hak vermiştim 26 yaşındayım ve bir kadını gerçi Bora'dan başka kimse olmamıştı ama halen çekingendim tabi bunda Emir pisliliğinin de katkısı çoktu lanet olsun Bora

"Üzgünüm bebeğim " diyerek beni alnımdan tekrar öptüğünde

"Dışarı çıkalım mı ? " diye sordum Bora kahkaha atarak

"Tamam hazırlan bakalım " dedi ve

"Yada dışarı çıkalım ama ben seni bir yere götürmek istiyorum" dediğinde

"Nereye ?" diye merakla sordum

"Güzel bir yer akşam yemeğini de orada yeriz " dediğinde

"Tamam" diyerek banyoya yöneldim...

Banyoda işim bittikten sonra üzerime rahat bir şeyler giyip hafif bir makyaj yapıp odadan çıktım. Bora çoktan giyinmiş ve beni bekliyordu nereye gideceğimize dair bir şey söylemese de gideceğimiz yerin onun için önemi çoktu ve buda benim meraklanma mı sağlamıştı..

Evden çıkıp arabaya bindiğimizde bu gün güneşin bizden taraf olduğunu düşünüyordum çünkü gerçekten evde harcanmayacak kadar güzel bir hava vardı. arabayı çalıştırıp Bora'nın beni götüreceği yere doğru hareket ettiğimizde içimde bir heyecan vardı.

1 saatlik araba yolculuğundan sonra Emirgan da çok güzel bir villanın önünde durduk. Ev gerçekten harikaydı tamam böyle evler görmemiş değildim ama bu ev gerçekten çok güzeldi kocaman kapısı açılıp içeriye girdiğimizde harika bir ön bahçesi vardı arabayı park edip indiğimizde burada ne işimizin olduğunu anlamak için Bora'ya baktım Bora

"Benim çocukluğum bu evde geçti 18 yaşına kadar burada yaşadım " dediğinde gözlerim yerinden çıkacak sandım gerçekten çok lüks bir hayat yaşamış diye geçirdim içimden kapıyı açıp içeriye girdiğimizde etrafa şöyle bir baktım her şey tertemiz görünüyordu ama burası gerçekten çok uzun yıllardır yalnızlığa terk edilmiş gibiydi. Bora evi gezdirmeye kocaman salondan başladı.

"Burası salonumuz o zamanlar Selim'le benim saklambaç oynama sahamız" dediğinde gülümsememi tutamadım ve etrafa şöyle bir baktım gerçekten tam saklambaç oynanacak yer çok fazla eşya vardı ve bir o kadar da büyüktü sonra elimden tutup mutfığa götürdü burası mutfak dediğinde aklına bir anı gelmiş gibi gülümsedi ona

baktığımda

"O zamanlar bir Ayşe ablamız vardı o kadar güzel çikolata damlalı kurabiye yapardı ki kokusuna koşup gelirdik ve tepsilere hucum ederdik her defasında da bizi elindeki kepçe ile kovalardı" dediğinde kahkahamı tutamadım eminim Bora çok yaramaz bir o kadarda tatlı bir çocuk olmuştur diye aklımdan geçirirken

"Şimdi nerede Ayşe ablanız " diye sordum Bora'nın suratından acı bir hüzün geçti ve

"Onu 12 yıl önce kaybettik kansermiş teşhis konulduğunda geç kalmıştık çok çabaladık babam annem çok hastanelere sayısız doktora gösterdiler ama bir 1.5 yıl dayanabildi annem Ayşe ablayı kaybettiğinde kız kardeşi ölmüş gibiydi" dediğinde içim burkuldu Melike hanım gerçekten tanıdığım bir çok patron ve sosyetik zengin milletinden gerçekten çok farklıydı altın gibi bir kalbi vardı.

Bora beni üst kattaki odalardan birine çıkardı ve tam kapıda durup gözlerime baktı ve

"Burasıda benim 18 yaşına kadar her türlü anımı paylaştığım odam" dediğinde içim heyecanla doldu Bora bu odada büyümüş bir çok gençlik hayalini bu odada kurmuş heyecanla içeriye girdiğimde harika bir oda olduğunu gördüm kahve ve siyah ağırlıklı, çok uzun zaman önce olsa bile modern dekore edilmiş ve gerçekten şık bir odaydı her yerde çılgın grupların resimleri, çılgın genç sözleri yazılı afişler, çok önceden kalma ve zamanının en lüks masa üstü bilgisayar, dart tahtası ve kitaplar, çok fazla bilim kurgu, macera kitabı ve bir sürü film vardı filmlere bakarken gördüğüm cd ile çılgık attım Titanik Bora'ya dönüp

"Yok artık" dediğimde Bora şaşırılmış vaziyette filme bakıyordu ve şaşırılmış suratı pis bir sırtmaya dönerek

"Sanırım o zaman bir kızı film izlemek için odama davet etmiş olmalıyım " dediğinde filmin jelatinin üzerinde olduğunu far kettim ve

"Filmi açmamışsınız bile" diyerek hırladığım da

"Sanırım filmi kendimiz çekmek istedik " dediğin de hala sırtıyordu ve bana doğru yaklaşıyordu söylediğini anlamayarak

"Nasıl yani " diye sorduğumda

"Filmi kendimiz çektik ama +18 olduğundan yayınlamadılar " dediğinde sinirle elimdeki filmi bırakıp hızla odandan çıkmaya kalktığımda Bora tek hamlede belimden yakalayıp dudaklarıma yapıştı ona karşı koyamadım ve beni öptükten sonra geri çekilip

"Kesin Hale'nin cd sidir kuzenimin annemi tanıyorsun sence beni bu evde odamda bir kızla bir başıma bırakır mıydı ?" dediğinde hakikaten Melike hanım buna asla izin vermezdi. Bora gözlerine bakarak

"Bu eve gelen tek kızsın " dedi ve dudaklarına bir öpücük kondurarak geri çekildi elimi tuttu ve

"Gel " diyerek beni odanın kapısından çıkarıp merdivenlere yönlendirdi. merdivenlerden inip arka bahçeye çıktığımızda ilerideki ağaçlığa doğru yürüdük ve ağaçlığın tam ortasında büyük bir ağacın üstüne yapılmış bir ağaç ev gördüğümde şaşırmıştım ve Bora'ya dönerek

"Ağaç evin mi var " diye sordum Bora evet anlamında başını salladığında İzmir'de ki ağaç evim aklıma geldi her sıkıldığımda kaçtığım ve Bora'ya

"Benimde İzmir'de bir ağaç evim var bu kadar büyük değil ama ben sığıyorum dediğimde gülmeye başladı ve

"Hadi çıkalım ne halde merak ediyorum dediğinde merdivenlerden çıkıp içine girdik içi çok güzeldi baya eskimişti ama yinede çok güzeldi küçük bir kitaplık vardı burada rafındaki kitaplara bakarken bir kitabı elime aldım Yalancı aşk kitabı odasında gördüğüm bir çok kitap dışında bu duygusal romantik bir kitaba benziyordu ama çok eski idi ve tozlanmıştı içindeki sayfalara göz gezdirirken bir fotoğraf içinden düştü

Eğilip yerden fotoğrafı aldığımda fotoğrafın bir kıza ait olduğunu gördüm çok güzel bir kıza çok güzel ve seksi bir kıza bora elimdeki fotoğrafı gördüğünde duraksadı suratındaki ifade anlaşılmıyordu sinir, hayal kırıklığı, öfke, özlem her şey okunabiliyordu. Gözlerini fotoğraftan alıp bana baktığında göz göze geldik ve sordum

"Bu kim?" diye Bora gözlerini resme çevirerek

"Beni aşktan soğutan ve boktan bir adam olmamı sağlayan sürtüğün teki" dediğinde ses tonundan elimin titrediğini hissettim Bora elimden fotoğrafı alarak avucunun içinde büktü ve basket atar gibi çöp kovasına attığında gözlerime daha sevgi ile baktı ve

"Bir gün anlatırım güzel bir hikaye değil " dediğinde anlayış göstererek ona sarıldım....

Ağaç evde bir çok hikayesini dinlemiştim Hale kuzeniydi ve İngiltere'de yaşıyordu Bora'nın dediğine bakılırsa burada tanıştığı bir turistin peşine takılmış ve herkes orada okumak için gittiğini sanırken o aşık olduğu adamla yaşamak için gitmiş dönmeye de hiç gerek görmüyormuş ama Bora onu çok çok özlemiş çok fazla anıları vardı

çoğunu anlattı ve artık gülmekten midem ağrımişti. Ağaç evde yaptığımız muhabbetle saatin nasıl geçtiğini anlamamıştık.

"Yemeği orada yeriz demiştin" dediğimde

"Evet" dedi ve ayağa kalktı elimi tutup beni de kaldırıp ağaç evden indik eve geçip mutfağa girdik..

Dolapta çok fazla bir şey yoktu ama yiyecek bir şeylerin olması beni şaşırtmıştı doğrusu sonuçta kullanılmayan bir evdi dolaptakileri gördüğümde Bora'ya baktım ve Bora soracağım şeyi anlayıp

"Bahçıvan ve güvenlik burada kalıyor onlar alıyordur bir şeyler" diye direk söylediğinde yemek için malzemeleri çıkartıp güzel bir sofr kurduk yemeğimizi yedikten sonra biraz daha vakit geçirip Bora'nın evine geri döndük..

Sabah her ne kadar uyanmak istemesem de Bora'nın öpüşleri uyanmam için fazla tahrik ediciydi ve başarmıştı da bu gün artık şirkete gitmem ve işlerimi yoluna koymam gerekiyordu herkes ortadan kaybolmamı her ne kadar amcamın hastalığına bağlasa da Hande muhakkak ortalığı karıştıracak dedikodular yaymıştır diye düşündükçe suratım iyice düşmüştü..

Hazırlanıp kahvaltımızı yaptığımızda çıkmak için artık hazırдық ve kapıya yöneldiğimiz anda Bora elimden tutup beni kendine çekti ve dudaklarıma yapıştı bu hareketi beni şaşırtsa da aslında biraz rahatlamaya ihtiyacım olduğu kesindi. Bora

"Gergin olmanı anlıyorum ama bunun yaşanması gerekiyor kimseye hesap vermek zorunda değilsin ne olursa olsun kendinden emin ol ben seni seviyorum ve kimseye de bunu ispatlamak zorunda değiliz bebeğim " dediğinde gülümsedim ve haklıydı beni seviyordu bende onu seviyordum diğerlerinin de canı cehenneme idi :))

Şirkete Bora'nın arabası ile gelip otoparka yanaştığımızda şirketin ultra kaşar sekreterlerinin karşımızda bize bakıyor olduğunu gördüm biraz tedirgin olsam da Bora

"Hadi bakalım onlara kimin olduğumu göster bebeğim " demesiyle kendime güvenim biraz daha artmıştı ve bu kaşarların haddini bildirebilirdim...

Arabadan inip Bora ile gülüşerek içeri girdiğimizde herkes bize bakıyordu ve gözleri ile bir ton soru soruyorlardı asansöre bindiğimizde asansördeki muhasebe elemanlarından Belgin'i gördüğümde gözleri bir Bora'da bir bende dolanıyordu ve artık dayanamayarak

"Hoş geldin Azra amcan nasıl diye sordu gülümseyerek

"Hoş bulduk iyi teşekkür ederim " karşılığını verdiğimde asansör kata gelmişti ve Bora ile indiğimizde gözlerime inanamadım Hasan bey, Selim, Çağlar, Merve Yiğit, Aylin beni bekliyordu beni gördüklerinde gözlerinde kocaman bir gülümseme vardı ki Merve hiç birine fırsat vermeden

"Hoş geldiiiiin" diyerek boynuma atladığında kesin boğacak sandım Bora öksürerek Merve'nin dikkatini çekemeyeceğini anladığında Merve'yi kolundan tuttuğu gibi benden uzaklaştırıp

"Boynunu kıracaksın kızın " diye hırladı Merve altta kalır mı

"AAA yeter ama patron falan demeyeceğim cırlayacam bak şimdi kaç gündür göstermiyorsunuz zaten bırakın da bari burada hasret gidereyim " dediğinde Çağlar arkadan kahkaha atarak

"Allah'tan cırlamadı abi ya bir de cırlasaydı ne olurdu " dediğinde Merve bir anda sus pus kesildi sanırım Çağlar'ın onun hakkında yorum yapmasından utanmıştı içimden 'ahh aşk insanı ne hallere sokuyorsun' diye geçirdiğimde Hasan bey

"Hoş geldin güzel kısım" diyerek sarıldı Selim

"Tatil iyi geçti sanırım ama baya işin var yeter bıktım işlerinizi alın üstümden" diyerek bana sarıldı ve geri çekildiğinde gözlerindeki samimiyetin her zerresini hissettim ve duygusal ses tonunu takınarak

"Hoş geldin Azra Şaka bir yana toparlanmana çok sevindim" dediğinde yüzüm düşmüştü ki Çağlar atladı

"Hoş geldin Azra inan gelmene o kadar sevindim ki yani Merve'yi artık zapt edemiyorduk yani bize de yazık diye düşünüyordum biraz da sen uğraşsan duacın oluruz " dediğinde kahkaha attım Merve dahada kızarıırken Çağlar Merve'ye dönüp

"Artık Bora'ya küfretmek için odama gelmesin dimi " dediğinde Merve'nin gözleri direk Bora'ya çevrildi Bora dik dik Merve'ye bakarak

"Bu gün senin için pekte iyi geçmeyecek sevgili asistanım " dediğinde Merve insan kaynaklarındaki Aylin'e dönüp

"Beyaz kağıt istiyorum " dedi ve hep birlikte kahkaha attık.

Merve Bora'ya

"Bora bey espiri bir yana ada yapıdan olan ziyaretçileriniz yeni ortağı ile toplantı

odasında ve proje taslakları masanızda Azra projede seninde sunumun var onun için seninde katılman lazım dediğinde

"Ada projesi " dedi hatırlamam için tamam hatırladım evet baya iyi hazırlanmıştım unuttuğum bir şey yoktu bunun üstesinden gelebilirdim Bora

"Tamam biz geçiyoruz o zaman " deyip bana göz kırptı

Toplantı salonundan içeriye girdiğimizde karşımızda 35 yaşlarında gençten bir adam ve yanında afet mi afet masmavi gözleri, biçimli dudakları, ve yüzü hiç yabancı olmayan bir bayan vardı. Gerçekten çok güzel bir kızdı. Dikkatim Bora'ya gittiğinde çenesi kaskatı olmuş, yumruklarını sıkmış, gözleri kırmızı görmüş boğa gibi kıza bakıyordu kız ise yarı tedirgin yarı cesaretli hangisini sergileyeceğine daha karar vermemiş gibi duruyorduk halen ne olduğunu çözmeye çalışıyordum. Genç adam

"Bora bey" diyerek elini uzattığında Bora kendini toparlayarak adamın elini sıktı ve adam yanında ki kıza dönerek

"Şirketimizin yeni ortağı Defne Kara " dediğinde Melike hanımın bana bahsettiği kızın adı geldi aklıma Defne demişti Bora'yı yıktı demişti ve o an aklıma gelen resimle dona kaldım ağaç evde kitabın arasından düşen resimdeki kızdı bu Bora'nın en kötü anısı kahretsin bu o kızdı kız elini

"Merhaba" diyerek Bora'ya uzattığında Bora'nın dişlerini nasıl sıktığını anlamak için çok dikkatli bakmak gerekmiyordu ve Bora

"Merhaba "diyerek kızıdan elini bir hışım da çekti ve masaya yöneldiğinde bir kaç günlük güzel anların artık bittiğini ve bu kızla başımın fena sıkıntıda olduğunu anladım Defne Kara soy adın gibi karanlığı getireceksin hayatımıza

"Bayan Sürtük 2"

Gerginlik haddinden fazla gerginlik vardı. Bora gerçek Bora gibi değildi onca zamandır tanıdığım adam yoktu şu anda karşımda daha 15 dakika öncesine kadar gözleri gülen

adamin şu anda aynı gülen gözlerinden ateş nefret fışkırıyordu. Bu kadar çok mu sevmişti bu kadını gerçi sevilmeyecek güzelliği de yoktu gerçekten çok güzel ve alımlıydı. Bora bu güzelliğe şu anda nefret ile bakıyordu.

"Evet başlayalım" diyen Bora karşı tarafın başlaması için gelen Taner beye baktığında Taner bey gayet rahat bir şekilde söze girdi

"şirketimizi tanıyorsunuz Bora bey daha öncede çalıştık sizinle gerçekten uyumlu ve güzel bir iş çıkardık " dediğinde haklıydı daha öncede çalışmıştık ama bu sefer farklı bir durum vardı ve Bora konuşmaya başladı.

"Yeni bir ortağınız var ve bu ortağınızı tanımıyoruz ne kadar güvenilir onu bir araştırmamız lazım " dediğinde Defne söze girdi

"Biz daha önceden de tanışıyoruz Bora iş konusunda iyi olduğumu biliyorsun " dediğinde Bora kıza öyle bir bakış attı ki bu bakışın sahibi olmayı gerçekten istemezdim

"Evet sizi daha önceden de tanıyorum Defne hanım ve gerçekten her şeyi berbat etmede çok başarılısınız" dediğinde kızın suratında ki kendinden emin ifade yerini bozulmuş bir surata bıraktı Taner bey

"Siz daha önceden de tanışıyor musunuz?" diye sorduğunda Defne

"Evet Bora ile biz" dediğinde daha lafını tamamlamadan Bora

"Dershane ve niversitenin 2 senesinde beraber okuduk " diyerek söze girdiğinde kız ikinci kez bozguna uğradı Taner bey

"Pek güzel anılara sahip değilsiniz anlaşılan ama işle özel hayatınızı karıştırmayacaksınız sanırım Bora bey "dediğinde Bora'nın daha da çok gerildiğini sıktığı çenesinden fark edebiliyordum

"Tabi ki Taner bey işle geçmiş birbirine karışmayacak fakat güvenmediğim kişiler ile bir işe başlamam önce yeni ortağınız referanslarını Azra hanıma ulaştırsın ve bizde hakkında biraz araştırma yapalım ondan sonra ikinci bir toplantı yapıp sunumlara geçelim " dediğinde bu sefer Taner beyin gerildiğini fark ettim Taner bey

"Bu kadar bytmenize anlam veremiyorum Bora bey zaten anlaşma için 1 aydır bekliyoruz ve proje için çok zaman kaybettik " dediğinde

"Son sözüm budur bir daha ki toplantıda görüşmek üzere Taner bey "dediğinde adam şaşkın ama bir o kadarda gergin bir şekilde masandan kalktı ve Defne'de aynı şekilde kalkarken Bora

"Sen kal bakalım biraz " dedi sesi buz gibiydi ve ürkütücüydü Defne bu sese rağmen suratına sırtmasını yerleştirerek kalkmak üzere olduğu sandalyesine tekrardan oturdu ve ben ne yapacağımı bilemeden öylece kaldım Defne ile göz göze geldiğimizde küçümseyici bir bakışla beni süzdü ve bana bakarak

"Senin de çıkman gerektiğini söylememiz mi gerekiyor " dediğinde duyduklarım la afalladım ve birden

"Pardon dalmışım kusu..." daha lafımı bitirmeden Bora'nın keskin sesi yankılandı odada

"Kıpırdama" dediğinde Bora ile göz göze geldik Defne tekrar söze girdi

"Elemanın önünde mi konuşacağız Bora "dedi ve Bora öldürücü bakışlarını Defne'ye çevirdiğinde kızın yutkunduğunu resmen fark ettim Bora derin bir nefes alarak

"Azra " dedi kız anlamayarak Bora'ya baktığında

"Adı Azra Çakmak ve kısa bir süre sonra Azra Yılmaz olacak konuşmalarına dikkat et "dediğinde Defne'nin suratı salak saçma bir hal aldı bir bana bir Bora'ya bakarken bende duyduğum cümlelerin şoku ile Bora'ya bakıyordum ve Bora

"Bebeğim bu Defne hayatımın en boktan 3 senesine imzasını atan kişi" dedi ve Defne'ye dönerek

"Gelelim konumuza " dedi ve yerinde biraz diklendi Defne'ye tam anlamıyla dönerek

"Onca sene sonra neden döndün" diye sordu Defne soru karşısında afallayarak duraksadıktan sonra

"Anlamadım ?" diye sorduğunda Bora patlamamak için kendini kontrol etmekte zorluk yaşıyormuş gibiydi derin ve sıkıntılı bir nefes alıp verdikten sonra tekrar

"O kadar şeyin içine edip gittikten sonra nasıl oluyor da benim karşıma çıkabiliyorsun çıkarın ne? " diye sorduğunda bir Bora'ya bir Defne'ya bakıyordum ki Defne

"İşle alakası olan şeyler değil Bora şu durum sadece tesadüf ve Taner bu işi almazsa batacak benim ortaklığım bile onu kurtaramaz" dediğinde Taner bey için gerçekten üzüldüm çok iyi bir iş adamıydı her zaman saygılıydı ve zamanından bu yana gerçekten çok iyi işler yapmıştık bir anda

"Ne zamandan beridir kendinden başka birilerini düşünüyorsun kendi çıkarın olmadan hareket ediyorsun ?" diyen Bora'nın bağırması resmen yerimden sıçramama neden

olurken Defne sanki ona hiç bağırmamış gibi rahat ve sakin kalmayı başarıyordu

"Bilmediğin çok şey var Bora öğrendiğinde söylediklerine pişman olacağın" dedi ve masadan tam kalkacağı sırada Bora'nın

"Yapma şunu !!!" diye gürlemesiyle gerisin geri sandalye ye oturdu ve

"Neyi " diye sordu Bora

"Yıllar öncede yaptığın onca şeyden sonra sadece bilmediğin çok şey var ama üzgünüm diyerek gittin şimdi yine aynı şeyi söylüyorsun " dediğinde Defne'nin yüzünden geldiğinden beridir ilk defa hüznün geçtiğini gördüm.

"Bunları bence baş başa konuşalım " dediğinde iki saniyelik üzüntü yerini sinsî bakışlara bırakmıştı ve artık dayanamayacağını hissederek konuşmalarına bodoslama daldım.

"Sizin derdiniz ne? "diye sorduğumda Bora'nın da Defne'nin de gözleri bana yöneldi ürksem de konuşmaya devam ettim

"Yani şu anda bu masada ada projesi için anlaşma yapılıyor olması gerekirken 12 yıl öncesinin hesabını sormaya kalkıyorsunuz " dediğimde Bora konuşmak için ağzını açmak üzereyken elimle susturup Defne'ye döndüm ve gayet kendimden emin bir sesle

"Referans ve bu güne kadar bulunmuş olduğunuz tüm projeleri ayrıntılı olarak mailime istiyorum gerekli araştırmayı yapıp ikinci bir toplantı için tekrar çağırırız Defne hanım" dediğimde Defne artık sinirden tüm bağlantılarını koparıp sandalyeden kalktığında bana keskin bir sesle

"Mail adresinizi verin bakalım Azra hanım" dediğinde hanım kelimesini vurgulu söylemeye çalışmıştı geri zekalı sürtük o daha Azra'yı tanımıyordu ve aynı alaylı ses tonumla

"Asistanımı arayıp ondan alın lütfen " dedim işte ipler o anda koptu sanırım ki Defne sinirle konuşmaya başladı "Sen sen kendini ne sanıyorsun bide asistanını arayıp mail adresini alacağım " dediğinde isterik bir kahkahada attı ve sinirle halen bana bakıyordu ki sakin bir şekilde yerimden kalktım ve olanca alaycılığım ile Defne'ye bakarak

"İsterseniz almayın ama benim onayım gerekli bu işi almanız için eğer bilgiler elime 2 gün içinde ulaşmazsa her ne iş için buraya geldiyseniz gerisin geri dönersiniz " dediğimde öfke ile ofisin kapısına doğru yürüdü ve kapıya elini koyarak geri döndü ve Bora'ya odaklanarak

"Bilmediğin o kadar fazla şey var ki öğrendiğinde çok pişman olacaksın derken çok ciddiym Bora " dedi ve aynı hışımla odadan çıktığında Bora'ya döndüm gözleri halen sinirle bakıyordu ama bilmediğim ne olabilir gibisinden düşündüğünün de farkındaydım elimi Bora'nın koluna koyarak hafif sıktım ve

"İyi misin?" diye sordum Bora yavaşça bana doğru döndüğünde gözlerinde acı vardı, hüznü vardı nasıl bir acı yaşatmıştı bu sürtük ona kahretsin öğrenmem lazımdı ama sormaya çekiniyordum gerçekten çekiniyordum Bora sessizliğini korurken ben oturduğum sandalyeden yavaşça kalktım ve Bora'ya dönerek

"Bende çıkayım yalnız kalmaya ihtiyacın var sanırım" dediğimde tam arkamı dönecektim ki kolumda Bora'nın kolunu hissetmemle ona çekilmem ve bana sarılması bir oldu

"Gitme " dediğinde içime bir acı saplandı sanki nasıl bir acı yaşamıştı ki görmesi yetmişti bu sürtüğü ve bir anda dağılmıştı.

"Bora iyi misin? " diye sorduğumda

"Şimdi değil güzelim şimdi değil" diye açıkladığında anlayış gösterdim şimdi değil diyorsa elbette anlatacaktır dimi diye düşünerek göğsünde azıcık uzaklaşarak gözlerine odaklandım gergin ortamı yumuşatmak için

"Bu toplantı odasını çok seviyorum biliyor musun ? " dediğimde anlamamış gibi suratıma baktı

"Unuttun mu?" diye fısıldadım gözlerine muzipçe bakarak bana ilk yakınlaşması bu toplantı odasında olmuştu anında kaşları havaya kalktı ve

"Dur kapıyı kilitleyeyim " demesiyle

"Hayırrr !! " diye çılgık atmam bir oldu aynı anda Bora kahkaha atarken ben utançtan kıpkırmızı oldum iki adımda yanıma gelerek yüzümü avuçlarının arasına aldı ve dudaklarıma küçücük bir öpücük kondurarak

"Yanımda olmana ihtiyacım var Azra ne olursa olsun yanımda olmana " dediğinde içime tarifi imkansız bir korku girdi ne için yanımda olmam lazım diye düşünürken karşımdaki adam Bora tamam önceden kötü şeyler yapmış olabilir beni haddinden fazla üzmüş olabilir ama ona güveniyordum ve her zaman da yanında olacaktım çünkü onu seviyordum Bora'nın gözlerine gülümseyerek baktım ve

"Sana güveniyorum ve her ne olursa olsun yanımdayım her şeyim " dediğimde gözleri bir kez daha aşkla bakıyordu bana sınıksız sarıldığında sanki göğsünü açıp içine almak

istiyormuş gibiydi. Ve biz sarılırken her zaman ki gibi anı bozan Merve kapıyı çalarak içeriye dalar anında Bora ile ayrıldığımızda Merve

"Şeyy pardon ben " dediğinde Bora

"Merve 2 etti üçüncüsünde yeminle kovarım kapı çalınınca içeriden onay bekliyoruz girmek için " dediğinde Merve bozulmuş gibi kafasını yere eğip

"Üzgünüm Bora bey "dediğinde öldürücü bakışlarımı Bora'ya çevirdim sinirini Merve'den çıkaramazdı Valla parçalardım. Bora Merve'nin haline derin bir nefes vererek

"Sen kusura bakma çok gergin bir toplantıydı" dedi Merve gülümseyerek

"Sorun değil ama Azra'yı çalmam lazım" dedi ve Bora

"Valla elimde kalacak bu kız bide yüz­süz anında şe­be­ğe bağ­lı­yor " dediğinde Merve beni çoktan kolumdan sürükleyerek odadan çıkarmaya çalışıyordu ki Bora'yı şu anda hiç taktığını sanmıyorum....

Merve'nin çılgın sorularına yetişmekte zorlanıyordum ve gerçekten toparlamam gereken çok fazla işim vardı bir an önce odama geçip bilgisayarına gömülmem gerekiyordu Merve'ye akşama bana gelmesi ve uzunca konuşacağımızın sözünü verdikten sonra elinden kurtulmuş ve odama girmiştım daha oturmamla kapının açılması bir oldu ki gelen kişi ile şeytanın bana cephe aldığını ve bugün tek uğraşının ben olduğumun onayını vermiş oldum...

"Hande kapı çalma adetin yok mu senin " diye sorduğumda

"Ne işi varmış onun burada "diye hışımla yönelttiği soru ile afalladım ve kendimi çabucak toparlayarak

"Kimin" dediğimde Hande gözlerini gözlerime dikerek

"Defne'nin " diye kükremesi ile şaşırmam iki katına çıkmıştı sürtük sürtüğü sevmezdi de bu kızın o sürtüğü bana sorması ve üstelik birde onunla dedikodu yapacağımı sanması gerçekten de salaklık değil miydi:)

"Bunu bana mı soruyorsun Hande " diye alayla sorduğumda

"Bence bu kadar rahat olmasan iyi edersin Azra " dediğinde sesi halen ciddi tonundaydı ve gerçekten can sıkıcı bir şekilde konuşmaya devam etti

"O Defne tanı mıyorsan bir kaç şey söyleyeyim " dedi

"Tanıyorum Bora'nın eski sevgilisi" dedim Hande yapmacık bir kahkaha attı ve tekrar gözlerini gözlerime diktiğinde o sinsi, o nefret dolu gözlerin dolduğunu gördüm hadi ama Bora'yı bu kızıdan bu kadar kıskandığından ağlıyor olamaz dimi diye düşünürken Hande'nin

"O katil Azra hemde iki kişinin katili " dediğinde benim alaycı tavrım yerini korkuya endişeye bıraktı

"Nassıl ka- katil" dediğimde

"Onun yaptıkları yüzünden Bora'nın ruhu öldü ve benim kardeşim gibi gördüğüm İpek " dediğinde şok oldum bu kızın birde arkadaşımı vardı diye düşünmeye devam ederken Hande tekrar konuştu

"Bak, zamanından bu yana sen beni, ben seni sevmiyorum tamam ama bu kızın, Bora'nın hayatına girmesine izin verme" dediğinde

"Sadece iş için burada Hande " diye açıklamaya çalıştığımda Hande hışımila oturduğu yerden kalktı ve hızla masama doğru gelip ellerini masaya dayayarak öne doğru eğildi ve gözlerini gözlerime dikerek

"O hiç bir zaman Bora'nın hayatına iş için girmez eğer geri geldiyse bir planı vardır Bora'yı seviyorsan onu ne yap et kendinizden uzak tut tek bir hatanda Bora'yı onun yanında bulursun ki bu gerçekten seni yıkar" dediğinde duyduklarıma inanamamıştım ne yani bu kız beni ve Bora'yı mı düşünmüştü? veee kıyamet kopabilirdi artık zira alametlerinden biri daha gerçekleşti :)...

Merve'nin soruları, Hande'nin nasihatları, gelen gidenin geçmiş olsun dilekleri, kimilerinin fesatlıkları, iş yoğunluğu vs vs vs derken bu gününde sonuna geldik ve son dakikalarda çalan kapım ile gözlerimi kapıya yönlendirdim tabi ki Merve işlerini toparlamış çantasını koluna takmış ve suratındaki kocaman sırtmasıyla dedikodu için eve gitmemizi bekliyordu.

Odadan çıkarken Bora'yı bir görsem dediğimde Merve'nin

"O çıktı" demesiyle duraksadım

"Bana haber vermenden mi?" Merve sıkıntılı bir şekilde

"Azra toplantıda ne oldu akşama kadar burnumdan getirdi valla onun için çıkarken bir şey sormadım ki yüzüme bile bakmadan gitti " dediğinde içten içe kırıldığımı hissettim yani yanımda olmana ihtiyacım var diyen adam hiç haber vermeden gidiyor kahretsin ne ara bu kadar dengesiz oldu bu adam çantamdan telefonumu alarak Bora'nın

numarasını tuşladım ve telefon çalmaya başladı

1.Çalış cevap yok

2. Çalış cevap yok

3. Çalış cevap yok

Ve açmayacağını düşündüğüm için kapatıp mesaj yazmaya karar verdim pekala böyle durumlarda Türk kızı %90 ne atar :) tabi ki trip bizde hakkımız olan tripi kullanalım bakalım

"Merve ile kendi evime geçiyorum" yazdım ve gönderdiğimde 2 saniye kadar gözüm telefonun ekranında takılı kaldı tamam 2 dk da olabilir tamam tamam 10 dk abartısız mesaj bekledim ve eve gidene kadar da ara ara telefona baktım kabul ediyorum ama cevap var mı ? tabi ki de hayır.

Eve geldiğimizde Merve'ye en başından sonuna ne var ne yok anlattım bazı durumlarda ona güvenip başından beridir anlatmadığım için kırılrsa da Bora'nın yaptıklarına bir o kadar şaşırmıştı ve oda beni çok sevdiğine onay vermiş Defne sürtüğüne dikkat etmem için uyarılmıştı Hande'ye sıra gelince kıyametin kopacağı konusunda benimle aynı fikirde olmasına kahkaha atarak gülmüştük..

Saat çoktan 00:30 olmuştu Bora'dan halen ne bir arama ne bir mesaj vardı yani onca saat boyunca o telefonu eline bir kez bile almadı mı? yani diye içimden geçirirken telefondan gelecek olan haberden ümidimi kesip masanın üzerine koydum ve üzerimi değiştirip özlediğim gecelikler den birini giyip sıcak olan yatağıma girdim günün yorgunluğu ile hemen uykuya teslim oldum

Kapıdan gelen tıkırtılar ile gözlerimi araladığımda içimi büyük bir korku kapladı ki Bora'nın evine gitmediğim için şu anda kendimi boğmak istiyordum. Kahretsin yatağım yanındaki masadan telefonumu aldığımda gecenin daha 02:30'u olduğunu görmemle içimdeki korkunun artması bir oldu o kadar olay üzerine birde hırsız olayını bu bünye kaldırmaz yahu diyerek sessizce yataktan kalktım parmaklarımın üzerinde sessizce kapıya doğru yaklaştım ve yine sessiz olmaya özen göstererek salona doğru yöneldim salonun ışığı yanıyorken birden kapandı ve bu daha çok korkmama neden olmuştu girişteki masanın üzerinde bulunan vazoyu elime alarak sessiz sesiz salona doğru ilerlediğimde ellerim artık titremeye başlamıştı karşıma neyin yada nasıl bir öküzü çıkacağını bilmiyordum ki belimden sarılan kollarla çılgılığı bastım ve elimdeki vazoyu sarılan kişinin kafasına geçirdiğimde

"Siktir Azra " diye yankılanan sesi duymamla ışığı açmam bir oldu

"Kahretsin Bora"

"Ultra Seksi "

"Gerçekten vazoyu kafamda kırmak zorunda mıydın ?" diyen Bora'ya

"Gerçekten evime hırsız gibi girmek zorunda mıydın? " diye söylediğime inanamayarak kaşlarını kaldırdı ve hayret dolu gözlerle bir süre baktıktan sonra

"Hırsız gibi mi ? dedi ve devam etti

"Lanet olsun anahtarım vardı " dediğinde onu nereden bulduğu konusunda saçma bir soruyu sormayı aklımdan bile geçirmedi

"Hem hırsız olsaydım emin ol seni görünce kalpten giderdim" dediğinde suratındaki çarpık gülüşten bir anlam çıkarmaya çalışıyordum

"Gerçi şu anda da bir sıkışma hissediyorum ama " diyerek devam ettiğinde halen ne söylediğini anlamaya çalışıyordum ki onun gülüşü artık piç bir sırıtmaya dönmüştü ve

"Bu seferki krem rengi ha kurdeleler de ayrı şıklık katmış" dediğinde köşeli olan jeton nihayet düşmüştü.. 'siktir şu anda krem rengi şeffaf kıcımın dibinde biten ve içimi komple gösteren bez parçası evet seksi hatta ultra seksi bez parçası ile duruyor olamam dimi' diye içimden her ne kadar geçirsem de Bora'nın kahkahası yankılandı salonumda ve Bora

"Kesinlikle ultra seksi bez parçası ile karşımda duruyorsun" dedi tamam içimden geçirmiyor muşum ok buda ne kadar salak olduğumun kanıtı olsun dedim içimden evet bu seferkini içimden söylemeyi başarmıştım

Halen elimdeki tendirdiyotla başını temizlemeye çalışıyordum ki kahkahasına dayanamayarak pamuğu bastırdım ve kahkahası acı bir inlemeye döndüğünde zafer gülüşümü suratıma yerleştirdim.

Pansuman işi bittiğinde Bora salondaydı vazoun öyle ağır olmaması sadece başında küçücük bir çizik hasarı vermişti zaten benim abartmam dı. O salonda otururken

çıkardığı beyaz gömleğe gitti gözüm onun olan tişörtleri gömlekleri giymeyi seviyordum ve bu üzerimdeki ultra seksi kıyafetten kurtulmam gerekiyordu gömleği kaptığım gibi banyoya gittim ve hemen üzerimi değiştirdim.

Üzerimde onun gömleği ile salonun kapısında görüldüğüm de küçük çapta bir şaşkınlık yaşasa da gözlerinde o piç bakışı görebiliyordum

"Bu daha seksi yalnız" dediğinde vücudumdaki bütün kanın yanaklarıma pompalandığını hissedebiliyordum ki artık yanaklarım yanmaya başlamıştı:)

Aramızdaki çekimi mutfığa doğru giderek bozduğunda peltek peltek yürüyerek peşine takıldım tezgahın üzerindeki ketıla su koydu ve ısınması için düğmesine basıp dolaptan iki tane kupa çıkardığı esnada onu daha rahat izleyebilmek için tezgahın üzerine zıplayıp oturdum bir an dikkati bana kaydığında gülümseyerek başını iki yana salladı ve kupalara kahve koyabilmek için dolaplara yöneldi bütün dolap kapaklarını araştırdı fakat kahve benim başımın üstündeki dolapta duruyordu ve bunu fark ettiğin de sırtması iyice piçleşmişti ah kahretsin bu adama bu seksilik yasaklanmalıydı gerçekten çok baştan çıkarıcı bir sırtması vardı. Kahveyi almak için bulunduğum tarafa gözlerimin içine olanca seksiliğiyle bakarak yaklaştı ve tam önümde durdu kolları kapağı açmak için uzandığında halen gözleri gözlerimde idi ve bu gerçekten işkence gibi bir duyguydu kahve dolabın içinde biraz ilerideydi ve onu görebilmek için kafasını kaldırıp biraz daha yaklaştığında boynu tüm baştan çıkarıcılığıyla önümde kalmıştı ve gerçekten dayanılacak gibi değildi ve dayanamadım da :) milimlik uzağımda olan boynuna dudaklarımı değdirdiğim de kasıldığını ve düzenli olan nefesinin hızlandığını fak ettim evet hoşuna gitmişti ve fena halde etkilenmişti. geri çekilmemesinin vermiş olduğu cesaretle dudaklarımı boynuna daha fazla gömdüğüm de hızlanan nefesinin arasından inlediğini duydum ve ellerimi çıplak olan vücuduna değdirdim kasılmış olan kaslarının her birini hissedebiliyordum ellerini dayamış olduğu dolaptan çekmeyerek başını aşağıya doğru eğdi ve göz göze geldiğimizde bana baktığı saliseler içimin dahada çok yanmasına ve onu daha çok istememe neden oluyordu

"Ne kadar baş döndürücü olduğunun farkında mısın" diye mırıldandığında cevap vermemi bile beklemeden dudakları dudaklarımla buluştu öpüşü arzuluydu ve bir o kadar da baş döndürücü lanet olsun bıraktığı hisle ağızımdan çıkan inlemelere engel olamıyordum ki dolaba dayamış olduğu ellerini çıplak kalçalarım da hissettiğimde inlemelerim dahada fazla artmıştı öpüşmemiz arzulu bir şekilde devam ederken suyun kaynadığını haber veren ketılın düğmesi attığında öpüşünün arasından

"Su kaynadı sanırım" diyebildim Bora kalçalarımıdan kavrayarak beni tezgahtan ayırdığında

"Daha iyi bir nikotin biliyorum " dedi ve yatak odasına doğru yürüdü düşmemek için ayaklarımı beline sarmıştım ve öpüşmeye devam ediyorduk kısa bir süre sonra sırtımla yatağım birleşti. Bora hiç vakit kaybetmeden pantolonunu çıkarmış ve üstüme uzanmıştı beni öpmeye devam ederek gömleğin düğmelerini tek tek açtı öpüşleri dudaklarımdan boynuma boynumdan göğüslerime inerken tutamadığım inlemelerim onunkilerle karışıp odayı çınlatıyordu kısa bir süre sonra onu içimde hissettiğimde inlemeler artık çığlığa dönüşmüştü ve gerçekten harika bir his bırakıyordu git gelleri hızlı değildi fakat yavaşta değildi ki bedenimi uçurabiliyor içimdeki volkanı fena halde tetikliyordu hareketleri öpüşleri hızlandığında kasıldığımı hissettim oda hissetmiş olacak ki hareketleri darbe halinde olmaya başlamıştı içimdeki volkan patlamak için son noktaya ulaştığında Bora'nın sesi yankılandı kulağımda

"Gel bebeğim" dedi ve içimdeki volkan bu emri beklercesine patladığında çığlık çığlığa kasılmıştım ki saliseler sonrasında Bora boğucu inlemesi ile patladı ve patlamanın getirdiği rahatlıkla üzerime yığıldı. Bir kez daha ona aşık olmuştum bana dokunuşuna, hissettirdiklerine, bu duyguya, bu yaşadıklarımı başka biri ile yaşayabilmem imkansızdı bu beden hatta bu ruh ona aitti ne onun bir başkasına bu tarifi imkansız duyguyu yaşattığını düşünebilirdim nede bir başkası ile yaşadığımı o benimdi ve bende onundum. Kahretsin bu çok farklı bir şeydi tarif edilecek yada anlatılabilecek bir şey değil sadece yaşanabilecek bir şeydi

İkimizde nefesi düzene girdiğinde içimden çıkıp yanıma uzandı ve beni o şefkatli kolları ile göğsüne çektiğinde bir kaç saniye sessizliğin bizi ele almasına izin verdik ve bir süre sonra

"Her ne olursa olsun kendini suçlamaman gerekiyor" diyerek ben bozдум derin bir nefes alarak

"Sadece benim hatamdı" diye karşılık vererek bozdu kendi sessizliğini ve devam etti

"Her şeyi anlatacağım ama şu anı şu güzel anı geçmişin karanlığı ile bozmak istemiyorum " dediğinde ona tekrar anlayış gösterip sıkıca sarıldım ve sessizliğin bizi tekrar ele geçirmesine izin verip huzurlu bir uykuya kendimizi teslim ettik.

Sabahın ilk ışıkları içimi ısıtıp gözlerimle olan savaşını kazandığında yatakta Bora'nın olmadığını hissettim sessizce yataktan çıkıp banyoya girdim ve bir duş aldıktan sonra kıyafetlerimi giyerek salona geçtiğimde Bora camın kenarında telefonda biri ile ses tonu gayet ciddi bir konuşma yapıyordu

"Ne zaman geldiğini bilmiyorum ama dün benim karşıma çıktı" dedi telefondaki kişiye

"Hayır gelmesi beni şaşırtmadı bir gün döneceğini biliyordum zaten" dediğinde konunun Defne olduğunu anlamamak salaklık olurdu.

"Hayır !!" diye bağırması olduğum yerde sıçramama neden olurken Bora beni fark etmiş ve telefondaki her kimse ona

"Sonra konuşalım" diyerek kapatmıştı

Gülümseyerek yanıma gelip kolları ile beni sarıp dudaklarıma bir öpücük bıraktıktan sonra

"Günaydın güzellik" dedi ve

"Günaydın " karşılığını verdiğimde

"Gizlice telefon görüşmelerini dinlemenin bir cezası vardır biliyor musun?" diye sorduğunda

"Ne öyle bir ceza sistemi mi var "diye sordum çemkirme modun da

"Tabi ki mesela telefonda konuşanı dinlediğin anlaşılırsa cezan bu " diyerek o kusursuz dudaklarını dudaklarımla birleştirip tutkulu bir öpüşle aklımı başımdan aldı resmen ah o dili yok mu ağzımı talan eden o dili bu adama verilmemesi gereken bir organ olduğunu geçiriyordum içimden ki Bora alt dudağımla emerek dudaklarımdan ayrıldığında gözleri yine piç bir sırıtişla yüzüme bakıyordu ve

"Eğer telefonda konuşanı dinlerken yakalanırsan ki en acımasız kısmı bu oluyor" dediğinde çoktan çığlıklarım arasında beni kucağına almış ve yatak odasının yolunu tutuştuk.

Zor bela bedenimden ayırmayı başardığım Bora'yı yine aynı işkence ile şirketin otoparkına getirmiş olmanın verdiği zaferle yüzüm gülüyordu ki Bora gerçekten bu durumdan hiç memnun değildi.

İkimizde ofislerimizin bulunduğu kata geldiğimizde çevremizdeki çalışanların o rahatsız edici, kıskanç, fesat, iğneli bakışları üzerimizdeydi ve Bora onlara hiç aldırış etmeden elimi tutuyor çekme çabalarıma da olumsuz karşılık veriyordu. ofisinin önüne geldiğimizde Merve'nin sesini duyduk

"Bora bey Hande hanım odanızda " dedi canı fena sıkın görünüyordu bu durumunu birazdan soracaktım ama

"Ben odama geçeyim " dedim sıkıntılı bir şekilde Bora ise kolumu hiç bırakmadan beni

kendi odasına sürükledi

Kapıyı sertçe açıp içeriye el ele girdiğimizde Hande'nin yüzü kıskançlığın verdiği sinirle değil farklı bir öfke ile kaplıydı ki bu gerçekten çok sıkıcı bir durumdu

"Hande dün akşamda konuştuk sabahın köründe burada olmanı gerektirecek durum ne" diye Bora öfke ile bağırduğında nasıl yani dün akşam Hande'nin yanında mıydı lanet olsun saatlerce ondan haber bekledim o ise bu sürtüğün yanındaydı ve hiç umursamamıştı öyle mi? Hande

"Bir an önce çözüme kavuşmalı " dediğinde Bora dahada sinirle

"Bende biliyorum ne olacaksa bir an önce olması gerektiğini ama ilk önce gerçek niyetinin ne olduğunu öğrenmemiz gerekiyor " dedi Hande

"Can da gelirse iş çıkırından çıkar biliyorsun dimi" dediğinde artık dayanamayarak

"Yeter ama " diye bağırıp ikisininde dikkatini çektim

"Defne kim , derdi ne , zamanında ne yaptı en önemlisi siz neyden bu kadar korkuyor ve defnenin gerisin geri gitmesini istiyordunuz? " diye tane tane sorduğumda Bora ile göz göze geldim oda farkındaydı artık tahammül sınırlarımın taşıdığını ve bir cevap almadan susmaya çağımı Bora

"Defne benim eski sevgilim" dediğinde

"Bunu biliyorum" dedim karşılık olarak ve o esnada Hande lafa girdi

"Aynı zamanda benim kuzenim ve en yakın arkadaşım onun yüzünden öldü" dediğinde yuhh işte bu şok tabi sürtüklük dersini kimden aldığı belli oluyor Hande diye geçirdim içimden

"Tamam arkadaşının ölümüne nasıl sebep oldu bu kız" diye sorduğumda kapı birden açıldı ve içeriye bayan 2. sürtük giriş yaptı çok güzel ve alımlı görünüyor olması sinirlerimi bozmuyor desem yanlış olur ama yinede karşısında zayıf durmamam gerektiğini biliyordum gülümseyerek

"Konunun baş kahramanı teşrif ettiğine göre ondan dinleyelim" dedim gayet dalga geçer modda Defne

"Benden bahsediliyor sanırım " diye söze girdiğinde Hande birazdan boğazına yapışacağım bakışı atıyordu Defne'ye

"oo kuzenimde buradaymış" diyen Defne

"Senin kuzenin olduğum için utanıyorum" karşılığını aldı Hande'den ve araya direk bodoslama dalarak

"Defne Hande'nin arkadaşının aynı zamanda Bora'nın da kardeşi gibi gördüğü kızın "dediğinde Hande

"İpek "diye hırladığında bende düzelterek

"İpek'in nasıl öldüğünü anlatmak ister misin? "diye sordum Defne bir anda hüzünlenmiş olsa da bu çok kısa sürdü ve

"Güçsüzlüğünden tabir yerindeyse salaklığından kendi canına kıydı "dediğinde Hande artık Defne'nin üzerine saldırmak için oturduğu yerden ayaklandı ve Defne'nin tek bir kelimesini bekler pozisyonda duruyordu

"Senin orospuluğun yüzünden ölmüş olabilir mi yada öldürülmüş " dediğinde Defne gözlerini pörtleterek

"İpek intihar etti Hande " diye ciyakladı

"Bu konuda şüpheler var dosya kapanmış olabilir ama bizim için kapanmadı " diyerek lafa girdi Bora

Defne " Neyse ne uyuşturucu kullanırken dozu fazla kaçırdı işte " dediğinde Hande

"İpek hiç uyuşturucu kullanmazdı Defne uyuşturucu senin işindi ve bulabileceği bir yerde yoktu " dediğinde Defne paniklemiş olacak ki el kol hareketleri ile konuşmasını sertleştirmeye çalışıyordu Bora

" Defne " dedi ve Defne ile göz göze geldiler

"Bu konu kapanmadı yıllar boyu İpek'in abisi Kerem, Can piçi ben hatta Tarık amca İpek'in üvey babası bu ölümü araştırıyoruz " dedi Defne ve Hande'nin ortasından geçerek benim yanıma geldi ve eli elimi kavrayarak Defne'ye baktı

"Her geçen gün ortaya bir şeyler çıktı ama aynı hızla çıkan şeyler kayboldu kimin yaptığına diyorum evet intihar ettiği varsayılsa da bize göre öldürüldü çünkü yaşaması için çok neden varken ölümü tercih etmesi için hiç bir neden yoktu ve umarım tahminlerimiz doğru çıkmaz yoksa senin üzerinde yapılacak olanlara aklın şaşar özellikle Kerem'in yapacaklarına" dediğinde Defne'nin yüzü kireç gibi olmuştu ve Bora devam etti konuşmasına

"Yerinde olsam Kerem ile karşılaşmamak için elimden geleni yapardım ki seni gördüğü

verde gebertir biliyorsun" dediğinde ikisininde suratına bakmaya fırsat bulamadan kolumdan çekirtmeye başladı

Şirketin koridoruna çıkarken Merve ile karşılaştık Bora Merve 'ye

"Azra'nın da benimde bu gününü iptal et şirkete gelmeyeceğiz " dediğinde Merve onun konuşma hızına bense ayak hızına yetişmeye çalışıyordum ki bu gerçekten çok zordu

"Bora hey Bora dur nereye " diye söylendiğim de Bora

"Her şeyi öğrenmeye " dedi sesi sertti öfkeliydi ve bileğimi gerçekten çok acıtıyordu

"Bora bileğim lütfen " diye bağırdığım anda durmasıyla sırtına yapışmam bir oldu ve bana dönerek özür dilercesine gözlerime ve elime baktı öküzü bileğimi o kadar çok sıkımişti ki kıpkırmızı olmuştu.

"Önemli değil şimdi biraz sakın olalım tamam mı?" dediğimde olumlu anlamda kafasını salladı ve çıkışa doğru yürüdük Bora'nın arabası tam kapıdaydı ve bütün gözlerde bizde ne var canım sanki ilk defa bizi görüyorlardı tamam el ele olmamız tabi ki her zaman görülen bir şey değildi ama abartmamak lazımdı dimi...

Bora arabaya binip hızla yol aldığı anda ikimizde sessizdik sanki konuşulacakların yorgunluğuna kendimizi hazırlar gibi tek kelime dahi etmiyorduk 1 saat kadar araba yolculuğunun ardından neresi olduğunu kestiremediğim bir alana geldik yemyeşil bir çimenlik vardı ki çiçeklerin haddi hesabı yoktu rengarenkti her yer ileride bir ağaç vardı ve çok dikkatli bakınca orada birde mezar olduğunu fark ettim Bora elimden tutup beni mezara doğru yürüttüğünde karşı tepki vermeden sessizce yanında yürümeye başladım... mezarın oraya geldiğimizde mezar taşında İpek Salman yazıyordu birde resmini koymuşlar isminin yanına nasılda güzel bir kızmış tıpkı melek gibi derler ya onun gibi işte

Mezarın yanına gidip elini mezar taşına süren Bora'ya çok dikkatli bakıyordum ki onun bu yıkılmış halini daha önce hiç görmediğime yemin bile edebilirdim.Bir sürelik sessizliğin ardından gözleri beni bulan Bora

"İpek " dedi mezarı göstererek

"Burada benim yüzümden yatıyor benim hatam benim umursamazlığım yüzünden " dediğinde devam etmesi için sustum

"Yapma demişti, gitme demişti, inanma ona demişti ama her defasında beni paylaşmak istemiyor gibi saçma bir hisle inanmadım ona " dediğinde artık bu parça parça anlatılanlardan sıkılmıştım ve Bora'ya yardım edebilmem için en başından sonuna

adam akıllı anlatması gerekiyordu bu düşüncemin verdiği cesaretle yanına eğildim ve elinin üstüne elimi koyarak

"Anlat bana " dedim artık anlatmasını dileyerek...

"Ben Seninim"

"Anlat bana " dedikten sonra uzun ama bana sonsuzluk gibi gelen bir süre gözlerime baktıktan sonra derin bir nefes alarak söze başladı

"İpek çocukluğumdan beridir sahip olmadığım kız kardeşim gibiydi Selim içinde öyle Can Selim ben İpek çocukluğumuzdan beri aynı okullarda aynı yerlerde büyüdük ve İpek Can'a sırlıslıkla aşıkta ta o zamanlarda Can lisede ipek'in onu sevdiğini anladı ama kabul etmedi ona bir şans bile vermemek için kaçtı. Sonra İpek bizim okulu kazanınca işler değişti Can ne kadar hayır dese de İpek'i sevmeye başlamıştı hatta aşık olmuştu piç Defne ile dersane de tanıştık o zamanlar babasının durumu ciddi iyiydi şirketler evler arabalar ama üniversitenin 1. senesinde durumları kötüye gitmeye başladı ilgisiz bir aileydiler Defne ile hiç ilgilenmez kendi alemlerinde takılırlardı Defne çok farklı insanlar ile takılırdı garip barlar, garip arkadaşlar beni de sürüklemeye başladı onu seviyordum Azra sırf yanında çocuk gibi kalmayayım diye gitmek istediği her ortama onunla beraber gittim, içtiği her şeyi içtim, yediği her boka ortak oldum sonra bir baktım ki uyuşturucu bağımlısı, okulla alakası olmayan, çevresinde saçma sapan insanlar olan bir çocuk olmuşum. Etrafımdan her kez gitti annem babam Selim Can'da İpek'in ısrarlarıyla duruyordu yanımda ki İpek her defasında bana gitme diyordu kullanma diyordu Defne yanıma geldiğinde kovmaya kalkıyor onu uzaklaştırmaya çalışıyordu ve ben her defasında onu kırıyordum bir gün Defne'nin babası tamamen iflasını ilan edecekti İpek'in üvey babası var babası küçükken öldü ve annesi de bu adamla evlendikten 4 yıl sonra öldü İpek'e kalan dehşet mirasın yönetiminde üvey babası duruyordu bir gün Defne ile cafe de oturuyoruz sudan sebepten kavga çıkardı sonra kalktı gitti arası 2 saat geçti bir mesaj Defne Can'ın evinde diye anlam veremedim ve kalkıp eve gittim anahtar bende de vardı ve kapıyı açıp içeri girdiğimde o iğrenç zevk sesleri yankılanıyordu odada arkamdan İpek'te geldi onunda telefonuna mesaj gitmiş bilinmeyen bir numaradan odanın kapısını açtığımızda o iğrenç görüntü

önümüzdeydi ben Can'a saldırırken İpek arkasını dönüp gitti uzun bir süre kavga dövüş devam etti sonra onları pisliklerinde bırakıp İpek'in evine gittim kapıyı çaldım yok, aradım yok sonra kapıyı kırıp içeri girdim evde yoktu 2 gün ortada yoktu sonra polisler haber verdi burada tam bu ağacın dibinde fazla doz uyuşturucudan ölmüş " dediğinde kanım çekildi resmen

"Uyuşturucu ile intihar mı etmiş" diye sorduğumda Bora'nın yorgun gözleri gözlerimi buldu ve kafasını olumsuz anlamda salladı

"O uyuşturucu kullanmazdı Azra nerede satıldığını lanet olsun neye benzediğini bile bilmezdi ilaç olsa anlarım bileklerini kesme asma falan ok de uyuşturucu hiç kullanmadığı bir şey ile insan nasıl intihar eder ki hemde koluna enjekte ederek " dediğinde bu bana da biraz tuhaf geldi ama devam etmesi içim susmayı tercih ettim

" Sonra Defne'nin babası İpek'in üvey babası ile ortaklık anlaşması imzaladı ve iflastan kurtuldu Defne bilmediğin çok şey var dedi siktir olup gitti, Can o gün Defne'nin içtiği kolaya bir şey kattığını ve ne yaptığını dahi bilmediğini söyledi, İpek kayıtlara sevgilisinin onu aldatması sonucu intihar ederek hayatına son verdi şeklinde geçildi. Taki Kerem abisi Polonya'dan çıkıp gelene kadar o geldiğinde Defne yurt dışında sırta kalem bastı üvey babası Kerem ile birlikte aramalara başladı konuyu didik didik ettik ama hiç bir sonuç hiç bir kapıya çıkmıyor geldiğimiz noktaya geri dönüyoruz " dediğinde söze girdim

"Kerem neden yurt dışındaydı" diye sordum

"O annesi bu adam ile evlenince uzun bir süre sabretti ama sonra okulu bitip kendi işini yapmaya kalkınca tüm mirası reddedip yurt dışına çıktı"dediğinde dışarıdan izleyici biri olarak anlattıkları kafama yerleşti ve bulduğum sonuç pek hoşuna gitmeyecek de olsa dile getirdim

"İpek ile üvey babasının arası nasıldı ?" şaşırmış olsa da sorumu cevapladı

"Adam tüm işleri yönettiği sürece İpek öz kızı gibi oluyor onu hep koruyup kolluyordu ama İpek işler ile ilgili bir atak yaptığında geriliyor saf dışı bırakmak içinde onun eğitimi öne sürüyordu." dediğinde kafamı anladığımı belirterek salladım ve

"Tamam bu pek hoşuna gitmeyecek ama birde bu taraftan bak konuya " dedim ve onay beklercesine suratına baktığımda olumlu anlamda kafasını sallamasından cesaretlenerek

"Defne'nin babası iflas edecekti ve İpek'in üvey babası yardım edip onu bu durumdan kurtarmak istedi ama İpek tüm işletmenin tek yönetiminde ve imzası lazım İpek

Defne'yi senin hayatında istemiyor sana zarar verdiğini düşünüyor ve işletmesinin Defne'nin babasının şirketine yardım etmesini kabul etmiyor yani İpek'in üvey babasının yetki sahibi olabilmesi için ya İpek'in vekalet vermesi yada ortadan kalkması gerekiyordu. Defne İpek'in zayıf noktasını biliyordu ve onu oradan vurdu sonrada damardan uyuşturucu verilip ölmesi sağladı ve onu buraya getirip bıraktılar intihar süsü vererek sonrada herkes işine döndü ortaklık imzalandı, şirketler toparlandı, Defne zengin hayatına döndü mirasta üvey babaya kaldı çünkü Kerem zaten mirası reddetti " dediğimde Bora gözlerime dehşetle bakıyordu ne yani söylediklerime inanmadı mı saçma mı buldu diye içimden geçirirken

"Hande " dedi tereddütle ve devam etti

"Hande ile bu konuyu konuştunuz mu "diye sorduğunda direk

"Hayır" dedim

"Oda aynı kurguyu yapmıştı bire bir ama her hangi bir delil bulamadık " dediğinde

"Bu seçenek üzerinden gidebiliriz " dedim elini daha çok sıkarak

"Bak Defne'nin projesini kabul edelim düşmanın ne kadar gözünün önünde olursa o kadar hatasını görürsün bu geldiyse bir şey için gelmiştir dediniz ya görelim bakalım ne için gelmiş her hareketini takip edelim her şeyini araştıralım tamam mı elbet açık verecektir " dediğimde olumlu anlamda kafasını salladı ve bana sımsıkı sarıldı

Mezarlıktan sonra şirkete geri dönmektense dışarıda vakit geçirmeyi tercih ettik ve her ne kadar zamanın geçmesini istemesek de akşam olmuş ve eve gelmişti saat baya geç olunca artık yatma zamanı geldiğini fark etmiş ve yatağa doğru yöneldiğimizde Bora'nın kolumu tutup beni durdurmasıyla ona döndüm

"Sence de artık şu evlilik işini halletmemiz gerekmiyor mu ? " diye sorduğunda gözlerim fal taşı gibi açıldı ne yani 'evlilik işi' bu kadar basit mi görüyordu bu işi diye içimden öfke ile geçirdiğimde Bora cevap beklercesine gözlerime bakıyordu

"Bence biraz daha bekleye bilir " diyerek yatağa girdim ve Bora'nın sıkıntılı bir nefes vererek yanıma gelip yatmasını izledim kollarını belime dolayıp beni kendine daha da çok çektiğinde saçlarımı öpüp

"İyi geceler bebeğim" dedi

"İyi geceler her şeyim "diyerek karşılık verdim ve gözlerimi kapadım...

Sabahın ışıkları küçücük odamı aydınlatırken Bora'dan önce uyanmanın verdiği huzurla

yanımda uyuyan Yunan Tanrısı gibi olan adamı tüm aşkımla izlemeye koyuldum. Harika saçları vardı dehşet yüz haltları ve vücudundaki kasların seksiliğini dile bile getirmiyorum bu harika ötesi adam bana evlenelim diyordu ve ben daha zaman var diyorum şu an içimdeki sürtük beni tekmelemek istese de ben bir kadını ve hayatımda tek kişi olan Bora'nın bana güzel bir evlenme teklifi etmesini hak ediyordum sonuçta 50 defa evlenmiyoruz. Tamam öyle şaşalı bir evlenme teklifi istemiyorum ama beni Emir'in elinden kurtardıktan sonra

"Evlenelim "demesini de tekliften saymıyorum :) ben içimden bunları geçirirken Bora keyif dolu sesi ile mırıldandı

"Ne dikizledin be " dediğinde gözlerim kocaman oldu ve tabi ki hemen inkar etmeye çalıştım

"Dikizlemedim" diye çemkirdiğim de Bora

" Tam yarım saattir beni izliyorsun " dedi

"Hayır tam yarım saattir ayı uykundan ne zaman uyanırsın da üstümden kalkarsın diye bekliyorum" dediğimde Bora'nın kahkahası kulaklarımda çınladı ki şu anda öl dese ölürdüm tamam ile büyülenmiş gibi ona bakıyordum. Bora

"Kim kimin üstünde acaba" diye alayla bedenimi işaret ettiğinde deve kuşu gibi kafamı toprağa sokmak istedim ve hiç çıkarmamayı diledim resmen adamın üstünde yatıyorum kahretsın hemen üzerinden çekilmeye kalktığımda tek hamlede beni altına aldı ve tek eli ile yanağımı okşayarak

"Utandın mı sen" diye sordu utandım evet ne var bunda diye her ne kadar içimden çemkirsem de dışımdan sadece kızarmakla yetindim. Bora

"Üzerimde de yatabilirsin altımda da "dediğinde gözlerim kocaman olmuş ve içimden yuhhhhhh diye bağıırıyordum ki devam etti

"Kıza bilirsin de, sevebilirsin de, durup dururken sarılabılır hiç bir neden yokken öpebilir, karşı cinsten kıskanabilir, beni isteyebilir hatta istediğinden daha fazlasını da isteyebilirsin " dediğinde artık söylediklerinin büyüüne kapılmış yüzüne odaklanmışım o kadar yakışıklı ve tatlıydı ki karşında onu öpmeden 2 dk durabilen kadına ödül verilmeliydi ki en son söylediği cümle ile kalbimi söküp ona vermek istedim

"Bunların hepsini istediğin zaman yapabilirsin ve her zamanda karşılığını alırsın çünkü ben seninim ve sen senin olana istediğini yapa bilirsin "dedi ve dudaklarıma

mükemmel bir öpücük kondurarak

"Tabi bende bu saydıklarımı ve daha daha fazlasını yapabilirim " ve keyifli surat ifadesi ile

"Çünkü sende benimsin " dedi sonrasında da dudaklarımı dudakları ile örttü:))

İşe gitmek için her ne kadar Bora ile resmen savaşırsak da şirketin kapısında olmanın verdiği zaferle sırtıyordum resmen. Ofise geçtiğimde yorucu bir gün olacağının sinyalini veren bir çok mail ile karşılaştım çoğu devam eden projelerin dökümanlarıydı ve gerçekten çok fazlaydılar harıl harıl çalışmaya devam ederken mail kutuma düşen yeni bir mail dikkatimi çekti Defne Kara dan gelen mail

Maili açıp baktığımda bulunmuş olduğu projeler ve detaylı referanslar dikkat çekiciydi ki bu kadının hikayesini bilmesem cidden onunla çalışmaktan büyük zevk alabilirdim. Tabi ki mailin altındaki not bütün bu olumlu düşüncelerimi yok edebilecek sürtüklükteydi

"Referans ve projeleri gönderdim olumsuz hiç bir detay yok tabi sen Bora'yı kaybetmekten korktuğun için engellemeye çalışmazsan" harbiden sürtük yani tescilli tastikli...

Bora ile konuşmamızdan sonra kabul maili atmamda bir sakınca olmadığı için hemen mail yazmaya başladım

"Defne hanım özel hayat ile iş hayatını bir birine karıştırmayacak kadar profesyonel çalışırım bu yüzden sizde bu kurallara uyarsanız iyi edersiniz proje için Taner bey ile yarın 12:00 da yılmaz inşaatta toplantıya bekleniyorsunuz

not: benim olan şeyler için endişelenmem ve Bora'nın sevgisine de kendi sevgime de fazlasıyla güvenirim" yazarak gönder sekmesine tıkladım..

Çok geçmeden maile cevap geldi

"Güvenin çok uzun sürmeyecek emin olabilirsin yarın 12:00 görüşmek üzere" yazan maili okuduğumda sinirim tavan yapsa da moralimi bozmamak için farklı işlere koyuldum o ne derse desin Bora beni seviyordu ve ben onun sevgisine sonsuz güveniyordum.

Yorucu bir günün sonunda bütün işlerimi toparlamanın verdiği huzurla bilgisayarımı kapadım ve toparlanıp ofisimden çıktım Bora'nın odasına gittiğimde Merve de çıkmak

üzereydi ve Bora'nın çoktan çıktığını söylediğinde yine içimden beni görmeden gittiği için kırgınlıkla dolu bir kızgınlık geçirsem de kesinlikle geçerli bir nedeni olduğunu düşündüm.

Eve gelip duş almam yemek yemem ve tv izlememin ardından saatin oldukça geç olması dikkatimi çekti ve telefonumu elime alıp herhangi bir arama mesaj olup olmadığını kontrol ettim var mı tabiki yok ...

Sabah olduğunda yatağımda Bora ile uyanmamanın verdiği kırıklıkla kalktım ve hazırlanıp işe gittim kahretsin ki Bora halen gelmemiştii ki bu gerçekten artık can sıkıcı olmaya başlamıştı tam umutsuzlukla odasından çıkıyordum ki Bora kapıda göründü odasına girip dudaklarıma yapışmasıyla kırgınlığım geçmek üzereydi ki yumuşamadan onu kendimden uzaklaştırdım ve

"Dünden biridir neden kayıp olduğunun bir açıklaması var mı?" diye sordum ve o umursamaz bir tonda

"Evdeydim" dedi

"Evdeydin?" diye anlamamış gibi sorduğumda gayet rahat bir ses tonu ile

"Evet evdeydim "dediğinde sinirlendiğimi hatta sinirden kudurmak üzere olduğumu fark ettim

"Keşke haber verseydin merak etmezdim bende " diye yarı sitem yarı sinirli bir şekilde sorduğumda alaycı bir surat ifadesiyle

"Oturduğun yerde merak edeceğine sen arasaydın yada süpriz yapıp gelseydin" dediğinde söylediğine gerçekten çok şaşırmış hatta dumur olmuşum ve

"Bende dün akşam beni ne zaman merak edeceksin yada özleyip çıkıp geleceksin diye geç saate kadar bekledim ama çokta umursamadığını fark edince çok zevk almasam da yastığıma sarılıp uyudum" dedi ve masasına geçip umursamaz bir şekilde bilgisayarını açtı ve işe koyuldu öküüz artık orada dikilmekten sıkıldığımda

"Çıksam iyi olacak sanırım yoğun görünüyorsun " dediğimde sadece başını sallamakla yetindi bununda verdiği sinirle tam arkamı dönüp gidecektim ki aklıma Defne geldi tekrar hızla Bora'ya dönüp

"Dünde konuştuğumuz gibi ada yapı ile 12:00 toplantımız var " dedim ve onun bir şey söylemesine izin vermeden odasından hızla çıktım. Bu neydi şimdi tamam düşününce mantıklı bende aramadım sadece oturduğum yerde merak ettim arayabilir yada çıkıp yanına gidebilirdim ama bu kadar soğukluğu hak etmemi gerektirecek bir olay değildi

dimi

Saat 12:00 olduğunda kapımın açılmasıyla kapıda anlamsızca bana bakan Bora'yı gördüğümde toplantı saatinin geldiğini ve gerçekten sıkıcı bir toplantı olacağını anlamıştım Bora'nın arkasından giren Hande ile sinirlerim iyice gerilirken Bora ben geçiyorum siz gelirsiniz dedi ve Hande sürtüğü ile beni baş başa bıraktı lanet olsun hande ile beni baş başa bıraktıuuuuuu

"Azra" diyen handeye

"Hande " diyerek karşılık verdim odadan çıkan Bora'yı işaret ederek

"Sanırım gerginsiniz biraz " dediğinde artık sinirime hakim olmayarak

"Seni ilgilendiren konularda konuşmayı denesen" dedim ve masamda ki proje ile ilgili dosyaları toplamaya başladım Hande yavaş adımlarla yanıma gelip tam karşımdaki sandalyeye oturup gözlerini bana diktiğinde

"Neeee " diye çıktım

"Sorun olduğu kesin ama toplantınız Defne ile aranızdaki bu gerginliği belli edersen onun eline koz vermiş olursun unutma onun ne zaman nereden vuracağı belli olmaz" dediğinde

"Ne yapmaya çalıştığını anlamıyorum daha 2 hafta öncesine kadar karşımda Bora'yı tavlamak için savaştan sendin ve şimdi de karşıma geçmiş bana akıl mı veriyorsun "
dediğimde garip gülümsemelerinden birini gönderdi ve

"Bora üniversitede kaldı Azra tamam denemek istemedim değil ama onun evinde seni yanında gördüğüm gün bitti gerçekten birbirinizi seviyorsunuz ve sen onu benden çok hak ediyorsun geçmişte yaptıklarım için özür dilemem bir şeyi değiştirir mi bilmem ama özür dilerim o zamanlar gerçekten sorunluydum ve aynı acı Bora'nın da hayatında vardı ve onu acımı paylaştığı için kaybetmek istemiyordum" dediğinde bu gün yeterince çok şok olduğumu ve artık şok kapasitemi doldurduğumu düşündüm Hande konuşmaya devam etti

"Bak onu seviyorsun oda seni ve Defne yaptıklarının bedelini ödemeli Bora sana anlattığını söyledi o kıza karşı dikkatli ol karşındakinin zaafını fazlasıyla kullanan bir kız ve gerçekten tehlikeli tamam Bora seni seviyor ama onun seni üzmesi için illa Bora'nın onu sevmesi veya seni hayatından çıkarması gerekemeyebilir saldırıları gerçekten çok acımasız olabilir dikkat et" dediğinde "Toplantıya sende mi geliyorsun " diye sordum olumlu anlamda kafasını salladığında

"Bak seni dostum olarak görmüyorum ve görebileceğimi de sanmıyorum ama düşüncen için teşekkür ederim evet o kızdı rahatsız oluyorum ama halledemeyeceğim bir şey yok " dediğimde elini tokalaşmak için uzattığında yüzündeki gülümseme gerçekten samimi gelse de uzattığı eli sıkarak

"Yinede sana güvenmiyorum Hande" dedim ve oda gülümseyerek

"En iyi dostluklar nefret ile başlar Azra" dedi ve ben artık üst üste gelen şoklardan bayılmak üzereydim bu 1 numaralı sürtük bana dostluk elini mi uzatıyordu daha 2 hafta öncesine kadar Bora ile beni yakıştırmayan Hande kıyamet gerçekten artık kopabilir zira dünyanın sonu geldi çünkü Hande sanırım insan oluyor....

Yaşamış olduğum şokları hazmetmeye çalışarak toplantı odasının önüne geldiğimde başımın döndüğünü hissettim ve bir an sendelediğim de Hande kolumu tutup dengemi sağlamama yardımcı oldu ve

"Heyy iyi misin yüzün kireç gibi oldu" dedi tamam bu kadarı yeterli toplu kendini Azra ve kendine gel sadece her şey çok hızlı geliyor ve gerçekten şaşırtıcı oluyor ama bu sendelemeni gerektirecek bir durum değil diye içimden geçirerek Hande'ye döndüm ve

"Yorucu bir gün sıkıntı yok" dedim ve kapıdan içeri girdik

Karşımda tüm seksiliği ile tam Bora'nın karşısını kurulmuş sürtüklüğün kraliçeliğini eline almış bir adet Defne ve tüm suratsızlığıyla bana bakan Bora Allah'ım bu günü sağ salim sonlandıra bilirim kimse hiç bir şekilde karşımda duramaz diye içimden geçirerek sırtımı dikleştirdim ve Bora'nın yanındaki sandalyede yerimi aldım.

Defne Hande'nin toplantıda bulunmasını her ne kadar olumsuzca eleştirse de Hande gayet net ve kendiden beklenmeyecek kadar ustalıkla anlattı ve Defne'nin susmasını sağladı Bora 1 saatlik toplantıda bir kez bile yüzüme bakmadı ve tek bir göz temasında bulunmadı bu gerçekten saçmaydı ve gerçekten can sıkıcı bir durumdu... toplantı sonunda Defne'nin

"Bu güzel anlaşmayı kutlamamız gerekiyor Bora tıpkı eski günlerdeki gibi beraber " dediğinde Hande de bende nefret saçan bakışlarla Defne'ye bakıyorduk ki bakışmayı

"Hiç bir şeyin eskisi gibi olduğunu sanmıyorum Defne sadece bir iş anlaşması o kadar " diyen Bora'nın lafları oldu Defne

"O zaman bir iş yemeği olur Azra ve Hande'de katılır tabi gelmek ister...." daha lafını bitirmeden Bora söze net bir ses tonu ile girdi

"Gerek olduğunu sanmıyorum ki bizim Azra ile Kapodokya'ya başka bir iş için 1

haftalığına gitmemiz gerekiyor ama istersen Hande ile kutlaya bilirsin pek zevk alacağını sanmıyorum ama "dediğinde Defne'nin suratı asılmış Hande'nin suratı zafer kazanmış benim suratımda kesin nereden çıktığı belli olmayan Kapodokya seyahati yüzünden çok geçiyor haldeydi ve Hande Defne odadan çıktıklarında Bora'ya dönüp

"Kapadokya nereden çıktı " diye sorduğumda Bora yine hiç yüzüme bakmayarak

"İstersen gitmeyelim Defne ile yemeğe gidelim ama pek eğleneceğini sanmıyorum " dediğinde önündeki evraklar topladı yine hiç yüzüme bakmayarak ayağa kalktı ve kapıya doğru giderken yarın sabah saat 10:00 hava limanının da ol uçak 11:15 de" dedi ve suratıma hiç bakmayarak kapıdan çıktı. Nasıl ya ne oldu tüm bu soğukluk neden şimdi sırf onun aramasını bekledim aramadım ve sabahında da neden aramadığını sordum diye mi oturduğum yerden bir hızla kalktığımda aynı hızla başım döndü ve sandalyeme geri yapıştım kahretsin bu iki oldu ve gerçekten tansiyonum düştü gözlerim karardığında odanın döndüğünü hissediyordum ki sadece hatırladığım sandalyeden etrafın dönmesine dayanamayıp düştüğüm gerisi zifiri karanlık.....

"Evet"

Gözlerimi açtığımda ne olduğuna dair her hangi bir fikir yoktu ve tek hatırladığım toplantı odasının etrafımda döndüğüydü.

Şu anda ise şöyle bir etrafta baktığımda Bora'nın odasında onun masasının karşısındaki uzun siyah deri koltukta uzanıyor olduğumdu. Başım fena halde, evet çok fena halde ağrıyordu. Ayak ucumda oturan Bora, görüş alanıma girdiğinde koltuğa yaslanmış, ceketini çıkarmış, elini gözlerini kapatacak şekilde başına yaslamış oturuyordu.Kahretsin şu halimle bile gözüme çok seksi görünüyordu. Neyse bu terbiyesiz düşüncelerimi aklımdan kovup doğrulmaya kalktığımda Bora, beni fark etti ve hemen yerinden kalkıp omuzlarımdan tuttuğu gibi beni geri yatırdı.

"Kalkma" dedi ve beni geri yatırdıktan sonra ayağa kalktı ve hızla kapıya yönelip Merve'ye

"Kendine geldi yiyecek bir şeyler söyle ayranda koysunlar" dedi ve tekrar benim yanıma gelip, koltuğun kenarına oturup o görmeye alıştığım şefkatli bakışlarıyla gözlerime odaklandı.

"Bir gün gerçekten korkudan ölmeme sebep olacaksın" dedi eli ile yüzümü okşayarak konuşmaya devam etti

"Kahvaltı yapmadın dimi ilacını da almadın" dediğinde yaramazlık yapan küçük çocuklar gibi bakışlarını kaçırdığımda Bora, yüzüme doğru eğilip yüzümü ellerinin arasına alarak, gözlerine bakmamı sağladı ve dudaklarını dudaklarımla buluşturduğunda işte tüm açlığımın bittiği an diye geçirdim içimden. Derin bir öpüşten sonra

"Abarttım sanırım özürdilerim " dedi ve tam bir daha öpecekken kapı çaldı. ikimizde birbirimize bakıp gülümsediğimizde içeri girmemesinden kapının oradaakinin Merve olduğunu anlayabiliyorduk.Merve bir elinde tost ayran bulunan tepsi ve diğer diğer elini gözlerine kapatmış bir vaziyette içeri girdiğinde Bora, kahkahasını engellemek için dudaklarını bastırıyordu ki bununda pek yardımcı olmadığı kesindi ve merve'ye

"Gel şebek gel" dediğinde Merve

"Kusura bakmayın ama 2 saat gel demenizi bekleyemezdim "dedi Bora ile tekrar göz göze geldiğimizde kafasını olumsuz anlamda sallıyordu ki Merve elindekileri

"Bunlar bitecek Valla çok falan demem ağzına zorla tıkarım yeter ama her dakika kalp krızı riski ile dolaşmak istemiyorum senin yüzünden " dedi Bora,

"İlk defa evet, ilk defa şu cadaloz ile aynı fikirdeyim " dediğinde Merve karşımdaki koltuğa kurulmuş kollarını göğsünde birleştirmiş tam bir Anne edası ile bana bakıyordu ki Bora

"Tamam sen çıkabilirsin Merve ben yanıdayım " dedi Merve Bora'yı duymamak için resmen çaba sarfediyordu ki Bora

"Bak hiç üstüne alınıyor mu?" dedi Merve, bir anda ayağa fırlamış bu sefer göğsünde birleştirdiği ellerini beline yerleştirerek

"Ama Bora bey yani şikayet edeceğim sizi arkadaşımı çalışırsunuz" dediğinde Bora gayet yüksek sesle

"Kız geberteceğim Valla çık dışarı" diye bağırınca Merve iki üç adım geri gitse de vazgeçmeyerek

"Bu ne ya o benim arkadaşım ama" dediğinde Bora artık dayanamayarak

"Sen halen buradamısın " dedi ve koltuktan bir hışımla fırladığında merve, artık kurtuluşunun olmadığını anlayarak odadan ?çıktı. Bora'ya gülümseyerek

"Gerçekten çocuk gibisiniz " dediğimde

"Valla bu kız başka dilden anlamıyor" dedi

"O benim arkadaşım hatta kardeşim gibi anlıyor musun? Benim için endişeleniyor ve gerçekten üzülüyor" dedim

"Biliyorum bebeğim yoksa şimdiye her şeye burnunu sokuyor diye postalamıştım."dediğinde yanıma oturmuş ve bende tabağımdaki tost ve ayrı bitirmiştim. Tam kalkacaktım ki kapı tekrar çaldığında bu sefer Merve olmadığını anlamak zor değildi ki içeri tüm ihtişamı ile giren Hande idi ve

"Geçmiş olsun iyi misin?" dediğinde Bora ile birbirimize hayretle bakıyorduk

"İyiym saol" dediğimde

"Toplantıya girerken uyarmıştım ama" dediğinde Bora kızgın bir şekilde suratıma bakışlarını gönderiyordu ki

"O kadar kötü değildim" dediğimde olumsuz anlamda kafasını salladı ve Hande'nin olumlu konuşmaları ,Defne'nin davranışları, benim kendimi toparlamam derken mesai sonunu getirmiş,Bora tarafından evime getirilmiş ve gece geç saatlerde Kapadok'ya seyahati için hazırlanmak amacıyla evine dönmüştü. Bende yatağıma girmiş bu gün ki şokları heyecan kırılganlıkları bir kenara bırakıp, Bora ile geçireceğim 1 haftalık mükemmel seyahati düşündüm ve uykunun huzurlu kollarına kendimi bıraktım

Saat 09:00 ve ben tüm eşyalarım ile hazırdım. Kapıya çağırdığım taksi gelmiş ve hava limanı için çoktan yola çıkmıştım . alana geldiğimde alanın girişinde beni bekleyen meteor ah yunan tanrısı gibi tüm kadınların dikkatini çekmeyi başaran rüya adama baktığımda kendimi ne kadar şanslı hissettiğimi hatırladım ve kocaman gülümsemem ile Bora'ya sarılıp dudaklarına yapıştım ve tüm hayran gözlere bu meteor benim yavrularım çekin gözlerinizi şovunu yaptığımda Bora,

"Sanırım bu gün sana ait olduğumu her kez anladı ve bütün kismetlerimin hayalleri suya düştü." Dediğinde gayet alaycı bir tavırla koluna girerek

"Benim kismetlerim içinde çok büyük hayal kırıklığı oldu sanırım" didğimde Bora kolunu belime sararak kendine daha sıkı çekti ve bu sefer o dudaklarım arzulu bir

öpücük bırakarak geri çekildiğinde

"Onların hayallerini suya düşürmekle kalmam o suda boğarım sen benimsin kadın"
dedi gözlerine bakıp aynı ses tonunda

"Sende benimsin " dediğimde Bora'nın yüzü resmen ısıldadı ve ben o ısıldamaya tekrar tekrar aşık oldum yani bu adama aşık olunmazda ne yapılır ki....

Saat 12:30 da nev şehir hava limanına iniş yaptığımızda çalıştığımız firmalardan parasol turizm sahibi Arif bey tarafından karşılanmıştık. Arif bey gerçekten çok iyi ve saygılı bir iş adamıydı ve kendisi ile Kapabokya da bir çok otel ve restarasyon işinde beraber çalışmıştık. Arif bey, Bora ile aynı odada kalmamızı garip karşıladığında Bora'nın yanlış anlamaya karşılık

"Kısa bir süre sonra düğün için davetiyenizi bizzat getireceğim" dediğinde adam hem verdiği rahatsızlıktan dolayı defalarca özür diledi, hemde en içten dilekleri ile tebrik etti ve güzel bir yemek ile yanlışını telafi etmeye çalıştı.Çok güzel bir yemeğin ardından düzenlenen, konuşulan projeler ve işlerden sonra gerçekten çok yorulmuştum ve Bora'nın masadan kalkma gibi bir niyeti olmadığınıda görüyordum. zaten bıraksan 24 saat çalışır bu öküz yani yol yorgunuyuz bir stop desen diye düşünürken Bora

"Sen baya yoruldu odaya geç benim halletmem gereken birkaç konu daha var halledip geliyorum" dediğinde öküzlükte bazen ödül bile alabileceğine dair düşünceler bir biri ardına içimden geçerken yinede

"Tamam" diyerek masadan kalktım ve hızla yanıma gelen görevli tarafından odama yönlendirildim. Odaya girdiğimde gözlerime inanamadım oda o kadar muhteşemdi ki odanın içindeki merdiven ve tamamen bir mağara oda, bölmeler ışıktandırmalar her şey olağan üstü idi ve ben bu odada bir ömür yaşayabilirdim . Bu düşüncelerimden sıyrılarak duşa girdim. Duşumu aldıktan sonra valizden geceliğimi çıkardım ve bir kez daha benimle bu mükemmel odada sarılıp uyumayı bir kenara bırakıp aşağıda iş konuşan Bora'ya bir dizi söverek uykunun kollarına kendimi bıraktım...

Uykunun en tatlı olduğu zamanlarda bir şey tarafından dürtülürsün ve o an sövmeye başlarsın ya işte bende aynı öyle sövmeye başlıyordum ki boynuma dudaklarını değdirip kışkırtıcı öpücükleri ile aklımı uçuran Bora'yı hissetmem ile içimdeki kelebeklerin mesaiye başlaması bir oldu.Boraya doğru döndüğümde dudakları boynumdan dudaklarıma geçiş yaptı ve ben saatlerce bu dudakları öpebileceğimi sanırken Bora, geri çekilerek

" Kalk bakalım seni bir yere götüreceğim" demesiyle soğuk su etkisinde kalmış gibi

gözlerim açıldı ve yatağın tam karşısında duran saate baktım.

"Sabahın 05:00 de mi? " diye sorduğumda Bora

"Bu saatte görülmesi gereken bir yer " dedi ve yataktan kalktığına yalıklmış bir şekilde tavana baktım ve tekrar gözlerim Bora'ya gittinde çoktan üstünü giymiş olduğunu görmemle yıkılmam daha da artı

"Bazen gerçekten vampir falan olduğunu düşünüyorum" dediğimde kahkahası ile baygın olan gözlerim açılmasını sağladı ve

"Kan ememem ama onlar gibi ısıra bilirim" dediğinde yatağa atlayıp dişlerini boynuma geçirmesi ile kahkahalarımı tutamadım.Bora ısırdığı boynumu uzunca öptükten sonra kalktı yataktan ve

"Aşağıdayım ve sadece 5 dakikan var acele et" deyip merdivenlerden aşağıya indi.

Hızlıca üzerime salaş bir gömlek siyah bir kot giydim ve spor ayakkabılarımı da giydikten sonra hızla aşağıya indim .Bora beni kolları ile sıkıca sarıp dudaklarıma bir öpücük bıraktıktan sonra elimden tutup bizi bekleyen arabaya doğru yürüttü..

Arazi arabası ile patikalardan, dağ yollarından geçerek büyük bir tepenin ardına doğru inmeye başladık . Güneş henüz doğmamıştı her taraf karanlıktı ve neredeyse göz gözü görmüyordu ta ki virajı dönene kadar. Karşılaştığım görüntü ile gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Tepenin ardındaki vadinin tam ortasında bir sürü devasa uçuş balonları vardı. Ateşleme yapılmak için helyum gazları ile dolduruluyordu. Ve mükemmel görünüyorlardı.Araba vadiye yanaştıktan sonra arabadan indik ve bizi o mütevazi gülüşü ile Arif bey karşıladı ve bizi bizim için hazırlattığı balona yönlendirdiğinde balona baktım kıpkırmızıydı Mükemmel bir görüntüye sahipti ve Bora elimden tutarak beni balona yönlendirdi . ve birkaç dakika içerisinde havalanmıştık ve karşılaştığım görüntü ile büyülenmişim. Bu görüntü karşısında ölebilirdim ki arkamdan belime sarılıp başını boynuma gömen Bora sayesinde bir an gerçekten ölüyorum sandım. Balon gök yüzünde süzülürken karşımdaki görüntü ile büyülenmeye devam ediyordum ki yükselen güneşin kırmızılığı gökyüzünü kızıla boyarken Bora'nın sesi fısıldandı kulağımda

"Bu gün gibi doğan güneşin aydınlattığı her güne seninle başlamak istiyorum, ve ayın aydınlattığı her karanlık geceye de seninle veda etmek istiyorum.Seninle aynı oda da bilindik bir yerde kalmak istediğimde insanlara durumu açıklamak yerine sadece anahtarımı almak istiyorum" dediğinde kalbimin koşmaya başladığını hissediyordum ve gerçekten ölebilirdim. Bora belimden ellerini çekip beni kendine döndürdüğünde

ellerimi ellerine alıp gözlerini gözlerime sabitleyerek

"Seni tanıştıırken kız arkadaşım, sevgilim demek yerine, eşim demek istiyorum. Aynı evde yaşamak istiyorum. Merak ediyor mu? ne yapıyor iyi mi? diye düşünmek istemiyorum" dedi ve bir elini elimden çekerek cebine götürdü. cebinden kadife kırmızı bir kutu çıkarıp bana baktı. Sonra diğer elimi de bırakıp kutuyu iki eli arasında tuttu. Gözleri gözlerimi tekrar bulduğunda kalbim yerinden çıkacak sandım ve etrafımızda uçan sürüsüne balondaki insanların bakışlarını, alkışlarını saymıyorum bile Bora bunları umursamıyordu ve gözlerime bakarak

"Hayatıma çok fazla kadın girdi Azra iyisi kötüsü değeri değmezi " dedi ve duraksadıktan sonra devam etti

"Sana o ilk gece aşık oldum ben her ne kadar da bunu yıllar sonra fark etsem de sırlıslıkam aşık oldum ve yıllardır aklımın ucundan dahi geçmeyen bir teklifi yapıyorum" dedi ve gözleri elindeki kutuyu bulup tekrar gözlerim ile buluştuğunda

"Bu gün benim doğum günüm bebeğim ve sen bana hayatımın en güzel hediyesini teklifime evet diyerek verir misin?" dediğinde gözlerimin artık dolmaya başladığını hissettim ve dolan gözlerim yanaklarımı ıslattığında Bora, o iki kelimeyi gözlerimin içine bakarak sordu

"Benimle Evlenir misin?" diye

Nasıl hayır derdim ki bana hayatımın en güzel duygularını yaşatan, her anımda yanımda olan ve yıllardır aşık olduğum tek adama nasıl hayır derdim ki diye içimden geçirirken Bora

"Bebeğim bu kadar gözün arasında hayır dersen Allah belamı versin aşağıya atarım seni" dediğinde ağlamakla gülmek arasında boynuna sarılıp dudaklarına yapıştım. Derin bir öpüşün ardından

"Evet" dedim ve devam ettim

"İyi ki doğdun her şeyim iyi ki yanımdasın iyi ki senin oldum ve sen her şeye rağmen vazgeçmedin ve inatlaştın seni seviyorum her şeyim ve nefes aldığım her an seveceğim ve evet seninle evlenmeyi kabul ediyorum" dediğimde bütün balonlardan alkış sesleri kahkahalar ısıklar yükseliyordu ve Bora bunlara aldırmaz etmeden dudaklarımı sömürüyordu ve benimde ondan farkım yoktu...

Bu uzun öpüşün ardından

"Şunu bir takalım parmağına da benim olduğumu her kez anlasın yoksa birilerini fena

benzeteceğim" dediğinde kahkahalarla parmağımı uzattım o mükemmel ellerine kutuyu açıp yüzüğü çıkardığında öyle kocaman bir pırlanta değildi. Sıcaktı, kibar ve zarifti tıpkı Bora'ya yakışır cinsten

"Yıkılış"

Rüya gibi teklifin ve yine aynı rüya gibi olan 1 haftalık tatilimiz bitmiş ve İstanbul'a dönmüştük. Bu gün şirkette işler çok fazla yoğunlu ve üstüne birde Defne sürtüğü ile yapılacak olan bonus toplantı vardı o kadar güzel günlerin üzerine gerçekten hiç çekilemeyecek kadar sevimsiz olan bu toplantıda onun içinde hoş olmayan bir durum vardı çünkü benim parmağımda onun hiç ama hiç hoşuna gitmeyecek olan bir tek taş bulunuyordu.

Toplantı saati yaklaştığında Merve'nin stresli bir şekilde odama girmesini ve panik halini izlemek her ne kadar keyif verse de birazdan benimde sinirimin bozulacağı dakikaların geleceği aşıkardı

"Bora beyin sunumları bunlar senin taslaklarda bun..." Merve'nin sözünü tamamlamasına engel olan şeyin ne olduğunu merak ettiğim içim elimdeki taslaklardan kafamı kaldırdığımda gözlerinin fal taşı gibi açılmış elimdeki yüzüğe odaklandığını fark ettim ve bu gerçekten gülümsememe neden olmuştu. Merve

"Nasıl ya tek taş mı o " dediğinde gülümsemem kahkahaya dönüşmüştü Merve "İnanmıyorum ne zaman takıldı bu Kapadokya'da mı? " diye sorduğunda evet anlamında kafamı salladım ve onun sevinç çılgılığı odamı cınlattı resmen

"Merve boynuma sarılarak beni tebrik etti ve nikah şahitliğimin kesinlikle onun olması gerektiği hususunda bir dizi tehdit ettikten sonra aynı hızla odadan çıktı tam çıkacaktım ki bu seferde Hande'nin odama girmesi ile duraksadım hadi ama bu seferde dostluk gösterisini çekemem diye düşünürken aslında bu iyi halleri can sıkıcı olmaktan çıkmış hatta keyif bile veriyordu. Hande parmağımdaki yüzüğü gördüğünde yüzündeki ifade çok samimiydi ve kendinden beklenmeyecek bir şekilde tebriklerini sunma faslını geçtikten sonra toplantı odasına geçtik bayan sürük Defne yine tam Bora'nın

karşısındaki sandalyeye kurulmuş küçümseyici bakışları ile beni tepeden tırnağa süzerken gözleri parmağımdaki yüzükte takılı kaldığında yüzündeki mors olmuş ifade gerçekten görülmeye değer bir ifadeydi....

Toplantı boyunca Bora'nın aşkla bakan bakışları Hande'nin Defne'ye ölümcül bakışları ve Defne'nin sinsi bakışları hiç kesilmedi ve sağ salim toplantı bittiğinde Bora bir diğer toplantı için hızla çıktı Hande Defne ile olan ortamda daha fazla dayanamayacağı için çıktı ve bende evrakları toparlayıp çıkacaktım ki sürtüğün iğrenç sesi yankılandı toplantı odasında

"Yüzük he " diye alayla sorduğunda cevap bile vermedim ve evrakları toparlamaya devam ettim

"Bence çok alışma o yüzüğe parmağından çıkınca haddinden fazla çöküntü yaşayacaksın" dediğinde daha fazla dayanamayıp elimdeki evrakları masaya sert bir şekilde vurdum ve Defne'nin gözlerine odaklanarak

"Ne var biliyor musun?" dedim olanca alaycılığım ile ama net bir ses tonu ile

"Bu yüzük senin gibi kişiliksiz bir sürtük yüzünden çıkacaksa inan bana zerre üzülmem hatta senin gibi bir sürtüğün bu güzel ilişkimin ne kadar basit olduğunu bana gösterdiği için teşekkürü borç bilirim " dediğimde Defne'nin suratında duyduklarına karşılık öfkeli bir o kadar da şaşkın bir ifade vardı duraksamadan devam ettim

"Ve yine şu var bu yüzük hiç bir zaman bu parmağın çıkmayacak ki senin yapabileceğin hiç bir sürtüklük bu yüzüğü çıkarmama etken olamaz lütfen artık bu tavırlarından vazgeç çünkü Bora artık seni sevmiyor ya adam senden iğreniyor ve tek bir açığını bekliyor boğazına çökmek için " dediğimde sinirden yumruklarını sıkıyor vaziyetteydi ki bunu hiç umursamadan evrakları masadan alarak hızla kapıya doğru yürüdüm arkamdan

"Bu söylediklerini en kısa zamanda sana hatırlatacağım Azra hemde çok kısa zamanda " dediğinde duraksayıp yüzümü ona döndüm ve alaycı bir tavırla "Senin için sürtük diyorlar ya bence az bile diyorlar " dedim ve vereceği cevabı da tepkiyi de beklemeden odadan çıktım...

Boranın çok fazla işi vardı ve benimde yorgunluktan başım fena dönüyordu bu baş dönmeleri artık çok fazlaşmıştı ki bunu iş yoğunluğuna veriyordum çünkü bu yıl gerçekten çok fazla iş alınmıştı artık çalışmaktan beynimiz patlıyordu...

Mesai bitip eve geldiğimde Defne'nin söyledikleri aklımda dört dönüyordu ve gerçekten çok can sıkıcı bir durumdu ya bir insan onca yaptığı sürtüklüğe rağmen hiç

mi utanmaz hiç mi üzülmeyiz lan sen adamın hayatını alt üst etmiş birde bu yetmemiş en büyük acıyı yaşamasına neden olup defolup gitmişsin şimdi kalkıp geri geliyor birde mutlu olacağı zaman onu sevdiği kadından ayırma planları yapıyorsun harbiden böylelerini toplayıp diri diri ateşe vermek lazım yani canilikse canilik bu ne sürüklüğün de bir sınırı var dimi bak Hande'ye bükemediği bileği öpmeyi tercih ediyor ki ona da zerre güvenmiyordum...

15 gün sonra

Tüm aileye aslında bildikleri durum açıklanmış nişan için 1 ay sonrasına gün alınmış tüm şirket böyle bir şeyin nasıl olduğuna dair dedikodular ile çalkalanmış Merve ile nişan için İstanbul'daki tüm AVM leri dolaşmış kuaförler Bora'nın gençliğinin ve bizim evlendikten sonra yaşayacağımız ev nişan için şık bir şekilde dekore edilmesine karar verilmiş ve bu mutlu güne geri sayımı başlatmıştık. Hande şaşırtıcı bir şekilde Defne konusunda bana sürekli yardım etmiş ve sürekli atışmalarda baş rolü oynamıştı. Bora tüm aşkıyla her zaman yanımda ve her şeyim de söz sahibi olmaya çalışmaktaydı bunun en sinir verici yanı nişanlılığımın dekoltesine yırtmacına verdiği aşırı tepkiydi ki sayesinde tüm beğendiklerimiz onun onayından geçemedi için rafa kalkıyordu.

Bu gün yataktan midemdeki dayanılmaz bulantı ile uyandım ve kendimi banyoya nasıl attığımı bilemedim. içimde olmayan her ne varsa böğürme ile çıkardıktan sonra lavaboda elimi yüzümü yıkayıp aynada sararmış yüzüme baktığımda aklımdan geçen şey ile koça bir panik yaşadım

"Kahretsin" diyerek aceleyle regl dönemlerimi tuttuğum takvimime ulaştım ve en son ne zaman regl olduğuma baktım ve

"SİKTİR" tam 15 gün gecikmişim o kadar stresten olanlardan yaşananlardan aklıma bile gelmemiş ve Bora ile ilişkimde herhangi bir korunma yöntemine baş vurmamıştım yani doğum kontrol hapı kullanmıyorum ve ve Bora'da her defasın da içime boşalmıştı. yüzümün panikle bembeyaz olmasını umursamadan üzerime bir şeyler alıp koştur koştur eczaneye gittim ve bir gebelik testi aldım

Eve geldiğimde panik haldeydim evet panik halim gayet normal çünkü evli değilim Bora'nın ne tepki vereceğine dair bir fikrim yok ve şu anda hamile olmam bir çok planın hızlanması hatta nişan olmadan direk nikaha bile dönebilirdi testi titreyen ellerimle paketten çıkardım üzerinde yazıldığı şekilde uyguladım ve lavabonun üzerine bıraktım . Bakmaya korkuyordum çift çizgi görmekten korkuyordum ama garip bir şekilde de içimde heyecan vardı ve tüm cesaretimi toparlayıp teste baktım çift çizgiyi gördüğümde içimdeki adranalinin daha da arttığını hissettim kalp atışlarım hızlandı nefesim daraldı

"Siktir hamileyim " diye mırıldandım ne yapacağım şimdi yani bunu Bora'ya nasıl söyleyeceğim yani ya benim korunduğu mu zannediyorsa erken olduğunu düşünürse hoş karşılamazsa diye kötü düşünceler aklımı kemirirken bir yandan da içimi muhteşem bir sevinç kapladı Allah'ım Bora'nın bir parçası içimdeydi ikimize ait bir parça kız mı erkek mi olacaktı acaba diye düşünmeden edemiyordum içimdeki bu ani duygu değişimleri ile göz yaşlarım kontrolüm dışı akmaya başladığında telefonu elime aldığım gibi Merve'yi aradım ikinci çalışta telefonu açtığında

"Efendim canım" dedi ve bende titreyen sesimle

"Merve ben bu gün işe gelemeyeceğim ve sende iş çıkışı acilen bana gelmelisin " dediğimde Merve tedirgin sesi ile

"Ne oldu bir şey mi var " diye sorularına başladığında

"Merve telefonda konuşulacak bir şey değil " dediğimde

"Tamam erken çıkmaya çalışacağım Bora bey geldi söyleyeyim mi arar mısın ?" dediğinde

"Oonu ben hallederim" dedim ve Bora'ya

" Canım rahatsızım bu gün bensiz idare edebilir misin " diye mesaj attığımda hemen araması bir oldu

"Neyin var" dediğinde hemen

"Telaşlanacak bir şey yok bir kırıklık var ve biraz dinlensem geçecek gibi " dediğimde

"Anladım geleyim mi " diye sordu

"Hayır akşam Merve gelecek zaten" dediğimde bir küfür savurduğunu tahmin ettiğim bir hormurdanmanın ardından

"O cadaloz benden daha iyi bakamaz sana " diye sitem ettiğinde

"Canım konuşacaklarımız da var yarın görüşürüz "dediğimde her ne kadar itiraz etse de kabul ettirmiştim

Akşama kadar kendimi bir çok şeyle oyalamış yemek yapmış çay demlemiş dolabımı düzenlemiştim. Çalan kapı ile derin bir nefes alıp

"Şükür " dedikten sonra kapıya yöneldim ve kapıyı açmamla her ne kadar sevinsem de bir o kadar hayal kırıklığım oldu. Evet kapıdakilerden biri Merve idi ama bir diğeri ise

Hande idi ve Şu anda burada ne işi olduğu hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu...Merve

"Hande hanım konuŐmamıza Şahit oldu iş çıkışı gelmek için ısrar etti ve sanırım tüm itirazlarıma rağmen engelleyemedim" dediğinde sıkıntılı bir nefes verdikten sonra ikisini de içeriye davet ettim Hande'nin yanında aıklayamazdım ama Merve'de merakla ağzımın içine bakıyordu. Hande

"ben bir lavaboyu kullanabilir miyim?" dediğinde ona lavabonun yerini gösterdim ve mutfağa geçtim Merve merakla ne olduğunu sorarken ben

"Hande gittiğinde anlatacağım" der demez Hande kapıda elindeki test çubuğunu göstererek

"Ben gittikten sonra Hamile olduğunu mu söyleyeceksin Azra "dediğinde

"Şimdi sıtık " diye mırıldandım Merve sevinçten Ğlıklar atıyor ve tebrik için nefessiz kalacağım tarzda boynumu sıkıyordu lanet olasıca kız evli olmadığım halde hamile kaldım ve sen bu duruma seviniyor musun diye içimden geçirdiğimde Hande'nin geçeceği dalgaya hazırlanmak için kendimi Şöyle bir topladığımda Hande yüzündeki iten glmsemi ile bana sarılıp tebrik etmesi hiç ama hiç beklediğim bir Şey değildi ve

"Bora'nın haberi var mı eminim çok sevinecektir" dediğinde Şok katım ikiye katlanmıŐtı ve gerçekten çok önemli bir noktaya parmak basmıştı ben

"Hayır Bora'nın haberi yok ve ben ona bunu söylemeye hazır değilim" dediğimde ikisi de

"Neee" diye Ğlık atıp kulağımın ebesini bellediklerin de

"Kızlar sabah öğrendim ve Bora'ya nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ki artı böyle bir durumu nasıl karŐılayacaĐı hakkında en ufak bir fikrim yok " dediğimde Hande

"Geri zekalı bende seni akıllı bir Şey zannederdim Bora'nın sana nasıl aşık olduğunu görmeyecek kadar aptalsın havalara uçacaktır " dediğinde bunları gerçekten söyleyenin Hande olup olmadığına emin olmak için bir kez daha baktım ve Hande idi ama bu ruh ona ait olamazdı içine ne kaçtı acaba insanlık ah hayır ama ihtimaller dahilinde Merve

"Bu gün morali gerçekten çok kötüydü sende yoktun hadi Şimdi güzelce hazırlan ve doğruca evine git ve ona bu haberi ver 1 ay sonraki nişanı da düğüne çevirelim " dediğinde Hande

"Bence'de iyi fikir hadi odana seni bir süsleyelim "dediğini de direk odama geçtik..

Tam bir saat bir saat içinde kıyafetim makyajım saçım ve taktiklerim Hande ve Merve tarafından iş birliği ile hazırlanmış ve Bora'nın evine gitmek için yola çıkmıştım 1 saatlik de trafiğin ardından Bora'nın evinin kapısına gelmişim ki Bora'nın camına baktığımda ışıkların yandığını fark ettim ve içime tarifi imkansız bir sevinç heyecan pompalandı. Asansörün 8. kata geldiğini belirten sesi çınladığında kapılar açıldı ve Bora'nın dairesinin kapısı ile karşı karşıya kaldım tüm cesaretimi toparlayıp zili çaldım bir süre bekledikten sonra zili tekrar çaldım ve evde olmaması ışıkları açık bırakma ihtimalini göz önünde bulundurarak çantamdan telefonumu çıkarmak için yeltendiğimde kapının açılma sesi ile başımı kaldırdım. Karşılaştığım kişi ile dünyam yıkıldı nefes almayı bıraktığımı fark edebiliyordum ve vücudum çoktan kontrolsüz bir şekilde titremeye başlamıştı elimin titremesi ile tutamadığım telefonun yere çarpma sesi ile bir telefona bir kapıdaki kişiye baktım dünyam daha da çok yıkılırken içimden hayır olamaz bu kadar yaşananın üzerine bunu yapmış olamaz bu iğrenç sürtük ile olmaz lanet olsun Bora bunu yapmış olamazsın diye haykırıyordum gözlerim dolmuş ve konuşmak için sesimi dahi bulamıyordum ve aramızdaki sessizliği

"Sana çok alışma nasıl olsa çıkacak o yüzük dediğimde beni gerçekten ciddiye alman gerekiyordu güzelim" diyen Defne oldu tüm sürtüklüğü ile dağılmış saçları sevişmekten kızarmış suratı üzerindeki Bora'nın tişörtü ve yüzündeki o iğrenç sırtma resmen içime işledi oracıkta onu öldürmek istedim resmen üzerine atlayıp boğazına dalıp nefesi kesilene kadar sıkmak istedim. Ve tekrar o iğrenç sesi ile

"Canım içeri davet etmek isterdim ama gerçekten müsait değiliz Bora duşta ve galiba bende ona eşlik edeceğim " dedi ve kapıyı suratıma kapattığında göz yaşlarım gözlerimden fışkırırcasına akıyordu hıçkırmamak için elimle ağzımı kapattığımda sendeledim ve gerçekten kötü hissediyordum çok kötü ölebilecek kadar kötü

"Bora bunu nasıl yapabildin" dedim ve hızla asansöre koştuğumda geride bıraktığım iğrençlikten olabildiğince kaçmak istedim olabildiğince hızlı...

"Yanlış Karar"

Bora'dan

Ŗu Merve'yi boğabilsem boğardım resmen olur olmadık yerlerde Azra ile arama girmesi yahu kısı hasta yanında olmam lazım onunla ilgilenmem lazım ama yok Merve hanım dedikodu yapacak diye gidemiyorum lanet olasıca anahtarlarımı kaybetmişim neyse ki Çağlar'da yedekleri vardı da ona uğrayıp aldım eve geldiğimde camda ışık görmem ile yüzüme bir gülümseme yayıldı anahtarlarımın nereye kaybolduğı belli oldu kesin Azra arakladı ve bana süpriz yaptı diye düşünerek hızla asansöre yöneldim kapıya geldiğimde yedek anahtarlar ile kapıyı açtım ve evin içinde Azra'ya ait olmayan bir parfüm yayılmıştı tanıdıkı hemde tüm tüylerimi diken diken edecek kadar salondan çıkan kişiyi görmem ile kanın beynime sıçraması bir oldu bu sürtüğün burada ne işi vardı ki bunu sesli bir şekilde ona da sordum

" Senin burada ne işin var" ne lanet olsun o benim tişörtüm mü hemde Azra'nın iki defa giydiğı o kokusu gitmesin diye benim bile giymediğim tişörtüm bir anda öfke ile bağırarak

"O tişörtün senin üstünde ne işi var Defne lanet olsun ne işin var senin burada " dedim ve Defne korkarak ta olsa

"Seni özledim " dedi şaka gibi ya beni özlemiş alayla gülüp yine alaycı bir ses tonu ile

"Beni özledin sen " dediğimde evet der gibi başını salladığında artık alaycı tavrım resmen kırmızı görmüş bir boğanın vermiş olduğı öfkeye dönüşmesi ile boğazına yapıştım sesimin gayet tehdit varı çıkmasına dikkat ederek

"sen beni özleyemezsin, sen benimle olmayı hayal bile edemezsin şimdi o üzerindeki tişörtü o iğrenç konuyla kirletmeden hemen çıkar ve buraya nasıl geldiysen öyle defol git seni bir daha şirkette de görmeyeceğim" dediğimde boğazını sıkmamdan dolayı artık nefes bile alamıyordu ellerimi o iğrenç teninden çekmemle yere yığılıp öksürük krizine girmesi bir oldu ve sert bir şekilde sordum

"Evin anahtarını nereden buldun?" öksürükleri arasından kekeleyerek

"Of ofisine girdiğimde ma- masanda gördüm " dediğinde sinir katsayım resmen tavan yapmıştı tam iki saat bu anahtarları aramama mı yanayım yoksa içeri girmeden önce Azra'nın süpriz yapacağını sanmama mı yanayım yoksa bu sürtüğün bu iğrenç şovu ile karşılaştığıma mı yanayım yerde öksürükleri ile boğulmak üzere olan Defne'nin kıyafetlerini yatak odasında bulup gelip üzerine fırlattım ve

"Hemen üzerindeki çıkar ve defol git banyoya gidiyorum çıktığımda kaybolmuş ol anladın mı ? " diye kükredikten sonra bir hızla banyoya gidip suyun altına girdim bir ara kapının açıldığını duyar gibi oldum ama umursamadan suyu daha fazla açtım şu

kızla olan projenin bir an önce bitmesini ve defolup gitmesini diledim...

Azra'dan

Eve geldiğimde ağlamaktan helak olmuş gözlerimdeki yaşları bir hışımla silerek kendimi banyoya attım lanet olsun Bora bunu bana nasıl yapardı bunu bana daha 20 gün öncesinde o muhteşem evlilik teklifinin ardından bana bu iğrençliği nasıl yapardı anlam veremiyorum üstelik her defasında iğrendiğini nefret ettiğini söylediği kişi ile lanet olsun senden nefret ediyorum Bora Yılmaz sana bir kez daha inanıp böyle iğrenç bir şekilde beni küçük düşürdüğün ve bu ihanete fırsat verdiğim için kendimden de nefret ediyorum. Yalan mıydı kahretsin onca sözün onca ilgin seviyorum seni demen evlilik teklifin yalan mıydı o kadar güzel nasıl rol yapabildin kahretsin neden neden neden diye haykırışlarım arasında hıçkırıklarla saatlerce ağladım ve karnımdaki bebek için bir karar vermek için duraksayarak düşündüm. Hayır hayır bu bebek öyle iğrenç bir babayı yalancı ihanet dolu pislik bir babayı hak etmiyordu ve Bora'da bu bebeği bu aşkla var olduğunu sandığım bebeği hak etmiyordu. Duşu alıp hızla üzerimi giydim ve bilgisayarımı açıp hızla kürtaj yaptırabileceğim hastaneleri araştırdım yani daha erkendi ve evli değildim kürtaj için her hangi bir zaman aşımı olduğunu sanmıyordum ve engelinde.. özel bir hastanenin jinekoloji bölümünden randevu için online başvuruyu yaptım ve şansına saat 09:00 da en erken saate boş yer vardı sırayı aldım ve yatağıma girip hıçkırışlar arasında uykuya daldım...

Sabah saat 07:30 da ayaktaydım ruh gibiydim kırgındım ve Bora'ya nefret doluydum tabi kendime de telefonuma baktığımda 3 defa Merve'nin aradığını 2 defa Hande'nin aradığını ve 20 kez Bora'nın aradığını gördüm Bora'nın aramasını görmemle tüm sinirim tekrar alevlendi halen ne yüzle beni arıyordu hiç mi utanmıyor yoksa yanlış anladın mı diyecek piç kurusu ve tüm aramalarını sildiğim de Defne'nin aramasını gördüm geri zekalı pis orospu ne o birde Bora'nın yanında mı aradı yani Allah 'ım sen bana yardım et ne olur diye içimden dua ederek hastanenin adresini alabilmek için bilgisayarımı tekrar açtım ve adresi alıp telefon ile teyit ettikten sonra bilgisayarı kapamadan not aldığım kağıdı masanın üzerine koydum çantamı ve anahtarlarımı telefonu alarak hızla evden çıktım. Arabama geldiğimde adresi yazdığım kağıdın masada kaldığını fark ettim

"siktir" diye bir küfür mırıldanarak arabama bindim hastanenin nerede olduğunu anlamıştım zaten adrese gerek yoktu arabayı çalıştırıp hızla yola çıktım....

Hastanenin önüne geldiğimde arabayı park edip danışmaya gittim ve

"DR. Neslihan Acar ile randevum vardı" dedim ve kızın yönlendirmesi ile doktorun odasına gittim.

Doktor 35'li yaşlarda gayet bakımlı hoş bir bayandı tüm içtenliği ve güler yüzü ile beni karşıladığında zoraki bir gülümseme ile karşılık verdim

"Hoş geldiniz Azra hanımdı dimi?" diye sorduğunda

"Evet Azra ben" deyip uzattığı eli hızla sıktığımda yerine oturup

"Evet şikayetiniz nedir " dediğinde duraksayarak şikayet mi lanet olsun şikayetçi değildim ki bu içimdeki muhteşem varlıktan nasıl şikayetçi olabilirdim diye içimden geçirirken gözlerimin yanmaya başladığını farkettim kahretsin hayır hayır ağlayamam yumuşayamam bu bebek Bora gibi bir babayı hak etmiyor Bora'da onu bitmeli bu durum bir son verilmeli diyerek elimi karnıma götürdüm ve doktora bakarak

"Hamileyim ve hamileliğimi sonlandırmak istiyorum" dediğimde kadın hüznle gözlerime baktı hadi ama sen doktorsun dimi yani duygusal yaklaşmaman gerekir dimi yada ben öyle düşünüyorum diye içimden geçirirken doktor

"İlk gebeliğiniz mi" diye sordu lanet olsun ilk di ilk bebeğim içime düşen ilk can ve benim bunu yapmama sebep olan Bora'dan bir kez daha nefret ettim doktora

"Evet ilk ama evli değilim onun için aldırman gerekiyor mümkünse hemen " dediğimde doktor daha da hüzünlenererek

"Son seçenekte misiniz yani babası istemiyor mu ?" diye sorduğunda dünyam bir kez daha karardı o piç kurusunun bundan haberi bile yok ki diye geçirdim içimden ve doktora

"Hayır yani olanaklar son buldu başka seçeneğim kalmadı lütfen yardımcı olabilir misiniz?" dediğimde doktor

"ilk önce bir muayene edelim ne durumdasınız bir bakalım sonrada.." dediğinde hemen lafını keserek

"Herhangi bir engel yoksa bu gün halledebilir miyiz?" diye sordum doktor sıkıntılı ve bir o kadarda üzgün bir şekilde

"Herhangi bir sıkıntı yoksa 1 saat içinde hazırlarız ve işlemi gerçekleştiririz ama öncesinde sizi bir muayene edelim 2 ay 10 günün altında ise herhangi bir sıkıntı olamaz sanırım " dedi ve beni hemen karşısında ki yanında ultrason monitörü olan sedyeye yatmam için yönlendirdi. Sedyeye uzanıp karnımı açtığımda buz gibi olan bir sıvıyı göbeğimin üstüne yaydı ve üzerinde sert bir aleti dolaştırmaya başladığında karşımdaki monitörde rahim içimin görüntüleri çıktı doktor aleti bir kaç saniye göbeğimde dolaştırdıktan sonra

"Evet işte burada" dedi ve beni küçücük bir noktayı görmem için yönlendirdi küçücükdü hiç bir şeye benzemiyor karanlık bir şeydi o mu büyüyecekti içimde o küçücük siyah pıhtı mı içimde elleri kolları yüzü ayakları ve kalbi olan muhteşem bir varlığa dönüşecekti. Lanet olsun Bora seni hiç bir zaman affetmeyeceğim hiç bir zaman hiç bir zaman diye içimden feryat ederek doktorun konuşmasına yöneldim

"Bakın henüz 2 aylık bile olmamış çok küçük ve hamileliğiniz gerçekten çok güçlü görünüyor başka bir seçeneğiniz olmadığına emin misiniz ?" diye sorduğunda fikrimi değiştirmemek için hiç beklemeden

"Evet lütfen hemen yapın şu işlemi" dediğimde kadın artık beni ikna edemeyeceğine karar vererek

"Ben hemşire arkadaşları içeriye gönderiyorum sizi hazırlasınlar bende hazırlanıyorum ameliyathanede görüşelim ve bu arada sizde bir kez daha düşünün içeride size son kez soracağım "dediğinde ona olumlu olarak başımı salladım ve içeri gelecek hemşireyi bekledim.

1 saat içinde kan testim yapılmış ameliyat için narkoz testim yapılmış ve üzerim hazırlanmış ameliyathanenin kapısının önüne tekerlekli sandalye ile getirilmiştim. Saniyeler sonra kapı açılmış ve içeriden olanca gülümsemesi ile iki hemşire beni karşılamıştı. Bu kadar iyi olmaları gerekiyor muydu lanet olsun birazdan içeride hiç doğmamış bir bebeğin yaşamına son verilmesine yardımcı olacaklar ve gülerek sanki çok iyi bir şey yapıyormuşum gibi suratıma bakıyorlar beni yönlendiriyorlar. Karşımda çatal olarak bildiğim bir masa vardı ve masa ile karşı karşıya kaldığımda içimin ürperdiğini hissettim elim istemsiz bir şekilde karnıma gittiğinde gözlerime dolan yaşları her ne kadar geri göndermeye çabalasam da başarılı olamadım

"Azra hanım buraya uzanıp ayaklarınızı da bu kollara yerleştirmeniz gerekiyor" diyen hemşirenin sesi ile kendime geldim ve söylediği şekilde masada uzandım. doktor içeri girdiğinde hüzünlü gözler ile bana bakıp

"Azra hanım tekrar soruyorum gerçekten kararınızda emin misiniz başlayalım mı?" diye sorduğunda gözlerimden akan yaşların arasından titrek çıkan sesimle "E- evet lütfen " dedim ve doktor sıkıntılı bir nefes vererek

"Tamam hastayı uyutalım " dedi başımda duran anestezi uzmanına gözlerimi tam tepemde olanca gücü ile beni aydınlatı ışığa odakladım ve anestezi kolumdan ilk şeffaf renkte bir sıvıyı enjekte etti içimde bir karıncalanma hissettim ve gözümün önüne Bora geldi onun olduğum gece o muhteşem evlenme teklifi geldi aklıma ve anestezi uzmanı beyaz kemik renginde bir sıvıyı da koluma enjekte etmeye

başladığında içim çekilmeye başladı ve gözümün önüne küçük bir kız çocuğu geldi o kadar tatlıydı ki masmavi kocaman gözleri sarı bukle bukle saçları yüzünde kocaman bir hüznün ile bana bakıyordu lanet olsun hayır hayır yapamam yapamam diye içimden geçirirken saliselik bir Zamanda tüm bedenimi bayılıyormuşum hissi kaplarken mırıldandım

"hayır yapmayın lütfen lüt....." gerisi karanlık tarafından ele geçirildi...

"Öldürdünüz mü ? "

Bora'dan

Duştan çıktığım da Defne çoktan gitmişti ve benimde sinirlerim bir hayli rahatlamıştı Azra'nın sesini duymak için onu aradım ama defalarca çalmasına rağmen açmamıştı Merve ile konuşmaya dalmasına homurdanarak kendime bir kahve yaptım bir kaç saat sonrasında Azra'yı tekrar aradım ama yine cevap vermemeyince Merve'yi yarın buna pişman edeceğimi aklımın bir köşesine not aldım ve yatağıma uzandım.

Sabahın ilk saatlerinde uyanmıştım ama içimde tuhaf bir huzursuzluk vardı Azra'yı tekrardan aradığımda halen cevap vermiyordu ve bu durum gerçekten canımı sıkmaya başlamıştı bir insan telefonuna hiç mi bakmaz baktıysan neden dönüş yapıyorsun ki süs niyetine mi var o telefon ya diye sinirlenerek şirkete gitmek için evden çıktım .

Yolda defalarca aramama rağmen telefona cevap vermemesi beni tedirgin etmeye başlamıştı bu durum gerçekten sıkıcı bir durumdu sıkıcı yağmurlu bir hava anlamsız sıkıcı bunaltıcı bir his ve telefona inatla cevap vermeyen Azra off

Şirkete geldiğimde karşımda sırıtan bir Merve bulmayı beklemiyordum bu kızdaki neşenin sebebi ne acaba yoksa Çağlar mı hahha işi pişirdiler mi sonunda diye düşünürken Merve'ye

"Azra geldi mi?" diye sorduğumda yüzünden tüm neşesi gitmiş yerini şaşırma almıştı ki kapıdan giren Hande

"Günaydın çiçeği burnunda baba aday!" diye seslendiğinde bana mı diyor diye sağımı

solumu kontrol edip Hande'ye tekrardan döndüm ve

"Ben mi sabah sabah ne içtin kızım sen" diye çıkıştığım da Hande'nin suratı da bir anda şekil değiştirdi bir şey olmuş evet kesinlikle bir şey olmuş

"Biriniz bana ne olduğunu söyleye bilir mi neden dün akşamdan beridir Azra'ya ulaşamıyorum bundan başlayabilirsiniz? mesela " dedim ve Merve'ye döndüm

"Azra sizin yanınıza gelmişti ne oldu da eve geri döndü ki " dediğinde

"Azra bana mı geldi" diye sordum hayretle

"Hande evet dün biz hazırlayıp gönderdik sana çok güzel bir haberi vardı" dediğinde şok olmuş bir halde bir Hande'ye birde Merve'ye baktım

"Ne haberi" diye sordum hayretle Merve ve Hande birbirlerine bakıp tekrar bana baktıklarında

"Ne haberi söyleyin hemen" diye bağırıldığım da söze başlayan Hande oldu

"Bora Azra test yapmış" dediğinde hemen

"Ne testi" diye sordum Hande sıkıntılı bir nefes vererek

"Bora şey yani " diye lafları ağzında gevelemeye başladığında

"Hande gevelemeyi bırak ve söyle şunu" diye kükrediğim de Hande

" Tamam bunu sana Azra'nın söylemesi gerekiyordu hemde dün akşam neden söylemedi yada yanına geliyordu neden gelmediğini bilmiyorum" dediğinde

"Handee" diye hırladım ve Hande

"Azra hamile " dedi bir anda bu cümle beynimde yankılanırken içimde bir coşku patlaması oldu Azra hamile benim bebeğim benim bir tanem hamile diye içimden geçirerek sevinçle Hande'ye döndüm ve

"Ben ben baba mı oluyorum şimdi " diye sorduğum da Hande

"Tebrik ederim evet baba oluyorsun ama bunu benim değil Azra'nın söylemesi gerekiyordu" dediğinde evet madem dün akşam bana bu haberi vermek için gelecekti neden gelmedi ki Merve'ye dönüp

"Dün akşam kaç gibi çıktı evden" diye sorduğum da

"21:30'da çıktı size gelmesi 22:30 falan anca olurdu dediğinde beynimden vurulmuşa döndüm Defne lanet olsun Defneeee ben duştayken kapının çaldığını duydum sanmıştım açılmıştı o zaman gelmiş olmalı kahretsin kapıyı Defne açınca yanlış anlamış olmalı o yüzden açmıyor telefonlarımı lanet olsun diye içimden söylenmeyi kenara bırakıp

"Merve Azra'yı ara hemen hemen " diyerek odama daldım ve elimdeki çantayı masaya fırlatıp aynı hızla çıktım Merve elinde telefonla

"Açmıyor açmıyor" diye söylendiğinde Hande

"Bora dün akşam ne oldu" diye sordu

"Lanet olsun dün akşam anahtarı burada unutmuşum Defne odama girmiş masanın üstünde görmüş ve benden önce eve giderek bana sürpriz yapmak istemiş bende evde onu görünce boğazına yapışıp defolup gitmesini söyledim ben gelmeden benim tişörtlerden birini giymiş çıkar defol git dedim duşa geçtim o arada Azra gelmiş olmalı " dediğimde Merve

"Defne'yi gördü ve yanlış anladı dimi " dedi

"Bilmiyorum Merve öyle görünüyor ben evine gidiyorum siz aramaya devam edin dediğimde kapıda görünen Defne ile sinirim iyice zıpladı

"Sana buraya gelmeyeceksin demedim mi" diye bağırdığımda

"Bir iş yapıyoruz proje bittiğinde zaten gideceğim" dedi Hande arkadan

"Dün akşam Azra ile karşılaştın mı ? " diye hızla sorduğunda Defne bir an sessiz kaldı ve ben olan biteni anında anladım ve Defne'nin suratına

"Kapıyı çalan Azra'ydı ve sen o üzerindeki ile o kapıyı açıp ona göründün dimi durumu yanlış anlamasını sağladın dimi? "diye öfke ile bağırdığım da Defne'nin rengi beyaza çaldı resmen ve

"Bora yemin ederim düzeltmek için aradım ama açmadı telefonu" dediğinde işaret parmağımı suratına doğru uzatarak

"Senden iğreniyorum, senden nefret ediyorum Defne sana inandığım güvendiğim seni sevdiğim o günlere lanet olsun lanet olsun hayatıma girdiğin güne " dedim ve Merve'ye dönerek

"Ada yapıdan Taner beyi ara ve bütün sözleşmeleri iptal et Ada Yapı Defne Kara ile

ortak olduğu sürece Yılmaz İnşaatın kapısına adım atmasın" dedim ve Hande'ye

"Azra'yı aramaya devam et ben evine gidiyorum gerekirse Selimi ara polis arkadaşları var telefon sinyalinde bulabilir belki " dedim ve hızla arabama koştum.

Azra'nın apartmanının kapısında arabayı acı bir firen ile durdurdum ve hızla arabadan inip apartmana daldım. Asansörü beklemekle vakit kaybetmeyi bir kenara bırakarak merdivenleri hızla çıkmaya başladım ve Azra'nın kapısına geldiğimde kapıyı yumruklamaya zili çalmaya başladım. Azra kapıyı açmıyordu ve banyomda elinde jilette onu gördüğüm gün geldi aklıma dehşete düşmüş bir vaziyette

"Hayır bebeğim sakın sakın bana bunu yapma Azraaa" diye bağırdım ve elim cebime gitti anahtarının yedeğini yaptırmıştım ve hızla anahtarı bulup eve girdim salon oda mutfak banyo hatta balkona bile baktım yoktu lanet olsun yok yok yok diye öfke ile salondaki kanepayı tekmeledim ve duraksayıp nereye gidebileceğini düşünürken masanın üstünde açık olan bilgisayar dikkatimi çekti bilgisayara yaklaştığımda masanın üzerindeki not kağıdına yazılmış adrese gitti gözüm özel bir hastane adı ve jinekoloji bölümü DR Neslihan Acar açık olan bilgisayarın bir tuşuna dokunduğumda ekranı açıldı ve ekranda gördüğüm randevu bilgisi ile kanım çekildi resmen randevu muayene ama incelenen sayfalarda kürtaj için tarihler araştırılmış

"Lanet olsun bebeğim eğer bunu yaptıysan seni asla asla affetmem" diye öfke ile söylenerek evin çıkışına yöneldim ve hızla apartmandan çıkıp arabama atladığım gibi hastane için yola koyuldum..

Arabayı nasıl kullandığımı bile bilmiyorum kaç tane kırmızı ışık geçtiğimi kaç kaza atlattığımı ah Azra nasıl böyle bir şeyi düşünür nasıl böyle bir caniliği yapmaya kalkarsın bir bebeği aldirmaya kalkmak ne demek ya hemde benim olan bir bebeği bana sormadan eğer o bebeği aldirdıysan eğer bunu yaptıysan böyle bir yanlış anlama için ikimizin olan bir cana kıydıysan seni asla affetmeyeceğim asla asla asla diye içimden geçirirken çoktan hastahanenin girişinden girmiş arabayı acı bir frenle geliş güzel park edip hızla içinden çıkıp danışmaya yönelmiştim

"Azra çakmak Dr Neslihan Acar'ın hastası " diye sorduğumda kız

"Ameliyat için hazırlıyorlardı birazdan ameliyata alacaklar beyefendi kürtaj işlemi için belkide almışlardır şimdiye siz nesi oluyorsunuz" dediğinde

"Bebeğin babası ve iznim yok Doktora haber verin iznim yok işleme başlamasın" diye bağırdığımda kız hemen telefona sarıldı o anda

"Beyefendi ameliyathane deler 2 nolu ameliyathane sanırım geç kaldınız dediğinde

hızla oraya doğru koştum ameliyathanenin kapısına geldiğimde kapıyı yumruklamaya başladım içerinden bir hemşire çıktı onu itip hızla içeriye girdiğimde karşılaştığım görüntü ile yıkıldım.

Azra boylu boyunca ameliyat masasında uzanıyor ayakları havada iki yana açık vaziyette üzerinde yeşil bir örtü kolunda serum ve gözleri kapalı hemen başında iki hemşire ve ultrasonun başında bir doktor

"Beyefendi buraya girmeniz yasak lütfen dışarıya çıkar mısınız" diyen hemşireye aldırmandan ve gözlerimi Azra'dan ayırmadan

"Aldınız mı?" diye sordum doktora ve cevabı beklemeden tekrar sordum

"Öldürdünüz mü?" diye doktor

"Beyefendi bebeğin babası mısınız?" diye sordu ve ben gözlerimi doktora çevirip

"Aldınız mı?!!!" diye bağırdığımda doktor korkup iki adım geri sıçradı ve hemen

"Hayır hayır işlemi yapmadık" dediğinde

"Gerçekten mi? almadınız mı? yaşıyor mu? " diye sordum sesim yalvarır gibi çaresiz çıkıyordu ve doktor gülümseyerek

"Azra hanım narkozu aldıktan sonra uykuya dalarken mırıldandı yapmayın lütfen diye bende kafasının karışık olduğunu uyandığında yıkılmaması için işlemi yapmadım uyandığında biraz daha düşünmesini sağlıklı bir karar vermesini isteyecektim ondan almadım yapmadım Azra hanım yaklaşık 2 ayık hamile ve gayet sağlıklı bir gebelik geçiriyor fakat ruhsal olarak bir sıkıntısı var bence onunla bir konuşun ve bu konuda sağlıklı bir karar vermesini sağlayın" dediğinde sevinçten boynuna bile sarıla bilirdim son anda Azra'nın vazgeçme fısıldamasını duyduğu için buraya kadar gelmiş bir hastanın son fısıltısı ile işlemi başlatmadığı için ama sadece

"Çok teşekkür ederim " dedim ve bir anda Azra'yı kucakladığım gibi masadan kaldırdım doktorun tüm itirazlarına rağmen

"Serumu çıkarın" dedim hemşire hemen serumu çıkardı ve doktora dönüp

"Ne zaman uyanır" diye sordum doktor

" 2-3 saat içinde kendine gelir " dediğinde bu kadar bilgi benim için yeterliydi ve

Azra kucağımda hastanenin çıkışına doğru hıza yürümeye başladım arabaya Azra'yı yatırdığımda kendimde binip hızla çalıştırdım ve kendi evime sürdüm

Evimin önüne geldiğimde arabadan inip Azra'yı tekrar kucakladım ve hızla daireme doğru yürüdüm kapıyı açıp Azra'yı beraber olduğumuz odaya yatırdım ve üzerini örttüm sonra telefonla Merve'yi aradım

"Azra'nın evinden ona kıyafet getirebilir misin nedenini sorma hemen" dedim Azra'nın karşısındaki koltuğa oturup uyanmasını bekledim uyanmalıydı ve bunun hesabını bana vermeliydi benimle bir kez bile yüzleşmeden bana varlığını bile haber vermeden böyle bir kararı nasıl verdiğini açıklamalıydı nasıl güvenmezdi bana aşkıma ona verdiğim değeri nasıl görmezdi Allah kahretsin bunu yapmaya mecbur muydun ki güzelim her şey o kadar güzel giderken bu hale gelmek zorunda mıydı melek diye gördüğüm bir kadın sırf üzüntüsünden yıkıntısından bir bebeğin canına hiç düşünmeden nasıl kıymaya kalkabilir ki hemde kızdığı için bunun bedeli ağır olacak Azra hemde çok ağır....

"Acı Bedel"

Her ne kadar gözlerimi açmak istemesem de göz kapaklarım kontrolüm dışı açıldığında bulunduğum yerin hastahane odası olmadığını anlamak çok zor değildi. Bu oda Bora ile birlikte olduğum odaydı ve buraya nasıl gelmiş olabileceğimin düşüncesi ile panikledim. Yataktan doğrulmamla yatağın karşısındaki koltukta elinde bir bardak içki ile duran Bora'nın ateş saçan gözleri ile karşılaşmam bir oldu.

Öfkeliydi gözleri öfke nefret kusuyor suratıma sadece beni öldürmek istercesine bakıyordu donuk şaşkın ve bir o kadar da panik halim ile

"Buraya nasıl geldim " diyebildim Bora içkisinden bir yudum alıp

"Gözlerinizi nerede açmayı bekliyordunuz Azra hanım" dediğinde aklıma gelen şey ile gözlerim kocaman oldu elim istemsizce karnıma giderken gözlerim Bora'nın gözleri tarafından hapsedilmişti ve Bora'nın sert sesi ile oturduğum yerde sıçradım

"Sakin onun için üzüldüğünü gösteren hareketler yapmaya kalkma" dedi gözlerim dolmaya başladığında ise

"Ağlamayı da deneme"dedi aynı sert sesi ile.

Kürtaj olmak için gittiğim hastahane de işlem esnasında uyutulduğumu hatırlıyordum sonrasında ne oldu yaptılar mı? alındı mı? bilmiyorum buraya nasıl geldiğim hakkında da en ufak bir bilgim yoktu ama bu pislik adamın bana söz söylemeye kesinlikle ve kesinlikle hakkı yoktu onu çok iyi biliyordum ve bu düşünce beni sinirle kapladığında yattığım yataktan hırsla kalktım sesimi olabildiğinde sert tutarak

"Senin bana bir şey söyleme hakkın yok " dedim ve duraksadıktan sonra

"Hele ki yaptığından sonra " dedim ve Bora'nın o ateş püsküren gözlerine gözleri mi sabitledim. Bora oturduğu koltuktan yavaşça hissettirebildiği olanca tehdit vari sessizlikte kalktı ve aramızda neredeyse 10 adımlık kadar bir mesafede durdu. İçkisinden bir yudum daha aldı ve o öfkeli bakışlarını gözlerime dikti

"Neden " diye sordu. Sorduğu soru karşısında içimden kahkahalar atsam da dışımdan sadece derin bir nefes aldım ve

"Gördüm Bora sen sevişme sonrası duşunu alırken bana kapıyı açan o sürtüğü gördüm o saate kadar ne yaptığınızı açıklayıcı çok güzel cümleler kurup duş da sana eşlik etmek için kapıyı suratıma kapattı ve sen bana neden mi diyorsun" diye öfke ile bağırdığımda Bora

"Her şeyin hesabını soran Azra bu görüntüden sonra içeriye girip bunun hesabını sormadı yani öyle mi?" diye sordu oda olanca alaycı ses tonu ile bu kadar öfkeli bakıp da bir o kadar sakın, umursamaz konuşması gerçekten sinirlerimi bozuyor beni olmam gerekenden daha da fazla öfkeliendiriyordu ve olanca gücümle bağıarak

"İçeriye girip sorsaydım ne diyecektin Bora Azra ben duş dayım onun üstünde de benim tişörtüm var ama yanlış anladın mı?" diye sorduğum soruya Bora bu sefer

"Evet yanlış anladın diyecektim lanet olsun yanlış anladın yanlış diyecektim ama içeriye girseydin, sorsaydın, azıcık bana güvenseydin " dediğin de donmuş gözlerle ona bakıyordum ortada bir yanlış yoktu yani o görüntü bir yanlışlık olamazdı evindeydi, tişörtü üstündeydi nasıl bir yanlış anlaşılma olabilirdi ki diye içimden geçirirken Bora'nın sesi ile kendime geldim

"Anahtarımı ofiste unutmuşum oda ofis de masanın üzerinde görmüş alıp benden önce eve gelmiş ve kendince böyle bir şov düzenlemiş lanet olsun Azra ben daha eve girmeden yanan ışığı gördüğümde içeridekinin sen olduğunu sandım karşımda onu gördüğümde boğazına yapıştım öldürüyordum neredeyse üzerini giyip defolması için banyoya geçmiştim ki o arada sen gelmişsin " dediğinde ölmek istedim, o an bir yerlerden atlamak, kutularca ilaç içmek, bileklerimi kesmek hatta silahla kendimi

vurmak istedim sürtüğün oyununa gelmiş ve her şeyi mahvettim öyle mi diye içimden geçirirken bir yandan da duyduklarımı hazmetmeye çalışıyordum dolan gözlerim tüm abalarımaya rağmen yanaklarımı ıslattığında Bora'nın sesi tekrar yankılandı odada

"Lanet olsun sen bu gün bana neler yaşattığının kahretsin neler yaşadığımın farkında mısın ? " diye kkrercesine bağırdığında olduğum yerde sıçrayarak bir adım geri gittim ve olmayan sesimi bularak titreyen sesimle

"Bo.. Bora be.." daha lafımı bitirmeden Bora

"Kapa eneni !! " diye olanca gücü ile bağırdı ve devam etti

"Lan ben sana 'ben seninim' dedim sana aitim dedim sen ..." dedi ve öfke ile elindeki bardağı karşı ki duvara fırlattığında gözyaşlarım hıçkırıklarımaya karıştı ve ağlamam daha da şiddetlendiğinde aynı öfkeli sesi ile

"Sen ikimize ait mkemmek bir şeyin varlığından beni haberdar bile etmeden yok etmeye kalkıştın lanet olsun sana Azra lanet olsun" dediğinde elim tekrar karnıma gitti orada mıydı halen ? alınmamış mıydı? halen benle miydi bu düşünce içime sevinç kırıkları serperken Bora

"Sadece bir kaç saniye geç kalsaydım artık öyle bir varlık olmayacaktı inan bana geç kalmış olsaydım, onu öldürmüş olsaydın seni kendi ellerimle boğardım ki şu anda içinde olmasa çoktan yapmıştım" dediğinde korkudan tir tir titriyordum karşımdaki insan Bora olsa da gözleri sözleri nefret kusuyordu ve derin bir nefes alarak bir kaç adım daha yaklaştı aramızda sadece 2 adımılık bir mesafe bırakarak durdu ve gözlerini gözlerime dikip

"Yarın evleniyoruz düğün eğlence yok nikah memuru buraya gelecek ve iki şahitle nikahımız kıyılacak" dediğinde benliğimi kaybetmişcesine ona bakıyordum. Ne yani bunca şeyden sonra halen benimle evlenmeyi düşünüyor muydu? diye içimden geçirirken o acı sözler döküldü Bora'nın ağzından

"Sadece ocuk doğana kadar doğumdan 1 hafta sonra aynı hızla ayrılacağız ve sen ikimizinde hayatından defolup gideceksin" dediğinde yerin ayaklarımın altından kaydığını hissettim düşmemek için yanımdaki komodine tutundum ve Bora bu halimden hiç etkilenmeyerek devam etti o bıçak yarası bırakan sözlerine

"Evindeki bütün kişisel eşyalarını aldırdım birazdan Merve ile gelecekler burada gözümün önünde duracaksın " dedi ve kesin emir ses tonunda

"Ben olmadan dışarıya çıkmayacak benim iznim olmadan kimse buraya girmeyecek

bunun içinde kapıda bir güvenlik duracak yüksek lisansın için şirkette çalışmaya devam edecek fakat işleri evden çalışarak yürüteceksin sadece yüksek lisansının bulunduğu projede çalışacak o bittikten sonrada sadece şirket çalışanı olarak görüneceksin doğuma kadarda çoktan lisansını almış olursun " dediğinde söylediklerini duyuyordum ama tüm bedenim uyuşmuştu zerre tepki veremiyordum tek bir karşılık veremiyordum ve aynı sert sözler ile

"Kontrollere beraber gideceğiz ve doktor ne derse harfiyen yapacaksın " dedi ve odadan çıkmak için kapıya yöneldi tam çıkacakken durdu ve bana döndü o nefret kusan bakışları ile gözlerimi yaktığında

"Sen bu gün hem karnındaki varlığı hemde beni öldürdün onun için o karnındaki varlıkla bir bağ kurmamamı tavsiye ederim çünkü doğduğunda gözünün yaşına bile bakmayacağım " dedi ve aynı hızla kapıdan çıktı kapıyı öyle sert çarptı ki duvarlar yıkılacak sandım evet duvarlar yıkılmadı ama ben yıkıldım her bir parçam bir yere dağıldı ruhum param parça oldu ki şu anki durumun tüm suçlusu sorumlusu bendim daha 3- 4 saat öncesine kadar karnımdaki bebeğin babası olmayı hak etmediğini bas bas bağırdığım adam aslında bu bebeği benim hak etmediğimi yüzüme vurmuş beni param parça etmişti evet lanet olsun ki haklıydı bu bebeği hak etmiyordum, anne olmayı hak etmiyordum, Bora'yı hak etmiyordum sonuna kadar haklıydı ve söylediği tüm kuralları içimde kabul ederek pes ettim. Çok büyük bir hata yapmış ve bedelini de ömrüm boyunca sevdiğim adamdan bebeğim demeye bile hakkım olmayan karnımdaki bu varlıktan ayrı kalarak ödeyecektim ve Bora beni hayatı boyunca affetmeyecekti....

Ve bugünün de bölümü geldi arkadaşlar yarınki bölümden sonra yine haftada bir yazmaya devam edeceğim çünkü iş yoğunluğum felaket sınırlara ulaştı....

"Çok Pişmanım"

15 gün sonra

Acı yüzleşmenin ardından tam 15 gün geçti. Büyük kavganın ertesi günü Merve ve Çağlar'ın şahitliğinde nikahımız kıyıldı nikah dediğime bakmayın gelinlik giymeden evet bile demeden hatta o kutsal sorular bile sorulmadan sadece imzalar atıldı ve nikah

memuru tarafından evlilik cüzdanımız Bora'ya verildi. Çağlar ve Merve tereddütle tebrik ettiler ve yarım saatten az bir süre kalıp gittiler. Evimdeki tüm kişisel eşyalarım Bora'nın evinde mahkum gibi kaldığım bu odaya getirildi ve 9 aylık pardon artık 2 aylık hamile olduğum için 7 aylık hapis hayatım başladı. Bu 15 günlük süre içerisinde Bora'yı her akşam yatmadan sütümü vermesi ve içene kadar başımda beklemesi haricinde hiç görmedim. Gördüğüm bu dakikalık zamanlarda ise hiç göz göze gelmemiş, hatta suratıma bile bakmamıştı. 15 günlük süre içerisinde sesini hiç ama hiç duymadım resmen aynı evin içinde iki gölgeyi oynuyorduk. Birbirimizi görmüyor, duymuyor,konuşmuyorduk. Bazen tüm cesaretimi toplayıp konuşmak için yanına gitmeye kalktığımda o günkü sert konuşmaları aklıma geliyor ve topladığım bütün cesaretim yerle bir oluyordu.

.....

Sabah her ne kadar yataktan hiç kalkmak istemesem de midemdeki şiddetli bulantı ile yattığım yataktan fırlayarak çıktım. Banyoya hızla girmemin verdiği etki ile kapı duvara şiddetle çarptığında kırılacakmış gibi bir ses çıkardı ve ben bu sese aldırış etmeden klozetin içinde midemde olmayan ne varsa çıkardım. Çok fazla bulantım oluyordu, neredeyse ne yesem çıkarıyordum bazen kusmak için bir şey yemem bile gerekmiyordu. Klozetteki böğürmelerim sonlandığında yüzümü yıkamak için lavaboya yöneldim, musluğu açıp yüzüme su çarptım ve aynada kendime bakmak için kafamı kaldırdığım esnada kapıda bana bakmakta olan Bora'nın boş bakışları ile karşılaştım. Günlerdir ilk defa göz göze geliyorduk ve bakışlarında hiç bir anlam göremiyordum. Boş bakıyordu yoldan geçen bir insana hatta bir hayvana bile daha anlamla bakabilirdi ama bana o kadar anlamlı bile bakmıyordu gözleri saliseler süren bakışmanın ardından bir şey söyleyeceğini sansam da o arkasını dönüp gitmişti...

Banyodan çıkıp üzerimi değiştirdim ve Bora'nın gitmiş olduğunu bildiğim için odadan çıkıp mutfağa her ne kadar yedikten sonra direk çıkaracağımı bilsem de kahvaltı yapmaya gittim. Kahvaltılıkları hazırlarken açılan kapı ile gözlerim mutfağın kapısına çevrildi. Bir kaç saniye sonra Bora'nın mutfağın kapısında görünmesiyle bu günkü ikinci bakışmamız gerçekleşmişti. O kadar özlemiştim ki ona bakmayı, bana bakmasını, gülüşünü, şefkatini ama bunların hiç birini artık görmeyi hayal etmediğim için bu buz gibi bakışlarıyla hasret gideriyordum. Elindeki küçük poşeti tam önümdeki masaya bıraktı ve ifadesiz ses tonu ile

"Akşam yatarken ve sabah kalktığında içeceksin. Mide bulantıların bu aylarda normalmiş bu biraz rahatlatacak" dediğinde sesini duymanın verdiği heyecanla ve yaptığı bu davranışla içimden beni mi düşündü, kusmalarım için doktoru arayıp bilgimi aldı diye sevinirken titrek çıkan sesimle

"Teşekkür ederim " dedim özlemle ona bakarak o ise buz gibi bakışlarının yanı sıra yine aynı soğuklukla çıkan sesi ile

"Senin için bir şey yapmadım kusmaların yüzünden hiç bir şey yemiyorsun bebek için sağlıklı beslenmen gerekiyor" dedi ve ben bütün heyecanımı içimde tek bıçak darbesi ile öldürdüm. Gözlerime hucum eden göz yaşlarımı görmemesi için hemen arkamı döndüm ve ağlamamam için kendimi zorlasam da gözlerimden süzülen yaşların arasında titrek çıkan sesimle

"An.. anladım yinede Teş.. Teşekkür ederim " diye bildim ve hiç bir tepki vermemesini normal karşıladım zaten yokmuşum gibi davranıyordu, bir şey söylemesini de beklemiyordum ama konuşmam gerekiyordu, kafayı yiyecektim ki birileri ile konuşmam gerekiyordu onun için

"Bu gün Merve'yi çağırabilir miyim ? " diye sordum korkarak ve Bora net bir sesle

"Hayır" dediğinde yüzümü ona dönmeye korkuyordum ve ona dönmeden fısıldadım

"Çok yalnızım lütfen sadece 1-2 saat gelsin" dediğimde 1 -2 dakika ses gelmesini bekledim ve beklediğim ses kapı kapma sesi olduğunda

"Lütfen" diye fısıldadım hıçkırıklarımın arasında duymadı...ve hiç bir zamanda duymayacak....

Akşam olmasına yakın odamda kapının açıldığını duydum ve Bora'nın geldiğini tahmin ettiğim için yatağımdan hiç kalkmadım. Zaten ondan başkasınıda geldiği olmuyordu oda geceleri geliyor, sabahları erken gidiyordu. Bundan sonraki hayatımda olacağı gibi beni tamamen yalnızlığa alıştıırıyordu. Açılan odamın kapısıyla yatağımda doğruldum ve kapıda gördüğüm kişiler ile gözlerim fal taşı gibi açıldı hızla yataktan fırlayıp

"Merveeee" diye hıçkırarak Merve'nin boynuna sarıldım. Hiç bırakmak istemezcesine, sanki bırakırsam yapa yalnız kalacakmış gibi tutunurcasına sarıldım. Tam arkasında duran Hande bana hüzünle bakıyordu ki daha 2-3 ay öncesine kadar nefretle bakan Hande'yi bile özlemiştim. Merve'yi bırakıp, Hande'ye de sımsıkı sarıldığımda kapıda bizi seyreden Bora ile göz göze geldim. Onca zaman boyunca ilk defa saliselik bile olsa gözlerinde hüzün gördüm ama hızla kafasını çevirip gitti.

.....

Tekrar tekrar sarılmalarımızın ardından yatağa oturduk ve Merve

"Nasılsın canım" diye sordu. Sorduğu bu saçma soruya kahkaha atarak

"İyiym " diye karşılık verdim. Hande vermiş olduğum cevap karşılığında konuşarak

"Gerçekten nasılsın Azra" diye sordu onunda sorusuna

"Gerçekten nasılım öyle mi?" diye alayla soru sorarak karşılık verdim ve devam ettim

"Aptalca bir yanlış anlamam yüzünden az kalsın kendi bebeğimin katili oluyordum, yaptığım bu hata yüzünden hayatım boyunca tek aşık olduğum adamı kaybettim, doğumdan sonra kesinlikle hak etmediğim bir bebeği kaybedeceğim, şu koskoca evin içinde bir zamanlar bana aşık olan adamla beraber yaşıyorum beni görmüyor, duymuyor, ve hatta benden ölümüne nefret ediyor, ve yalnızım hiç kimsem yok hayalini kurduğum nikahımda sadece iki şahit, aşık olduğum adam ben ve nikahımızı kıyan nikah memuru vardı ve ne sorulması gereken o kutsal soru soruldu, nede o sorularla birbirimize evet dedik." dedim ve göz yaşlarımın yüzümü ıslatmasına izin verdiğim saliselik zamanda yutkunarak devam ettim

"Ve evet iyiym hatta çok iyiym Hande " dediğimde Merve ağlayarak bana sımsıkı sarıldı boynuma ve

"Geçecek güzelim, geçecek ve sadece acı birer hatıra olarak kalacak bu günler, her şey yoluna girecek bak gör " diye teselli etmeye çalıştığında Merve'nin kollarından kurtularak

"Geçmeyecek tamam mı hiç bir zaman geçmeyecek " dedim ve gözümünden akan yaşları silerek devam ettim

"Bora hiç bir Zaman bana eskiden baktığı gibi bakmayacak, hiç bir zaman eskisi gibi sarılmayacak hiç bir zaman beni affetmeyecek Merve tamam mı sadece doğuma kadar yanında tutacak, sonrada bebeği alıp beni gönderecek tamam mı? bak bebeği diyorum, bebeğim bile diyemiyorum çünkü haklı ben bu bebeği hak etmiyorum. Onun için bebeğim bile diyemiyor onu hissedemiyorum " dediğimde bu sefer Hande oturduğu yerden fırlayarak bana sarıldı ve

"Yapma çok kızgın ve öfkeli sadece zamanla düzelecektir ne yapıyorsa öfkesinden, hamile olduğun için sana kusamıyor böyle gösteriyor bir gün düzelecek seni seviyor inan bir an gelecek sevgisi ağır basacak ve kendi gelecek yanına umudunu kaybedip üzülme " dediğinde

"Bu söylediklerinin hiç biri olmayacak Hande, o benden iğreniyor resmen" diyerek karşılık verdim ve Hande

"Bora kötü biri değil, seni seven hatta sana aşık biri böyle düşünme güçlü ol " dedi ve

kollarını benden çektiğinde teselli konuşmalarına bir süre daha devam edip şirketten, Merve'nin Çağlar'la olan yakınlaşmalarından, Hande'nin İpek'in abisi ile olan yakınlaşmasından konuştuk ve Yılmaz İnşaatın kuruluş yılı için düzenlenecek olan yemekten bahsettik. Hande ve Merve her ne kadar Bora'nın o yemeğe benimle geleceğini iddia etseler de ben böyle bir şeyi yapacağına hiç ama hiç inanmıyordum. Bir süre daha konuşup dertleştikten sonra Bora'nın onlara kesin bir dille 2 saat müsaade verdiğini ve gitmek zorunda olduklarını söyleyip gittiler.

Saat 23:30 olduğu esnalarda Bora'nın odama girmesi ile okuduğum kitabı yatağın kenarına bırakıp getirdiği ballı sütü elinden aldım. Hızla içip komodinin üzerine bıraktım. Okuduğum bebek ve anne adlı kitabı internetten sipariş vermiştim, gerçekten çok güzel, eğitici bir kitaptı tekrar elime aldığımda Bora hiç bir şey söylemeden bardağı komodinin üzerinden aldı ve okuduğum kitabı elimden çekerek aldı. Kitabı elimden çekerek almasının vermiş olduğu şokla

"Ne yapıyorsun okuyorum ben onu" diye biraz ürkek bir ses tonunda sorduğumda Bora bir kitaba birde bana bakıp

"Senin okumanı gerektirecek bir kitap değil " dediğinde gözlerim yanmaya başlamıştı ve bu gerçekten acıtmıştı ama acı vuruşunu tabi ki devam ettirdi

"Daha çok kaybedilen annelikler adlı kitapları okumayı denemelisin yani düşük kürtaj bunun gibi durumlardan sonra ne yapmaları hangi adımları geçmeleri gerekir gibi konuları anlatan bu kitabı sana kim getirdiyse söyle bir daha ki gelişinde öyle konulu kitaplar getirsin" dedi ve benim bir cevap vermemi beklemeden kapıya yöneldi göz yaşlarım fışkırırcasına yanaklarımı ıslatarak akarken Bora yüzünü dönmeden

"Yarın akşam saat 20:00 da şirketin yıl dönümü yemeği için hazır ol beraber katılmamız gerekiyor "dedi ve yüzünü bana dönerek devam etti

"Şimdiden uyarıyorum sadece yanımda duracaksın, kimse ile konuşmak falan yok, tebrik etmek isteyenler olabilir sadece kabul et ve fazla konuşmamaya dikkat et. Annemle babam yurt dışında, onun için rahatız. Merve ve Hande arada bir yanına gelecek ama sen oturduğun masadan kesinlikle kalkmayacaksın çok kalmayacağız zaten konuşmam bittiğinde hemen kalkacağız "diye net emir veren cümlelerini bitirdiğinde

"Ben gelmesem" dedim hıçkırıklarımın arasından Bora,

"Gelmen gerekmeseydi zaten götürmezdim" dediğinde bir hiç olduğumu bir kez daha hissettim Bora hıçkırıklarına aldırmadan

"Yat uyu şimdi ağlamayı da kes" dedi ve beni hıçkırıklarımla yalnızlığımın çaresizliğimle bir başıma bırakıp çıkıp gitti. Kahretsin bu kadarı çok fazlaydı, gerçekten dayana bileceğimin de üzerinde bir fazlalıktı hıçkırıklar arasında üzerimdeki örtüyü avuçlarımda sıkarak kendimi uykunun karanlık kollarına teslim ettim.

.....

Yıl dönümü yemeği

Saat 19:30 ve ben çoktan hazırdım. Üzerimde siyah dizlerimin hemen üzerinde biten, çok kısa olmayan kalın askılı ve kare dekoltesi olan bir elbise giydim. Saçlarımı dağınık olarak topladım ve siyah parlak top küpelerimi takıp konbinledim, sivri burunlu ince topuklu rujan ayakkabılarım ve mini siyah çantam hazır. Sade bir makyajla her şey tamamdı ve hazırdım tek eksikim yüzüğüm ve yüzüğüm hastahane gününden beridir kayıptı o kargaşada sanırım orada kaybolmuştu gerçi bende olsa da Bora takmama kesinlikle izin vermezdi. Saat 19:45 olduğunda Bora odamın kapısını açtı göz göze geldiğimizde kafası ile gelmemi işaret verdi ve önden yürüdü.

.....

Kutlama için tam anlamıyla 1 aydır kapısına bile uğramadığım ve 4 yılımı verdiğim şirketin önüne geldiğimizde arabadan inmek için tereddüt ettim. Bora,

"İn " diye emir verdiğinde ikiletmeden emrine uydum ve arabadan indim. Her kesin gözü üzerimdeydi ve bir gün rahatsızım diye gelmediğim iş yerine 1 ay sonra patronlarının eşi olarak geliyordum ve herkes merak eden gözleri ile bana bakıyordu. Şirketten içeriye girdiğimizde bizim için hazırlanan masada bir çok iş adamı eşleri ile beraber oturuyor ve hep mutlulukla bize bakıyorlardı. Bora suratına sahte bir gülücük yerleştirirken kulağıma eğilerek

"İlk defa geldiğin bir yer değil, buradaki herkesi tanıyorsun şaşkın şaşkın etrafa bakma" dediğinde kendimi toparladım ve onun gibi yapmacık bir gülümseme takındım....

Gece boyunca Merve bir kaç defa yanıma gelmiş, Hande sürekli iyi olup olmadığımı sormuş, Çağlar destek verircesine bir kaç teselli ve her şeyin düzeleceğine dair cümleler kurmuş, önüne gelen her kez evliliğimi tebrik etmiş ve ne acı ki mutluluklar dilemişti.....

Yiğit ve eşi Aylin çaprazdaki masada oturuyorlardı ve o kadar tatlı duruyorlardı ki Yiğit Aylin'e aşkla bakıyor burnunu sıkıyor, elini karnına koyuyor, o muhteşem varlığı hissediyordu resmen onlara bakmaya devam ederken, kulağıma fısıldanan ses ile irkildim

"Eğer biz öyle değilsek bu tamamen senin suçun, onun için iç geçirmeyi kes" dediğinde gözlerim dolmaya başlamıştı bu kadar acımasız olmak zorunda mıydı? bu kadar sert vurmak, bu kadar acıtmak zorunda mıydı ki elim istemsizce karnıma giderken, göz yaşlarımı kontrol edemediğimi fark ettim ve herkesin içinde ağlamak istemiyordum. Lavaboya gitmek için masadan kalktığım anda Bora koluma yapıştı ve

"Nereye gittiğini sanıyorsun ?" dedi hırlarcasına yüzüne bakmadan

"Lavaboya midem gitmem gerek " dedim bir çırpıda ve oda elimi bıraktığında hızla lavaboya gittim. Lavabonun kapısını hızla açıp, içeriye kendimi attığımda kimsenin olmayışı gerçekten benim için büyük şanstı. Aynada kendime baktım ve hiçliğimi bir kez daha gördüm. Hiç bir zaman Yiğit ve Aylin gibi olamayacağız, hiç bir zaman diye içimden geçirirken gecenin en acı darbesi lavabonun kapısında görüldü. Tüm sürtüklüğünü yüzüne takmış o iğrenç pis gülüşü ile Defne lavabonun kapısında bana bakıyordu ve yavaş adımlarla beni süzerek içeriye girdi

"Azra " dedi o iğrenç sesi ile öfkeliydim onu boğabilirdim onu şu an burada bu lavaboda tamda layık olduğu yerde boğabilirdim ve o iğrenç sesi ile konuşmaya devam etti ve

"Bora ile evlenmişsiniz ?" diye sordu aynı onun gibi alaylı konuşmaya çalışarak

"Ne o ayıramadığın için çok mu üzüldün ?" diye sordum Defne kahkaha atarak

"Daha güzelini yaptım sanırım" dediğinde ona söyleyecek kelime bulamadım ve o devam etti

"Evet o gün Bora ile birlikte olmadık. Tamam onunla birlikte olabilmek için gitmiştim ama çok sert bir şekilde reddedildim. Fakat olaylar şans eseri de olsa benim istediğim gibi gelişti" dedi ve çantasından rujunu çıkarıp o iğrenç dudaklarında gezdirdi bana aynadan bakarak

"Evlisiniz ama Bora senin yüzüne bile bakmıyor, hamilesin ve sadece çocuk için yanında duruyor, doğumdan sonra ayrılacaksınız. Hayatında seni istemiyor, sana dokunmuyor, seni görmüyor bile istesem bile bu kadarını yapamazdım ama senin bir anlık aptallığın bunların hepsini zincirleme getirdi. Gerçekten bu sefer ben sana teşekkür etmeliyim " dediğinde sözlerinin doğruluğu kalbimi delip geçiyordu bu kadarı fazlaydı ve son lafı bardağı taşıran son damla oldu

"Hani demiştin ya Bora senden nefret ediyor Defne diye" dedi ve çantasını eline alarak kapıya yöneldi kapıyı açarak beni darma dağın eden son cümlesini söyledi

"Evet Bora benden nefret ediyor ama Azra senden de iğreniyor, senin onun hayatından gittiğin gün ben yerine geleceğim ve söz veriyorum, çocuğuna iyi bir anne olacağım" deyip çıkıp gittiğinde destek almak için lavaboya tutundum çünkü her an düşebilirdim. Fazlaydı, bu kadarı çok fazlaydı, boğuluyordum, nefes alamıyor, gözyaşlarıma engel olamıyordum duramazdım burada buradan çıkmalıydım hatta hiç gelmemeliydim hiç diye içimden söylenerek bir hışımla lavabodan çıktım. Hızla kapıya doğru yürüdüm. yürümek ne kelime hıçkırıkları arasında koştum resmen çıkışa yaklaşırken Hande'nin sesini duydum arkamdan

"Azra nereye dur " diye bağıırıyordu ve durmadım bütün gözler bende idi ama umursamıyordum kimseyi Bora'yı bile buradan gitmem lazımdı hemen Hande'nin bu sefer

"Bora Azra bir şey olmuş....." cümlesinin devamını duymadım çünkü artık dışarıdaydım ve hızla etrafa bakındım taksi kapının orada duruyordu gördüğüm taksiye doğru hızla koştum tam taksiye bineceğim sırada arkada yükselen Bora'nın sesi ile duraksadım

"Azraaa!!!!!" elimle kapıyı açıp Bora ile göz göze geldiğimde gözleri alev almış öfke ile bana bakıyordu. ve ne söylesem anlamayacaktı, acımayacaktı ama her ne olursa olsun ben oraya dönmeyecektim o yüzden Bora'nın gözlerine odaklanarak

"Gelmeyeyim demiştim sana iyi eğlenceler bu geceki acımı da yaşadım hapishaneme geri dönüyorum" dedim ve elimi karnıma koyarak

"Endişelenme kendime bir şey yapmayacağım, en azından doğana kadar" dedikten sonra arabaya bindim ve taksiye gitmemiz gereken adresi verdiğimde içim patlıyordu resmen, yarım saatlik bir yolculuğun ardından Bora'nın evindeydim. Kapıdaki güvenlik şaşkın şaşkın suratıma bakarken

"Ne bakıyorsun aptal aptal açsana kapıyı" diye bağırdım ve acele ile açtığı kapıdan girdim. Hızla hücreme doğru yürüdüm ve aynı hızla kapıyı açıp kırılacakmış gibi hızla çarptım. İçimdeki acı fazlaydı, öfke fazlaydı, nefret fazlaydı, bu kadarı gerçekten fazlaydı dayanmak zordu ve dayanamıyordum bu kadarına dayanamıyordum. Nefesim yetmiyordu ciğerlerime, içimdeki pişmanlık beni yakıp kavuruyor ve gerçekten boğuyordu ciğerlerimi parçalarcasına avazım çıktığı kadar bağırdım

"Nefret ediyorum kendimden!!!" diyerek elime ne geldiyse fırlatmaya başladım. Aynanın önünde ne varsa

"Nefret ediyorum kendimden!!!" diye bağırarak tamamını elimle yıkıp yere saçtım.

Yatağımın yanındaki komodinin üzerindeki abajuru, yatağım üstündeki örtüyü, yastıkları, bardağı her şeyi

"Nefret ediyorum kendimden!! "diyerek odanın dört bir yanına savurdum ve bağırarak devam ettiğim yıkıp dökme işlemine. Bora kapıyı açıp içeri daldığında duraksadım.

Bora,

"Azra delirdin mi ne yaptığını sanıyorsun ? " diye kükrediğinde alayla kahkaha attım ve

"Delirdim evet istediğinde bu değil mi zaten 2 Haftadır delirmem için elinden gelen her şeyi yapmıyor musun?" diye sorduğumda Bora

"Saçmalamayı kes " diye kükredi yeniden ve ben

"Saçmalamayı keseyim öyle mi ben mi saçmalıyorum ben...." dedim alayla ve elime geçen diğer şeyleri de fırlatmaya kalktığında Bora

"Yeter artır bırak şunları" diye bağırıp elimdekileri bir hışımla aldığında bende "

"Yeter Bora evet yeter artık lütfen bırak beni "dedim sesim yalvarır gibi çıkıyordu, göz yaşlarım gözlerimden sicim gibi akıyordu ve artık yaşlarımdan Bora'yı göremiyordum bile ve devam ettim

"Yalvarırım bırak evime gideyim, burada dayanamıyorum söz yeriıyorum her şeyime dikkat edeceğim, doktorun her söylediğine uyacağım, tamam evden adıımı atmayacağım ama burada kalmayayım lütfen" diye yalvardığında Bora'nın yüzünde bir hüzün belirtisi oldu. Gözleri hüzünle baktı gözlerime ama o hüzünle bakan gözlere rağmen acı sözleri tekrar döküldü dilinden

"Hayır doğuma kadar burada kalacaksın Azra, böyle olması senin suçun" dediğinde

"Biliyorum! kahretsin biliyorum! benim suçum! "dedim hıçkırıklarla sesimi bulamıyordum ağlamalarım, nefes alışlarım, konuşmalarım hepsi birbirine karışmış kendimi kaybetmiş gibi

"Görmüyor musun Bora, lanet olsun görmüyor musun? pişmanım, çok pişmanım sana güvenmediğim için, yapmaya kalktığım şey için, bu hale gelmemize sebep olduğum için köpek gibi pişmanım. Bora yalvarırım delireceğim lütfen yeter yeter .." dedim nefesim tükeniyordu, sesim fısıltı gibi çıkıyordu, kanım çekiliyor gibi içim bayılıyordu artık bedenime hakim olamıyordum çok ağır geliyordu ki yerin kaydığını hissettim ve aynı anda uğultu şeklinde Bora'nın sesi yükseldi kulaklarımda

"Azraaa" ve bir anda kokusu içime dolarken fısıldadım

"Çok pişmanım lütfen " gerisi zifiri karanlığa büründü ben sonsuz bir uykudaymışım gibi gözlerimi kapadım

"Gül Reçeli"

Gözlerimi açtığımda bulunduğum yerin bir hastahane odası olduğunu anlamam uzun sürmedi ve görüş alanıma giren ilk kişi Merve idi Merve

"Canım" diyerek yanıma yaklaştığında umursamaz bakışlar ile kafamı çevirdim kimseyi görmek istemiyor hata kimse ile konuşmak istemiyordum. Sadece yalnız kalmak kimsenin

"İyi misin? " sorusuna

"İyiyim yada iyi değilim " demek istemiyordum. Bir süre sonra kapıdan giren Aylin ile her ne kadar şaşırsam da kocaman olmuş karnına bakamadan geçemiyordum. Aylin Merve'ye

"Canım bizi bir iki dakika yalnız bırakabilir misin? " dediğinde Merve kendinden beklenmeyecek bir tepki göstermiş ve çemkirmeden dışarıya çıkmıştı. Aylin

"İyi misin diye sormayacağım çünkü şuanda hiç duymak istemediğin soru bu " dediğinde olumlu anlamda kafamı salladım ve devam etti

"Seni anlayabiliyorum yani kısmen "dedi sonra yutkunarak elini karnına koydu gözleri gözlerimi bulunca devam etti

"Bak senin güçlü durman lazım, Bora gerçekten seni seviyor ve gerçekten şu anda ne yapıyorsa öfkesinden, hayal kırıklığından yapıyor. Sadece çocuğu isteseydi, yani sen onun için önemli olmasaydın, senin ile evlenmezdi. bende senin düşündüğünü düşündüm zamanında, Yiğit ile ilk bebeğimizi kaybettik ama ona hamile kaldığımda Yiğit ile ilişkimiz net değildi. Bir anda yaşanan bir şeydi ona aldırma istediğimi söylediğimde, Bora'dan farklı bir tepki vermedi. Bende beni sevmeyen, aşık olmayan bir adamdan hamile kaldığımı zannettiğim için bir hata yapıyordum ve her şey düzeldi.

Evet, ilk bebeğimizi aldirmek zorunda kaldık ama, kalbi durmuştu. Şimdi ikinci bebeğe hamileyim ve 1 ayımız kaldı. İnan bana Bora'da düzelecek. Kendini bırakma ve pes etme " dediğinde sadece olumsuz anlamda kafamı salladım. Öyle değildi, Bora gerçekten beni hayatından çıkarmış ve doğumdan sonrada beni bir daha görmeyecekti.. Aylin konuşmasını bitirdiğinde kapıdan içeriye Bora girdi ürkek bakışlarla ona baktığımda, bakışları kızgın değildi öyle ateş falan da saçmıyordu ama sevgi dolu da değildi. Hastaneye akşam getirilmiştim kontroller yapılırca da beni odaya almışlar, bebekle ilgilde herhangi bir sorun yokmuş sadece sinirsel bir durum oluşmuş sakinleştirici vermişler ve ben bu saate kadar uyumuşum. Bu olanları bana daha sonradan Merve anlattı ki onca anlattığı arasında bunlar kaldı aklımda Bora sakın olan sesi ile

"İşlemler tamam doktor istediğiniz zaman çıkabilirsiniz dedi kendini iyi hissediyorsan çıkalım mı?" diye sorduğunda

Kafamı evet anlamında salladım. Bora kaşlarını saliselik bir zaman çatıp, bana baktı ve ben gözlerimi o sert bakışlardan kaçırduğımda sıkıntılı bir nefes vererek kapıya yöneldi. Kapıdan çıktı ve benimde çıkmamı bekledi. Yataktan kalkıp olabildiğince hızlı bir şekilde ayakkabılarımı giyip kapıya yöneldiğim esnada sendeleyince düşmemi engelleyen Bora'nın kolları oldu. Kafamı kaldırdığımda burun buruna geldik gözlerimi o muhteşem ve deli gibi özlediğim dudaklarından çekip gözlerine çıkardığımda gözlerinde korku gördüm ve endişe dolu sesi ile

"İyi değilsen kalalım" dedi bir iki saniye beni mi? yoksa bebeğimi düşündüğünden soruyor diye anlamaya çalışsam da tabi ki bebeği düşündüğünde kanaat gerip gidelim anlamında başımla işaret verdim. Kollarından çıkmaya çalıştım ama o kollarımı daha çok sıkıp gözlerine bakmamı sağladı. Bir kaç saniye şüphe ile gözlerime baktı, elleri kollarımı o kadar çok sıkıyordu ki acı ile yüzümü buruşturduğum da canımın yandığını anlayarak kollarını çekti ve derin bir nefes daha verdi

"Gidelim o zaman hadi " diyerek hemen yanımda yürümeye başladı. Hastahaneden çıktığımızda kapıda kimse yoktu. Merve, Aylin yada diğerleri hepsini göndermiş olmalıydı ki dışarı çıkmamızla her ne kadar yaza giriyor olsak da rüzgar halen daha üşütüyordu ve elbise kısa kollu olduğundan hafif bir titreme gelmişti içime, ellerimi kendime doladığım da arabanın nerede olabileceğine bakıyordum ki omzuma koyulan ceket ile yerimde sıçrayıp Bora'ya baktığımda

"Sıcak tutar"dedi gözlerime bakarak içimden

'Keşke sen sarılsan o zaman hiç üşümem ki' diye geçirsem de anladığımı gösterir şekilde başımı salladım. Önüme dönüp yürümeye kalktığımda, kolumda Bora'nın elini

hissetmemle tekrar durdum ve yine yüzüme o şüpheli bakışlarıyla baktı tam bir şey söyleyecekti ki şoförün arabayı getirmesiyle arabaya yöneldik

Daha bir kaç saat öncesinde patlama yaşadığım eve şimdi bu sakinlikte girmek garip bir duyuydu ve direk odama geçip uyumak istiyordum. Hiç hiç uyanmadan uyumak. Odama girdiğimde her yer her yerdeydi deyim yerindeyse odanın altı üstüne gelmişti, darma dağın olmuşu tıpkı içim gibi ruhum gibi oda ile bakışma mı

" Uyumak için fazla dağınık " diyerek bozan Bora'yı umursamayıp dağınıklığı toplamak için yerdeki örtüden başlayacaktım ki Bora kolumdan tutup yavaşça kaldırdı ve

"Yarın hallettiririm ben " dedi onu umursamayarak örtüyü tekrar almaya kalktığımda

" Benim odama geç uyu " dedi sesi biraz daha sertti, ama korkulacak boyutta değildi. Olumsuz anlamda kafamı sallayınca bu sefer tam anlamıyla sert bir sesle

" Kafanla tepki verme ! " dedi ben anlamayan gözlerle ona baktım ve

" Konuş! " dedi hırlarcasına bende artık bıkkın bir ses tonu ile

" Sesimi duymak istemediğini söylemiştin " dediğimde rahatlamış gibi bir nefes verdi jetonum daha yeni düşmüştü, tekrardan sessizliğe gömüldüğümü sandı ondan öyle tereddütle bakıyordu diye geçirdim içimden ve sessizliğe değil ama yalnızlığa gömüldün be Azra dedim kendi kendime Bora

"Benim odamda yat burayı da hallederler " dedi kolumdan tutup çekmeye başlayınca

"Sorun değil ben temizlerim sonuçta ben bu hale getirdim " dedim acele ile Bora duraksadı ve saliselik bir süre gözlerime baktı ardından

"Neden sana söylüyorum ki " diye söylenerek direk beni kucakladığında küçük bir çığlık atım

"Ne yapıyorsun ? " diye cırlamak tan uzak ses tonumla sorduğumda

"iki saat uğraşmaktansa saniyelik çözüm üretiyorum "dedi umursamaz bir tavırla ve beni direk odasına getirip yere bıraktı dolabından bir tişört çıkardı ve elime tutuşturup

"Giy ve burada yat" dedi tam çıkacakken

"Eşyalarım burada Bora " dedim panikle Bora kapıyı açtı ama bana dönmeden

"Uzatma onu giy ve uyu " dedi aynı hızla odadan çıktı elimde onun tişörtü öylece

odanın ortasında kala kalmıştım uzatmadım emrine uydum duş aldım ve tişörtü giyip yattım.

2 gün sonra

O günden sonra 2 gün geçmişti ve her şey sakindi. Bora'yı çok fazla görmedim ama bu iki günde Merve Hande hatta Aylin bile ziyaretime gelmiş abartısız 4-5 saat benimle kalmışlardı. Bir ara Bora'yı bizi izlerken görsem de moralimi bozmamaya ve kendimi toparlamaya çalıştım ... Evet büyük bir patlama yaşamıştım içimdeki pişmanlığı dile getirmiştım peki o ne yapmıştı koca bir hiç....

.....

Merve ve Hande sabah kahvaltısından beridir buradaydı ve Bora onlar gelince bizi yalnız bırakmıştı. 2-3 saat sonra Merve ve Hande de gidince koca evde bir başıma kalmıştım. Bora'nın salonu denize nazırdı ve o kadar güzel bir hava vardı ki çıkabilsem çıkar, saatlerce yürürdüm fakat böyle bir şey mümkün olmadığı için koltuğu cama doğru döndürdüm, perdeyi sonuna kadar açıp o güzel güneşin salona girmesine izin verdim. Koltuğa oturup elimi karnımın üzerine koydum gözlerimi yumup o küçücük varlığı hissetmek istedim, içimde büyüyen elleri kolları olmaya başlayan o küçücük mucizeyi hissetmek o anda içimden geçen kelimeler istemsizce ağzımdan dökmeye başladı.

"Beni hissediyorsun dimi ufaklık " dedim gülümseyerek ve avucumu karnıma daha çok bastırarak devam ettim

"Ve sende bana kızgınsın, aynı baban gibi senin yaşamını sonlandırmaya kalktım diye dimi ?" diye sordum ve gözlerim yanmaya başladı

"Biliyor musun? baban beni hiç bir zaman affetmeyecek, hiç bir zaman yüzüme bir daha öyle sıcak bakmayacak" dedim gözyaşlarım yanaklarımı artık ıslatmaya başlayınca yutkundum ve içimdeki ufaklık ile konuşmaya devam ettim

"Sen doğduğunda gitmemi isteyecek, seni bana göstermeyecek, ve ben sana bir kez bile sarılamayacağım, belki de öpemeyecek, o muhteşem kokunu koklayamayacak, büyüdüğünü de göremeyeceğim" dedim ve yutkunarak devam ettim

"Biliyor musun ufaklık babana kızamıyorum çünkü haklı, lanet olsun ki haklı" dediğimde bir hıçkırık kaçtı ağzımdan ve hıçkırıklar arasında devam ettim

"Ona güvenmedim, aşkına güvenmedim ve geç kalsaydı sen olmayacaktın. Kahretsin ki hayatımın en büyük hatasını o masaya yatarak yaptım. Büyüyünce benden nefret

etmen için çok büyük bir neden dimi "dedikten sonra hıçkırıklara boğuldum resmen zar zor aldığım nefesim ile devam ettim

"Ama babanı çok seviyorum ufaklık, senden de ayrılmak istemiyorum, kahretsin istemiyorum. Hakkım yok biliyorum ama senin gülüşünü görmek istiyorum, kokunu koklamak, seni uyutmak, büyüdüğünü görmek istiyorum. Anne deyişini duymak istiyorum" dedim ve iki avucumu da karnıma koyarak

"Yalvarırım baban hissetmiyor pişmanlığımı sen içimde hissediyorsan, affet beni özür dilerim ufaklık, seni yok etmek istediğim için özür dilerim " diyerek hıçkırıklara boğulduğum anda arkamda bir yerlerde çalan bir telefon melodisiyle yerimden sıçrayıp, arkamı döndüğümde Bora'nın kızarmak üzere olan gözleri ile karşılaştım. Telefon halen çalarken bakışmamız devam etti ikimizde bir birimizin gözlerine bakıyor, tek bir adım atmıyor, tek kelime etmiyorduk ki içimden İki adımda yanıma gelip bana sarılması ve bu işkenceye bir son vermesi için dua ediyordum ki gözlerime bakarak iki adım geriledi cebinden telefonun çıkardı ve hızla salondan çıkıp odasına geçti... Kafamı olumsuz anlamda iki yana sallayarak elimi tekrar karnıma koydum ve

"Hiç bir zaman Affetmeyecek" dedim ve temizlenmiş olan odama yöneldim..

.....

Sanırım akşam olmuştu, hava kararmıştı saatin kaç olduğu hakkında bir fikrim yoktu. Ama geç olduğu kesindi.Canımın acayip tatlı çektiğini fark ettim tatlı bir şeyler yemem gerekiyordu çikolata, bal yada gül reçeli evet evet gül reçeli hemde hemen şimdi yataktan hızla kalktım ve odadan çıktım. Tam mutfağa gidecektim ki salondaki koltukta elini başının altına koymuş tüm ihtişamıyla ve seksiliğiyle yatan Bora dikkatimi çekti Tanrım o kadar seksi duruyordu ki reçeli bırakıp dudaklarına gömülsem tüm aş ermem geçecek gibiydi biraz yanına yaklaşp hemen yanındaki sehpanın üstüne oturdum derin bir uykuda olan Bora'yı seyrettim ve istem dışı fısıldadı dudaklarım

"O kadar özledim ki seni şimdi beni kovmayacağını bilsem kıvrılı verirdim şu kenara ama onu bile hak etmiyorum dimi " dedim ve umutsuzca sehpadan kalkıp mutfağa yöneldim. Buz dolabını açıp reçel olup olmadığına baktım bal vardı, vişne reçeli vardı ama gül reçeli yoktu Bora'ya da söyleyemezdim ki şimdi neyse, vişne reçeli ile idare edeceğiz diyerek tam elime aldım ki elimden kaydı ve olanca gürültüsü ile yerde param parça oldu. Çıkardığım gürültüye mi yanayım, Bora'nın kızgın yüzünü göreceğime mi yanayım, yoksa reçeli yiyemediğime mi ? ben bunları içimden düşünürken kapı ağzında bana bakan Bora'nın sesi ile kendime geldim. Uykulu gözleri ile o kadar hoş görünüyordu ki her an reçeli boş ver deyip dudaklarına yapışa bilirdim ki bu düşüncelerimden

"Bir şeyler kırmaktan vazgeçsen artık" diye söylenen Bora'nın sesi ile sıyrıldım ve hemen panikle

"Sadece gül reçeli çekti canım uyandırmak istemedim özür dilerim " dedim kekeleyerek de olsa hızla yere eğildim ve kırılan camları toparlamaya başladığımda, Bora'nın yaklaşan ayakları ile daha da hızlandım panikle gözlerim dolarken ağlamamak içinde kendimi tutmaya çalışıyordum. Pek başarabildiğim de söylenemezdi bir anda omuzlarımdan tutularak yukarıya doğru çekildim ve kafamı kaldırmamla Bora ile göz göze gelmem bir oldu. Günler sonra ilk defa sevdiğim adamın bakışlarını gördüm o şefkatli bakışlarını, o sevgi dolu bakışlarını gördüm o an kalbim tekledi sanki ve Bora

"Şunları bir alalım elinden bir yerini kesecekler " diyerek elimdeki cam parçalarını aldı ve

"Ellerini yıka ve odana geç ben halle ederim burayı " dedi. Söylediğini ikiletmeden odama geçtim. Kahretsın reçelde yiyemedim ve canım halen gül reçeli istiyordu. Somurta somurta odama geçtim ellerimi yıkayıp yatağa oturdum. Bora kitabımı almıştı elimden ama romanlarım vardı onlardan birini aldım ve okumaya başladım. Yarım saate yakındır kitap okuyordum ki açılan oda kapısı ile gözlerimi kitaptan ayırdım. Bora kapıdan elinde bir tepsi ile girdi ve bana doğru yürümeye başladı. Önüme koyduğu tepsiye bakmamla gözlerim kocaman oldu bir kaç dilim ekmek ve gül reçeli hayretle Bora'ya baktığımda, anlamını çözemediğim bir şekilde bana bakıyordu ve gözlerim dolmaya başlamıştı bile benim için gül reçelimi almıştı yani canım çekti diye ah bu hormonlardan olsa gerek bu kadarcık şeye ağlamazdım herhalde diye içimden geçirsem de bunu gözlerim anlamıyordu ve gözyaşlarım firarına devam ediyordu. Bora

"Ye diye getirdim ağla diye değil" dediğinde gözlerim tekrar tabaktaki gül reçelini buldu ve ekmeği alıp titreyen ellerimle sürmeye çalıştım. Bu gün resmen beceriksizliğim tutmuştu ki bıçak elimden gürültülü bir şekilde tepsiye düştü. Bora tepsiyi uzanarak dizlerimin üzerinden

"Ver bakalım şunu bir sen "diyerek aldı. Elimdeki ekmek dilimini de

"Bunu da bir alalım "diyerek aldı ve reçeli güzelce ekmeğe sürerek bana uzattı

"Ye " dedi sesi yumuşacıktı eskisi gibi gözlerinde şefkat vardı ve ekmek dilimini bitirince

"Bir tane daha " diye sordu onunla göz göze gelince evet anlamında başımı salladım Bora gülümseyerek bir dilim ekmeğe daha reçel sürdü ve

"İlk aş ermen gül reçeli oldu ben daha zor bir şey bekliyordum " diyerek bana uzattı

ben günlerdir görmediğim gülümsemesine büyülenmiş gibi bakıyordum ki Bora elindeki ekmeği

"Almayacak mısın?" diyerek göz hizama getirince büyüden kurtulup elinden aldım ve hemen ağzıma tıktım evet tıktım resmen bu hareketime daha da çok gülümsedi ve ben o saniyelerin bitmemesi için yalvara bilirdim bile, Bora onuda yemem için bekledi ...

Son dilimi de yediğimde artık gerçekten doymuştum ve midemde yer kalmamıştı. Bora tepsiyi eline aldı ayağa kalkarak odanın diğer ucundaki masanın üzerine bıraktı. ve duraksadı çıkacağını tahmin ettiğim için yatağın içine girip sırtım ona dönük vaziyette uzandım ki Bora çıkmadı. Adımları yatağa yaklaşırken bir şey söyleyeceğini zannedip kafamı hafif kaldırmamla tişörtünü çıkardığını gördüm ve çıkardığı tişörtü kenara fırlatırken göz göze geldik suratında hafif sırıtma ile

"Sanırım canın bir şey daha çekmişti" dedi ve örtüyü kaldırarak yatağın içine girdi. Ben çok olmuş bir şekilde bakınırken elleri belime dolandı ve beni kendine doğru çekip sıkıca sarıldı .. Allah'ım rüya olmasın yalvarım rüya olmasın diye içimden geçirirken kekeleyerek de olsa

"Bo... Bora.. ne yap... yapıyorsun?" diye sordum Bora elinin avuç içini karnıma hafifçe bastırarak

"Bebeğimi özledim" dedi sesi nefesine karışıyordu ki tam saçlarımın üstünden öperek

"Bebeklerimi " diye ekledi

"Ve sen kıvrıl bakalım şuraya kovmayacağım " diyerek beni göğsüne iyice bastırdı ben rüyaysa bile o huzurlu kollara bıraktım kendimi :)

"Yardım Et"

Elleri belimde beni göğsüne sıkıca bastırırken fısıldadı tekrardan sesi, nefesine karışıyordu ve o nefeste boynumu yakıyordu resmen.

"Sana çok kızgınım Azra " dedi fısıltı dolu sesi ile ben,

"Biliyorum" karşılığını verdim titreyen sesimle ve devam etti Bora,

"Çok öfkeliyim" diyerek ven ben bu söylediğine de

"Biliyorum diyerek cevap verdim ama bu sefer benimde sesim fısıltılı bir halde idi. Bora tekrar konuşmaya başladığında beni kendine biraz daha bastırdı ve

"Her şeyi beklerdim senden , beni dinlememeni, konuşmama izin vermemeni, Hatta ne söylersem söyleyeyim bana inanmamanı bile beklerdim de " dedi ve elini karnıma hafifçe bastırarak

" Böyle canice bir karar verebileceğin aklıma gelmezdi" dediğinde hıçkırıqlarla

"Bora inan çok pişmanım " dedim ve Bora daha da sıkı sarılarak

"ŞŞŞŞ görüyorum, geçen gece sordun ya görmüyor musun ? diye , görüyorum nasıl pişman olduğunu , nasıl üzün olduğunu görüyorum" dedi ve dudaklarını boynuma değdirdiğinde sanki ateş değmişcesine boynum yandı ve Bora, devam etti konuşmasına

"Ama bende çok kırgınım, Çok üzgünüm hatta çok öfkeliyim" dedi ve derin bir nefes alıp verirken o nefes tüm vücudumun alev almasına neden oldu. Bora

"Bana inanmadığın, aşkıma güvenmediğin için sana hem kırgınım, hemde bunlara seni inandıramadığım için üzgün, ve bana inanmasan bile bize ait muhteşem bir varlığı bana haber bile vermeden yok etmeye kalktığın için sana çok öfkeliyim " dedi ve ben artık hıçkırıqlarıma engel olamayarak, Bora'nın kollarında onun yüzüne bakacak şekilde döndüm ve elimi yüzüne koyarak titreyen sesimle

"Bunu yapmaya kalktığım için bende kendime çok kızgınım lütfen" dediğimde Bora tam bir şey söyleyecekken parmaklarımı dudaklarına götürerek susturdum ve titreyen sesimle tekrar konuşmaya başladım

"Ölesiye pişmanım seni kaybetmek istemiyorum, bebeğimden ayrılmak istemiyorum Bora lütfen " dedim ve daha da yaşaran gözlerim ile fısıltıya dönen sesimle

"Özür dilerim sana inanmadığım için seni çok seviyorum" dedim. Bora belimde olan elini yüzüme çıkarıp parmakları göz yaşlarımı silip dudaklarını alnıma yerleştirdi ve bir öpücük bırakarak

"Bende, özür dilerim bebeğim" dediğinde bıraktım tutmaya çalıştığım tün hıçkırıqlarımı ve Bora bu esnada sımsıkı sarıldı bana ve devam etti konuşmasına

"Sana olan öfkem ile sevgim arasında kalıp kalbini acıttığım için özür dilerim bebeğim "

dediğinde göğsüne daha çok sokuldum ve o devam etti konuşmasına

"Bu günkü konuşman, lanet olsun o kelimelerini duyduğumda bu sefer kendimden nefret ettim. Yıllar öncesinin Bora'sı olduğum için nefret ettim o pislik herif gibi davrandığım için nefret ettim kendimden " dedi ve eli ile çenemi kavrayıp usulca yukarıya kaldırdı gözlerim o mükemmel grilikler ile buluşunca

"Çok kızgındım bebeğim, çok kırgın ve hamile olmana aldırış etmeden seninde canını yaktım." dediğinde yüzünü yüzüme yaklaştırdı ve yanaklarımdan süzülen gözyaşlarımın üzerinden öptüğünde içimin eridiğini hissettim.Sanki Bora'nın bu şefkatini görmeyeli yıllar olmuş gibi hissediyordum. Öyle çok özlemiştim ki bana bu bakışını bu sarılışını, ben bu hislerimde kaybolurken Bora fısıldadı yüzüme

"Yardım et" diye gözlerim gözleri ile buluştuğunda devam etti çaresiz ses tonu ile

"Yardım et bebeğim kurtulalım bu durumdan" dedi ve dudaklarını dudaklarıma örttüğünde kalbimin duracağını hissettim. Bora öpüşüne yavaş ama tutkulu bir şekilde devam ederken ellerin kontrolsüzce Bora'yı daha çok sardı. Dudaklarım Bora'nın sıcak öpüşüne karşılık verirken, Bora fısıldadı öpüşü arasından dudaklarımdan üzerine

"Çok özledim bebeğim" diye ve bende

"Bora ham.." dediğimde hamileyim kelimesini tamamlamama izin vermeyerek, dudaklarımdan üzerinde sırtarak

"Doktor daha uzun bir süre beraber olabileceğimizi söyledi" dediğinde konuşmama fırsat bile vermeden dudakları tarafından dudaklarım hapsedildi.

Bora öpüşüne devam ederken elleri vücudumdan süzülerek geceliğimin dibine kadar indi ve yavaşça tenimden süzülürcesine üzerimden çıkardı. Dudakları boynumda omzumda göğsümde dolanıyordu. Yavaşça içime girdiğinde ikimizinde inlemesi odayı inletmişti. Git gelleri kasılmaları mı arttırıyordu ve beni hızla uçurumun kenarına götürüyormuş gibi hissediyordum. Bir süre devam eden tutkulu git gelin ardından ikimizde tükendiğimiz de Bora, üzerimden kalkmadan başını boynuma gömmüştü ve tam boynumu öperek fısıldadı kulağıma

"Seni seviyorum bebeğim" diye ve ben o andan hıçkırıklara boğuldum. Artık hayalini bile kuramadığım, duymayı aklımın ucundan bile geçirmediğim bu cümleyi tekrar duymak gerçekten tarifi imkansız bir duyguydu ve Bora'ya sınıksız sarılarak

"Bende seni seviyorum her şeyim" dedim .

.....

Sabah ışıkları gözlerimle olan savaşını hunharca kazandığında yatakta tek başıma olduğumu fark ettim. Bora yanımda yoktu. Odaya şöyle bir göz gezdirdiğimde ne masanın üzerinde tepsi vardı nede Bora'ya ait bir şey üzerimde geceliğim vardı ve dün akşam lavaboya gitmek için kalktığımda üzerime geçirmiştım. Bu düşünceler aklımdan geçerken gözlerim kocaman oldu lanet olsun rüya görmedim dimi, yani rüya değildi, bu gerçektı, gerçek olmalıydı, yani öyle olmalıydı.... diye içimden geçirdiğim düşünceler ile yataktan fırladım ve odadan çıktığımda, mutfaktan gelen seslere doğru yöneldim. Tam mutfak kapısının önüne geldiğimde Bora'nın alttan sadece bir eşofman giymiş ve üstten hiç bir şey giymemiş bir vaziyette kahvaltı hazırladığını gördüm. Arkası bana dönüktü ve birden dönünce göz göze geldik, saliselik bakışmanın ardından gözlerini çekince içimde bir şeylerin öldüğünü hissettim ve çekingen adımlar ile Bora'nın yanına doğru ilerledim. Masaya dayanacak şekilde durduğumda tedirgin bir ses tonunda

"Gü-günaydın" dedim

Bora hiç bir şey söylemeden dolaptan kahvaltılık zeytin ve peynir tabağını çıkarttı. Gözleri gözlerime sabitlendi ve hiç ayırmadan bana doğru yürümeye başladı. Hiçbir şey söylemiyordu. Sadece bakıyordu. Bakışındaki anlamı çözemiordum ama yaklaşıyordu. Kahretsin! rüyaydı işte ve şu anda ciddi salaklık yapmışım ve üzerimde geceliğim vardı lanet olsun.... diye düşünürken Bora, dibime kadar geldi, kollarını iki yana açıp beni arasına alarak, elinde ki tabakları yaslandığım masaya bıraktı ve o mükemmel dudaklarını dudaklarım ile buluşturup, tutkulu bir öpücük bıraktıktan sonra o gülümseyen yüzü ile

"Günaydın bebeğim" dedi ve kollarını belime doladığında derin bir nefes aldım. Bora kıkırdarak

"Rüya gibiydi ama rüya değildi bebeğim" dediğinde ona sımsıkı sarılarak

"Olmasın rüya olmasın lütfen" dedim. Bora gözlerini gözlerim ile buluşturup

"İstersen kahvaltıdan önce bir odaya dönelim ve bakalım rüya mı gerçek mi" diye hınzırca gülümsediğinde, ona katılarak aynı ses tonunda fısıldadım ve

"Benim için bir sakıncası yok" dedim Bora'nın bakışlarının karardığını gördüm ve o tutkulu dudakları öpüşüne devam etti. Bu arada beni kalçalarımın tutarak kaldırdığında düşmemek için bacaklarımı beline sardım ve öpüşüne tutkulu bir şekilde karşılık verdim. Bora tam odaya gitmek için adım atıyordu ki çalan kapı ile duraksadık. Bora

"Merveeeee!!!!" diye bağıırken ben kakhaha atmaya başlamışım ki Bora beni yavaşça

yere indirdikten sonra hızla kapıya gitti ve bir hışımla kapıyı açınca, karşısındaki tam tahmin ettiğimiz gibi Merve idi ve Bora

"Kızım bela mısın sen? " diye kükremesine karşılık Merve, sıçrayarak bir adım geri gittiğinde gözleri beni buldu ve üzerimdeki gecelikten olmalı ki o yeşil gözler kocaman açıldığında Bora'ya bakarak ve resmen şaşkınlıktan kekeleyerek

"Si- siz ba- barıştınız mı?" diye sordu. Bora, sinirli bir ses tonu ile

"Evet barıştık ve sen şimdi defolup gidiyorsun bizde sevişmemize devam ediyoruz !" dediğinde ben

"Boraaa!" diye haykırdım. Bora, benim haykırma mı duymamazlıktan gelip kapıyı Merve'nin suratına çarpar gibi kapattığında aynı hızla bana döndü ve yüzündeki o piç sırıtma ile

"Nerede kalmıştık bebeğim" diye hırladığında kahkahamı tutamamıştım resmen Merve'yi benim ile sevişmek için eve almamıştı.....

" İyi misin "

İçimdeki kusursuz mutlulukla gözlerimi yeni güne açmamla Bora'nın aşkla bana bakan gözlerini görmem bir oldu.

"Günaydın" dedim ve günlerdir özlediğim gülümsemesi ile

"Günaydın bebeğim " dedi ve dudaklarıma ruhumla bile hissettiğim o mükemmel öpücüğünü bıraktıktan sonra hızla yataktan kalktı

"Bu gün baya işin var ve yorulmamaya dikkat etmen lazım" dediğinde

"Ne işi" diye sordum Bora kapının ağzında durarak bana döndü ve yavaşça yatağa yaklaşp tam yanıma oturdu ellerini yüzüme yerleştirerek

"O gelinliği giyeceksin bebeğim " dediğinde şaşkın şaşkın gözlerine baktım ve devam

etti

"O kutsal sorularda sorulacak, evetler de deyilecek, eğlencede yapılacak " dediğinde gözlerim yaşarmaya başlamıştı ki

"Amma sulu göz oldun yahu her lafıma ağlayacaksan işimiz var senle "dedi ve işaret parmağını karnıma doğru tutarak azarlar ses tonunda

"Bana bak ufaklık oynayıp durma annenin hormonları ile çıkınca bozuşuruz bak" dediğinde her ne kadar gülmek istesem de gözlerim bana ihanet ediyordu ve elim karnıma gittiğinde Bora ile göz göze geldim Bora

"şşşş güzelim " dedi ve o şefkatli kollarını bana doladı

"Bak onu hak ediyorsun tamam mı? ben geç falan gelmedim ben geldiğimde işlem durmuştu " dediğinde kollarından çok az uzaklaşarak gözlerine baktım anlamayarak ve sordum

"Kim durdurmuştu ki" dedim Bora alnıma bir öpücük kondurarak

"Sen " dedi ve devam etti

"Narkozu aldıktan hemen sonra fısıldamışsın hayır yapmayın diye doktorda duymuş ve işleme hiç başlamamış "dediğinde ona daha çok sarıldım ve Bora

"Tamam ama geçti " dedi ve beni kollarından hafif uzaklaştırarak

"Bana bak "dedi gözlerimi gözlerine çıkardığımda

"Bak çok zor günlerdi atlattık sen anne oluyorsun bende baba " dedi ve elini karnıma koyarak

"Ufaklık dünyaya gelecek ve onu ikimiz her ne olursa olsun büyütecek koruyacak sevecek ve hep yanında olacağız. Sen anne dediğini duyacaksın ben baba dediğini çok güzel olacak Azra mükemmel bir şey senden benden olan bir can "dedi ve bana sımsıkı sarılarak

"Sizi hiç bir zaman bırakmayacağım bebeğim hiç bir zaman "dedi ve kollarını daha da çok sıkılaştırdığın da bende kollarımı ona doladım bir süre sarıldıktan sonra bu gün baya işimiz var ama ilk işimiz bebeğimizi görmek kontrol için gitmemiz gerekiyor dedi ve alnımdan öperek banyoya yöneldi.....

.....

Hazırlanıp kahvaltı yaptıktan sonra doktora gitmek için yola koyulduk. Onca zamandan sonra Bora ile ilk defa gülerek dışarıya çıkıyordum ki hava artık iyice ısınmıştı. Hastanenin önüne geldiğimizde tüylerim diken diken olsa da Bora elimi tutup

"Düşünme geçti " dedi ve beni arabadan indirdi.

Asansörle 2. kata geldiğimizde doktorun odasına yöneldik. Kapıdan girmemle aynı güler yüzde olan DR Neslihan hanımı göremem beni de gülümsetti doktor

"Azra hanım hoş geldiniz" dedin de çekinerek de olsa

"Hoş buldum " dedim doktor bir kaç soru sorduktan sonra beni muayene etmek için sedyeye yönlendirdiğinde sedyenin karşısında duraksadım buraya geldiğim ilk gün geldi aklıma gözlerim dolarken Bora

"şşşş yapma ama güzelim konuştuk bunları" dediğinde kafamı tamam anlamında sallayıp sedyeye uzandım ve gözlerimi kapadım bakamazdım ona hayır bakamazdım doktorda ultrasonun başına geçerek gerekli işlemi yaptıktan bir süre sonra konuşmaya başladı

"Çok güzel bir gebelik hiç sorun görünmüyor ve gayet sağlıklı geliyor dediğinde gözlerim kapalı gülümsedim doktor

"Bakmak istemez misiniz Azra hanım " diye sorduğunda kafamı olumsuz anlamda salladım çünkü hazır değildim onu görmeye onunla yüzleşmeye hazır değildim ki omzumu sıkan elle gözlerimi açtım kafamı kaldırmamla Bora'nın o sevgi dolu gözlerini gördüm ki Bora aynı sevgi dolu ses tonu ile

"Sadece bak " dedi endişe dolu gözlerimi yavaşça ekrana döndür düğüm de gözlerim anında doldu çok küçüktü minicik 3 aylık olmuştu ve çoktan şekillenmişti içimde doktor ultrasondan dışarıya bir ses verince Bora'da bende birbirimize baktık ve doktor

"Kalp atışları" dediğinde Bora'ya baktım gözlerini kapadı ve o sesi sanki tüm benliğinde hissediyordu aynı şekilde bende kalbi oluşmuştu içimde atan bir kalp daha vardı ki bu Bora ile ikimize ait bir varlıktı muhteşem bir varlık...

Doktor kontrolleri yaptıktan sonra mide bulantılarımın artık yavaş yavaş azalacağını ve bazı testleri yaptırmamı 20 gün sonra tekrar kontrole gitmemi söyledi ve Bora ile ben çıkmak için kalkarken dönüp doktora

"Teşekkür ederim "dedim doktor anlamaz bakışlarla bana bakarken

"Beni duyduğunuz için" dediğimde doktor

"Her hastamın son sözüne kadar beklerim çünkü bu işlemin bedeli çok ağır oluyor
"dediğinde anlamaz bakışlarla ona baktım ve doktor

"Zamanında erken hamile kaldım ve kariyerim var diye gebeliğimi sonlandırdım ve
işlemden 2 yıl sonra rahim kanseri oldum hiç bir tedavi sonuç vermeyince rahmimi
almak zorunda kaldılar ve ben artık istediğim halde anne olamıyorum" dediğinde ne
demek istediğini gerçekten çok iyi anlamıştım tekrar teşekkür ederek hastaneden çıktık
ve Bora

"Şimdi asıl maraton başlıyor" ve ben ne dediğini anlamazken Bora arkamı işaret
ettiğinde

"Merve" diyerek Bora'ya baktım

"Kaynanam rolünde ve her şeyde yanında olmazsa beni öldürmekle tehdit etti"
dediğinde Merve ve Bora'yı öldürmek imkansız bir şey olduğu için tek kaşımı kaldırıp
soru sorar gibi baktığımda

"Dır dır ederek" dediğinde kakhaha atarak Merve'ye döndüm Merve

çok güzel 3 mağaza ile konuştum ve harika parçalar ayırdı Hande de bizi orada bekliyor
canım çok güzel olacak çok" dediğinde Bora

"Benim onay vermediğim olamaz " dediğinde ikimizde Bora'ya dönüp

"Nee "diye cırladık Bora hiç umursamaz bir şekilde

"Bende geliyorum" dedi ve Merve direk

"Gelini düğünden önce göremezsiniz "dediğinde

"Merve o seni alacak olan için geçerli" dediğinde Merve

"AA o nedenmiş o " diye çemkirdiğin de Bora

"Kaçmaması için" diyerek arabaya bindi ve Merve arkasından bağırarak

"Hiçte bile kaçmıyor "dediğinde bora "Çağlar'ın her söylediğine kafasını sallamasının
nedeni kulağındaki tıkaçların olduğunu biliyor musun sen yanına gittiğinde takıyor "
dediğinde Merve gözlerini kocaman açmış Bora'ya bakıyordu ki bora

"Seni bu arabaya alırım ama bir şartla gideceğimiz yere kadar tek kelime etmeyeceksin
anlaştık mı" dediğinde Merve

"Ama Bora bey Azra'ya anlatmam gerekenler var "dediğinde Bora

"Anlaşıldı taksi ile geliyorsun" diye emir verdiğinde Merve

"Tamam tamam Valla konuşmayacağım " dedi ve Bora tereddütlü bir bakış gönderdikten sonra kafası ile onay verdi ve Merve anında arka koltuğa tünedi.

"Merve o çok açık " dedi Bora ve Merve

"Bora bey Allah aşkına bu 21. gelinlik bırakın da Azra karar versin gayet güzel bence " dediğinde Bora

"Hayır " dedi Bora ve Merve

"Peki bu buda çok güzel " dediğinde Bora

"Dekolte fazla " dedi gözleri beni bularak onlar

"Bana ait" diye söylendiğinde Merve

"Tamam bari bu olsun " dedi elindeki sırtı bele kadar açık olan gelinliği göstererek Bora olumsuz anlamda kaşlarını kaldırdığında Merve oflayarak

"Bora bey gelini evlenmeden önce görmemeniz gerekiyor siz gitseniz hem size de süpriz olsa "dediğinde Bora

"Tabi düğünde şok olayım ve kafayı yiyeyim dimi Allah bilir nasıl bir şey ile çıkarırsınız karşıma"dediğinde Merve ellerini iki yanına koyarak

"Ama siz böyle yaparsanız biz buradan çıkamayız daha bunun ayakkabısı çiçeği geceliği " dediğinde kıpkırmızı oldum ve Bora

"Sanane kızım karımın geceliğinden biz hallederiz onu" diye hırlasa da Merve

"Hiçte bile olmaz kıs tarafıyız biz alınan her şeyi göreceğiz bakacağız " dediğinde Bora

" Seni alacak olan adama cidden acıyorum Valla " dedi ve

"Yani Çağlar'a" dediğinde durumlardan haberi yok diye düşünüyordum ki Merve'ye baktım Merve gözlerini kısmış tam savunmaya geçecekken Hande

"Ayyyyyy fenalık geldi iki kaynanayı geçtiniz yahu bu ne " diye cırladığın da kahkahalarımı tutamadım hepsi o kadar tatlı görünüyordu ki ben sadece izliyordum ve bundan gerçekten keyif alıyordum.Hande

"Tamam Elif hanım siz şu tasarım olan modelinizi bir getirin bakalım oda olmazsa başka bir yere geçelim patladım burada kıza da yazık perişan oldu" dediğinde Bora

yanıma geldi ellerini belime dolayıp yanağıma öpücük kondurarak

"Yoruldunuz mu?" diye sordu ellerimi onun gibi beline sararak

"İyiym " dedim ve elimi karnıma koyarak

"İyiyiz" diye ekledim ve o esnada o mükemmel gelinlik kabı da göründü tam hayalimdeki gibi ne abartılı nede sade bembeyaz süper bir şeydi ve gerçekten büyülenmiş gibi bakıyordum gelinliğe gelinlikle sessiz bakışmamızı boranın

"Giy bakalım bir ama kabinden çıkacağın zaman haber ver dışarı çıkacağım eğer tamam oldu dersin çıkar hemen alalım " dediğinde Merve

"Görmeyecek misiniz" diyerek atladı hemen Bora

"Kızım bir şeye de maydanoz olma be " dediğinde

"Ben anladım tamam " dedim ve hemen kabine yönlendim Hande yardım için arkamdan kabine girdiğinde şu 3 ayda ne kadar çok şeyin değiştiğini düşündüm hande ya hande daha 3 4 ay öncesine kadar boğazına yapışmak istediğim kız gelinliğimi seçmemde yardımcı oluyordu ki rüyamda görsem kığım açıkta kalmış sanırdım...

1 hafta sonra

1 hafta boyunca tüm hazırlıklar için koşturmuş bir hayli de yorulmuştuk.

hande Merve ve Aylin tüm güçleri ile oradan oraya koşturdu ve bu gece yapılan kına gecesi ile düğününe sadece sayılı saatler kalmıştı. Kolumdaki saate baktığımda 01:30' gösteriyordu. Merve ile kendi evimde oturuyor yarın ki olacakları konuşuyorduk. Merve

"Sana her şey düzelecek ve bu yaşadıkların acı bir anı olarak kalacak demiştim bak dediğim oldu acı birer anı olarak kaldı" dediğinde ona sımsıkı sarıldım ve

"İyi ki varsın canım iyi ki varsın " dediğimde oda bana sarılarak

"sende iyi ki varsın " dedi ve ekledi

"Benim bu dünyada tek ailemsin sen yani biliyorsun yetimhanede büyüdüm ve ailem yaşıyor mu yaşamıyor mu bilmiyorum ve şu hayatta senden başka kimsem yok Azra onun için senin mutlu olman adına her şeyi yaparım eminim ki sende öyle yaparsın" dediğinde gözlerim doldu evet yapardım onun için her şeyi yapardım. Onu 5 yıldır tanıyorum ama arkadaştan dosttan öte kardeş olmuştu benim için ve şu düğün telaşında bir anne edasında her şeyime eşlik etmiş üstelik Bora'nın onca tehdidine

onca söylediğine rağmen....Bu düşüncelerimden

"İnş bende bir gün beni gerçekten seven biri ile karşılaşırım ve bu tatlı telaşı yaşarım ve bu seferde damadın kaynanası sen olursun"dediğinde kakhaha attım ve

"Çağlar çok çekecek elimden desene " diye söylendiğim de Merve gülen yüzünü astı ve

"Sanırım beni seven Çağlar olmayacak "dediğinde anlamayan gözlerle ona baktım ve devam etmesi için sustum

"Yani Çağlar yani tamam başta biraz farklı davrandı yani öpünce ama sonra resmen benden kaçtı adam akıllı konuşmuyor zaten tek başımıza 1 ya da 2 defa kaldık ondada çok sürmedi galiba ona göre değilim " dediğinde

"Duygularından emin misin" dedim elini tutarak Merve

"Ben duygularımdan eminim ama o bırak duygularını kendinden bile emin değil" dediğinde

"Pes etme " dedim Merve

"Tam 3 yıldır beni görsün diye uğraşıyorum ilk öpücüğümü aldı Azra hemde beni susturmak için ama gel gör ki sonrasında o önemli şey onun için sıradan bir şey oldu " dediğinde gülerek

"sende onun ilk öpücüğünü aldın ama "dediğimde anlamayan gözlerle bana baktı ve daha cümlemi bitirmeden "neyse ne hadi yatalım yarın yorucu bir gün ve sen iki canlısın dinlenmen lazım" dediğinde tekrar konuşmaya kalktığımda

"Azra bak ben onu seviyorum diye beni sevmek zorunda değil ki ümidim umudum inancım kalmadı tam 2 aydır adam akıllı konuşmadı bir tepkide vermedi bana boş ver bu günden sonrada vermesin" dediğinde artık susmam gerektiğini anladım ve direk yatağa geçtik.....

Düğün günü

Sabah 9:00'dan beridir ayaktayız kahvaltı ayarlama derken kuaförlerin hande ile beraber gelmesi evde curcunayı başlattı. kuaför işi handedeydi ve gerçekten başarılı bir iş çıkarmıştı ve ikinci kaynana edasında kuaföre zor anlar yaşıtıyordu.. adam tam isyan edecekken saçımın bitmesiyle azad edilmiş ve yerini makyaj ustası kıza devretmişti tan yarım saat içerisinde kız neredeyse meslekten istifa edeceği sırada makyajım bitmiş ve kızlarında işlemleri bitince kazasız belasız evden ayrılmışlardı.

Tam takır hazır bir vaziyette Bora ve yandaşları olan Yiğit Çağlar ve Kerem'i bekliyorduk Çağlar ne kadar uzak dursa da bu gün Merve ile takılmak zorundaydı ve bu belki yakınlaşmalarını sağlar diye umutlanıyordum ki çalan kapı ile hepimiz ayaklandık koltuktan kalkması için Aylin'e yardım ederken gülümsedik ve Aylin

"Unutmam seninde sıran gelecek merak etme " dediğinde elim karnıma gitti gerçekten o kadar büyücek olması gözümde korku dolu görüntüleri getirdi açılan kapı ve Hande'nin sesi ile kaşlarım çatıldı

"Senin ne işin var burada" diyen Hande'nin yanına doğru hamle yaptığımda Hande'yi itekleyerek içeriye giren Defne ile tüm sinirim tavan yaptı ve birden

"Sen hangi yüzle buraya geliyorsun hangi cesaretle " diye bağırdığımda Defne

"Ooo gelin hanım çok güzel olmuşsunuz "diyerek dalga geçmeye başlamıştı ki Hande kolundan tuttuğu gibi dışarıya çıkarmak istese de Defne onu bir çırpıda itip çantasından bir silah çıkardığında hepimiz korkuyla 1 er adım geriye gittik. Hande

"Defne delirdin mi " diye kekeleyerek söylediğinde defne

" Zaten deli demiyor muydunuz benim için "dedi ve gözlerini direk bana dikerek

"Söylesene Azra nasıl başarıyorsun" dediğinde

"Anlamadım " dedim ve Defne kahkaha atarak

"1 hafta önce Bora senden nefret ederken şimdi bu pembe rüyayı nasıl gerçekleştirdin hemde bir gecede " dedi ve bir adım geri giderek tam konuşacaktı ki Hande

"Uyuşturucu mu aldın sen" diye sorunca Defne daha da çok kahkaha atarak "Evet aldım onca zaman sonra hemde ne zaman aldım biliyor musun Bora beni bir sürtük müşüm gibi kapının önüne koyduğu gün" dediğinde gözleri daha da nefretle baktı bana

"Senin yüzünden Azra " dedi ve devam etti

"Tam dört yıldır takip ediyorum onu İstanbul'a döndüğünden beri babasının yanına başladığından beridir her zaman mesafeliydiniz hiç şüphelenmedim aranızda bir şey olmasından ama Antalya'da tek bir gece ile avucuna aldın onu nasıl oluyor da başara bildin " dediğinde Hande

"Bora ile bir birlerini üniversiteden tanıyorlar Defne" dediğinde defne daha da sinirlenerek baktı gözlerime ve ben dayanamayarak

"Defne yeter artık indir şu silahı "dediğimde eli karnına giden Aylin dikkatimi çekti

kahretsin kız 8 aylık hamileydi ve gün sayıyorlardı ve bu kadar stresin ona iyi gelmediği aşikardı ve ben bu düşüncelerle boğuşurken kapının yumruklanması ile hepimiz bakışlarımızı kapıya yönelttik Bora

"Azraaa!!!" diye bağırırken kapıyı kıracaktı gibi yumrukluyordu ve bir anda kırılan kapı ile içeri daldıklarında Defne

"OOO damatta geldi kadro tamamlandı bende takımı takmaya gelmiştim artık takabilirim dediğinde Aylin'den yükselen çığlıkla Yiğit hareketlenince Bora'da hareketlendi Defne panikle silahı tekrar bana doğrulttu ve aynı anda ateşledi saliselik bir zamanda geri çekilmemle yere yığılmam bir oldu ..

.....

Yerdeydim bir çok çığlık vardı bağışma en önemlisi de üzerimde bir ağırlık tam göğsümün üstünde bir beden bir an şaşkınlıkla tavana dikilmiş olan gözlerimi çekip o bedene sarılmış olan elimi kaldırdığım da elimde kan vardı. Acı acım yoktu şoktaydım evet ama vurulmuş olsam hissederdim dimi diye içimden geçirirken bütün sesler uğultu gibi gelmeye başladı kulağıma ve bir anda ağırlık çekilmeye başladı üzerimden kaldırılan kişi ile yüz yüze geldiğimde gözleri kapanmak üzereydi ama ona rağmen fısıldadı yüzüme son nefesi gibi

"İyi misin " diye ve kapandı o çakır gözleri ben şokla ismini fısıldayarak söyleye bildim sadece

"Merveeee".....

"Yosun Gözlü Melek"

Önceden kardeşlik nasıl bir şey diye sorduklarında zor gününde yanında olmaktır,her türlü zorluğa onunla katlanmaktı iyi günde kötü gününde onunla beraber gülmek onunla beraber ağlamaktır diye düşünürdüm. Merve ile her zaman dosttuk, arkadaşlık kardeşlik. Hiç bir zaman yalnız bırakmadık birbirimizi ama Merve'nin bu gün yaptığı neydi dostluk arkadaşlık kardeşlik herhangi bir tanım yetmiyordu tarif etmeye . Ruhum acıyordu şu anda ölümle burun burunayken bile bana

"İyi misin ? " diye soran Merve'nin son sahneleri gözlerimin önünden gitmiyordu bir türlü

Üzerimdeki Merve ile özene bözene seçtiğimiz gelinliğin her yerinde Merve'nin kanı var ve ben Bora'nın kollarına sığınmış benim yüzümden ameliyathanede savaş veren arkadaşlarımdan bir haber bekliyordum ki Aylin'in doktoru ameliyathanenin kapısında görüldü..

Herkes merakla oraya yönlendiğinde Yiğit hemen atlayarak

"Nasıllar" diye sordu doktor gülerek

"İkisi de de gayet iyi birazdan odaya alacaklar anneyi de bebeği de ve tebrik ederim çok sağlıklı bir oğlunuz oldu" dediğinde Yiğit

"Bebek erken doğdu" dedi doktor

"Her şeyi gelişmiş hiç bir eksiği yok maşallah kilosu boyu her şeyi gelişmiş. dediğinde Yiğit derin bir nefes aldı ve baygın halde olan Aylin kapıda görüldü

Yiğit Aylin'i aldıkları odaya giderken bizlerde Merve'den gelecek olan haberi beklemeye başladık ki neredeyse 2 saat oldu içeriden hiç kimse çıkmıyordu

Çağlar'dan

Merve'yi Azra'nın üstünde öylece kanlar içinde yatarken görmemle tutup kaldırmam bir oldu ben onu kaldırırken o Azra'ya bir şey fısıldadı ama duyamadım onu kollarıma aldığımda o yemyeşil huzur veren gözleri kapalıydı .. Şimdi hastanedeyiz ve bu güne kadar aşık olmak istediğim tek kız içeride azrail ile boğuşuyordu ve benim elimden hiç bir şey gelmiyor.

O öptüğüm tek kızdı evet susması için yaptığım bir şeydi ama onu öptüğümdeki heyecanımı iliklerime kadar hissetmiştim salak kafam başta inanmasam da ben ona cidden aşık olmuştum çok geç kaldım lanet olsun çok geç kaldım elini tutmak için, gözlerine bakmak için, ona sarılmak için gerçekten çok geç kaldım.

halbuki düğünde tutacaktım elini sarılacaktım sımsıkı o siktiğimin Defne'si bunları yapmış olmasaydı belkide şu anda sarmaş dolaş dans ediyor olurduk. Lanet olsun lanet diye içimden kendime feryat ederken Azra Bora'nın kollarından çıkıp bana doğru yürüdü nasıl bir arkadaşlıkları vardı bunların Merve Azra'ya nasıl değer veriyordu ki canından bile vazgeçmişti. Azra

"Seni çok seviyordun" dedi tam gözlerimin içine bakarak sesi sakindi ama sitemliydi .

"Biliyorum " dedim aynı onun sakinliğinde lanet olsun ki biliyordum ve hiç bir adım atmamıştım.

"Biliyordun ama görmezden geldin üstelik ilk öpücüğünü de almaktan çekinmedin öyle mi?" diye sorduğunda duyduklarımınla afalladım ne yani hiç birlikteliği olmamışmıydı şaşkın şaşkın bakarken Azra devam etti

"Hiç erkek arkadaşı olmadı sadece seni sevdi bekledi " dediğinde ayaklarımın beni tutmadığını hissettim yere bakan gözlerimi Azra'nın gözlerine çıkardığımda

"Düğünde tutacaktım elini anlamıştım duygularımdan emin olabilmek için uzak durmuştum ve emindim bu gece sarılacaktım ona kahretsin " dediğimde Azra

"Çıkacak buradan tamamı kurtulacak sanki ölmüş gibi konuşma " diye gürlediğinde Bora arkasından ona sarılarak sakinleştirmeye çalıştı evet çıkacak çıkması lazım hayatımda ilk defa aşık olmuşken beni yalnız bırakamaz diye içimden dua ettim ve beklemeye devam ettim....

Azra'dan

Bora arkamdan gelip kolları arsına beni aldığımda hıçkırıklarla ağlıyordum ve Bora

"şşşş çıkacak tabi " dedi ve devam etti

"Bak o içerideki Merve o Azrail'e bile kafa tutar yinede senle benim en güzel anım içine eder onun için çıkacak" dediğinde her ne kadar ona inanmak istesem de gerçekten korkuyordum şimdi doktorun buradan çıkıp üzgünüm demesinden korkuyordum Merve'yi kaybetmekten korkuyordum

.....

Tam 3 saatin ardından doktor ameliyat hanenin kapısında görüldüğünde koşarak onun yanına gittik hepimiz ağzından çıkacak lafı bekliyorduk ki doktor hiç bekletmeden

"Hastamız geldiğinde durumu kritikti elimizden geleni yaptık ve kurşunu çıkardık fakat kurşun omurgaya saplandığı için dedi ve hepimize bir baktıktan sonra odama geçelim isterseniz ve ameliyathaneden sedye ile çıkan Merve dikkatimiz kapıya gitti

"Merve " diye sayıkladığım da kolunu tuttum ve Çağlar sedyenin başında odasına kadar ona eşlik etti kahretsin bir insan 3 saat içinde bu kadar çöker mi ki sanki diye düşünürken Bora

"Güzelim doktorun odasına gidelim hadi"dediğinde hızla doktorun odasına geçtik

Çağlar ve Yiğit'te bizimle beraberdi ve son anda gelen Hande ve Kerem de dahil olunca doktor konuşmaya başladı.

"Öncelikle uyanmasını bekleyeceğiz ameliyat iyiydi fakat her şey uyanmasına bağlı kurşun yakın mesafeden tam omurgaya isabet ettiği için çok fazla hazar vermiş onun için uyandığında yürüme yeteneğini de kullanamayacak" dediğinde Bora korku ile bana baktı bense içime oturan azapla Bora'ya

"Hiç mi yürüyemeyecek" diye sorduğumda doktor

"Yurt dışında fizik terapiler var kendi de istedikten sonra olamayacak hiç bir şey yok nice hastalarım yürüdü hiç yürüyemez dediğimiz onun için kesin yürüyemez demiyorum ama şimdi tek önceliğimiz uyanması " dediğinde gereken cevabı almıştık ve odadan çıktım yoğun bakımın odasının camına yapışmış Çağlar'ı görünce içim burkuldu hissediyor mudur acaba Merve onu diye geçirdim içimden ve çağların yanına gittiğimde Çağlar

"Yürüyecek " dedi hiç bana bakmadan devam etti

"Yürümesi için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım gerekirse yurt dışına gideceğiz ve o yürüyene kadar da orada kalacağız ama yürüyecek " dedi fısıldayarak bende

"Yürümesi lazım" dedim Çağlar'a ve Çağlar gülümseyerek

"Tabi yürüyecek kendi düğününde oturmak isteyeceğini hiç sanmıyorum" dediğinde gözlerim fal taşı olmuş ona bakıyordum ki cebinden çıkardığı kutu ile şaşkınlığım iyice arttı

"Sizin düğünde teklif edecektim belki kışa doğru bizde düğün yaparız diye düşünmüştüm geç oldu ama güzel olur diye düşünmüştüm" dedi ve gözlerini yumduğunda

"O yataktan kalkacak yürüyecek ve sizde evleneceksiniz " dedim kararlı çıkan sesimle Çağlar

"Kesinlikle" derken Bora elindeki poşeti bana uzatarak

"Güzelim üstünü değişelim " dediğinde olumlu anlamda kafamı salladım ve hızla odalardan birinde üstümü değiştirdim...

3 gün sonra

Koskoca 3 gün geçti ve Merve halen uyuyordu doktorlar normal bir süreç olduğunu

söylese bile içimiz hiç rahat değildi bir an önce o gözlerini açmalıydı.Bora tüm makamını kullanarak Merve'nin 2 dk bile olsa yanına girmemize izin verilmişti. Hepimiz girmek için hazırlanırken Çağlar önceliği bana vermişti ve hızla içeri girmiştım

Yattığı yatağa yaklaşırken gözlerim dolmaya başlamıştı o hiç bir zaman bu kadar sessiz olmazdı ki olamazdı şimdi burada böyle ölü gibi durması gerçekten beni yıkıyordu ve yatağın kenarına koyulmuş sandalyeye oturarak elini tutum ve

"Merve sence de çok uyumadın mı ?" diye sordum ve devam ettim

"Yani kalkıp bir şeyler anlatman dinlemen yorum yapman gerekmiyor mu kızım"dedim ve hıçkırıklar arasında

"Merve kalkman lazım bak Bora balayı için mızımızlanıyor ikna etmemiz lazım hem sen beni yalnız bırakamazsın tamam mı beni kardeşsiz bırakamazsın kalk artık aç gözlerini " dedim ellini daha çok sıkarak

"Teyzesi daha isim bulacağız bu ufaklığa kız mı erkek mi onu öğreneceğiz daha onun için hazırlık yapacağız lütfen " dediğimde artık hıçkırıklarımı tutamıyordum ve daha fazla dayanamayacağımı hissederek dışarı çıkıp Bora'nın kollarına sığındım Bora beni teselli ettikten sonra içeri girdi

Bora'dan

Bu geveze bu kıpır kıpır kızı böyle yatakta aletlere bağlı olarak görmek gerçekten beni yıkmıştı üstelik benim Azra'mı kurtarmak için kendi canını feda etmeye kalkması bunun bedelini hayatım boyunca ödeyemedim ve yanına yaklaşıarak

"Hiç yakışmıyor sana bayan kaynana senin şu anda benim kafamın etini yiyor olman lazımdı burada yatıyor değil tamam Azra ile aramız kötü olduğunda bir şeyler yapmak için çok yoruldun anladık ama neredeyse 3 gündür uyuyorsun farkında mısın "dedim ve yanına daha çok yaklaştım

"Azra'nın sana neden bu kadar değer verdiğini bir kez daha anladım Merve sana karımı çocuğumu borçluyum yaptığının bedelini ödeyemem ama hayatım boyunca seni bir kardeş bilirim uyanman lazım bayan kaynana her kez için bu arada Aylin'in bir oğlu oldu eminim sende görmek istersin" dediğimde artık daha fazla konuşamayacağımı hissettim ve çağları daha fazla bekletmemek adına çıktım odadan ve odaya hazır olan Çağlar girdi

Çağlar'dan ,

Melek gibiydi sadece sessiz melek o kadar alete bağlanmış bir melek ona daha önce

açılmadığım için şu anda kendime bin bir lanet okuyordum ki yatağa yaklaştım titreyen ellerimle elini kavradım ve yüreğime bıraktım tüm kelimelerimi

"Merhaba" dedim sesim titriyordu resmen ama devam etmem lazımdı ve devam ettim

"Geç kaldım dimi " dedim ve elini elimin arasına alarak

"Bu eli tutmak için geç kaldım, sana sarılmak için geç kaldım dimi " diye sorduktan sonra devam ettim

"Açsan gözlerini baksan yine öyle yeşil yeşil bir şansım daha olur belki ha Merve yani köpek gibi süründürmene razıyım ama açsan o gözlerini " dediğimde hala öyle uyuyor olması canımı gerçekten çok acıtıyordu ve ona rağmen devam ettim

"Bak bu gün bir şey öğrendim ilk öpücüğünü ben almışım saçma olacak belki ama sende benim ilk öpücüğümü aldın inan bana o gün seni öptüğümde heyecanımı iliklerime kadar hissettim " dedim ve cebimdeki kutuyu çıkararak konuşmaya devam ettim

"Beni duyduğunu biliyorum ve onun için bilmeni istiyorum içimi titrete bilen tek kız sensin ve ben bunu bana yaşatabilen bir kız bulmuşken kaybetmek istemiyorum Merve bunu sana düğün gecesi verecektim ama şimdi avucuna bırakıyorum ve benimle bir ömür yaşar mısın benimle yaşamasan bile aç o gözlerini yalvarırım " dedim ve yüzüğü kutudan çıkarıp avucuna bıraktım eğer beni seviyorsa ondan güç alır diye ve odadan çıktım...

4. gün

Çağlar...

Tam 4 gün oldu Merve uyanmadı artık uyanması gerekmiyor mu her saat doktoru gelip kontrol ediyor ve uyanmasını beklememiz gerektiğini söylüyor bu gün yine doktorları dinlemeyerek yanına girdik hemde Bora Azra ben başında muhabbet etmeye başladık sanki oda konuşuyormuş gibi dimi Merve bak görüyor musun Merve diye konuşuyordu Azra ile Bora ama ben sadece onu izliyordum tek bir mimik kıpırdama yoktu ve bu gerçekten canımı çok yakıyordu yüzük halen avucundaydı Bora

"Çıkalım artık"dediğinde Azra

"Hayır kalalım ne olur " dedi ve ben Azra'ya baktım o arada fısıltı gibi bir ses yükseldi odada

"Bence de çıkın benden geveze çıktınız beynim patladı ya" dediğinde üçümüzün de

gözleri Merve'yi buldu yavaşça gözlerini açıp o yeşillikler görmemizi sağladığında yaslanmış olduğum duvardan ayrıldım ve Azra çığlık atarken Bora hemen doktoru çağırmak için kapıdakilere seslendi hemen yanımıza döndüğünde Merve Azra' bakıp gülümsedikten sonra Bora'ya bakarak

"Balayına gitmezseniz hele birde Azra'nın istediği yere gitmezseniz bütün güzel sahneleriniz sabote edilir bilirsiniz " dediğinde hepimizde gülümsedik Azra

"Canım" diyerek ona yaklaşırken Merve'nin gözleri bende idi gözlerimin içine içine bakıyordu ve bakışmamızı

"Evet " diyen dudakları bozdu Bora ve Azra anlamaz gözlerle bize baksa da ben anlamıştım duymuştu hepsini ne söylediysem ve teklifime evet demişti bundan sonrasında o vardı kalbimin yosun gözlü meleği.....

" Tehdit "

1 ay sonra

Artık yaz sıcaklığını baya baya hissettirmişti kendini, ufaklığın yarın 3. ayını bitirecek ve bu kontrolde de sırtı dönük değilse artık kızımız mı oğlumuz mu olacak öğrenecektik. Şu bir ay içinde onca şey olmuştu, özet geçecek olursam Merve yürüyemeyeceğini öğrendiğin de yıkılsa da Çağlar onu toparlayarak Amerika'ya götürdü. Merve her ne kadar ben bu masrafın altından kalkamam dese de Bora tüm masrafları karşılamış lafını etmemesi içinde bolca tehdit savurmuş Merve'ye konuşma hakkı bile tanımamıştı. Giderken söz vermişti bütün gücüyle doğumuma yetiyecek ve yanımda olacaktı ve bende her gün ondan gelecek olan güzel haberleri bekliyordum her gün konuşmak için can atsam da saat farkından dolayı ya onlar uyuyor ya biz uyuyorduk :(

Hande Bora'nın şirketine geçiş yaptı ve benim işlerimi halletmeye başladı ufaklık yüzünden Bora işe dönmemi her ne kadar istemese de ben işlerimi gerçekten çok özlemiştim

Aylin oğlu Berat ile anneliğini son sürat yaşarken Yiğit ikisine de gözü gibi bakıyordu

Kerem Hande ile ciddi düşündüğünün sinyallerini verirken Hande böyle seville bilmenin şaşkınlığı ile pır pır geziyor ortalıkta

Defne aslında ölmesi gerekiyor ama şimdilik uzun bir süre çıkamayacağı Bir hapishane de ve onu bir daha görmemek için her gün dua ediyorum.

Bora'mı o şu anda karşımda aşk dolu bakışları ile beni mest etmekle meşgul her geçen gün aile kavramımıza alışıyoruz. Her geçen gün istemsiz de olsa aldığım kiloları saymazsak tabi resmen market önlerindeki animasyon balonları gibi olacağım aklıma geldikçe dünyam kararsa da sıkı bir rejim ve sporla üstesinden gele bileceğimi düşünmeye çalışarak kendimi avutmaya çalışıyordum ki bir kedi miyavlaması ile bu düşüncelerimden sıyrıldım. Karnım biraz çıkmıştı ama hareketlerimi kısıtlamamış dı henüz masadan hızla kalkarken Bora

"Bebğim " diye seslendi ne olduğunu sorar ses tonunda ona cevap vermeden bahçenin kenarında küçücük bir kedi yavrusu gördüğümde hızla oraya doğru koşmaya başladım

"Azra dikkat et " diye bağırın Bora'yı duymayarak eğildim ve kedi yavrusunu ellerime aldım

"ayyy kıyamam anneni mi kaybettin sen " diye severken Bora arkamdan kahkaha atarak gülüyordu ona dönüp

"Baksana çok tatlı" dediğimde Bora Kaşlarını kaldırdı ve işaret parmağı ile kediyi göstererek

"Uzak tut onu benden " dedi ve iki adım geri gittiğinde

"Öyle deme üzölür bak dediğimde " Bora

"Ne hissedeceği umurumda değil aklımdan geçenleri unut bebeğim onu eve almam " dediğinde gözlerim doldu ve

"Böyle burada mı bırakacağız baksana küçücük " dedim. Bora sıkıntılı bir nefes vererek

"Tamam eve almam ama başka bir çare buluruz " dediğinde sevinçle ona baktım eli ile 1 dk diye işaret edip eve geçtiğinde elimde küçük kedi yavrusu ile dolanıyordum ki Bora küçük bir sepet sepetin içinde küçük bir minder ile kapıda göründü kapının hemen yanındaki çimenliğe sepeti bıraktı ve yanıma gelerek

"Oldu mu bak paşa yatağı da hazırladık küçük beye " dediğinde gülümseyerek dudaklarına küçük bir öpücük kondurarak yavruyu sepetin içine koydum ve hızla

masadaki sütü kaptığım gibi yanına gidiyordum ki Bora hemen önüme geçerek

"Hop hop hop o ufaklığın sen içeceksin " dediğinde duraksadım ve Bora devam etti kediye bakarak

"Hiç sulanma pisicik ufaklığımın rıskını sana yedirmem" dedi ve mutfağa gidip kaseye koyduğu sütü yavrunun önüne bıraktığında gözleri beni buldu

"İç sütü de kontrole gidelim" dedi beni o şefkatli kollarına alarak sımsıkı sardı ve devam etti konuşmasına

"Görelim bakalım paşamız mı geliyor cimcimemiz mi " dediğinde kıkırdadım sütü bir dikişte içip dudaklarımı tam silecektim ki Bora ağzıma götürdüğüm elimi kavradığı gibi beni kendine çekip dudaklarıma yapıştı o kadar sakın ve tutkulu öpüyordu ki hiç bırakmasın istiyordum kahretsin bu hormonlar yüzünden hislerim hazır ol da bekliyordu tahrik etmesi için sadece dokunması bile yeterli oluyordu ki Bora dudaklarını çektiğinde

"Sütü sevmem ama böylesini sabah akşam içe bilirim" deyip içimi eriten bakışlarını gözlerime kitlediğin de

"Sen beni böyle öpeceksen ben sabah akşam süt içmeye gönüllüyüm " dedim Bora

"Sabah akşam seni öpmemi istiyorsan söylemen yeterli bebeğim" deyip dudaklarıma tekrar yapıştığında bizi ayıran ayaklarımızın arasında dolaşan bir şey oldu. Ayrılıp başımızı yere eğdiğimiz de kedi yavrusunun bacaklarımızın arasında dolandığını görmemizle Bora sıkıntılı bir nefes vererek

"Kesin Merve'nin adamı bu " dedi ve ben kahkahalar atarak gülerken o kediyi ayağı ile uzaklaştırmaya çalışıyordu bu hali ile o kadar tatlıydı ki saatlerce onu böyle izleye bilirdim....

.....

Hastanede rutin muayeneler yapıldıktan sonra ultrason için sedyeye uzandım Bora' da bende haddinden fazla heyecanlıydık kalbimin yerinden çıkacağını zannediyordum ki doktor

"Evet şu anda kız mı? erkek mi? göre biliyorum ama siz hazır mısınız?" diye sorduğunda Bora derin bir nefes alıp vererek

"Hiç olmadığımız kadar " dedi onun heyecanına gerçekten aşıktım kalp atışlarını buradan bile hissedebiliyordum bir erkek baba olduğunda değişir derlerdi ya

doğruymuş gerçekten evet Bora her zaman sorumluluk sahibi sevecen bir adam olmuştı kabul üniversite zamanlarında çok üzölmüştüm ama onunda açıklaması vardı ki tavır ve sözleri ile hiç bir zaman kırmamıştı yani iddiayı abartıp eğlence haline getirmemişti. Ama yeniden karşılaşmamız onca yaşanan ve her defasında bana sımsıcak bakan gözleri sımsıkı saran kolları Ah Tanrım bu adamı hak edecek nasıl bir sevap işlemiş olabilirdim ki diye düşünürken doktor

"Azra hanım "diyerek dikkatimi kendine çekti ve doktora yönlendiğinde

"İçinizden geçen bir tahminde bulunmak ister misiniz?" diye sorduğunda Bora ile göz göze geldik Bora öyle güzel bakıyordu ki bana bir an gözlerimi kapadım gözümün önüne ameliyathanede gözlerimin önüne gelen sarı bukle bukle saçları iri mavi gözleri olan üzgün yüzlü kız geldi ama bu sefer tek bir farkla öyle bir gülümsüyor hatta kahkaha atıyordu ki onun güzelliğı karşısında gözümde bir damla yaş süzöldü ve

"Kız "diye fısıldadım doktor biraz duraksadıktan sonra

"Evet kız " dediğinde gözlerimi açtım ve Bora'nın dolmak üzere olan gözleri ile karşılaştım yerimde doğrulduğumda kendimi Bora'nın kolları arasına soktum öyle sıkı öyle sıcak sarıldı ki bana içimin huzurla dolduğunu ve ben bu huzurda kaybolduğumu hissettim Bora

"Cimcimemiz oluyor ha " dedi gülümseyerek ben

"Evet "diye fısıldadığım da daha da çok sarıldı bana

.....

Eve geleli yarım saat olmamıştı ki tüm odayı nasıl dekore edeceğimize dair dergiler ortalığa saçılmıştı. cinsiyetini öğrendikten sonra bebek odasını ayarlamaya başlayacağımızı düşünerek hem ertelediğimiz seçimleri başlatmıştım ki bora birazdan patlayabilirdi .

"Bora bak buda çok güzel" dediğimde Bora bir önceki mobilyayı incelediğı dergiyi kenara bırakıp sıkıntılı bir nefes vererek elimdekini aldı ve tabi bakacakken

"ayyyyy bu bu muhteşem bak Bora süper değil mi aşkım" diye söylememe Bora

"Bebeğim şu anda bana güzel dediğin belkide bininci oda takımı farkında mısın " diye sitemle konuştuğunda bir anda gözlerim doldu ve Bora

"Demedim demedim vallahi bir şey demedim " dedi ve anında yanıma gelip sıkıca sarıldı

"Buda harika oda harika bebeğim sen hangisi dersen oda harika bir tanem sakın ağlama tamam mı " diye panikle konuşması beni gerçekten gülümsetmişti ki çalan telefon ile kollarını benden ayırmasıyla ben dergilere geri gömülmüştüm

Bora'dan

Bu hamilelik durumunda bu kadınların hormonları gerçekten tavan yapıyor neye ağlayacaklar neye gülecekler gerçekten kestirilemiyor ya insan dizide salak bir kız için

"Baksana salak yerine koyuyorlar kızı "deyip ağlamaya başlar

"Ama bebeğim kız gerçekten salak " dediğimde hıçkırarak devam eder mi ağlamaya hele gül reçeli aş ermesine ben kolay mı demiştim o düşünceme tüküreyim ben yahu çilekli pasta yerken muzlu pasta nasıl çeker ki insan canı onuda geçtim televizyondaki dizilerde hamile olan kadınların fiziklerine bakıp ben niye böyle hamile değilim bak şimdiden şiştim diye mızımızlanmasına ne demeli şu 5 ayın bir an önce bitmesi gerekiyor yoksa ben devreleri fena halde yakacaktım eski Azra'yı özledim yahu şu melek olanı :) Bebeğimizin kız olacağını öğrendiğimizden beridir Azra'nın pembe sevdası resmen uç noktalara taşınmıştı. Bebek odası için bilemem kaçınıcı pembe odayı inceliyordum Allah belamı versin ki hepsi aynıydı Azra elime bir dergi daha tutuşturduğu gibi bir başka mobilya için çığlık atmasına dayanamayıp sitemle

"Bebeğim şu anda bana güzel dediğin belkide bininci oda farkında mısın?"dediğimde bunu diyen dilime sesime bin küfür savurdum hay sikeyim yine doldu gözleri sakın sakın bebeğim o musluklar açılınca kapanmıyor diye içimden geçirir geçirmez panikle

"Demedim demedim vallahi bir şey demedim " dedi ve anında yana gidip ağlaması için sımsıkı sarıldım ve

"Buda harika oda harika bebeğim sen hangisi dersen oda harika bir tanem sakın ağlama tamam mı " diyerek zorda olsa gülümsemesini sağladığım için gerçekten içimde bir rahatlama olmuştu ki çalan telefonuma şükredeceğim aklımın ucuna gelmezdi.Elime aldığım telefonu

"Efendim" diyerek cevapladığım da duyduğum ses ile sinirlerim gerçekten gerildi defnenin babası Adnan Kara defne hapse girdiğinden beri intikam diye tutuşuyor yılmaz holding in bütün işlerine araştırmaya işleri bozmaya çabalıyor ve her defasında da beni sinir küpü etmek için aramalarına son vermiyordu Azra'yı korkutmamak için yavaşça yerimden kalkıp bahçeye doğru yürüdüm ve olanca sert sesimle

"Ne istiyorsun?" diye sordum

"İstedığımı veremezsin senin yüzünden kızım hapiste ve oradan çıkması yıllar alacak" dediğinde olan biten bir anda gözlerimin önüne geldi ve daha da çok sinirlenerek

"Kızın ne yaptıysa bedelini ödüyor "dedim dişlerimin arasında hırlayarak

"Senin yüzünden yaptı onca şeyi ve o içeride yaptıklarının bedelini öderken sende dışarıda yaptıklarının bedelini ödeyeceksin Bora Yılmaz "dediğinde

"Elinden geleni ardına koyma istediğin ihaleye gir istediğin anlaşmayı boz Andan Kara " dediğimde telefonda güçlü bir kahkaha sesi yükseldi ve ardında

"Senin canını işle anca sıkarım ben senin canını yakmak istiyorum ve bunun için biraz daha beklemem gerekecek Bora hiç ummadığın ama en mutlu olduğun anda yıkacağım dünyanı başına " dediğinde kapıda bana bakan Azra ile gözlerim birleşti gözlerim direk karnına inerken telefondaki ses tekrar yankılandı kulağımda

"Kız babası olacakmışın tam 5 ay var gün gün say " dediğinde sinirle

"Benim olanlara elini sürdüğün an seni gebertirim anladın mı şerefsiz " diye kükrememle Azra yerinde korku ile sıçradı bunu görmemle telefonu fırlattım ve onun yanına gidip kollarım arasına aldım sımsıkı sarılarak

"ŞŞŞŞ bebeğim yok bir şey işle alakalı " dedim ve korkusunun biraz olsun geçmesini sağladığımda

"Adnan Kara Defne'nin babası değil mi? "diye sordu ve ben bu kadının dikkatine zekasına hafızasına bir kere daha lanet okudum ve başımı olumlu anlamda sallayarak

"Evet " dedim Azra

"Ne istiyor " dediğinde

"Kızının bu durumundan beni suçlu buluyor ve tüm işlerime maydanoz oluyor önemli bir şey değil " dediğimde bu kadar iyi yalan söyleyebildiğim için daha sonra kendimi tebrik etmeyi bir kenara not alarak kollarımda Azra ile

"Hadi son seçtiklerine bakalım" dedim Azra elime son seçtiklerini verirken aklımı dergideki resmin güzelliğinden çok Adnan Kara'nın lafları dönüyordu

"Senin canını işle anca sıkarım ben senin canını yakmak istiyorum ve bunun için biraz daha beklemem gerekecek Bora hiç ummadığın ama en mutlu olduğun anda yıkacağım dünyanı başına " böyle bir şeye asla izin veremem Azra'ya bir şey yapmasına kızıma bir şey yapmasına izin veremem gerekirse bu adamı öldürürdüm ama aileme

yaklaşmasına asla izin vermezdim gerekirse gözümü kırpmadan bunu yapardım.....

"Var mısın İddiaya"

Şu telefonu icat eden Graham Bell tamam eli öpülecek adamsın lafımız yokta yani sabahın köründe de uyandırılınca kusura bakma ama Ebene kadar sövüyorum.. Hele arayan ona nasıl sövdüğümü bilse herhalde telefonu bir daha eline almazdı.

"Hayatım telefon" diye seslendim Bora

"Hımmmm" gibisinden bir şey mırıldandı ve öteki tarafa döndü kahretsin telefona da bakmadı.. tam arama cevapsız aramaya döndü sustu dedim tekrar çalmaya başlayınca Bora

"Hay senin ceddini" diyerek yattığı yerden kollarının üzerinde doğruldu bir kolunu benim üstümden uzatarak telefona uzandı ve bakmadan cevapladı

"Ne var" karşı taraftan gelen sese karşı

"Saatin kaç olduğundan haberin var mı? " dedi ve bu sırada halen üzerimden çekilmemiş aksine daha da çok boynuma yaklaşmıştı. Burnunu omzuma boynuma sürterek karşı tarafı dinledi ve

"Lanet olsun sürpriz dediğin hava alanına gelip ben geldim demeyle olmaz Selin uygun bir saatte eve ziyarete gelmenle olur" dedi ve telefonu kapattı burnunu sürttüğü boynuma kafasını yerleştirerek uyumaya devam etti. Ah Tanrım o kadar tatlıydı ki alıp verdiği nefesi boynumda hissetmem o kadar tahrik ediciydi ki lanet olsun bu adam her geçen gün tapılası seksi bir yaratık mı oluyor yoksa ben hormonlarla başa çıkamıyor muyum diye düşünürken Bora'nın nefesinin yanında dudakları da boynumda kendini hissettirdi ki tekrar çalan telefon ile Bora

"Hay sikeyim.. "diye küfrü savurup telefonu cevapladı

"Ne var Selin" dedi artık sabrının son demlerini yaşıyor gibiydi

"Tamam atla taksiye gel yada gelin" dedi mırıldanarak kafasını tekrar boynuma

yerleştirdi tam kolları beni sardı ki bu tatlılığına daha fazla dayanamadım ve kıkırdadım. Kafasını kaldırdı ve başını eline dayayarak o muhteşem sabah gülümsemesini hediye etti bana tam öpülesiydi dudakları uyku mahmuru ve seksiliği tamda Bora'ya yakışır cinsten tüm büyüleyiciliği ile bana bakıyordu Bora

"Hoşuna mı gitti "dedi eli yanağımı okşarken ben onun sesinde kaybolurken fısıldadım

"Hoşumuza gitti" diye Bora

"Hımmmm" diye mırıldanarak dudaklarını boynuma yerleştirdi ve uzun uzun öpücükler bırakıp yine dudakları boynumda iken fısıldadı

"Bende hoşuma gidecek bir şeyler yapayım o zaman" dedi ve dudakları dudaklarımı buldu sakın tutkulu öpüşüne karşılık dudaklarımı aralayıp o baş döndürücü dilinin ağzımı talan etmesine izin verirken inlemeleri inlemelerime karışuyordu Bora biraz daha üzerime doğru eğildi elleri omuzlarım ve göğüslerim üzerinde kayarak tam kalçalarımaya gelmişti ki telefon tekrardan çalmaya başladı. Bora

"Selin'ni öldüreceğim" dedi ve üzerimden bir hışımla kalkınca içimden bendeeeee diye feryat ediyordum ve Bora telefonu

"Uykumun içine ettin memnun musun?" diye sordu sormak mı kükredi desem daha yerinde olur sanırım ve daha da yüksek ve sitemli çıkan sesi ile

"Lanet olsun Selim diye bir kuzenin de var neden ben" diye sordu ve karşı tarafın verdiği cevapla

"Selim karısının koynunda uyuyor "dedi bir kaç saniye sonra

"Tek bir fark var benim karım hamile" dedi bekledi, dinledi, gözlerini tavana dikti ve derin bir nefes vererek

"Lanet olsun tamam geliyorum" dedi ve teli kapattı o muhteşem gözleri beni buldu ve tekrardan derin bir nefes alarak

"Selin İtalya'dan dönmüş ve sürpriz yapmak için beni hava alanına çağırıyor" dediğinde kahrkahrı tutamadım Bora

"Hiç komik değil" dedi sert bakmaya çalışarak ve ben halen kahrkahrı engel olamıyordum.

"Azra " diye sitemle seslendiğinde kendimi toparlayarak

"Tamam Tamam git al sürprizini " dedim Bora ters ters bakarak üzerime eğildi ve

dudaklarıma bir öpücük kondurarak geri çekildi.

"1 saate gelirim yorma kendini kahvaltıyı ceza olarak Selin ve arkadaşına hazırlatacağım " dedi ve hızla yataktan kalktığında

"Arkadaşı" diye sordum Bora

"Yanımda arkadaşım var dedi bende tanımıyorum" dediğinde çokta umursamadım sonuçta bu Selin di ve Bora'nın anlattığına göre yanında getirdiği ve arkadaşım dediği bir panda yavrusu bile olabilirmiş...:)

Bora hızla evden çıkıp hava alanına gitti ve bende hızla yataktan kalkıp duş almak için banyoya:)

.....

Yaklaşık 1 saat sonra açılan kapı ile mutfaktan çıktığımda kapıdan giren Bora'ya gülümsedim oda bana gülümsedi ve Allah Allah gergin miyiz biraz diye geçirdim içimden arkasından giren Selin'in çığlığı bozdu bakışmamızı Selin çığlık atarak "Azraaa "diye bağırdığında içimden biri şu kıza sağır olmak istemediğimi söylesin diye geçiriyordum ki boynuma sarılmasıyla artık boğulmak istemediğimi de eklesin o söyleyen diye geçirdim içimden Bora

"Selin biraz daha yaşamasına izin ver " dediğinde Selin Bora'ya pis pis bakmakla yetindi tam o sırada içeriye giren afet mi afet bir hatunla göz göze geldim keşke gelmez olaydım yavrum nesin sen taş bebek falan mı ne ile besleniyorsun diye içimden geçirdiğim cümlelere dışımdan şaşkınlıkla gülümsememi ekledim arkadaş derken bu afeti mi kast ediyordu Selin bu arkadaş evlere zarardı hamile ve kıskançlık hormonları tavan yapmış bana tümünden yasaktı kız İtalyanca olduğunu anladığım bir şeyler geveleyince Bora'ya baktım suratı iyice gerginleşmişti ve kız ile göz göze gelince

"Hanna Türkçe konuş " diye hırladı resmen içimden bu Hanna ile işimiz var sanırım diye kalkanları kuşanırken dıştan açıklama bekler gibi Bora'ya bakıyordum Bora gözlerini bana çevirerek yanıma geldi, ellerini belimden sararak sırtımı göğsüne yaslayıp boynuma bir öpücük bıraktı ve

"Selin'i zaten tanıyorsun gecikmeli olsa da nikah eğlencesinde tanıştınız "dedi ve ben Selin'e gülümseyerek Bora'ya evet anlamında başımı salladım ve gözleri bikkınlıkla Hanna'yı göstererek

"Hanna Selin'in arkadaşı " dediği de içimden onu anladık sizinle olan mevzu ne onu bir de hele diye geçiriyordum ki beklediğim açıklama döküldü dudaklarından

"Aynı zamanda benim yüksek lisanstan arkadaşım " dedi ve boynuma bir öpücük daha kondururken Hanna denen kız İtalyanca bir şeyler daha mırıldandı ve bu sefer anlamıştım ne söylediğini az çok İtalyanca biliyordum yavaş ve net konuşulduğu sürece anlayabiliyordum ve söylediği aynen

"Sadece arkadaş ha" bunu duyar duymaz Bora başını omzumdan kaldırdı ve ben gözlerimi kısarak Bora'nın konuşmasına fırsat vermeden İtalyanca

"Sadece arkadaş derken?" sordum Bora Selin ve Hanna uzaylı görmüş gibi suratıma bakınca ister istemez gülümsedim ve Bora'ya

"Biraz biliyorum" diye fısıldayıp Hanna'ya döndüm

"İtalyanca İngilizce yada biliyorsan Türkçe konuşa bilirsin sıkıntı yok "dedim Hanna

"Sadece arkadaştan daha samimiydik " dediğinde Bora

"Neyse kahvaltı size ait bence başlasanız iyi olur cimcimemiz bu saate kadar hiç beklemezdi" dediğinde Selin tekrar o sağır eden çığlığını patlattı

"ayyy kız mı geliyor ayy yerim ben onu yerimm "diyerek ellerini karnıma sabitlediğin de Hanna ile göz göze geldik gözlerinde kıskançlık vardı nefret öfke senin yerinde ben olmalıydım diyordu gözleri küçümseyici bakışlarıyla ve içimi huzursuz ediyordu bir Defne vakasını daha kaldıramazdım

Kahvaltı hazırlandığında Bora ile bahçedeki masaya geçtik Bora hemen yanıma oturup bana sımsıcak gülümsediği esnada Hanna elinde bir tava ile kapıda göründü Hanna

"Bora bak senin için ne yaptım özlemiştir " dedi ve İtalyan usulü omlet olduğunu tahmin ettiğim bir şeyi Bora'nın onay vermemesine rağmen tabağına boca etti ve bana da

"Sende bir tadına bak Amerika'dayken Bora'ya çok yapardım hatta her kahvaltıda yerdi " dediğinde anlaşıldı mevzu ve tamam sıcak savaş hattına girdik Azra pasif kalma bu adam senin ve senin olana sahip çık diye içimdeki mahalle kızı ellerini beline koyup bana çemkirince kendime geldim pis bir sırıtma ile Bora'nın tabağını aldım ve Hanna'nın masaya bıraktığı tavanın içine boşalttığım da gözlerini açmış bana bakıyordu bir şey söylemesine fırsat vermeden

"Bora'nın son zamanlarda anlamını bilmediğimiz bir şekilde yumurtaya karşı alerjisi var yediği zaman vücudu tepki veriyor " dedim ve kendi tabağımdakini de tavaya boşaltıp

"Şey bende hamilelikten dolayı yumurta kokusuna dayanamıyorum hatta siz tabağınıza

aldıysanız bunu kaldıralım" dediğimde Bora kahkaha atmamak için dudaklarını birbirine bastırıyor, Selin zafer kazanmışım gibi hayran hayran suratıma bakıyor Hanna mı tek olsak sanırım saçıma başıma daldardı sürtük ki daha benimle tanışmadığına emindi ve bu kadarla kalmayacağını sinyali de çoktan veriyordu.....

Hanna omlet yenilgisinden sonra şansını

"İstanbul'a gelmişken bizi gezdirirsin dimi Bora "diyerek denemeye kalktığında Bora elini karnıma koyarak gözlerime baktı o büyüleyici gülümsemesini hediye ederek Hanna'ya döndü ve

"Cimcimemiz için seçtiğimiz bir kaç oda var onları bakmaya gideceğiz üzgünüm Selin Burak'ı çağır Hanna'yı gezdirmek için can atacaktır eminim " dedi bu arada Burak Selin'in abisi 1 yaş fark var aralarında ve adam ayaklı her şeye sarkıyordu nikah eğlencemizde tam 10 kez öpüştüğüne şahit oldum siz şimdi ne var bunda diyeceksiniz ama parantez içinde belirtiyorum (10 kızda birbirinden farklı kızlardı) ki Hanna'yı görünce kesin buraya kalmaya gelirdi ve bu benim kesinlikle ve kesinlikle işime gelirdi Hanna

"Bizde gelelim işiniz bitince takılırız " dediğinde bu sefer lafa kesin ve net bir ses tonunda ben daldım

"Bu seçimi eşimle tek başıma yapmak istiyorum "dedim ve daha iğneleyici bir tonda

"Kusura bakmazsanız" dedim Selin hemen

"Tabi Azra'cım keyfinize bakın siz biz Burak'ı çağırırız dimi Hanna "diyerek Hanna'yı dürttüğünde Hanna pekte memnun gibi görünmüyordu ki bu umurumda mıydı tabi ki de umurumda değildi bu sürtükle Bora'yı 5 saniye hatta 1 saniye bile yalnız bırakamazdım....

.....

Selin ve Hanna sürtüğü İstanbul'da kalacakları 3 günlük süre için bizim evi gözlerine kestirmiş daha doğrusu Hanna'nın bu işte bir parmağı olduğunu var sayıyorum çünkü Selin bu durum karşısında isteksizce kabul ediyor üstelemiyordu bu kızın Hanna'ya bir gebeliği vardı ya onunda kokusu çıkar yakında diye içimden geçirdiğim sırada üstümü değiştirmek için odama çıktım banyoya gidip elimi yüzümü yıkadım gerçekten sinirden hararet yapmışım şu sürtüğü öldürebilirdim bile ki ne ara içeriye girdiğini anlayamadığım Bora'nın arkadan sarılan kolları ile biraz olsun sakinleştim Bora

"Yumurtaya alerjim var he " dedi ve gülerek boynumu öptüğünde bu sinirime

dokunmuştı ve

"Yok mu?" diye sordum sert sesimle

"Var mı "diye sordu yine alaycı ses tonunda ve ben bu sefer onu itekleyerek çıktım kollarından

"Yoksa sa git ye o iğrenç kokan şeyi zehirlenirsen doktor falan çağırmam onuda öldürmem maazallah öteki tarafta da yanına gelir baksana İtalya'dan buraya gelmiş seni görmek için" dediğimde Bora daha da fazla kahkaha atarak güldü ve ben

"Hiç komik bir şey söylemiyorum ben" dedim Bora bir adım yaklaşarak beni tekrar kollarına aldı sımsıkı sarılarak alnıma bir öpücük bıraktı

"Bebeğim kıskanmış sanki" dedi ve daha da sıkabilecekmış gibi sıkı sarıldığında

"Hiçte bile kıskanmadım kızın sürtüklüklerine sinir oldum "dedim Bora onaylamaz bir ses tonunda

"Çok ayıp cimcimenin yanında oluyor mu hiç karıcım " dediğinde o karıcım diyen azını var ya yerim yerim diye her ne kadar demek istesem de çemkirerek

"Sen sabah ceddine ebesine saydırdın sorun yok" dedim Bora

"Neyse kıskanmanı gerektirecek bir durum yok hayatım oda bunun farkında ama hastalıklı bir takıntısı var "dediğinde

"Mevzunuz ne " diye sordum Bora

"Yüksek lisansta iken 2 hafta kadar takıldık sonra o psikopata bağladı sapık gibi her yerde peşimde dolandı en son İstanbul'a geldim bir iki buraya geldi ama sonra pes etti geri gitti 1.5 yıldır ses yoktu " dediğinde gözlerimi açmış Bora'ya bakıyordum ve istemsiz çıkan sesimle

"Ne yani ben senin eski sürtük sevgilini mi ağırlayacağım " dediğimde Bora

"Teknik olarak o sana hizmet ediyor kahvaltayı onlar hazırladı "dedi evet onlar hazırlamıştı hizmet yok tamam ama yinede burada

Kalamazdı

Kalmamalıydı

Kalmayacaktı.. Bora'ya

"Burada kalmayacak " dediğimde Bora sıkıntılı bir nefes verdi ve

"Selin'in eşi Hanna'nın şirketi ile büyük bir anlaşma yapıyor ve son imzalar için bu İstanbul seyahatinden olumlu dönmesi gerekiyor Selin de bu kadından hiç hoşlanmaz ama " dediğinde bu sefer sıkıntılı bir nefes verme sırası bendeydi ve derin bir nefes vererek Bora'ya baktım Bora

"Sadece 2 gün katlanabilir miyiz ?" diye sordu onunda istemediği gözlerinden belliydi ama Selin'i çok seviyor ve Selin'in eşine de aynı oranda değer veriyordu bu kadın sürtüklüğe gelmişti orası kesinde ben buna izin verir miyim ? tabikiii hayırrrrr.

.....

Bir kız sürtük olduğunu belli eder, ima eder, tamam en fazla göstermeye çalışır ama bangır bangır da bağırmas dmi . Tamda öyle oluyordu bu kız sürtük olduğunu avazı çıktığı kadar bağırıyor hatta utanmasa ilan bile verecek ...

"Bebğim hazırsan çıkalım" diye odanın kapısında bana seslenen yunan tanrısını andıran kocama aynadan keskin bir bakış attıktan sonra elimdeki ruju aynanın önündeki masaya bıraktım,çantamı aldım ve yanına gittiğim Bora'nın gözlerine bakarak

"Sadece 2 gün" diye cırladım Bora onaylar bir baş hareketi yapıp

"Sadece 2 gün" dedi ben tam gidecekken durup ona döndüm ve işaret parmağımı uyarır bir şekilde sallayarak

"Şimdiden söylüyorum" dedim ve saymaya başladım.

"- Onunla kesinlikle yalnız kalmıyorsun.

- Sana dokunmasına izin vermiyorsun

- Kesinlikle seksi gülüşlerini göstermiyorsun

- Eski anılarınızdan konuşmuyor ve ve 2 gün boyunca hiç bir plan yapmıyoruz sadece evimizde kalacaklar Selin ile beraber gezip akşam yatmak için gelecekler sabah erkenden işe gidiyorsun akşamda mümkün olduğu kadar geç geliyorsun" dediğimde son söylediğim cümle ile uzaylı görmüş görmekle kalmamış muhabbet ediyor olmasına şaşırır gibi suratıma bakıyordu ki devam ettim

"Hatta 2 gün boyunca eve de gelmiyorsun Selim de kal, Çağlar'ın evinde kal,Yiğit'te kal hatta otelde kal "dedim ve oteldeki seksi sürtüklerin odasına gidebileceği olasılık aklıma gelince duraksadım panik olmuş bir sesle

"Yok yok otel yok sen Selim'de kal olmadı Yiğit'te ka..." daha lafımı bitirmeden Bora'nın dudakları tarafından susturuldu

Ah Tanrım beni böyle öpecekse nefes almayı bile reddediyorum durmasın :)

hatta konuşmayı bile unutabilirdim diye devri aleme geçiş yapmak üzereyken Bora dudaklarımdan ayrıldı ve ellerini yüzüme yerleştirerek

"Biri bir zamanlar benim kıskanç mı olduğumu söylemişti." dedi pis pis sırtarak

gözlerimi kısmış bir şekilde

"Seni kıskanmıyorum" dedim evet yalan söyledim kıskanıyordum bu yüzden o sürtüğü boğabilirdim bunun hormonlar ile zerre alakası yoktu o sürtük çok güzeldi ve ben resmen balon gibi olmaya başlamıştım bu yüzden o sürtüğün Bora'ya yakınlaşmasını kabul edemezdim

"Tabi tabi " dediğinde ben yine çemkirerek

"Kıskanmıyorum" diye direttim Bora

"Var mısın iddiaya " diye sinsice gülümseyerek sorduğunda

"Ne iddiası" diye şüphe ile sordum. Bora

"Sadece 1 saatte kıskançlığından Hanna'nın saçına yapışıp onu evden kovarsın" dediğinde yok artık o kadar da değil tamam kıskanırdım sinirlenirdim hatta laf bile söyledim de saçına da yapışmazdım diye içimden geçiriyordum ki Bora cevap beklercesine suratıma bakıyordu meydan okumasını

"Şu iki gün içinde Hanna ne yaparsa yapsın saçına yapışmacağım Bora " dediğimde oda

"Tamam o zaman " dedi ve devam etti

"Eğer sen bu akşam evde muhabbete oturduğumuz da 1 saat içerisinde Hanna'nın saçına yapışırsan ki yapışırsın " dedi ve gülmeye başladığında karşılaştığı sert bakışlarımdan korkmuş olacak ki boğazını temizler gibi öksürerek gülmesini bastırdı ve devam etti

"Hafta sonu büyük annemin çiftliğine gideceğiz "dedi ki demez olaydı Yunan Tanrısını andıran kocam mı demiştim ben o bilgiyi kayıtlardan silip ökü z kocam olarak güncelleyin lütfen büyük annemin yanına gideceğiz dedi ya o cadaloz bunağı rüyamda görsem bir daha o kabusu görmemek için uyumazdım Valla. Staja başladığım günden beridir evde kaldığımı bahane edip sürekli laf sokmuş, etraftaki yakışıklı iş adamlarını

tavlayamadığım için dalga geçmiş, birde nikah eğlencesin de kinayeli kinayeli

"Ben size şirkete gelen iş adamlardan birini tavlayın dedim Azra hanım ama siz torunuma kancayı taktınız keşke kayın validenizi bu kadar örnek almasaydınız " demez mi yaşlı maşlı demeyecek boğazına dalacaktım ya Merve'nin üzüntüsü üzerimde olduğu için ses çıkarmamıştım o günden sonra bir daha karşılaşmamıştık ve karşılaşmayabilirdik hatta karşılaşmamalıydık nokta.

"Tamam " dedim kendimden emin bir şekilde ve bende bir iddia konusu koymalıyım en ağırından diye içimden geçirdiğim de aklıma gelen şeytani düşünce ile pis pis sırtarak Bora'ya baktım ve can alıcı cümleyi kurdum...

"Eğer bu akşam muhabbete başladığımız andan itibaren 1 saat içerisinde Hanna'nın yaptığı yada yapabileceği hiç bir sürtüklük de saçına yapışmayacağım ve bu bir saatin sonunda eğer ben kazanırsam "dedim kollarımı Bora'ya dolayarak dudaklarına bir öpücük bıraktım sonrasında da en şirin gülümsememle suratına bakarak

"Tam 2 hafta yanımda uyumayacak bana sarılmayacak, dokunmayacak hatta öpmeyeceksin"dediğimde o gri gözlerinin bir an yerinden çıkacağını sandım ki beklediğim tepkiyi almanın zaferi ile sevinç çığlıkları atacaktım neredeyse ki yinede ciddiyetimi korumaya çalışarak Bora'ya baktım Bora

"Olmaz" dedi tek seferde net bir ses tonuyla

"Olur" dedim aynı sertlikte ve netlikte Bora

"Azra bu çok acımasızca bir konu tartışmaya kapalı" dediğinde aynı ses tonu ile

"Büyük annenden daha acımasız bir konu değil Bora erken doğum sebebi o kadın" dediğimde her ne kadar gülmek için dudaklarını bastırsa da haklı olduğumu adı gibi biliyordu biraz duraksadıktan sonra aynı piç gülümsemesi ile

"Nasıl olsa 1 saat dayanamayacağını biliyorum onun için strese girmeme gerek yok " dedi ve burnuma bir öpücük kondurduktan sonra tam gidiyordu ki tekrar geri dönüp hızla dudaklarına bir öpücük bıraktı çekilirken tekrar öptü sonra tekrar tekrar derken ben kahkaha atmaya başladığım da Bora

"Gülme şeytan siz kadınların yanında oluyor Allah korusun kazanırsın falan diye şimdiden stok yapıyorum " dediğinde kahkaham daha da şiddetlendi. Ona sınıksız sarılarak ne kadar şanslı olduğumu aklımdan geçiriyordum ta ki sürtüğün birden odaya dalmasıyla bütün bu iç geçirmelerim yerini sıkıntılı bir oflamaya bıraktı sürtük itici aksanıyla Türkçe konuşarak

"Bora'cım akşam yemek için dışarıda olsak boğazda çok güzel yerler varmış " dediğinde Bora ile göz göze geldim Bora tepkime kakhaha atmamak için var gücü ile savaşıırken sert ses tonum ile

"Hanna'cım "dedim cım ekini bastıra bastıra ve devam ettim

"Bence bu akşam yemeğinizi siz dışarıda yiyin kahveleri evde içelim " dedim Bora gülmemek için savaşıyormuş gibi sesler çıkarırken öldürücü bakışlarımı ona çevirdim ve kendini toparlayarak

"bence de Hanna'c" daha lafını bitirmeden Hanna'cım diyeceğini anladığım için dirseğimi geçirmiştım ve söyleyemeden susmak zorunda kalmıştı kısa bir süre duraksadıktan sonra devam etti

"kahvelerimizi evde içeriz" dedi toparlayarak Hanna her ne kadar memnun olmasa da umurumda bile değildi. Hanna çıkarken

"Belki oradan da dansa falan gideriz diye hayal etmişim ama neyse evde de dans için ortam var " dedi ve çıkarken

"O bacaklarını kırıp eline vericem bakalım bir daha dans edebilecek misin sürtük" dedim hırlayarak Bora kakhaha atarak belimden sarıldı ve

"Bu akşam sabrını izlemek çok zevkli olacak bebeğim" dedi ve yanağımdan kocaman öperek kapıya yöneldi hadi gidip bakalım şu oda takımını dedi bende arkasından

"2 hafta boyunca kıvrınmanı izlemekte çok zevki olacak her şeyim" dedim o bana gözlerini kısıp baktı ben ona gözlerimi kısıp baktım ve sonra ikimizde bakışmada pes ederek odadan çıktık

Bu akşam ne olursa olsun bu sürtük ne yaparsa yapsın umursamamaya çalışmalıyım bu iddiayı kazanmalı Bora'ya dersini vermeliyim bu arada hakikaten 2 haftamı dedim ben tamam hadi Bora'yı cezalandırdım da bu arada bende ona sarılamayacağım yanında uyuyamayacağım... Neyse neyse yumuşamak yok o yaşlı bunakla bir daha karşılaşmam bu iddia kazanılmalıydı kazanılmak zorundaydı kaybedemezdım

Olmazdı

Olamazdı

Olmayacaktı.....

"Hoş Geldin Babacım"

Yorucu bir günün ardından sonunda evdeydik ama değdiğine eminim çünkü cımcimemize çok güzel bir bebek odası seçtik tabi Bora'nın çıldırma noktasına gelip artık başının ağrıdığını söylemesini saymazsak.

Eve gelirken Selin aramıştı akşam 8 gibi evde olacaklarını söylemişti ve bu beni gerçekten germişti ah lanet olasıca Hanna kazanılması gereken bir iddia konusu vardı ve benim gerçekten bu iddiayı kazanmam gerekiyordu yani hormonlarımın devreye girmemesi ve kendime sahip çıkmam gerekiyordu...

Saat 8 olduğunda kapı çaldı ve kimlerin geldiğini tahmin etmek zor değildi. yemeği dışarıda yediklerini göz önünde bulundurursak birazdan iddia süresi başlayacaktı ve Bora bana pis pis sırtarak bakıyordu lanet olasıca pislik şu anda ne kadar seksi olduğunu bir bilse ve onu nasıl arzuladığımı acaba yinede böyle bakar mıydı diye iç sesimle konuşurken

'Tabi ki bakardı seni aptal' diye karşılık verdi iç sesim 20 dk sonrasın da kahveleri yapmak için Selin ile birlikte mutfağa geçtiğimizde Selin

"Azra üzgünüm " diyerek konuşmaya başladı. Yarı sitemli olarak

"Çok zor zamanlar geçirdik Selin ve her şey gerçekten daha yeni yeni düzeliyor " dedim ve karnımı tutarak

"Gerçekten bazen hormonlar yüzünden haddinden fazla tepki verebiliyorum umarım son bir günde bir sıkıntı olmaz " dediğimde Selin

"İnan bu kadına ihtiyacım olmasa bir dakika bile katlanmam ama David'in şirketi gerçekten çok zor zamanlar geçiriyor ve kahrolası sürtüğün şirketi ile o sözleşmeyi imzalaması gerekiyor" dediğinde anlayışla kafamı salladım ve o devam etti sözlerine

"Bak bende bir kadını ve seni gerçekten çok iyi anlıyorum hani olur da bardağı taşıracak bir şey yaparsa hiç çekinme yanımdayım " dedi sesi gayet samimiydi ona gülümseyerek

"Hadi hazır kahveler içeri geçelim onu Bora ile yalnız bırakmak pek içimden gelmiyor" dediğimde gülümseyerek önden yürümeye başladı.

salona girdiğimizde karşılaştığım manzara karşısında gözlerimi kıstım ve hızla masaya doğru yürüdüm sürtük Bora'nın tam karşısındaki koltukta oturuyor ve ağzı kulaklarında İngilizce Amerika anılarından bahsediyordu sinirle elimdeki kahveleri sehpaye bıraktığımda küçümseyici bakışlarını benim üzerimde gezdirdi ve kahvesini aynı sinirle önüne bırakıp Bora'nın yanına oturdum. Bora, elini omzuma atıp beni kendine çektiğinde Hanna her ne kadar bozulsada iğrenç ses tonunda konuşmasına devam etti

"Bora Amerika da gittiğimiz cafe'yi hatırlıyor musun ?" diye sordu birden Bora

"Hanna bir çok cafe denemiştik arkadaşlarla " dedi umursamaz bir tonda ben halen Hanna'ya çok sürtüksün keşke ölsen bakışımı atıyordum etkileniyor muydu tabi ki hayırrr.

Başlayan sürenin ilk 10 dakikasını atlatmıştık ki Hanna yine atağa kalktı "Bora'cım beraber kaldığımız evi hatırlıyorsundur "dedi o iğrenç gözlerini bana çevirdiğinde küçümseyici bakışlarından birini gönderdi ve devam etti konuşmasına

"Halen aynı duruyor biliyor musun hiç bir şeyi değiştirmedim" dediğinde artık susmanın yarar sağlamayacağını anladım ve lafa girdim

"Ara ara gidip hatıralarını mı tazeliyorsun" dedim Hanna aynı küçümseyici bakışlardan yönlendirerek Hanna

"Unutulamayacak kadar çok anımız var sadece evle sınırlı değil" dediğinde öldürücü bakışlarımı Bora'ya yönlendirdim Bora tarifi imkansız bir piçlik de sırtıyordu ve ben şimdiden sinirlenmişim bir anda Hanna'ya döndüm

"Sadece senin hatırlaman üzücü tabi yani bu seni üzüyordur " dediğimde Hanna'nın gözleri hırsıyla kısıldı bu hareketine zafer sırtıma mı takınarak karşılık verdim ve Bora elini omuzlarımdan belime indirip tahrik edici şekilde sıktığında zevkten inlememek için kendimi zor tuttum...

'Bilerek yapıyor Azra gaza gelme kızım' diyen iç sesime olumlu anlamada kafa salladıktan sonra bende oyunu onun gibi oynamaya başladım. elimi tam bacağına üzerine koyup tırnaklarımı hafifçe bastırdığımda kasılan bedeni doğru yolda olduğunu gösteriyordu Hanna ve Selin bir konu hakkında kısa bir muhabbete koyulmuştu ki bu benim işime geliyordu onlar muhabbeti ne kadar uzun tutarsa zamanda o kadar çabuk geçer diye düşündüm ve bu düşündüğümün Bora'nın da aklına gelmemesi için ellerimi kullanmaya devam ettim. tırnaklarım ile çizdiğim şeridi kızların bize bakmamasından

yararlanarak kasıklarına doğru çektiğimde aralanan dudakları ve verdiği nefes onun bu gece beni yatakta sabaha kadar uyutmayacağını sinyaliydi.. Bora daha da yukarılara giden elimi bir anda tutup kısılmış olsa bile arzu ile bakan gözlerini gözlerime dikti ve

"Oyun bozanlık yapma bebeğim" dedi kısık bir sesle ve boğazını temizleyerek kızların dikkatini çekmeyi başardı kendi aralarında konuşmaya devam eden Hanna ve Selin bir anda bize döndü ve sadece 5 Dk kazanmış oldum kahretsin

Tam 30 dakikadır bu kadının Bora'ya sırnaşmasını tabir yerindeyse yavşamasını izliyordum çoğunda sessiz kalmayı tercih ediyordum çünkü ikili diyaloglarımız dan her an kavga çıkacağı belliydi ki kendimi zor tutuyordum

'Dayan Azra sadece 30 dakika kaldı ' diye beni destekleyen iç sesimle kavga etmeyi sürdürürken Hanna sürtüğü ayağa kalktı ne yaptığını izliyordum ve gözlerimi bir an bile ondan çekmiyordum bu sürtükten her an her şey beklenirdi çünkü o esnada Bora'nın sesi yankılandı kulağımda

"30 dk büyük başarı ama hala eminim 1 saat olmadan saçına yapışacaksın" dediğinde ona öldürücü bakışlarımı kuşandım Bora pis pis sırtarak yanağıma bir öpücük kondurdu ve koltuğa geri yaslandı. Tam o esnada salonda yankılanan dans müziği dikkatimizi Hanna'ya çekti ki gözlerim kocaman olmuş Hanna'ya bakıyordum hayır yani dans müziği çalıyor kimle dans edecek salak Bora mı tabi ki hayır kesinlikle izin vermezdim ki sürtük sinsi sinsi bakarak Bora'ya yaklaştı yaklaştı ve

"Hadi Bora eski günlerdeki gibi" dedi elini Bora'ya uzattı ben bir Bora'ya birde Hanna'ya bakıyordum ki Bora elini tutup kalktı iç sesim ne yaptı ne yaptı diye çemkirirken ben gözlerim kocaman olmuş Bora'nın hareketini algılamaya çalışıyordum.

Hanna elini Bora'nın omzuna koydu Bora elini Hanna'nın beline Hanna Bora'ya yapıştı resmen aralarında milimlik boşluk bile bırakmadı. Bora gözlerini gözlerimden ayırmazken eğlendiği her halinden belli oluyordu. Sinirleniyordum ve içimdeki sinire engel olamıyordum nefes alış verişim değişmişti ve şarkının en fazla 4 dakika olabileceğini ve ayrılacaklarını düşünmeye çalıştım, sakinleşmeye çalıştım ama olmadı olmadı Hanna başını Bora'nın göğsüne koymasıyla öfkemin önündeki tüm bariyerler kalktı dizginlerim serbest kaldı beyinim ayaklarıma iznim olmadan komut verdi ve hızla ayağa kalktım Bora ile göz göze geldiğimizde pis sırtmasını daha da büyüterek

"İddiaya ne oldu" dedi ben ona hiç bakmadan

"Sen kazandın "dedim ve Hanna'yı saçından tutup Bora'dan ayırırken

"Gel bakalım sen buraya " dedim Hanna

"Ne oluyor ya" diye gevelese de umursamayıp sürüklemeye devam ettim kapının önüne geldiğimizde kapıyı bir hışımla açtım ve sürtüğü dışarıya fırlatıp gözlerine odaklanarak

"Defol buradan" diye bağırdım Selin arkamdan geldiğinde Selin'e dönüp

"Üzgünüm ama burada kalamaz lütfen götür onu" dediğimde anlayışla yüzüme gülümsedi ve ben merdivenlere doğru adım attığımda Bora salonun kapısında dikilmiş bana bakıyordu şu durumdan çok keyif aldığı her halinden belli oluyordu zaten kıskançlık duygumu iddia konusu yapmıştı ve yeterince üzmüştü birde kazanmak için en zayıf noktamdan vurmuştu lanet olsun kazanamayacağını anladığında hile yapmıştı ..içimde kırıklıkla yükselen duygu ağlama hissi yaratıyordu ve ağlamak istemiyordum lanet olsun gözlerim yanmaya başlamıştı bile ve dolan gözlerimle Bora'ya baktığımda gülümsemesinin bir anda solduğunu fark ettim bu umurumda bile olmadı ve

"Tebrikler bir iddiayı daha kazandın" dedim sesim acı çeker gibi çıkıyordu ve Bora

"Bebeği..." daha lafını bitirmeden elimle susturdum ve merdivenlere yönelirken

"Yalnız kalmak istiyorum uyurum muhtemelen lütfen uyandığımda burada olmasın o kadın" dedim ve hızla odama geçtim.

Odama geldiğimde direk yatağa girdim uykum yoktu ama şiddetli bir ağlama duygusu kabarıyordu içimde gözlerimin önünde o kadının kendisine sarkmasına izin verdi. Bu kadar kolay mıydı yani tamam iddiaya girdik zaten orada bir hata var bir birimizi kıskandırmak adına da olsa böyle bir iddia lanet olsun kendimi çok kötü hissediyordum ki hıçkırıklarıma karışan göz yaşlarımı engelleyemiyordum uyuyabilmek umudu ile gözlerimi kapadığım anda Hanna'nın kafasını Bora'nın göğsüne dayadığı sahne ve Bora'nın gözlerimin içine baka baka buna izin vermesi uyumama izin vermiyor daha çok hıçkırmama neden oluyordu.

O şekilde ne kadar süre geçtiğinin farkında bile değildim ta ki Bora odanın kapısını açana kadar. Onunla konuşmamak yani konuşup kavga etmemek için uyuyormuş numarası yapmaya başladım çünkü kavga etmeye gerçekten müsait bir durumdaydık. Gözlerimden akan yaş engelleyemiyordum ama hiç bir tepkide vermiyordum. Bora ışığı hiç açmamıştı bu benim için bir şanstı çünkü ışığı açsaydı göz yaşlarımı muhakkak görürdü. Yatağın örtüsünü kaldırıp içine girdi ve saniyesinde kolları belimi kavrayıp sırtımı göğsüne yasladı. Baş boynuma gömülürken dudakları tam kulağımın altına sürtünüyordu ki bu gerçekten içimi kıpır kıpır ediyordu nefes alıp verdikçe eriyordum resmen halen gözlerimi açmamış ona bir tepki vermemiştim ki nefesine karışan sesi ile fısıldadı kulağımın üstüne

"Özür dilerim"

gözümde akan yaşlara bir yenisi daha eklenirken hıçkırıklarına engel olmaya çalışıyordum ve devam etti Bora aynı ses tonunda

"Çok abarttım farkındayım " diyerek boynuma tam kulağımın altına derin bir öpücük bıraktı..ve tekrar nefesini hissettim boynumda göz yaşlarım artık barikat tanımıyor hızla akıyordu engelleyemiyordum ki Bora konuşmasına devam etti.

"Güzelim gerçekten özür dilerim "diyerek boynumu tekrar öptü ve beni sıkıca göğsüne bastırduğunda artık tutmayı beceremediğim küçük bir hıçkırık kaçtı boğazımdan Bora hıçkırığımı duyar duymaz duraksadı ve panikle

"Lanet olsun bebeğim" diyerek hızla beni yüzümü görebileceği şekilde döndürdü ve ağlamaktan şişmiş olan gözlerim Bora'nın endişeli gözleri ile karşılaşınca Bora

"Siktir Azra ben sinirin yatışsın diye bir süre gelmedim sen ne kadar zamandır ağlıyorsun be güzelim" diyerek bir elini sırtıma diğerini ise başımın altından geçirerek saçlarımda sabitledi ve beni göğsüne sımsıkı bastırdı başım boynunun girintisine yerleştiğinde hıçkırıklarım durdurulamayacak seviyeye gelmişti ve hıçkırıklarım arasından

"Sen benimsin " dedim sesim kısık çıkıyordu hatta fısıltı gibi hıçkırıklarımı dizginlemek ister gibi dudaklarımı boynunda sabitledim ve derin şekilde öptüm ellerimi bende onun gibi sırtına doladım Bora daha da sıkı sarıldı ve derin bir nefes alarak

"Ben seninim" dedi onunda sesi fısıltı gibi çıkıyordu pişmanlık akıyordu sesinden daha da sıkı sarılarak boynuna bir kaç öpücük daha bıraktım ve başımı boynundan kaldırarak gözlerimi gözlerine kitledim. yakıcıydı gözleri aynı zamanda şefkatte geçiyordu arzu tüm bedenimi sardı istiyordum onu hemen şimdi istiyordum ve sesimi daha kendinden emin bir tonda çıkarak

"Sadece benim " dedim Bora'nın gözleri parladı bir an ve oda benim gibi kendinden emin ses tonunda

"Sadece senin " dedi ve dudaklarımı o enfes dudakları ile örttü.

3 ay sonra

Hanna vakkasından sonra tam 3 ay geçti karnım burnumda bir plates topu misali dolaniyorum artık sadece 2 ayımız kaldı ve gerçekten şu dönemler çok ağırlaştığını hissediyorum. Artık sabahları yataktan Bora'nın yardımı olmadan kalkmam imkansız hale geldi ve Bora işlerini beni yalnız bırakmamak adına evden yürütüyordu. Selim her

ne kadar bu durumdan şikayetçi olsa da gelecek olan yeğeni için katlanıyor ve umutla doğum yapacağım günü bekliyordu. Merve'nin tedavisi sonuçlanmış ve artık yürüyebiliyor ki bu gün İstanbul'a gelecekti hemde 2 saat sonra uçağı inecekti....

"Canım hava alanına gitmen gerekiyor farkındasın dimi" diye uyardım Bora'yı ve Bora bilgisayarına gömdüğü kafasını istemsizce kaldırıp

"Merve'yi görmeye inan hazır değilim" dedi kahkaha atarak yanağına bir öpücük kondurdum ve

"Şu anda bu şekilde oturabiliyorsak bunu ona borçluyuz" dediğimde gözleri hüzne boğuldu ve beni kolları arasına alarak

"O günü mümkünse hafızamdan silmek istiyorum kahretsin Merve olmasaydı şu anda burada olamazdınız."dedi ve saçlarımın üstünden öptüğünde

"Onun için şimdi gidip bana kardeşimi getirmen lazım onu çok özledim" dedim en sevimli halimi takınarak gerçekten aylardır onu görmüyordum ve haddinden fazla özlemiştim... Bora

"Çağlar burayı biliyor ve gelmemi istemedi uçaktan iner inmez buraya gelecekler " dediğinde onaylar anlamda kafamı salladım. Bora aşkla bakan gözleri ile dudaklarını dudaklarımla birleştirdi ve o kadar yavaş bir o kadarda baştan çıkarıcı öpmeye başladığında içimde oluşan zevkten nefesime karışan bir inleme çıktı ağızımdan inlememe Bora'nın da inlemesi katılınca gerçekten arzu tüm bedenimizi sarmıştı öpüşmemiz dahada derinleştiği sırada Bora zorda olsa kendini geri çekti ve alnını alnıma dayayıp

"Gerçekten seni çok özledim ve dayanması çok zorlaştı artık" dedi sesi çaresiz çıkıyordu gözleri bir o kadar arzulu bakıyordu ve benimde ondan kalır yanım yoktu.

hamileliğin son aylarında olduğumuz için birlikte olamıyorduk. Her öpüşme veya temas daha çok özlem duymamızı sağlıyordu tabi ki kendimizi tatmin edecek ilişkiyi yaşıyorduk ama 2 aydır onu içimde hissetmiyordum ve gerçekten bu hissi fazlasıyla özlemiştim. Bora'nın dokunuşları öpüşleri beni mest etse de ikimizde daha fazlasını istiyorduk ve önümüzde sabretmemiz gereken 2 koca ay daha vardı ve Bora'nın da benim de sabrımız tükenmiş deli gibi arzu ile dolmuştuk gülümseyerek

"Sanırım daha 2 ayımız var" dediğimde Bora suratını memnuniyetsiz bir şekilde buruşturdu ve

"Sanki 2 günmüş gibi bahsediyorsun"dedi ve ben dudaklarına bir öpücük daha

bırakarak

" 2 ay sonra acısını çıkarırız " dediğimde Bora gözlerini kısarak o mükemmel gülümsemesini hediye etti bana ve

"Fazlasıyla emin olabilirsin Bebeğim" dediğinde tekrar kolları arasına alarak burnunu saçlarıma gömdü ve bende bu eşsiz mutluluğun her bir dakikasını keyifle çıkardım.....

Yaklaşık 2 saat sonra çalan telefonumun ekranında Merve'nin ismini görünce heyecanla

"Aşkımmmmmmm" diyerek açtım telefonu Bora bilgisayardan kafasını kaldırıp öldürücü bakışlarını bana gönderdiğinde yaramazlık yapmış bir çocuk edasında kızardım ve yüzümü saklamaya çalıştım evet bu adam beni Merve'den bile kiskana biliyordu . Merve hattın diğer ucunda

"Canımmm" diye bağırdığında bu sesin Bora'ya kadar ulaştığının farkındaydım çünkü karşımda gözlerini kısmış bilgisayarını kapatmış bana bakıyordu ve hiç güzel şeyler düşünmediği kesindi öyle ki beklenen de oldu

"Bir birinize aşk kelimeleri ile hitap etmeyi kesin "diye bağırdı ve ayağa kalkıp yanıma geldi işaret parmağını bana doğrultarak

"Ve sen benimsin kadın kimseye aşkım diyemezsin" diyerek elimden telefonu alıp kulağına götürdü. Tabi kulağına götürmesi ile yüzünü buruşturup çekmesi bir oldu telefonu uzaktan kendine doğrultarak

"Merve Bülent Ersoy gibi sesin var volümü kıssan biraz kulak zarı denen bir şey kalmadı yeminlen" diye hırladığında Merve halen konuşmaya devam ediyordu. Bora

"Çağlar'a ver telefonu Allah aşkına " dediğinde bir süre sonra telefonu Çağlar aldı ve Bora

"Hoş geldiniz kardeşim evi biliyorsun bekliyoruz sizi" dedi ve devam etti

"Ama sen bir kıyak yapıp yalnızda gelebilirsin "dediğinde

"Boraaa" diye ciyakladım Bora gülerek

"Tamam tamam bekliyoruz gelin" dedi ve telefonu kapatıp bana sımsıkı sarılarak

"Aşkım, bir tanem, her şeyim kelimeleri benim güzelim benden başka birine kullanman yasak bu Merve bile olsa" dediğinde sıcacık gülümsemesini bana gönderiyordu ve o anda kasıklarına saplanan bir ağrı ile elim karnıma gitti Bora panikle

"Ne oldu "diye sordu

"Küçük bir sancı oluyor arada " dediğimde Bora

"Ne sıklıkta" diye sordu sesinden ve yüzünden endişe akıyordu

"Canım abartma arada bir tekme atıyor biliyorsun " dediğimde rahatlamış bir ifade ile bana baktı ki o anda aynı yere bir sancı daha girdi bu seferki biraz daha şiddetliydi ve ağzımdan

"ahhh" diye bir inilti koptu Bora

"Hiç tekme atma durumuna benzemiyor Azra " dedi sesinde bu sefer korku vardı ki bende korkmuştum kahretsin daha 7 ay 15 günlüktü doğması için erkendi ve bu sancıda neyin nesi idi şimdi diye düşünürken ayağa kalkmamla bacaklarımdan aşağıya bir suyun aktığını hissettim ben Bora'ya Bora bacaklarıma bakıyordu lanet olsun idrarımı yapmış olamam dimi diye utançla düşünürken Bora ayaklarımdan endişe dolu gözlerini çekerek gözlerime odakladı. Ben daha durumu yeni kavramış bir şekilde

"Bora daha çok erken " diye mırıldandığım da Bora çoktan ayağa fırlamış ve yanıma gelmişti cebindeki telefonu çıkarıp

"Doktoru arıyorum" demesiyle karnıma ölümcül bir ağrı girdi ve acıyla çığlık atıp

"Boraaaa" diye bağırdım kahretsin canım çok yanıyordu ve Bora'da paniklemişti cidden acı dayanılmaz haldeydi kesik kesik geliyordu Bora ne yapacağını bilemez bir halde

"Azra hastaneye "diye panikle konuştu ve beni kollarımdan tutarak hızla evin çıkışına doğru götürdü..

Arabanın içine binip hızla yola çıktığımızda Bora telefonla hastaneyi aramış her şeyi ayarlamıştı yolda Çağlar'ı da arayıp hastahaneye gelmelerini istemişti ben çığlıklar içerisinde

"Bora daha erkendi " diye hem hıçkırıklarla ağlıyor hemde gelen sancılarla avazım çıktığı kadar bağıryordum Bora

"Erken geliyor demek ki bebeğim korkma bir şey olmayacak az kaldı "diye cesaret vermeye çalışıyordu kahretsin onu duyamıyordum acım o kadar çoktu ki

Sonunda hastahaneye geldiğimizde acil girişinde sedye ile bizi bekliyorlardı arabadan indirilip Bora'nın da yardımıyla sedyeye yatırıldım hızla doğumhaneye götürülürken Bora'ya

"Yalvarırım yalnız bırakma Bora " diye bağıırıyordum Bora

"Buradayım bebeğim yanındayım korkma "diye konuşuyordu sancı tekrar tekrar saplandığında

"Boraaaaa " diye bağıırıyordum ki ellerimiz ayrıldı ben kapıdan geçerken Bora'nın sesini duydum sadece

"Sadece 2 saniyeye yanındayım bebeğim sakın korkma " dedi onunda sesi korku doluydu kahretsiz

Beni doğum masasına yatırdıklarında sancım dayanılmazdı DR. Neslihan kapıda görüldü ve rahatlatıcı bir ses tonunda

"Korkmayın Azra hanım erken doğum sadece korkulacak hiç bir şey yok " dediğinde korkum geçmemişti ve panikle

"Daha çok erken " diye acıyla bağıırdım doktor

"Küçük hanımın içerde canı sıkılmış anlaşılan" dedi ve ben

"Bora yalvarırım Bora'da burada olsun yalvarırım " diye hıçkırarak konuştuğumda doktor

"Onuda hazırlıyorlar canım birazdan içeriye girecek" der demez kapı açıldı ve Bora yeşil hastane önlükleri ile görüş alanıma girdi

"Geldim bebeğim bak buradayım korkma sakın korkma tamam mı "dediğinde onun o güven veren sesi ile tamam anlamında kafamı salladım doktor

"Evet başlıyoruz Azra hanım " dediğinde bir çığlık daha koptu benden doktor

"3 deyince ıkınacaksınız Azra hanım " dedi sesi gayet işini bilir şekilde çıkıyordu ve

"1 2 3 ıkının Azra hanım" dedi söylediği şekilde çığlık atarak yaptım ve o anda ameliyat hanenin kapısı tekrar açıldı içeriye giren Merve idi ve oda aynı Bora gibi yeşil önlük içindeydi Bora

"Kızım senin ne işin var burada " dediğinde Merve

"Bende yanında olacağım " diye çemkirdi Bora

"Her yere burnunu sokmak zorunda mısın?" diye gürlediğinde Merve

"O benim kardeşim ve sizin karınız olması umurumda bile değil bende yanında

olacağım" dediğinde artık kavgalarına dayanamayarak

"Yeterrrrrr" diye bağırdım aynı anda doktor

"Evet az kaldı Azra hanım son bir sefer daha hadi şimdi "diye komut verdiğinde son bir kez nefesim içimde patlarcasına ıkındım doktor

"Evet bitti harika " diye konuştuğunda içimde patlamak üzere olan nefesimi vererek masada kendimi bıraktım artık ağrım yoktu içimde bir boşluk varmış gibi derin derin nefes alırken Bora'nın sesi fısıldandı kulağıma

"Bebeğim muhteşem Azra harika bir şey bu" dedi sesinde sevgi, aşk, hayret ve daha tanımlayamadığım bir çok duygu vardı ellerine verilen parçamızı başımın yanına getirdiğinde gözlerim yaşlı ona bakıyordum Bora

"Teşekkür ederim " diye fısıldadı yüzü yüzümün o kadar yakınındaydı ki hiç tereddüt etmeden dudakları dudaklarımla buluştu bebeğimi kollarıma bıraktığında tereddütle parmağımla yanağını okşadım ve hıçkırarak Bora'ya bakıp

"Çok küçük " dedim ve sesim hıçkırıklarımla da kayboldu Bora

"Bebeğim bu çok büyük bir şey bizim ikimizin melek gibi "dedi ve alnını alnıma dayayarak

"Ah Azra teşekkür ederim bana bunu yaşattığın için çok teşekkür ederim bebeğim " dedi ve dudaklarına uzun ve derin bir öpücük bıraktı geri çekilip kucağımda duran ellerini ve bacaklarını kıpır kıpır oynatan meleğimizin yüzünde parmaklarını dolaştırarak

"Hoş geldin cimcime " dedi ve tam başından öperek tekrarladı

"Hoş geldin babacım"

"Şok"

Bebekler melektir derler ya gerçekten melekler bunu kucağıma verildiği an bir kez daha anladım. Minicik elleri ile görmese bile hissediyor ya sizin var olduğunuzu

karnındayken biliyorsun anneliği ama kucağına verildiğinde hissettiğin duygu tarifsiz kelimeler yetersiz.. anne olduğumu bir parçam olduğunu kucağıma aldığım an anladım. Lanet olsun onu öğrendiğim gün yaşadıklarım ve yapmak istediğim şey aklıma geldikçe lanetler okuyorum kendime...

cam bir kutunun içinde şu anda canımın bir parçası erken doğduğu için küveze aldılar yaklaşık bir aydır orada yaşıyor doktorlar her şeyin iyi geliştiğini herhangi bir aksilik olmazsa 2 güne çıkabileceğimizi söylüyorlardı.ve borada bende meleğimizi alıp eve gitmek için sabırsızlanıyorduk...bu arada evet ismini Melek koyduk tıpkı bir Melek gibi olduğu için..

Yeni doğan bölümünde camın dışından seyrediyoruz şimdi Meleğimizi arkamdan ellerini belime sararak beni göğsüne yaslayan Bora başını boynuma gömdü ve tam boynumla omuzum arasına derin bir öpücük kondurarak defalarca tekrar ettiği iki kelimeyi yine tekrar etti.

"Teşekkür ederim" benim teşekkür etmem gerekiyordu aslında pes etmediği için onca zaman her engelde yanımda olduğu için bu kadar mükemmel bir kalbi olduğu için belime sardığı kollarının arasına daha da gömülerek

"Ben teşekkür ederim" dedim minnet akan sesimle Bora

"Neden o kadar eziyeti sen çektin ben sadece yanında oldum" dedi sesi şefkat yüklüydü ve cümlesine devam etmesine izin vermeyerek

"Teşekkür ederim çünkü hiç bir zaman pes etmedin ne kadar kötü olay olursa olsun her zaman yanımda oldun hiç yalnız bırakmadın "dedim ve kollarında dönerek yüz yüze geldim.

Gözleri aşkla bakıyordu kahretsin bu adamın bu bakışına binlerce kez aşık olabilirdim ve hatta oluyordum Bora

"Ve hiç bir zamanda yalnız bırakmayacağım" dedi kollarını daha da sıkarak beni o huzur dolu göğsüne hapsetti.

Her şey tamamdı tüm kontroller yapılmış ve hepside olumlu sonuçlanmıştı artık Meleğimizi yuvamıza ait olduğu yere götürmemizi engelleyen hiç bir şey kalmamıştı.

Kapının ağzında durmuş Bora'yı ve kucağındaki Meleğimize bakıyordum bir adama baba olmak bu kadar mı yakışırdı. Bir bebek bir kucakta bu kadar mı huzurlu uyurdu ve bir baba bu kadar mı aşkla bakardı kızına.. Bora çok iyi bir insandı, çok iyi bir arkadaş, çok iyi bir koca ve artık çok ama çok iyi bir babaydı..

onları hayranlıkla izlerken içimden geçirdiklerime ara vererek

"Haydi artık evimize gidelim" dedim sevinç dolu sesimle ve Bora aynı anda panikle

"Merve'ye söyleme" dediğinde kahkahalarımı tutamayarak

"Neden" diye sordum Bora yine aynı çocuksu ciddiyetle

"Dokunamıyoruz diye yeni doğan odasının camına yapıştı günlerce "dediğinde "EE yani " diye söylendim anlamayarak

"Eve geçince hayatta bırakmaz" dedi ve sanki o anı kafasında canlandırmış gibi gözlerini kocaman açarak

"Söyle gelmesin" dedi Meleşimize dönerek

"Dimi babacım gelmesin dimi "dedi sanki onu anlıyormuş gibi

"Bunun imkansız olduğunu biliyorsun dimi" dedim evet imkansızdı ..

"Allah belamı versin ki kovarım" dedi sesi tehdit doluydu ve hiç şaka yapar gibi hali de yoktu ve bende ciddileşerek

"Saçmalama hayatım"dedim ve devam ettim alayla

"Hem sen onu kapıdan kovsan o bacadan girer " dediğimde Bora sıkıntılı bir verdi ve

"Valla aynı benim gibi olacak falan diyordu ben bir Merve'ye daha katlanamam "dediğinde kahkahalarım engel olamıyordum.

hastahaneden çıkıp eve geldik ve evlendiğimizden beridir ilk defa evimizin bu kadar kalabalık olduğuna şahit oluyorduk.

Bora'nın annesi babası Selim eşi Yiğit Aylin Hande Kerem Çağlar ve bizi kapının eşiğinde bekleyen Merveee

"Ayyy geldiler geldiler" diye kulakları tırmalayan bir sesle cırladı Merve ve Bora

"Hayır ya gelmedik gelmedik "dedi bıkkın bir sesle Merve

Bora'nın kucağındaki Melek'i alarak

"Tamam ben beklediğimi aldım siz gelmeseniz de olur" dediğinde Bora Merve'nin arkasından elleri ile boğma hareketi yapıyordu. Merve kucağında Melek ile oturduğunda

"Aynı ben ya baksanıza " sevinçle dediğinde Bora ve Çağlar'dan aynı anda

"Allah Korusun" cümlesi yükseldi. Herkes kahkahalar ile gülerken Merve gözlerini kısarak kucağındaki Melek'e döndü ve

"Bak teyzecim olur olmaz saatlerde özellikle gece geç saatlerde ağlıyorsun bir neden olması şart değil sadece cırla tamam mı güzelim benim" dediğinde Bora ve ben aynı anda

"Merve !!! " diye bağırdık ve Merve Meleğe

"Özellikle geceleri Melek'im unutma tamam mı" diye tekrar etti sanki Melek onu anlıyormuş gibi..

"Kızımı sadece sev Merve ona öz mesleğin olan cadalozluğu öğretme" dediğinde Merve

"Teyzesi olarak tüm cadılıkları öğreteceğim ona görürsünüz "dedi tehdit dolu sesi ile Bora Melek'i Merve'nin kucağından alarak

"Uzak dur kızımdan adı gibi Melek o Melek gibi büyüyecek "dedi o kadar tatlıydı o kadar mükemmeldi ki ve lanet olsun onu o kadar çok özlemiştim ki son bir aydır nöbetleşe hastanede kaldık ve hiç yakınlaşmamız olmadı neredeyse birbirimize hasret kaldık....

.....

Dünyanın hiç bir duygusuna değişilmez kucağındaki bebeğini emzirme duygusu öyle güzel öyle mükemmel bir duygu ki kucağında senin bir parçan onun ağzını göğsüne dayayıp kana kana sütünü içmesi sanki sütünü değilde canından can veriyormuşsun gibi hissediyorsun. Ben bu Meleğimi aldırma istemiş o masaya yatmıştım lanet olsun aklıma geldikçe kendimi öldüresim geliyor ve son anda vazgeçmem için Yaradanımın gönderdiği o ilahi hisse şükürler ediyorum.. tam bu düşüncelerimin arasında kaybolmuşken Bora'nın

"Sanırım benimde ihtiyacım var" diyen o mükemmel sesi bulup çıkardı benliğimi. Anlamayan gözlerle kapının eşiğinde durmuş bizi izleyen Bora'ya baktım . Bora suratına seksi sırtımasını yayararak adım attı ve bir kaç adımda yanımıza kadar gelip hemen önümüze çöktü olanca seksi bakışları ile Meleğin emdiği göğsümü işaret ederek

"Çok açım" dedi bende onun gibi sırtarak

"Mutfakta fazlasıyla yemek var" dedim Bora

"Açlığım midemde değil" dedi tüm edepsizliğini takınarak benimde sırtımda bir anda seksi bakışlara döndü ve aklımdan onun geçirdiklerini geçiriyor olmam ve bundan zerretanmamam normal dimi, onu istemem, arzulamam bana dokunmasını beklemem kocamdı sonuçta ve bunların hepsini istemem en doğal hakkımdı ve hakkım olanı birazdan sonuna kadar alacaktım... Melek hiç doymayacakmış gibi göğsümü sömürürken çıkardığı yutkunma seslerine Bora bir kahkaha attı ve o mükemmel alaycı ses tonu ile

"Boğulacakmış gibi içiyor şuna bak" dedi aynı şekilde bende söylediğine kahkaha attım gerçekten de resmen sanki göğsümü kaçıracağımı gibi boğulurcasına kana kana içiyordu...

Melek iki göğsümü sütüm tükenene kadar vakumlayarak içerken uyuya kaldı ve onun nasıl Melek gibi huzurlu uyuduğunu izlerken Bora'ya baktım Bora'da büyülenmiş gibi kucağımdaki Meleği izliyordu ve bıraksam sabaha kadar öylece Meleği izlerdi.. onu bu büyüdü dakikalardan

"Sanırım yerine yatırsak iyi olacak" diyerek çıkardım Bora kafasını tamam anlamın da sallayarak önümde doğruldu ve kucağımdaki Meleği yavaşça kucağına aldıktan sonra parmağı ile yanağını okşadı ve başının üstüne ürkekçe bir öpücük kondurarak atağına yatırdı üzerini örttü bir kaç saniye izledi ve bana dönerek o içimi yakan seksi bakışı gönderdi ve

"Sanırım şimdi başka bir bebeği beslemen lazım" dedi ve bana yaklaşarak ellerini belime dolayarak beni göğsüne yapıştırdı ve aynı hızla çekerek dudaklarıma yapıştı. öpüşü ateşliydi ve dudaklarının bıraktığı his bedenimi yakıp kavuruyordu. uzunca öpüşünün ardından seksi seksi sırtarak gözlerini göğüslerime indirdi ve

"Umarım bana da biraz bırakmıştır cimcime" dedi ve ben kahkahamı tutmaya çabalarırken Bora'nın dudakları tekrar dudaklarımda ve bu sefer daha da ateşli bir şekilde buluştu. tutku, arzu, şehvet her duyguyu iliklerime kadar hissettiriyordu ve bedenim alev almıştı resmen.. Bora fısıltılı bir sesle kulağımın üstüne konuştu

"Çok özledim seni" dedi ve o anda beni kucaklayıp bebek odasından hızla hemen yan oda olan yatak odamıza getirdi. tutkulu öpüşü devam ediyordu lanet olsun bende çok özlemiştim ve hızla kıyafetlerimizden kurtulmaya çalışıyorduk. Bora bir çırpıda üzerimdeki gömleği ve eteği çıkardı bende onun üstündeki tişörtü bir çırpıda çıkardım kaslı bedeni bedenimi alev alev etmiş arzu ile dolmamı sağlamıştı tekrar bedenine yapışıp dudaklarını dudaklarımla kapattım deli gibi öpüşüyor son 2 3 ayın özlemini en ateşlisinden gideriyorduk. Bora bir çırpıda südyenimden de kurtulmamı sağladığında elim ne kadar yapabildiğime şaşırsam da pantolonunun düğmelerine gitmişti. bu

hareketime Bora şaşkınlıkla bakarak karşılık verdiğinde onun bu şaşkınlık dolu bakışlarına en seksi bakışlarımla

"Bende seni çok özledim" diyerek karşılık verdim.

Bora hoşuna gittiğini gösteren gülümseme ile ellerini yüzüme yerleştirdi ve dudaklarımı ateşli ama bir o kadar da sakın öpüşü ile kapattı. lanet olsun bu o kadar iyiydi ki resmen kendimi kaybetmiş bir şekilde Bora'yı istiyordum bunun içinde çok fazla vakit kaybetmeden parmaklarımla kot pantolonunun düğmesini açtım ve tam çıkartıyordum ki Meleğin ağlama sesi geldi ikimizde duraksayıp şaşkın gözlerle bir bimize baktık. bakışmayı Bora'nın sakın çıkan fakat içinde sürüsüne küfür barındıran sesi bozdu.

"Sana Merve'nin kucağına vermeyelim demiştım." dediğinde kahkaha attım ve Bora'nın biraz önce bir çırpıda çıkardığım tişörtünü üzerime aynı hızla geçirdim ve Meleğin yanına koştım.

Ağlayan Meleğimi kucağıma almamla susması bir oldu cin gibi bana bakıyordu hatta 2 3 saniye içerisinde gülücükler bile saçmaya başlamıştı. tam o esnada Bora arkamdan belime sarıldı ve kafasını boynuma dayayıp Meleğe odaklandı baba kızın arasında ilk uyulması gereken kuralda dile geldi böylelikle Bora sitemli ama bir o kadarda net çıkan ses tonu ile

"Bana bak cimcime ben nasıl karımı seninle paylaşıyorsam sende anneni benimle paylaşmak zorundasın sabahdan akşama senin akşamdan sabaha benim kuralı bozmak su koy vermek yok tamam mı?" diye ciddi ama bir o kadarda tatlı olan ifadesi ile tam bir çocuk gibiydi. Hemde yiyecek cinsten. Melek Bora'nın bu haline bebeklerin en masum gülümsemesi ile karşılık verdiğinde Bora da bu büyüğü gülümsemeye karşı duramadı ve kahkaha atarak

"Cimcimeye bak sen takmıyor bile gülüyor şuna bak " dedi ve Meleği kucağımdan alarak yüzüne yaklaştırdı ve en tatlı yüz ifadesine kuralcı ses tonunu ekleyerek

"Gayet ciddiym cimcime bu kurala uymazsan bende acısını büyüdüğünde çıkartırım" dedi ve bu sefer ben girdim araya

"Nasıl çıkaracakmışsın " diye sordum Bora pis pis sırıtarak

"Kısa giymesine izin vermem arkadaş partileri eğlenceler tatiller ve ve en önemlisi erkek arkadaşlar bunları yasaklarım " dediğinde gözlerim kocaman olmuştu ama Melek kucağında o şen kıkırdaması ile Bora'nın tekrar ona bakmasını sağladı. Bora burnunu Meleğin o resmen fındık kadar olan burnuna sürttüğünde Melek o minicik ellerini

Bora'nın yüzüne yerleştirdi bense büyülenmiş gibi onları izliyordum.. bir adamın kucağına bebek bu kadar mı yakışır ve en önemlisi bir adama babalık bu kadar mı yakışır diye geçirdim içimden...

Uzun uğraşlar sonucunda Bora ile Melek'i uyutmayı başarmış ve sessizce odadan çıkıyorduk ki aniden Bora'nın başını tutarak sendelemesi ile

"Boraa" dedim panikle ve dur aksadık. Bora ayakta durmakta zorlanınca odadaki koltuğa kolundan tutup destek olarak oturmasını sağladım

"İyi misin?" diye sordum endişe ile Bora

"Bu kadar uykusuzluğa bünye dayanmadı tabi" dedi alayla ve ben halen panikle

"Doktora gidelim " diye söyledim Bora olumsuz anlamda başını sallayarak yine aynı umursamazlıkla

"Gerek yok şimdi büyütmeye 1 haftadır çok başım ağrıyor çok uykusuz kaldım sanırım biraz dinlenmem gerekiyor" dediğinde gözlerimi olabildiğince devirdim ve

"Önemli bir şey olabilir ama " dedim Bora yine aynı umursamaz hali ile

"Önemli olan bir şey varsa oda odada yarım bıraktığımız sevişmemiz " dedi ve gözleri bir anda alev almış gibi bana bakıyordu

.....

Sabah gözlerimi açmamla Bora tarafından ahtapot gibi sarılmış olduğumu fark ettim. Kollarında dönerek hazır onu uyurken yakalamış olduğum fırsatı değerlendirerek izlemeye başladım gerçekten çok yorgun görünüyordu evet hamilelik dönemimde ve doğum hastane derken cidden çok uykusuz kalmıştı. Kollarında onu uyandırmamaya çalışarak çıktım ve ilk önce Meleğin odasına gidip onu kontrol ettim mışıl mışıl uyuyordu. Çok uzun zamandır Bora ile kahvaltı yapamıyorduk ve sevinçle mutfağa koşup güzel bir kahvaltı hazırlamaya koyuldum...

Yarım saat içinde mükemmel bir kahvaltı hazırlamış ve artık bu mükemmelliği tamamlayacak olan diğer yarımı uyandırmaya çıkıyordum ki Meleğin ağlaması yankılandı evde cime babasından önce uyandı diye söylenerek merdivenlerden çıktım ki beşiğin başında Bora'yı görmemle duraksadım Bora benden önce koşup Meleği çoktan kucağına almış ağlamasını engellemeye çalışıyordu ki pek becerebildiği de söylenemezdi muhakkak cimecimenin karnı acıkmıştı diye içimden geçirerek onları izlemeyi bırakıp hemen yanlarına gittim Bora beni gördüğü gibi çatık kaşları ile Meleği kucağına bıraktığında sol kolunu sallıyordu anlamayarak kolunu işaret ettiğimde

"Üzerine yattım sanırım uyuştu " dedi ve halen kaşları çatıktı tekrar sordum endişe ile

"Hayatım iyi misin" diye sordum Bora

"Başım çatlıyor ya " dedi parmakları ile şakaklarını ovarak

"Migrenin mi vardı senin " diye sordum baş ağrısını yadırgayarak Bora'nın bu güne kadar hasta olduğunu bile görmemiştım çok sağlıklıydı her zaman Bora başını olumsuz anlamda sallayarak

"Migrenim yok ama bir kaç haftadır ciddi baş ağrım var ilk zamanlar öyle rahatsız edici değildi ama 1 haftadır ağrı kesici ile durduruyorum " dediğinde sitemli bir o kadarda azarlar tonda çıkan sesimle

"Bir doktora da gitmedin dimi" dedim Bora

"Abartılacak bir şey yok " dedi tekrar umursamaz sesi ile her ne kadar bir şey yok dese de önemli bir şey olabilirdi ve hafta içi bu konu için baskı yapıp onu muhakkak hastahaneye götürecektim. Bora emzirdiğim Meleğe bakıp gülümserken bizim cimcime hem boğulurcasına sütümü içiyor hemde gözleri ile Bora'ya bakmak için uğraşıyordu ki artık ağzını çekmesi ile doyduğunu anladım

"Doydun mu annecim " diye sanki cevap verecekmiş gibi soruyordum ki Meleğin karnının doyduğunu anlayan Bora onu sevmek için kucağına aldı ve bir iki dakika kahkahalar atmasına sebep olurcasına onunla oynamaya başladı her ne kadar onların bu güzel görüntülerini izlemek istesem de Melek terlemişti ve Meleğin üstünü değiştirmek için dolaba kıyafet çıkarmak için yönelmiştim ki Bora

"Azra Meleği al "dedi sesi telaşlıydı ve bu sesi duymamla panikle dönmem bir oldu Bora'nın sol kolu cansız gibi sallanıyor yüzü bem beyaz olmuş ayakta zor duruyordu iki adımda yanlarına gitmemle Meleği Bora'nın elinden almam bir oldu

"Bora ne oluyor" diye endişe ile sorsam da Bora ile bir iki saniye göz göze geldik ve ağzından konuşmak istese de bir kelime çıkmıyor öyle boş boş bakıyor aynı zamanda ayakta durmaya çabalıyordu zorda olsa elini kaldırarak alnını tuttu sendeliyordu ve ona destek olmak istercesine kolumu uzatmamla gürültülü bir şekilde yere yığılması bir olmuştu. tutamamıştım kolunu ellerimde kayarak yere yığılmıştı. Şok olmuş bir halde koskoca cüssesi ile yerde boylu boyunca yatan Bora'ya bakıyordum şoktan çıkmam saniyeleri mi almıştı ve aynı anda çığlık atarcasına sesim yükselmişti

"Boraaaa!!!"

"Söz mü? "

Cansız bir beden gibi yerde yatan boraya çığlıklarım ile sesleniyordum.

"Bora yalvarırım kendine gel " diye hıçkırıklarımın arasından sesleniyordum ona melek kucağımda haykırırcasına ağlıyor bense ne yapmam gerektiğini dahi bilemiyordum ve bir anda aklıma gelen şeyi dudaklarımdan panikle çıkardım

"Ambulans ambulans" diye söylenerek hızla meleği beşiğine bıraktım koşar adım odama gidip masanın yanında duran telefonu kaptdığım gibi 112'yi tuşladım çağrımı açan kadına acele ile evin adresini söyledim ve tekrar boranın yanına koştum melek yırtırırcasına ağlıyordu bir yandan onu susturmak için

"Tamam annecim yok bir şey yok bir şey" diyordum bir yandan da yerde yüzünün üstüne düşmüş olan Bora'yı dikkatli bir şekilde sırt üstü yatırmaya çalışıyordum lanet olsun ki çok ağırdı ve her ne kadar zorlansam da sırt üstü yatırmayı başarmıştım.

"Bora lütfen kendine gel lütfen" diyede yalvarıyordum yüzünü ellerimin arsına aldığımda teninin buz keştiğini fark ettim hıçkırıklarım daha da çok artarken dakikaların nasıl geçtiğini bile fark edemiyordum sadece 10 dk geçmiş olmasına rağmen dışarıdan duyulan ambulansın siren sesine şükrederek hızla odadan çıktım merdivenleri koşarak inip yine koşarak kapıyı açıp kendimi dışarıya attım

ambulansı görmemle bahçeden girmesi bir oldu ve ben ellerimi havaya kaldırarak hıçkırıklarım ile bağırdım

"Burada lütfen çabuk olun lütfen lütfen" diye haykırdım ambulandan atlayan sağlık görevlileri ellerinde sağlık çantaları ile hızla evin içine girerken demir kapımızdan içeriye giren Çağlar'ın arabası ile içinden fırlayan Merve girdi görüş alanım Merve

"Aman Allah'ım Azra ne oldu " diye panikle yanıma koştığında Merve'ye

"Merve Bora " diyebildim ve hiç beklemeden sağlık görevlilerinin arkasından hızla içeriye koşup

"Yukarıda" diyebildim ve onlara yol gösterebilmek için hızla merdivenlerden çıkmaya başladım

Koşarak odaya girdiğimde bora halen bıraktığım gibi yerde kıpırdamadan yatıyordu ve yüzü iyice beyazlamıştı benim peşimden giren sağlık görevlilerine hızla yol verdiğimde beşikte ağlamaktan helak olan meleği kucağıma alıp sakinleştirmeye çalıştım o anda sağlık görevlileri boranın yanına çöküp müdahale etmeye başladılar kendi aralarında tıp cümleleri ile konuşurlarken odadan içeriye çağlar ve Merve girdi ikisi de hızla benim yanıma geldiklerinde Çağlar

"Azra ne oldu " diye sordu telaşla ben

"Çağlar bilmiyorum Meleği seviyordu birden düştü " dediğimde sağlık görevlilerinden biri

"Her hangi bir şikayeti var mıydı " diye sordu müdahale ederken panikle ve kekeleyerek

"Başı başı ağrıyormuş son 1 2 aydır ama bu bir haftadır daha da şiddetli oldu bir iki defa sendeledi dün akşam tansiyonu düşer gibi bu sabahta kolu uyuştı sonrasında da bayıldı " dediğimde bayan olan sağlık görevlisi

"Ne kadardır baygın" diye sordu acele ile

"15 dakikadır " dedim ve hıçkırıklarına devam ettim görevliler

"Beyin kanaması olabilir hastaneye götürelim" dediğinde aklımı kaybetmiş gibi

"Neee ne beyin kanaması bir şeyi yoktu yalvarırım yardım edin açsın gözlerini yalvarırım" dedim görevli kapıda duran arkadaşına

"Hastaneye götürüyoruz sedye getirin hemen " diye bağırdığında saniyesinde iki görevli sedye ile içeriye girmişti hıçkırıklarına engel olamıyordum ve Merve

"Güzelim korkma bir şey olmaz Bora bu lütfen güçlü olmalısın " dediğinde Bora çoktan sedyeye alınmış hızla odadan çıkarılıyordu.melek kucağım da bende onların arkasından giderken çağlar

"Meleği Merve'ye bırak bende geliyorum " dediğinde Merve hızla Meleği kucağımdan aldı ve Çağlar Merve'ye dönüp

"Selim'i ara hayatım Hasan bey ve Melike hanıma da bir şey çaktırmassın ikisininde kalbi var önemli bir şey değilse telaşlandırmayalım " dediğinde sağlık görevlileri ile çoktan dışarıya çıkmış Bora ile birlikte ambulansa binmiştim

doktorlar hızla gideceğimiz hastahaneye bilgi veriyorlardı

"31 yaşlarında erkek baş ağrısı denge kaybı kol uyuşması ile gelen bayılma 15 20 dakikadır baygın vücut ısısı düşük nabız düşük beyin kanaması şüphesi 5 dakikaya acilde oluruz " dediğinde hıçkırıklarla

"Bora lütfen lütfen lütfen "diyebiliyordum Bora'nın eli ellerimde buz gibi duruyordu ve hiç bir tepki vermiyordu yanımdaki hemşire olduğunu sandığım görevli

"Baş ağrısı uzun zamandır devam ediyor muydu " diye sorduğunda

"1 2 aydır varmış dedim ya benim dün akşam haberim oldu yeni doğum yaptım telaşeden doktora gitmemiş yarın zorla da olsa götürecektim" dedim kadın

"Tamam sakın olun " dediğinde çıldırmış gibi

"Benimle değil onunla ilgilen açsın gözlerini " diye haykırmamla Bora'nın elimi sıkması bir oldu o an şokla

"Bora canım " dedim Bora'ya yönelerek Bora kısık da olsa rengini görebileceğim bir şekilde gözlerini açtı ve fısıltılı sesi ile

"Korkma" dedi korkma bu haldeyken bile beni düşünüyordu kahretsin korkma mı ölüyordum burada korkudan sağlık görevlisi

"Bora bey beni duyabiliyor musunuz " diye sorduğunda Bora başını sallayarak onay verdi ve kadın devam etti

"Tamam yormayın kendinizi hastaneye geldik sayılır " dediğinde Bora hala bana güç vermek istercesine elimi sıkıyordu tekrar göz göze geldiğimizde

"Melek " dedi nerede olduğunu sorarcasına

"İyi canım sen merak etme Merve'nin yanında " dediğimde bora tıslar gibi

"Lanet olsun" dediğinde bu haldeyken bile Merve'nin cadolozluklarını düşünebildiğine inanamıyordum ki ambulans durdu hızla Bora'yı indirip acile yönlendirdiler...

.....

Tam bir saat olmuştu Selim Yiğit Çağlar Hande Aylın herkes hastanedeydi Bora ise acil müdahale odasında başında bir sürü doktor ile içeride biride çıkıp iyi bir şey yok demiyordu ki çıldırmak üzereydim

"Ya lanet olsun biri bir şey söylesin artık iyimi " diye bağırdığımda Hande hızla gelip bana sarıldı ve sakinleştirmek için

"Canım lütfen iyidir bir şeyi yoktur bak şimdi çıkacak buradan" dediğinde

"He evet Hande iyi tabi zaten adranalin olsun diye yaptık bunu" dediğimde artık sesime engel olamıyordum ki acılan kapıdan sedyede Bora çıktı hızla yanına gittiğimde Bora yine elimi tutmuş nefesine karışan sesi ile

"Bebeğim korkma " dedi ve hızla başka bir kapıdan girerken ellerimiz ayrıldı odadan çıkan doktora döndüm onlarda hiç bekletmeden açıklamaya başladılar

"Emar çekilecek beyinle alakalı bir durum beyin kanaması değil anlayabilmemiz için Emar çekilmesi gerekiyor sizinde biraz sakın olmanız yarım saate tahliller ve Emar sonuçları çıkar 15 dk sonrada Bora beyi odasına alacağız toparladı biraz zaten sakınleştin korkulacak bir şey yok" dediğinde korkma demişti doktorda korkulacak bir şey yok demişti lanet olsun korkuyordum işte sakın falanda olmuyordum deli gibi köpek gibi korkuyordum ona bir şey olmasından onsuz kalmaktan onu kaybetmekten anlamıyorlar mı ki diye geçirdim içimden ve kapının ardında boranın çıkmasını bekledim

.....

Tam 20 dakikanın ardından kapı açıldı ve Bora yine sedyenin üstünde çıktı içeriden gözleri açıktı ve daha iyi görünüyordu hatta gülümseyerek bakıyordu yüzüme elini tutmam için uzattı tekrar ve hızla elini kavradım havada o şekilde yatacağı odaya girdik beraber saniyesinde onu yatağa yatırdılar üzerini örttüler ve yatağın ayarını yapıp oturur pozisyona getirdiler her kez içeriye girdi ve merakla Bora'ya bakmaya başladılar Bora

"Arkadaşlar bir 5 dakika izin verseniz " dediğinde her biri olumlu anlamada kafasını sallayarak çıktı odadan ve kapı kapanır kapanmaz Bora kolumdan çektiği gibi dudaklarıma yapıştı öyle ateşli öpüyordu ki aynı ateşle karşılık verdim dudaklarına zorlukla da olsa dudaklarımız ayrıldığında ellerimi sıkıca dolayıp boynuna öpücükler kondurmaya başladım ve fısıldadım hızla

"Çok korktum çok korktum" dedim hıçkırıkları arasında Bora ellerini belime dolayarak beni sımsıkı göğsüne bastırarak

"Bir şey yok bebeğim " dedi beni sakınleştirmek istercesine ve eli saçlarımı okşuyordu hıçkırıkları iç çekişlere döndüğünde göğsünden kalktım ve kapıyı açıp dışarıdaki endişeli arkadaşlarımızı içeriye aldım içeriye geçerlerken Hande'yi koluna dokunarak durdurup

"Kusura bakma " dedim özür dilercesine çünkü cidden çok fazla tepki gösterip kalbini

kırmıştım. Hande

"Saçmalama lütfen" dediğinde ikimizde birbirimize gülümseyerek Bora'nın yanına geçtik.

2 saatin ardından Bora tamamen toparlanmış ve artık çıkmak istediğini sıkıldığını ve Meleği özlediğini söyleyip duruyordu bu esnada doktor içeriye girmiş ve suratından iyi haberler vermeyeceğinin sinyalleri görülüyordu.Bora

"Sonuçlar çıktıysa ben çıkayım kızım tehlikeli ellerde bir an önce onu kurtarmam lazım " dediğinde onu tekrar böyle gördüğüm için Allah'a şükrettim bir an onu gerçekten kaybettim sanmıştım ki bu düşüncelerimden beni

"Bora bey evet çıkabilirsiniz tahlil sonuçlarınız geldi ama Emar sonuçlarınız için yarın daha detaylı bir test yapılması gerekiyor ve yarın sabah sizi buraya tekrar bekliyoruz şu anda çıkışınızı yapabilirsiniz durum hakkında yarın tam netleştğinde size bilgi vereceğim" dediğinde Bora'da ben de korku dolu gözlerle doktora bakıyorduk ki sessizli Bora

"Neyden şüpheleniyorsunuz" diyerek bozdu doktor

"Kesin bir sonuç almadan bir şey söylemem yanlış olur Bora bey onun için siz yarın tekrar gelin ve bende bir kaç doktor arkadaşımı çağırayım testleriniz yapılsın sonuçlar netleşsin size o zaman açıklarım." dedi ve Bora'da tereddütle ve endişeyle kafasını olumlu anlamda salladı içime öküç oturmuş gibi hissediyordum kötü bir şey vardı evet kötü şeyler hissediyordum Bora'da benim gibi hissediyor olmalı ki suratı 2 saniye öncesine nazaran endişeli ve tedirgindi

Hastanede işlemleri bitirip hızla eve geldiğimizde bu gün bu kapıdan çıkış anım geldi tekrar gözlerimin önüne ve duraksadığım da Bora koltuğunun altına alıp

"İyiym ve sizi bırakmaya hiç niyetim yok lütfen" dedi bende ellerimi beline dolayarak kapının açılmasını bekledim. Kapıyı kucağında ağlamaktan helak olmuş Melek ile açan Merve'yi görmemle Meleğin Bora'ya gitmek için kollarını uzatması bir oldu Bora

"Babacım ağladın mı sen " diye onu sakinleştirmeye çalışmasına Melek başını boynuna gömerek cevap verdi ve ağlaması kesilmeye başladı Merve

"İyi misin Bora " diye sordu tedirgin bir şekilde Bora

"Şu anda bomba gibiyim ama yarın bakacağız gerçekten iyi miyim kötümü " dediğinde Merve soru soran gözler ile bana baktı.

"Yarın tekrar Emar çekilecek ondan sonra sonuçlar belli olacak canım bize de söylemedi doktor.." dediğimde Bora

"Hiç bir şey çıkmayacak yorgunluktan işte "dedi ve Meleğin yanağına kocaman bir öpücük bırakarak

"Beyler bayanlar kusura bakmazsanız cimcimemle uyumaya gidiyorum uykusu var sanırım ve bende yorgunum" dediğinde herkes olumlu anlamda kafasını salladı ve Bora Melek ile beraber merdivenlere yöneldi bir anda durup bana döndüğünde ise o seksi sırtması ile

"Sende fazla bekletme bizi Melek benden önce uyuyacakmış gibi görünüyor
"dediğinde bizi izleyenlere hızla gitti gözüm hepsi bıyık altından sırtarak göz göze gelmemeye çalışıyordu kahretsin rezil olmuştum.

.....

Çok değil 2 3 saatin ardından endişeli tüm arkadaşlarımız evden gitmiş Selim her ne olursa olsun hemen onu aramamı söylemiş Melike hanım ve Hasan beye bir şey çaktırmamam için beni uyarmış ve gitmişti. Herkesi yolcu ettikten sonra yavaşça merdivenlerden çıktım ve yatak odasına doğru yürüdüm kapıdan girdiğim anda karşılaştığım görüntü ile Allah'ıma binlerce kez şükrettim Bora altında sadece eşortman üstü çıplak bir vaziyette yatakta yatıyor Melek ise onun göğsünün üstünde minik bir fare gibi ellerini ve başını göğsüne gömmüş melekler gibi uyuyordu tıpkı adı gibi..hızla yanlarına gidip uyumuş olan Meleğimi Bora'nın göğsünden alıyordum ki elimi kavrayan elle duraksadım

Bora o mükemmel grilikteki bakışlarını gözlerime sabitleyerek kısık çıkarmaya çalıştığı sesi ile

"Bırak böyle uyusun" dedi ben ona hayranlıkla bakarken toparladım kendimi ve olumlu anlamda kafamı salladım ikisinin de üzerini örttüm tam gidecektim ki Bora'nın eli yine elimi kavradı

"Sende gel" dedi ve beni yatağa doğru yavaşça çekti isteğini ikiletmeden hızla yatağa girdim ve elimi Meleğin sırtına kafamı da Bora'nın omzuna yerleştirdim ikisinde yanımda olmasına bir kez daha şükrettim ve dualarıma yarın Bora için herhangi kötü bir sonuç çıkmaması için devam ettim..

.....

Sabah gün ışıkları ile girmiş olduğum savaşı her ne kadar kazanmış ve uyanmamış

olsam da yinede uyanmamı sağlayan Meleğin Bora'nın göğsünün üstünde uyanmış bizimde gözlerimizi açmamız için o minicik ellerini ve ayaklarını Bora'nın göğsüne vurmasıydı o kadar tatlı görünüyordu ki gözlerimi açmış ve onun babasını uyandırma çabalarını büyük bir mutlulukla izliyordum... aldığı bu minik darbelerle uyanan Bora'da şaşırılmış gözlerle Meleğe bakıyordu.Melek bu duruma pek bir mutlu olmuşcasına daha da hızlı vurmaya ve gülücüklerini saçmaya başlamıştı.Bora Meleğin bu haline kahkahalar atarak

"Tamam küçük hanım uyandım" dedi Meleği kucaklayıp havaya kaldırdı ve devam etti konuşmasına

"Babacım sıkıldın mı sen oyun mu istiyorsun" diyerek yüzünü yüzüne yaklaştırarak kocaman kocaman öpmeye başladı.Melek artık bu duruma kahkahalar ile gülerken ben büyülenmiş gibi baba kızın bu güzelliğini izliyordum bir anda Bora'nın yüzünü ekşitmesi ile gözleri beni buldu. aynı surat ifadesi ile

"Sanırım uyandırma sebebi belli oldu" dediğinde anlamayan gözlerle Bora'ya baktım Bora Meleğin poposunu bana yaklaştırdığında aynı Bora gibi suratımı ekşiterek.

"Owww gerçekten" dedim ve gerçekten altını pisletmişdi ve cidden çooook kötü kokuyordu.

Bir bez alıp Meleğin altını açmamla yüzümü buruşturmam bir oldu ve anında

"Annecim bu ne" dedim gülerek Bora'da aynı şaşkınlıkla

"Hakketen babacım ne yaptın sen" dedi ve devam etti şaşkın bakışlarla

"Cimcime fındık kadar midenle süttten başka bir şey içmemene rağmen nasıl bu kadar çıkardın" dedi burnunu sıkarak devam ettiği konuşmasına Melek kocaman kocaman gülümsüyordu Bora ise onu yememek için zor sabrediyormuş gibi duruyordu....

Meleğin altını temizleyip karnını doyurmamla yarım kalan uykusuna dalması bir olmuştu ve bende hızla Bora'nın yanına salona geçtim..

"Hazırlanayım bende Merve birazdan gelir çıkarız "dediğimde bu gün hastaneye gidecektik ve şu sevimsiz durumu artık açıklığa kavuşturacaktık Bora kesin ve net bir sesle

"Sen gelmiyorsun" dediğinde gözlerim kocaman olmuş Bora'ya bakıyordum ne demek gelmiyorsun geleceğim tabi diye içimden çemkirsem de dışımdan aynı onun kadar net bir ses tonunda

"Hayır bende geleceğim" dedim Bora aynı hızla

"Hayır gelmiyorsun Azra" dedi ve devam etti

"Kötü bir şey olduğunu sanmıyorum ve seninde orada kendi kendini yiyeceğinin farkındayım "dedi ve ellerini yüzüme yerleştirerek

"Üzme beni lütfen her ne varsa öğrenip hemen geleceğim yanımda olmak istediğini biliyorum ama bu benim için iyi değil.." gözlerinde hüzün vardı endişe korku ve o bu karmaşayı gözlerinde yaşarken girdim lafa gözlerim çoktan dolmuştu bile

"Bora lütfen yanında olmayı istiyorum her ne varsa öğrenmek istiyorum bu benim hakkım ve benden saklayamazsın buna hakkın yok lütfen" dedim ve gözlerimde firar etmek için an kollayan gözyaşlarım bir anda özgürlüklerini ilan ettiler ve Bora beni kolları arasına çekerek sımsıkı göğsüne bastırdı. saçlarıma küçük küçük öpücükler kondurarak

"Söz veriyorum 2 günlük ömrün bile kaldı dese doktor gelince anlatacağım sana hiç yalansız her ne varsa ne kadar kötü olursa olsun bunu da beraber aşacağız güzelim"dedi ve ben kollarından az uzaklaşarak

"Söz mü ? " diye sordum Bora o sıcacık gülümsemesi ile

"Söz" dedi ve o sıcacık şefkat dolu olan dudaklarını dudaklarıma örttü....

Bora hızla üstünü giyip çıkmak için kapıya yöneldiğinde korku dolu gözlerle onu izliyordum evet korkuyordum bu kapıdan tekrar girdiğinde kötü bir haber vermesinden ona bir şey olmasından onsuz kalmaktan korkuyordum her ne kadar belli etmemeye çalışsam da deli gibi korkuyordum. Bora

"2 - 3 saate buradayım canım" dedi alnıma ve dudaklarıma bir öpücük kondurarak çıktı kapıdan kapanan kapı ile gözlerimde tuttuğum yaşlarda süzülü verdi yanaklarımdan hıçkırı hıçkırı ağladım boranın ardından ve zorlu 2 3 saat bekleme süresi başlamış oldu böylelikle...

Tam 4 saat olmuştu bu süre içerisinde Bora'yı hiç aramamıştım merak etmediğimden değil sadece açmazsa çok daha endişeleneceğimden içimdeki korkum dahada artıyordu ve artık dayanılması zor bir hal almıştı.. bu sancılı bekleyiş devam ederken açılan kapı ile ayağa fırladım. evet gelen kişi beklediğim kişiydi ve hızla yanına gidip boynuna sımsıkı sarıldım sanki bir daha hiç sarılamayacakmışım gibi.. bora

"Sadece 4 saat bebeğim" dedi ve sesi her ne kadar alaycı çıkmaya çalışsa da sesindeki hüzün kendini belli ediyordu anladığımı belli etmeden

"4 yıl gibiydi" dedim özlemle Bora'da bana sımsıkı sarıldı ve salondaki koltuklardan birine hızla yürüdük.

koltuğa oturmamızla meraklı gözlerimi Bora'ya dikmem bir oldu Bora anlamsız bir hüznle bakıyordu bana ve bir anda beni kolları arasına alarak sıkıca göğsüne bastırdı ve

"Bu şekilde daha kolay olacak sanırım" dedi korku tüm benliğimi sardı içim daralmaya başladı ve nefes almayı da bıraktım sanırım fakat birden içimdeki mahalle kızı ellerini beline koydu ve

' Senin güçlü olman lazım hanım efendi her ne olursa olsun senin güçlü durman lazım topla kendini' diye çemkirdi ve ben ilk defa içimdeki sese haklısın dedim kendimi toparlayarak

"Hiç dolandırmadan direk söyle canım" dedim beline daha da çok sarılarak Bora bana sonsuzluk kadar uzun gelen bir kaç saniye sustuktan sonra derin bir nefes aldı ve

"Beynimde pimi çekilmiş ve her an patlamaya hazır bir bomba var güzelim." dedi ve tüm kanım çekildi, nefesim daraldı, gözyaşlarım ayaklandı ve göz pınarlarıma hucum etti evet içimdeki his doğrudu kaybetme korkum gerçektir lanet olsun hep bizimi bulmak zorundaydı beyninde bir şey vardı dün bayılmasını sağladı bu gün ne olduğunu öğrendi ya yarın ondan sonraki gün ne olacak ölecek mi yani şimdi tamamen kaybedecek miyim ben onu kahretsin kahretsin neden biz neden neden

"Korkuyorum"

Evet söz verdiğim gibi yeni bölümü bitirir bitirmez yayınladım iyi okumalar bu arada hikayemin adı Genç Patron olarak kalıyor eleştiren arkadaşlar üzgünüm ama bu şekilde başlangıç yaptık böylede devam edecek ve değerli okurlarım lütfen bölüm hakkında yorumlarınızı beğenilerinizi eksik etmeyin bu gün benim doğum günüm hediye gibi olsun olur mu:))

Söylediği cümle ile tüm benliğimi kaybetmiştim ne demek beynimde pimi çekilmiş bir bomba var bunu kendi kendime sormaktan anında vazgeçip Bora'ya bakmak için

göğsünden kafamı kaldırdım ve o düşünceli bakışlarla karşılaştım..

"Doğru duydun güzelim" dedi ve derin bir nefes alarak devam etti konuşmasına

"Şimdi" dedi ve yüzüme yaklaşarak tane tane sakın bir sesle konuşmaya devam etti

"Emar'da beynimde bir kitle tespit edilmiş uzun zamandır varmış anlaşılan "dedi ve duraksadı korku dolu gözlerle ona bakıyordum söyledikleri beni daha da çok karanlığa hapsediyordu nasıl bu kadar soğuk kanlı olabiliyordu ki beyninde kitle ne demek ya beyninde kitle var geri zekalı nasıl bu kadar sıradan bir şeymiş gibi bahsedebiliyorsun ki diye her ne kadar bağırarak haykırmak istesem de dolan gözlerimle onu dinlemeye devam ettim Bora gözlerimin dolduğunu fark ettiği için duraksadı ve

"Yapma ama güzelim zaten zor anlatıyorum " dedi ve beni kollarının arasına hapsettiğinde sarılarak konuşmaya devam etti.

"Tedavim başlayacak sancılı bir dönem ama başlayacak hem yanında başka bir doktor ile görüşeceğim alanında çok iyi korkulacak bir şey yok tamam mı ?" dediğinde hışımla kollarından çıktım ve

"Ne demek korkulacak bir şey yok Bora beynimde kitle var diyorsun tümör var diyorsun sen nasıl bu kadar sakın kalabiliyorsun " diye bağırdığımda Bora'nın sesi de azda olsa yükseldi ve

"Hiç bir şey olmayacak tamam mı kendini üzme diye böyle söylemiyorum tedavim olacak ve bitecek gidecek işte " dediğinde biraz da olsa sesinin tonundan sinmiştim koltuğa bu halimi görünce Bora'nın yüz ifadesi de yumuşadı ve

"Güzelim tedavi imkanı var ve başlanacak korkunu anlıyorum ama benim sizi bırakıp gitmeye hiç niyetim yok daha beraber çok şey yaşayacağız " deyip beni tekrar kolları arasına hapsetti ah bu adamın kolları huzur doluydu sanki arasına girince sinir öfke dağılıp gidi veriyordu.. kısa bir süre öylece durduktan sonra

"Yarın ki doktor görüşmene hiç itiraz kabul etmiyorum bende geleceğim" dediğimde Bora

"Gelmeni istemiyorum" dedi hızla

"Hayır bu sefer kabul etmiyorum geleceğim" dediğimde sıkıntılı bir nefes verip

"Tamam" dedi ve Meleğin yukarıdan ağlama sesi geldi

"Uyandı "dedim gülümseyerek

"Ne zaman uyumuştun ki" diye sordu Bora

"Sen gittiğinden beridir ara ara uyuyor uyanıyor işte " dediğimde Bora'nın şefkat gülümsemesi daha da çok yayıldı suratına

"İyi madem özledim zaten oynayayım biraz" dedi ve benden önce merdivenlere yöneldi...

.....

Dün Bora Melek ile saatlerce oynadı yemek yedik televizyon izledik ama her ne kadar istesem de korkumdan hastalık konusu açamamıştım merak ettiğim tonlarca soru vardı hangi evrede ne durumda nasıl tepkiler veriyor neye dikkat etmem gerekiyor ne yemeli ne yememeli ilaç kullanacaksa saatleri kontrol tarihleri ama bunları Bor'ya sormam demek beyindeki tümörü ateşlemem demek olurdu onun için dün akşamdan bu sabaha doktora neler sormam gerektiğinin listesini kafamda çıkarmıştım.

Saat 09:00 gibi Merve gelmiş Bora her ne kadar istemese de Meleği Merve'ye emanet etmiş ve hastanenin yolunu tutmuştuk. 1 saat kadar süren araba yolculuğunun ve sıkıcı bir o kadarda bunaltıcı trafiğin ardından sonunda hastaneye gelmiştik..

Kapısının üzerinde DR Ahmet Kılıç yazan odadan içeriye girdik karşımızda ortaca yaşlarda kendinden emin duruşuyla güler yüzlü bir doktor duruyordu

"Hoş geldiniz Bora bey" diyerek Bora'ya elini uzattı Bora'da aynı içtenlikle elini sıkarak

"Hoş bulduk Ahmet bey" dedi ve beni göstererek

"Eşim Azra " dediğinde ikimizde tebessümle tokalaştık ve doktor oturmamız için koltuğu işaret ettiğinde tereddüt etmeden oturduk ve pür dikkat doktoru dinlemeye başladık.

doktor

"Tahlil sonuçlarınız elime ulaştı tekrardan yapmamız gerek yok ama dilerseniz tekrarlayabiliriz "dediğinde Bora olumsuz anlamda kafasını sallayıp devam etmesini istedi ve doktor

"Tahlil sonuçları sandığımız kadarda kötü değil" dediğinde kendimi tutamayarak

"Kafasında tümör var bu iyi bir şey mi?" diye çıktım Bora sakın olmam için elimi sıkarken doktor durumu düzeltmek istercesine hızla konuşmaya başladı

"Tabi ki iyi bir şey değil ama tümörün bu güne kadar iyi huylu olarak durması bizim için

mucize " dediğinde halen ne demek istediğini anlamıyordum... doktor daha açıklayıcı konuşmak istercesine elindeki raporları bir kenara bırakıp bize odaklandı ve

"Şimdi tümör başlangıç seviyesini geçmiş bunun için büyümekte şiddetli baş ağrınız denge kaybınız ve son günkü bayılmanız da bundan kaynaklı onun için iki seçenekli bir tedavi uygulayacağız " dediğinde bu sefer konuya hiç konuşmayan Bora dahil oldu ve

"Seçenekler" diye sordu tek kelime ile doktor

"İlk seçeneğimiz aslında ameliyat hiç risk almadan ameliyat ile hemen alınabilir uzun uzadıya bir süreçte yaşamamış olursunuz ama..." deyip duraksayınca Bora "Ama" diye sorarak devam etmesini istedi doktor tedirgin bakışlar ile açıklamasına devam etti

"Tümörün bulunduğu yer sizin denge kontrolünüzün sağlandığı ve hafızanızın bulunduğu bölüm denge kontrolü sinirler yardımı ile sorunsuz halledilebilir yani tehlikesiz geçiş yapılabilir ama hafıza bölümüne ne oranda bir zarar vereceğini kestiremeyiz " dediğinde Bora

"Ne gibi bir zarardan bahsediyorsunuz " diye sordu doktor derin bir nefes alarak "Şimdi bu tür ameliyatlarda zaten böyle bir risk vardır ama tümör hafızanıza çok yakın bölgede buda demek oluyor ki uyandığınızda belli bir dönemi unutabilir hatırlamakta zorluk çekebilirsiniz" dediğinde bu sefer panikle ben girdim konuya

"Hafızanın ne kadarı gidecek yani tamamı mı" diye sordum doktor biraz duraksadıktan sonra

"Bunu bilemeyiz son 1 senede gidebilir 1 günde gidebilir 20 li yaşlardan 1 kaç sene yok olabilir yada son 10 senesi gidebilir yani bunu bilemeyiz uyandığında anlayabiliriz sadece" dediğinde beynimden vurulmuşa döndüm ben dumur olmuş doktora bakarken Bora

"Bu seçeneği unutun diğer seçenek nedir " diye sordu kesin ve net bir ses tonu ile Doktor başını sallayarak devam etti konuşmasına

"O zaman ilaç ve kemoterapi yöntemi uygulanacak uyarmalıyım ki bu dönem gerçekten çok sancılı geçecek güçlü olmalı ve sabırlı davranmanız gerekecek" Bora olumlu anlamda kafasını sallarken ben hipnoz olmuş gibi ikisini dinliyor hiç bir yorumda bulunmuyordum doktor duraksadıktan sonra devam etti konuşmasına

"Bir çok şeye dikkat etmelisiniz kendinizi yormamalı dinlenmenize beslenmenize dikkat etmeli artı kesinlikle ve kesinlikle ilaçlarınızı aksatmamalısınız ve en önemlisi" dedi ve önce bana ve sonrasında Bora'ya bakış atarak

"Yapacağımız bu tedavi sonuç vermezse ameliyat kaçınılmaz olur tekrar ediyorum ameliyat kesin çözüm" dediğinde hızla lafa girdim

"Nasıl yani tedavi sonuç vermezse "diye sordum doktor derin bir nefes aldı ve konuşmaya tekrar başladı

"Bakın tümör ikinci evresinde ve iyi huylu olmayı bırakıp kötü huylu olmuş hızla büyüyor ve büyürken de hızla zarar veriyor bunun için Bora bey bedeniniz tepki vermeye başladı kemoterapi ve ilaçlar yeterli gelmeyebilir ve tümör daha da ilerleyebilir buda hayati tehlike taşıyor biliyorsunuz "dediğinde gözlerim Bora'ya çevrildi ellerini sıkmış ve çenesi kasılmış bir vaziyette doktoru dinliyordu gözlerimi Bora'dan ayırmadan sordum doktora ve tam ağzımı açmışken Bora'nın bakışları da bakışlarıma çevrildi gözlerinin içine umutla bakıp

"Şu durumda ameliyat hızlı ve kesin çözüm dimi" diye sordum daha doktor cevap vermeden Bora'nın sert sesi yükseldi oda da

"Hayır"

Hayır dedi gözlerimin içine baka baka hayır dedi kendisi için kesin ve sancısız bir tedaviye bile bile hayır dedi peki ama neden bir çırpıda kurtulmak varken her gün ilaçlara bağlı olmak acı çekmek ve tedaviye cevap verip vermeyeceğini bilmediğimiz bir hastalık için çözüm varken neden neden Bora içimden yönelttiğim soruları daha dile dökmeden Bora ayaklandı ve hızla doktora yönelip

"Tedavi için sizden haber bekliyorum siz ne yapılacaksa söyleyin uygulamaya geçeriz " dediğinde doktor olumlu anlamda başını sallayarak

"En erken sürede başlamamız gerekiyor bu gün cumartesi ben bütün işlemler ve yapılacakları hazırlıyorum pazartesi tekrar hastaneye gelmeniz gerekiyor "dediğinde Bora kafasını tamam anlamında salladı ve elini uzattı doktor da gülümseyerek elini sıkıtiğinde suratıma bile bakmadan kapıdan çıkıp yürümeye başladı... ben şok olmuş bir halde arkasından bakarken doktorun seslenmesi ile kendime geldim

"Azra hanım onu ameliyata ikna etmelisiniz kemoterapi uygulanabilir ama şu anda gerçekten ameliyat evresinde ilaç tedavisine cevap vermezse ameliyat içinde geç kalmış oluruz" dediğinde

"Neden bunu ona söylemediniz " dedim sitemli bir ses tonunda doktor

"Bakın şu anda kabul etmiyor ama kendide çok korkuyor onu anca en sevdiği ikna edebilir ve konuşma süresi boyunca size nasıl baktığını gördüm bu bakışların sahibi ona

gerçekten her şeyi yaptırabilir ikna edin geç olmadan" dedi ve ben hızla odadan çıktım.

Bora çoktan arabaya gitmiş ve sinirli suratıyla beni bekliyordu hızla hatta koşar adım arabaya gidip ön koltuğa oturdum arabaya binmemle Bora'nın arabayı çalıştırıp hareket etmesi bir oldu tüm cesaretimi toplayarak

"Bora...." diyerek tam konuşmaya başladım ki Bora

"Söylemek istediğini unut ameliyat olmayacağım tamam mı ? " diye gürlmesiyle söylemem gerekenler boğazımda kaldı ve pes etmeyerek

"Ameliyat kesin çözüm " dedim aynı onun sert sesine karşılık Bora yine aynı ses tonu ile

"Azra hayır dedim " dedi ve ben artık göz yaşlarımı tutamayarak

"Ölmek mi istiyorsun geri zekalı ilaç tedavisine cevap vermezse ameliyat içinde geç kalmış oluruz dedi doktor " dedim ve hıçkırıklarımın arasından devam etmeye çalıştım konuşmaya

"Onca acı onca zorluk neden Bora üstelik bu daha riskli lütfen" dediğimde Bora

"Anlamıyorsun dimi hiç bir zamanda anlamayacaksın dimi Azra" dedi ve arabanın gazına yüklendi

O kadar hızlı gidiyorduk ki olası bir hatada kaza kaçınılmazdı tam 1 saatlik yolu resmen 20 dakikada gelmiştik ve Bora hızla arabadan çıkıp eve yöneldiğinde peşinden bende aynı hızla çıkıp koşturdum Merve kapıyı çoktan açmış ve Bora sinirle içeriye girmişti Bora'nın siniri ile afallayan Merve'nin endişeli gözleri beni bulduğunda

"Merve sonra anlatsam Melek nerede" diye sordum Merve

"Uyudu canım " dediğinde minnetle başımı salladım ve Merve kendinden beklenmeyecek bir hareketle soru sormak yerine

"Tatlım ben gideyim sonra tekrar uğrarım tamam mı ? " diye sorarak benden onay istercesine gözlerime baktı ve bende ona sarılarak

"Tamam canım teşekkür ederim " diyebildim ve çantasını da alıp bana

"Üstüne gitme "diyerek çıktı kapıdan

Salona geçtiğimde Bora'nın elinde bir içki bardağı görmemle gözlerimin kocaman olması bir oldu ve sinirle

"Bırak o elindeki hemen" diye bağırdım Bora hiç umursamadan içmeye devam ettiğinde

"Delirdin mi doktor ne dedi sana " diye devam ettim azarlamaya Bora

"Karışma " diye sinirle tısladığın da hızla yanına gidip bardağı çekip aldım elinden bu hareketime her ne kadar kızsda da zerre umurumda olmadı

"Yapma" diye bağırdı Bora ve devam etti

"Bir kez anlamaya çalış lütfen Azra bir kez " diye bağırmasına devam etti ve işaret parmağını tehdit vari yüzüme doğrultarak

"İlaç tedavisi başlayacak ve bu lanet şeyden kurtulacağım tamam mı kesinlikle ameliyat konusu açılmayacak ve sen bana hastaymışım gibi davranmayacaksın anladın mı hemşirem değil karımsın benim bana hemşireler gibi onu yapma buna dikkat et demeyeceksin ne yapmam gerektiğini ne yapmamam gerektiğini de ben biliyorum " dedi ve hızla yanımdan geçerek üst kata çıkmak için merdivenlere yöneldi lanet olsun diye geçirdim içimden neden bu kadar çocukça davranıp durumu iyice yokuşa sürüyor ki üstelik kesin bir çözüm varken kahretsinnn diye göz yaşlarıma boğulduğum da kendime gelebilmek için bende merdivenlere yöneldim yatak odamın kapısına geldiğimde duştan su sesi geliyordu ve odaya hiç girmeden Meleğin yanına geçtim şu an sadece onun verdiği o huzura ihtiyacım vardı

Melek yatağında melekler gibi uyuyordu ve onu izlemek insana gerçekten huzur veriyordu Meleğin yanağında parmaklarımı gezdirerek içimden konuşmaya başladım ne kadar çok şey geçirdik tüm kötü olaylarda hep mutlu olduğumuz anlarda çıktı karşımıza Bora ile hayatıma devam etme kararı aldım Emir tarafından kaçırıldım o yetmedi tam mutlu olduk dedim Defne çıktı şimdi Melek de geldi artık kötü olay yok dedim şimdide bu hastalık lanet olsun hep mi böyle olmak zorunda hep mi tam mutlu olduk dediğimiz anda felaketler ardı ardına gelmek zorunda diye geçiriyordum ki içimden arkadan belime sarılan kollarla sıçradım yerimde ve o ilahi bulduğum ses yankılandı kulağımda

"şşş benim bebeğim benim" dedi sesinde öfkeden eser yoktu şefkat akıyordu resmen ve o mükemmel ses tonu ile devam etti

"Korkuyorum " dedi sesi fısıltıya karışırken ve ben hiç konuşmadan devam etti itirafına

"Ameliyattan değil doktorun dediğinden korkuyorum " dediğinde bu sefer sessizliğimi bozum

"Neyden" diye aynı onun gibi fısıltı ile sordum Bora derin bir nefes alarak

"Unutmaktan" dedi ve devam etti

" Seni unutmaktan yaşadıklarımızı unutmaktan"dedi bir eli belimde dururken diğer elini Meleğin yanağında dolandırdı ve

"Meleğimizi unutmaktan korkuyorum"dedi içimden bir şeylerin koptuğunu hissettim evet ameliyat olursa hafızasını kaybetme riski vardı gözlerini açtığında kendini hangi zamanda bulacağı belirsiz diye korku ve üzüntü ile içimden geçirirken Bora boynumdan öperek devam etti hüzünlü itirafına

"Önceki doktor da aynısını söylemişti onun için buna gittik ama buda aynı seçeneği koydu önümüze " dediğinde kollarında dönerek yüz yüze gelmemizi sağladım

"Bora yapma lütfen erken değil geç fark edilmiş ve doktor tedaviye cevap vermezse ameliyat içinde geç kalmış oluruz dedi " dedim ve kollarımı beline sararak ona sımsıkı sarıldım

"Sizi hiç bir zaman bırakmayacağım demiştin söz vermiştin Bora "dediğimde Bora saçlarımdan öperek beni göğsüne daha çok bastırdı ve

"Sözüm söz asla bırakmayacağım" dedi net bir sesle

"Ama ameliyat olmazsan..." dedim ve devamını getiremeden hıçkırıklara boğulmam bir oldu ve Bora

"şş bebeğim sana en son hatırladığım kadarıyla ağlamayı yasaklamıştım" dedi ve sesi her ne kadar beni sakinleştirmek için alaycı çıksa da sakinleşmeme yetmiyordu Bora yüzümü ellerinin arasına alarak

"Biliyorum zor ama inan önceki halime dönme riski bile beni deli ediyor hayatımın hangi zaman diliminde uyanacağımı bilmiyorum Azra anla lütfen 5 yaşında bir çocuk hafızamda da uyanabilirim o iğrenç ergenlikteki Bora gibi de Azra senin hiç var olmadığın bir zamanda uyanırsam buna dayanamazsın o Bora'ya katlanamazsın lanet olsun anla bebeğim ya Defne'ye deli gibi aşık olduğumu sandığım bir zamanda uyanırsam hiç aklına gelmiyor mu bu ihtimal ya o benden nefret ettiğin kötünün de kötüsü olduğum üniversite yıllarındaki Bora olarak uyanırsam Azra ben yüksek lisansımı bitirip İstanbul'a gelip şirkette seninle karşılaştığım ilk gün adam oldum hatta insan olduğumu hatırladım ondan öncesinde kendini beğenmiş, acıma duygusu olmayan, kadınlardan nefret eden, türlü iğrençliklere bulaşmış biriydim böyle olduğum için yıllarca ailemden uzak yaşadım anlattım sana bunları öyle biri olunca seni ne kadar

üzebileceği mi tahmin edemiyor musun? ya Meleği düşünsene seni bile hatırlamazken o zamanki Bora'ya bir kızı olduğunu nasıl hatırlatacaksın onu sevmemi nasıl sağlayacaksın Azra bunu yapamam anla beni bu riski alamam korktuğum ameliyat değil bu anlattıklarım seni ve Meleği unutursam yaşamamın bir anlamı yok ki onca yaşadığımız anı unutulamaz böyle bir seçeneği kabul edemem yapamam Azra yapamam " dediğinde

İçim acıyordu halen şu durumda bile bizi önemseddiği için içim acıyordu o üniversite yıllarındaki Bora'nın o zamanlar bana böyle bir adam olacağını söyleselerdi kıcımla gülerdim ama şu anda dolan gözlerimle aşık olduğum adam bakıyordum evet yapamazdı korkusu ölüm değil unutmaktı ve bende korkuyordum ama benim korkum beni unutması değil onu kaybetmektir ben onu kaybedemezdim onun için ellerimi Bora'nın yüzüne yerleştirerek başladım konuşmaya

"Ben seni o iğrenç halinle tanıdım ve o iğrenç haline aşık oldum Bora Yılmaz onun için o iğrenç halinle bile kalacak olman umurumda değil yaşamamı istiyorum söz veriyorum her ne kadar kötü olursan ol hiç bir zaman pes etmeyeceğim hiç bir zaman senden vazgeçmeyeceğim ister Defne'ne pisliğine aşık olduğun zamana dön yinede yanında ayrılmayacağım ama her gün acı çekmeni bu kadar acı çekmene rağmen sonuç alınamamasını kaldıramam " dedim ve dudaklarına bir öpücük kondurarak devam ettim konuşmama

"Ben senin çok büyük bir kalbin olduğunu ve o kalbinle beni ve Meleği nasıl sevdiğini biliyorum Bora o kalp hangi zamanda uyanırsa uyansın aynı şefkatle atacak sen anlattın benle birlikte olduktan sonra hissettiklerini hatırlamasan bile hatırlaman için elimden geleni yapacağım söz veriyorum" dediğimde Bora o şefkatli kollarını doladı bedenime ve kulağıma fısıldayarak

"1 haftalığına tatile gidelim mi İstanbul'dan uzağa küçük bir yere Melek sen ben sadece tatilden döndükten sonrada olurum ameliyatı tamam mı?" diye sorduğunda içimdeki mutlulukla sınırsız sarıldım ona ve

"Tamam " dedim sevinç dolu sesimle

"Tamam Gidelim"

"Sana Emanet"

Mutfakta kahvaltı için hazırlık yapıyorum ve dışarıdan gelen kıkırdama hatta bebeklere has o mükemmel kahkaha sesi yüzümü gülümsetmeye yetiyordu Fethiye'deyiz Bora'nın burada hiç haberimin dahi olmadığı bir yazlığı varmış benden önce yazları tek başına dinlenmek istediğinde gelirmiş buraya kimse bilmezmiş burayı ve burası gerçekten mükemmel bir yer çok büyük olmayan dubleks bir villa ve mükemmel bir bahçesi var olağan üstü bir deniz manzarası var bahçede salıncağımız bile var Bora her ne kadar hemen gidelim dese de DR Ahmet sayesinde 15 sonrasında çıkabiliştik bazı testler tahlil derken ameliyatın sandığımız kadar erken yapılamayacağını öncesinde biraz tedavi sürecini gerektirdiğini öğrendiğimizde Bora'nın sevinçten bir uçmadığı kalmıştı onun için buradaydık .

Şimdi ise Bora Melek ile her sabah yaptığı kesintisiz oyun oynama merasiminde ve o kadar tatlılar ki Bora Meleği çimlerin üzerine serdiği örtünün üzerine koymuş ve kahkahalarını ardı ardına sıralatıyor Melek ise bu durumdan bir hayli memnun kahkahalarını hiç kesmiyordu... buraya geleli tam 10 gün oldu ve 3 gün sonrasında her ne kadar düşünmek istemesem de ameliyat var Bora bu kapıdan girdiğimizde 10 gün boyunca beynindeki tümörün varlığını unutmamızı ve hastalığın konusunu da ameliyatın konusunu da açmayı kesin bir dille yasaklamış olduğu için tek kelime söylememeye dikkat ediyordum sonunda elimdeki son kahvaltı tabağını da masaya yerleştirince

"Canım masa hazır" diye seslendim Bora Meleği de kucakladığı gibi kahvaltı masasına doğru gelirken ben büyülenmiş gibi ikisine bakıyordum bir insan evladı bu kadar yakışıklı, bu kadar içten, bu kadar güzel gülümlü olmamalı ya diye geçirdim içimden lanet olsun bu adam her daim hormonlarımla oynamayı nasıl başarıyor üstelik sadece gülüşü ile ..

"Harika görünüyor" dedi Bora masaya bakarak bende büyülenmiş bakışlarımı Bora'dan ayırmadan

"Kesinlikle "dedim ve ağzımdan çıkan kelimelere gerçekten inanamadım Bora çarpık gülüşü ve birçok +18 anlam yüklü olan bakışını bana dikerek

"Ben sofrayı kast etmiştim ama " dedi ve dudaklarıma bir öpücük bırakarak

"Sen sanırım benim vücudumdan bahsediyorsun" dediğinde suratı halen çok yakınımıydı ah Tanrım haklı haklı kesinlikle masayı kast etmemiştim onun o yeni

çıkmiş kısacık sakallı yüzünü o mükemmel dudaklarını o insanı büyüleyen bakışlarını ve her kadına aklını kaçırabilecek derecede muazzam olan kaslı vücudunu kast etmişim ve Bora halen yanımda duruyordu bir kez daha beni öpmek için eğiliyordu ki Melek o minicik ufacık elleri ile Bora'nın suratına vurmaya başladı Bora bir anda geri çekilirken Melek bizi ayırmanın verdiği sevinçle kahkahalar atmaya başladı ve Bora Meleği yüz hizasına kaldırarak

"Bana bak cimcime bir anlaşmamız vardı unutma böyle su koyvermek yok " dedi ve Meleğin yanağına kocaman bir öpücük kondurarak devam etti tehdidine

"Büyüyünce daha fazlasını bende sana yaparım koca falan rüyanda görürsün artık "dedi bir an duraksadıktan sonra Meleğe hüzünle bakarak

"Tabi o zaman geldiğinde bu anlaşmamızı unutmamış olursam " dedi o an nefesimin biri tarafından kesildiğini hissettim kalbim sıkıştı ve gözlerimin yanmaya başladığını hissettim şu 10 gün boyunca hastalıktan ve ameliyattan tek kelime etmemiştik ve şu anda söylediği bu cümle ile gözlerimden iki damla göz yaşı firar etti. Bora'nın omuzuna başımı yaslayarak

"Bunların hiç birini hatırlamasan da eminim Meleği kucağına aldığı anda onunla bu anlaşmayı tekrardan yapacaksındır.." dediğimde başıma bir öpücük kondurarak

"Ya senide hatırlamazsam o zaman bu anlaşmayı nasıl tekrarlayacağım " dedi ben kafamı omuzundan kaldırarak o muhteşem grilikteki gözlerine bakıp

"Konuştuk bunları ama " dedim Bora gözlerimin içine bakarak

"Söz ver " dedi gözleri halen hüzünle bakıyordu bana ve ben

"Ne istersen ona söz veriyorum hayatım" dediğimde Meleği sandalyesine dikkatlice oturttu ve tekrar bana yönelip yüzümü avuçlarının içine alıp

"Her nasıl biri olarak uyanırsam uyanayım yani seni hatırlasam da hatırlamasam da seni üzmememe izin vermeyeceksin eğer korktuğum yıllara geri dönersem bildiğin pislik biri gibi davranırım ve bunun için alttan almanı istemiyorum belki seni üzecek çok fazla şey yapacağım bilmiyorum yani o zamanlar ciddi alkol problemim ve gece hayatım vardı çok hızlı yaşardım bu yüzden de ciddi oranda kıracağımı seni ama emin olduğum bir şey var sen o zamanlarda da karşıma çıkmış olsaydın yine aşık olurdum sana hiç bir zaman pes etmeyecek hiç bir zaman beni bırakıp gitmeyeceksin git desem de hatta kovsam bile gitmeyeceksin söz mü?" diye sorduğunda gözlerimden akan yaşı umursamayarak yapıştım dudaklarına tutku ile öptükten sonra kollarımı boynuna dolayarak fısıldadım kulağına

"Söz " diye ve bir kez de baş döndürücü kokusunun yayıldığı boynundan öptüm tam o sıradan Meleğin cırlaması ona yönelmemizi sağladı ve Melek bu ani dönüşümüzle kahkaha atınca Bora gözlerini kısarak baktı bu sevimli yaratığa ve

"Bana bak büyür sen bilerek mi yapıyorsun Merve teyzen ders mi verdi sana ne öğrettiyse unutuyorsun hemen" dedi ve onu tekrar kocaman öperek masaya oturduk.....

Güzel bir kahvaltının ardından bahçede keyif yapıyorduk ki yan evin bahçesinden yükselen bir sevinç çığlığı ile bir anda yerimizde sıçradık

"Boraaaa" diye çığlık atan bir kadın görüş alanıma girince gözlerim ister istemez kısıldı ve memnuniyetsiz bir ses tolu ile

"Bu da kim şimdi" diye sordum Bora'ya Bora'nın gelen kızı görmesi ile gözlerinde bir gülümseme olması da dikkatimden kaçmadı Bora

"Yaprak" dedi ve seri bir hızla yerinden kalkarak kızı kucakladı yahu şu kadın milletini anlamıyorum ne diye sarılıyorsun elin adamına üstelik bu adam benim kocam bak işte bir Hanna vakkası daha yani illa saç baş dalalım mı bir huzur verin kardeşim şurada baş başa tatile geldik ya diye içimdeki cadaloz çemkirmeye başladığında onun söylediklerine katıldığımı belli edercesine kafamı salladım ve ahtapot gibi kollarını adamıma sarmış olan kızla göz göze geldim kız gözlerini açabildiği kadar açtı ve bana baktıktan sonra Bora'dan kollarını çekerek

"Gerçekten mi Bora" dedi beni göstererek ben kızın bu tepkisini anlamaz gözlerle seyrederken kız Bora'ya bir kez daha sarılarak

"Bak şimdi gerçekten seni gördüğüme sevindim " dediğinde bu sefer gözlerini şaşkınlıkla açması gereken bendim ve gözlerimi kocaman açarak onları izliyordum. Bora Yaprak elinden tutarak bana doğru döndürdü ve

"Bebeğim bak bu Yaprak " dedi ve onu anladık adını haykırarak kalktın masadan be diye çemkirdi içimdeki cadaloz ama ben gülümseyerek

"Merhaba" dedim karşımda olanca gülümsemesi ile bana elini uzatan kıza Allah'ım hepiniz bu kadar güzel olmak zorunda mısınız ya diye geçirdim içimden hatun gerçekten bir Adriana Lima kopyası mübarek yani kadın kim olursa olsun sinir bozucu bir güzelliği vardı. Bora

"Yaprak işte Azra " dedi beni gösterirken

"Nefesim diyeyim sen anla" dediğinde kız gülümseyerek kafasını salladı ve hiç davet

falan beklemeden masaya oturdu. oturduğu an Melek ile karşı karşıya kaldı ve

"Yok artık sizin mi bu Melek" dediğinde artık sinir kat sayılarım da artmıştı ki Bora

"Evet bizim " dedi keyfi gayet yerinde gibi duruyordu ve birden çalan telefonu ile izin isteyerek masadan kalkıp uzaklaştı. Yaprak samimi bir gülümseme ile bana

"Sen üniversite yıllarındaki Azra olmalısın" dediğinde bu sefer çok olma sırası bendeydi ve ağzım bir karış açık vaziyette olumlu anlamda kafamı salladım garip halimin farkında bir ses tonu ile

"Bora ile çocukluk arkadaşı sayılırsınız biz hatta eşimde Bora'nın çok yakın arkadaşı yıllardır yurt dışındayız ama üniversiteden döndüğünde bir ara senden bahsetmişti bak sakın yanlış anlama ama olayınızı biliyorum daha sonrasında da şirkette seninle karşılaşmasından da bahsetti 1 sene öncesine kadar ve ben ona demiştim eğer evlenirsen o kızla evleneceksin diye görüyorum ki yanılmamışım " dediğinde kızın kim olduğunu öğrenmiş oldum az da olsa bu anlatım rahatlamamı sağlamıştı...

Yaprağın 2 yaşında bir oğlu var ve daha şimdiden kızları peşinden koşturacağı benziyordu bu dünyalar yakışıklısı küçük çapkının adı Berk'ti ve benim dünyalar güzeli kızıma asılmaktan da vazgeçmiyordu her ne kadar Bora

"Bana bak velet kızımдан uzak dur bozuşmayalım" dese de kaşla göz arasında Meleğin yanında buluyorduk onu Bora'nın bu halleri çok komikti ve defalarca videoya aldım bu en şeker korumacı baba tavırlarını ... Bora telefonda arayan kişinin Dr. Ahmet bey olduğunu söylediğinde moralim yine bozulmuş ve pür dikkat Bora'yı dinlemeye başlamıştım

"3 gün sonra İstanbul'dayız pazartesi hastaneye yatacağım kontroller değerler falan zımbırtılar varmış eğer bir aksilik olmazsa salı ameliyat olacağım " dediğinde hüzünle yüzüme bakıyordu gözleri benim gözlerimde de hüzün vardı Yaprak konuyu anlamayarak

"Ne ameliyatı oluyorsun" diye sorduğunda Bora derin bir nefes aldı ve tek bir solukta hızlıca anlattı Yaprğa tüm hastalığını Yaprak üzüntüsünden gözyaşlarına boğulurken Bora'ya

"Sen benim hayatımda gördüğüm tanıdığım en mükemmel insanlardan birisin ve mükemmel bir yuvan var Allah senin yanında olacaktır eminim ki Azra'yı bu aileni unutmadan uyanacak veya unutsan da en kısa sürede hepsini hatırlayacak sındır " diyerek Bora'nın boynuna sımsıkı sarıldı bu sarılışında art niyet aramadım çünkü sanırım onlar gerçekten dosttu uzun yılların verdiği bir bağ vardı aralarında.....

Sonunda 15 günlük olan tatilimiz bitmiş ve Bora Melek ben İstanbul'a geri dönmüştük pazartesi günü ameliyat olmak için hastaneye yatış işlemler yapılacağı sırada doktor elindeki tahliller ile yanımıza geldi doktor

"Bora bey ameliyat için sanırım bir kaç hafta beklememiz gerekecek değerleriniz çok yüksek bu şekilde ameliyata başlamamız riskli bir kaç hafta ilaç kullanımına dikkat edeceksiniz 3 günde bir de tahlil için buraya çağıracağım sizi değerler müsait olduğu anda ameliyatınızı gerçekleştireceğiz bu süreçte beslenmenize dikkat edin alkol kesinlikle yasak ilaçlarınız gerçekten çok ağır işimizi uzatmaktan başka bir işe yaramaz " dediğinde Bora olumlu bir şekilde başını salladı içinden zafer dansı yaptığına yemin bile edebilirdim.

15 gün sonra

Melek doğalı yaklaşık 3.5 ay oldu ve cime hızla gelişiyordu her akşam Bora'nın göğsünde uykuya dalıyor ve melekler gibi huzurlu uyuyordu aralarında kıskanılacak bir bağ vardı mkemmek ve cime neredeyse 1 aydır yerimi işgal ediyordu bundan rahatsız oluyor muyum tabi ki hayır ama o kadar tatlı görünüyorlar ki imrenmemek elde değil...

Bu gün yapılan tahliller olumlu çıktı değerleri normalmiş ve bunun için ameliyatı bir aksilik olmasın diye yarın erken bir saate alınmıştı şu anda hastanedeyiz dn akşamdan buraya yatış işlemleri yapılmıştı ve yanında kalmamı inatla istemediği için sabah erkenden Meleği de kapıp hastaneye gelmiştim ve şu anda hemşireler tarafından ameliyata hazırlanan aşık olduğum adamı izliyordum belkide saatler sonra adımı bile hatırlamayacak olan adamı Bora'nın özlemle bakan gözleri bir kez daha gözlerimle buluştuğuanda ağlamamak için kendimi zor tutuyordum Bora net bir sesle başında duran hemşireye

"Bir 5 dakika izin verseniz " dediğinde hemşire anlayışla gülümseyerek olumlu anlamda başını salladı ve aynı hızla odadan ıktı. Bora'nın gözleri tekrar gözlerimle buluştuğuanda

"Gelin buraya " diyerek kuağımda olan Meleği ve beni o şefkatli kollarının arasına aldı sımsıkı sarıldı. lanet olsun bu şefkat dolu kolların arasına bir da ne zaman girebilecektim kim bilir Bora

"Tek bir damla göz yaşı akıtırsan vazgeçerim bebeğim " dediğinde hızla kendimi topladım ve gülümseyerek yüzüne baktığımda o sıcak dudaklarını dudaklarımla birleştirdi öyle özlemle öyle iten öpüyordu ki şu anın durmasını istiyordum lanet olsun tamamiyle durmasını zorla da olsa geri çekilip kuağımda huzursuzlaşan Meleğimizi

kucağına alarak

"Ne oldu babacım kıskandın mı sen anneyi senide öperim Meleğim sana da sarılırım " dedi ve Meleği kocaman öpüp sımsıkı sarıldı sonra yatağının yanındaki dolabın çekmecesinden bir tane zarf ve bir cd çıkarıp bana uzattı

"Al bakalım bunları" dediğinde bana uzattığı cd ve zarfı alıp

"Bunlar ne " dedim Bora eli ile yüzümü okşayarak

"Zarftaki sana ben ameliyattayken oku diye " dedi ve Meleği bir öptükten sonra işaret parmağıyla cd yi işaret ederek

"Cd de ameliyattan sonradaki kendime " dediğinde anlamaz gözlerle Bora'ya baktığımda Bora gülümseyerek

"Mektubu oku orada ne yapacağın yazıyor ondan sonra cd ye ne yapacağını anlarsın bebeğim" dedi ve tam bu arada kapı açılıp DR Ahmet bey odaya girdi ve

"Evet Bora bey hazır mıyız ?" diye sorduğunda Bora son bir kez daha sarıldı bana ve derin bir nefes aldı içim parçalanıyor ruhum daralıyordu zorla kollarını benden ayırdıktan sonra hemen yanında duran Meleği kucaklayıp kocaman öpüp onunda kokusunu içine çekerek kollarıma bıraktı gözlerimin içine bakarak

"Sana emanet" dedi ve odanın kapısına doğru hızla yürüyüp çıktığında bende hiç duraksamadan hızla peşinden çıktım kapının önünde duran dostlarımızla kardeşi anne ve babası ile sanki o ameliyathaneden çıkamayacakmış gibi kucaklaşıp annesine beni ve Meleği göstererek

"İkisi de sana emanet anne yalnız bırakma onları sakın" dediğinde artık dayanamayarak patladım

"Yeter kimseye emanet değiliz biz girdiğin gibi çıkacaksın oradan sanki ölecekmişsin gibi konuşma vedalaşma artık " dedim ve gözyaşlarımın önündeki barikat hızla kalktı gözyaşlarım gözlerimden hucum edercesine yanaklarımdan akmaya başladığında iki adımda geri geldi Bora anında kollarının arasına alarak

"Ağlama sakın Azra sakın vazgeçerim yemin ederim ki vazgeçerim" dediğinde

"Sende böyle gitme lütfen" dedim titreyen sesimle Bora

"Nasıl " dedi anlamak istemezcesine

"Lanet olsun Bora böyle işte veda edercesine çıkacaksın oradan tamam mı o

beynindeki aptal şeyden kurtulup aramıza geri geleceksin" dediğimde doktor artık dayanamadığını belli eden bir ses tonunda

"Artık geçelim Bora bey " dedi ve Bora kollarını benden çekerek ameliyathanenin kapısına doğru yöneldi kendisi için açılan kapıdan girdiğinde son bir kez özlemle baktı gözlerime ve kapı acımasızca ayırdı bakışlarımızı birbirimizden ve o an hıçkırıcısına ağlamaya başladım Merve hızla yanıma gelerek bana sımsıkı sarıldığında

"Hiç bir şey olmayacak hemde hiç bir şey " diyerek teselli etmeye güç vermeye çalışıyordu içimden yalvardım Yaradanıma

"Allah'ım yalvarırım onu benden alma daha yaşayacak çok günlerimiz olmalı Melek daha çok küçük ona ihtiyacı var benimde lütfen onu bizden alma bize bağışla lütfen lütfen..." diyerek yalvardım ve cehennem gibi geçecek olan zamanın kollarına bıraktım kendimi o an elimde farkına vardığım mektup ve cd e odaklandım Meleği Merve'nin alması ile boşalan titrek ellerimle Bora'nın benim için yazdığı ve ikiye katladığı kağıdı açtım daha okumaya başladığım ilk kelimesi ile hıçkırıklara boğuldum

"Bebeğim" demiş hiç bir zaman başka bir kelimesi olmamıştı bana zaten ne aşkım ne canım ne bir tanem bebeğim demişti bana ilk ve belki de son kez söylemişti bu mektubunda lanet olsun Bora lanet olsun

"Hoş Geldin"

Bebeğim...

Kim derdi ki o gecenin sabahında bir birimize üzgünüm derken aslında bu kadar mutlu bir aşkın temellerini attığımızı.. Kim derdi ki kadınlara güveni olmayan bu serseri senin gibi bir melek ile karşılaşacak bırak kalbini tüm ruhuyla bir kadına ait olacak inanılması zor gerçekten.. ama sen bu inanılması zor şeyi başardın aşka inanmayan beni bile sırlısıklaştırmıştın nefesim oldun kalbim oldun ruhum oldun bakışında canlandım ben gülüşünde hayat buldum hele kokun büyülü bir şey gibi içine çektikçe huzurla doldum sadece göz yaşlarını sevmedim ne o ilk gece ne de bir kaç dakika önce sanırım hiç bir zamanda sevmeyeceğim beni mutlu etmek istiyorsan ağlama her bir damla yaşının nasıl acı verdiğini bir bilsen onun için sakın ağlama bebeğim

Şu anda ameliyat olmalıyım buradan nasıl çıkacağım bilmiyorum hatta çıkabilecek miyim onuda bilmiyorum ama bebeğim her ne olursa olsun güçlü durman gerekiyor olur da buradan çıkamazsam sende çok değerli bir emanetim var ona benim yokluğumu aratmayacak sın onu her daim koruyacaksın onun her şeyi olmak sana kalıyor bunun için güçlü olman ayakta durman gerekiyor. Ama onun beni unutmasına izin verme bebeğim her zaman göster resimlerimi her zaman anlat onu nasıl sevdiğimi sana aşık bir baban vardı de benim ağaç evimde oynat onu hep her zamanda getir yanıma ben görürüm emin ol ve sen bebeğim benimle beraber öl diyemem ama beni de sakın unutma olur mu?

Bebeğim ruhuna bir çok yara açtım zamanında hepsini de elimden geldiği kadar sarmaya çalıştım bazen çok batırdım bazen de çok abarttım belki ama elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım hep Biliyorum aslında şu anda hüngür hüngür ağlıyorsun ağlama inan hissediyorum onun için inanarak güçlü bir şekilde bekle ...

Güçlü ol bebeğim çünkü eğer buradan Allah izin verir de çıkarsam ve seni Meleşimi unutmuş olursam o gücün o sabrın beni yine aşık olduğun bu adam yapacaktır bunun için tüm gücünle yanımda olmalısın pes etmeden inatla .. eminim ki senin aşkın anıların aklımdan silinmiş olsa da kalbim her zaman senin olacak bunu belki bulmakta zorlanacağız ama yinede onunda üstesinden geleceğiz ben nasıl senden vazgeçmedim sende aynısını yap pes etme....

Mektubu okuduğuna göre şimdi elinde CD vardır ben ameliyattan çıkınca kendime gelene kadar bekle doktorlar benimle görüşüp durumun ne olduğunu anlamadan sakın karşıma çıkma biliyorum çok zor ama seni kırmamam için doktorlara bile inanmayacağım dır onun için ilk bu CD yi izlememi sağlasınlar ve sen beni meleşimle beraber evimizde bekle Selim o ne yapmasını her zaman bilir onun için beni eve o getirsin

Şimdi Bebeğim hayatıma girdiğin beni kalbine kabul ettiğin her zorluğuma katlandığın bana dünyalar güzeli bir kız verdiğin babalığın ne demek olduğunu tattırdığın için ve en önemlisi aşkın, gerçek aşkın nasıl hissedildiğini öğrenmeden ölmeme izin vermediğin için çok teşekkür ederim

Eğer yaşarsam kalbimle ve eğer ölürsem ruhumla seninim bebeğim

Benden sonra kızımız için kendin için yaşa ama

Beni Unutma Unutturma....

Her bir satırını göz yaşlarıma boğularak okuduğum mektubu bittiğinde hıçkırıkları

daha da artmıştı lanet olsun veda mektubuydu bu resmen veda etmişti bana hayır hayır çıkacak oradan ve bana meleğimize geri dönecek diye geçirdim içimden buna inandım ona ve Yaradanıma güvendim... sabırla güçlü bir şekilde bekledim...

Tam 5 saat oldu Meleğin karnını doyurup uyutmam için burada bir oda ayarlanmıştı ve Aylin kendi oğlu ile beraber sağ olsun Meleğime de göz kulak oluyordu ben ve her kez ameliyathanenin önünde kök salmıştık ki açılan kapı ile kalbimiz ağzımızda kapıya doğru koşturduk çıkan hemşire

"Ameliyat bitti doktor bey birazdan bilgi verecek " dediğinde

"Yaşıyor dimi " diye atladı Selim lafa hepsinin arkasında taş kesilmiş duruyordum sadece konuşulanları duyuyordum... ve hemşire

"Doktor bey birazdan çıkar beyefendi" demesine kalmadan doktor Ahmet kapıda göründü yüzünde büyük bir tebessümle yaklaştı bize doğru put gibi dinliyordum sadece gözlerine odaklandım gözlerinde rahatlık vardı sevinç ve Doktor herkesin içinde gözlerime bakarak

"Bora beyin durumu iyi tüm kitleyi temizledik tedbir amaçlı 1 gün belkide duruma göre 2 gün uyutacağız her hangi bir hasar var mı yok mu uyanınca göreceğiz " dediğinde tüm koridorda sevinç çığlıkları yükselirken içimde tüm coşkusuyla patlayan bir sevinç vardı tam o anda Bora'nın sedye üzerinde baygın vücudu çıktı kapıdan işte o an yere çivi gibi çakılan bacaklarım hızla hareket etti ve hızla Bora'nın yanına gittiğimde sedyeyi saniyelik de olsa durdurdular gözlerimin dolmasından kaynaklı görüş bulanıklığını gidermek için hızla gözlerimi sildim ve aşık olduğum adama bakdım başına sardıkları bandajla bile yakışıklıydı solgundu yüzü o güçlü bedeni cansız gibi sedyenin üzerinde yatıyordu ama yaşıyordu bırakmadı beni bırakmadı bizi yanımızda kaldı Allah'ım şükürler olsun onu bana bağışladığın için şükürler olsun diye geçirdim içimden....

.....

Bora'yı yoğun bakım bölümüne aldıklarında camın arkasından baktım ona mektup da dediği gibi veda etmemişti bana ve uyandığında ne kadar kötü bir durum olursa olsun hiç pes etmeyecek hep onun yanında duracağım ve onu her şeyden çok sevecek tüm bu olumsuzlukları da beraberce atlatacağız diye geçirdim içimden 5 saat öncesindeki Bora nasılsa yine öyle olacak.... yine aşkla bakacak gözleri beyni unutsa da hatta hatırlamasa bile kalbi hissedecek yine bizi

2 gün sonra

Umutla Bora'nın gözlerini açmasını ve konuşmasını bekliyorduk tam iki gün geçmiş ve

onun yanına hiç girmemiş dikkatli bir şekilde camdan bakıyordum ki Bora'nın açılan gözleri ile sevinçle yerimde sıçradım hemşirenin Bora'ya bir kaç soru sorduğunu gördüm hızla kapıya yöneldi ve kapıdan çıkar çıkmaz

"Bora bey uyandı doktor beye haber veriyorum şimdi " dedi ve hızla doktorun yanına gitti camdan çaktırmadan Bora'ya bakmaya çalışıyordum gözlerini etrafta gezdiriyor ne olduğunu nerede olduğunu algılamaya çalışıyor gibiydi hareketleri yorgun olduğunu gösteriyordu ben onu gizliden izlerken doktorun ne ara geldiğini ve içeriye girip Bora'nın başına dikildiğini anlamadım bile doktor içeriye girdiğinde tam Bora'nın önünde durduğundan Bora görüş alanımdan çıkmıştı ve bir an camda olduğumu fark eden doktor gülümseyerek hafif yana kayınca Bora'nın o muhteşem yüzü tekrar görüş alanıma girdi sanki yıllardır görmemişim de hasret kalmışım gibi baktım hayatımın tek aşkına dünyama her şeyime

Tam yarım saat içeride kalan doktor nihayet dışarı çıktığında yüzü asık bir halde gözlerime baktı ve

"Odamda konuşalım isterseniz " dediğinde olumlu anlamda kafamı salladım ve hızla odasına doğru yürüdük.

Doktorun odasına geldiğimiz de zaman kaybetmeden odasına girip hemen karşısına oturdum doktor sıkıntılı bir nefes vererek konuşmaya başladı.

"Bunu bekliyorduk ama yinede sonuç gerçekten iyi" dediğinde sabrımın sınırlarındaydım ve

"Lütfen dolandırmadan direk söyleyin hiç ama hiç sabrım yok" dediğimde doktor kafasını tamam anlamında sallayıp

"Azra hanım Bora bey son 2 yılı hatırlamıyor yani şu anda yılı 2013 haziran olarak hatırlıyor en son dün bir sunum için geç saate kadar çalışmış ve bir kaç bardak içki içtikten sonra ciddi bir baş ağrısıyla uyuya kaldığını hatırlıyor " dediğinde gözlerime dolan yaşları olanca gücümle geri itip titrek sesimle sordum

"Beni ha -hatırlıyor mu?" diye doktor olumlu anlamda başını sallayarak

"Hatırlıyor zaten en son sizinle sunum için hazırlandığını sonrasında da eve gittiğini söyledi ama sizi bir çalışanı yani asistanı olarak söyledi hatta ona sizi sormamı da garipsedi" dediğinde anladım biz onunla sayısız sunuma hazırlandık nerede kaldı ki hangisi diye içimden geçirdiğim sorulara ara verip elimdeki CD yi doktora uzattım. doktor anlamaz gözlerle bana bakarken net bir ses tonu ile konuşmaya başladım

"Ona hiç bir açıklama yapmadan bunu izletin sanırım durumu anlaması için kendi ağzı ile bir şeyler çekmiş ameliyata girmeden önce bana verdi " dedim ve doktor olumlu anlamda kafasını sallayarak cd yi elimden aldı oturduğum sandalyeden kalktım hızla odadan çıktım.... odadan çıkmamla hızla koridorda bulunan lavabolardan birine kendimi attım ve musluğu açarak aynı hızla defalarca avuç avuç soğuk suyu yüzüme çarptım aynada kendimle yüz yüze gelerek

"Evet Azra unutmuş, seni nasıl sevdiğini, nasıl sahip çıktığını, nasıl evlenme teklif ettiğini, yaşadığınız onca mükemmel anı, o acıları, Meleği, sizi " diye söyledim ve sonra kararlı çıkan ses tonumla

"Ama olsun yaşıyor hayatta ve bizimle bizi bırakmadı sadece her şeyin başlangıcını ve ondan sonra yaşananları unuttu hepsi yeniden hatırlana bilirdi sabır sadece sabırla bu durumun üstesinden muhakkak gelinecekti sadece sabır diye geçirdim içimden o nasıl bizi bırakıp gitmemiş o ameliyattan sağ salım çıkıp bizimle kaldıysa bizde sabırla onunla kalacak her şeyi göğüsleyecek ve bu da atlatılacaktı her kötü şeyi, olayı atlattığımız gibi ve şimdi Meleği alıp evimize gidecektim ta ki Bora aşık olduğum adam kızımın babası yanımıza gelene kadar sabırla bekleyecektik.....

Bora ' dan

Başımda keskin ağrı vardı ve gözlerimi açmamla yatak odamda olmadığımı anlamam çok uzun sürmemişti ben nerede olduğumuzu anlamaya çabalarken anında tepeme gelen hemşire ile afalladım bir kaç saniye sonra girdiğim şaşkınlıktan çıktım ve hemşireye

"Ne oldu" diye sordum neredeyse çıkmayan sesimle hemşire

"Merhaba Bora bey ciddi bir beyin ameliyatı olduğunuz şimdi doktorunuzu çağırıyorum o size gerekli bilgileri verecek" dedi ve hızla odadan çıktı söyledikleri ile iyice afalladım lanet olsun beyin ameliyatımı o nereden çıkmıştı ki en son Azra ile toplantı odasında yakınlaşmıştık tabi ki Azra sıkı bir tokat geçirip beni piç gibi ortada bırakıp çıkıp gitmişti ve bende onun verdiği öfke ile eve gelip bir kaç bardak içki içip yatağымda sızmıştım o arada ne oldu ki düşüp kafamı falan mı çarptım acaba diye düşünürken kapıdan giren doktor ile düşüncelerimden sıyrıldım doktor

"Merhaba Bora bey DR Ahmet ben ağrınız var mı ?" diye sorduğunda olanca gücümle sesimi yüksek tutmaya çalışarak

"Ağrım yok neler olduğunu anlatır mısın neden buradayım " diye sordum ve hiç dolandırmadan anlatması için sert bakışlarımı üzerine sabitledim

"En son ne hatırlıyorsunuz ?" diye sordu yahu bu nasıl saçma bir soru 'ne diyeyim sana şimdi eskiden mazim olan asistanıma yıllar sonra sarktım ve ağzımın payını da sıkı bir tokatla aldım ondan sonrada içip sızdım mı?' diye sinirle soludum içimden ve

"Saçma sapan soru sormayı bırakın da ne oldu en son evimde uyuyordum ve gözlerimi burada açtım" dedim doktor

"Bakın ciddi bir ameliyat geçirdiniz ve sanırım hafızanızın bir kısmı kayıp şimdi bana hangi yılda olduğumuzu söyleyin" diye sordu siktir bu adam ne zırvalıyor du şimdi niye hafızamı kaybedeyim ki diye içimden geçirirken konuşmaya başladım

"2013 yılındayız haziran ayında en son toplantım vardı asistanımla ve yorgundum eve geldim bir kaç bardak içki içtim ve uyudum sanırım biraz da başım ağrıyordu sonrası buradayım işte" dediğimde doktor olumsuz anlamda başını salladı

"Ne ?"

"Ne oldu" diye sordum doktor

"Bora bey 2015 yılındayız ve Haziran ayının başlarındayız sanırım hafızanızın son 2 yılı kayıp " dedi siktir nasıl 2015 yılındayız şakamı lan bu diye geçirdim içimden doktor

"Peki Azra hanım desem " diye tereddütle sorduğunda afalladım Azra ne alaka ya bu durumun Azra ile ne alakası var ki şimdi tabi gizlice evime girip geçmişin hesabını sormak için kafamı dağıtmadıysa diye geçirdim içimden cevap bekleyen doktora gözlerimi çevirip

"Asistanımın bu durumumla ne alakası var " diye sordum doktor biraz duraksadıktan sonra yine aynı tereddütle

"Azra hanım asistanınız değil eşiniz Bora bey" dediği anda duyduğumun şeyin yarattığı şaşkınlıkla

"Yok artık " diye söylendim ne demek eşim ne oluyor lan bu nasıl bir şaka hatta evet evet kesin şaka bu düşüncemi doktorada sert bir ses tonunda

"Nasıl bir şaka bu ya " diye sorarak belirttim doktor afallayarak

"Bora bey siz şimdi dinlenin bunlar öyle birden konuşulabilecek şeyler değil bu arada bende bir kaç tahlilinize bakıp tekrar yanınıza geleceğim " dedi ve daha cevabımı beklemeden hızla odadan çıktı 'lan nasıl bir şaka bu yani şaka olmalı Azra ve ben evlenmiş olamazdık tamam kıza onca senenin sonunda bir salaklık yaparak sarkmış ve ağzımın payını gerçekten almıştım neler yaşandı da iş evlilik boyutuna gelmişti ki lanet

olsun ben evlilik dendi mi kaçan bir adamım hem Azra benden nefret ederken nasıl olur da benimle evlenirdi ki diye düşüncelerim beynimde dans ederken göz kapaklarım bana inat kapandı ve karanlık tüm bedenimi sardı...

Gözlerimi tekrar aynı odada belirsizliğe açtığımda sabah ki doktor tepemde dikiliyordu ve doktor daha ben konuşmaya başlamadan söze girdi

"Günaydın Bora bey" günaydın mı ne yani bir gün daha mı uyudum ben diye düşünürken devam etti konuşmasına

"Şimdi elimde bir CD var ve bu CD yi siz ameliyata girmeden hazırlamışsınız onun için şimdi izlemenizi sağlayacağız" dedi ve odanın duvarına monte edilmiş bir plazmanın yanına doğru yürüdü CD yi taktı ve ekranı açmadan kumandayı yanıma gelerek bana uzattı ne dediğini anlamasam da elindeki kumandayı aldığımda

"Ben dışarı çıkıyorum sanırım yalnız izlemeniz sizin için daha iyi olacak seslendiğinizde hemen yanınıza geleceğim" dediğinde başımı olumlu anlamda salladım ve doktor aynı hızla çıktığında derin bir nefes alarak videoyu oynatmak için başlatma tuşunu bastırdım ve bekledim..... bir süre karanlık ekranın ardından ekranda beliren görüntüm ile afallasam da tepkisiz bekledim...

"Selam" dedi karşımdaki plazma tv de ne zaman çekildiğini dahi hatırlamadığım videodaki ben Allah aşkına ne oluyor burada hadi ameliyat oldum onu anladım ama bu videoda neyin nesi şimdi diye düşünürken video devam etti

"Garip geldiğinin farkındayım" dedi bu duyduğuma içimden gülerek garip mi ne garibi bildiğin boktan bir durum bu be uyuyorum uyanıyorum ve karşımda bir video ordada ben konuşuyorum diye geçirsem de sessizce dinlemeye devam ettim

"Şimdi öncelikle hangi yıldasın bilmiyorum ama şu anda 2015 yılındayız "dediğinde cidden ciddi bir şaka olmalı bu gerçekten bana benzeyen birini mi buldular ya diye düşünürken video oynamaya devam etti

"Farklı düşüncelere dalma ben senim ve bu video da ameliyatından 2 gün önce çekildi eğer sen bu videoyu izliyorsan demek ki ameliyatta tahmin edilen oldu ve sen şu anda hayatında hiç unutmaman gereken iki varlığı unuttun onun için kimsenin sana anlatmasına ispatlamasına izin vermeyeceğini şimdi ki halinle tahmin ettiğim için bu videoyu hazırladım kendi ağzından duyarsan kabullenmesi daha kolay olur."dedi ve derin bir nefes alarak elindeki bir resmi kaldırıp ekrana yaklaştırdı o an gözlerim kocaman olmuş resme baka kaldım

'Siktir Azra değil mi bu ne ara evlendik yahu biz bu kızla'

Ya daha dün akşam toplantı salonunda suratımın ortasına okkalı bir tokat atıp beni sap gibi bırakıp gitmişti imkansız bu diye söylendim... ve video ilerlemeye devam etti

"Şaşırdın dimi sen şu zamanda evlisin ve dünyalar tatlısı bir kızın var çok fazla şey yaşandı ve bilmen gereken beyninde yıllardır bir bomba ile geziyormuşsun ve o bomba o boktan yıllarında değil bu kadar mutlu olduğun yıllarda patlamaya hazırlandı müdahale edildi ve kaç yılın silindi bilmiyorum " dediğinde lanet olsun 2 yıl mı sadece iki yılda Azra'ya aşık olmuş evlenmiş oda yetmemiş bir çocuk sahibimi olmuştuk siktir bu gerçekten saçma yani şaka olmalı gerçekten.... ve devam eden videodaki ses çıkardı beni bu düşüncelerden

"Şu anda dünyanın en şanslı adamısın aslında seni kendinden bile çok seven bir karın var yıllar önce evet iddia ile tanıştın ama inan yatıp kalkıp iddia da onu gösterdi diye Can'a teşekkür ettin Melek gibi bir kızın var ve adı da Melek şu anda yaklaşık 3,5 aylık inanamayacağın kadar mutlu bir ailen var onun için hiç bir şeyi hatırlamasan da onlara sahip çık ve kesinlikle yalnız bırakma Azra'ya hamile iken söz verdin sen onları hiç bir zaman bırakmayacağına dair onun için bu sözü unutma üniversiteden mezun olduğumdan beridir Azra her zaman aklımdaydı ve İstanbul'a geldiğimde bulabilmeyi onunla karşılaşa bilmeyi umut ediyordum hep umarım o yıllardasındır ve Azra'yı bulduğuna ve şu duruma şükrederek sınıksız sarılırsın onlara"

"Ha unutmadan Melek yani kızın hep göğsünde uyur şu 4 5 gündür gerçekten uyumakta zorluk çekiyordur ve Azra, o hep senin şefkatli yanını gördü tabi bir kaç istisnai durum oldu ama onları da kendi anlatır aslında anlatmasa da olur onları hatırlamıyorsun ama ikisine de kötü davranma olur mu? ikisini de üzme ne olursa olsun yalnız bırakma ben onları bu hayatta yalnız bırakmamak için bu ameliyatı oldum ve şu anda sen bu videoyu izliyorsun bana kalsa hiç olmaz ilaç tedavisi yaptırırdım acı çekmeye razıydım hatta ölmeye bile ama hayatta kalmanı acı çekmemeni en önemlisi onu unutma olasılığın olduğu halde bu ameliyat olman için ikna etti ve şu anda hayattasın evet seninle sanki başka biriymişsin gibi konuşuyorum aslında benim ama gerçekten sen 2 yılda öyle değiştin ki yaptıkların yaşadıkların seni hayrete düşürebilir hatta düşürecektir çünkü yapmam bana göre değil dediğin her şeyi yaptın ve hepsini kendin istediğin için ve şimdi bu başlangıcı yeni bir hayat gibi düşün Azra büyüdüğü evde evlendiğinizden beridir orada yaşıyorsunuz ve sanırım şu anda seni yaklaşık 4 5 gündür görmüyor belki bir kaç gün daha hatta bir kaç hafta daha göremeyecektir yada gördüyse de uyurken cam arkasından görmüştür bu videoyu da izliyorsan eminim ki hastaneden yakın bir zamanda çıkacaksın dır onun için şimdi seni bekleyen karına ve göğsünde uyumak için beşiğinde uykuya inatla direnen senin kokunu arayan kızına git eminim şu anda olmazsa bile çok uzun sürmeden ikisine de tekrar aşık olacaksın dır..

ha bu arada birde Merve var Azra'nın çok yakın arkadaşı, Çağlar'ın nişanlısı benimde başımın belası sürekli Meleğe cadalozluk dersi veriyor onun sayesinde bildiğin meleklikten cadılığa terfi etmek üzere olan bir kızın var ben elimden geldiği kadar uzak tutmaya çalışıyorum bence sende öyle yap " dedi ve son olarak elini sallayıp bana yatakta uyuyan bir kadını gösterdi ekrana biraz dikkatli baktığımda bunun Azra olduğunu gördüm hemen yanında da bir kız çocuğu vardı ve gerçekten çok tatlıydı ekranda tekrar ben görüldüğüm de

"Söylediklerimi unutma ve Bu mutluluğu bozacak hiç bir şey yapma sakın " dedi ve ekran bir süre sonra karardı benim beynim gibi Allah'ım tam 2 yılım yok ve hayatımın en güzel anıları ile dolu olan iki yılımı unutmuş olduğuma inanamıyorum.... tüm vücudum öfke ile kaplandı lanet olsun bunun olması imkansızdı ve elimdeki kumandayı öfke ile karşımda duran plazmaya fırlattığım da gürültülü bir sesle çarptı ve anında açılan kapı ile doktor görüş alanıma girdi doktora sert bir sesle

"Çıkmak istiyorum buradan " dediğimde doktor

"Daha 1 hafta daha buradasınız Bora bey apandis değil beyin ameliyatı oldunuz zor bir durum farkındayım ama bu durumu böyle öfkelenerek değil sakın kalarak atlatabilirsiniz.." dedi ve koluma enjekte edilen bir iğne ile bedenimin hakimiyetini kaybettim karanlığa doğru yol aldım.

1 hafta sonra

Tüm işlemler yapılmış ve bu bir hafta içinde annem babam Selim Yiğit ve Çağlar haricinde kimse yoktu yanımda onlar bana sürekli Azra'yı anlatıp durdular onu bu kadar seve bildiğime inanamıyordum ve Melek kızımı annemin yere göğe tatlılığını sığdıramadığı kızım mı cidden merak ediyordum bu iki sene içinde olabilecek bütün rutin şeyleri anlattılar nerede yaşadığımızı ameliyat sürecini tek anlatmadıkları Azra ve onunla yaşananlar onlara hiç girmeyip es geçtiler aklım karman çorman ve duygularım hislerim kaybolmuş gibi nasıl davranacağımı bilmeden yola koyulduk eve gidiyorduk evime hatırlamadığım ve buna rağmen beni bekleyen karıma Azra'ya Kızıma aileme...

1 saatlik yolculuğun ardından çocukluğumun geçtiği Emirgan'daki evimizin kapısından içeri girdik araba durduğunda bir kaç saniye eve baktım sonrasında derin bir nefes alarak indim arabadan Selim yardım etmek için yanıma gelmeye kalktığında elimle durdurdum ve evin kapısına doğru yürüdüm Selim arkamdan yaklaşarak elime kapının anahtarını bıraktı sırtım ona dönük olmasından dolayı yüzünü göremiyordum ama kulağıma kardeşçe sarf ettiği kelimeler doldu anında

"Bundan sonrasını tek başına karşılamalısın ama şunu unutma içerideki o iki varlık için

çok değil sadece 2 hafta kadar önce öl deseler öldürdün onun için sonrasında pişman olmamak adına tepkilerine dikkat et zor ama dene canı çok fazla yanıyor ve cidden seni çok özledi " dedi ve omzumu sıkarak hızla uzaklaştı adımlarımı her ne kadar yavaş atsam da kapının dibine çoktan gelmiştim bile endişe oldu ruh halimle elimdeki anahtar ile kapıyı açtım ve yine yavaş adımlarla içeriye girdim girer girmez içimi anlamını bilmediğim bir his kapladı ve etrafa bakına bakına adımlarımı attım duvarda Azra'yla benim resimlerim Melek olduğunu tahmin ettiğim bir sürü bebek resimleri vardı ve onlara bakmayı sürdürürken içeriden gelen bir bebek sesi dikkatimi salona çekti yavaş adımlarla salonun kapısına kadar geldim ve içeriye girdim o an görüş alanıma girenlerle olduğum yere çivilendim resmen tam salonun ortasında Azra ve kucağında bir bebek o kadar güzel görünüyorlardı ki bir kadının kucağına bir bebek bu kadar mı yakışır ya o kucağındaki meleğe ne demeli adı gibi melek ikisi de melek gibi karşımda duruyorlar ben ise tek tepki veremiyordum ve bu donukluktan beni çıkaran Azra'nın

"Hoş geldin" diye titrek bir tonda yükselen sesi oldu peki ben ne diyecektim ne tepki gösterecektim lanet olsun ne demem gerekiyordu yada ne yapmam bilmiyorum ama yapabildiğim sadece bana umutla bakan bir çift mavi göze şaşkın gözlerle bakmaktı

"Yok Artık"

Azra

Bir kaç dakikaya kalmaz Bora gelecekti evet günlerdir beklediğim özlediğim her şeyim sadece bir kaç dakika sonra burada olacaktı Selim hastaneden çıkarken aradı ve yola çıktıklarını haber verdiğiinden beridir elim ayağıma dolanmış bir vaziyette Bora'nın gelmesini bekliyordum heyecan korku özlem hepsi bir birine girmiş tepkilerin hangisinin ağır bastığını anlamıyordum melek de babasının geleceğini hissetmişcesine günlerdir takındığı huysuzluğunu çıkarıp atmış yerini gülücükleri almıştı heyecanlı bekleyişim bahçedeki demir kapının açılması ile kat kat artmıştı Melek koltukta mutlu bir şekilde bebeklere has o büyülü gülüşleri sergilerken benim elim ayağıma çoktan dolanmıştı kahretsin gelen kişi Bora'ydı ya benim Boram tamam şu anda beni sadece

asistanı olarak hatırlıyor olabilir ama o zamanlar bile saygılı davranırdı uyuz ederdi ama kırıcı olmamaya özen gösterirdi şimdi böyle bir durumda daha hassas davranacaktır dimi diye panikle düşüncelerim birbirine giriyordu ki açılan kapı ile salonun kapısına diktim gözlerimi Bora gelmeden önce bize ait olan resimleri düğün resimleri hamileyken olan resimler hatta Meleğin çektiğim bir kaç resmini çerçeveletip girişe yerleştirmiştım muhtemelen şu anda onları inceliyordur diye düşünürken Meleğin kucağında kıpırdamasıyla ona baktım Melek ona bakmamla garip garip sesler çıkarıp gülmeye başlaması bir oldu onun bu haline bende gülümserken tam karşımda bir beden hissettim gözlerimi yavaşça kaldırdığım da Bora'nın o muhteşem vücudu o çekici yüzü ve o büyüü grilikteki bakışları görüş alanıma girdi Allah'ım şükürler olsun buradaydı karşımda evimizde evet geldi hatırlamasa da hatırlamak için gelmişti

Karşılıklı bakışmamız bıraksak hiç konuşmadan saatlerce sürebilirdi ama onun dili tutulmuş gibi baktığı bu duruma anlam veremediği de beliydi ve bu sessizliği

"Hoş geldin" diyerek ben bozduım Bora bir an ne diyeceğini düşünür gibi baktı sanki kelimeleri seçiyormuş gibi sonra cevap vermekte geç kaldığını hissetmişçesine panikle

"Şey.. ben.. pardon hoş buldum" dedi ve bana doğru bir kaç adım attığında gözleri benden çekilip meleğe odaklandı her adımında biraz daha güldü gözleri son adımda artık yanı başımdaydı ve kokusu aklımı alabiliyordu Allah'ım nasıl özlemişim şu anda ne hissedeceği umurumda değildi ve ona sarılmamak için kendimi zor tutuyordum ki Bora parmaklarını Meleğin yanağında dolaştırmaya başladı dudaklarındaki gülümsemesi artık tüm yüzüne yayılıyordu Bora bir kaç saniye Meleğe baktıktan sonra mırıldandı

"Gerçekten melek gibi" dedi ve gözleri Melekten çekilip benim gözlerimi bulduğunda hüzünle karışık şefkatle bakıyordu bir kaç saniye gözlerime baktıktan sonra derin bir nefes aldı ve yarı çarpık gülüşü ile

"En son hatırladığım toplantı salonunda seni öptükten sonra senden yediğim sağlam tokat " dedi lanet olsun ilk yaklaşmasında mı kalmıştı yani en başında neyse en azından bana yaklaşmasını hatırlıyordu bu hiç bir şey hatırlamamasından iyi diye geçirdim içimden ben bu düşünceleri jet hızı ile geçirirken içimden Bora devam etti konuşmasına

"O gün nefretle bakan bu gözler neler yaşadıkta böyle aşkla bakmaya başladı " dedi ve sıkıntılı bir nefes daha vererek hiç beklemediğim bir anda bedenime dolanan kolları arasında kayboldum resmen ben bu duygu ile kaybolduğum huzurlu kollarda günlerin özlemini giderirken Bora konuşmasına devam etti

"Üzgünüm Azra yaşadıklarımıza dair toplantı salonuna kadar hatırladıklarım var sadece ama hepsini bilmek istiyorum ne oldu neler yaşadık bu kadar mutlu bir aile haline nasıl geldik bunların hepsini anlatmanı istiyorum hiç bir şeyi atlamadan yavaş yavaş " dediğinde kollarından çıkarak gözlerine baktım

"Tamam anlatırım ne istersen her şeyi anlatırım zamanla hatırlayacaksın hepsini zaten " dediğimde gözleri dahada şefkatli baktı bu sefer o zamanların Bora'sına istinaden daha sıcaktı gülüşü duruşu Bora kucağımda huysuzlanan Meleği fark ettiğinde

"Sabahtan beridir uyumamak ta direniyor aslında bir kaç gündür de düzensiz uyuyor doktor normal dedi uyku düzeni daha oluşmamış " dediğim de Bora yine parmaklarını Meleğin yüzünde dolaştırdı ve ben

"Sen dinlen biraz istersen ben uyutup geliyorum sende yorgun görünüyorsun uyusan iyi olur sanırım "dediğimde Bora Melekten gözlerini çekip benim gözlerime odaklandı ve suratında küçük bir sırıtma yayıp eli tişörtüne gitti ve yavaşça çıkardığında gözlerim o muhteşem kaslarına kilitlendi Allah'ım sanki hasta yatağında spor yapmış gibi gram kayıp yoktu adam halen taşıdı ve ben acaba bu kaslara ne zaman dokuna bilecektim diye düşünürken kollarımdan alınan Melek ile düşüncelerimden sıyrıldım Bora Meleği kucağına aldıktan sonra yanağına kocaman bir öpücük bırakarak

"Ben uyku düzeni için neyin gerekli olduğunu biliyorum " dedi ve merdivenlere doğru yöneldi şok olmuş halimi hemen toparlayarak peşinden koşturmaya başladım ve sonunda merdivenleri çıktığımızda acaba onun için hazırladığım odayı mı yoksa yatak odamızı mı tercih edecek diye sessizce bekledim Bora 3 kapı arasında duraksayarak benimle göz göze geldi ve

"Benim odamı tahmin edeyim bebek odası yaptık dimi " dedi ve eli kapı koluna gittiğinde yavaşça kapıyı açtı içeride gördükleri hoşuna gitmiş olacak ki suratına kocaman bir gülümseme yayıldı ve Meleğe bakıp

"Umarım pembede bu kadar takılı kalmayız oda resmen pespembe cimcime " dediğinde gözlerim kocaman oldu Bora bu halimi fark etmiş olacak ki soru sorar gibi bir bakış attı

"Meleğe hep cimcime derdin de " diye söylediğimde bu söylediğime bu sefer o şaşırdı ve tedirgin bir ses tonu ile

"Bir şey hatırlamadım sadece içimden öyle demek geldi genelde selim'in kızı Ece'ye derdim cimcime belki oradan kaldı bilmiyorum" dediğinde ona anlayışla gülümsedim ve Melek artık iyice huysuzlaşmaya başlamıştı Bora'da

"Neyse şimdi bu cimcimeyi uyutma vakti" dedi ve bana bakarak

"Ben nerede yatıyorum" diye sordu ve ben tedirginlikle ona baka kaldım olmayan sesimi bulmaya çalışarak fısıldadım

"Benimle beraber uyuduğun oda sağdaki ama ben belki rahat edemezsin diye soldaki odayı hazırladım" dediğimde artık suratına bakamıyordum ne tepki vereceğini bilmiyordum çünkü sonuçta ben nasıl ilk gecemi hatırlamıyorsam oda ondan sonra geçirdiğimiz geceleri hatırlamıyordu ben utançla kıpkırmızı olurken boranın yüzüme değen elleri ile başım iznim dışında Bora'ya çevrildi Bora bana şefkatle bakarak

"Bir süre ayrı yatsak ikimiz içinde iyi sanırım ikimizin de biraz zamana ihtiyacı var" dediğinde ona olumlu anlamda kafamı salladım haklıydı aynı yatakta yatmamız garip olurdu bu konuda ikimizinde zaman ihtiyacı vardı ve Bora'da soldaki kapıya elini atıp kapıyı açtı Melek'le beraber yatağa uzanıp Meleği o çıplak göğsüne yatırdığında Melek huzuru bulmuşcasına sesini kesti ve gözlerini kapadı kapıda dikilmiş öylece onlara bakarken Bora ile göz göze geldik hala aynıydı bakışları günler önce nasıl bakıyorsa öyle bakıyordu o gözler ve kalbi tamda tahmin ettiğim gibi kocamandı ne yapması gerektiği tahminimce CD de belirtilmişti ah Bora sen nasıl güzel bir adamsın o zaman bile düşünmüşsün kızının neyi isteyeceğini ve her ne kadar zamanında bu hallerine uyuz olsam da kalbin hep şefkatle doluymuş bunu bir kez daha anladım

Baba kızın bu muhteşem sahnesini bıraksalar hiç umursamadan saatlerce izleyebilirdim ama ben kapıda durduğum süre içerisinde bora gözlerini bir an bile benden ayırmamıştı ve sanırım Melek gibi onunda uykuya ihtiyacı vardı bunu düşünerek

"Ben aşağıdayım biraz hasret gidersin seninle sonra gelir alırım olur mu ?" diye sordum oda olumlu anlamda kafasını salladı ve bir elini Meleğin sırtına yerleştirip o muhteşem gözlerini yavaşça kapadı ve bende artık kapıyı kapatmam gerektiğin anladım ve kapıyı kapatıp derin bir nefes bıraktım ciğerlerimi tüketen evet korktuğumuz kadar kötü bir değişim olmamış ve sanırım zor bir başlangıçta yapmadık gerisi de zamanla halen aynı bakıyordu o gözler ve aklının unuttuklarını kalbinin hatırlatacağını ümit ederek merdivenlere yöneldim salona gitmek için ve başlıyoruz diye geçirdim içimden

.....

Yaklaşık 3 saat sonra salonda oturmaktan vazgeçip merdivenlere yöneldim ve Bora'nın yattığı odaya yönelip kapısını açtım karşılaştığım tablo kapıyı kapattığım da ki tablo ile aynıydı bu durum beni gülümsetirken gerçekten saatlerce onları bu şekilde izleyebileceğimi fark ettim sonra bu şapşal halimden kurtularak sessizce yatağa yaklaşım Bora'nın göğsünde huzurlu bir şekilde uyuyan meleği yavaşça Bora'nın

zerinden aldım ve Bora'nın üzerindeki pikeyi memesi için onun üzerine yavaşça çektim Allah'ım o kadar karşı koyulmazdı ki ama kaları çatıktı hiç böyle uyumazdı çocukça masum bir uyuması vardı hep neyse diye içimden geçirerek Melek kuağımda çıktım odadan...

Meleği yatağına yatırdıktan sonra saat 21:30 olmuştu ve hiç uykum yoktu tekrar salona geçip televizyonu açtım ekranda bir yabancı filim vardı ve gayette sürükleyici bir filime benziyordu izlemeye koyuldum .. filimi izlerken yarım saat falan geçmişti ki yanıma oturan Bora ile afalladım Bora hiç zme bakmadan

"Aksiyon filmlerini sevebileceğini tahmin etmezdim "dediğinde gülümseyerek

"Hayatımız aksiyon bizim" dedim Bora tebessüm ederek baını bana doğru çevirdi ve

"Anlat " dedi akınca Bora'ya bakıp

"Ne " dedim Bora derin bir nefes alarak

"Seni, beni, Meleği " dedi ve duraksadıktan sonra

"Bizi anlat hiç bir şeyi atlamadan en baından " dedi ve elini yanağına koyarak

"Tokadı yedim ve gittin eve gittim içtim uyudum bende film bu kadar devamı sende onun için tek bir sahneyi bile atlama " dedi bakılarında merak sesinde netlik vardı ve ben nereden balayacağımı bilmiyordum derin bir nefes alarak başladım konuşmaya

"O tokattan sonra sanırım beni sevdiğini fark ettin " dedim ite buna baya bir aırmıtı bakışları resmen yok artık diyordu ki tekrar konuşmaya başladım sinsice gülümseyerek

"Ve o tokatdan sonrada tokat attım sana hemde ondan daha iddetliydi " sadece 2 saniye sonra Bora'dan akınlıkla iki kelime kseldi ...

"Yok Artık...."

"İyi Geceler"

Onca yaşanan bir çırpıda nasıl anlatılır ki hem de hiç bir sahne atlanmadan lanet olsun hep güzel şeyler yok ki Emir Defne hastane hepsini nasıl anlatacaktım ki beklenti ile gözlerime bakan Bora'ya gülümseyerek derin bir nefes aldım ve

"Şimdi " diyerek söze başladım ki Bora'nın üzerinde bir şey olmadığını lanet olasıca o kasların çok dikkat dağıtıcı çekicilikte olduğunu fark edip duraksayıp yutkundüğüm da Bora bu halimi fark etti ve gülümseyerek koltukta iyice yayıldı koltuğun üzerindeki yastığı aldı ve göğsünü kapatacak şekilde sarıldı bu sayede kasları görüş alanımdan biraz olsun çıktı ve gözlerim gözlerini bulduğunda pis pis sırtıyordu kahretsin rezilliğe bak yanaklarımın kızarmasını engellemek için gözlerimi salonda bir dolaştırdıktan sonra boğazımı temizledim ve konuşmaya başladım

"Evet toplantı salonundan sonra bir de ertesi gün tokat yedin benden " dedim Bora'nın pis pis sırtan suratı bir anda şok olmuş kocaman gözlerle kaplandı hafif gülümseyerek

"Asansörde " dedim ve Bora o ilahi güzellikteki kahkahalarından birini patlattı ve kendini toparladıktan sonra

"Asansörde demi öpmeye kalktım yoksa " diye sordu ve başka bir şey daha söyleyecekken hızla

"Öptün" dedim gözlerimi kısarak Bora, daha çok kahkaha atarak

"Ve kaçınılmaz son tokadı yedim yani" dediğinde bende kahkaha atarak evet anlamında kafamı salladım Bora,

"Sonra" diyerek devam etmemi istediğinde konuşmaya devam ettim

"Bir kaç gün sessiz sedasız geçti sonra bir sonraki hafta için Melike hanım beni senin aracılığına hafta sonu kahvaltıya çağırdı ve sen gelmem için baya ısrar ettin "dediğimde Bora

"Neden " diye sordu

"Melike hanım beni Emir ile tanıştıracaktı ve senden beni davet etmeni istedi sende ısrar ettin " dediğimde Bora'nın suratı asılsa da

"Eee o kadar tokadı basarsan olacağı oydu " dediğinde

"Hiçte öyle olmadı" dedim sinirle Bora anlamaz gözlerle bakarken

"Deli gibi kıskandın telefonuma mesaj attın' kes şunu' diye sonra lavaboya çıktığıma peşimden gelip lavaboda uyardın bunların hiç biri yetmedi evden ayrılıp evime

gittiğimde geldin ve orada da dudaklarıma yapıştın ısrarla 'başkasının olamazsın' dedin hatta giderken de 'buna izin vermeyeceğim' dedin" dediğimde Bora artık dikkatle beni dinliyordu ve bende ciddi bir anlatımla devam ettim

"Sonrasında Antalya konferansı oldu " dediğimde Bora

"Hadi canım gittik mi ?" diye sordu

"Evet gittik" dedim Bora derin bir iç çekti ve ben devam ettim konuşmaya

"Ben orada sana bir şans verdim o kadar güzel diki rüya gibi " dediğimde Bora'nın da gözleri ışıldayarak baktı

"Ne yaptım" dedi ben gözlerine odaklanarak

"Sarhoştum ben yine otele girişte bir kadın sana oda anahtarını vermişti ve ben görmüştüm sonrasında bana bu kadar yakınlaşıırken başka kadınlarla da ilgilendiğini görmek gerçekten canımı sıkıyordu sen odanı değiştirmiş yan odamı ayarlamıştın ve ben o akşam asistan arkadaşlarla dışarı çıktım "dedim ve yüzümün kızardığını hissettim bir an ve başımı eğdim Bora'nın elini çenemde hissetmemle başımın iradem dışında kalkması bir oldu ve Bora ile yine göz göze geldiğimde

"Her ne yaptıysan güzel bir şeydir ki bu kadar mutlu olmuşuz sonrasında utanmadan devam et" dediğinde kızaran yanaklarıma rağmen gülümsedim ve devam ettim

"Seninle odamın kapısında karşılaştık ve sen benim sarhoş olduğumu anlayınca içeriye girmemi sağladın tabi orada bir tartışmada yaptık ve sonrasında sen beni omuzuna attın ve ilk iş soğuk duş oldu" dediğimde Bora

"Hiç şaşırmadım kesin sinir olacağım bir şey söylemişsindir " dediğinde sırtarak

"Sanırım pislik demiş olabilirim " dedim hızla ve gözleri kocaman oldu

"Bak işte " dedi ve devam etmem için eli ile işaret verdiğinde konuşmaya devam ettim

"İşte o zaman söyledin beni hayatına istediğini hatta mümkün olabilecek her yerde istediğini ve kimsenin olmasına izin vermeyeceğini " dediğimde gözlerini yüzümden hiç ayırmadan sessiz bir şekilde dinliyordu ve bende hiç hız kesmeden anlattım

"Tabi Emir oraya da geldi "dediğimde kaşlarını çattı ve

"Bu dediklerini yapan biri olarak kesin ağzını burnunu kırmışımıdır" dediğinde kahkaha attım ve

"Sınırından geçtin ama tek bir hamle daha yapsaydı yapacaktın" dediğimde halen kaşları çatıktı

"Gerçi daha sonrasında fena benzettin" dediğimde bu sefer aklıma gelen olayla titredim bunu fark eden Bora yerinde biraz dikleşti ve ben seri anlatımına duraksayarak ve tereddütle devam ettim

"Seninle beraber olduğumuz öğrendiğinde " dedim ve duraksadıktan sonra Bora'nın kaşları daha da çatıldı ve

"Ne yaptı" dedi net bir sesle ben titrek bir sesle

"Be - beni ka- kaçırdı" dedim ve Bora'nın o gri gözleri yerinden çıkacakmış gibi baktı bana lanet olsun bu kısmı çok zordu işte

"O kadar çok tokat attı öyle kötü davrandı ki sen gelmeseydin belkide ölürdüm" dediğimde Bora'nın çenesinin kasıldığını gördüm kucağındaki yastığı şu anda Emir olarak gördüğüne yemin edebilirim çünkü boğabilecekmiş gibi sıkıyordu benimde gözlerim yanmaya başlamıştı ama bariyerlerimin işe yaramasını temenni ederek geri göndermeye çalıştım .

"Sonra benim psikolojim fena bozuldu ve konuşamadım yani konuşmuyordum bir süre seninle kaldım önceki evinde bir 15 gün kadar " dediğimde gözleri yumuşasa da düşünceliydi susmadan devam ettim

"İlk beraber gecemizde o evde oldu zaten yıllar sonra " dediğimde yine fena utandığım için gözlerimi kaçırdım Bora sıkıntılı bir sesle

"2 birlikteyiz ve bir çocuğumuz var bu konulardan utanıyor olamazsın dimi" diye sorunca sinirlendim

"Bunları hiç hatırlamamanı hesaba katarsak normal" dediğimde Bora tebessüm ederek başını tamam anlamında salladığında devam ettim

"Sorunlar bunlarla bitmedi tabi "dediğimde soru soran gözlerle bana baktı

"Defne " dedim tepkisini ölçmek için ve söylediğime lanet ettim o gri gözleri karardı bir anda çenesi kasıldı öyle bir sıktı ki dişlerini bir an çenesi kırılacak sandım

"Ne yaptı" dedi pardon dedi mi dedim tısladı resmen

"Çok şey yaptı hatta onu öldürebilirdim resmen " dediğimde gözleri daha da çok karardı ve devam ettim konuşmama

"Bir iş için aynı proje de yer aldık yani oyununun ne olduğunu anlamak için kabul ettik sonra sen beni Kapadokya'ya götürdün balonda evlenme teklifi ettin " dediğimde işte şimdi gerçekten gözleri fal taşı gibi olmuştu inanmadı mı yani diye geçti içimden ve Bora

"Ne yani bildiğin balonda evlenme teklifi mi ettim sana " dedi şaşkın sesini koruyamadan

"Evet hemde çok güzel cümlelerle " dediğimde Bora sıcacık bakışları ile

"Unutmamış olmam garip ve bunu uygulamam da " dediğinde bu sefer şaşırma sırası bendeydi

"Neyi unutmamış olman garip" dediğimde Bora gülümseyerek

"İlk gece yani üniversite deyken hayalindeki evlilik teklifinin balonda yapılması olduğunu söylemiştin hatta sarhoş ağzıyla aynen şöyle demiştin

'Beni seven adam azıcık romantik olsun bir yolunu bulsun beni kapadokya ya götürsün ve balonda bana evlenme teklif etsin' demiştin ve ben bunu söylediğinde senin aslında ne kadar saf temiz bir kalbin olduğunu ve tertemiz bir beden olduğunu anlamıştım millet boğazda tek taş ister sen peri bacalarını üstünde olsun demiştin öyle tek taş falan istemiyorum bildiğin şöyle zarif bir şey olsun maddi olarak değerli olmasa da olur demiştin bunu aklıma gelmiş olması ve bu teklifi o şekilde etmiş olmam şaşırtıcı" dediğinde dolan gözlerimle Bora'ya bakıyordum Bora

"Nee" diye sordu

"Bunu bana söylememiştin iş için gitmiştik " dediğimde Bora

"Neden söylemediğimi hatırlamıyorum" dedi ve benim içime bir sızı girdi lanet olsun yaptığı hiç bir şeyin anlamını hissetmiyor neyi niye yaptığını bilmiyor hatırlamıyordu neyse diyerek içimdeki acı sesle devam ettim konuşmaya

"Geri geldik ve Hande Merve her kez çok şaşırdı" dediğimde Bora

"Hande ?" dedi ve ben

"Tabi ya sen bizi düşman hatırlıyorsun başlarda baya tartışsak da sonrasında bana hep destek oldu yanımda durdu Defne'ye karşı hep uyardı " dediğimde

"Hande ve sen dost mu oldunuz" dediğinde sesinde hayretlik tınısı vardı ve ben

"Dost demeyelim de iyi arkadaş çıkar ilişkisi olmayanından" diye düzelttim Bora

kafasını salladığında devam ettim

"Defne parmağında yüzüğü görünce çok şaşırmak yerine tehdit etmeyi tercih etti tabi ki umursamadım sonrasında ciddi bir mide bulantım oluştu zaten öncesinde baş dönmesi ve bayılma da olmuştu bende şüphelendim test aldım pozitif çıkınca çok korktum endişelendim " dediğimde Bora

"Neden?" diye sordu ve ben yine kızardım Bora

"Hadi ama " diye diretince

"Bak evli değildik ve gerçekten planlı bir şey değildi senin isteyip istemediğin konusunda fikir sahibi değildim ve bu durum için benim önlemimi almış olmam gerektiğini düşünebileceğini sandım belki istemeyebilirsin falan diye "dediğimde Bora'nın gözlerinden kızgınlık geçti

"O kadar pislik bir adam mıyım ben nasıl böyle bir şey düşünürsün" dediğinde ne diyeceğimi bilmiyordum ve konuşmaya devam ettim

"Zaten Merve ve Hande gözümü açtı o gece hazırlandım sana sürpriz yapmak için evine geldim ve karşılaştığım manzara ile yıkıldım resmen" dediğimde Bora'nın kızgın gözlerinin yerini bu sefer merak aldı

"Defne senin evindeydi kapıyı o açtı üzerinde senin tişörtün ve saç başı darma dağındı" dediğimde Bora panikle açılmış gözleri ve titrek bir sesle

"Se seni al- aldattım mı?" diye sordu ben hemen lafa girerek

"Hayır hayır tamamen Defne'nin oyunuydu ama bu oyun az daha çok büyük bir hata yapmamı sağlıyordu " dedim ve derin bir nefes alarak devam ettim

"Nasıl bir hata" dedi ve ben nasıl söyleyeceğimi bilemeden bir anda hızla

"Meleği aldırmaya kalktım " dedim gözlerim kapalı bir şekilde bir süre bekledim ve gözlerimi açtığımda Bora'nın şimşek çakan gözleri ile karşılaştım Bora sinirli çıkan ses tonu ile

"Nasıl kürtaj mı oldun" dedi ve ben panikle

"Hayır son anda narkozun etkisi yayılırken vazgeçmişim ve sen gelip beni oradan çıkarmışsın " dediğimde

"Bunu nasıl düşündün hadi tamam anlıyorum pisliğin tekiyim o dakika güvenmemiş inanmışsın önceki yaşananlardan dolayı hak verebiliyorum ama içinde sana ait olan bir

varlığa kıymayı nasıl aklından geçirebilirsin ki" dediğinde elimle onu susturarak hızlı bir şekilde kurdum cümlelerimi

"Bak bunun bedelini çok fena bir şekilde ödettin bana tamam mı hemde en ağırından tam 1.5 2 ay aynı evde yabancı gibiydik hiç suratıma bakmadın her defasında canımı yakacak şeyler söyledin zaten hastaneden geldiğimiz ertesi günü evlendik gelinlik bile giymedim tam 2 ay evden dışarıya sadece 1 defa kontrol için çıktım ve 9 ay sonrasında doğumdan sonra ayrılacaktık ve sen Meleği benden alıp hayatından çıkaracaktın ve bana da göstermeyecektin cehennem gibi günlerdi " dediğimde gözümde bir damla yaş süzüldü Bora'nın bakışları yumuşadı ve o an elini yüzümde hissettim parmağı ile gözyaşımı sildikten sonra

"Doğuma kadar söylediklerini yapmışımdır ama doğumdan sonrakini yapamazdım sanırım " dediğinde gülümsedim ve devam ettim

"Doğuma kadar sürmedi bu cehennem şirketin kuruluş yıl dönümünde Defne ile karşılaştım ve sinirlerimi zıplattı oradan kaçır gibi eve geldim bir çeşit sinir krizi gibi bir şey geçirdim her şeyi yıktım kırdım sana da patladım pişman olduğumu söyledim ve sonrasında da bayılmışım hastaneye götürdün geri geldik falan 2 gün geçti affettin beni" dediğimde yüzünde bir gülümseme oluştu ve

"Nasıl" dedi bende daha çok gülümseyerek

"Gül reçeli sayesinde " dedim Bora şaşırarak

"Anlamadım" dediğinde daha da çok kahkaha atarak

"Aş erdim ve canım gül reçeli çekti yoktu sendende çekindim vişne reçeli vardı onu yiyeyim dedim onuda beceriksizlikle kırdım sende beni odaya gönderip elinde gül reçeli ile geldin sonrasında da yatakta yanıma yatıp kızkınlığını dile getirdin ve barıştık" dediğimde Bora pis pis sırıtarak

"Yatakta sadece kızkınlığımı mı diye getirdim" dediğinde utancımın yerin dibine girdim kahrolası hatırlamıyor ama tahmin ediyordu yani eskiden sevmediğim huyu böyle konularda pat diye konuşmasıydı ve utancım ondan değil öküç şu anda hiç bir şeyi hatırlamıyordu ve ben anlattıkça yaptıklarına inanamıyordu sanki kızarmam çok hoşuna gidiyormuş gibi sürekli utanacağım şeyleri de söylemeyi ihmal etmiyor.

"Sonrasında sen yapmadığımız düğünü yapmayı istedin ve düğün günü Defne yüzünden az daha Merve ölüyordu " dediğimde yerinden doğruldu ve şaşkınlıkla bana baktı açıklık getirmek için

"Düğün günü eve geldi ve beni vurmaya kalktı Merve önüme atladı ve vuruldu omurgasında hasar oldu Çağlar onu yurt dışına götürdü baya bir süre kaldılar ve düzeldi zaten onun geldiği günde ben erken doğum yaptım " dediğimde kafası allak bullak oldu gülümsedim ve elimi elinin üzerine koyarak

"2 sene için oldukça çok olay var değil mi ?" dediğimde sıkıntı bir ses ile

"Çok " dedi ve gözlerimi gözlerime kitleyerek

"Normalde gerçekten pisliğin biriyim ama bunca şeye karşılık o zamanlar sana aşık olmam normal " dediğinde bir kırgınlık belirdi içimde ve tereddütle sordum

"Hatırlamasan bile hiç bir şey hissetmiyor musun " diye Bora biraz duraksadıktan sonra

"Bilmiyorum "dedi ve devam etti

"Gerçekten şokta gibi rüyada gibi bir şey işte yani sadece iddia için birlikte olduğum şaşılacak bir tesadüfle asistanım olman ve benim bir pislikmiş gibi davranıp sana tekrar asılmam dışında hatırladığım bir şey yok " dedi ve tekrar bir sıkıntılı nefes alarak

"Üzgünüm " dedi ve devam etti

"Gerçekten zaman lazım bize yani bu anlatıklarının hiç birini unutmamayı isterdim ne yazık ki böyle bir şey oldu ama hatırlamak için ne gerekiyorsa yapacağım inan " dedi ve

"Geç oldu yatalım daha yarın iş yerinde neler ile karşılaşacağım bakalım yoğun bir gün olacak" diyerek kalktı benimde kalkmam için elini uzattı beraber merdivenlerden çıktık ve yan yana iki olan odaların kapılarının önünde durduk ben sağ kapıdan o sol kapıdan girerken seslerimiz yükseldi onca konuşmanın ardından

"İyi geceler"diye yinede iyi geceler her şeyim dedim içimden buradasın ya aynı evin içindeyiz ya nefes alıyorsun ve o muhteşem gözler ile bakıyorsun ya yine bana hatırlama onca olanı hiç hatırlamasan da biz yeniden yaşarız o anıları fakat güzel olanları senin kalbin yine hisseder bizi yine aşkla bakar o gözlerin bana illa ki bir yolunu bulacağız yeniden eskisi gibi birbirimize sarılarak bu odada bu yatakta yatacağız dedim ve derin bir nefes alarak girdim yatağa yeni bir güne başlamak yeni umutlara uyanmak için yumdum bu gece gözlerimi

"Ayrı Kalsak"

Geçmiş konuşarak geçen uzun gecenin ardından bol güneşli bir sabaha uyanmak güzeldi. Hele birde Bora ile aynı çatının altında uyanıyorsak. Bir kaç haftadır aynı masada kahvaltı yapamıyorduk bunun için hemen yataktan kalktım ve hızla banyoya gidip elimi yüzümü yıkadım. Giyinme odasına geçip üstüme günlük rahat bir şeyler giydim ve odadan aynı hızla çıktım ki hayyy çıkmaz olaydım.... Bora, belinde havlusu, ıslak saçları, off ıslak vücudu lanet olsun hiç bir erkeğe böyle bir vücut bahşedilmemeli, bahşedildi ise de böyle göz önüne de serilmemeli yani günlerdir hasret kaldığım ten şu anda karşımda ve en seksi şovunu yapıyordu. Bense gözlerimi o vücuttan çekemiyordum ta ki Bora'nın

"Günaydın" diye gülmemek için kıvranan sesi kulaklarıma ulaşana kadar. Gözlerimi panikle vücudundan çekip gözlerine sabitledim ve

"Şey günaydın " dedim şu anda suratımın kıpkırmızı olduğuna her türlü bahse girerdim ki bunu, Bora'nın pis sırtmasının daha bir yayıldığı suratından anlayabiliyordum. Lanet olsun bu adam bu kadar seksi olmasa şu dönem sanki daha sancısız geçecek gibi ama seksi olduğunun farkında ve bunu sonuna kadar kullanıyor pislik... diye içimden haykırmama

"Ben bir Meleğe bakayım uyanmıştır " diyerek son verdim. Hızla Meleğin odasına daldım zaten biraz daha orada dursaydım o dudaklara yapışmaktan kendimi alamayacaktım. Kadere bak adam kocam ama dokunmaya bakmaya da çekiniyorum. Meleğime baktığımda çoktan uyanmış ve yatağında kendi kendine mırıldanıyordu beni görünce o kocaman Melek gülümsemesini hatta kahkahasını kattı sesine....

Meleğin altını temizleyip, üstünü değiştirdikten sonra hemen karnını doyurdum ve yatağına yerleştirdim. Sanırım o burada biraz daha oyalanabilir sabahın keyfini çıkarabilirdi. Odanın kapısını açık bırakıp hızla mutfığa yöneldim çay, kahvaltılıklar, omlet derken hızla masayı hazırlamıştım ve işim bittiğine göre Meleği almaya gidebileceğimi düşündüm. Merdivenlere yöneldiğimde gördüğüm görüntü ile dona kaldım kahretsin bu kadarda güzel olamazsınız dimi ...

Bora, kucağında Melek ile onun dilinde onunla konuşmaya çalışarak merdivenlerden iniyordu. Siyah takımlarından birini giymiş tabir yerindeyse jilet gibi olmuş, aynı zamanda Meleğe olan bakışlarının sıcaklığında baka kaldım onlara. Bora merdivenlerden indikten sonra Meleği göstererek

"Kapısı açıktı ve çok tatlı gülüyordu dayanamadım "dediğinde suçlu bir çocuk gibi bakıyordu

"Bende almaya geliyordum zaten " dediğimde Bora Meleğe bakarak

"Hadi bakalım cimcime anneye " dedi ve Meleği kollarıma bıraktığında başına bir öpücük bıraktı sonra gözleri beni buldu

"Ben çıkıyorum akşam erken gelmeye çalışırım bakalım bu gün neler bekliyor beni " dediğinde hızla

"Kahvaltı yapmayacak mısın ?" diye sordum. Bora sıkıntılı bir nefes vererek

"Ben kahvaltı yapmam ki" diye söylendi ben net bir sesle

"Yapmazdın" dedim ve

"Artık yapıyorsun ve ilaçların var onları da içmen lazım" diyede ekledim. Bora,

"Çıkmam lazım ofiste bir şeyler atıştırır ilaçlarımı içerim hadi akşama görüşürüz" diyerek kapıya yöneldi ve hızla evden çıktı kapanan kapının ardından baka kaldım öylece haftalar sonra ilk defa kahvaltı yapacaktık ve geç kalıyorum diyerek çıktı. Bora, hiç bir zaman beni kahvaltıda yalnız bırakmadı ki lanet olsun o duygusuz adam haline tekrar geldiği geldi aklıma ve bin kez daha lanet okudum şu duruma...

.....

Saat öğlen 2 'yi gösterirken kapı çaldı ve açmak için hızla kalktım yerimden meleği çoktan uyumuştı ve geleni az çok tahmin ediyordum büyük bir sırtımayla kapıyı açtığımda hande ve Merve'nin bana bakan gözleri ile karşılaştım lanet olsun Merve'nin soruları yetmezmiş gibi şimdi birde Hande kahretsin...

"Hoş geldiniz" diye karşıladıktan sonra ikisi de

"Hoş bulduk " dedi ve hemen içeri daldılar Merve

"Nerede teyzesinin prensesi " diye sorarken ben gülümseyerek

"Geç kaldın uyudu " dedim Merve somurtarak

"Neyse uyanınca severim bende"diyerek salona yönlendi

Üçümüzde salona geçtiğimizde Hande ve Merve'ye çay ikram ettim ve kaderime razı olup cehennem sorularına başlamalarını bekledim soru sormaya ilk Hande başladı

"Nasıldı?" diye sordu ve ben anlamayarak

"Ne nasıldı Hande " diye sorarak karşılık verdim Hande

"Bora" dedi

"Yani dün geldi nasıl konuştu tamam iki yıl öncesinde ama tepkileri nasıldı sert miydi yoksa anlayışlı mı" diye sorduğunda bir süre cevap vermeden bekledikten sonra

"Garipti " dedim ve devam ettim

"Hemde fazlasıyla garipti " Merve

"Ne yönden "diye sordu ve ben konuşmaya devam ettim

"Sakin yani beni hatırlıyor tamam sadece bir kısma kadar evlendiğimizi ve Meleği hatırlamıyor diğer yaşananları da nasıl davranacağını, ne söyleyeceğini kestiremiyor ve elinden geldiği kadar anlamaya çalışıyor yada bilmiyorum iyi davranmaya çalışıyor gibi işte" dediğimde Merve

"Gece beraber uyudunuz dimi?" diye sorduğunda yüzüm kıpkırmızı oldu hemen

"Hayır onun için hazırladığım odada yatmayı tercih etti" dediğimde bu sefer Hande

"Neden " diye sordu

"Zamana ihtiyacımız var Hande öyle hemen olmuyor adamın aklında asistanı olarak kaldım bir anda da uyudu uyandı karşısına karısı olarak çıktım kabullenmesi, anlaması,hissetmesi zaman alacak işte " dediğimde ikisi de anladıklarını gösteren bir şekilde kafalarını salladılar 2 3 saat benimle kaldıktan sonra ikisi de bana sarılarak çıkıp gittiler ..

Kendimi toparlayıp Meleğin de daha uyanmamasını fırsat bilerek mutfığa girdim tamam kahvaltıyı yapmamış olabiliriz ama akşam yemeğinde beraberiz nasıl olsa diye düşündüm ve bildiğim en güzel yemekleri yapmaya koyuldum

Sonunda mutfaktaki son kontrollerimi de yapıp kendimi banyoya attım. Güzelce ve hızlı bir şekilde duşumu aldım saçlarımı kurutup üzerime rahat bir şeyler giydim çünkü doğum sonrası kilolarım helen duruyordu ve öyle sık kıyafetler içerisinde kendimi pek rahat hissetmiyordum. Aslında Bora'nın yanlış anlamaması için dikkat etmem gerekiyordu son olarak saçlarımı da tepeden toplayıp salona geçtim...

Saat 19:30'a yaklaşırken Meleğin karnını doyurmuş uyutmuş bir şekilde salonda sabırsızlıkla Bora'nın gelmesini bekliyordum. Beklerken televizyon izlemeyi tercih

ettim. Çoğu kanalda haberler vardı bir süre ülkede neler oluyor onu takip ettim gerçi tv'lere de artık güven olmuyordu ama neyse dedim sonra kanallardan birinde yabancı bir film takıldı gözüme izlemeye koyuldum bir süre sonra gözüm saate gitti ve saatin 21:45 olduğunu fark etmemle paniklemem bir oldu bu saate kadar gelmemesi normal mi ? diye düşünürken telefonuma bakındım her hangi bir mesaj yada duymadığım bir arama yoktu iyice telaşlanmıştım ve Bora'nın numarasını tuşladım bir süre bekledikten sonra

"Aradığınız kişiye şu anda ulaşamıyor " sesi ile dona kaldım telefonu kapalıydı içimdeki korku iyice arttığından Selim'i aradım ikinci çalışında hemen

"Efendim "diyerek açtı telefonu çekinerek de olsa

"Selim merhaba " dedim

"Merhaba Azra sanırım Bora'yı merak ettin" dediğinde hemen

"Evet telefonu kapalı bu saat oldu gelmedi" dedim Selim sıkıntılı bir nefes vererek

"Ben çıkarken odasındaydı işleri toparlamaya ve sanırım anlamaya çalışıyor kötü bir gündü halen devam ediyordur " dediğinde üzgün bir ses tonunda

"Anladım teşekkür ederim" dedim ve telefonu kapattım

İş yerinde ve telefonu kapalı tabi ki onun gibi bir iş kolik adam işlerin şu zaman ki durumuna kadar olan gidişatını anlamak için var gücü ile çalışacaktır ama insan bir haber vermez mi yani geç kalacağım falan diye. Zaman son sürat ilerlerken koltuğa uzandım saat artık 23:30 olmuştu bu saatten sonra gelse de yemek yemiş olurdu sanırım diye düşünerek iyice yayıldım koltuğa bu akşamki hazırlığım da boşa gitmişti ve sanırım yarın sabahta kahvaltı yapmazdı

.....

Zaman nasıl geçti hiç bir fikrim yok koltukta içim geçmiş ve gözlerimi açmama Bora'nın

"Heyyy " diyerek omzumdan hafif sarsması oldu gözlerim Bora'nın gözleri ile buluşunca Bora

"Beni mi bekledin yatsaydın keşke" dedi ne diyeyim şimdi bekledim çünkü her akşam yemeğini beraber yedik mi ? bekledim çünkü sensiz yemek yiyemem ben mi? bekledim çünkü seni merak ettim mi? diye geçirdim içimden ve derin bir nefes vererek doğruldum yerimde boynum sırtım her yanımla tutulduğu için elimi enseme götürüp esnettim ve tekrar Bora'ya bakarak

"Telefonun kapalıydı merak ettim" dedim Bora mahcup bir ses tonu ile

"Şey şarjım bitmiş işe dalmışım fark etmedim boktan bir gündü" dedi ve koltuğun benim kalktığım tarafına kendini yığılır bir şekilde bıraktı. Berbat bir gün geçirdiği her halinden belliydi ve durumun üzerinde durmayarak

"Zor anlayabiliyorum" dedim Bora

"Zordan da öte Azra beraber ihalesine hazırlandığımız, sunumu için kafa patlattığımız bütün işler alınmış, hatta bitmek üzere bilgisayarı ilk defa gören masum köylü gibiydim bu gün düşün " dedi ve devam etti daha da sıkıntılı bir ses tonu ile

"Bilgisayarımın şifresini değiştirmişim düşünebiliyor musun bilgi işlemekten gelip kırmak zorunda kaldılar " dediğinde

"Melek Azra " dedim bir anda Bora duraksayarak anlamaz gözlerle baktı daha çok soru sorar tarzdaydı bakışları

"Şifreni Melek Azra olarak değiştirdin" dedim Bora daha da çok sıkılgan bir ses tonunda

"Neyse halloldu çok yorgunum ve yatsam iyi olacak iyi geceler " dedi ve yerinden kalkarak hızla merdivenlere yöneldi buz gibiydi lanet olsun yıkılmış, bıkılmış gibi ve çok yorgun nasıl eski haline gelecekti ki bu durumdayken kısa bir ara ver de denmezdi ya nasıl tekrar biz olacak, ne zaman o merdivenleri el ele çıkacağız ki biz yada çıkabilecek miydik diye geçirdim içimden ve sıkıntılı derin bir nefes de ben vererek kalktım koltuktan ve odama çıktım.....

2 ay sonra

Günler hızla geçiyor ve her geçen gün daha da çıkmaz oluyordu. Bora da hiç bir değişiklik yok zaten değişmesi için bir neden olduğunu da artık düşündüğünü sanmıyorum. Onca yaşananı hatırlamaya çalışıyor mu ? aslında hatırlamak istiyor mu? bundan pekte emin değilim. Bazen sabahları görmüyordum onu saat kaçta kalkıyor kestiremiyorum, akşamları ise fazla geç geliyordu her defasında salonda bekliyordum ve her defasında

"Bak işler fazlaca yoğun toparlamak zaman alıyor bekleyip de kendini yorma bir süre daha böyle geç gelmeye devam edeceğim sen böyle bekleyince inan üzülüyorum " diyordu gerçi artık geç kalacağı zaman aslında hemen hemen her gün

"Beni bekleme yemeğini ye ve koltukta uyuma lütfen " diye mesaj atıyordu... ve artık dediğini yapıyordum o gelmeden yemeğimi yiyor, biraz takılıp, kitap okuyup, Melek'le

vakit geçirdikten sonra yatıyorum. Bir pazar günleri evde oluyor onda da zamanının çoğunu Melek ile geçiriyor. Artık konuşmalarımızda iyi geceler, merhaba ,iyiyim, teşekkür ederimden ibaretti. Lanet olsun o kötü günlerde bile daha fazla konuşa biliyorduk. Şimdi ise neredeyse benimle karşılaşmamak için erken çıkıp geç geldiğini düşünüyordum.

Tam 2 aydır Merve Bora'nın asistanlığına geri dönmüştü ve onun sayesinde iş yerinde neler yaptığını öğrenebiliyordum. İşe geldiğini, öğlen saatlerinde dışarıda yediğini ve işten çıktığını haber veriyordu. Bazen karşılaştığı zorlukları, iş yerinde bile eski Bora gibi olmadığını hatta sert ama eskisine oranla daha anlayışlı olduğunu söylüyordu.. Bazende özellikle perşembe günleri saat 14:00 - 17:00 arasında randevu kabul etmediğini özel bir psikologun geldiğini ve seans yaptıklarını söylüyordu. Bu iyi bir şeydi tabi ama hiç bir işe yaramadığını da görebiliyordum. Her geçen gün uzaklaşıyordu bizden, evden, benden bir değişmeyen Meleğe karşıydı sıcaklığıydı ve Meleğimde olmasa Bora'nın o sıcak gülüşünü görmek nasip olmayacaktı.

Bu günde aynı olmuştu Bora sabah bana hiç görünmeden evden çıkıp gitmişti ve gece kim bilir kaçta gelecekti. Bu akşam da masayı hazırlayacaktım ve tek başıma oturup yiyecektim ama bunu yine her zaman ki gibi umursamadım. Saat Bora'nın normalde gelmesi gereken saati gösterdiğinde masayı hazırladım ve Merve halen mesaj çekmediği için Bora'nın daha çıkmadığını anladım.Bu durum içimdeki ümidi bu akşam da öldürdü . Bu ümitsizlik içerisinde çok değil yarım saat sonra Merve'nin

"Bora çıktı canım" diye attığı mesajın gelme sesi duyuldu telefonumda ve 2 ay boyunca heyecanlanmadığım kadar heyecan bastı içimi hemen yemekleri ısıttım işten bu saatte çıktığına göre ve bir yere uğramazsa kesin aç gelirdi. İş yeri buraya yarım saatlik uzaklıktaydı hemen üzerime çeki düzen vermek için aynada kendime şöyle bir baktım ve en kısa sürede şu fazla kilolardan kurtulmam gerektiğini anladım. Çünkü, gerçekten doğum kilolarım yetmezmiş gibi üzerine birde normalde kilo almıştım.

.....

Merve'nin mesajının üstünden tam tamına 7 saat geçmişti ve saat şu anda 01:30 gösteriyordu endişelenmeli miydim tabi ki evet bir haber vermesi gerekiyordu bir işi dahi olsa dimi yani beklememem için sürekli yapıyordu. Ben bu düşünceler ile boğuşurken kapıyı açmaya çalışan anahtar sesi ile oturduğum koltuktan kalktım ve yavaş adımlarla dış kapıya doğru yöneldim ..

Kapı büyük uğraşlar sonunda açılınca ağır bir içki kokusu yayıldı girişe Tanrım Bora kaç şişe içtin sen hafif çakır keyif ti ama tam sarhoş değildi onun için tutmak için atak yapmadım göz göze geldiğimizde ise

"Yatsaydın niye yine bekledin ki" dedi sesi durgundu ben artık hafif sitemli sesimle

"Eğer haber vermiş olsaydın bu kadar merak edip beklemezdim "dediğimde ise alaycı bir gülümseme belirdi yüzünde ki bu gerçekten çok sinir bozucuydu Bora

"İş yerine gittiğim andan itibaren rapor geliyor sanıyordum ve çıktığımı da bayan maydanoz haber vermiştir diye düşündüm" dediğinde ise gözlerim kocaman olmuş şaşkınlıktan sesimi kaybetmiş bir vaziyette Bora'ya bakıyordum Bora

"Yapma Azra sadece 2 yılımı kaybettim ve kaybettiğim hatıralar aptal olmamı da sağlamadı sabahdan akşama kadar Merve'nin sana attığım her adımı rapor ettiğini anlamamı beklemiyorsun her halde " dediğinde bu sefer utancımın yerin dibine girsem de kurtulsam modundaydım ve Bora benim bu durumuma aldırmış etmeden

"Bak yeterince zor zamanlar geçiriyorum bana yardım etmen gerekirken bu şekilde küçük düşürmen hiç hoşuma gitmedi o kız senin arkadaşın olabilir ama benim asistanım sadece bu ve attığım her adımı sana bildirmesi katlanılır gibi değil " dediğinde dayanamayıp

"Merve seninde arkadaşın Bora hemde kardeşin gibi gördüğün biri" dedim Bora

"Şu anda Merve'ye dair hatırladığım tek şey sen benim asistanımken o babamın asistanıydı ve ayaklı gazete muhabiri gibi her halta burnunu sokan bir elemandı " dediğinde sesi az öncekinden daha yüksekti ve yavaş yavaş korkmaya başlamıştım ama korkumu bir kenara bırakarak

"Şu anda Melek ve ben yaşıyorsak onun sayesinde bize bir şey olmasın diye kendi canından oluyordu neredeyse " dediğimde Bora'nın suratı biraz değişse de yine aynı ses tonunda devam etti konuşmasına

"Bak Merve değil konumuz bu durum gerçekten çok sıkıcı bir uyudum uyandım iddia ile birlikte olduğum yıllar sonra tesadüf olarak asistanım olan kızla kendimi evlenmiş ve bir çocuk sahibi olarak buldum bu arada yaşanan hiç bir şeyi hatırlamıyorum bu ev kısmı, iş yerinde" dedi ve sıkıntılı bir nefes daha vererek daha yüksek çıkardığı ses tonuyla

"Ya lanet olsun daha anlaşmasını yapmadığım projeler neredeyse bitmiş adını dahi duymadığım firmalar ile işlere başlamışız neyi nasıl yapacağımı bilemez bir durumdayım asistanların yönlendirmesine kadar düştüm düşün bu ayrı bir dert "dediğinde içime öyle bir acı saplandı ki iddia ile birlikte olduğu kız mı öylemi görüyor yani beni gözlerim acımaya başlamıştı lanet olsun ağlamamalıyım ağlamamalıyım diye içimden her ne kadar geçirsem de gözlerimden süzülen bir damla yaş Bora'nın

dikkatinin dağılmasına yetti ve

"Lanet olsun" diye söylenerek merdivenlere yöneldi artık ayakta duramayacağını hissettiği için salondaki koltuklardan birine zor bela ulaştı ve oturdum artık hıçkırarak ağlıyordum durdurulamayacak hıçkırıqlarla ...

Salonda ne kadar ağladığımı ne kadar o şekilde oturduğumun farkında değildim taki pencerede yükselen güneşin kızılımsı ışığı her yeri aydınlatmaya başlayana kadar.. yerimden kalktım Meleğin odasına çıkmak için merdivenlere yönelmişim ki merdivenlerden inen bora ile karşılaştım lanet olsun diye içimden söylenerek yüzüne bakmadan geçmeye kalkışsam da başarılı olamamıştım çünkü kolumu kavrayan soğuk bir adet elle durdurulmuştum. Bora

"Bu saate kadar uyumadın mı?" diye sordu yüzüne bakmadan olumsuz anlamda kafamı salladım her ne kadar gitmek istesem de tekrar durdurdu ve

"Yüzüme bak " dedi sesi biraz emir veren tondaydı bunu umursamıyordum sadece ağlamaktan şişmiş olan suratımı görmesini istemiyordum onun için titreyen sesimle

"Meleğe bakmam lazım lütfen" dedim tekrar kolumu çekmek istediğimde Bora kolumu bırakmadan sıkıntılı bir nefes vererek tekrar aynı şey söyledi fakat sesi bu sefer biraz daha sertti

"Ben baktım uyuyordu şimdi kafanı kaldır ve yüzüme bak" dediğinde yine kaldırmamak için direndim o an Bora'nın çeneme değen eline direnemeyen başım Bora'nın yüz hizasına doğru kalktı ve sabaha kadar ağlamaktan şişmiş kızarmış olan gözlerim gözlerine sabitlendiğin de Bora'nın yüzü kaskatı oldu sinirinden çenesi birbirine geçecekti 'ne şimdi de ağladım diye mi kızacaktı ' diye geçirirken içimden nasıl olduğunu anlamadan Bora'nın kolları arasında buldum kendimi Bora sımsıkı sarılarak konuşmasına devam etti

"Lanet olsun yine üzdüm seni " diye hırladı resmen ve sonrasında kolları arasından biraz uzaklaştırarak asıl bitirici konuşmasına başladı

"Üzgünüm ama bu şekilde seni daha fazla kırıyorum sanırım biraz ayrı kalsak iyi olacak " dediğinde sabaha kadar kuruyan göz pınarlarım tekrardan dolmaya başladı ve Bora bunu fark ettiğinde

"Hayır ağlamayı istemiyorum lütfen zaten ağlama seni üzmemeyim diye çok düşündüm hiç bir şey hatırlamadığım için ne yapmam gerektiğini de bilmiyorum bunun içinde seni üzüyorum " dedi ve kollarını benden çekti anında boşluğa düşmüş gibi hissettim kendimi Bora bir adım uzaklaşarak

"Evlenmeden önce yaşadığım ev hala duruyor oraya yerleşeceğim ara ara Meleği görmeye gelirim bir doktor ile görüşüyorum bu gibi durumlar yapılması gerekenlerde fazlaca iyi " dediğinde sert çıkan sesimle

"Bu gibi durumlarda ayrı eve çıkmanın kaybolan bütün anılarını geri getireceğini mi söyledi bu iyi mi gelecek yani" dediğimde Bora

"Bak biraz uzak kalmamın hatırlamam için yardımcı olacağını söyledi bu durumdan gerçekten yoruldum ve hep beraberken değişen bir şey yok belki biraz ayrı kalırsak bir şeyler hatırlarım yada hissederim " dediğinde kırılmıştım hatırlamasa bile hiç bir şey hissetmiyor muydu bana karşı kahretsin diye geçirdim içimden titreyen sesimle

"Tamam " dedim söylediğimle afallayarak gözleri şaşkınca baktı ve o öyle bakarken devam ettim konuşmama

"Tamam senin dediğin gibi olsun kendini nasıl iyi hissedeceksen öyle olsun ama Melek seni özler bunun için ara ara gelmen gerekecek iyice alıştı sana " dediğimde şaşkın halini üstünden atarak olumlu anlamda başını salladı ve ben karşısında tekrardan ağlamamak için hızla arkamı dönüp odama geçtim aynı hızla kendimi banyoya atıp soğuk suyun altına girdim gözyaşlarım hızla aka bilirdi artık hiç durmadan

Yaklaşık 2 saatin ardından odandan çıkmış Meleğin yanına gitmiştim Melek uyanmış ama benim canım kızım ağlamamıştı bile onu kucağıma alıp karnını doyurup üstünü değiştirdim ve kucağıma alarak merdivenlerden aşağıya indiğimde Bora'nın halen salondaki koltukta oturduğunu gördüm merdivenlerin sonuna geldiğimizde Bora'nın bakışları bizi buldu ve ilk bana sonrasında da Meleğe bakıp sıkıntılı bir nefes daha verdi biz ona yaklaştıkça o ayağa kalktı ben soğuk sesimle

"Toparlanmana yardımcı olmamı ister misin" diye sorduğumda Bora daha da çok şaşırarak baktı yüzüme işte o an patladım

"Nee " diye sordum

"Neden şaşırıyorsun bende yoruldum tamam mı ? bunca zaman yaşadıklarımın, ne kadar çok acı yaşadık biliyor musun? kaçırıldım, aldatıldığımı sandım, üzüldüm az daha öldürülüyordum ondan sonrasında senin bu hastalığın çıktı bizi bırakacaksın öleceksin diye gecelerce ağladım. Ameliyat ol diye sana yalvardım şimdi her şey geride kaldı evet hatırlamıyorsun beni nasıl sevdiğini hatırlamıyorsun, bana nasıl dokunduğunu hatırlamıyorsun, beni hissetmiyorsun bile bunu söylemişken kal diyemem sana iyi gelecekse git beni boş ver toparlarım ama Melek onun seni unutmaması için ilgilenmen gerekecek" dedim ve hızla mutfığa yöneldim tam mutfaktan girdim anda

dış kapının sert kapanması ile yerimde sıçradım.

Evet gitti. lanet olsun bizi bırakıp gitti. oda sıkılmıştı demek, gitmek istiyordu ve git demem yetmişti kahretsin hatırlamak istemiyordu, bu sorumluluğu almak istemiyordu, o zamanlarda sevmiyormuş demek ki o toplantı salonunda sevdiğinden yakınlaşmamıştı benimle daha sonrasında olan bir aşktı ve şimdi o günkü gibi hissetmiyordu kucağımdaki Meleğime sımsıkı sarılarak hıçkırıklara boğuldum. evet artık Bora geri gelene kadar yalnızdık her şeyi tek başına hatırlamak istiyordu hatırlayacak mı bilmiyorum gerçi hatırlamak istiyor mu onuda bilmiyorum.....

' Ne Yapıyor muşum? "

Bora'nın gidişinin üstünden yaklaşık 3 saat geçmiş ve ben zorda olsa ağlamaktan bitkin düşen Meleğimi uyutmuş salonun ortasında hıçkırıklarla ağlıyordum. Bu kötü halimi Merve hissetmiş gibi aradı beni ve sesimi duyması ile telefonu kapatıp saniyesinde

"Yoldayız geliyoruz " mesajını atması bir olmuştu.Geliyoruz dediyse muhakkak Hande de yanında olmalı diye geçirdim içimden tabi bu sakinleşmemi sağladı mı tabi ki hayır daha da hıçkırarak ağlamaya başladım...

Tam 1 saat sonra kapının çalmasıyla kapıya yönelip kapıyı açtım. Görüş alanıma en tedirgin bakışları giren Merve'nin hıçkırıklarla boynuna sarıldım ve

"Gitti Merve bizi bırakıp gitti" diye bildim hıçkırıklar arasında Merve eli ile saçlarımı okşayarak

"Şşş güzelim şirkette hiç bir yere gitmedi ama oda çok kötü ne olduğunu bir anlat bakalım" dediğinde hıçkırıklarına zorda olsa biraz durdurmaya çalıştım ve salona geçip oturduk. Hande,

"Şimdi anlat bakalım ne oldu" dedi onunda sesinde endişe vardı.

"Akşam geç geldi alkol almış çakır keyifti senin bana sürekli haber verdiğini fark etmiş ona takıldı biraz kızar gibi oldu sonra gidip yattı. Ben yatmamıştım sinirlerim bozuldu

bu duruma sabaha kadar oturdum sabah beni bu halde görünce

'bu şekilde seni üzüyorum ayrı kalalım' dedi ve bende

'Tamam'dedim bir anda ondan sonrada gitti " dediğimde tekrar hıçkırıklara boğuldum bu arada karşımda bana dik dik bakan Hande sert bir sesle

"Kes ağlamayı" dedi Merve ve ben şaşkın bakışlarımızı Hande'ye diktiğimiz de

"Kalk ayağa " dedi bir hışımla beni kolumdan tutarak ayağa kaldırdı hızla girişteki aynanın önüne getirdi ve yine aynı sert sesi ile

"Bak bir kendine " dedi ben kendime baktım aynada saçım başım dağılmış, saçımın boya zamanı da gelmiş ev hali gibi paspal bakımsız üstelik doğum fazlalıkları olan bir Azra kahretsin bunca uğraşın arasında kendime bakmaya hiç fırsatım olmamış ki diye geçirirken içimden Hande

"Sen aynaya baktığında ne görüyorsun bilmiyorum ama sana baktığımda gördüğüm kişi Azra değil." dedi ve benim gözlerim tekrardan dolmaya başladı başladı. Hande iki elini de omuzlarıma koyarak

"Bak Azra, Bora böyle bir kadına aşık olmadı ki, Bora'nın aşık olduğu Azra bu değil ki bir bakışınla içini titretirmişsin onun bana öyle demişti. O zamanlar adam gözlerini gözlerinden alamazken neden yüzüne bile bakmıyor " dedi ve derin bir nefes alıp tekrar konuşmaya başladı

" Azra seni Bora'nın yanında ilk gördüğümde Azra olabileceğine inanamadım o kız, bu hale nasıl geldi dedim. Şimdi bir bak kendine o halinden eser kalmamış. Bu adam 2 ay öncesine kadar bakışında hazır ola geçtiği kadının şimdi karşısında acizce yalvaran bakışlarla güçsüz durmasına katlanamıyor. Sen böyle değildin ki güçlüydün, bu gücünle etkilemedin mi sen Bora'yı onca şeyden sonra demir gibi durmadın mı bu adamın karşısında,ondan etkilendi aslında Bora o Azra'yı arıyor bulamadığı içinde uzaklaşıyor" dediğinde aynada bir kez daha baktım kendime haklıydı ben hiç bir zaman bu kadar zayıf değildim ki bunlar olacaktı zaten bunları bekliyorduk yani pes etmek için erkendi ve o dakika Bora'ya verdiğim söz geldi aklıma

"Kov-sam bile gitmeyeceksin bırakmayacaksın beni hiç bir zaman pes etmeyeceksin söz ver " demişti ve ben söz vermiştim onun için pes etmek yok

1 ay sonra

Tam bir ay oldu Hande'nin konuşmasının ardından hemen eski spor salonundaki spor hocam Sertan ile görüştüm ve salona gittim.

"Ne olmuş bu fiziğe ne yedin sen bu kadar" diye söylenmesini dinledim. Doğum kilosunu ve bu kilolardan en kısa sürede kurtulmam gerektiği söylediğim anda, en sağlam programlarından birini yazdı ve anında başlattı. Sıkı birde rejim listesi hazırladı. Tam bir aydır kesintisiz her akşam gidiyorum ve tüm fazlalıklarda çoktan gitmişti eski formumu da yakalamıştım. Saçım başım tüm paspallığımı üzerimden atmıştım eski halimden daha bakımlı olduğumu söyleyebilirdim bile...

Bu arada Bora 1 ay içerisinde sadece pazar günleri geldi ve sanırım 4 pazar falan burada oldu hiç birinde de beni görmedi. Bir yardımcım var artık onu da kendisi tuttu ve kapıyı o açtığından beni görmesini gerektiren bir durum olmuyordu. Zaten geldiğinde saat 12:00 olduğundan Melek uyanmış ve onunla 2 saat geçirdikten sonra uyuması gerektiğinden sadece 2 saat kalıp giderken geldiğimi söylersiniz deyip gidiyordu bende ya pencereden yada kıyı köşeden izliyordum Melek ile oynamasını ona gülmesini ...

1 haftadır evde yardımcım hariç birde 35 li yaşlarda bir bakıcımız da bulunuyordu. Çünkü, artık iş hayatıma geri dönüyordum. Bankada bu zaman kadar biriktirdiğim tüm birikimim suyunu çekmeye başlamıştı tabi ki Bora'nın tüm kartlarının ek kartı bende de vardı ama, beni karısı olarak benimsemeyen birinin parasını kullanamazdım herhalde o kartlardan sadece Meleğin ihtiyacı olan şeyleri alıyordum. Üzerime siyah kalın askılı klasik bir elbise giydim bu kıyafeti asistanlık dönemimde oldukça fazla giymiştim sanırım iş görüşmesi için fazlaca uygundu. Saçlarım düzdü ve bu halini gerçekten çok sevmiştim. Dudağıma her zamanki sürdüğüm koyu kırmızı rujumu sürdüm ve takılarım çantam her şeyim tamamdı. Bu gün pazardı ve firma sahibini asistanlık yaptığım dönemden beridir tanıdığım için hem pazar kahvaltısı yaparız, hem muhabbet ederiz, hemde iş konuşuruz diyerek den boğazda bir pazar kahvaltısı ayarlamıştık. Merdivenlerden inerken Serap Meleği odasından çıkarıyordu Meleğimi kucağıma aldım ve onu öpüp şans öpücüğü mü alırken bana birde o mükemmel gülücüğünden hediye etti tam merdivenlerin sonuna gelmiştim ki kapı çaldı 'ah Merve' diye söylenerek kapıya yöneldim kapıyı açmak için koşturan Lale'ye

"Ben bakarım canım " dedim elim kapının koluna gittiğinde Melek garip garip sesler çıkardı ve benim dikkatimi çektiği için kafamı kucağımdaki Meleğe çevirdim

"Ne oldu annecim kim gelmiş Teyz...." tam lafımı bitirmemiştim ki kapıda ki kişiye yöneldi bakışlarım kahretsin Bora tüm seksiliği ile karşımda duruyor Melek ve bana bakıyordu daha çok da bana gözleri gözlerimde ve onun gözlerinde şaşkınlık ifadesi kahretsin tam bir ay sonra birden görmek bana da pek iyi gelmedi yani görüyordum onu ama böyle karşımda gözlerimin içine bakar halde olması neyse diyerek Meleğe baktım ve

"Teyze değil Meleğim baba gelmiş " dediğimde melek şen kakhahalar atmaya başladı.
Ben Melek'ten çektiğim gözlerimi ve yüz ifademi ciddileştirerek

"Hoş geldin" dedim ve hemen kapının önünden çekilerek geçmesi için izin verdim.
Bora yine gözlerini benden çekmeyerek

"Hoş buldum " dedi ve içeriye doğru yürüdü tabi bende Melek ile beraber arkasından
yürüdüm. Bora salona geçip durduktan sonra bana döndü ve üzerimi süzdükten sonra

"Bir yere mi gidiyorsun?" diye sordu sorusuna başta şaşırsam da kendimi toparlayarak

"Evet bir iş görüşmesi için çıkmam gerekiyor " dedim Bora şaşırmış gözlerle ve aynı
ifadeyi taşıyan ses tonu ile

"İş görüşmesi ?" dedi ben başımı sallayıp devam ettim konuşmaya

"Evet iş görüşmesi Pera Holding Ceren hanımla kahvaltıya gidiyorum hem muhabbet
ederiz hem iş konuşuruz dedi " dedim ve Bora şaşkın bakışları arasından

"İş nereden çıktı şimdi " dedi ben hiç ciddiyetimi bozmadan

"O kadar eğitimi boşuna almadım ben ve hayatımı devam ettirebilmem için çalışmam
gerekıyor" dediğimde Bora kaşlarını iyice çatarak

"Paraya mı ihtiyacın var sanki" dedi sesi biraz sertleşmişti ve ben geri adım atmadan

"O senin paran Bora" dedim Bora biraz daha sinirlenerek

"Senini benimi mi var Azra" dedi sesi bu sefer gerçekten sertti ve ben yine duruşumu
bozmadan

"Evlerimiz bile ayrıyken neden senin paranı harcamamı bekliyorsun senin parandan
sadece Meleğin ihtiyaşlarını alıyorum ve ihtiyaşlarımı karşılaya bilmem için çalışmam
gerekıyor" dedim ve daha cümlemi bitirmeden

"Melek ne olacak sen çalışırken " diye sordu sesi halen sert çıkıyordu ki buna da
cevabım hazırdı

"Sen görmedin tabi pazartesi günü işe başlamıştı Serap gelir misin bir dakika " diye
Serap'a seslendiğimde Serap anında yanımda bitti Bora, soran gözlerle bana bakarken
ben

"Bora, arkadaş Serap Meleğin bakıcısı ben işte olduğum süre boyunca burada kalacak
ve tek işi Melek ile ilgilenmek onun için sorun olmayacak "dedim ve Meleği Bora'nın

kucağına bırakıp

"Sana Melek ile iyi eğlenceler bak hemen geldi sana çok özlemiş erken gelmen iyi oldu uyku vaktine kadar doya doya vakit geçirir senle " dedim ve hızla evden çıktım.

Siktir adranaline bak ya tüm vücudum şu an yanıyordu ve her an yere yığılacakmış gibi hissediyordum derin bir nefes aldım evet kızım böyle işte o eski Bora olduysa sende eski Azra olursun dedim içimden omuzlarımı dikleştirerek arabamın kapısını açıp bindim ve hızla evin bahçesinden çıktım..

Boğazda Ceren hanımın söylediği restoran dan içeriye girdiğimde Ceren hanımın çoktan gelmiş ve beni beklediğini görmemle hızla yanına gitmem bir oldu. Ceren hanım o sıcak gülüşünü yüzüne yerleştirerek

"Hoş geldin Azra'cım" dedi ve bende aynı gülümseme ile

"Hoş buldum Ceren hanım " dedim bir süre günlük yaşamdan Melekten geçmişten falan konuşuldu ve asıl konumuza çayımızı içerken giriş yaptık.

"Azra'cım tabi ki senin gibi bir kişi ile çalışmak isterim Yılmaz Holding'teki çalışmalarını başarılarını duymayan firma mı var " dedi ve duraksadıktan sonra

"Evliliğinde sorunlar var sanırım yani bak Melike hanımdan farklı görme beni kesinlikle art niyetli değilim ama tüm camia Bora ile ayrı evlerde kaldığınızı konuşuyor gerçi Bora'nın Allah'ı var yanına hiç bir sürtüğü yaklaştırmıyor ama sorunuz büyük anlaşılan " dediğinde durgunlaşarak

"Ceren hanım biliyorsunuz Bora bir ameliyat oldu " dediğimde Ceren hanım başını sallayarak

"Evet çok geçmiş olsun ciddi bir beyin ameliyatı oldu ama çabuk toparlamış görünüyor" dedi gülümsedim ve

"Beden olarak " dediğimde ise gözleri kocaman oldu merakını gidermek için

"Ceren hanım ameliyat sonrası hafızasını kaybetti ve beni hatırlamıyor bu süreçte ayrı evlerde kalmamızı doktoru önerdi bakalım sonuç verecek mi "dediğim de daha fazla kurcalamak istemeyerek konuyu kapattı ve

"Tamam o zaman senin gibi bir eleman ile her zaman çalışmaya hazırım yarın iş yerinde detayları konuşalım " dedi ve el sıkışarak buluşmamıza son verdik.

.....

restoran dan çıktığımda saat 14:00 geliyordu ve evi arayarak Serap'tan Meleğin uyuyup uyumadığını öğrendim melek uyuyordu ve bu demek oluyor ki uyansa bile mama için uyanırdı Serap yedirince de gece geç saatlere kadar uyuyabilirdi ben ise Merve ve Hande ile buluşa bilirdim.

Merve ve Hande her zaman gittiğimiz kafe de beni bekliyorlardı kafeden içeriye girdiğimde Merve

"İşte tanıdığım bildiğim Azra süper görünüyorsun canım" dedi ve kollarını boynuma sımsıkı sardığında aynı onun gibi karşılık verdim . Hande de aynı şekilde bana sarılıp

"Hoş geldin" dedi ve masaya oturduğumuzda bana da bir kahve söylediler. Bora'nın bu günkü konuşmasını ve olanları anlattığımda her ikisininde gözleri fal taşı gibi açılmış işte budur cümleleri kuruyorlardı Hande

"Doğru yol ve yoldan sakın çıkma bakalım neler olacak " dediğinde kafamı olumlu anlamada salladım muhabbetimize Çağlar ve Kerem'den bahsederek devam ettik.

.....

Saatin nasıl geçtiğini fark etmedim desem yeridir çünkü saat çoktan 20:00 olmuştu ve ben arabamı evin kapısına park edip eve doğru yürüdüm. Kapıyı anahtarla açıp içeriye girdim ve o kadar yorgundum ki kızlar beni fena yormuştu hemen duş alıp uyumak istiyordum yarın iş vardı ve erken kalkmam gerekiyordu. Tam merdivenlere adımımı atıyordum ki arkadan gelen bir sesle dona kaldım

"İş görüşmen nasıl geçti ?"dedi Bora sesinde ince bir sinir vardı yansıtmamaya çabalasa da hissediliyordu bunu bir kenara bırak ne işi var bu saatte burada yani çoktan gitmiş olması gerekiyordu.. Şok olmuş bir ifade ile Bora'ya döndüm lanet olsun dönmez olaydım o nasıl bir yakışıklılıktır yahu yazık ama bana.... kendimi ve kaybolan sesimi bularak

" Sen gitmedin mi?" diye sordum her ne kadar sesimi normal tutmaya çalışsam da şaşkınlık okunuyordu her yanından ve Bora gülümseyerek

"Buradan bu soruyu sora biliyorsam gitmemişimdir?" dedi ukala.... onu görebiliyoruz neden gitmedin diye bir soru sormayacaktım ev onun eviydi ve istediği saatte gelir istediği saatte giderdi. Tekrar dağılan kafamı toparlayarak

"Şey tabi neyse güzel geçti yarın başlıyorum" dedim ve merdivenlere tekrar yöneldiğimde Bora'nın sesi tekrar yükseldi

"Hayır başlamıyorsun? "

ne ?

nasıl?

neden ?

Diye içimden çemkiren mahalle kızının ağzını kapatarak Bora'ya döndüm ve

"Sebep?" diye sordum Bora kendinden emin bir tavırla

"Benim karımsın ve başka bir firmada işe başlayamazsın ille de çalışmak istiyorum diyorsan evlenmeden önceki pozisyonun hala iyi bir eleman bekliyor benimle çalışmayı göze alabiliyorsan yarın sabah şirkette ol" dedi ve bana hiç söz hakkı tanımadan hızla kapıya yöneldi hızla girdiğim şoktan kurtularak

"Ben Ceren hanımla anlaştım yarın orada başlayacağım iyine de teklifin için teşekkür ederim " dediğimde Bora

"Yarın saat 09:00 da masanda ol" dedi ve çıkıp gitti pislige bak ne hakla bana karşıyorsun ki 2 aydır sanki yanımda hasıl bir hak görüyor ki kendin de bende Azra isem yarın Pera Holding'te işe başlarım sende böyle boş boş konuşursun diye geçirdim içimden ve sinirle banyoya geçip duş alıp yattım yarın gerçekten zor bir gün olacaktı.

....

Saat 07:00 idi ve hazırdım. Çoktan gözlerini açmış olan Meleğimin karnını doyurup yarım saat kadar onunla oynayıp ve kahvaltımı yapıp saat 08:30 da arabama binip yola çıktım. saat 08:45 olduğunda Pera Holding'e giriş yapmıştım ve etrafa şöyle bir baktım tabi ki Yılmaz Holding gibi şaşalı bir iş yeri değildi ve o kadar büyük bir firma değildi asansör ile 3. kata çıktığımda Ceren hanım beni odasının kapısında karşıladı ve selamlaşıp tam içeri giriyordum ki çalan telefonumla duraksadım Ceren hanıma mahcup bir şekilde gülümseyerek

"Bir saniye özür dilerim" diyerek telefonu çantamda büyük uğraşlar sonucu buldum ve kimin aradığını görmek için ekrana bakmamla dona kalmam bir oldu lanet olsun Bora arıyordu kalbim yerinden çıkacakmış gibi hızla atıyordu titreyen sesimle

"E- efendim" diyerek cevapladım telefonu Bora

"Saat 09:00 halen yoksun hatırladığım kadarıyla her zaman 15 dakika öncesinden masan da olurdun"dediğinde yuhhh diye geçirdim içimden ve sesimi aynı onun gibi sert tutmaya çalışarak

"Evet doğru hatırlıyorsun her zaman 15 dk erken giderim işime ve bu günde öyle oldu 15 dakika önce geldim ve birazdan masamın başında olacağım " dedim. Bora aynı hızla

"Pera Holding'tesin dimi?" diye daha yüksek sesle sorduğunda

"İş prensiplerimi hatırlıyorsun ama bir şeyi unutmuşsun "dediğimde Bora

"Neymiş o unuttuğum " diye gürledi. Sesimi olabildiğince sert ve bir o kadarda kendinden emin tutmaya çabalayarak

"Ben bir şeye karar verdiysem beni kimse kararımdan döndüremez "dedim bir çırpıda ve Bora gereğinden fazla tehditkar olan sesi ile

"Göreceğiz" dedi ben aynı onun gibi meydan okuyan sesimle

"Görelî.." daha sözümü bitirmeden telefon kapandı ökü. Telefonu suratıma kapadı ya pislik ayı ...

.....

Bora ile konuşmanın üzerinden yaklaşık 40 dakika geçmişti çoktan masam verilmişti ve genel bir tarama yapıyordum işler çok fazla değildi ve kavrayamayacağım hiç bir şey yoktu. ben bu taramalarla uğraşırken sert bir şekilde açılan odamın kapısına şok olmuş gözlerle baka kaldım siktir Bora titreyen ve bir o kadar da şok olmuş bir sesle

"Senin ne işin var burada " dedim burnundan soluyan ses tonu ile

"Bir işim yok seninde olmadığı gibi" dedi ve hızla yanıma gelip hemen masanın yanında duran çantamı aldı,aynı hızla bileğimi kavrayıp beni hızla çekmeye başladığında onu durdurmak adına kolumu kurtarmaya çabalıyordum. Bu onu etkiliyor muydu hayır. Çoktan koridora çıkmıştık asansör dolu olduğu için merdivenlerin oraya doğru hızla beni çekiştirmeye başladığı anda

"Ne oluyor ne bu gürültü" diyerek odasından çıkan Ceren hanım sayesinde Bora duraksadı ben bunu fırsat bularak elinden kurtuldum ve kollarımı göğsümde birleştirerek

"Hiç bir yere gelmiyorum Bora burada işe başladım rahat bırak "dedim sert bir sesle o keskin bakışlarını her ne kadar da gözlerime dikse de umursamadım ama buna saliseler sonra lanet ettim keşke umursasaydım Bora aynı hızla beni omuzuna attı ve

"Sana soran olmadı" dedi ben omuzunda çırpınırken Bora,Ceren hanıma dönerek

"Girişini yaptıysanız hemen şimdi çıkışını verin Yılmaz Holding elemanı kendisi " dedi

ve ben omuzunda hızla merdivenlere doğru yöneldi Allah'ım rezilliğe bak tüm çalışanlar ofislerinden çıkmış çoğu şaşkın gözlerle yine aynı çoğunlukta sırttan suratlarla bizi izliyorlardı ve lanet olsun ki bu dilden dile Bora'nın firmasına kadar giderdi.... Omuzundan inmek için çırpınmalarımın arasından

"Lanet olsun Bora indir beni rezil olduk şu hale bak" dediğimde

"Benim bu firma ile artık bağlantım yokmuş öğrendim sen rezil oluyorsun" dedi ve beni omuzunda sabit tutarak taşımaya devam etti

Sonunda arabanın yanına geldiğimizde ne kadar binmek istemesem de zor kullanılarak arabaya Bora tarafından bindirildim. Sadece 30 dakikalık sessiz ama bir o kadarda sinirli nefeslerin duyulduğu bir yolculuğun ardından Yılmaz Holding'in kapısının önündeydik ve içeri girmemizle tüm gözler bizim üzerimize döndü. Lanet olsun bu adamın benim bileğimle derdi neydi yine koluma yapışmış kendi hızına ayak uydurmam için beni hızla çekerek asansöre binmemizi sağladı. Tek kelime konuşmuyorduk ki Bora'nın ofisinin bulunduğu kata çıktığımızda hızla ofisin olduğu bölüme doğru yürüdük burada da tüm çalışanlar hayretle bize bakıyordu ve Hande Çağlar Selim kendi ofislerinin kapısında büyük bir sırtma ile bizi izliyordu.Tüm bu bakışları geçip ofisine geldiğimizde Merve kocaman olmuş gözlerle bize baktı ki Bora'nın sinirle çıkan sesi Merve'nin bakışlarını düzeltti

"Merve tasını tarağını topla kalk masadan bundan sonra asistanlığımı Azra yapacak önceden nasılsa şimdide öyle olacak "dediğinde Merve ile birbirimize sanki uzaylı görmüşüz gibi bakıyorduk ki bu bakışmamızı Bora'nın

"Merve hadi" diye kükreten sesi bozdu Merve

"Tamam şimdi toparlanıyorum ama ben nerede devam edeceğim" diye sordu tedirginlikle Bora

"Selim o salak asistanından yakınıp duruyordu onun yerine geç" dedi Merve sevinçle toparlanmaya koyulurken Bora hiç suratıma bakmadan odasına girdi ve kapıyı kırarcasına çarptı öküz. Merve Bora'nın bu hareketi karşısında kıkırdarken ben sinire boğulmuş bir şekilde onun kapattığı kapıyı hızla açıp içeri girdim ve aynı onun çarptığı hızla çarpıp

"Ne yaptığını zannediyorsun sen" diye bağırdım tüm gücümle Bora daha masasına geçmemiş siniri yatışsın diye odada volta atıyordu benim bu hareketimle volta atmayı bırakarak bana döndü ve ateş saçan gözlerini gözlerime dikerek adım adım bana yaklaştı. Bora'nın bu bakışlarla bana adım adım yaklaşmasına refleks olarak adım adım

geriledim ta ki sırtım kapı ile buluşana kadar. Bora aramızda milimlik bir boşluk bırakacak şekilde durduğunda yüzümüz birbirine o kadar yakındı ki küçük bir kıpırdama ile o muhteşem dudakları dudaklarımla buluşabilirdi.Bu anın getirdiği sessizliği değerlendiren Bora

"Ne yapıyor muşum?" diye sordu kahrolası sesi kendi sesimi kaybetmeme neden olurken bin lanet okudum içimden biraz uzak olsa sanırım daha kolay olurdu ama gözleri gözümde kilitli bir vaziyette ve nefesi tüm yüzümü okşarken ona cevap vermek çokta kolay olmuyordu. bulmakta zorlandığım sesimi bir şekilde bularak

"Bu olanlar neden" diye sordum Bora hiç istifini bozmadan

"Buradan başka bir yerde çalışamazsın" dedi ben yine nereden geldiğini anlamadığım cesaretimle

"Buna karışamazsın lütfen" dediğimde Bora hırlayan sesi ile

"Benim karımsın" dedi saliselik duraksamadan sonra

"Onun için karışırım" diye ekledi bu söylediğine sinirlenerek tam karşılık verecektim ki tekrar konuşmaya başladı

"Azra ya kabullen sus ve işinin başına geç yada kabullenmen umurumda değil ben susturayım işinin başına geç ama iki şıktata buradan başka bir yerde çalışmayı çıkar aklından" dediğinde tereddütle

"Na- nasıl susturacaksın ki" diye sordum ne yani dövecek hali yok ya susmam için diye geçirdim içimden ve Bora'nın sırıtan surat ifadesi eşliğinde kurduğu cümle ile bir an felç geçiriyordum sandım .

"Toplantı odasından bu zamana dudaklarının tadına tekrar bakma istediği ile doluyum desem"

Ah siktir bu kadar yakınımıdayken kesinlikle ve kesinlikle kurulmaması gereken bir cümleydi bu.....

"Sen Bul Beni"

Nefesi yüzüme üflenirken ayaklarımın titremesine engel olamıyordum. Bu adam benim kocamdı. Tamam, beni hatırlamıyor yani sadece karısı olarak bana nasıl dokunduğunu, nasıl öptüğünü, nasıl sarıldığını kısaca o büyük sevgisini hatırlamıyordu ama kocamdı ve kalbinin beni nasıl sevdiğini biliyordum. Akli unutmüş olsa da benim kocamdı ve o dudakları öyle özlemiştim ki yani şu durumda bana bu kadar yakın pozisyonda bir kaç saniye daha dursa tehdit etmesine gerek kalmadan yapışacaktım dudaklarına ama daha olmaması gereken bir durumdu zamanı vardı o zamanda şu an değildi..

Evet akli nasıl aşık olduğunu unutmüş olabilir ama yeniden aşık olmasını engelleyen bir şey yoktu madem ki nasıl güzel sevdiğini, aşık olduğunu unuttu hatırlatmak yerine yeniden aşık olmasını sağladım bende kocamın ve bunun için geri çekilmem, dik durmam, zıt gitmem gerekiyordu . Zordu evet ama imkansız değildi onun için ...Gözleri gözlerimde dudaklarıma yapışmak için tek bir 'hayır' olumsuzluk kelimesinin dudaklarımdan çıkmasını bekliorsa vermeyecektim ona bu fırsatı o yüzden de titreyen sesimle

"Yanlış hatırlıyorsun " dedim Bora bir an şaşırmış gözlerle neyi yanlış anladığını algılamaya çalışırken kapı ile kendi bedeni arasında hapsettiği bedenimi onu hafif itekleyerek kısıracından kurtardım ve ondan bir kaç adım uzaklaştım.. Evet böyle daha iyiydi ve konuşmam daha kolaydı içimden geçirdiğim düşüncelere Bora'nın soru sorar bakışlarını aydınlatmak için ara verdim ve kollarımı göğsümde birleştirerek konuşmaya başladım.

"Evlenmeden önce asistanın değildim" dedim Bora'nın kaşları havaya kalkarak daha çok aklının karıştığını gösteren bakışları takındı gözleri bunu fark ederek.

"Yani proje departmanında seninle beraber proje işlerinde idim " dedim Bora gülümseyerek

"Asistanım olarak başlamanı ve her gün seni o masada görmeyi istiyorum." dediğinde bu sefer de benim kaşlarım çatıldı ve gayet net bir sesle

"Hayır eğer burada çalışmaya başlayacaksam bıraktığım yerden devam edeceğim yoksa.." dedim ve Bora devam etmeme izin vermeyerek kendinden emin ses tonu ile lafa girdi

"Evde oturur Melek ile ilgilenirsin" dedi ben çatık olan kaşlarımı düzeltip bu sefer gözlerimi kocaman açarak düzelttiğim kaşlarımı havaya kaldırdım ve girmiş olduğum şoktan hızla kurtularak.

"Kesinlikle kabul etmiyorum ya eski pozisyonumda devam ederim yada başka bir firmada çalışmaya başlarım" dedim bu cümlemden sonra Bora adım adım tekrar bana yaklaşıırken bende aynı tempoda geri gittim ve popom masa ile buluştuğunda bir önceki pozisyon farklı bir yerde tekrarlandı ve Bora burnumun dibine kadar gelip derin bir nefes alıp verdiğinde eridim çünkü o yakıcı nefesini tüm yüzüme bıraktı o an hissettiğim duygu yoğunluğu ile gözlerim istemsiz olarak kapandı. Bora bende bıraktığı etkinin farkında olmuş gibi daha da çok yakınlaşarak derinden gelen ses tonu ile

"Ya burada benim asistanım olarak çalışacaksın yada evde durup Melek ile ilgileneceksin üçüncü bir şık yok beni zorlama Azra tek bir telefonumla açılan tüm kapıların kapanır" dediğinde sesi, yüzü, gözleri çok ciddi olduğunu gösteriyordu ve gerçekten de dediğini yapabiliirdi başka bir yerde işe başlasam da tek bir aramasıyla çıkışım verilirdi bu düşünce ile sıkıntılı bir nefes verip pes ettim ve üzgün çıkan ses tonumla

"Tamam " dedim ve tek elimi üzerime doğru eğilmiş olan Bora'nın göğsüne koyup masayla onun arasından çıkabilmek için itmeye kalktığımda milim bile oynamasını sağlayamadım buna şaşırmadım ama göğsünde olan elimi avuçlarının arasına alması ciddi anlamda şok olmama neden olmuştu bu durumun verdiği şokla Bora'nın gözlerine baktığımda ise Bora daha sakin çıkan sesi ile

"Hangi pozisyona ulaştığını bilmiyorum ama asistanım olarak çalışmanı istiyorum Azra, bu kariyerini etkilemek için yaptığım bir şey değil ikimiz için lütfen zorluk çıkarma" dediğinde anlamayan gözlerle gözlerine baktım . Bora daha açıklayıcı konuşma yapmak için

"Sadece 3 ay öncesine kadar bu kapıdan ne zaman girsem veya çıksam sen orada otururdun ve seni her zaman görürdüm. Sana aşkıttım falan demeyeceğim bunu bilmiyorum ama etkilenmediğimi de söyleyemem sürekli seni görmeye ihtiyacım var lütfen.."dediğinde daha çok şaşırmıştım ayrı kalsak diyen oydu şimdi ise sürekli seni görmek istiyorum diyende o.Llanet olsun kafamı iyice allak bullak etmişti ve cümleler ağzımdan iznim olmadan çıktı

"Ayrı kalalım diyen sendin böylesinin sana da bana da iyi geleceğini söylemiştin " dediğimde Bora biraz kızgın bir sesle

"Sana iyi geldi mi ?" diye sordu lanet olsun gelmemiştii hemde hiç iyi gelmemiştii ama bunu şimdi bilmesi gerekmiyordu öylede oldu ve sessiz kaldım bunu fark ettiğinde tekrar konuşmaya başladı ve

"Bana iyi gelmedi" dedi bu söylediğinin verdiği şokla yutkunup suratına baktım ve tam

konuşmaya kalkacağım sırada Bora izin vermeyerek devam etti.

"Sana iyi geldiyse bile benim için kabul et ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemezsin çıldırmak üzereyim Azra hiçbir şey eskisi gibi değil eğer sen orada oturursan biraz olsun eskisi gibi olduğuna inanacağım kabul et geç o masaya. Zamanla alıştıktan sonra söz veriyorum bıraktığın pozisyondan çalışmaya devam edeceksin" dediğinde sesimi kaybetmiş gibiydim. Bora sessizliğimi fırsat bilerek konuşmasına son bir cümle ile son noktayı koydu ve ben bu cümle ile tüm yelkenlerimi suya indirdim.

"Evet hatırlamıyorum ama hissediyorum birbirimizi nasıl sevdiğimizi hissediyorum Meleği her kucığıma aldığımda ve o her güldüğünde gülüşü senin gülüşünü hatırlatıyor o güzel duyguyu hissediyorum onun için bizi kaybetmek istemiyorum sadece emin değilim hissettiğim şeyin ne olduğunu algılayamıyorum" dedi ve derin bir nefes alarak sesinin fısıltı gibi çıktığı konuşmasına devam etti

"Hislerimin içinde kayboldum neyi nasıl algılayacağı mı bilmiyorum burada kaldık benim kafamda buradan devam edelim eskisi gibi ben ne kadar uğraşsam da bulamıyorum kendimi sen bul beni "dediğinde gözlerimdeki yaş artık iznimi beklemeden süzüldü yanaklarımdan

Kahretsin hatırlamak istiyordu vazgeçmemiştii sadece kendisini sorguluyor bir yolunu bulmaya çalışıyordu o aciz o bitkin halimle ona yardımcı olamadığım için uzak duruyordu benden şimdi beni eski Azra olarak gördüğünden yanında istiyordu bunun için daha da zorlamayarak

"Tamam " dedim bunu duyan boranın gözlerine bir rahatlama, yüzüne o ilahi gülümsemesi yerleşti ve ben anında parmağımı tehdit vari sallayarak

"Sadece asistanınım hiçbir şeyden emin olmadan yaklaşmayacaksın hislerinden emin olmadan attığın tek bir adımını dahi istemiyorum" dediğimde aylardır görmediğim ve görmek için can attığım o ilahi gülümsemesini yüzüne daha çok yayarak hediye etti bana ve yine aynı keyifli ses tonu ile

"Söz " dedi ve bende onun bu sözünden sonra gülümseyerek tartışmayı sonlandıran cümlemi kurdum

"Tamam o zaman ben Merve'nin yanına gideyim devralayım ne var ne yok birde üstünden geçelim sonra görüşürüz" dedim elimi avuçlarımdan çektim ve hızlı adımlarla kapıdan çıktım.

Kapıdan çıkmamla tabi ki karşılaştığım gözlere şaşırmadım. Yani tamam ben sadece iki çift göz beklerken karşımda 4 çift göz vardı Hande ve Merve meraklı bakışlarla beni

süzerken Çağlar ve Yiğit ne olduğunu biliyormuş gibi sırtıyorlardı. heyy hadi ama bu kadarı da fazla özel hayat diye bir şey var dimi diye çemkirdi içimdeki mahalle kızı ve meraklı bakışmayı sonlandıran

"Merve şu işleri bana devre diyorsun ve kaba taslak ne var ne yok bir üzerinden geçiyoruz" diyen ben oldum ve dördü birden

"İşte bu" cümlesini sarf etti. tebriklerini ve durum değerlendirmelerini yaptıktan sonra hepsi işinin başına döndü bende Merve ile birlikte tam 4 yılını geçirdiğim zevkle çalıştığım masama geçtik.

.....

Ne kadar yabancı kalmışım işlere halbuki tam dört yıl boyunca her gün saatlerce yaptığım işti ... Merve devam eden bitmek üzere olan yeni başlayacak olan tüm işleri gösterdi ve hemen hemen her şeyi tamamladık mail adresleri şifreler hatlar randevu defteri her şey tam anlamıyla tamamı ve anlatımlar bitince Merve'de bundan sonraki bölümüne yani Selim'in asistanlığına geçmişti. İşlerin yoğunluğu anlama ayarlama derken zamanın nasıl geçtiğini bile fark etmedim ta ki tepemde dikilen Bora'yı fark edene kadar. Bora eskiden yaptığı gibi eli ile kolundaki saati işaret ederek

"Paydos" dedi ve ben

"Aaaa tabi fark etmemişim" dedim Bora bu tepkime gülümseyerek

"Az kalsın senin gibi çalışmaya aşık bir elamanı kaptırıyordum hemde Pera Holding'e " dedi ben onun bu cümlesine gülümserken Bora

"Eve mi?" diye sordu.

Evet eve gidecektim ama önce Pera Holding'in oraya gidip orada kalan arabamı almam gerekiyordu sonrada eve geçip spor çantamı aldıktan sonra salona gidecektim yapılacaklar listesini sıralamayı es geçip Bora'ya

"Önce Pera Holding otoparkından arabamı almam ve sonrasında eve uğrayıp spora gitmem gerekiyor" dediğimde Bora sinirli ses tonu ile

"Arabamı birini gönderip aldırırım ve spora da ihtiyacın yok hazırsan eve gidelim" dedi duyduklarına inanamaz bir bakışla Bora'ya baktım ve derin bir nefes alıp vererek konuşmaya başladım.

"Tamam arabamı aldırırsan iyi olur sonuçta senin yüzünden orada kaldı ve eve bırakmana gerek yok taksi ile giderim teşekkür ederim artı spora her akşam gidiyorum

ihtiyacım olduğundan değil zamanından beridir yapıyorum" dedim ve bilgisayarımı kapattım telefonumu çantamı elime aldım ve Bora'nın önünden geçerek tam kapıya yönelmiştim ki Bora .

"Eve bırakacağım demedim eve gidelim dedim" dediğinde küçük çaplı bir afallama yaşasam da kendimi hemen toparlayıp

"Bora asistanınım ve o zamanlar bana karışmaz, eve bırakmaz hatta çıkışta iyi akşamlar bile demeden çıkar giderdin hatırlamıyor musun?" diye çemkirdiğim de Bora pis pis sırtarak

"Saat 18:15 şu saatten sonra patronun değil kocanım ve karımla beraber eve gitmek istiyorum bana yemek hazırlamanı ve sen yemek hazırlarken kızım ile vakit geçirmek istiyorum." dediğinde engel olamadığım bir şekilde ağzım açık kaldı, gözlerim pörtledi, şoka girdim lanet olsun ne oluyordu bu adama sadece çalışmak istiyordum dediğim ve iş bulduğum için bu sahiplenme olmaz dimi diye içimden geçirirken Bora iki adımda dibimde bitti eli ile çenemi hafifçe kaldırarak kapanmasını sağladı ve

"Nasıl yaşıyorduk bilmiyorum ama eğer hatıraları anıları hatırlamıyorsam yenilerini yaşarız bizde olmaz mı?" diye sordu lanet olsun be adam bu kadar tatlı olmak zorunda mısın? diye içimden geçirirken Bora hafif sitemli çıkan sesi ile devam etti konuşmasına

"Hem o kas yığını azgın hoca bozuntularından daha iyi spor çalıştırırım ben seni fazlalığın yok yemeği yedikten sonra koruda koşu yaparız" dediğinde bu çabasına olumsuz cevap vermek istemedim onunla vakit geçirmeyi bende özlemiştim ve gülümseyerek.

"Tamam bu akşam böyle olsun ama salona gitmekten vazgeçmem haberin olsun " dediğimde Bora

"Görücez" dedi ve bu lafına içimdeki mahalle kızı en son sabah bu kelimeyi kullandığında onun isteği olmuştu Azra dikkat et kızım diye çemkirdi haklı mıydı tabi ki de haklıydı. ve hemen biraz sinirli bir ses tonu ile

"Hiç bir şey görmüyoruz Bora spora gitmekten vazgeçmeyeceğim" dedim Bora sanki benim dediğimi hiç sallamıyormuş gibi alaycı bir kafa sallama hareketinden sonra hızla yanımdan geçerek gittiğinde bu kendinden emin tavırlarına söylenecek tek bir kelime vardı oda

"Pislik" bunu her ne kadar içimden söylediğimi sansam da dışımdan söylemişim tabi benim gibi bir şanssız bu kadar ile kalmaz ve bu lafımdan sonra Bora duraksamıştı o pis sırtmasını suratına yerleştirerek bana döndüğünde ağzından dökülen cümle ile

bayılabilirdim kahretsin.

"Bu pislik çok aç bebeğim onun için acele etsen iyi olur yoksa..." dedi ve duraksadıktan gözlerime sanki birşey düşünüyormuş gibi baktı baktı kafasını olumsuz anlamda salladı ve sonra arkasına dönüp gidecekken nereden geldiğini bilemediğim cesaretle

"Yoksa" diye lafını bitirmesini istercesine seslendim. Bora tekrar duraksadı ama bana dönmeyerek

"Beni doyurmak için yaptığın yemek yeterli olmaz" dedi oppsss işte bu cümleyi hiç ama hiç beklemiyordum. Ben duyduklarımın şokundan çıkmaya çalışırken Bora çoktan asansörün oraya gitmişti bile...

Şoktan hızla çıkıp hızlı adımlarla Bora'nın yanına varmamla asansörün kapısının açılması bir oldu. tam adım atacakken arkamdan finans departmanında çalışan ve benim gibi asistanlığından beridir bu firmada olan Burak

"Heyy azra hoş geldin hayırlı olsun" diye bağırarak konuştuğunda duraksadım ve arkamı boraya dönecek şekilde durdum ve Burak'a

"Teşekkür ederim hoş bulduk" dediğimde Burak

"Yarın öğlen yemeğinde bir kahve borcun var bana bu gün senin girişinle ilgili baya uğraştım" dediğinde şaşırdım nasıl olur da bu kadar rahat konuşa biliyordu üstelik Bora arkamda asansörü açık tutabilmek için ayağını tam arasına koymuş homurdanırken.. tabi bu şaşkın halimden çabucak çıkıp

"Tamam müsait bir zamanım....." daha cümlemi bitirmeden arkadan belime sarılan kollarla bir anda havalandım ve beklemediğim bu durum karşısında ağızımdan kaçan çığlıkla birlikte saliselik bir zamanda kendimi asansörün içinde ve Bora ile burun buruna buldum . siktir bu bakış hiç normal değildi ki sinirle konuşmaya başlaması düşüncemi doğruladı

"Sana açım dedim ve sen bu kelimenin hangi kısmını anlamadın da oyalanıyorsun." dedi pardon demedi hırladı ve ben kaybolmuş sesimle

"Sadece hoş geldin diyordu" dedim ve Bora aynı sert sesi ile

"Ben ona bir hoş giderim bir daha kimseyi hoş bulamaz " dedi ve tüm iç seslerim tek ağızdan tek bir kelime haykırdı

"OHAA"

"Evim burası"

Asansördeki nefessiz geçen dakikaların ardından yarım saatlik sessiz yolculukla evin demir kapısından girdik. Bora'nın arabadan çıkmasını beklemeden hızla arabadan çıkıp evin kapısına gittim ve kapıyı çaldım saniyelik beklemenin ardından kapı açıldı ve Lale

"Hoş geldiniz efendim" diyerek bizi karşıladı ona gülümseyerek içeriye girdim ve hemen

"Lale yemeği hazırla canım Bora bey çok açmış" dedim ve Bora'ya yandan bir bakış atarak. Bora'nın bakışlarında beliren anlamı anlamıyorum ama hissettiğim duygu içimin karıncalanmasını sağlıyordu. Bu duruma daha fazla dayanamayarak merdivenlere yöneldiğim esnada kolumda hissettiğim elle duraksayıp Bora'ya baktım ve Bora gözlerimin içine bakarak konuştu.

"Lale sen Meleği getir yemeği karım hazırlayacak sizde çekilebilirsiniz bu akşam ailemle vakit geçirmek istiyorum ve rahatsızda etmeyin" dediğinde gözlerini bir an bile gözlerimden ayırmamıştı lanet olsun ne yapmaya çalışıyordu ki bu gün gerçekten çok yorulmuştum ve Lale benim yardımcımdı bunu içimde tutmayarak dile getirdim

"Bora Lale benim yardımcım ve gerçekten bu gün ki koşuşturma beni yordu tek başıma zaman alır lütfen" dediğinde Bora'nın yüzünde bir gülümseme oldu

"Meleği getirin ve mutfaktaki bebek masasına bırakın sonrada çekilin" dedi ve Lale hızla merdivenlere yönelip gözden kaybolduğunda Bora bana daha çok yaklaşarak

"Ben yardım ederim üstünü değiştir de gel hadi " dediğinde şok olmuş gözlerle ona bakıyordum rüyaydı bu kesin vallahi de billahi de rüyaydı bu yani 1 günde bu kadar değişmesi beni benimsemesi imkansız bir şeydi tabi bir şeyler hatırlamadı ise olabilir miydi bir şeyler hatırlamış olabilir miydi öyle olsa bile bunu söylememesine gerçekten çok kırılırdım. Kahretsin ofiste bebeğim demişti yine yeniden bana kullandığı sevgi kelimesi bebeğim olmuştu.

Üzerime rahat bir şeyler giymiştim tabi ki gecelik, tişört veya gömlek değildi. Siyah bir Tayt ve üzerine askılı bir badi giymiştim hızla merdivenlerden indim ve mutfığa doğru

yöneldim . Bora, bebek masasına oturtulmuş Melek ile öyle içten öyle güzel oynuyordu ki saatlerce buradan onları izleyebilirdim kahretsin çok tatlıydılar. Ben onlara hayran hayran bakarken bu büyüden beni Bora'nın

"Yemekten önce tatlı yemek pek adetim değil onun için acele etsen iyi olur " diyen sesi oldu. Söylediği ile afalladım ve olduğum yerden kıpırdıyamadım bunu fark eden Bora'nın bakışları gözlerimi bulduğunda piç bir şekilde gülümseyerek

"Meleği kastediyorum " dedi ah aptal kafam tabi ki de Meleği kast ediyordu düşüncelerimden hızla kurtulup yanlarına doğru gittim. Tezgahta duran tavuk sote malzemelerine baka kaldım. Ve geçmişe doğru bir yolculuk yaptım. Bora'nın elimden ilk yediği yemek tavuk sote idi kahretsin o gece gerçekten çok güzeldi ve hatırladıklarım gözlerimin yaşarmasına sebep olmuştu. Onu özlüyordum yanımda dursa bile o aşık olduğum bana aşkla bakan sevgi ile sarılan adamı gerçekten özlüyordum.Gözlerime hücum eden göz yaşlarımı hızla geri gönderdikten sonra elime aldığım malzemeler ile yemeği yapmaya koyuldum.

Sote malzemelerini sırasıyla tavaya yerleştirdim ve kapağını da kapattıktan sonra kısık ateşte pişmeye bırakırken Bora halen Melek ile oynuyordu bu durumu bozmak istemiyordum ama bana yardım edeceğini söylemişti ve tüm işi tek başıma yapıyordum...

Sote pişmek üzereyken yanına salatanın iyi gideceğini düşündüm dolaptan domates salatalık marul aldım ve malzemeleri yıkarken

"Sanki birisi bana yardım edeceğini söylemişti" diye homurdandım beni duyup duymadığını anlamak için başımı arkamda duran Bora ve Melek kızıma çevirdiğimde Bora'nın o mükemmel grilikteki gözleri ile karşılaştım ve o gözlerde hayranlık bakışları hakimlik gösteriyordu. Bora,

"Yemek yapamam ki ben ayağına dolanırım sadece" dedi ben sitemli olarak çıkardığım sesim ile

"O zaman masayı hazırla tabak,bardak, çatal, bıçak bunlar için üstün başarı beklemiyorlar beyefendi " dediğimde Bora'nın yüzüne tarifi imkansız bir gülümseme yayıldı lanet olsun bu çok zordu o dudakların tadına bakmamak üstelik bu tat aylardır özlediğin bir tatsa gerçekten çok zordu ve ben bu zorluk karşısında yutkunarak salata işine geri döndüm bütün vücudumun alev aldığına yemin bile edebilirdim ki arkamda olan hareketlilikle bu geceki işkencemin henüz bitmediğini anladım. Bora oturduğu sandalyeden kalktı ve yanıma doğru yaklaştı

"Tamam yerlerini söyle "dedi keyifli bir ses tonu ile ve bende çatal bıçakların bulunduğu çekmeceyi işaret ettim parmağımla oradan iki kişilik bir servis için çatal bıçak çıkardı sonra tabakları sordu ve ben salata işine yoğunlaştığımdan tabakların bulunduğu başımın üstündeki dolabı elimle işaret ettim ve

"Buradaki dolapta " dedim kahretsin son anda fark ettim ne söylediğimi ve söylediğime bin lanet oldum çünkü iş işten çoktan geçmişti ve Bora tam arkamdaydı. Ah Tanrım bu koku aklımı başımdan alıyordu sırtım onun göğsüne değiyordu ve bu her an bayılabileceğimin sinyallerini de beraberinde getiriyordu.Bora arkamdan dolaba uzanarak almaya çalıştığı tabaklar için bana insafsızca uyguladığı işkenceye kesintisiz devam ederken elimdeki bıçak rotasını şaşırdı ve dikkatsizliğim sonucunda parmağıma minicik bir kesik attım o an

"Ahhhh" diye bir acı nidası çıktı ağızımdan Bora anında elindeki tabakları dolabın içine bırakıp beni omuzlarımdan tutarak kendine çevirdi. elimi avuçlarına alıp minik bir damla kan çıkmış olan parmağımdaki kesiğe baktı ve parmağımla hemen suyun altına tuttu. Bir iki saniye öyle bekledikten sonra önemsenmeyecek kadar küçük bir kesik olduğunu gördük ama Bora elimi avucunun içinden bırakmadan tezgahdaki selpakdan bir yaprak aldı ve elimi kurulayıp parmağımdaki kanın durup durmadığını kontrol etti öyle detaylı inceliyordu ki sanırsın parmağım koptu bu hoşuma gitmedi mi tabi ki gitti.Ve Bora bırakın hoşuma gitmesini aklımı kaybetme mi sağlayacak o hareketi yaptığında aklım bilinmeze doğru gezintiye çıkarken kalbim dört nala koşuya geçti. Vücudumdaki kan damarlarımda depar atmaya başlamıştı.

Bora avuçlarında duran kesik parmaklı elimi dudaklarına götürüp o dudaklarımda özlediğim dudaklarıyla derin bir öpücük bıraktı ve şu bulunduğumuz duruma bin lanet ettim kahretsin o avuçlarda ellerim değil yüzüm olmalıydı,o mükemmel dudaklar ellerimi değil dudaklarımı öpmeliydi ve bu düşünceler ruhumda derin darbeler açılmasına neden olurken göz yaşlarım bu sefer engel olamadığım bir isyanla gözlerime hucum etti ve ben artık duygularıma karşı koyamayarak sonunun nereye varacağını tahmin etmeyi boş vererek hatta umursamayarak kollarımı doladım boynuna sımsıkı sarıldım ve hıçkırıklarla ağlamaya başladım.

Yoruldum evet onu bu kadar yakınımda iken özlemekten ne kadar oldu bilmiyorum artık ona sarılmayalı, öpmeyeli onu hissetmeyeli yanımda olmasına rağmen artık özlemek istemiyordum ve buna mecbur olmam gerçekten canımı çok acıtıyordu . Bu düşünceler aklımda dolandıkça hıçkırıklarım durdurulamaz boyutlara ulaşmıştı ve Bora'nın kollarını sırtımı şefkatle okşadığını hissetmemle o fısıltılı sesinin kulağıma gelmesi bir oldu

"şşşş bebeğim geçecek tamam atlatacağz bunu da" dedi kollarını o şefkatli kollarını daha sıkı sardı bedenime ve ben hıçkırıklarım arasından zorda olsa

"Çok özledim Bora, sana sarılmayı, seninle uyumayı, seninle uyanmayı, bana gülmeni çok özledim dayanamıyorum artık terapilerin bizden ayrı kaldığın zamanlarda hiçbir şeyi hatırlamadın mı gerçekten " dedim ve boynundaki kollarımı daha da sıkılaştırdım Bora bir kaç saniye bekledikten sonra

"Üzgünüm gerçekten elimden geleni yapıyorum ama sonuç yine aynı" dediğinde bedenimdeki elleri hala sıkıca sarılıydı ve devam etti konuşmasına

"Defalarca kendime hazırladığım CD yi izledim her izlediğimde sizi ayrı özledim. Hiçbir şey hatırlamasam bile seni görmek istiyordum ama her geldiğimde ise sen görünmüyordun bana dün bu sefer erken gideyim belki çıkmadan görürüm seni diye erken gelmişim iyi ki de erken gelmişim " dedi ve gülümseyerek

"Hadi ama sadece yemek yemek istiyorum gerçekten çok açım" dedi ve burnumu öptü kahretsin burnumu öptü dudaklarım dururken adam burnumu öptü...

.....

Bora'nın masayı hazırlaması, yemeğin olması yememiz Melek'le vakit geçirme derken saat baya geç olmuştu ve Melek uykusuzluktan gerçekten huysuzlaşmıştı. Bunu fark eden Bora Meleği kucakladığı gibi bana döndü ve

"Cimcime alarm verdi uyku vakti " dedi ve merdivenlere yönelip giderken seslendim heyecanla

"Burada mı kalacaksın?" diye Bora net bir sesle

"Evim burası" dedi ve merdivenleri çıkmaya başladı ah evet işte bu burada kalacaktı belki yan odamda uyuyacak ama burada uyuyacaktı diye içimden sevinç dansı yapıp bende yorucu olan bu günü sonlandırmak için odama geçtim.

Hande 'den

Sabah yorgun argın işe geldiğimde Merve'yi Selim'in asistanlığın da görmek dünkü olayları hatırlattığından gülümsedim ve kapıdan

"Günaydın " diye seslendim Merve aynı gülümseme ile

"Günaydın Hande " dedi ve ben kapıdan içeriye girerek

"Çok şanslısın Azra sayesinde kurtuldun " dediğimde Merve daha çok gülümseyerek

"Hakikaten öyle oldu dayanılacak halde değildi çünkü" dedi ve ben hemen

"Neler oldu acaba Burak olayı azda olsa Bora'yı çıldırttı umarım bu gece güzel sonuçlanmışır" dediğimde Merve üzgün bir surat ifadesi ile

"Bora evde kalmış güzel geçmiş gece ama yinede ayrı odalarda yatmışlar " dediğinde benimde suratım asıldı ve sonrasında

"O zaman daha büyük etki edecek bir plan lazım bize " dediğimde odaya giren Çağlar ile konuşmamız bölündü

"Günaydın kızlar " dedi ve Merve'nin yanına gidip dudaklarına bir öpücük bıraktı Allah'ım bu adamı bu halde gördüm ya artık ölsem de gam yemezdim adam resmen aşka inanmayan biriymen şimdi aşkla bakan gözlere sahipti tamam kıskanmıyorum çünkü tıpkı bu bakışlarla bana bakan bir adama sahibim Çağlar

"Azra ve Bora gelmedi sanırım ne alemdeler bilginiz var mı?" diye sordu ben bir anda

"Evet iyiymişler ve gelirler birazdan akşam Bora Azra ile beraber kalmış ayrı odalar ama buda bir şeydir " dediğimde Çağlar

"Zamanla her şey düzelecektir eminim Bora'nın kalbi yine Azra için atacaktır hatta öylede oluyor " dediğinde bir an aklıma gelen şeyle

"Bakın bir Bora Azra'yı kıskandığı için şu anda bu durumdalar " diye konuşmaya başladım ikisininde dikkati bana yöneldiğinde meraklı bakışlarına

"Yani dün Azra başka bir şirkette çalışmaya kalkmasaydı bu olaylar olmazdı artı Burak'ı ayarlayıp Bora'yı daha çok çıldırtmasaydık belkide Bora Azra'nın yanında kalmazdı yani arkadaşlar böyle kendiliğinden olacak bir şey değil bu durum biraz el atsak " dediğimde Çağlar'ın ilgisini çekmiş olacak ki

"Nasıl yapıcaz onu " diye sordu ben şeytani bir bakış atarak

"Kıskanmasını sağlayarak " dediğimde Merve hemen lafa girerek

"Azra böyle bir şeyi kabul etmez ki hem Burak ile olacak bir şey değil yani Bora onu hemen kapının önüne kor" dedi ve ben kahkaha atarak

"Azra'nın haberi olmayacak zaten iş de orada bitiyor Kıvancı biliyor musunuz benim yakın arkadaşımıdır hemde çok iyi biridir iki hafta sonra nişanlanıyor ve gerçekten çok yakışıklı bir adamdır konuyu anlatıp yardım isteye biliriz " dediğimde Merve

"Nasıl olacak ve nerede kıskanmasını sağlayacağız " dediğinde

"Melike hanımların yıl dönümünde biliyorsun 40. evlilik yıl dönümlerini kutluyorlar " dediğimde Merve

"Ee yani orada ne olacak da Bora kıskanacak" dediğinde kendimden emin bir ses tonu ile

" Yıl dönümü Melike hanımların evlerinde kutlanacak ve Azra diyorum ki şöyle göz alıcı bir güzellikte olsa ve Kıvanç'ta Azra'yı etkilemek için bir kaç atakta bulunsa Bora'da buna şahit olsa belki ayrı odalarda yatmazlar o gece" dediğimde Merve'nin gözler fal taşı gibi açıldı Çağlar'ın suratında sinsi bir gülüş belirdi bense ikisinin tepkisine kakhaha attım Çağlar

"İyi fikir Burak iki selam verdi adam evde kaldı böyle bir durumda fena kıskanır ama çocuğun nişanı var dedin yazık olmasın sonra " dediğinde ben

"Onu göze alacağız artık bir şeyler yapmamız gerekiyor yoksa çok mutsuz oluyorlar yıl dönümü hafta sonu ve Azra'yı sıkı hazırlamamız gerekiyor " dediğimde Merve

"O kısım bende "dediğinde Çağlar

"Azrayı hazırla ama kendini değil kısa giymeni istemiyorum " dediğinde Merve sert bakışlarını Çağlar'a gönderdi ve ben

"Kıvanç bende ve Bora'da sende Çağlar Yiğit ve Kerem'inde haberi olacak ve o gece fena gaza getireceksiniz yani Kıvancın suratına patlatmadan gitmeyecek " dedim ve çantamın içinden telefonumu elime alarak Kıvancın numarasını tuşladım bana bir mutluluk borcu vardı nişanlısı ile bu durumda olmasını ben sağlamıştım ve Kıvanç için bende o kızıdan saç baş dayak yemiştım 1 ay insan içine çıkamamıştım telefon çaldı çaldı ve

"Efendim" diyen Kıvanca

"Borcunu ödeme vakti Baharı da al kafeye gel geçiyorum bende " dedim ve hızla oturduğum yerden kalkıp Çağlar ve Merve'ye

"İşinizin başına gençler ben kendi payıma düşeni hallediyorum şimdi." dediğimde ikisi de asker selamı verip

"Derhal hallediyoruz " dediler ve ben hızla kafeye yol aldım

2 saatlik bir beklemenin ardından Kıvanç ve Bahar kafenin kapısından içeriye girdi gülümseyerek ikisine de

"Hoş geldiniz "dediğimde ikisi de meraklı ama bir o kadar güler yüzle

"Hoş bulduk " dediler ve ben hiç vakit kaybetmeden

"Kıvanç bana bir borcun vardı hatırladın mı ?" diye sorduğumda Kıvanç Bahara bakıp

"Hiç unutmam " dedi ve tekrar bana döndüğünde

"Evet kimi kışkandırıyoruz "dediğinde Bahar'ında konudan haberi vardı onun için sadece merakla dinliyordu hemen söze girerek

"Bir arkadaşımın kocasını kocası Bora Yılmaz "diye başladım söze ve tüm olan biteni hızla anlattım ameliyat sonunda yaşananlar ve şu anki durumları bir ara Bahar'ın gözleri bu duruma yaşarsa da Kıvanç

"İşe yarayacağından eminsen elimden geldiğince yardımcı olurum ama Azra'nın haberi olmayacak diyorsun ya Bora'dan önce o suratımı dağıtırsa" dediğinde gülümseyerek

"Bilakis oda senin yakınlaşmanı kullanacak " dediğimde bu sefer Bahar

"Biliyor mu?" dedi ve ben daha da gülümseyerek

"Bora'nın etrafında kadınlar olunca oda Bora'nın dikkatini çekmek isteyecektir onun için Kıvanç bilmeseydi bile bu durumu kullanacak " dediğimde Kıvanç

"Şeytan halt etmiş yanında Hande çift taraflı kışkandırma politikası he kanlı bitmesinde böyle bir iyiliğe hazırım " dediğinde onay verip vermeyeceğine emin olamadığım bahar'a gitti gözlerim ve Bahar bir süre Kıvanca baktıktan sonra

"Böyle bir duruma hayır diyemem Azra'nın yerine kendimi koydum bir an ve Bora'nın yerinde Kıvanç olsaydı yaşayamazdım benim için bir sakıncası yok hayatım böyle bir yardımdan da mutlu olurum umarım işe yarar." dediğinde bu kısım tamamdı sıra Merve'nin Azra'yı hazırlaması ve cumartesi günün gelmesiydi çok değil sadece 4 gün vardı ve bu arada küçük küçük kıskançlıklarla birikim sağlamamız gerekiyordu. Bu düşünceler ile Kıvanç ve Bahar'a teşekkür edip hızla ofise döndüm

Merve'den

Hande'nin bu düşüncesi benimde aklıma yatmıştı sonuçta Bora Azra'yı Emir'den kışkandığında duygularından emin olmuş ve pazar gününden bu güne kıskançlıklarıyla hareket ediyordu bunun için bu oyun Bora'ya hatıralarını hatırlatmasa da Azra ya olan aşkını hatırlatır ve bu şekilde davranmaktan vazgeçer ve sahiplenirdi bir kez aynı odada aynı yataкта yatsalar aslında düzeleceklerdi ve kendi kendime söz veriyorum asla o

anlarını bozmayacaktım .

Azra ofise geldiğinde hemen yanına giderek

"Selam" diye gülümseyerek dedim Azra da bana gülümseyerek

"Selam" dedi ve ben

"Nasılsın bakalım" diye sordum Azra derin bir nefes alarak

"Son bir aydan daha iyi en azından çabaladığımı biliyorum artık" dediğinde arkadaşım için yapmaya kalktığım bu oyunun aslında ne kadar doğru bir karar olduğunu anladım ve

"Melike hanımların yıl dönümü eğlencesini unutmadın umarım benim elbisem yok ve alışveriş sanırım kafanı biraz dağıtmaya yardımcı olur artı bence artık dolabını biraz yenilemenin zamanı geldi " dediğimde Azra

"Haklısın o gece için bir elbise almam gerekiyor ve Melike hanım'a da bir hediye " dediğinde fırsat bilerek yarın öğleden sonra Bora'ların şirket dışında toplantıları var ve sanırım gün sonuna kadar gelmezler benim işimde bitmiş olur çıkarız " dediğimde Azra

"Sorun olmaz sa çıkarız " dedi ve bu tamam anlamına geliyordu bu işte tamam geriye sadece süper bir elbise seçmek ve Azra'ya bunu kabul ettirmek gerekiyordu buda benim dır dırıma bakıyordu.

Çağlar'dan

Bu kadın milletinden harbi korkulur şeytan önlerinde düğmesini ilkler ya hakikaten doğru umarım bir kan çıkmadan istedikleri olur diye düşünerek Bora'nın odasının kapısını çalıp içeriye girdim

"Selam " dediğim ve Bora kafasını son 3 aydır kaldırmadığı bilgisayarına bakarak kafa sallaması karşılığını aldım sıkıntılı bir nefes vererek

"Abi iş iş nereye kadar Azra'da geldi artık kaldırsan kafayı" dediğimde Bora duraksadı ve bana baktı evet dikkatini çektim sonunda diye düşünerek

"Annen ve babanın yıl dönümlerinde Azra ile katılman gerektiğini biliyorsun dimi tüm camia orada " dediğimde Bora

"Tabi ki Azra ile katılacağım karım o benim" dediğinde gülümsedim bunu anlaması süper bir şey tabi Bora bu halimi fark etmiş gibi gülümseyerek

"Ara ara görüntüler hatırlıyorum Çağlar Azra ile ilgili toparlayamıyorum ama hatırlıyorum" dediğinde işte bu konuşmayı hiç beklemiyordum gözlerim şaşkınlıkla açıldı ve Bora'ya bakarak

"Abi ne hatırladın" diye sordum Bora gülümseyerek

"Ona nasıl evlenme teklifi ettiğimi hatırladım kahretsin o kadar romantik olabildiğime inanamıyorum" dediğinde pis pis sırıtarak

"Onun için neler yaptığını bir bilsen kendine inanamazsın bu hatırladığın hiç bir şey kalır" dedim ve Bora'nın hüzne boğulan yüzünü görerek

"Sorun ne" diye sordum Bora sıkıntılı bir nefes vererek

"Çok yorgun görünüyor hatta bunu dile bile getiriyor ben bu durumla boğuşurken onun pes etmesinden korkuyorum ama ona dair gerçekten bir şeyler hatırlamadan yaklaşıma da korkuyorum ona karşı hissettiklerimi algılayamıyorum " dedi ve duraksadıktan sonra düşünceli bir şekilde devam etti konuşmasına

"Başka bir şirkette çalışacağını söylediğinde çıldırdım hele dün akşam o finanstaki dallamanın Azra ile öyle konuşmasına katlanamadım boğazına dalacaktım dün akşam onunla yatmak istedim " dedi ve düzeltmek istercesine açıklama yaparak

"Yani ona sarılıp uyumak ama yapamadım onu kırmaktan korktum zaten yeterince üzdüm ve bir yanlış yapmak istemiyorum onun özlediği Bora değilim ve bunu fark edip benden vazgeçmesinden korkuyorum" dediğinde işte tam zamanı oğlum Çağlar başla dedim içimden ve söz başladım

"Abi dene sende " dedim Bora soru soran gözlerle

"Nasıl" diye sordu ben pis pis sırıtarak

"Kıskandırarak yani annenle babanın yıl dönümünde cemiyetin tüm sürtükleri orada olacak ve Azra ile ayrı yaşadığınızı inan hepsi biliyordur onun için kolay olacaktır son ana kadar tepkisini ölç ondan sonrasında da tut kolundan al götür emin ol yeni bir başlangıç yaparsınız madem hatıraların gelmiyor sende yenilerini yaşa " dediğimde Bora'nın gülümsemesini görünce çok eğlenceli bir hafta olacağını kendime haykırdım ve Bora ile farklı bir kaç konu konuşup odasından ayrıldım tam kapıdan çıkmıştım ki Merve ve Hande'nin tam karşımda beni beklediğini gördüm hızla Hande'nin odasına girdiğimizde Hande

"Kıvanç tamam" dedi hemen arkasından Merve

"Azra ve alışveriş işi tamam yarın çıkıyoruz" dedi ve bende sırtarak

"Bora'da tamam kızlar süper bir haberim var Bora'da Azra'yı kışkırtacak ve sanırım oda bir şeyleri algılamaya çalışıyor yani hissettiklerinin ne olduğunu çözmeye çalışıyor bu durum ikisine de iyi gelir umarım" dedim ve kızların yüzündeki sevinci gördüm. Merve'nin aşkla bakışlarına dudaklarına yapışarak karşılık verdiğimde Hande'den

"aaaaa başlarım ama şimdi kerem yurt dışında ve onu çok özledim kesin şu işkenceyi " cırlaması yükseldi

Hande'den

Çağlar ve Merve'yi odadan kovduktan sonra cumartesi günü olacak olanları düşündüm umarım ikisi içinde düşündüklerimiz gerçekleşirdi ve gerçekten artık bu durum bir son bulmalıydı evet Azra ile zamanında kötü anılarımız vardı ama şimdi çok iyi arkadaşım ve artık ikisininde mutlu olmasını istiyordum umarım bu küçük oyun iş yarardı ve mutlu bir sonla sonuçlanırdı...

"Söz Vermiştin"

Mutfaktaki sarılmanın ardından Bora her gece evde kalmış, Saatlerce bize ait sorular sormuştu. Bu iyi bir şeydi ama , yine de hiçbir şeyi anımsamıyor hatırlamıyordu. Tabi bir de kasıtlı yaptığını düşündüğüm duş meselesi var adamın odasında hamam kadar büyük bir banyosu var ama o nedense her sabah koridordaki banyoyu kullanıyor ve her sabah tam çıkarken karşılaşmamız beni her ne kadar zorlasa da Bora bu durumdan çok memnun gibi görünüyordu. Bu hareketleri gerçekten benim irademi denemek için yapıyordu oyuna gelecek miydim tabi ki hayır yani gelmemeliydim.

.....

"Canım bu harika bir parça sana da çok yakışacak eminim " diyen Merve'ye bıkkınlıkla belkide bininci kez

"Merve bu kıyafet de diğer kıyafet gibi çok abartılı benim değil Melike hanımın evlilik

yıl dönümü " dedim. Merve'nin sanki benim söylediklerimi duymuyormuş gibi umursamaz davranması canımı gerçekten sıkıyordu ve birden sesimi yükselterek

"Merve!!" diye bağırdım Merve bir an duraksadıktan sonra gözlerim sinirimden artık dolmaya başlamıştı bunu gören Merve hızla yanıma gelip

"Canım özür dilerim boğmak istemedim" dediğinde onunda ne kadar üzgün olduğunu fark ettim ve onu daha fazla üzmemek adına

"Sinirlerim ciddi bozuldu artık her şeye tepki veriyorum sen kusura bakma canım" dedikten sonra Merve

"Bunlarda geçecek ve düzelecek siniz Azra eminim ama sende biraz çabala yani tabi çabalıyorsun da biraz da görünüş olarak eski fiziğine geldin ve cemiyet yarın akşam ki kutlamada seni daha çok bunaltacak onun için en mükemmel görünüşünde olmalısın" dediğinde bir an haklı olduğunu düşündüm çünkü cemiyetin tüm sürtükleri kesin orada olacaktı ve eminim hepsi Bora ile ayrı yaşadığını haber almıştı ve beni sinir etmek için her biri ayrı ayrı şov yapacaktı kesin.

Çok istemesem de Merve'nin gösterdiği gümüş rengine straplez uzun deniz kızı pullarını anımsatan kumaşı olan ve en önemlisi derin bacak yırtmacı olan elbiseyi almayı kabul etmiş ve mağazadan çıkıp eve gelmiştik.

Bora evde yoktu tabi ki, anımsadığın bir şey var mı diye sormamdan artık sıkılmış olacak ki şu son 2 gündür hiç konuşmadan odalarımıza çekiliyorduk. Melek çoktan uyuduğu için bende Bora'yı beklemedim ve uyumak için odama çıktım çıkarken de Lale'ye Bora gelirse uyuduğumu söylersiniz dedim..

Yıl dönümü gecesi

Merve ile aldığımız elbiseyi, ayakkabılarımı, saçlarımı ve güzelcede makyajımı yaptıktan sonra aynada kendime baktım güzel görünüyordum yani evet evet güzel görünüyordum ...

En son ne zaman bu kadar şık giyindiğimi hatırlayamıyorum ama bu gece için içimde bir umut vardı sanki her şey çok güzel olacaktı gibi... Ben bu düşünceler ile motive olurken çalınmadan açılan oda kapım ile yerimde sıçradım bu düşüncelerden beni koparıp alan tabi ki Merve ve çığlığıydı

"Azra süper olmuşsun çok güzel çok çok " diye çıkırdı resmen. Bora bizi alamaya gelemeyecekti şirketten direk geçecekmiş adam iş kolik oldu ve cumartesi sabahına bile iş yemeği yerleştirdi.

Merve, ben, Serap ve Meleğim Çağlar'ın gelmesini bekliyorduk ki çalan kapı zili onunda geldiğini haber veriyordu.

.....

1.5 saatlik şen şakrak yolculuğun ardından Melike hanımların malikanesine girdik. Dışarıdan bakıldığında her şey mükemmel görünüyordu her yer ısıltı ısıltı tek eksik şu anda kolunda olmam gereken Bora idi ve sanırım oda içerideydi.Bizi gören görevliler

"Hoş geldiniz efendim" diyerek kapıyı açtılar ve tüm bakışlar üzerimizde içeriye girdik. Aileden biri olmama rağmen misafir gibi karşılanmak her ne kadar kötü olsa da bu durumu telafi eden Melike hanımın

"Güzel kızım hoş geldin" diyen anaç sesi ve içten gülümseme ile sarılışı oldu..

İçerisi dışarıdan daha güzeldi eğlence malikanenin bahçesine hazırlanmıştı ve büyük bir pist bile yapılmıştı her şey mükemmelinde ötesinde görünüyordu.

Bahçeye çıkar çıkmaz yüzümü ekşittim kahretsin tahminimden daha da kalabalıktı ve yine tahmin ettiğim gibi cemiyetin tüm sürtükleri buradaydı.

Gözlerim kocaman bahçede Bora'yı arıyordu ama bu kalabalıkta onu görmek cidden zordu. arkamdan gelen Serap'a

"Serap sen yukarıya çık Melek bu kalabalıkta huysuzlanır " dediğime Melike hanım

"Ah evet " diyerek kendi yardımcısına seslendi

"Elif Serap'a Melek ile ilgileneneceği odayı göster Meleğimiz rahatsız olmasın" dedi ve Meleği kocaman öperek Serap ve Elif'i gönderdiğinde bahçe girişinde Melike hanım Çağlar Merve ve ben kalmıştık. Melike hanım

"Bora içeride ve canı çok sıkkın görünüyor geç bahçeye de neşesi yerine gelsin " dediğinde suratım asık bir şekilde bahçeye geçtim. Yani eşiyim ben onun en azından karşılaya bilirdi dimi diye geçirdim içimden .Merve kolumu sıkarak

"Gel tatlım geçelim ve şu haset kalabalığa karşı suratını asma " dediğinde suratıma sahte bir gülücük yerleştirdim ve bahçeye giriş yaptık. Çağlar'ın yönlendirmesi ile boş bir masaya geçtiğimizde etrafıma bakındım lanet olsun tüm gözler üzerimdeydi ben bana bakan çeşitli renklerdeki gözleri umursamamaya çalışarak tek bir renk olan grileri mi arıyordum ki gözlerim o dumanlı griler ile buluştu. Bakışları tepeden tırnağa beni süzüyordu. Neden kalkıp yanıma gelmediği hatta bir selam dahi vermediği hakkında en ufak bir fikrim olmasa da şu anda yanıma gelmemesi cidden canımı sıkıyordu.

Sıkıcı geçen 1 saatin ardından üzerimdeki gözleri umursamamayı diledim ve tekrardan Bora'ya baktığımda bu sefer masasında tek başına olmadığını gördüm. oğunluğ srtklerden oluşan cemiyet grubu çoktan masadaki yerini almıştı. İçimdeki mahalle kızı şu anda onun yanındaki sürtükleri kovmuş ve benim yanıma gelmiş olması gerektiğini haykırıyordu ve ben onu haklı buluyordum içimdeki sinirle önüme konulan şaraptan koca bir yudum aldım. bardağı masaya bırakmamla çantamın içinde titreyen telefonum dikkatimi çekti ve telefonu çantamdan çıkararak ekranına baktığımda Bora'dan bir mesaj geldiğini gördüm anında tüm kan yanaklarıma pompalanırken heyecan bedenimi sardı saçma ama öyle oldu.

"Bence bu geceyi hatırlamak isteyeceksin"

Okuduklarımla gözlerim kocaman açılırken aklımdan gece ne olacağı hakkında türlü türlü fikirler geçiyordu yanıma bile gelmeyen adam neyi unutmamamı sağlayacaktı ki diye düşünürken şaraptan bir yudum daha aldım ve ben bu düşünceler ile boğuşurken telefonum elimde gelen ikinci mesaj ile tekrar titredi

"Sarhoş olunca yaptıkların her ne kadar büyüleyici olsa da sonradan hatırlamaman kötü bence az i."

Diye yazdığını okuduğumda hafızamı yokladım sarhoş olup da unuttuğum tek bir gece vardı ve bunu Bora'nın şu anda bilmesi imkansızdı diye içimden geçirdiğim düşüncelerimi bölen bizim tayfanın masaya doluşmasıydı Hande-Kerem, Merve- ağlar , Aylin - Yiğit ve ben aslında Azra - Bora olarak bu masada olmamız gerekiyordu ama ne yazık ki benim taş kafamın dengesi bir türlü tutmuyordu ve şu anda kendisine yazan srtkler ile aynı masada oturuyordu.

Ne kadar zamanın geçtiğini fark etmesem de masada konuşma eğlenceli bir hal almıştı.çağlara konuşmalarım arasında eğılerek

"Neden gelmiyor ? " diye sordum ağlar

"Bir fikrim yok ama bir şey bekliyormuş gibi " dediğinde alayla gülümseyerek

"Karisının yanına gelmek için davetiye mi? bekliyor" dedim bu sitemime ağlar kakhaha atarken bende gülümsedim.Bir süre sonra masaya doğru gelen Pera Holdingin sahibi Ceren hanım Gülümseyerek

"Merhaba Azra'cım nasılsın" dedi samimi bir ses tonunda bende aynı güzel ses tonunda

"Merhaba iyiyim siz " dedim ve kısa bir muhabbetin ardından oda gitmişti. Gözlerim

tekrar Bora'yı bulduğunda masası bu sefer daha da doluydu ve kim kimin sevgilisi olduğunu ayırt edemediğim grup Bora'nın masasını doldurmuştu. Bora'nın ara ara bana bakmasına rağmen onlar ile koyu bir muhabbete dalmıştı. Bütün kızlar Boranın etrafındaydı hele o sarışın sürtük yok mu? neredeyse Bora'nın içine düşecekti öfke tüm bedenimi sarmıştı lanet olsun gelip beni buradan alması ve o yanındaki sürtüğü kovması gerekmiyor mu? böyle yabancı gibi mi davranacak yani diye geçirdim içimden hem öfkeli hemde umutsuzca etrafa bakınırken bu sefer kulağıma bir şeyler fısıldayan Hande oldu

"Azra çok güzel görünüyorsun ve şu suratını asmasan artık " dediğinde alaycı bir gülümseme ile

"Birileri için yeterli değil sanırım ve suratımı asmıyorum " dedim gözlerim ile halen hararetle konuşmasına devam eden Bora'yı işaret ettim .Hande nedenini bilmediğim bir kahkaha attı ve

"Gece daha yeni başlıyor sonunu görmeden üzme kendini gece çok güzel olacak emin ol" dediğinde yine ne demek istediğini anlamadım ve masama bırakılan beyaz şarabımdan bir yudum daha aldım ve kadehim bitti.

.....

Boş kadehi masaya bırakırken telefonuma gelen üçüncü mesaj ile telefonu tekrar elime alıp mesajı okumaya başladım fakat okumamla gözlerimin kocaman olması bir oldu mesaj yine Bora'dan dı

"Göz alıcı görünüyorsun" yazıyordu ve şu anda kıpkırmızı olduğuma yemin bile edebilirdim. Bu kahrolası adam ne yaptığını zannediyordu ki şimdi bir tür oyun falan mı oynuyor diye sinirle solurken bu sefer mesajına karşılık vermek için telefonun mesaj bölümüne girerek hızla

"Gözlerini alma o zaman" yazdım ve gönderdim saniyelik bir zaman sonra Bora masadaki telefonunu eline aldı ve mesajı okuyunca gözleri hayretle açıldı, kaşları havaya kalktı bu tepkisi saniyeler içerisinde kısılıp bana bakan sözlerle yer değiştirdi. Gözleri kısılmış bir şekilde bana bakıyordu be pis pis sırtıyordu. Bu bakışmalarımız sürerken masaya gelen bir adamla Hande'nin şen sesi yükseldi

"Kıvanç"

Kıvanç mı? oda kim diye geçirirken içimden Hande sanki düşüncemi duymuş gibi

"Arkadaşlar bu Kıvanç benim çok eski bir arkadaşım" dedi ve masadaki herkesi tek tek

tanıştırdı ve sıra bana geldiğinde gülümseyerek elimi uzattım

"Merhaba " dedim ve dememle lanet okumam bir oldu bu bakışlarda neyin nesi diye geçirdim içimden adam resmen tepeden tırnağa süzüyordu beni ve bu durumdan cidden rahatsız olmuştum. Tamam cidden hoş bir adamdı hatta taş bile denilebilirdi . Ama benim bir taş kafam vardı ve şu anda beni böyle hayranlıkla süzen bakışların ona ait olmasını istiyordum ki bakışlarımı Bora'ya çevirdiğimde yanındakiler ile muhabbet etmeyi bırakmış ve bakışlarının öfkeli bir grilikte olduğunu gördüm. O bakışlar şu anda beni es geçiyor ve tam yanımda duran Kıvanç'a sabitlenmişti. Aynı zamanda bu bakışlar hiçte hayırlı bakmıyordu.

Kısa sürede masadaki herkes ile kaynaşan Kıvanç'ın sürekli yanımda durması ve olur olmaz soruları gerçekten canımı sıkmaya başlamıştı ki gözlerim tekrardan Bora'yı bulduğunda az önceki eğlenen Bora'nın yerini alev almış öfkeden çıldırmış bir Bora almıştı. Yerinden kalkmıyor, yanıma gelmiyor ama gözleri resmen gelmişine geçmişine sövmek ile kalmıyordu. Şu anda Kıvanç için pekte güzel olmayan fanteziler kurduğuna yemin bile edebilirim.Kıvanç tüm rahatsız ediciliğiyle bir kez daha bana doğru eğilip saçma sapan birşeyler söyleyecekti ki telefonuma gelen mesaj ile telefonum masanın üzerinde tekrar titredi. Mesajın kimden geldiğini tahmin etmek zor mu tabi ki hayır ve içimdeki mahalle kızı biri şu adama liseli ergen değil kocam olduğunu hatırlatsın diye çılgık atarken ben mesajı okumak için telefonu elime aldım.

"Siktiğimin piçini uzak tut kendinden" okuduğum mesajla ağzım açık kalırken yuhhh diye çılgık attı içimdeki mahalle kızı ve şokla açılmış gözlerle Bora'ya baktığımda Bora kaşlarını oynatarak Kıvanç'ı uzaklaştırmamı işaret ediyor, imalarda bulunuyordu. Umursadım mı umursamadım o orada sürtüklerle oturabiliyorsa, bende burada bir piç ile oturabilirdim bu onu hiç ilgilendirmiyordu.Beni her ne kadar sıkısa da Kıvanç'a dönüp gülümsedim.

Masama konulan ikinci şarabımı da yudumlarken Melike hanım ve Hasan bey için çalınan şarkı kulaklarımızı doldurdu.Tam 40 yıl aynı hayatı paylaşmanın verdiği mutlulukla tarifi imkansız bir güzellikte dans ediyorlardı ve onlara imrenerek bakarak şarabımdan koca bir yudum daha aldım.Melike hanım ve Hasan beyin dans müziği bitmiş olsa da orkestra diğer çiftle için dans slov parçalara devam ediyordu.

Masadaki tüm çiftler dansa kalkarken bir Kıvanç ve ben kalmıştık. Gözlerim Bora'nın masasına kaydı ve orada değildi kahretsin gitmiş olamazdı değil mi diye düşüncelerimle savaşıırken

"İkimizde yalnızız anlaşılan dans için eşlik eder misin?" diye kelimeler fısıldandı kulağımda hey senin ne işin var kulağımın dibinde be adam diye geçirirken içimden

kendimi bir anda geriye doğru çekip Kıvanç'ın gözlerine baktım ve

"Teşekkür ederim ama istemiyorum" dedim bu tepkime Kıvanç ısrarcı bir ses tonunda

"Hadi ama sadece bir dans" diye diretince gayet sıkılmış bir ses tonunda

"Lütfen istemiyorum" dedim o esnada masada biten Hande ile ortam iyice garipleşti
Hande

"Hadi Azra dans etmeyecek misin?"dedi ve kıvanca dönüp

"Bana sakın böyle bir odunluk yapıp Azra'yı dansa davet etmediğini söyleme "
dediğinde Kıvanç

"Teklif ettim ama reddedildim" dediğinde benim gözlerim halen Bora'yı arıyordu fakat
görünürlerde yoktu. Kıvanç tekrar elini bana uzatarak

"Sadece bir dans " dediğinde Hande

"Hadi ama Azra sadece masada oturmaya mı gelmedin dimi" diye çemkirdi Allah
aşkına bu kızın amacı ne diye söyledim içimden Kıvanç'ın bana uzattığı ele baktım ve
sıkıntılı bir nefes verdim tereddütle elimi ellerine bırakarak

"Tamam" dedim. Evet Bora gelip yanımda durmuyorsa sinirlenmeye veya sinir olmaya
gerek yoktu eğlenmek benimde hakkımdı sadece bir dans ve bu sadece 5 dakikamı
alırdı. diye düşünerek elim Kıvanç'ın elinde sandalyemden kalktım ve tam adım
atıyordum ki belimden kavranan ellerle geriye doğru çekildim sırtım bir göğüse
yapıştığında burnuma gelen koku aklımı başımdan aldı Bora... evet Bora idi bu
kokunun sahibi ve saniyeler içinde yükselen ses bunu doğruladı.

"Aklından bile geçirme"

Ne? nasıl aklımdan geçirmeyeyim saatlerdir yanıma uğramayan umursamayan sensin
şimdi buna mı? karışacaksın diye çemkiren içimdeki mahalle kızına kafa sallayıp
onayladıktan sonra hışımla Bora'nın kollarından kurtuldum ve Bora'ya dönerek sinirle

"Aklımdan geçenlere karışamazsın" dedim Bora kulak hizama kadar eğilerek

"Karışırım" dedi ve ben daha da çok sinirlenerek

"Hangi hakla" dedim Bora pis pis sırtarak benimle göz göze geldi ve

"Kocan olmamın verdiği hakla " dediğinde sinir tüm vücudumu ele geçirdi ve o sinirle

"Sadece konuşma öyle davran o zaman" dedim Bora daha da sırtarak bir süre suratıma

baktı ve sonrasında gözlerini Kıvanç'a dikerek

"Karımdan uzak dur" dedi ve Gözleri gözlerimle tekrar buluştuğunda

"Oldu mu? " diye sordu lanet olsun ne yani bu kadar mı ? karımdan uzak dur ben yanımda durmasını isterken adamın yaptığı öküzlüğe bak diye içimden geçirirken yine aynı sinirle hırladım

"Olmadı" diye Bora bu tepkime pis pis sırtarak hemen çaprazımda duran Kıvanç'ın suratına sıkı bir yumruk attı ve yine bana dönerek.

"Şimdi" diye sorduğunda yaşananlardan şok geçirmiş gibiydim adamın resmen burnunu kırdı ve bu kadar sakin durabiliyordu. Bu şoktan yarım yamalak çıktığımda

"Ne cins bir psikopatsın?" diye sordum sinirle Bora gözlerime daha da sert bakarak

"En deli cinsinden" dedi ve beni bileğimden kavrayarak dans pistine doğru sürükledi..

Ne yani dans mı edecektik bu sinirle şimdi inanamıyorum ya diye sinirle soludum. Piste geldiğimizde sanki herkes bilerek çekiliyormuş gibiydi ve pist boşalmıştı. Sadece Bora ve ben vardık dans pistinde ve pistin tam ortasına geldiğimizde tüm ışıkların kapanması ürkmeme neden olsa da saniyelik bir zaman sonra sadece Bora ve beni aydınlatan loş bir ışığın yanmasıyla Bora ile göz göze geldim. Fonda şu anda kimin bestesi olduğunu hatırlayamadığım ama son derece mükemmel olan bir müziği orkestra çalmaya başladığı anda Bora'nın bana uzanan eli ile tüm bedenim sarsıldı kendimi bu şoktan çıkararak elimi o mükemmel elle bırakmamla Bora'nın beni kendine çekip göğsüne yapıştırması bir oldu. Bir elim elinde bir elim omuzunda dururken onun eli de belimi kavradı dudaklarını başımın üstünde hissetmem tüm bedenimi alev alev yakmaya yetiyordu ki Bora'nın kelimeleri fısıldandı kulak hizama inen dudaklarından

"Söz vermiştin" dedi. duyduğum cümle ile şok olurken Bora devam etti fısıltısına

"Ne kadar iğrenç bir insan olsam da vazgeçmeyecek din benden ve ne yaparsam yapayım pes etmeyecektin. Ne olursa olsun gitmeyeceğim seni bırakmayacağım demiştin" dediğinde ayaklarımın beni tutmadığını hissettim ve Bora'nın omuzundaki elimi daha çok sıktım.Bora bu durumu anlamış gibi belimdeki elini daha da sıkılaştırdığın da ayakta durmamı sağlıyordu.Duyduklarımınla şok olmuş gözlerimi daha da çok açtım hatırlıyordu ona verdiğim sözü hatırlıyordu ama ben gitmedim ki ondan vazgeçmedim ki panikle kendimi biraz geri çektiğimde Bora'nın o sıcak, o aşkla bakan gözleri ile karşılaştım o an titrek çıkan sesimle

"Se - sen gittin " dedim Bora daha da çok gülümsedi ve dansına biraz daha ritimli

devam etmeye başladı. Kahretsin şaşkınlıktan ona ayak bile uyduramıyordum. Bora tekrar konuşmaya başladı.

"Kovsam bile gitmeyecektin ve gitmeme de izin vermeyecektin" diye söylediğin de gözlerim dolmaya başlamıştı. Lanet olsun hatırlıyordu peki ne zamandan beri, ne kadarını hatırlıyordu, neden söylememişti ki günlerdir bir şey hatırlaması için dualar ederken o hatırlamasına rağmen söylemedi mi? Bu düşüncelerim ile gözlerim daha da dolarken Bora bu halimi fark edip hızını yavaşlatıp yavaşça durduğunda ellerini benden çekerek bir kaç adım uzaklaştı. Ben ışığın altında tabir yerinde ise sap gibi kalırken Çağlar'ı fark ettim Bora'nın eline bir şey verdiğini gördüm ve Bora tekrar ışığın altına geldiğinde gözlerim ikinci bir şokla kocaman açıldı hadi ama şarkı söylemeyecek dimi diye hayretle geçirdim içimden ve Bora'nın gözleri gözlerimde elindeki mikrofonu ağzına götürdü. Ben büyülenmiş gibi onu izlemeye devam ederken o gözlerini bir an bile benden almadan

"Merhaba " diyerek başladı söze ve gözlerini benden alıp karanlıktaki insanlara doğru çevirdi

"Biliyorum şimdi bu durum size garip geliyor ama hepinizin de bildiği üzere çok ciddi bir ameliyat geçirdim ve bu ameliyat sayesinde hayattayım ama bu lanet olasıca ameliyat yüzünden hayatımın en değerli iki varlığını unutmak zorunda kaldım. Beni bu denli duyguların varlığını yaşatarak mutlu eden bu muhteşem kadını unutturan bu lanet olasıca ameliyata defalarca küfrettim ama elimden de bir şey gelmedi " dedi ve gözleri gözlerimi bulduğunda tekrar konuşmaya başladı

"Azra Yılmaz" diyerek adımı seslendiğinde bakışlarımı o aşkla bakan gözlerden bir saniye bile çekmemiştim. Bora gözleri gözlerimde bana 2 adım yaklaşarak burun buruna gelmemizi sağladığında kalbimin artık durma noktasına geldiğini fark ettim kahretsin nefes bile alamıyordum ve Bora o ilahi gülümsemesini yüzüne yerleştirerek başladı konuşmasına

"Kapadokya'da balonla gök yüzüne uçtuğumuz gibi doğan güneşin aydınlattığı her güne seninle başlamak istiyorum. Ayın aydınlattığı her karanlık geceye de seninle veda etmek istiyorum.Seninle aynı odada bilindik bir yerde kalmak istediğimde insanlara durumu açıklamak yerine sadece anahtarımı almak istiyorum" dediğinde kalbim teklemeye başlarken gözlerimde dolmaya başlamıştı Bora'nın elleri sanki birazdan yere yığılacağımı hissetmişcesine belime dolanıp beni kendine yapıştırdı ve devam etti sözlerine

"Seni tanıştırırken kız arkadaşım sevgilim demek yerine eşim demek istiyorum aynı evde yaşamak istiyorum merak ediyor mu ne yapıyor iyi mi diye düşünmek

istemiyorum "dedikten sonra duraksadı ve saliselik bir beklemenin ardından tekrar konuşmaya başladı

"Hayatıma çok fazla kadın girdi Azra iyisi kötüsü değeri değmezi ama sana o ilk gece aşık oldum ben her ne kadar da bunu yıllar sonra fark etsem de sıırsıklam aşık oldum " dedi ve duraksadığın da gözleri şaşkın suratımı şöyle bir taradı suratımın aldığı ifade ile daha da çok gülümseyerek

"Bu sana Kapadokya'da doğum günümde yaptığım evlenme teklifinin sözleriydi ve sen bana 30 yıl boyunca aldığım en güzel doğum günü hediyesini 'evet ' diyerek verdin ve şimdi" dedi ve o aşkla bakan gözlerini gözlerime daha çok kitleyerek

"Bu 3 - 4 aydır yaşadığımız onca üzücü olaya rağmen o kadar kırılmana , ağlamana rağmen benimle evlenir misin demeyeceğim çünkü evliyiz " dedi ve bana tatlı bir gülümseme gönderdikten sonra tekrar konuşmaya başladı

"Kendi doğum gününde bir ilk yaşayarak bana bir hediye verir misin?" bu sözü ile gözlerim fal taşı gibi açıldı kahretsin doğruya bu gün benim doğum günümüdü ve Bora bunların hepsini hatırlıyordu yüzümde şaşkınlık belirtileri olmasına rağmen içimde sevinç dansları eden bir mahalle kızı vardı ve Bora yine o mükemmel sesi ile konuşmaya devam etti

"Yeniden bana sarılır mısın? yeniden benimle aynı yatakta uyur musun? yeniden ve her zaman beni öper misin ? " dedi ve muzipçe sırtıtıp

"İnan bunu çok özledim " demesiyle gözlerime hücum eden göz yaşlarım yanaklarımdan süzölmeye başladı. Bora'nın en son söylediğı kelime ise hıçkırıklarımın önündeki bariyeri kaldırmama yetti

"Yeniden benim bebeğim olur musun?" cümlesini bitirmesi ile benim hıçkırıklarla boynuna sarılıp dudaklarına yapışmam bir oldu. Hıçkırıklarla karışık öpüşüme Bora anında tutkulu öpüşü ile karşılık verirken elindeki mikrofonu yere attı ve kollarını bedenime sımsıkı doladı. Karanlıkta yüzlerini görmesem de bahçede alkış kıyameti kopuyordu ve ben dudaklarımı Bora'nın dudaklarından alamıyordum.

Zorda olsa dudaklarımı dudaklarından çekmem ile Bora'nın alnını alnıma dayaması bir oldu ve gözleri kapalı fısıldadı.

"Cimcime nerede " diye ben kaybolan sesimi bularak

"Burada yani yukarıda Serap ile birlikte "dediğimde Bora alnını alnımdan çekmeden gözlerini gözlerime dikti ve yüzündeki sırıtma ile

"O zaman onlar bu gece burada kalsınlar" dedi ve eli ile bileğimi kavrayarak beni çıkışa doğru götürmeye başladığında Çağlar ile göz göze geldik Çağlar Bora'ya bir anahtar atmasıyla Bora'nın o anahtarı havada kapması bir oldu.Bana gülümseyerek bakan Hande Merve ikilisine Bora

"Hanımlar sizin hesabınızı sonra göreceğim "dedi ve Melike Hanıma dönerek

"Anne Melek sana emanet biz yarın almaya geliriz " dediğinde bu sefer ben panikle

"Meleği almıyor muyuz?"dedim Bora bir bana bir Merve'ye bakarak

"Hocasından çok şey öğrenmiş onun için bu gece burada kalsın yarın alırız " dedi ve beni kavramış olduğu bileğimden hızlıca evin çıkışına doğru yönlendirdi ve arabaya binmemi sağladığında ikiletmeden arabaya bindim

Yaklaşık 1 saatlik sessiz ama sıcak bakışlarla geçen yolculuğun ardından Bora'nın evlenmeden önce yaşadığı evin önündeydik ve soru soran bakışlarla gözlerine baktığımda Bora gülümseyerek arabadan indi ve benim kapımın olduğu tarafa gelip kapıyı açıp elini bana uzatmasıyla şaşkın bakışlarım gözlerini buldu hala o büyülü gülümsemesini bana hediye ediyordu ki hiç tereddüt etmeden elimi eline bırakırken

"Gel " diyerek beni arabadan indirdi ve yavaş adımlarla dairesine doğru götürdü.

Asansör koridor derken sonunda dairenin kapısının önündeydik ve kapıyı açan Bora geçmem için kenara çekildiğinde halen bakışlarla konuşuyorduk sakın gülümsemesini de hiç yüzünden eksik etmiyordu.

Adımımı kapıdan atmamla Bora'nın ışığı açması bir oldu ve gördüklerimle gözlerime inanmadım bir sürü bir sürü resmim vardı Benim burada sadece benimde değil Meleğinde bir diğer resimlere oranla daha yakınımda olan resme doğru yürürken resmi inceledim gülüyordum karşımda Melek vardı ve ona gülüyordum bir önceki gecenin uykusuzluğu gözlerimden belli oluyor ve kesin sabaha kadar ağladığım bir gecenin ardından yakalanan bir resimdi arkandan fısıldanan sesle yerimde sıçradım ve dinlemeye başladım

"Bu gün çok yorgundun sabaha kadar oturdun hatta ağladın ama sabah bu enerjiyi nasıl bulduğunu hala çözebilmiş değilim "dediğinde gülümseyerek başka bir resme geçtim hıçkırarak ağladığım bir resmin önünde durduğumda Bora'nın kollarının arkamdan belime sarıldığını hissettim ve boynumu öperek fısıldadı

"O gece yanına gelip sana sarılmamak için kendimle gerçekten savaş verdim " dediğinde tekrar Bora'ya döndüm ve

"Neden gelmedin ki" diye sordum Bora

"Hala bir şeyler hatırlamıyordum ve sonrasında yine seni kırmaktan korkuyordum" dediğinde etraftaki diğer resimlere gitti gözüm ve bir resimde takılı kaldı spor salonunda kahretsin kilo vermek için savaşıırken bile takip etmişti beni ve o iğrenç resimlerde burada duruyordu. Barfiks aleti ile savaşımın çekilmiş olduğu fotoğrafta arkamdan gelen kahkaha ile Bora'ya döndüm Bora dibime kadar gelerek

"Çok komik din gerçekten ağırlığı arttırdı hocan fark etmedin ardından birde çekmeye uğraşıyordun ve burada yanına gelip dudaklarına yapışmamak için kendimi gerçekten çok tutmuştum " dediğinde kaşlarını çatarak

"Zaten bir süre sonra o gereksiz azgın hocaların yüzünden salona gitmemen için gelmiştim ve bir şekilde gitmemen gerektiğini söyleyecektim o gün ta ki karşımda eski Azra'yı görene kadar" dediğinde gülümsedim ve her yerde bizden ayrı kaldığı günlerde ne alemde olduğumuzu gösteren resimler vardı. Her birinde gözlerimi gezdirirken Bora'nın kolları tekrar belimi kavradı ve dudakları boynumu öpmeye başladığında artık gözlerimin karardığını hissettim bu dudakların tenimde bıraktığı his tarif edilemezdi çok uzun süre boyunca hissetmedim bir duyguydu ve Bora fısıldadı kulağımda

"Bende gitmedim hep yanınızdaydım " dedi ve benim gözümde akmaya hazır bekleyen göz yaşım yanaklarımdan süzüldüğünde bir hıçkırık kaçtı boğazımdan Bora anında kendine çevirip yüzümü avuçlarının arasına aldı ve göz yaşlarımı öpücükleri ile sildiğinde göz göze gelerek

"Hatırladığım kadarıyla bu evde hatta şuradaki masada sana sevinçten dahi olsa ağlamayı yasaklamıştım" dediğinde dayanamayarak hıçkırıklarla kollarımı boynuna dolayıp dudaklarını dudaklarımla örttüm Bora anında öpüşüme karşılık verirken elleri saçlarımdan kalçama acı verici bir yavaşlıkta indi ve kalçalarımdan kavrayarak beni kaldırdığında ayaklarımı beline doladım. Bora'nın öpüşü daha da derinleşirken aynı onun gibi tutkuyla karşılık veriyordum ona ve dudakları dudaklarımda yürümeye başladığında onun yatak odasıyla ilk birlikte olduğumuz odanın arasında durduktan sonra hangisine girecek diye bir yandan öperken bir yandan da seçimini hissetmeye çalışıyordum ki Bora dudakları dudaklarımdayken gülümseyerek

"Onuda hatırlıyorum ilk bu odaydı " diyerek ben kucağında ilk birlikte olduğumuz odaya öpüşerek girdik.Beni kucağından indirerek yüzümü ellerinin arasına aldı dilini ağzımın içine kaydırarak beni uzun bir süre öptü ve ayakkabılarını yavaşça dudaklarını dudaklarımdan ayrılmadan çıkarıp kenara fırlattı. Bora'nın eli elbisemin fermuarına giderken benim ellerimde onun yönlendirmeleri ile pantolonunun düğmelerine gitti ve benim elbisem üzerimden kayarak yeri boylarken saliselik bir arayla Bora'nın

pantolonu da üzerinden çıktı. Oda karanlık sayılırdı sadece açık olan kapıdan sızan ışık loş bir hava katıyordu. Beni geri geri yatağa doğru ilerletirken elleri üzerimde kalan son parçaya gitti onuda aynı yavaşlıkta çıkarıp yere bıraktığında yatağa boylu boyunca uzandım ve Bora dudaklarını dudaklarımdan boynuma ve göğüslerime götürdü karnıma küçük ısırıklarla öpücükler kondurdu sonunda tekrar doğrularak üzerime uzandı ve o mükemmel dudaklarını dudaklarımla buluşturdu.

Bacaklarımı iki yana ayırarak ellerini bacaklarımdan içi kısımlarında dolandırarak öpüşüne devam etti iç çekişlerimiz ve inlemelerimiz odayı dolduruyordu şimdiye kadar birbirimizi istediğimizden daha fazla istediğimiz bariz belliydi ve Bora'nın aletini kasıklarımda hissetmemle onu artık içimde hissetmeliydim ve bunu her şeyden çok istediğimi fark ettim. Bora'da böyle hissediyordu ki yavaşça içimi doldurduğunda ikimizden de güçlü bir inleme çıktı. Kahretsin onun bende bıraktığı bu hissi o kadar çok özlemiştim ki hiç bitmesin istiyorum içime girip çıkışları öpüşleri ile devam ederken

"Buna doyamıyorum" diye fısıldadı kulağıma bu itirafı beni daha yükseğe taşıırken inlemelerime engel olamıyordum Bora'nın da benden farkı yoktu ve gel gitleri sert darbelerle ulaştığında içimde patlamaya hazır olan volkan artık engellenemeyecek boyuttaydı. Bora hırlayarak darbelerini daha da sertleştirdiğin de buraya kadardı ve artık dayanabileceğimi sanmıyordum o anda Bora'nın sesi yükseldi kulaklarımda

"Bırak kendini bebeğim " bedenim bu hazzı daha çok tatmak için direnmeye kalksa da Bora'nın

"Direnme bebeğim " demesiyle çığlıklara boğularak tükendim aynı anda Bora'nın inlemelerle gelmesi ikimizi de nefessiz bırakmıştı bir kaç saniye nefesimi kontrol etmeye çalıştıktan sonra Bora içimden çıkmadan alnını alnıma dayadı ve gözleri kapalı fısıldadı içten bir sesle

"Çok beklettim dimi bebeğim" diye ve bu cümlesine yine onun gibi gözlerim kapalı ve gözümünden süzülen yaşlarla

"Çok özlettin her şeyim..." diyerek karşılık verdim.

Evet çok özletmişti gülüşünü, bakışını sıcaklığını ve dokunuşunu her bir şeyini çok özletmişti ama artık yanımdaydı her zaman ki gibi sıcacık kolları arasındaydım. Aylar sonrasında özlediğim huzurla daldım uykuya .

"Baba Kız"

Gün ışıkları göz kapaklarım la girdiği savaşı zalimce kazanmış ve gözlerimi açmama neden olmuştu. Aylar sonra yaşadığım mutlu gecenin ardından, Bora'nın kollarında uyanmak gerçekten tarif edilemez bir duyguydu. Hemen yanı başımda uyuyan adama baktım, benim adamıma hala uyanmamıştı öyle mutlu ve huzurlu uyuyordu ki o çekici dudakları hafif tebessümlü devam ediyordu uykusuna lanet olsun tam öpülesi duruyordu ve dayanabildim mi tabi ki dayanamadım

Onu seyretmeye ara verip dirseklerimin üzerinde hafif doğrularak Bora'nın dudaklarına doğru eğildim ve dudaklarım dudaklarına dediğin de Bora'dan çıkan bir mırıldanma ile dona kaldım

"Imm rahat dur Ayşe"

Ne? Ayşe kim? nasıl ya benden ayrı kaldığı zamanlarda bu evde başka kadınlar mı oldu diye dudaklarım dudaklarında dururken bedenim öfke ile doluyordu ki Bora ilahi kahkahasını patlattı ve beni bir çırpıda kolları arasına alıp altına sabitlediğin de halen kahkahasına devam ediyordu. Ben girdiğim şoktan çıkarak onu üzerimden itmeye kalktığımda Bora

"Dur dur tahmin edeyim" dedi ve parmaklarını alnımdan geçirerek konuşmasına başladı.

"Buradan geçenler bu evde kaldığım süre boyunca başka bir kadınla birlikte olup olmadığım mıydı?" dediğinde tahmininin doğruluğunda gözlerimi kaçırdım. Bora yine gülümseyerek parmaklarıyla çenemi kavrayıp gözlerine bakmamı sağladı ve

"Seni toplantı salonunda öptüğüm günden sonrasında dudaklarımda tenimde kimse olmadı" dediğinde gözleri öyle aşkla bakıyordu ki hayran bakışlarımla onu öpmek için kafamı biraz yükselttiğim de oda bana karşılık vererek dudaklarını dudaklarıma örttü ve tutkulu öpüşünün arasından

"Günaydın bebeğim" diye mırıldandı ve benim karşılığımı vermeme izin vermeden tutkulu öpüşüne devam etti Allah'ım bu his hiç bitmesini isteyeceğim türden değildi....

.....

Büyüleyici yatak dakikalarımızın ardından duşa girmiştım tabi girmiştım girmesine de benim bu evde hiç kıyafetim yoktu ki lanet olsun havluyu bedenime sarıp banyodan çıktım ve odada beni bekleyen Bora ile karşı karşıya kaldım. Bora'nın görüş alanına girdiğimde gözlerini kısıp alt dudağını ısırarak

"Bebeğim söyleseydin ben gelirdim böyle tahrik etmeye çabalaman yersiz " diye alaycı ve bir o kadar da şehvetli bakışları ile yaklaşmaya başladığın da

"Heyy sadece hiç kıyafetim yok burada " dedim Bora

"Hımm benim için sorun yok böyle gayet hoş görünüyorsun" dediğinde çoktan yanıma kadar gelmiş ve belime sarılıp dudaklarıma bir öpücük bırakmıştı bile ...

"Evin içinde havlu ile dolanma mı beklemiyorsun herhalde canım" dediğimde Bora omuz silkerek

"Havlu olmadan pek dolanabileceğini sanmıyorum bebeğim" dedi pis pis sırtarak oyun oynuyordu benimle ve hoşuma da gitmişti aynı onun ses tonunda

"Dolanmayıp ta ne yapacağım " dedim Bora'nın gözleri hınzırlıkla kısıldı o mükemmel alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve bedenimi de kucağına bir süre sonra sırtım yatakla göğsüm ise Bora ile buluştuğunda Bora

"Buradan kalkamazsın " dedi ve o bal dudaklar dudaklarımla buluştu.....

.....

Bora'nın tişörtlerinden birini giyip önceden olduğu gibi mutfakta bir bizimiz ile uğraşarak tatlı bir kahvaltı edip salondaki koltukta Bora'nın göğsüne uzanmış sarmaş dolaş duruyorduk Bora o mükemmel dudakları ile saçlarımın üstünü öperken

"Ne zaman hatırlamaya başladın?" diye sordum Bora derin bir nefes alıp vererek başıma bir öpücük daha kondurdu ve

"Bir çok şey gelip gidiyordu aklıma ama toparlayamıyordum hep uyumak için yattığımda aklıma geliyordu rüya mı gerçek mi ayırt edemiyordum. Sonra seni takip ettiğim uzaktan seyrettiğim zamanlarda o mutlu günleri hatırlamasam da aslında seni istediğimi fark ettim. hiçbir şey hatırlamasam da yanında olmak istedim sana sarılmak, seni öpmek onun için geç geliyordum seni kırmaktan korkuyordum sanki hiçbir şey hatırlamadan sana yaklaşısam seni daha çok üzeceğim geliyordu aklıma ve sonra spora başladın oradaki adamların yakınlığı sinir etti baktım kıskanıyorum engellemek istedim sonrasını biliyorsun ama asıl mutfakta beraber yemek hazırladığım gece oldu o gece uyumak için yattığımda Emir'in seni kaçırmamasından tut Defne'nin vurmaya kalkmasına

kadar her şey geldi aklıma ama halen Melek ile ilgili anıları hatırlamıyorum doğuma kadar olan her şey tamam üzücü de olsa hatırlıyorum ama nasıl doğduğunu ondan sonraki aşamayı hatırlamıyorum " dedi ve biraz duraksadıktan sonra

"Gerçi hatırlamama gerekte yok çünkü öyle büyüleyici bir yaratık ki ilk gördüğüm saniye içime yerleşti bambaşka bir duygu hele eve ilk geldiğimde göğsümde uyuttum ya sanki göğsümde değilde orayı açtım kalbimde uyudu o kadar mükemmel işte kelimeler ile tarif bile edemiyorum " dediğinde gözümde bir yaş süzüldü. Bora mükemmel bir eş olmanın yanı sıra olağan üstü bir babaydı Melek gerçekten çok şanslı bir çocuktu. Bora gibi bir babaya sahipti o an Aylin'in hikayesi geldi aklıma onun babasının yaptıkları ve göz yaşlarım daha da çoğaldı. Bora ağladığını fark ederek beni yüz yüze gelecek şekilde doğrultunca

"Bebeğim bu güzel bir şey ağlamayı gerektiren ne ? " diye sorduğunda

"Melek çok şanslı senin gibi ona her şekilde aşık bir babası var" dediğimde Bora

"Asıl ben şanslıyım senin gibi bir eşe ve onun gibi bir Meleğe sahibim. Bebeğim senin yerinde başkası olsa çoktan gitmişti beni bir başıma bırakıp " dediğinde gülümseyerek dudaklarına bir öpücük kondurdum ve

"Sana verdiğim sözü de önceden hatırlıyor muydun ?" diye sordum Bora olumsuz anlamda kafasını sallayarak

"O anıyı dün akşam hatırladım o piçi yanında gördükçe " dediğinde sözünü keserek

"Neden yanıma hiç gelmedin?" diye sordum o an Bora'nın gözlerinden bir kızgınlık geçti ve sesi biraz sert çıkarak

"Hadi ben odunluk yapıp gelmedim sen ne diye gelmiyorsun kadın! hafızası kayıp olan bunun içinde dengesiz davranan ve senin tabirinle ökü z olan benim senin gelmen gerekiyordu" dediğinde gözlerim kocaman olmuş ona bakıyordum Bora hafif tebessümle devam etti konuşmasına

"Başta şok oldum gerçekten göz alıcı görünüyordun ve doğum günün olduğunu biliyordum küçük bir plan yapmıştım başta seni biraz umutsuzlandırmam gerekiyordu sonrasında da dans için gelecektim bizim için çalacaklardı orada konuşacaktım ama o Merve cadalozu ve Hande'nin oyununu duydum. Ortaya ne çıkacak diye sabrettim o piç yanına gelince geldiği an kalkacaktım ama o an geldi aklıma Fethiye'deki yazlıkta verdiğin söz ondan sonrasını da biliyorsun diyerek burnumu öptü ve tekrar bana sarıldı o an sitemle

"Maden oynudu o adamın burnunu neden kırdın yazık değil mi" diye sordum Bora pis pis sırıtarak

"Oyunda olsa böyle bir şeyi kabul ediyorsa onuda göze almış demektir oyun tam olsun istedim " dedi ve küçümser bir ses tonunda

"Hem abartma yavaş vurdum "dediğinde hayret dolu ses tonumla

"Burnu kanıyordu" dedim Bora kahkaha atarak

"Az bile piçe" dedi sonra tekrar bana sarıldı. öyle sıcaktı ki kollarının arası bu şekilde belkide sonsuza kadar durabilirdik ve ben bu halimizden bir an bile sıkılmazdım

.....

1 Ay Sonra

Tam bir aydır her şey o kadar güzel ki Bora ile evimizdeyiz kendi yatak odamızda Bora'nın kolları arasında uyanıyordum bu huzur hiçbir şeye değişilmezdi....

Usluca Bora'yı uyandırmadan yataktan kalktım. Hızla çoktan uyanmış ve Serap tarafından oynatılan Meleğimin yanına gittim. Serap'a gülümseyerek

"Günaydın Serap"dedim. Serap aynı gülümseme ile

"Günaydın Azra hanım " karşılığını verdi ve ben kucagında sabah neşesi bol olan Meleğimi kollarıma alarak

"Meleğim babasına bir günaydın desin" dedim ve gülümseyerek

"Dimi Meleğim babayı uyandıralım dimi "deyip yanağına kocaman bir öpücük kondurarak yatak odama girdim.Halen yatakta sırt üstü yatan ve yunan tanrılarını andıran erkeğime baktığım da ne kadar huzurlu uyuduğunu gördüm.... Sessizce yatağın kenarına kadar gelip Meleğimi yüz üstü Bora'nın göğsüne bıraktığımda Melek çoktan kıkırdamaya o minik ellerini Bora'nın göğsüne vurmaya başlamıştı. Bora aldığı minik darbelerin etkisi ile kaşlarını çatarken vereceği tepkinin bir saniyesini bile kaçırmak istemezcesine izliyordum. Bora keyifle gülümseyerek ve gözlerini açmadan

"Hımm cimcime uyandırma servisi iş başında " diye mırıldandı.Melek bebeklere has kıkırdaması ile Bora'nın göğsüne daha da hızlı vururken Bora gözlerini açıp kafasını hafif kaldırdı Melek ile göz göze gelince

"Günaydın Babacım" dedi ve Meleği kucaklayarak burnunu yanaklarını boynunu kısacası öpebileceği her yerini öperken Melek agu agu diye garip sesler eşliğinde

kahkahalar atıyordu. Bora gayet çocukça çıkardığı ses tonu ile

"Yok öyle agu magu küçük hanım baba diyeceksin anne diyeceksin ama ilk kelimen baba olacak yoksa büyüyünce acısını çıkarırım" dediğinde kahkahalarımı tutamıyordum yatağa oturduğumda Bora'nın bana dönen hınzır bakışları ile

"Ne o hoşuna mı gitti kadın" demesiyle kahkahalarım daha da çok büyüdü. Engel olamadığım gülüşümün arasından

"İlk mama derse görürsün yada " deyip duraksadıktan sonra Bora'nın gözlerine baktım bu söyleyeceğim pek hoşuna gitmeyecekti ama yinede göze alıp

"Merve derse" dediğimde Bora'nın uykulu gözleri anında kocaman açıldı ve az öncekinden daha da komik bir görüntü çıktı ortaya

"İntihar ederim öyle bir şey olursa " dedi ve bir an duraksayıp meleğe baktı ve bakışları tekrar gözlerimle buluştuğunda panikle

"Merve ile görüşmesine izin vermiyorum. Melek ilk kelimesini söyleyene kadar o cadaloz ile aynı ortamda olmayacak eğer, bu söylediğin olasılık gerçekleşirse boğarım o kızı" dediğinde kahkahalarım son veremiyordum ki buna son veren Bora'nın dudakları oldu. Bir kaç saniyelik derin öpüşünün ardından Meleğin agu bagu gibi çıkardığı garip sesler ile Bora duraksadı dudaklarımda hafif gülümsediğinde ben çekilmeye kalktığımda dudaklarını dudaklarımdan çekmeden mırıldandı

"Eğer dudaklarımı bırakıp bu agu makinesi ile ilgilenirsen akşama kadar AGU derim Azra bunu gerçekten yaparım" dediğinde tutamadığım kıkırdamam ile ağzının içine fısıldadım

"Sen cimcimedenden de bebeksin" diye ama Melek aynı Merve teyzesi gibi mutlu anımız bozmaya niyetli gibi çığlık atınca Bora kaşlarını çatıp başını Meleğe döndürdüğünde Melek bu sefer zafer kazanmış gibi kıkırdama sesleri çıkarmaya başlamıştı. Fena halde babacı olacaktı bunu fazlasıyla belli ediyordu. Meleği kucağına alan Bora onu yüz hizasına hata burun buruna getirerek biraz alaycı bir ses tonunda

"Anne ile babayı ayırmaya çalışıyorsun tamam harika, ama bil bakalım sen nasıl oldun cimcime" dediğinde gözlerimi kocaman açarak

"Bora!!!" diye haykırdım. Bora pis pis sırtarak

"Yalan mı " diye sorduğunda gözlerimi devirdim ve baba kızı oyun oynarken bırakıp kahvaltı hazırlamak için mutfığa indim....

2 Saat sonra

"Canım biz çıkıyoruz " dediğimde Bora

"Halen daha o cadaloz Merve ile görüşmesine karşıyım " dediğinde tabi ki Meleği kastediyordu kendi cümlesi ile 'huyu benzeyecek cimcimemin ve ben bir cadalozla daha uğraşamam' diyordu hep ve ben aklıma geldikçe gülümsüyordum tehditkar tutmaya çalıştığım bir ses tonu ile

"Tamam Merve gelsin o zaman" dediğimde Bora irice açılmış gözleri ile

"Tamam tamam pes ediyorum siz gidin ama Yiğit'in veledi uzak tutun Meleğimden " dedikten sonra Meleğin yanağına kocaman bir öpücük kondurdu ve

"Hiç babasına çekmemiş velet şimdiden çapkınlık peşinde " dediğinde kahkaha attım

"Çağlar'la senin izinden gidiyor işte " dediğimde ise Bora kaşlarını çatarak

"Ben beni adam eden kadını buldum ve bu hale gelene kadar sen neler çektin o veledi adam eden benim Meleğim olmayacak " dedi ve dudaklarına bir öpücük bırakarak

"Sen korumacı bir anne olup veledi uzak tutuyorsun Meleğimden" dediğinde sadece gözlerimi devirmekle yetindim

Aylin Merve Hande buluşacaktık Bora evden çalışacağı için bize gelemiyorlardı bizde değişiklik olsun diye dışarıya çıkmaya karar vermiştik gerçi Bora'nın dediği doğrudu Yiğit'in oğlu Mert tam bir çapkın olacaktı Meleği ne zaman görse dibinden ayrılmıyordu tabi bizim zilli de az değildi o gülüşü ile resmen büyülüydü çocuğu ...

.....

Tam 4 saat oturup kızlar ile Çağlar ve Kerem'i nasıl nikah masasına oturturuz onun dedikodusunu yaparken Serap'ın kollarında uyumak için huysuzlanan Meleğime gitti gözlerim ve artık kalkma vaktinin geldiğini anlamıştım Mert'in de aynı durumda olduğunu gören Aylin

"Hanımlar kalkalım artık " dedi hepimiz onaylayınca yavaşça masadan kalktık.

"Serap siz geçin bende geliyorum dediğimde bulunduğumuz yere gelen Kerem Yiğit ve Çağlar ile kızların yüzü kocaman gülücüklerle kaplanırken bende kocamın kollarına girmek için hızla kızlarla vedalaşıp arabaya yöneldim.

Yaklaşık 15 dakika sonra yarım saatlik uzaklıktaki evime giderken Serap'ın telefonunun ısrarla çalması dikkatimi ona yöneltti Serap ekrandaki isme bakınca endişeli gözlerle

"Bora bey" dediğinde tedirgin bir sesle

"Ne oldu ki aç hemen" dedim Serap telefonu hızla açıp

"Efendim Bora bey " dediği gibi Bora her ne dediyse hızla telefonu arka koltuktan bana uzatıp

"Sizi istiyor Azra hanım" dedi şaşırarak elime alıp kulağıma götürdüğüm telefona tedirgin bir sesle

"Efendim canım" dedim Bora'nın sesi korku dolu geliyordu evde olmadığı kesindi ve sanırım oda hızla kullandığı arabadan arıyordu benim içimdeki tedirginlik artarken Bora tedirgin bir o kadarda yüksek çıkan sesi ile

"Sakin hızlanma Azra " dedi ve ben hiçbir şey anlamayarak

"Ne oldu Bora " diye sordum Bora yine aynı ses tonunda kükreyerek

"Ayağını gazdan çek vites düşür yavaşlamaya çalış Azra " dediğinde içimdeki korku bir anda paniğe dönüşmüştü ve bu panikle

"Lanet olsun Bora neler oluyor " diye bağırdım telefonda aynı anda arabayı durdurmak için ayağım frene gittiğinde durumun ne olduğunu anladım lanet olsun frenler diye içimden geçirdiğimi korkak ve bir o kadarda paniklemiş bir ses tonunda

"Bora frenler tutmuyor frenler tutmuyor" diyerek bağırdım Bora beni sakinleştirmek istercesine

"Evet bebeğim sakın ol tamam mı önce sakın ol sadece iki araba arkadayım yetiştin koru yoluna gir" dediğinde hemen söylediğine uyup koru yoluna girdim geniş bir yoldu ve burada trafik yoktu lanet olsun bu araba durmazsa diye içimden geçirerek gözlerim dikiz aynasından bana endişeli gözlerle bakan Serap'a ve onun kucağında uyuyan Meleğime gitti ve lanet olsun hayır hayır Melek Melek ona bir şey olamaz kahretsin diye panikle vites düşürmeye çalıştım. Bu durumun işe yaramadığını fak edince göz yaşlarıma hakim olamadım Bora'nın endişeli sesi telefonda tekrar yükseldi

"Azra bebeğim bak arkadayım tamam mı sakın ol sadece dikkatli bir şekilde sür anladın mı beni sadece dikkatli" dediğinde aynaya baktım ve Bora'nın Jeep'inin tam arkamda olduğunu gördüm. Bu rahatlamama yeti mi hayır çünkü ibre 110 gösteriyordu ve sanırım ben gaza basmasam da kendiliğinden artıyordu. Üç şeritli bir yolda hiç hız kesmeden gidiyorduk Serap korku dolu gözler ile aynadan bana bakıyordu, Meleğim hiçbir şey hissetmeden uyuyordu, araba ne yaparsam yapayım durmuyordu. Böyle olmamalıydı sabah hiç bir şeyi olmayan araba şimdi bu arızayı vermemeliydi. Meleğim

daha çok küçüktü ve bu arabanın olası bir kaza durumunda Meleğimin şansı yoktu o büyük kazadan sağ çıkması imkansızdı o daha büyüyecek genç kız olacak ve babası gibi bir adamla tanışıp evlenecek bizim kadar mutlu olacaktı bu olmamalı böyle bir durum olmamalı bu araba durmalı kesinlikle bu ara durmalıydı bu düşünceler arasında Serap'ın titrek bir sesle

"Azra hanım annemin benden başka kimsesi yok " demesi ile beynimden vurulmuşa döndüm kahretsin hep bizimi bulmak zorunda lanet olsun lanet lanet diye öfke ile direksiyona vursam da bunun bir faydası yoktu göz yaşlarım sicim gibi gözlerimden akıyor, bir Serap'a bir kucağındaki Meleğime ve tam arkamda beni takip eden Bora'ya baktım aynadan ve gözlerim ekrandaki ibreye gitti kahretsin halen 110'nu gösteriyordu ve şimdilik boş olan bu yolda son sürat gidiyorduk.....

"Korku"

Korku, kaybetme korkusu, hayatımda bu korkuyu iki kez hissetmiştim. İlki aşık olduğum güvendiğim kalbim olarak gördüğüm tek kişi olan Bora'yı hastahane o ameliyathanenin kapısında beklediğim 5 saatti ikincisi de şu andı. Melek huzursuzca ağlamaya başlayınca gözlerim dikiz aynasından hemen arkamda olan Bora'ya gitti panik yapmanın zamanı değildi arabada hayatı elimde olan 2 can vardı bana her şey olabilirdi hatta ölebilirdim ama Meleğime bir şey olmaması gerekiyordu. Kahretsin olmaması gerekiyordu ve Serap o sadece bir çalışanımızdı. Her ne oluyorsa onun alakası yoktu bakması gereken bir annesi vardı. Tekrar dikiz aynasından Bora'ya baktığımda beni hızla sollayarak önüme geçtiğini gördüm lanet olsun ne yapıyordu ki şimdi sağıma ve soluma baktığımda Çağlar'ın arabasını ve Yiğit'in arabasının hemen yanımda bana eşlik ettiğini gördüm hemen arkamızda da Kerem vardı. Dört arabanın ortasında hızla gidiyordum hemen ayaklarımın üzerinde duran telefon tekrar çalmaya başladığında elime aldım ve hızla açtığımda Bora'nın o panik ama beni sakinleştirmeye çalışan sesi ile karşılaştım Bora

"Bebeğim şimdi beni iyi dinle 3 araba seni durdurmaya çalışacağız fakat Meleği arabadan almamız gerekiyor " dediğinde panikle çıkan sesimle ;

"Bora çok hızlıyım nasıl alacaksınız " diye sorduğumda Bora hızla;

"Sen sadece arabayı sarsmadan süreceksin duydun mu beni orta şerit den sakın çıkma ve arabayı sarsmadan sür!" dediğinde titrek çıkan sesimle

"Ta-tamam" dediğimde Bora yine aynı ses tonundan

"Şimdi bana Serap'ı ver " dediğinde anlamasam da telefonu Serap'a uzattım Serap anlamaz gözlerle elimdeki telefona bakarken

"Al Bora hatta " dediğimde telefonu aldı ve gayet soğuk kanlı bir şekilde

"Efendim Bora bey "dedi aslında onunda şu anda benden aşağıda kalır yanı yoktu ama ama paniğin hiçbir şeye yaramayacağını anlamış gibi

"Tamam Bora bey ben solağım soldaki araba yanaşsın " dediğinde anlamayan gözlerle Serap'a bakıyordum ne yapmaya çalışıyorlar lanet olsun ne

"Tamam Bora bey " dedi son kez ve telefonu kapatıp bana uzattığında Meleği sıkıca kavrayıp sol cama doğru yanaştığını gördüm aynı anda gözüm sol tarafımdan bana doğru yaklaşan Çağlar'ın arabasına gitti ve Merve'nin ön koltuktan arka koltuğa zor bela geçmeye çalıştığını gördüm Çağlar arabasını benim arabamın hemen yanına sıfırlanacak şekilde yanaştığında Merve artık arka koltukta ve camdan dışarıya doğru sarkıyordu. Aynı şekilde Serap'ta Melek kucağında cama doğru yaklaştığında yapmak istediklerini anladım ve Çağlar'ın sesini duydum açık olan camdan

"Azra önüne bak sakın aynaya bakma arabayı sarsma tamam mı sakın" dediğinde gözlerimi aynadan çekip öndeki Bora'nın arabasına baktım sadece 2 saniyelik bir zaman diliminde Merve neredeyse düşecekmiş gibi arabanın camından sarktı ve Meleği kucakladığı gibi Çağlar'ın arabasına aldı. Kardeşime kızımın canını ikinci kez borçluyum ve artık Meleğimi bu azrailin hakimiyetinde olan arabanın içinden kurtarmıştık ben derin bir nefes alırken Çağlar gaza basıp yanımdan hızla gittiğinde boşalan yere Kerem'in arabası geldi ve Serap'ın yanındaki telefon tekrar çalmaya başladığında Serap'a ;

"Aç hoparlöre al " dedim telefonu açtığı gibi boranın sesi yankılandı arabanın içinde

"Bebeğim şimdi yine aynı sakinlikle kullanacaksın arabayı sakın korkma tamam mı ?" diye konuştuğun da bir an bu arabadan hiç çıkamayacağımı hissettim göz yaşlarım hızla yanaklarımdan akarken hıçkırarak

"Bora seni seviyorum " dedim Bora bir iki saniye duraksadıktan sonra panikle

"Hayır hayır bebeğim o arabanın içinden çıktığında söyleyeceksin bunu şimdi değil şimdi değil" dediğinde gözyaşlarım hızla akmaya başlamıştı. Bora sektörünkileri yakıp

söndürdüğünde Kerem ve Yiğit arabaya doğru yaklaşmaya başladılar yine önceki gibi sıfır bir şekilde yanaşacaklar sandım ama bir anda bana çarparak iki araba arasında sıkıştırdılar şimdi üç araba yapışık olarak son sürat gidiyorduk yolda ve son olarak Bora'nın arabasının yavaşladığını gördüğümde durumu anladım ve Serap'a

"Serap sıkı tutun " diye bağırdım o anda benim arabamın önü ile Bora'nın arabasının arkası gürültülü bir şekilde birleştiğinde bir an direksiyona yapıştım Serap arkada debelenirken

"İyi misin ? " diye bağırdım Serap;

"İyiym Azra hanım " dedi Hande ile göz göze geldim ve Hande camı açarak

"Azra fren yok biliyorum ama sen yinede 3 deyince basacaksın tamam mı ?" diye sorduğunda

"Tamam" dedim ve Hande

"1 - 2 - 3" dediğinde ben olmayan freni mi kökledim Bora aynı anda selektör yakınca Kerem ve Yiğit'te frene bastı arabalar bana yapışık olduğundan hızım düşüyordu sevinçle ibreye baktığımda telefon tekrar çaldı ibre artık 90'nı gösteriyordu Bora'nın sesi tekrar duyuldu arabada

"Bebeğim hızın kaç " diye bağırdı ben panik ve korku ile

"90" dedim Bora;

"Tamam" dediğinde galiba Çağlar ve Yiğit'te arabalarının hızlarını 90 indirip arabadan ayrılmamak için çaba sarf ediyorlardı ve Bora tekrar selektör yapınca arabalar aynı anda yine acı bir fren yaptı ve bu seferki fren beni çok ama çok yavaşlatmıştı sevinçle kakhaha atarak

"Evet Serap bak kurtulacağız canım hiç bir şey olamayacak " dediğimde onunda artık sinirlerinin gevşediğini ve sevinçten ağladığını gördüm artık hızım 40'dı ve bu sefer Hande sordu

"Kaça indi " diye sevinçle

"40" diye bağırdığımda Hande ve Kerem

"Evet" diye bağırdı ve tekrar Bora'nın sesi yükseldi arabada

"Bebeğim son kez yapıyoruz ve sana şimdi dediğimde el frenini çekeceksin " dediğinde hızla

"Tamam" dedim ve bekledim. 3 Arabada son kez frene bastığında ibre hızla düşmeye başladı bir saniye kadar sonrasında Bora'nın sesi yankılandı arabada

"Bebeğim şimdiii!!!" diye ben hızla direksiyonu sabit tutmaya çalışarak el frenine asıldım yanımdaki arabalar beni daha fazla sıkıştırırken arabanın artık durmak üzere olduğunu fark ettik ve bir kaç saniye içerisinde asfaltı resmen yakarak 4 arabada durduğunda artık tükenmişim ve kafamı direksiyona dayayıp hıçkırı hıçkırı ağlamaya başladım. Kerem ve Yiğit arabalarını gürültülü bir şekilde arabamda ayrıldı ve saniyesinde sıkışmış olan kapım Bora tarafından bir kaç çekmeden sonra hızla açıldı ve o şefkatli kolları sarıldı bedenime Bora'nın o huzur veren baş döndürücü kokusu ciğerlerime doldukça daha da hıçkırmaya başladım tüm bedenim hıçkırıkları yüzünden titrerken Bora'nın eli saçımı okşayıp

"Tamam bebeğim geçti " diyerek saçımın üstünden başıma öpücükler kondurdu sınıksız sarıldı 4. bir arabanın da bulunduğumuz yere geldiğini fark ettiğimizde gelenlerin Merve ve Çağlar olduğunu da fark etmiş olduk

Merve kucağında Melek ile indiğinde Meleğim sanki tüm bunları hissetmiş gibi hiç duraksamadan ağlıyordu ve hızla Bora'nın kollarından çıkıp Merve'nin yanına gidip bana kollarını uzatan Meleğimi kucağıma aldım ve sakinleştirmek için

"Meleğim canım benim anne burada tamam bir tanem bir şey yok geçti " diyerek onu sakinleştirmeye çalışsam da bir süre öyle boynuma gömülerek ağladı. Bora'da dakikasında yanıma geldi ve elini Meleğin sırtına koyup nazikçe okşarken gözleri Merve'yi buldu

"Her ne kadar sana cadaloğ desem de ikinci kez benim olanlar için hayatını tehlikeye attın sana nasıl teşekkür ederim bilemiyorum" dedi ve gözleri hemen çaprazımda bulunan Serap'a gittiğinde

"Serap sen nasılsın bir şeyin yok dimi?" diye sordu sesi patrondan ziyade endişeli gibi çıkıyordu ve Serap'ta rahat bir ses tonunda

"İyiym Bora bey gerçekten bu şekilde atlatmamız büyük mucize" dediğinde gözlerim tekrardan Bora'yı buldu ve

"Evden çıktığımda frenlerde herhangi bir sıkıntı yoktu " dedim ve Bora evet anlamında başını salladı o an aklıma gelenle gözlerim kocaman oldu

"Sen nereden anladın frenlerimin bozuk olduğunu nasıl... " diye sorduğumda Bora

"Adnan kara Defne'nin babası " dedi ve bulunduğumuz yere polislerin geldiğini

gösteren siren sesleri gelirken Bora

"Evde konuşalım tamam mı ?" dedi ve bu arada Melek kucağında yine huzursuzlanmaya başladı Bora Meleğe uzanarak mırıldandı

"Bana ver" diye o esnada da Meleğe

"Gel bakalım babacım " dedi ve Meleği kucağına aldığı anda Meleğin huzursuzluğunun geçtiğini gördüm oda biliyordu güvenli kollarında olduğunu ve şu anda kollarında bulunduğu adam onun hayatında en güvendiği adamdı babasıydı ve o bunu hissediyordu. Melek Bora'nın boynuna başını koyup ağlamasını kesince Bora gelen polislere

"Çok erken geldiniz " diyerek kükredi komiser olduğunu zannettiğim bir adam Bora'ya

" Ana yolda olduğunuzu söylemiştiniz bizde oradan girince anca gelebildik " dediğinde Bora sinirle

"Saat 5:30 bu saatte ana yolda 110 km hızla bir arabanın hiç bir arabaya çarpmadan ilerleyemeyeceğini tahmin edebileceğinizi düşündüm ve o merkezdeki polise koru yoluna girdiğimizi söylediğimi hatırlıyorum" dediğinde polis gözlerini kaçırarak

"Bu bilgi bize ulaşmadı " dediği anda telsizden

"Tüm ekiplerin dikkatine freni arızalı arak araç koru yoluna girdi ambulans yolda " diye anonsu duyulduğunda Bora alayla gülümseyerek

"Çok hızlısınız gerçekten merak ediyorum bu anonsu şu anda duymuş olsaydınız nerede olacaktınız " dedi ve daha da çok bağırarak

"Lanet olsun size arabanın frenleri patlamış ve arabada bir bebek olduğunu söylemiştim o polise de koru yoluna girdiğimizi nasıl olur da bu kadar yavaş olabiliyorsunuz nasıl polissiniz siz " diye kükrediğin de polis daha da sıkıntılı bir nefes verdi ve

"Haklısınız Bora bey tamam ama frenlerle alakalı bir sıkıntı var mıydı yoksa bir müdahale mi olmuş." dediğinde gözlerim kocaman açılmış Bora'nın ağzından çıkan cümleleri bekliyordum Bora'da sıkıntılı bir nefes vererek

"Adnan Kara Azra arabasına bindiği dakika beni aradı ve eğer hızlı olursan frenleri patlamış bir arabayı durdurur karını ve kızını kurtarırın ama kurtarsan da bu başlangıç dedi yani o yaptı "dediğinde nefesimin artık bana yetmediğini hissettim başım bir an dönünce Bora'nın arkası bana dönük olduğundan Çağlar fark etmiş olacak ki hemen

kollarımdan tutarak

"İyi misin ? " diye sordu aynı anda Bora'da bana dönerek

"Bebğim " diye korku ile seslendiğinde

"İyiym ama eve gidelim lütfen " diye konuştum Bora aynı anda polise dönerek

"Ben merkeze uğrayayım kızım gördüğünüz üzere bebek ve gerçekten bunca olanı kaldıramıyor eşim ve çalışanım da çok kötü daha sonra merkezde halledelim " dediğinde polis anlayışla başını salladı ve Çağlar'ın

"Abi ben sizi bırakayım sen kullanma " demesine Bora sadece kafa sallayarak onay vermesi üzerine arabaya bindik .

Merve ve Çağlar önde biz arka koltukta eve doğru giderken Melek Bora'nın göğsüne gömülmüş bir şekilde huzurla uyuyordu ben başımı Bora'nın omuzuna dayanmıştım ve Bora'da dudaklarını başımın üstüne bu duruşumuzu bozan Meleğin bir anda uykusunda sıçraması oldu ve bu sıçrama ile uyanarak ağlamaya başladığında Bora o şefkat akan sesi ile

"Şşş babacım buradayım ben" diyerek tam boynunun altına alıp yine şefkat akan elleri ile sırtını okşadı Melek anında sakinleşmeye ve huzurlu uykusuna geri dönmeye başladığına Bora ile göz göze geldik Bora dişlerinin arasından hırlayarak

"O adamı kendi ellerimle öldüreceğim " dedi ve benim gözümünden bir damla yaş süzüldü evet gerçekten bu gün yaşadıklarımı göz önünde bulunduruyordum ve o adam benim karşımda şu anda olsa gözümü kırpmadan öldürürdüm....

2 ay sonra

O korkunç günün üzerinden tam 2 ay geçmişti ilk bir kaç gün hatta 1 hafta kadar Bora evden çalışmış ve bizi yalnız bırakmamıştı. Tabi ki güvenlik önlemleri alınmış kapının önüne ve evin etrafına tam donanımlı korumalar yerleştirilmişti. Melike hanım ve Hasan bey Amerikan'dan acil dönüş yapmıştı ve onlarda bir süreliğine bizimle beraber kalacaklardı. Melike hanım özellikle kalmak istiyordu çünkü; benim Bora ile beraber işe dönmem gerekiyordu Melek için endişelenmemek adına kendi teklif etmişti. sağ olsun Selim'in bir çok komiser arkadaşı vardı onlar aracılığıyla evin etrafına bir süreliğine bir ekip göndermişlerdi ama 2 aydır Defne'nin babasından ses seda çıkmıyordu. Bu durumdan tedirgindik çünkü Hande Defnenin hapisshanede kafayı yemek üzere olduğunu ve babasının bu durumdan Bora'yı suçlu bulduğunu söylüyordu ve en önemlisi sadece o kadar ile kalmayacağını her an tetikte olmamız gerektiğini

vurguluyordu.

"Canım tamam dikkatli olacağım söz veriyorum" dediğimde Bora halen tedirgin gözleri ile bana bakıyordu

"Bak Zafer beyde bizimle gelecek" dediğimde gözleri yumuşasa da halen daha tedirgindi.

yaz gelmişti artık ve bora ilerini toparlar toparlamaz Fethiye'ye tatile gidecektik alış veriş yapmam gerekiyordu ve gelin görün ki Bora buna sıcak bakmıyordu. Neyse ki zorda olsa onu ikna etmiştim Aylin ve Yiğit'te tatili bizimle beraber geleceklerdi yan villa Bora'nın arkadaşına aitti satmak istediğinde Yiğit hemen talip olmuş ve satın almıştı. Çağlar ile Merve'de İtalya'ya tatile gideceklerdi buna en çok sevinen kim tahmin edin bakalım tabi ki Bora. Melek henüz ilk kelimesini söylemedi ve bu yüzden halen daha Merve diyebilme olasılığına karşı önlem alıyor

"Tamam ama telefonun hep açık olacak ve aradığım gibi açılacak " dediğinde gülümseyerek

"Tamam canım " dedim ve dudaklarına küçük bir öpücük bıraktığımda tam geri çekiliyordum ki Bora belimden tutup hızla kendine çekip dudaklarıma ateşli bir öpücük bıraktı ve

"Beni delirtecek kıyafet bikini mikini alırsan "ve o seksi sırtışı ile

"Meleğe kardeş gelme olasılığı artar" dediğinde gözlerimi kocaman açıp Bora'ya baktım Bora ellerini belimden çekmeyerek ve bol sırtıma ile

"Ne var bence düşünmeliyiz yani tek çocuk kalmayacak aralarında çok fazla yaş olmazsa arkadaş gibi takılırlar bak Selim'le bana " dediğinde alayla kahkaha attım ve

"Melike hanım ergenlik döneminde sık sık kavga ettiğinizi söylemişti" dediğimde Bora ellerini ben masumum der gibi havaya kaldırıp bu sefer masum bir gülümseme ile

"Benim bir suçum yok sevgili seçimlerinde bana hiç sormuyordu?" dedi ve ben şaşırarak

"Neden sana sorsun ki ?" diye sorduğumda Bora benden bir adım uzaklaşarak

"Hep benim yattığım kızlardan hoşlanıyordu." dediğinde sinirden gözlerim kocaman olmuş bir halde Bora'ya

"Senin çıkıp yattığın kızlar ile mi çıkıyordu " çemkirdim Bora kahkaha atarak

"Tam olarak öyle değil benim onlarla yattığımı bilmiyordu kızlarda onu kullanarak benden intikam almaya çalışıyordu ve bende gördüğümde söylüyordum " dediğinde Bora'nın omuzuna vurmak için elimi hızla salladığımda Bora hızla elimi tutup beni kendine çekip dudaklarıma bir öpücük daha bıraktı hemde en ateşlisinden. Bu öpüşünü bırakmasına neden Meleğin Serap'ın kucığında bize doğru gelirken çıkardığı şen şakrak sesleri oldu. Bora anında beni bırakıp aşkla kızına baktı ve

"Cimcimem gel babaya" dedi ve onu Serap'ın kollarından alıp

"Serap sen çekile bilirsin cimcimem bende ben ilgilenicem" dedi ve Meleği kocaman öpüp

"Dimi babacım beraber oynayacağız" dediğin de bu adama tekrar tekrar aşık olabileceğimi onları saatlerce izleyebileceği mi, onlar olmazsa yaşayamayacağımı hissettim Bora bir an bakışımı fark edip bana içten bir gülücük gönderdiğinde

"Çok yalnız bırakma bizi git gel beraber eğlenelim " dediğinde hızla başımı salladım ve dudaklarına bir öpücük daha bırakarak

"En geç 3 saate buradayım" dedim ve hızla evden çıktım

.....

Alışveriş merkezine geldiğimde Merve ve Aylin beni bekliyorlardı. Hızla bir kaç mağazaya girdik yazlık elbiseler, deniz elbiseleri, bikini, güneş kremi her ne almamız gerekiyorsa tek tek aldık. Fakat en eğlendiğimiz yer ise Mert ile Meleğe kıyafet aldığımız mağazalardı. O kadar tatlı ürünler vardı ki hele Meleğe aldıklarını giydirdiğim de tahminim daha da yenilesi bir varlık olacaktı. Sonunda alışverişi bitirip bir kahve içmek için oturduğumuzda deli gibi alışveriş yaptığımızı anladım Allah'ım bu torbalar ne cafe'ye sığamıyorduk resmen Zafer beyi çağırıp

"Bu torbaları arabaya götürün lütfen " dedim ve kızlar ile kahvemi içmeye başladığımda ne kadar yorulduğumuzu da fark ettik tam kahvemi içiyordum ki karşımdan hızla geçen bir adamla duraksadım bu kadar benzerliğin olması mümkün mü? ki diye düşüncelere dalarken Merve

"Azra iyi misin? rengin attı birden" dediğinde kekeleyerek

"E- Emir'i gördüm sandım yani benzettim herhalde" dediğimde Aylin'de Merve'de hızla etraflarını taradı ve Aylin

"Nerede gördün " diye sordu ben

"Şu tarafa doğru gitti " dediğimde Merve

"Yok canım ne işi var onun burada klinikte o hem ailesi onun Türkiye'ye dönmesine izin vermez Bora'nın onlara sıkı tehdidi var hatırlamıyor musun?" diye sorduğunda

"Hatırlıyorum aman ne bileyim onca şeyden sonra her şeyden kuruntu yapar oldum zaten" dedim ve kahvelerimizi içtiğimizde hızla kalkıp arabalarımıza yöneldik. Arabaya binip hareket ettiğimizde camdan dışarıya bakarken aynı kişinin bana baktığını gördüm uzaktaydım ve yüzü seçilmiyordu ama yinede Emir'e çok benziyordu lanet olsun eve gidince ilk işim Bora'nın kliniği arayıp orada olup olmadığını sordurmak olacaktı

Eve geldiğimde Bora ile Meleği koltukta çizgi filim izlerken buldum. Melek her ne kadar televizyonla ilgilenmese de Bora hem Melek ile oynayıp hem tv'de gördüklerine gülüyordu bir an kapıda dikildim ve baba kızı islemeye başladım iki saniye sonra Bora'nın

"Dikileceğine gelsene yanı başıma "diyen şefkatli ama bir o kadarda alaycı sesi ile ayaklarım hareketlendi hızla Bora'ya sarılıp dudaklarına yapıştığım da Melekten yine bir homurdanma sesi çıktı yok bu kızın bize garezi vardı bence de Merve'den uzak tutmamız gerekiyordu. Bora gülümseyerek Meleğe döndüğünde

"Dolabı yenilemişsin ?" dedi ve kızardığımı hissettim yani sonuçta onun kartı ile almıştım Bora anında

"Aklından geçenleri hemen sil sinir etme beni takılıyorum sadece " diye tepki gösterdiğinde hemen gülümseyerek Meleğe aldıklarını göstermeye başladım Bora elimdeki bebek mayosuna bakıp

"Bunun neresini giyecek bu cimcime üşütür " dediğinde güldüm ve Bora

"Tamam o veledi yakınında görürsem boğarım bilesin " dediğinde bu sefer gözlerimi devirdim ve

"Bora onlar bebek daha abartmıyor musun? " dedim Bora

"Böyle başlayıp evleniyorlar şimdiden önlem almazsam ilerde katil olurum " dediğinde sinirle

"Sen bebeklik aşkıyla evlenmedin ama "dedim Bora Kahkaha atarak

"Selim bebeklik aşkı ile evlendi, kuzenim Burak'ta diğer kuzenim Ayşe'de teyzemler hep bebeklik anılarını anlatırdı ve ben enişterimin yaptığı hatayı yap...." dedi ve cebindeki telefonu çalmaya başladı. kaşlarını çatarak telefonu açtığında

"Efendim" dedi sesi resmiydi ve

"Tamam hatırladım buyur bir sıkıntı mı var çekinme " dediğinde dikkatle Bora'ya bakıyordum Bora bir an sinirle

"Ne? nasıl olur? " diye sorduktan sonra

"Tamam çok teşekkür ederim" dedi ve telefonu kapadıktan sonra göz göze geldik Bora

"Evden bir süre dışarıya çıkmıyorsun bende çoğunlukla işlerimi evden yürüteceğim " dediğinde

"Bora sorun ne kimdi arayan" diye sordum Bora sıkıntılı bir nefes vererek

"Kadir amcanın hizmetçisi " dediğinde anlamayan gözlerle Bora'ya baktım Bora açıklayıcı ve bir o kadar sıkıntılı bir sesle

"Emir seni kaçırdığında bana bulunduğunuz adresi veren oydu " dediğinde

"Şimdi ne dedi" dedim hızla

"Emir hastaneden kaçmış ve en son Tükiye'ye geldiği biliniyormuş.Benim söylediklerimden dolayı Kadir amca bana haber vermiyormuş ama Emir'i kendileri de bulamıyormuş. Her an her şeyi yapabilirmiş 20 gündür hastanede yokmuş ve ilaç tedavisi henüz bitmemiş tehlikeli imiş onun için evden çıkmayacaksın tedbir amaçlı" dediğinde yaşadığım onca acı gözlerimin önüne geldi. Kaçırmıştı o beni tecavüz etmeye kalkmış ve çok kötü şiddet uygulamıştı şimdi buralardaydı. İçimden geçirdiklerimle şok olurken aklıma gelenle gözlerim kocaman açıldı. kahretsin alış veriş merkezinde gördüğüm oydu lanet olsun beni takip ediyordu burnumun dibine kadar gelmişti. Birden Bora'ya

"Alış veriş merkezindeydi lanet olsun benzettim sandım oydu beni takip ediyordu .

"diye gözlerim dolarak korku ile konuştuğumda Bora sımsıkı sarılarak

"Şşş bebeğim ben buradayım bana güvenmiyor musun? o piç senin kılına bile dokunamayacak sakın korkma" dediğin de telefonumun mesaj sesi yankılandı odada telefonu çantamdan çıkartıp mesaj bölümüne girdiğimde Bora'da tepemde duruyordu mesajı görmemle ellerimin titremesi bir oldu

"Haberim ulaşmış çok yakında yarım bıraktığımız eğlenceyi tamamlayacağız beni unutmamışsındır umarım"

"Hile Yaptın"

Merhabalar arkadaşlar umarım sizi çok bekletmedim. Elimden geldiği kadar güzel bir bölüm olması için uğraştım umarım beğenirsiniz

Bu arada Aylin ve Yiğit ile devam ediyoruz

Çağlar Ve Merve için devam isteyen arkadaşlar, onların hikayesine bol bol Aylin ve Yiğit'in hikayesinde tanık olacağız ve Merve'nin Çağlara olan aşkını konu alarak bölümler yayınlayacağım onların ki biraz romantik komedi tarzı olduğu için Bu hikaye içinde de güzel duracaktır. Çağlar ve Merve'nin asıl hikayesi Merve'nin vurulup Amerika'ya tedavi için gittiğinde başlıyor. Onun için, önceliğin Aylin Ve Yiğit'te olması lazım Onların hikayesi bittiğinde çok fazla geriye gitmiş olacağız ve bu gerçekten çok kafa karıştırıcı olur.

Yinede hikaye Ağustos sonu gibi başlayacak. O zamana kadar fikirlerinizi yazabilerseniz çok sevinirim :)

Şimdiden çok teşekkür ediyorum ve iyi okumalar diliyorum. bölüm için mutlaka yorumlarınızı bekliyorum

Mavi ile yeşilin buluştuğu cenneti andıran güzelliklerle dolu Fethiye'deyiz. Tüm sıkıntılardan, tüm gerginliklerden, tüm o saçma sapan insanlardan uzakta. Yoğun koruma altında ama, hissetmediğimiz bir koruma kapsamındayız. Etrafımızda sadece bir kaç koruma var ama Selim'in çevresi sayesinde, hiç tahmin edemeyeceğimiz kişiler tarafından gizlice korunuyoruz...

Güneş ışıkları uyanmamı sağlarken, beni sımsıkı saran ve kendimi tek güvenli hissettiğim kolların sahibi, kalbimin diğer yarısı olan Bora'ya baktım. Tanrım bir insan bu kadar yakışıklı olabilir mi diye düşünüyordum ki, saniyelerin geçişini bile fark etmediğim bir büyüye kapılmış onu seyrediyordum. Bora gülümseme eşliğinde

"Öpecek misin yoksa öpeyim mi ?" diye mırıldandı. Onun bu keyifli alayına,

"Sadece izliyordum ve senin uyuyor olman gerekiyordu" dediğimde Bora, yan dönüp başını koluna yaslayarak beni izlemeye başladı. Tek eli başını desteklerken, diğer eli ile yüzümü okşuyordu, gözleri öyle bir aşkla baktı ki o an,gözlerimi kaçırmak zorunda

kaldım. Bora bu halime kakhaha atarak bir anda beni kendi üstüne çekince, küçük bir çığlık çıktı ağızımdan ve Bora'nın bir eli sırtımda dururken, diğer eli ise yüzüme dökülen saçları geriye atıyordu. O büyülü gülümsemesi ile

"Halen daha benden utanıyor olamazsın dimi ?" diye sordu. Ben onun bu sorusuyla kıpkırmızı olduğuma yemin bile edebilirdim. Bora hayret tınısı taşıyan ses tonu ile

"Ciddi misin?" diye tepkimi onaylama mı istercesine baktığında

"Utanmak demeyelim de " dedim ve bakışlarımı tekrar kaçırdığımda, Bora tedirginlikle

"Ne diyelim" diye sordu. Ben yine utangaç çıkan ses tonumla,

"Senin kadar rahat davranamıyorum " dedim. Bora kaşlarını daha da çok kaldırdığında

"Ya tamam biliyorum olmaması gereken bir şey, çoktan aşmış olmamız gerekiyor ama öyle birden başlayamıyorum ben " dedim ve şirince gülümseyerek

"Ama sen çok güzel yardımcı oluyorsun onun eksikliğini hissetmiyoruz " dediğimde Bora beni üzerinden bir anda kaldırarak ikimizi de oturur pozisyona getirdi ve

"Ne yani beni istediğin zaman dokunamıyor, başlayamıyorsun ve hazzını ben sana dokunana kadar saklıyor musun?" dediğinde utançla yine başımı sağa sola çevirdim yani bu lanet şeyi yapmak zorunda mı ki diye düşünürken, aklıma bu güne kadar onunla yıllar sonra ilk birlikteliğimizde sadece dudağından öperek ben başlatmışım ve kafasında vazo kırdığım akşam boynunun seksiliğine dayanamadığım için sadece öpmüştüm. Bu iki sahnede bile yine gerisini onun getirdiği gerçeği ile daha da çok utandım. Ondan sonraki tüm birlikteliklerimizde, başlatan taraf da hep Bora olmuştu. Çoğu kez onu istemiştım ama o başlatmıştı. Bu düşünceler aklımdan geçerken Bora

"Bebeğim bunun saçma bir şey olduğunun farkındasın dimi yani evliyiz, defalarca birlikte olduk, bir çocuğumuz var ve sen halen daha bana dokunan taraf olmaktan utanıyorsun " dediğinde sinirle

"Şu konuyu kapatabilir miyiz artık, gayette iyi cinsel hayatımız var şikayet ettiğimiz bir saniyemizin olduğunu zannetmiyorum. Yani sana yetemediğimi falan düşünmüyorum" dediğimde Bora,

"Tabi ki bebeğim ama bu durumu aşmamız lazım yani benden utanmanı istemiyorum ben nasıl çekinmeden sana dokunuyorsam sende bana dokunacaksın ve zor olsa da buna şimdi başlıyoruz " dediğinde ne dediğini anlamadığımı gösteren bakışlarla ona bakıyordum ki Bora yavaş bir şekilde dudaklarıma yaklaştığında istemsizce gözlerim kapandı saniyeler geçerken halen daha dudaklarımla buluşmayınca gözlerim tekrar

açıldı ve Bora'nın pis pis sırtması ile karşılaştım. Bora,

"Bu duyguyu sen bana yaşatacaksın bebeğim o zamana kadar sana dokunmayacağım" dedi ve işaret parmağı ile burnuma vurup yataktan kalktı... evet lanet olsun yataktan kalktı uyuz, ökül, pislik, odunnnnn

.....

Duş alıp üzerimi giydim ve aşağıya indim. Mutfakta Leyla kahvaltı için hazırlık yapıyordu. Bora Meleği kucağına almış, onun dilinden bir şeyler sayıklıyordu. Meleğin bu pek hoşuna gidiyordu ki kesintisiz gülüyordu. Ara ara Bora'nın sinsi bakışlarını yakalıyordum lanet olasıca bu gün ayrı bir seksiliği vardı ve bunu sonuna kadar kullanıyordu.

Kahvaltımızı yavaş yavaş yaparken Yiğit, Aylin Ve Mert'in bahçe kapısından içeriye girdiklerini belli eden sesleri gelince Bora hemen yanında duran, bebek masasındaki Meleğe işaret parmağını uzatarak

"O velete gülümsersen ısırırım cimcime " dediğinde Melek, Bora'ya kahkahalarla cevap verdi. Allah'ım bu adam kızım 9 aylıkken böyleyse 17- 18 yaşlarında nasıl olacak kim bilir diye içimden geçirirken Bora ile göz göze geldim

"17-18 yaşına tam çıtır yaşlarına geldiğinde ne yapacaksın odaya kapatmayı düşünmüyorsun dimi?" diye sordum. Bora, aklına yatmışcasına

"İyi fikir " dediğinde sadece gözlerimi devirerek cevap verdim. Mert 2 yaşına yaklaşıyordu ve tek başına yürüyebildiği için koştura koştura Meleğin masasına doğru geldiğinde Bora, hemen yerinden fırlayıp Mert'i kucağına aldı yanaklarından kocaman kocaman öperek burun hizasına getirdi ve

"Bana bak velet kızımından uzak dur demedim mi ben sana " dedi tabi Mert onu takıyor muydu ? kahkahalarla gülmek ne kadar takmak anlamına geliyorsa o kadar takıyordu ve Yiğit arkadan seslendi

"Hey adamım sevenleri ayırmak günahtır " dediğinde Bora sinirle

"Şu oğlunu kendin gibi yetiştirsene birader şimdiden çapkınlığın adımlarını atıyor sahilde denizdeki kızlara sarkıyor, burada benim cimcimeme " dediğinde Yiğit kakhaha atarak

"Beni değil ama Çağlar ile seni örnek aldığı kesin size çekmiş benim aslanım" dedi ve Mert'i Bora'nın kucağından alıp oğluna kocaman bir gülümseme gönderdikten sonra gözleri Meleşimi buldu ve

"Hem biz Melek kızım için ciddi düşünüyörüz diğlereri gelip geçici" dediğinde Bora

"Bize çektiyse Meleğimi üzer bu velet bende canına okurum " dediğinde Yiğit

"Melek annesine çekmiş Bora eminim senden önce canına okuyacaktır " dediğinde, Bora'nın gözleri beni buldu, kahretsin ama bu bakışa sinirle değil aşkla karşılık verilirdi, bende öyle yaptım.

Yiğit ve Bora çocuklarla hem oynayıp, hem muhabbet ederken, Aylin ve bende mutfakta oyalanıyorduk. Gerçi Aylin konuşuyordu, bense sabahki olay için kendimle savaşıyordum. Tamam Bora haklıydı, yani ondan utanmamam gerekiyordu ama, işte lanet olsun ki karşımda bu işin fena halde ustası olan Bora olunca, yapacağım her şeyin komik olacağını düşünüyordum.Onun başlaması gerçekten hoşuma gidiyordu. Bu gereksiz şeyi neden bu kadar büyüttüğüne anlam veremiyordum ve gerçekten sinirime dokunuyordu. bu düşüncelerimle savaşırken Aylin'in

"Azra iyi misin ?" diye sormasıyla

"Şey iyiyim canım" dediğimde Aylin,

"Her şeyin yolunda olduğuna emin misin çok dalgın görünüyorsun" dediğinde aslında Aylin'in de en az Merve kadar iyi bir arkadaş, hatta dost olduğu aklıma geldi ve sıkıntılı bir nefes vererek

"Aslında Bora ile sabah bir şey oldu ve ben bir şey yapmak istiyorum ama öyle bir şey olsun ki sabah ki hali için özür dilesin istiyorum.." dediğimde Aylin kaşları kalkmış ne anlatmaya çalıştığını anlamaya çalışıyordu. daha açıklayıcı bir ses tonuyla ve özenle seçilmiş kelimelerle konuşmaya başladım.

"Yani Bora ile ilişkimizi hep Bora başlatıyor ve ben sanırım biraz çekiniyorum, yani komik bulmasından galiba bilmiyorum. Öyle bir şey yapmak istiyorum ki bu sabah ki konu üzerinde durduğu için özür dilesin ve bir daha da konusunu açmasın istiyorum" dediğimde Aylin önce şöyle bir durdu,suratıma garip bir şeymişim gibi baktı, ve son olarak güçlü ve durdurulamaz bir kahkaha attı.Ben sinirli bakışlarımı Aylin'e dikerken o ise kahkahasını durdurmaya çalışıyordu.Sonunda kahkahasını durdurmaya başardığında

"Canım tamam özür dilerim ama çok komiksiniz" dedi ve biraz daha kendini topladıktan sonra mutfağın bahçe kapısına doğru gitti ve bir iki saniye dışarıya baktıktan sonra gözleri beni buldu ve

"Gel buraya bir " dedi ve ben onun söylediğini yaparak yanına gittiğimde Aylin,

"Bak güzelim" dedi Bora'yı ve Meleği gösterdi ve gözlerime bakarak

"Ben bu adamın gözlerinde sana olan aşkı, her sana baktığında görüyorum. O çok kötü olduğu zamanlarda da, ameliyattan sonra seni unuttuğunda da, şu anda da onun için" dedi ve duraksadıktan sonra

"Onun unutamayacağı bir şey yapmak için böyle kafa patlatıp plan yapmana hiç gerek yok, emin ol senin bir dokunuşunu bile unutmaz bu adam" dediğinde Bora'yı izliyordum. Evet defalarca aşkla bakışları vardı ve bakışları kalbindeki sevgiden besleniyordu. Aylin yine bu düşüncelerimi bölerek,

"Ama yinede hınzırlık yapmak istiyorum diyorsan direne bildiğin yere kadar diren çıldırmasını ve bu oyunu başlattığı için pişman olmasını sağla ama uyarıyorum seni çok abartma sonu iyi olmuyor." dediğinde anlamayan gözlerle ona baktım ve Aylin kocaman gülümsemesi ile Yiğit Ve Mert'e baktı ve gözlerini onlardan çekmeyerek

"Bakma şu mutluluğu yakalayabilmek için neler çektik bir bilsen " dediğinde içim burkuldu Bora az çok anlatmıştı ve anlattığı kadarı gerçekten çok kötüydü. ve ben bu düşüncelerle ona bakarken Aylin'in gözleri gözlerimi buldu ve

"Yiğit karşıma çıkmasaydı yani o iş görüşmesinde beni işe kabul etmeseydi, hayatımı öyle bir anda sahiplenmeseydi bu mutluluğu asla yakalayamazdım" dediğinde ise gözlerim doldu onlarda çok şey yaşamıştı, onlarında ilişkileri çok sınavdan geçmişti tabi ben bunları dışarıdan biliyorum Merve ile ben şirkette asistanlığa başladığımızda Yiğit Ve Aylin 2 Aylık evliydi ve Bora çoktan yurt dışına çıkmıştı. Hiç karşılaşmamıştık bu düşünceler arasında Aylin tekrar sinsice sırtıttı ve

"Ama biraz renk katmaktan sorun çıkmaz dimi yani bende çok yaparım ama dediğim gibi abartma engel olamıyorlar ondan sonrasında günlerce uzun kollu veya şal falan takmak zorunda kalırsın" dediğinde içimdeki mahalle kızı pis pis sırtıtmaya başladı. Bu fikrin ne kadar süper olabileceği canlandı aklım da ve aklıma gelenlerle kocaman bir sırtıma oluşu verdi suratımda.

2 gün sonra

Tam iki gün oldu, Bora ile inadımız iyice alevlendi o, her ne kadar benim oyunumu çözmüş olmasa da artık bana dokunmamayı inat haline getirmiş, bende inatla istediğini ona vermiyordum. Tabi bu benim içinde çok zordu. Bir dokunsa belki devamı ateşli bir şekilde gelecekti ama onu bu düşüncesi için pişman etmeye kararlıydım.

Banyoda duşumu almış, havluya sarılmış bir şekilde saçlarımı tarıyordum ki açılan banyo kapısı ile yerimde sıçradım. Bora,uyku sersemi hali ile daha açılmamış gözlerini ovuşturarak kapıdan içeriye giriyordu ki yerde olan bakışları ilk önce ayaklarıma

odaklandı, yavaşça bacaklarıma doğru çıktı, göğüslerim de kısa bir takılmanın ardından gözleri gözlerimle buluştuğunda en şirin gülümsememi takınarak

"Günaydın " dedim. Bora buna karşılık fark edebileceğim bir şekilde yutkundu ve tek kelime döküldü dudaklarından

"Siktir" dedi ve hızla arkasını dönüp gidecekken kıkırdayan sesimle

"Çıkıyordum zaten canım gir sen " dediğimde duraksamıştı ve hızla yanından geçeceğim sırada

"Ben gireceğim tabi, gireceğim" diye hırladı ve beni kolumdan tutup döndürüp kapı pervazına yasladığında, yüzü yüz hizama gelmişti gözlerini gözlerimden ayırmayarak

"Oyun oynuyoruz dimi, sabrımı deniyorsun ama pes etmeyeceğim" dediğinde sesinden sinsilik akıyordu ve devam etti

"Sen başlatacaksın Bebeğim, delirsem de sen başlatacaksın" dediğinde beni hafif dışarıda bıraktı ve kapıyı kapattı. Suratıma hemde öpmeden, dokunmadan öküz diye içimdeki mahalle kızı haykırırken bende aynı şekilde söylendim

"Bende pes etmeyeceğim " diye Bora içeriden kahkahalarla

"Göreceğiz" diye bağırdı bende

"Görelim" diye bağırdım ...

.....

Akşam olmuştu ve Aylin'in ısrarları üzerine dışarı çıkıyorduk. Melek ve Mert'i bizde bakıcılar ve korumalar eşliğinde bırakıyorduk. Bora her ne kadar mızımızlansa da 3'e tek kalınca sesi pek çıkmamıştı. Fethiye'de küçük bir bara gelmiştik. Ortalık turist kaynıyordu ve kahretsin Aylin Yiğit için Bende Bora için kriz geçirmek üzereydik çünkü ikisi de fazla yakışıklıydı tüm sürtüklerin dikkat odağı olmuştu.

Müziğin ritmine kapılıp Aylin ile masada hafif dans ederken, Bora gergin Yiğit ise neşeliydi ve gerçekten şu ortamda Merve'yi özlemiştim. Çağlar ile beraber İtalya'ya gitmişlerdi bir durgunlukları vardı ama çözememiştim. Geldiğin de öğrenecektim bir sıkıntıları vardı ama neyse dedim bu gecelik Merve'yi düşünmeye ara verdim. o Merve idi ve canını sıkmanın canını alırdı....

.....

Gecenin ilerleyen saatlerine doğru ve sıcak hava dolayısıyla sürekli soğuk bira

içiyordum. Kaç tane içtim diye saya masam da sanırım 4 bardak olmuştu. 5. bardak olduğunu tahmin ettiğim bira bardağı masama konduğunda elim istemsizce bardağa gitti ve kocaman bir yudum aldıktan sonra aynı hızla dudaklarımdan uzaklaştırıldı. Bardağı elimden alan Bora,

"Bence bu geceyi sabah hatırlamak isteyeceksin bebeğim, onun için bu kadarı kafi " dediğinde suratındaki o sırıtmaya baka kaldım. Allah'ım nasıl güzel dudaklar onlar öpsem mi? diye geçirdim içimden sonra içimdeki sürtük mahalle kızı girdi devreye 'hayır hayır pes eden sen olmayacaksın hayır diye' çemkirmesine lanet okuyarak önüme döndüm.

Bir kaç saatin ardından Aylin'de bende iyice uçmuş görünüyorduk Yiğit'e gözüm kaydığında hayran bakışlarla Aylin'in konuşmalarını dinliyordu ve Bora'da alamını bilmediğim bir sinsilikte bakıyordu. hesabı ödeyip kalktığımızda Bora, düşmemem için belime sarılmış ve çantamı da aynı anda taşımaya çalışıyordu.

Odamıza geldiğimizde bora tarafından banyoya yönlendirildim. Bora duş için suyu açtığında ayakta durabilmem için halen daha belime sarılı duruyordu ve sonunda duşu ayarladıktan sonra, gözleri gözlerimle buluştu ve gülümsedi. Bu gülümsemesi kesinlikle kes şunu ve öp beni şeklindeydi çok tatlıydı, çok seksiydi, çok çekiciydi çoktu işte karşı koyamayacağım kadar çoktu muhtemelen sabah bu yaptığım için kendime kızacaktım. Bu düşüncelerden Bora

"Ben içerideyim bebeğim sen düşünu al " diyen sesi çekip aldı. Lanet olsun beni burada böyle bırakıp odaya geçemez öpmeli beni diye içimden çığlık atıyordum ki Bora arkasını dönüp gidecekken bir anda dudaklarına yapıştım. Lanet olsun bu dudakları ne kadar da özlemişim, hiç gülmeyin böyle bir adamın iki gün boyunca yanınızda uyuyup, uyandığını düşünün ve size bir inat uğruna dokunmadığını eminim benim yaptığımı yapardınız şu anda aldığım zevkten ölebilirdim bile ...

Saliselik bir şaşırma sonunda keyifle gülümseyen Bora, ellerini bedenime doladı ve onu öpüşümün tadını çıkarmaya başladı. Karşılık vermiyordu uyuz ve şu anda onu baştan çıkarmaya çalışıyordum. etkileniyor muydu? belki evet ama uyuzluğuna daha fazlasını yapmamı istiyor gibiydi ve dudaklarım dudaklarında iken mırıldandım

"Sırıtmaya ara verip bana katılır mısın? " dediğimde Bora'dan hırlama sesine benzer bir ses çıktı. Öpüşüme ateşli bir şekilde karşılık verdiğinde ayaklarım yerden kesilecek gibi oldu, ellerimi boynuna dolayıp destek alırken, duştan gelen su sesi yankılanıyordu banyoda. Aklıma gelen düşünce ile dudaklarında sırıttım. Bora

"Nee ?" diye mırıldandığında

"Duş almamda yardımcı olur musun?" diye mırıldandım. Bora dudaklarımı daha da çok ateşli öpmeye başladı ve elleri kalçalarımı kavradı, bacaklarımı iki yana açarak ayaklarımı beline sarmamı sağlayıp,duşa girdiğinde ateşli öpüşünün arasından hırladı

"Zevkle" diye

İkimizde elbiselerle duşun altındaydık. Ayaklarım Bora'nın beline sarılmış kollarım boynuna dolanmış deli gibi öpüşüyorduk. Bizim neyimize inat bir birimizden bu anlamada hiç uzak kalmamalıyız diye içimden geçirirken Bora'nın şehvetli kahkahası yükseldi duşta ve

"Bence de " diyen sesi kahretsin içimden söylememiştim ve o an Bora'nın elleri bacaklarımı tekrar kavradı ve ayaklarımın duşun tabanı ile buluşmasını sağladı. Eli üzerimdeki kısa elbisemin askılarına giderken aynı onun beni soyduğu gibi, bende onu soymaya başladım. Benim elbisemde onun kıyafetleri de artık yerdeydi ve duşun suyu sayesinde resmen yüzüyorlardı. Bora dudaklarımaya yapıştığı gibi kalçalarım dan kavrayarak bacaklarımı tekrar beline doladığında, hızlı bir şekilde duvara yapıştırdı beni,kahretsin fayansın soğukluğu nefesimi kesilmesine sebep oldu ve Bora, başını eğip göğsümü emdiğinde ise küçük bir inleme koptu ağzımdan. Bora göğüslerimden başını kaldırıp tekrar dudaklarımaya yöneldiğinde artık inlemelerimi durduramıyordum .Bora'nın aletini bacak aramda hissettiğimde inlemem daha kuvvetli olmuştu. Kahretsin onu gerçekten çok fazla istiyorum ve beklemeye dayanamıyordum bu hisle, kendimi ona itmem ile içime girmesi bir oldu. İkimizin de inlemesi banyonun duvarlarında yankılanırken Bora, gidip gelemeye başladı. Öpüşü, dokunuşları beni yükseğe, daha yükseğe taşıırken o şehvetli sesi yankılandı kulaklarımda

"Gel bebeğim "

Biraz daha bu hissi yaşama çabasıyla kasılırken, Bora'nın dişlerini küprücük kemiğimde hissettim ve ardından

"Hadi bebeğim" diyen ses ile hırladı ve bu kadarı dağılmama yetti. Oda ardından güçlü inleme ile dağılırken bir birimize sarılı vaziyette duşun zeminine çöktük. Bora bana sımsıkı sarılarak dudaklarımı öpmeye devam ederken fısıldadı

"Bu harikaydı bebeğim, bence sık sık tekrarlamalıyız "dedi ve bu cümlesine gülümseyerek

"Ama bir birimizden uzak kalmayarak" dediğimde küçük bir kahkaha ile

"Kesinlikle " dedi.

.....

Güneş ışıkları gözlerime savaş açarken, göz kapaklarımı araladım ve gördüğüm muhteşem görüntü ile gülümsedim. Bora o muhteşem gülümsemesi ile bana bakarken başka bir diyara geçebilirdim..Birden fark ettiğim şeyle tedirgin bakışlarla Bora'ya bakmaya başladım. Kahretsin çıplaktı ve bende dün akşam zihnimde canlanmaya başladı. Duşta idik , beraber olmuştuk o mu başladı beni mi diye düşünürken Bora kahkaha atarak

"Kaybettin bebeğim" dediğinde hızla yerimde doğruldum örtüyü bedenime dolayarak dizlerimin üzerinde ona sinirli bir şekilde baktım ve

"Hile yaptın" dedim Evet hile yapmıştı alkol almama izin vermiş ve beni şehvete hayır diyemeyecek noktaya gelene kadar durdurmamıştı. O durumda ona hayır diyemeyeceğimi biliyordu, onu isteyeceğimi ve kendime engel olamayacağımı lanet olsun, yine oyununa gelmiştim. Bora sesli bir kahkaha atarak benim gibi doğruldu ve gülümsemesi devam ederken eli ile yüzümü okşayarak

"Çok tatlı, Çok seksi ve baştan çıkarıcıydın" dediğinde omuzuna vurup

"Pislik " diye söyledim bir anda Bora'nın beni eli ile kavrayıp yatağa yatırması ve üzerimdeki yerini almasıyla, debelenmeye başladım. Bu şekilde onun sadece daha da fazla keyiflenmesine sebep oluyordum ve keyifli gülümsemesi ile

"Bu pisliğin dün akşam dudaklarına yapıştın, duş almanda yardımcı olmamı rica ettin ve o kadarla da kalmadın, neredeyse bana sen sahip oldun" dediğinde gözlerim kocaman açıldı. Alay ediyordu ve bu durum beni daha çok utandırılıyordu. Debelenmem kollarında daha da artınca gözlerini gözlerime sabitleyip

"Ama büyüleyiciydi " demesi ile duraksadım ve bana o aşkla bakan gözlerine odaklandım bende onun gibi gülümseyerek

"Yinede hile yaptın " dedim Bora sesini aynı benim sesim gibi taklit ederek

"Bir birimizden bu anlamda hiç uzak kalmamalıyız" dedi ve kahkaha atarak yana doğru yıkıldı ve kahkahasına devam ederken ben

"Neee !!!" diye cırladım Bora,

"Bir birimizden uzak kalmadan " dedi ve daha çok kahkaha attığında artık yastıkla ona vurmaya başlamıştım ve örtünün üzerimden düşmesi ile Bora'nın gözleri kocaman oldu. Göğüslerim tamamen ortadaydı çünkü ve

"oooo bebeğim başlayalım o zaman" demesiyle elimdeki yastığı çekip aldı ve beni altında çiviledi resmen dudakları, dudaklarımı bulduğunda nazik ve şefkatli öpüyordu bir an öpüşüne ara verdiğinde göz göze geldik ve Bora'nın beni mest eden kelimeleri döküldü dudaklarından

"Sana aşığım bebeğim" diye ve ben kollarımı boynuna dolayarak sımsıkı sarıldım bu kalbi güzel adama ve

"Sana aşığım her şeyim "diye fısıldadım evet aşıkım ve iyi ki de bu adama aşıkım. Bir başkasının olması düşüncesi bile beni çıldırta biliyordu. O benimdi, bende onun. Onu çok seviyordum ve eğer bir gün Can'ı görürsem, o iddia için beni göstermesine artık kızmadığı mı hatta teşekkür bile edebileceğimi mutlaka söyleyecektim

"Pislik Herif"

Sorunsuz geçen mükemmel bir tatili sürdürürken, yatakta bana sarılan güzel adamı izliyordum. 1.5 aydır buradayız ve aklıma gelen şeyle daha da çok gülümsedim. Bu mükemmel adamın dünyaya gelişini 2 hafta sonra kutlayacaktım. Evet Bora'nın doğum günü yaklaşıyordu ve her şeyi olan bir adama nasıl bir hediye verebileceğim konusunda sıkı kafa patlatmam gerekiyordu. Sonra fark ettiğim şeyle kaşlarım çatıldı. Kahretsin buraya geldiğimizden beridir korunmayı unutmuştum ah kahretsin nasıl unutturum ki ben bunu diye kendime kızarken, Bora'ya gitti gözlerim ve buraya gelmeden önce söylediği

"Bir bebek daha yapmayı düşünmeliyiz " cümlesi ile gülümsedim neyse kesin bir şey olmadığı için endişelenmem gerekmiyordu. Ama yinede tedbirli olmamın gerektiğini aklımın bir köşesine yazdım. Halen uyumakta olan güzel kocamın dudaklarına küçük bir öpücük bırakmak için uzandım ve dudaklarım dudaklarına değmesi ile gülümseyip karşılık vermesi bir oldu .

"Güzel bir uyandırma sevdim " diye mırıldanmasına kıkırdamamla Bora'nın gülümsemesi daha da büyüdü ve ben Bora'ya

"2 hafta sonra doğum gününüz Bora bey ve siz, doğum gününüz için ne istersiniz "diye en şeker halimle sorduğumda Bora'nın bakışları daha derinleşti ve

"Bir çocuk daha " dedi beni dudaklarımdan öptü ve geri çekilip, eli ile yüzümü okşamaya başlayarak tam konuşacağı sırada

"Küçük,harika bir kızımız var" dediğimde Bora okunaksız ama güzel ifadesi ile

"Biliyorum" dedi ve ben ona donmuş ifadem ile bakarken o burnunu burnuma sürtüp

"Meleğin tek çocuk olmasını istemiyorum sen tek çocuktun belki bilmiyorsun ama her şeyini paylaşabileceği, yeri geldiğinde kavga edebileceği, beraber eğlenebileceği ve her ne olursa olsun birbirlerini koruyacağına inandığı kardeşinin olması mükemmel bir duygu" dedi ve göz göze geldiğimizde

"Selim ile çoğunlukla tartışırdık ama o olmadan, hiç bir kavgaya girmedim,derdimi ilk ona anlattım,ilk ondan yardım istedim, hatta seni bile ilk ona anlatmıştım onun için kardeş güzel bir şeydir" dediğinde büyülenmiş gibi ona bakıyordum o şefkatli derin griliklere ve Bora sinsi bir sırıtma eşliğinde kısılan gözlerle bana bakarak

"Belki erkek olur, şu Mert veledi ileride başımıza bela olacakmış gibi duruyor. Meleği nerede görse dibinden ayrılmıyor, onun için yardımcı olacaktır. Baba oğul dayanışması " dediğinde şok olmuş gözlerimi diktim gözlerine ve Bora en şeker çıkan ses tonu ile

"Hiç bakma öyle, ana kız baya güzelsiniz ve etraftaki aç kurtlarla tek başıma savaşamam " dediğinde

"Bora!!" diye haykırdım ve Bora bu sefer

"Bir bebeğimiz daha olsun lütfen, şu anda hayatımda istediğim ve senin isteğinle olmasını beklediğim tek şey" dediğinde sesi fısıltı gibiydi ve gözleri gözlerimle derin bir bakışma içerisindeydi kahretsin o kadar tatlıydı ki ve o muhteşem tatlılıkta dudaklarını boynuma gömdüğünde gözlerim kotROLSÜZ kapanırken fısıldadı tekrar

"Lütfen" diye ve benim içimdeki tüm kelekler anında uçuşa geçti tüm bedenim hazla dolarken

"Buraya geldiğimizden beridir hap kullanmıyorum " diye fısıltı ile dudaklarımdan dökülen kelimelerle Bora duraksadı ve başını kaldırdığında şok olmuş gözlerle karşılaştım ve devam ettim konuşmaya

"Gecikmedim ama sanırım riskli dönemde fazlasıyla korunmasız birlikte olduk" dediğimde Bora'nın gözleri iyice açılıp şaşkınca bana bakarken sinsi bakışlarımın arasından fısıldadım tekrar

"Bir bebek daha mı istiyorsun" diye Bora,

"Evet" diye fısıldadığında, ellerimi boynuna dolayıp, dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdım ve gözlerinin içine şehvet ile bakarak

"Hadi bebek yapalım o zaman " diyerek dudaklarına yapıştım ah kahretsin bu dudaklara bir gün doyabilecek miyim acaba diye içimden geçirerek Bora'nın o büyümlü ellerine ve dudaklarına bıraktım benliğini....

.....

1 hafta sonra

Burada her şey çok güzeldi bu kadar güzellik yetmiyormuş gibi bu gün yaptığım testle tahminimde doğru çıkmıştı. Hamileydim ama kesin bir bilgi için hastaneye gidip tahlil yaptırmam gerekiyordu. Bora'nın doğum gününü de burada kutlamayı düşünüyorduk. Çağlar ve Merve İtalya'dan artık dönmüş ve buraya geliyorlardı, bu süre zarfında Bora ve Yiğit bizi hiç yalnız bırakmıyordu. Ta ki bu güne kadar

Yiğit ve Bora Muğla'da iş yaptıkları bir firmanın sorun çıkartması yüzünden Dalaman'a gitmişlerdi. Sanırım akşama anca gelebilirler bu düşünceler arasında boğuşurken Serap'ın elindeki kola bardaklarını gördüm, bir tepsi dolusu kola mı?

"Serap kime onlar ?" diye sorduğumda Serap mahcup bir gülümseme ile

"Şey Azra hanım, Bora bey giderken bütün adamları buraya yığdı. Güneşin altında patladılar resmen soğuk bir şeyler götürüyorum" demesiyle olumlu anlamada başımı salladım ve elimdeki testi kadife bir kutunun içine koydum. Bora için güzel bir doğum günü hediyesi olacak diye düşünerek gülümsedim.

İşim tam bitmişti ki çalan telefonumla yerimde sıçradım araya Merve idi.Kocaman gülümseyerek elime telefonu aldım ve cevapladım

Abartısız 45 dakika Merve ile konuşup, ona sürprizim bahsedip, telefonu tam kapadım ki çalan kapı ile gözlerim kapıya gitti. Leyla bu gün izinliydi ve kendine bir şeyler almak için dışarıya çıkmıştı. Serap'ta Meleğin yanında olduğu için kapı açmaya yöneldim. Hızla kapıyı açtığımda karşılaştığım kişi ile ruhum çekildi. Lanet olsun bunun burada ne işi var diye korku ile içimden geçirirken titreyen sesimle

"E- Emir" diyebildim. Emir suratındaki o iğrenç sırıtma ile

"Merhaba güzelim içeriye davet etmeyecek misin?" diye sorduğunda gözüm şu andan bunu buradan uzaklaştırması gereken adamlara kaydı, lanet olsun her biri bir yere yığılmış, öylece yatıyordu. Öldürdü mü yani bunca adamı bu manyak diye diye korku ile savaşıma mı bir anda bırakarak elimle kapıyı kapatmaya çalıştım. Tabi ki

beceremedim ve hızla açılan kapı ile geriye doğru sendeledim. Emir, içeriye girdiğinde peşinden giren çok sayıda adam o kirli ayaklarıyla bu güzel evimi kirletmeye başladılar. Bir tanesi merdivenlere yönelirken hızla durdurmaya çalıştım.

"Hayır hayır yukarıya çıkamazsın" diye koluna yapışıp durdurmaya çalışsam da adam tarafın tek itilişte yere serildim. Gözlerim, merdivenin başında duran Serap'a gittiğinde korku ile

"Serap götür meleği!!" diye bağırdım ve karşılaştığım görüntü ile afalladım. Serap, kucağında hıçkırıklarla ağlayıp ona sarılan Meleğimi, karşısındaki adama veriyordu kahretsin...

"Hayır!hayır! bırak kızımı lanet olasıca pislik herif bırak !!!" diye bağırmaya, merdivenleri çıkamaya başladığımda, belimden beni kavrayan kollarla ayaklarım yerden kesildi ve kulağıma fısıldanan sesle tüylerim diken diken oldu.

"Benim işim senle, ama kızınla Adnan Kara ilgilenecek " demesiyle kollarından çıkmak için çırpındım, ama nafileydi avazım çıktığı kadar bağırdım, bağırdım, bu arada bahçe kapısından giren Aylin'in sesi yankılandı salonda

"Azra!" şaşkın ve korku dolu sesi ile konuşmasına devam etti

"Ne yaptığınızı sanıyorsunuz siz ?" diye bağırmaya başladı. Adamın kucağındaki Meleği görmesi ile gözleri kocaman açıldı

"Hayvan herif bırak Meleği " diye gürlemesi ile benim çırpınmalarım daha da arttı. Emir

"Sen, Yiğit'in karısı olmalısın bizim adamalar gerçekten ağzının tadını biliyor " diye iğrenç bir şekilde konuşmaya başlayınca, Meleği kucaklayan adam, kucağındaki ağlayan ve beni isteyen, çırpınan Meleği mi kapıdan çıkarıyordu ve ben panikle

"Hayır ! götürme bırak!! götürme kızımı yalvarırım, yalvarırım " diye bağırmaya başladım. hıçkırıklarla ağlamaya başladığımda Emir ile göz göze geldim

"Emir yalvarırım tamam beni götür, istediğini yap yalvarırım bebek o dayanamaz lütfen dayanamaz " diye hıçkırarak yalvardığım da Emir'in gözlerinde bir merhamet kırıntısı aradım ama yoktu, lanet olasıca adamın gözlerinde merhamete dair hiçbir şey yoktu. Aylin kendisini tutan adamla boğuşuyordu, ben Emir'in elinden kurtulup Meleğimi almaya gitmek için uğraşıyordum. Bu arada merdivenlerden inen Serap,

"Canım ben geçiyorum o zaman arabaya, Melek ile beraber gideceğim sende çok bekletme" dedi ve Emir'e gülücükler saçarak baktığında

"Aşğılık s¼rt¼k!!" diye bağırdım

"Sen yaptın dimi? senin sayende buradalar dimi lanet olasıca pislik " diye bağırmamla Serap

"Buraya geldiğimizde tanıştım Emir ile ve senin yüzünden yaşadıklarını anlattı bana, senin nasıl bir s¼rt¼k olduğunu çok iyi anladım ve senin yüzünden çok acı çekmiş bence ayınlarını sende çekmelisin " dediğinde sinirlerime hakim olamıyordum meleşim gözlerimin önünde götür¼lüyordu ve bu kaltak yüzünden yaşıyorduk bunları ilk defa bir insanın ölmesini istedim acı çeke çeke ölmesini ve öfkeli sesimle

"Geri zekalı sen bu adamın nasıl bir sapık olduğunu biliyor musun? işi bittiğinde seninle ne yapacağını sanıyorsun evlenecek mi aptal!!" diye bağırmamla Serap'ın gözleri Emir'i buldu ve ben devam ettim

"İş bittiğinde seni gebertecekler ve bir köşeye atacaklar " dediğimde Emir'in arkamda kahkaha atması ile kollarından kurtulma isteğim daha çok belirdi ve çırpınmalarım arttığında Emir'in koluda sıkılaştı ve kulağıma eğilerek

"Ahh güzelim sen gerçekten çok zeki bir kadınsın sırf bu yüzden seni bu kadar istiyorum, onun için tahminin doğru " dedi ve elindeki silahı Serap'a doğrulttuğunda Serap'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve

"Canım ne .." daha c¼mlesini bitirmeden ateşlenen silahla yere yığılması bir oldu.Emir

"Seninle şuan itibari ile işim bitti" demesi ile Aylin de bende bir anda çığılık atık. Emir, bu kez elindeki silahı Aylin'e döndürdü ve ben

"Emir hayırr !!!!" diye bağırmamla elindeki silah ateşlendi. Aylin, neresine aldığını göremediğim kurşun yarası ile hızla yere yığılırken, benim çığılığım tüm evi kapladı ve

"Aylin!!!!!!" diye haykırdım resmen Aylin yerde up uzun yatarken hızla Emir'e vurmaya başladım

"Piç kurusu hayvan herif bırak beni bırak psikopat deli bırakkkk!!" diye avazım çıktığı kadar bağırmaya başladığımda bu bağırışları mı sonlandıran tam ensem aldığım darbe oldu. Bu darbe ile gözlerim kapandı ve gelen bu kötü karanlığa kendimi teslim ettim.....

"Özür Dilerim"

Bora

Şu geri zekalı firmada işimiz bitmiş ve hızla bebeklerimin yanına dönüyorduk. İçimde bir sıkıntı vardı ve bu sıkıntı tarif edilemez bir şekilde çoğalıyordu. Yiğit'te benimle aynı durumdaydı ikimizde sessizlik de hızla eve doğru gidiyorduk ki yaklaşık 15 dakikalık bir yolumuz kalmıştı. Yiğit'in çalan telefonu ile dikkatimiz telefona kaydı ve telefonu açan Yiğit

"Güzelim" diyerek telefonu cevapladığında sııttım, ama bu sııttmam uzun sürmedi Yiğit,

"Nee!!" diye telefonda kükreyince panikle,

"Ne oldu?" diye sordum. Yiğit halen daha telefonda konuşuyordu, göz göze geldiğimizde gözleri kocaman olmuş bana bakıyordu. Kahretsin kötü bir şey oldu, evet kötü bir şey oldu diye korku ile içimden geçirirken

"Yiğit ne olduuu!!" diye bende bağırdığımda Yiğit,

"Abi yavaş ol demeyeceğim bas gaza evi basmışlar " demesi ile gazı köklemem bir oldu. Panik, korku, endişe ne kadar boktan duygu varsa şu anda içimde barındırıyorum. 15 dakikalık yolu nasıl geldiğimizi dahi bilemez bir şekilde arabayı hızla evin bahçesine çektim ve gördüklerim karşısında şok oldum. Bütün adamlar bir tarafta ayılmaya çalışıyor, evin bahçesinde iki ambulans var ve içeriden ceset torbasında birini çıkarıyorlardı. Ayaklarımın beni tutmadığını hissettim ve

"Azra!!!!!" diye bağırarak ambulansa koyulmak üzere götürülen cesede doğru koştuğumda, sağlık görevlileri beni yakaladı ve

"Beyefendi eşiniz değil içeride bilgi verecekler size " dediğinde Yiğit'te bende hızla içeriye daldık. Gözlerim Azra'yı, Meleğimi arıyordu ama görebildiğim tek şey, evime dolmuş sağlık personelleri ve polislerdi. Lanet olsun ne oldu burada böyle Yiğit arkamdan

"Aylin" diye tedirginlikle bağırınca gözlerim, yan oda kapısında dikilen Aylin'e gitti. Üstü başı kan içindeydi, kolunu sarmışlar ve bu görüntü ile gözlerim daha da açıldı korku ile

"A- Aylin Azra nerede Melek nerede? " diye sordum kekeleyerek. Aylin, hıçkırarak hızla Yiğit'e sarıldığında kalbim sıkıştı, nefes alamıyordum, ayaklarım artık bedenimi taşıyamaz duruma gelmişti. Ayakta durmak için duvardan destek alıyordum ve

"Lanet olsun biri karım ve kızımın nerede olduğunu söylesin, Aylin neredeler lanet olsun ağlamayı bırak da konuş" diye gürlediğim de Yiğit

"Abi sakin " diye beni susturup arkamdaki polislere

"Biriniz bir şey açıklasın ne oldu burada" dedi. O esnada orta yaşlarda bir komiser öne çıktı ve gözlerimin içine sıkıntılı bir şekilde bakarak

"Bora bey dimi ?" diye sordu. Evet, anlamında başımı salladığımda ise devam etti konuşmasına

"Şimdi dışarıdaki korumalarınız tehdit edildiğinizi ve onun için önlem amaçlı burada durduklarını söyledi. Adnan Kara ve adamları tarafından eviniz basılmış " dedi ve duraksadıktan sonra gözlerime baktı lanet olasıca adama

"Devam et!" diye bağırımla

"Karinizi ve kızınızı kaçırmışlar, bakıcınızı öldürmüşler, Aylin hanımı ise yaralamışlar. Korumalarınız ilaç ile uyutulmuş, içlerinde halen daha uyanamayanlar var" dediğinde

"Serap mıydı o çıkarılan lanet olsun öl-öldü mü?" diye sorduğumda komiser başını evet dercesine salladı ve ben o anda

"Nasıl olur ya? Nasıl öldürürler? Annesi vardı onun, ondan başka kimsesi yoktu. Lanet olsun ne diyeceğim ben o kadına şimdi" diye söylenirken Aylin arkamdan sert bir şekilde

"O sürtük yüzünden bu durumdayız, o yardım etmiş Emir'e" dediğinde beynimden vurulmuşa döndüm ben daha şoku atlatamadan komiserin sesine döndüm ve

"Bora bey bir kaç dakikaya farklı bir ekip gelecek buraya" demesiyle içeriye giren 40 lı yaşlardaki bir adamın sesi yankılandı salonda

"Geldik bile " ben gözlerimi çaresizlikle adama çevirirken adam

"Merhaba ben Baş komiser Ali Cantürk " dediğinde uzattığı eli hızla sıktım ve oda halimi görerek hızla konuya girdi

"Bakın karınız ve kızınız Adnan Kara tarafından kaçırıldı " dedi ve sinirlerim gerilmeye başlamıştı. Duramıyordum, yerimde duramıyordum bu nasıl bir şey Yarabdim diye

içimden isyan ederken baş komiser

"Bakın biz bu adamları tam 1 yıldır takip ediyoruz mafya ile bağlantıları var. Uyuşturucu, kaçakçılık daha saymadığım birçok olaydan dolayı onları takip ediyoruz. Bize haber içeriden ulaştı ve bizde hemen buraya geldik. Karınız, Marmaris'te bir mekana götürülüyor kızınız ise, Bodrum'da başka bir yere, içeride polis arkadaşlarımız var. Onlar aracılığıyla bilgi alıyoruz. Karınızın bulunduğu yerde 2, kızınızın bulunduğu yerde 3 gizli polis arkadaşımız var. Kızınızla ilgilenmesi için bir kadın aramışlar bizim arkadaşlarda biz hallederiz diyerek bize haber verdiler, eğitilmiş bir bayan polis arkadaşını gönderdik ve şimdide operasyon için iki farklı ekip yola çıktı bizde buradan direkt gideceğiz" demesi ile

"Tamam, hadi gidip alalım o zaman kızımı hadi " diye panikle dediğim de komiser,

"Bora bey sakın olun " dedi. Sakin olmak mümkünmüş gibi ve duyduğum bu cümle ile daha çok sinirlenerek öfke ile bağırdım

"Ne sakini be, ne sakini, daha 11 aylık benim kızım bebek anladım mı? Korkar o, ne kadar ağlıyordur biliyor musun? Ne kadar korkuyordur sakın falan olamam tamam mı? Karım ve kızım o iğrenç piçlerin elinde " dedim ve devam ettim konuşmaya

"Ya Azra, o piçin zamanın da yaptıklarından sonra" dedim ve yutkunduktan sonra

"O it şu anda neler yapabilir biliyor musunuz? Azra dayanamaz ki o adamın yanında kalmaya, neler çekti yaşadıklarını unutana kadar lanet olsun arayın adamlarınızı nerede olduklarını söylesinler ve hiç zaman kaybetmeden gidip alalım karımı ve kızımı " dedim ve komisere doğru bir adım atarak

"Sakın bana beklememiz lazım deme! Sakın bana siz burada kalın deme sakın!" diye tehdit vari konuşmama komiser kafasını sallayarak tepki verdiğinde, kapıdan içeriye Selim, Kerem ve Hande girdi. Onlarda Çağlar ve Merve geliyor diye buraya geliyorlardı ve yolda haberleri olmuştu galiba. Selim, hızla yanıma geldi ve kollarını bana dolarken kulağına fısıldadım

"Selim almamız lazım onları, Azra'yı da Meleği de almamız lazım "dememle Selim güç verircesine

"Alacağız abi, onları gebertecek ellerinden alacağız " dedi ve karşımdaki komisere dönüp

"Ne bekliyorsunuz ?" diye sorduğunda herkes birbirine baktı ve ben

"Yerlerini biliyorsunuz hadi" diye bağırdım. Herkes arabalara doluşmak üzere harekete

geçti. Selim ve Kerem Azra için Marmaris'e gidecekti, Çağlar, Yiğit, Ben Meleğim için Bodrum'a gidecektik. Tam hızla dışarı çıkıyordum ki Aylin arkamdan

"Bora !" diye seslendi ve ben ona doğru dönüğüm de Aylin, elinde kırmızı bir kutu tutuyordu. Ne olduğunu anlamak için hızla yanına gidip, açıklama yapmasını beklemeden, elindeki kutuyu aldım ve hızla açmamla gördüğüm görüntü ile gözlerim yanmaya başladı. Kutunun içindeki ile bakışma mı kesip, Aylin ile göz göze geldiğimizde

"Azra hamile idi doğum gününde sürpriz yapacaktı "demesi ile elimdeki kutuyu Aylin'e uzattım ve

"Kendi söyleyecek, bana söylemedin böyle bir şey oradan kurtaracağız ve kendi söyleyecek anladın mı?" diye bağırdığımda Aylin

"Git al gel o zaman ikisini de söylesin sana " dedi. Aylin'in bu cümlesi üzerine Gözümden artık bir damla yaşın süzüldüğünü hissettim ve hızla kapıya doğru koşup arabalardan birine atladığımda hızla yola koyulduk

Yola çıktığımızdan beridir içimde patlayan fırtınaya hakim olamıyordum. O adamı öldürecektim lanet olsun. Meleğim daha minicik, onu nasıl alır ağlatırdı. Benim kızımı Meleğimi. Ya Azra, o pisliğin elinde başına neler geliyordu kim bilir? O piç kurusu ne yapıyordur kahretsin ya, onu öldürmeliydim, onu o gün o depoda öldürmeliydim, gitmesine izin vermemem gerekiyordu. Kahretsin ya dokunuyorsa bebeğime, ya incitiyorsa onu, lanet olsun bebeğim dayanamazdı ki bir daha bu olayı kaldıramazdı. Bu düşünceler beynimde cirit atarken sinirimi yatıştırmak için öfke ile önümdeki torpidoya hızla vurdum ve

"Lanet olsun lanet olsun" diyerek öfke nöbeti geçirirken. Çağlar

"Abi tamam almaya gidiyoruz bak, sinirini o piç kurularına sakla tamam mı?" dediğinde öfkeli çıkan sesimle

"O iti gebertmeli idim, onu o gün gebertmeli idim. Kadir amcaya onu vermemeliydim, güvenmemeli idim ? Lanet olsun benim hatam tamam mı? Elim kolum bağlı, Meleğimi almaya gidiyorum ya Azra, o ne alemde, ne yaşıyor şu anda bir daha kaldıramaz anlıyor musun? O herifin yaptıklarını bir daha kaldıramaz " dediğimde Çağlar

"Abi bak polis varmış orada, izin vermezler ekip oraya gidiyor alacaklar onu da" dediğinde daha çok bağırarak

"Lanet olsun yalnız bırakmamam gerekiyordu, o siktiğimin firmasına gitmemem gerekiyordu, hepsi benim suçum hepsi benim suçum" diye bağırdığımda arka koltukta

oturan Yiğit

"Kendini suçlamayı bırak. Şunları kurtaralım o zaman yapman gerekeni yaparsın, bende doluyum karımı vurmuş o piç kurusu, sence yanına bırakır mıyım?" dediğinde arabada ölüm sessizliği oluşmuştu ve hızla Meleşimi almaya gidiyorduk.

Tam 2 saatlik ölüm sessizliği eşliğinde geçen yolculuğun ardından, Meleşimi getirdikleri cehennem alanına varmıştık. Polisler, içerideki polisler ile iletişime çoktan geçmişti ve ben

Cehennem alanının biraz gerisinde, öfkemi dizginlemeye ve içeriye dalmamaya çalışıyordum. Kahretsin dayanılamayacak kadar büyük bir işkenceydi. Bebeğim de Meleşim de burada, yanımda, kollarımda olmalıydı şu anda bulundukları o pislik adamların yanında değil.

"Neden başlamıyorsunuz lanet olsun neyi bekliyorsunuz?" diye öfke ile bağırdığımda karşımdaki komiser sakinliğini koruyarak tam konuşacaktı ki telefonunun çalması ile susup telefonunu

"Evet" diyerek cevapladığında

"Tamam, bu güzel bir haber oldu ekipler orayı halletsin siz hemen uzaklaşın hastaneye oradan da merkeze geçin " dediğinde kaşlarını çatarak

"Tamam, o zaman direk merkeze geçin" dedi ve ben, öfkeli bakışlarla bir şeyler yapmasını bekliyordum ama o gülümseyerek bana baktı ve ben o an onun suratına, o gülümseyen suratına var gücümle girişmek istedim. Gülecek ne vardı şimdi ve komiser

"Bora bey Azra hanımı ekipler almış sorunsuz çıkmışlar. Azra hanım, hastaneye gitmek istemediği için ekip arkadaşlarım onu merkeze götürüyor ve Emir yaralı olarak ele geçirilmiş" dedi ve gözleri kızımın tutulduğu eve döndüğünde

"Şimdi sıra kızınızda "dedi az önce bu adamın yüzünü dağıtmak istediğimi mi söylemiştim kesinlikle öyle bir şey yok diye düzeltiyorum çünkü şu anda sevinçle adamın boynuna sarılmış vaziyette bulunmaktaydım. Sadece iki dakika kadar gecen zaman sonrasında bir hareketlenme başladı, bir kaç polis öne doğru koşmaya başladığında, panikle yanımda duran polise

"Ne oluyor?" diye bağırdım polis güleç bir ifade ile

"Kızınızı getiriyorlar" demesi ile öne doğru hızla atıldım. Yürümüyordum, koşuyordum resmen ne olacağı umurumda değildi, kızımı almam gerekiyordu, korkmuş olmalıydı ve hızla hareket eden polislerle yaklaştıkça yükselen ağlama sesi ile ayaklarım daha da

hızlandı. Meleğimdi o benim ağlıyordu. Bir yeri mi acıyordu? O adamlar bir şey mi yapmıştı? Lanet olsun ne kadar korkmuştur kim bilir diye endişe ile polislerin yanına vardığımda, bir kaç polisi itekleyerek

"Meleğim ağlıyor bana verin, hemen bana verin" dememle önümden çekilen polislerin ardından genç bir polisin kollarında haykırırcasına ağlayan Meleğim ile karşı karşıya kaldım.

"Babacım geldim bak, buradayım ben korkma babacım korkma Meleğim" diye konuşarak onu göğsüme sıkıca bastırıp sarıldım. Allah'ım sana şükürler olsun Meleği mi, Azra mı, ailemi bana geri verdiğin için sana şükürler olsun " diye içimden geçirip Meleğimi sıkıca sarıp tekrar tekrar öptüm. Melek kollarımda sakinleşmeye başladığında yanağından kocaman öperek fısıldadım kulağına

"Hadi gidip anneyi alalım tamam mı Meleğim oda çok korkmuştur, oda çok kötü olmuştur dimi babacım, gidip ona da sarılalım " diyerek Meleğim kucağımda hızla arabaya doğru gittiğimde, cehennem bölgesi tam cehennem bölgesi olmuştu ve çatışmanın başladığını belli eden silah sesleri yükselmeye başlamıştı. Komiser ile göz göze geldiğimizde komiser yanındaki polise

"Eskortluk et Marmaris emniyet müdürlüğüne gidin" dediğinde ona minnetle baktım ve

"Teşekkür ederim " diyerek Yiğit Çağlar ve ben hızla arabaya binip bebeğimi, karımı, Azra mı almak için yola koyulduk.....

3 saat önce Azra

Başımdaki keskin ağrı ile gözlerimi açmaya çalıştığımda görüş alanımda kimse görünmüyordu. Ne kadar zaman geçtiğine dair bir fikrim yoktu ama, gerçekten korkuyordum. Bu hasta, pislik adamın bana tekrar dokunmasını istemiyordum. Buna dayanamazdım üstelik şimdi hamileydim de lanet olsun diyerek gözlerimi açtım ve öylece yatağın üzerinde yattığımı fark ettim. Kollarım bu sefer bağlı değildi ve yalnız olduğum kesindi ama bu yalnızlık sadece 2 saniye sürdü ve kapı açıldığında görüş alanıma iki kişi girdi. Biri şu hayatta ölmesine üzülmeyeceğim kişi listesinde ilk sırayı alan Emir'di ve şu anda beni gerçekten korkutuyordu. Çok tehlikeli bir ruh hastasıydı. Gözünü kırpmadan Serap'ı öldürmüş ve Aylin... Kahretsin Aylin nasıl acaba korktuğum şeyin olmaması için içimden dua ederken,

"Uyanmışsın?" diyerek o iğrenç sesi ile düşüncelerimden beni sıyırdığında öfkeli bakışlarımı Emir'e diktim ve

"Nasıl bir manyaksın sen ya pis katil " dediğimde attığı kahkaha resmen midemi bulandırdı ve Emir konuşmaya devam etti

"Seninle yarım kalan bir eğlencemiz vardı güzelim, kendini hazırlasan iyi edersin sanırım bu sefer canın daha fazla acıyacak" demesi ile gözlerim kocaman oldu yanındaki adama

"Kollarını yatağın iki tarafına bağla ve beni çağır " demesiyle hızla odadan çıktı. Yanında ki adam hızla yanıma gelirken ben çırpınmaya, bağırmaya başlamıştım. Adamın ellerinden kurtulmaya çalışıyordum ki adam

"Şşş bir sakın ol "dedi ve sabit kalmamı sağladığında göz göze geldik adam,

"Ben polisim ve benim gibi 1 polis daha var sadece yarım saat dayanmanız gerekiyor ekipler yolda, onlar geldiği gibi sizi çıkaracağız " demesi ile gözlerine umutla baktım gerçekten polis olabilir miydi? polis tedirginliğimi anlamış gibi

"Azra hanım başka bir görev için buradayım siz sonradan dahil oldunuz rastlantı yani " dediğinde bu rastlantıya binlerce kez şükrettim

"Şimdi sizi bağlayacağım ve onu oyalayabildiğim kadar oyalayacağım, içeri girdiğinde size zarar vermesine izin vermeyeceğim ama hemen dalamam içeriye, burada 20 kişi var ve biz sadece 2 kişiyiz üstelik arkadaşım, şu anda ön kapıda nöbette " dediğinde olumlu anlamda başımı salladım ve ellerimi bağlamasına izin verdim. Kollarımı bağladı ve dışarıya çıktı. 10 dakika sonrasında ise insan müsveddesi Emir içeriye yüzünde pis bir sırıtma ile girdiğinde korku, tüm bedenimi sardı. Yatağın hemen ucuna ayaklarımın yanına oturduğunda, elini de bacaklarımın üzerine koyup okşamaya başladı. Gözleri gözlerimden bir saniye bile ayrılmıyordu. Dudakları bir şey söylemek için kıpırdadığında

"Nasıl başlamıştık ilk " diye sordu ve ben

"Başlama falan olmamıştı Emir, saçmalamayı bırak artık lütfen bak, başın çok fena belada tüm polisler seni arıyor. Bora seni bu sefer gerçekten öldürecek. Birini öldürdün, Aylin yaralı mı lanet olsun öldü mü bilmiyorum " dediğimde sıkıntılı bir nefes verdi ve

"Sorun değil nasıl olsa seninle işim bitince buralar da olmayacağım onun için canımı sıkmaya kalkma" dediğinde söze atladım

"Emir, Melek daha bebek yalvarırım ona bir şey yapmasınlar, ne olur nerede olduğunu Bora'ya söyle, bana ne yaparsan yap umurumda değil istersen öldür, ama Meleğe bir

şey yapmasınlar. Lanet olsun! Bebek daha o çok korkmuştur, ağlıyordu şimdi " dediğimde Emir'in gözlerinde bir merhamet kırıntısı aradım ama yoktu, lanet olsun ki yoktu ve Emir tekrar konuşmaya başladığında

"Bizim bebeğimiz olabilirdi o, senle benim, benden iyi baba olurdu neden ben değil de Bora?" diye sorduğunda gözleri kararmaya başlamıştı. Karanlık bakıyordu ve her ne söylersem söyleyeyim sinirlenecekti ve bende

"Bak bizim Bora ile üniversiteden bir mazimiz var ve sonrasında yeniden başladık. Seninle olmazdı Emir lütfen " dediğimde eli bacağımda daha da yukarılara doğru çıktı, ayaklarımla çırpınmaya çalışsam da elleri, daha çok değiyordu tenime ve üzerime doğru eğilmesi ile o iğrenç dudaklarının boynuma yapışması bir olmuştu. Çırpınıyor, itekliyor, hatta ayaklarım ile vuruyordum ama işe yaramıyordu. Boynumda, köprücük kemiklerimde ve göğüslerim de hissediyordum dudaklarını. Pislik herif bağırırlarına ve çırpınmalarına aldırmadan emiyor, ısıtıyor, öpüyordu dudakları en son dudaklarıma geldiğinde

"Bora ile de böylemi sevişiyorsun? Yapma etme diyerek ondan daha iyi değil miyimdir sence " demesi ile dudaklarıma o iğrenç dudaklarını yapıştırıp sert bir şekilde öpmeye başladı. Dudaklarımı morartırcasına ısıarak öpüyordu. kesin moraracaklardı ve midem, kahretsin midem bulanıyordu kusacaktım, evet kusacak.... Daha düşüncemi tamamlamadan Emir'in yüzüne, üstüne böğürerek kustuğum da kendi üzerimde kirlenmişti ama Emir'in daha fenaydı ve Emir,

"O kadar mı iğrencim kusabileceğin kadar yani " dediğinde

"Evet, lanet olasıca evet, midemi bulandırıyor, iğreniyorum senden öldür beni ama dokunma bana hayvan herifin tekisin tamam mı? Hastalıklı sapık herifin tekisin sen anladın mı? " diye haykırmamla suratıma bir tokat yemem bir oldu ve anında açılan kapı ile Emir

"Sana içeriye gir kim dedi lan !" diye bağırdığında bana kendini polis olarak tanıtan adam Emir'e

"Senin gibi bir şerefsizden emir aldığımı kim söyledi " dedi ve Emir'e sıkı bir yumruk geçirdiğinde suratıma baktı ve daha da hırslanarak, Emir'e bir kaç yumruk daha geçirmesi ile Emir sanırım bayıldı ve polis hızla yanıma gelerek kollarımı çözmeye başladığı anında

" Üzgünüm " demesi ile hiç cevap vermeden yataktan kalktım. O anda dışarıdan gelen silah sesleri ile polis tarafından kapıdan sürüklendim, koridoru geçerken hızla

koşuyorduk. Karşımıza merdivenlerin çıkması ile duraksadığımız da aşağıdan

"Barış" diye başka bir adam bağırdı ve yanımdaki Polis

"Abi merdivenlerdeyiz temiz mi aşağısı?" diye bağıarak sorduğunda

"Temiz " diye bağırması ile beni eli ile yönlendirip merdivenlerden inmeye başladık o esnada iki polis hızla merdivenleri çıkarken Barış denen polis,

"ikinci odada biraz hırpaladım iti ama "dediğinde göz göze geldiğimizde fısıldayarak

"Teşekkür ederim" dedim polis de gülerek

"Görevimiz Azra Hanım buyurun çıkalım " demesi ile arkamızda duyulan bir silah sesi ile hemen polis tarafından kenara çekildim ve geriye dönüp baktığımda Emir'in yerde yattığını gördüm şok ve korku ile ona baktığımda polisler çoktan başına gitmişti ve telsizle bir yerlere haber veriliyordu. Merdivenlerden inip hızla kapıya gidip çıktığımızda panikle polise

"Melek, Meleğim o nerede onu da aldınız dimi onu da kurtardınız " diye sorduğumda polis

"Eşiniz ve ekipler bulunduğu yerde ve durumdan bilgim yok eminim onu da incitmeden alacaklardır endişelenmeyin sizi bir hastaneye götürelim" demesi ile

"Hayır, hayır gerek yok eşimin yanına gitmek istiyorum, kocamın yanına, kızımın yanına " diye direktmemle beni arabada bırakıp telefonla birisi ile konuşmaya gitti ve tekrar geri geldiğinde

"Hadi Azra Hanım merkeze geçiyoruz " demesi ile arabaya bindim ve merkeze gitmek için yola koyulduk. Tam 15 dakika sonra gelen telefonla Meleğimin de o aşağılık adamların elinden kurtulduğunu öğrenmemle sevinçten hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başlamıştım. Lanet olsun kaç saat olmuştu ve bu bir gün içerisinde ne çok şey yaşamıştık. Arabanın dikiz yanasından kendime baktığımda perişan görünüyordum ve halen daha hıçkırarak ağlıyordum....

Yaklaşık 1 saat içerisinde merkeze gelmiştik ve Bora'nın Melek ile beraber hızla buraya geldiğini öğrenmiştim. Kapıda beni karşılayan Selim ve Kerem bana hızla sarılırken zarar görüp görmediğimi anlamaya çalışıyorlardı onların tedirgin bakışlarına karşılık

"İyiym ben Aylin nasıl " diye sordum Kerem

"Kurşun kolunu sıyırmış biraz derinmiş ama sağlık ekipleri ilgilendi herkes evde sizi

bekliyor" demesi ile rahat bir nefes aldım... Bora ve Meleğin yaklaştığını, söylediklerinde candan yansıyan görüntüme baktım ve perişan görünüyordum, üzerim kusmuk içerisindeydi ve gerçekten çok pistim hele Emir'in dokunuşları ile daha da iğrenç bir hal almıştım. Pislik herif tüm bedenime dokunmuştu ve hızla lavaboya gitmem gerektiğini söyledim. Bayan polislerden biri bana eşlik ettiğinde sonunda lavaboya gelebilmişim.

Musluğu açıp ellerimi yüzümü yıkarken bir yandan da aynadaki perişan halime bakıyordum. Lanet olsun pislik herif her yerimi morartmıştı ondan Kerem ve Selim bana öyle tedirginlikle bakıyorlardı. Kahrolası it herif dudaklarım patlamıştı, boynum, gerdanım, göğüslerim ısırik kızarma izleri ile doluydu. Bu görüntüm karşısında gözlerim dolmaya başlamıştı ki içeriye giren bayan bir polis

"Azra hanım eşiniz ve kızınız geldi " demesi ile yanağımdan süzülen gözyaşımı elimin tersi ile silip polis ile göz göze geldiğimde polis

"İyi misiniz ?" diye sordu kafamı olumsuz anlamda sallayınca polis hemen içeriye girerek

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?" diye sorduğunda hızla ve titrek bir sesle

"Bu – bu üzerimdekenden kurtulmam" lazım dedim. Üzerimde gömlek vardı ama hayvan önünü yırtmıştı ve ne kadar kapatmak istesem de ellerimi çekmem ile başarılı olamıyordum açılıyordu, her yerim çürük içindeydi ve Bora'nın beni böyle görmesini istemiyordum. Yani en azında burada böyle görmesini istemiyordum. Polis memuru

"Siz iki dakika bekleyin ben size bir gömlek getireyim" dediğinde ona minnetle baktım.

2 dakika geçmeden polis elinde kendisine ait pembe bir gömlekle lavaboya geldiğinde

"Temizdir yani dolabımda yedekte duruyordu umarım size olur" dediğinde ona bir kez daha teşekkür edip hızla giyindim ve polis ile beraber lavabodan çıktığımda ürkek adımlar ile Bora'nın bulunduğu odaya doğru ilerledim.

Odanın kapısına gelmemle kapının ardında Meleğin kahkahasını duymam ile hızla kapıyı açtım. Bu esnada beni gören Bora'nın yerinden kalkıp bana doğru hızla gelmesi bir oldu. Bora yanıma gediğinde hiç beklemeden beni kolları ile sardığında bende ellerimi beline doladım ve hıçkırıklarına engel olmadım Bora

"Şş bebeğim geçti geçti tamam mı bak Meleğimiz de sağ salim burada gelene kadar ne şebeklikler yaptı bir bilsen o kadar iyi yani" demesi ile gözlerim Meleğimi bulduğunda, Selim amcasının kucağında kahkahalar atıyordu. Bora ellerini omuzlarıma çıkarıp beni

azıcık kendinden uzaklaştırdığında gözleri ile üzerimi taradı ve

"Bir şeyin yok dimi iyisin " diye tereddütle sormasına olumlu anlamda başın mı sallayarak cevap verdim ve kollarından çıkıp Meleğimi kucağıma almak için hızla Selim'e doğru gittim ve

"Annecim " dedim. Onu kucağıma aldığım gibi sımsıkı sarıldım güzel kokulu kızıma Bora, arkamızdan bize sımsıkı sarılırken

"Buradaki işlemleri Yiğit halletti hadi evimize gidelim " demesi ile yaşaran gözlerim Bora'yı buldu ve

"Tamam, gidelim" dediğimde hemen çıktık merkezden

Yine bir saatlik sessiz yolculuğun ardından eve gelmiştik. Saat artık gece 03:30 olmuştu Aylin'i görmüş ve iyi olmasından dolayı rahatlayarak, kendi evimize geçmiştik. Biraz tereddüt ile içeri girdiğimizde hemen kendimi toparlayarak Serap'ın annesi ile ilgili Polislerin ilgilenmesini istediğimi Bora'ya söyledim ve oda ikiletmeden kabul ettiğinde, Melek kucağımda huzursuzlanmıştı. Yemeğini çoktan yedirmiştım ama odasına geçip altını ve üzerindeki kıyafetleri değiştirmem gerekiyordu. Ve hızla Meleğin odasına gittim. Gözyaşlarım arasında hem altını değiştirdim, hem üstünü ona bir şey yapabilecek olmaları düşüncesi beni daha çok ağlatırken, Meleğin tıpkı melekler gibi kucağımda uykuya dalmasını izledim. O esnada içeriye giren Bora

"Uyumuş" dedi ve kollarımdan Meleği yavaşça alıp yatağına yatırdı, üzerini örttü ve bana döndüğünde beni kollarının arasına aldı ve

"Hayatımda ikinci kez bu kadar korkuyorum. İlki seni kaçırdığında, ikicisi ise bu gün. Böyle bir korkuyu hiç yaşamadığıma yemin bile edebilirim " dediğinde kollarına daha da sokuldum Bora saçlarımı öperken dudakları boynuma doğru yöneldiğinde panikledim, lanet olsun iğrenç durumdayım. İlk önce duş almam gerekiyordu, o pislik herifin iğrenç dudaklarının dolaştığı o yerleri yıkamam lazımdı ve panikle Bora'nın kollarından çıkarak

"Şeyy ben bir duş alsam " dedim ve hızla bebek odasından çıkıp kendi odamdaki banyoya girdiğimde kapıyı kapatıp panikle üzerimdeki gömleği çıkarmaya çalışıyordum.

Tam üçüncü düğmemi açmıştım ki açılan banyo kapısı ile gömleğimin yakalarını hızla kapadım. Bora gözlerini gözlerimden ayırmadan yavaş adımlarla dibime kadar gelip sakın bir ses tonunda

"Duş almana yardım edeyim mi bebeğim" dedi ve eli gömleğimin yakalarını kavrayan

elime gittiğinde, tedirgin bir şekilde geri gitmeye çalıştım. Görmesini istemiyordum üzülecekti bu gün yeterince üzülmüştü ve şu anda sadece uyuması biraz dinlenmesi gerekiyordu aslında hepimizin bunu yapması gerekiyordu beni bu pis halimle görmemesi de gerekiyordu ve titrek çıkan sesim ile

"Be-ben hallederim " dedim ve tam geri çekiliyordum ki Bora beni kendine çekerek elleri ile gömleğimi kapatmaya çalıştığım elimi göğsümden ayırırken

"İzin ver bakayım " dedi ve ben dolmaya başlayan gözlerimi gözlerinden kaçırarak ellerimi indirdim. Bora gömleğin yakalarını geriye doğru itti, açılmamış olan düğmelerini de açtı ve tam dibimde durmuş bana bakarken göğsüme damlayan bir ıslaklık hissetmemle gözlerim Bora'yı buldu

Dolan gözlerinden süzülen gözyaşları göğsüme damlarken fısıldadı yüzüme

"Özür dilerim bebeğim " ve sımsıkı sararken kolları beni iç çektiğini hissettim ve yine fısıldadı

"O it heriften seni koruyamadığım ve sana yine zarar vermesine, seni yine incitmesine engel olamadığım için özür dilerim bebeğim" dedi daha da sıkı sarılarak

"Ama bu sefer nefes almasına izin vermeyeceğim, sana söz veriyorum, bunun bedelini en ağır şekilde ödeteceğim ona " dediğinde nefesim hıçkırıklarına karışıyordu ve o güven veren kollarından biraz uzaklaşarak fısıldadım gözyaşlarımın arasından

"Duş almama yardım eder misin her şeyim"

"İlk Kelime"

"Duş almama yardım eder misin her şeyim ?" dedikten sonra gözleri dolan Bora, kıyafetlerimi sanki kırılacak bir bibloya dokunurcasına dikkatli bir şekilde, teker teker çıkarmaya başladı. sadece iki dakika da tamamen çıplak kalmıştım. Bu iki dakikalık zaman da bora ve ben tek kelime konuşmamıştık. dokunuşlarında ki şefkatle konuşuyordu benimle kelimelerini dokunuşları ile iletiyordu resme, her dokunuşunda beni o pislik heriften koruyamadığı için özür diliyordu....

üzerimdekiler tamamen çıktığında, elimden tutarak beni düşün içine soktu ve üzerinde sadece eşofmanının altı bulunuyordu ve onu çıkarmadan öylece benim ile beraber düşün altına girmişti ve ıslanıyordu.

Eline aldığı lifi duş jeli ile köpürttü ve dokunmaya korkar bir şekilde kollarıma da dolaştırmaya başladı. Eli, boynuma geldiğinde titreme başlasa da yine aynı naziklik ile boynumu, gerdanı mı, göğüsleri mi köpüğe boğdu ve daha sonrasında ise tüm vücudumu aynı şekilde köpük yığını haline getirdiğinde bana gülümseyerek,

"Şimdi sıra saçlarında" dediğinde eline şampuanı mı aldı ve az miktarda eline döküp saçıma sürtmeye ve köpürtmeye başladı. Parmakları sihirli dokunuşlar ile masaj yaparken ben, bu güzel hisse kendimi bıraktım. Öyle iyi geliyordu ki bir kaç dakika öylece başıma masaj yapıp köpürttük den sonra, duş başlığını eline alıp, vücudumdaki tüm köpüğü yavaşça akıttı ve ben tüm pisliğin akıp gidişinin verdiği huzurla Bora'ya sımsıkı sarıldım. Bora alttan giydiği eşofmanını çıkartıp bir çırpı da duş aldıktan sonra duştan çıktı . Beline bir havlu bağladı ve kahretsin şu anda öyle seksi duruyordu ki.. gözlerim onun o muhteşem kaslarında dolanırken, Bora beni kucakladığı gibi banyonun kapısına doğru yöneldi ben hızla

"Canım yürüyeblirim lütfen" diye söylendiğim de Bora,

"şşş bu gece her şeyi ben yapacağım bebeğim" dedi ve ben tüm ruhumla kendimi kollarına bıraktım... Beni yatağın üzerine bırakıp, dolabımdan beyaz geceliklerimden birini bulup getirdi ve pis pis sırtarak

"Bu yeni mi daha önce görmedim" dediğinde alayla

"Diğerlerini incelediğini pek sanmıyorum" dediğimde Bora, alayla kıvrılan dudaklarından bana büyülü bir tebessüm göndererek

"Siyah olanın fiyonkları na bayılıyorum, pembe olanın göğüslerinde duruşuna, lila olanın içinde çok tatlı görünüyorsun, kırmızı olan aklımı başımdan almanı sağlıyor ve birde krem renkli ,içini tamamen gösteren ve kıcının dibinde biten var gerçi onu gördüğüm gece kafamı kırmıştın ama yine de görmeye değerd" dediğinde havlu ile bedenimi kurulamış, geceliğimi giydirmiş ve onaylar bir bakış attıktan sonra

"Bunun içinde de son derece duru bir hal aldın" dediğinde saçlarımı tarama işlemine geçmişti. Ben tüm gecelikleri mi detaylarına kadar hatırlıyor olmasının verdiği şokla ona bakıyordum. Bora saçlarımı da kuruttuktan sonra yatak örtüsünü açıp beni yatağa yatırdı ve kendide yatağa yanıma yatarak o huzurlu kollarını bana doladığında

"Bunun bedelini çok fena ödeteceğim o ite söz veriyorum bebeğim, bu sefer onun canı

yanacak ve bir daha istese de etrafımıza gelemeyecek hatta gelemeyecekler" dedikten sonra saçlarımın üzerinden öpüp beni göğsüne daha da sıkı bastırdı. ben o güvenli bölgede huzurlu bir uykuya bıraktım kendimi

"Sabah ışıkları uyanmam için her ne kadar benimle savaşa da gözlerim, ilk defa savaşı kazanıyor gibiydi. her ne kadar uyanmak istesem de kırıdayamıyordum...

.....

Ensemde hissettiğim küçük ıslak ve baş döndürücü öpücükler her ne kadar içimi kırır kırır etse de aklıma o pislüğün gelmesi beni zannettiğimden daha çok geriordu. Bu gerilim içimi kaplamaya devam ede dursun kulağımın içine fısıldanan

" Günaydın bebeğim" cümlesi tüm içtenliğim ile sırtımama neden oldu. Bora

"Bence artık uyanmalısın çünkü cımcimeye sanırım artık yetemiyorum" dedi ve ben gözlerimi açıp ona şöyle bir baktıktan sonra

"Erken mi uyandı o " diye sordum Bora

"Evet, seni uyandırmadım ben ilgileneyim dedim ama, Merve aradı her kez bize geliyor anca hazırlanırsın" dediğinde sitemle

"Sabahın köründe mi? geliyorlar"" dediğimde ise Bora kıkırdayarak

"Saat 14:00 geliyor bebeğim" dediğinde ise gözlerimi kocaman açarak

"Nee!! " diye bağırdım. Bora, daha da kahkaha atarak

"O kadar huzurlu uyuyordun ki dokunmadım " dediğinde ise dudaklarıma bir öpücük bırakmak için yüzüme doğru eğildi. Dudakları dudaklarım ile buluştuğunda ise içimi saran duygunun bitmemesi için Bora'nın geri çekilmesine izin vermedim. Bora, bu hareketime sırtarak

"Sanırım biraz daha yatakta kalabiliriz bebeğim" dedi ve o mükemmel dudaklarını dudaklarım ile buluşturdu

.....

Odadan çıktığımızda gülen yüzü ile tatlı Meleşimi görmem ve onu kucağıma alıp ısırp öpmem bir oldu. Bu gün Merve ve Çağlar ısrarı ile dışarı çıkacaktık ve birden midemin bulanması ile aklıma gelen unuttuğum ikinci minik Meleşimdi kahretsin o kadar şeyden sonra Bora'ya söylemeyi unutmuştum.. ve doğum gününe kadar saklamak istediğimde aklıma gelince gülümsedim...

Merve Aylin ve ben hızla hazırlandık üzerime pembe bir elbise giydim ve öyle abartılı olmadığı için biraz rahatladım saçlarımı da topladıktan sonra sade bir makyaj yaptım ve hazırdım.

Tam odadan çıkacaktım ki Bora'nın o mükemmel gülüşü ile içeriye girmesi bir oldu. Bora, gözlerime bakarak

"Harika görünüyorsun bebeğim, gitmesek mi acaba" derken Merve'nin aşağıdan

"Azra canım hazır mısın?" sesine Bora

"Ne mümkün " diye tısladı ve gülerek odadan çıktığımızda merdivenlerde Merve ile karşılaştık. Merve

"Güzel olmuşsun bebeğim" dedi ve Bora

"Kıza bak lafımı da çalıyor " dediğinde Merve, Bora'yı duymuyordu bile ve hızla Çağlar'ın koluna girerek evden dışarıya çıktı...

Bara gittiğimizde Bora, kendine Jack Daniels isterken bana yönelen garsona

"Hanım efendi vişne suyu içecek" diye direk söylediğinde Bora'ya baktım ne yani biliyor muydu ve Bora hızla

"Bu geceyi hatırlamanı istiyorum bebeğim " dedi ve ben zaten içemeyeceğim için üzerinde pek durmadım

Gecenin ilerleyen saatlerinde gürültü ve koku beni boğmuştu ki Bora, bana kurtarıcı soruyu sordu.

"Biraz yürüyelim mi bebeğim" diye ben hemen evet anlamında başımı salladım ve sahilin plaj kısmında ayaklarımızı çıkarıp serin suda kumsal boyunca yürüdük. 10 dakikalık yürümenin ardından Bora bu seferde

"Bebeğim yorulma gel oturalım burada" dediğinde artık bildiğine emin oldum ve onun önüne oturup, sırtımı göğsüne yasladığımda

"Biliyorsun dimi" diye sordum Bora

"Neyi bebeğim" diye sorduğunda ben tekrarladım sorumu

"Ya biliyorsun işte ve bana oyun yapıyorsun" dediğimde Bora, gülerek beni bir dizini havaya kaldırıp sırtımı dizine yaslayarak yüzüne bakmamı sağladı ve gözleri gözlerimde fısıldadı

"Neyi bilmem gerekiyor bilmiyorum ama bildiğim seni çok sevdiğim " dedi ve dudakları dudaklarımı bulup öptükten sonra geri çekildiğinde devam etti konuşmasına

"Ve bu dudaklardan asla vazgeçemeyeceğim dir " dedi ve hiç beklemeden devam etti

"Ayrıca, bu gözlere bir gün bakmasam yaşayamayacağımı biliyorum bebeğim ve " deyip duraksadıktan sonra elini karnımın üzerine yerleştirerek

"Burada bana ait ikinci bir parçamızın olduğunu da biliyorum ve sana çok teşekkür ediyorum bebeğim " dediğinde artık dudakları dudaklarıma kapanmış beni aşkla öpüyordu....

.....

2 ay sonra

Bu gün tüm kadro buradaydı sabah kahvaltısı için her kez gelmişti ve Bora Melek Mert üçlüsü hepimizi kahkahaya boğuyordu Bora, Mert her Meleşimin yanına gittiğinde

"Mert veledi uzak dur Meleşimden diye bağııyordu" ama Mert vazgeçiyor muydu tabi sadece saniyelik kaşla göz arasında yine yanına gidiyordu ve Bora bu sefer avazı çıktığı kadar

"Mertt !! " diye bağııyordu tabi bu duruma Yiğit Çağlar ve diğlerleri kahkahalar ile gülerken Yiğit

"Şunların tatlılığına bak abi ne istiyorsun ayırma bırak" dediğinde ise Bora, Yiğit'e ölümcül bakışlar atarak

"Veledini uzak tut Meleşimden abi olanlara karışmam, dibinde bitiyor her fırsatta hergele" dediğinde ise masada kahkahalar uçuşmaya başladı bu esnada gözlerim televizyonda verilen bir habere takıldı ve hemen kumanda elinde olan Çağlar'a

"Çağlar sesini aç" diye bağırdım Çağlar televizyonun sesini açtığıında ekrandaki spikerin verdiği haber ile kulaklarıma inanamadım

"Dün gece geç saatlerde tedavi gördüğü hastanenin 5. katından kendini atarak intihar eden Emir Sancar hayatını kaybetmiştir. Edinilen bilgilere göre ağır psikolojik tedavi gören Emir Sancar, hemşirenin tedavisi için kendisine içirmek istediğı ilacı kabul etmeyip, hemşireyi yaralayıp kaçmak istediğinde, güvenlikleri geçemeyeceğini anlayınca odasına geri dönüp pencereden atladı ve hayatına son verdi. Emir Sancar'ın bir kaç ay öncesinde başarılı iş adamı Bora Yılmaz'ın eşi ve kızını adı mafya örgütleri ile anılan Adnan Kara ile kaçırdığı için yakalanmış ve doktor kontrolünde hapis cezası ile

hüküm giymişti. Emir Sancar'ın cenazesi bu gün Bebek mezarlığında defnedilecektir " dediğinde Bora Çağlar'ın elindeki kumandayı alıp televizyonu kapattıktan sonra Yiğit ile göz göze geldi ve birbirlerine sırtımları dikkatimi çekti. Bu durum karşısında biraz tedirgin olsam da umursamadım o pislik başına gelen her şeyi hak ediyordu... Bu durum bizi sessizliğe boğarken, durumdan yararlanan Mert, yine bebek masasında gülücükler saçan, Meleğimin yanında aldı soluğu ve ona gülücüklerle baktığında Bora bunu fark etmiş ve anında

"Lan Mertt" diye bağırdığı esnada Mert, hızla masanın altına girmişti ve biz bu görüntü ile kocaman bir kahkaha atıyorduk ki hepimizi susturan minicik bir ses oldu. O kadar tatlı, o kadar mükemmel bir sesteki ki hepimizi tek bir yöne Meleğime döndürmüştü ve Meleğim o kendine has gülücükleri arasından tekrarlardı

"Mep" diye Bora, bu duyduğu ile inme inmiş gibi Meleğime bakarken, Yiğit bir kazaya kurban gitmesin diye kahkaha atarak Mert'i kucağına aldı ve Bora, Yiğit'in kucağındaki Mert'e bakarak

"O veledi boğmamam için Meleğimden uzak tut kardeşim " dedi ve Meleğim sanki Bora'ya inat yapıyormuş gibi tekrar

"Mep" dediğinde hepimiz onun aslında tüm tatlılığıyla Mert dediğini anlıyorduk ve kahkahalarımızı tutamıyorduk. Ama Bora,Melek her

" Mep" dediğinde

"Sus kız! " diye azarlıyordu. Peki Melek anlıyor muydu? tabi ki hayır en son

"Mepp!!! "diye çılgık atmıştı..

"Yüksek Ateş"

Meleğimin ilk kelimesini söylemesinin ardından Yiğit, bir kazaya kurban gitmemesi için hemen Mert'i yanına alırken Bora, şoktan çıkamamış gibi Meleğe bakıyordu. Melek en yenilesi şeker tatlılığında tekrar

"Mep" dediğinde Bora, Yiğit'e dönüp

"O veledi boğma mı istemiyorsan kızımdan uzak tut kardeşim " dedi ve Yiğit kakhaha atarak Mert'i gösterip

"Bu veletten daha iyi damat mı bulacaksın kardeşim " dedi kakhaha atarak ve Mert'e dönüp,

"Dimi aslanım alacağız dimi Meleği " dediğinde Bora,

"Yok kardeşim size kız mız vermeyeceğim Meleğimi, ağzı ile kuş tutsa da bu günden sonra gözüme giremez bu velet" dediğinde masada durdurulamaz bir kakhaha tufanı kopmuştu...

2 gün sonra

Tam iki gün oldu 'Mep' olayından sonra ama Bora, Meleğe küs durumdaydı. Komik ama olan gerçekten buydu. Meleğin şen kakhahaları salonu doldursa da ve Bora'nın her ne kadar da içi gitse de sanki Meleğin aklı eriyormuş gibi çocukça bir tripler de. Salonda şen şakrak Melek ile oynarken,

"Nerede baba Meleğim" diye sorduğumda Meleğim hüzünlü gözlerle parmağını Bora'dan yana uzattı. Bora, okuduğu gazeteyi hafif indirdi, kaşlarını havaya kaldırırken, sitemli bir sesle

"Yok baba burada falan Mep desin o önce " dediğinde sesi birazcık sert çıkmıştı. Bunu isteyerek yapmadığı bariz belli olurken Meleğimin daha küçücük bir bebek olduğu gerçeğini algılayamıyordu. Meleğim sanki anlamışcasına üzüntülü bir şekilde bana iyice sokulup başını boynuma gömdüğün de Bende Meleğime sarıldım ta ki, minicik hıçkırığını hissedene kadar. Meleğimin, boynumda iç çekerek ağlamasını hissetmemle

"Tanrım Bora! Melekten daha bebeksin nasıl üzdüğünün farkında değil misin? Bebek o bebek ve seni istiyor!" diye çemkirdim ve Meleğime sıkıca sarılıp

"Meleğim boş ver sen babayı ben oynarım senle " diyerek daha da çok sarıldım. Bora bir anda elindeki gazeteyi bırakıp iki adımda yanımıza geldiğinde

"Heyyy babacım" deyip Meleğimi yavaşça kucağına alıp sarıldığında Meleğim, sanki özlem giderircesine Bora'nın boynuna gömüldü Bora, Meleğimi sıkıca sarıp eli ile sırtını okşarken Meleğim de babasının huzurlu kollarının keyfini sürüyordu. Bora Meleğin başına dudaklarını değdirip

"Ateşi var sanki" diye sorduğunda evet anlamında başımı salladım. Evet 2 dişi çıkmıştı Meleğimin ve onlarla gerçekten fazlasıyla can yakabiliyordu. Ama sanırım diğer dişleri de çıkıyordu bu da biraz huysuzlaşmasını sağlıyordu. Doktor, ateşinin çıkabileceğini

söylemişti ve almam gereken önlemleri de belirtmişti. Ateşi daha da yükselirse soğuk bir duş aldıracaktım önceki sefer işe yaramıştı... Bora, kucağında uykuya dalmak üzere olan Meleğimi almak istediğimde

"Bırak kalsın böyle iyiyim ben" diyerek beni durdurdu. Gülümseyerek ona baktım tabi ki de Bora da özlemişti Meleğimi her ne kadar tripli olsa da diye düşüncelerimin arasında gülümserken Bora,

"Bu seferki rahat geçiyor sanırım bak, kusman yok, aş ermen yok, trip yok vs vs yok yani ikinci çocukta canıma okursun zannetmiştim ama " demesine

"Her an canım bir şeyler çekebilir zorlama istersen " diyerek karşılık verdim. Bora gülümseyerek

"Hiç sorun değil, yeter ki ağlama bebeğim " dedi ve bende başımı o huzur veren omzuna dayadığım da Bora, tam saçlarımın üzerinden öperek

"İnşallah bu seferki erkek olur, aralarında fazla bir yaşta olmayacak hem " diye fısıldadı. Ben bunu duymamla başımı kaldırdım ve Bora ile göz göze gelerek

"Niye bir kızımız daha olsa hiç fena olmaz " dedim. Ve ben bunu der demez Bora'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve şu anda o kadar tatlı ve komik bakıyordu ki küçük bir çocuğu sever gibi yanaklarını sıkmak istedim. O tatlı suratın ardından korku dolu sesi yükseldi

"Yuhh acı bana üçünüz ile birden nasıl baş edeceğim. Bak sana bu cimcime daha baba demeden Mert veledinin adını söyledi. Kim bilir büyüyünce ne fındıklar kıracak " dedi ve daha lafını bitirmeden Melek gülen suratı ile başını Bora'nın boynundan kaldırıp kocaman bir gülümseme ile

"Mep " demesine Bora, kaşlarını çatarak

"Yok kız Mep falan " dedi ama Melek daha ısrarcı bir şekilde ve gülerek Bora'nın arkasındaki bahçe kapısını işaret etti ve

"Mep mep" diye bağırdığında, gözlerimiz arkaya doğru gitti ve bahçe kapısının camına yapışmış, kapıyı açmamızı bekleyen Mert'i gördük. Bora ile göz göze geldiğimizde Bora,

"Kesinlikle erkek doğmalı ikinci bebek ve bu veletten Meleğimizi korumalı" dediğinde sitemle

"Boraaa!" diye bağırdım. Bora,

"Ne ?? kıskanç bir babayım ben ve kızımı kimse ile paylaşmayacağım hele ki ilk kelimesini çalan o velet ile.." dediğinde kucağındaki Melek

"Mepp" diye bağırdı ve Bora'nın kucağından inmek istediğinde Bora,

"Yok öyle küçük hanım, benim kucağımda huzur bulacaksın ama o veledi görür görmez beni satacaksın tercih zamanı "dedi ve Mert'i gösterip

"Ya o velet, ya baba kucağı seç" dediğinde Meleğim tabi ki de Bora'nın ne demek istediğini anlamamıştı ve

"Meppp" diye bağırıyordu. Bora hüzünle

"Bu veledi büyüyünce tokat manyağı yapacağım görürsünüz" demesi ile yerimden kalkıp kapıyı Mert, Yiğit ve Aylin'e açmamla, Mert'in Meleğin yanına doğru koşup, Bora ile göz göze gelince duraksaması görülmeye değerdi doğrusu. Eminim ki büyüyünce Bora'nın elinden gerçekten çekeceği vardı ve eğer şu anki sevgileri gerçekten ileride de aşk boyutuna taşınırsa çok işimiz olacaktı

.....

Gece geç saatlerde huzurlu bir uykunun kollarında iken kulağımı tırmalayan bir sesle gözlerimi araladım. Uyku mahmurluğuyla sesin bir an neye ait olduğunu anlayamasam da tekrar tekrarladığını da Meleğimin ağladığını anlayarak yataktan aniden fırladım. Ben yataktan hızla kalktığımda kolları bedenime dolanmış olan Bora da

"Bebğim ne oldu" diye sordu panikle ben panik bir ses tonunda

"Melek ağlıyor uyandı korktu galiba yat sen canım ben bakıp geliyorum" diyerek hızla odadan çıktım. Meleğimin odasına girip hızla ışığı yaktığımda, beşiğin parmaklıklarına ellerini dayamış, haykırırcasına ağlayan meleğimi görmemle yanına gitmem bir oldu. Meleğimi kucağıma aldığımda anında fark ettiğim şeyle paniklemem de bir oldu. Çünkü, meleğim ateşler içerisindeydi. Bu ateş normal değildi yani daha önceki ateşlenmesi bu derece değildi. Lanet olsun çok yüksekti.. ben Meleğimin üzerindeki kıyafetlerini titreyen ellerimle hızla çıkartmaya çalışırken tam arkamdan başka bir panik ses yükseldi

"N- neden ağlıyor?" diye soran Bora'ya panikle

"Ateşlenmiş" dedim ve kıyafetlerini çıkartmaya devam ederek tekrarladım

" Ateşi çok yüksek" diye ve Bora hızla yanıma gelip elini, Meleğimin alnına, yanına ve boynuna dokundurarak

"Evet çok yüksek" dedi ve hızla Meleğimi kucakladığında, Meleğim daha da haykırarak ağlamaya başladı. İçim parçalanıyordu, kıpkırmızı olmuştu ve Bora'nın kollarında titremeye başladığında Bora

"Yok bir şey babacım yok bir şey" diyerek Meleğimin üzerinde kalan diğer kıyafetleri de çıkardı ve hızla odamızdaki banyoya yöneldi. Odaya girmesi ile bağıarak

"DR. Aynur hanımı ara bebeğim, Zaferi de çağır, soğuk bir duş aldırırım hemen hastaneye gidelim" dediğinde hızla DR Aynur hanımı aradım ve anında Zafer'e seslenerek arabayı hazırlamasını istedim.

Banyoya geldiğimde Bora, halen daha küvetin dolmasını bekliyordu. Neredeyse küvet dolmuştu, elimi suya soktuğum da, Bora ile göz göze gelerek fısıldadım

"Bora çok soğuk" diye bora korku dolu gözlerle bana bakıp,

"Bu ona iyi gelecek bebeğim " diye fısıldadı ve Meleğimi yavaşça soğuk su dolu küvete sokarken, Meleğin içime bıçak gibi batan çığlığı yankılandı banyonun duvarlarında. Lanet olsun canı yanıyordu, çok yanıyordu, çok çok yanıyordu ve bu içimden haykırmama göz yaşlarım eklenince hıçkırmaya başladım ve Bora'ya baktığımda onunda gözlerinin dolduğunu fark ettim.Yanağından süzülen yaş fark etmemle Meleği sudan çıkarıp kucağıma uzatması bir oldu ve

"Tut bebeğim " dedi ve üzerindeki tişörtü bir çırpıda çıkarıp hızla küvete girdi. Ellerini bana uzatarak

"Ver bakalım şimdi" dedi ve Meleğimi aldığımda yavaşça göğsüne yatırdı ve Meleğimle birlikte soğuk suya uzandığın da Meleğim, çığlıklarla Bora'nın göğsüne yapıştı.O ağladıkça Bora'nın gözleri daha da çok doluyordu ve 5 dakikalık bir zaman sonrasında Bora, sudan Melek ile beraber çıkıp, Meleği tekrar kollarıma uzattı.

"Bebeğim sen Meleğin üzerine bir şey ört bende, üzerime bir şey giyeyim, hemen hastaneye gidelim" dediğinde hızla hıçkırıklarını titremeye bırakan Meleğimi odasına götürüp üzerine örtülerden birini örttüğüm de saliselik bir zaman diliminde, Bora'nın giyinmiş ve tepeme geldiğini fark etmemle uzanıp Meleğimi kucağımdan alması bir oldu.

"Sende üzerine bir şey al çabuk " dediğinde hızla üzerime bir şeyler giyip evden çıktık. Zafer kapıda hazır bekleyen arabanın anahtarlarını Bora'ya verirken ben, Meleğimi kucağıma alıp arka koltuğa oturdum ve son sürat hastanenin yolunu tuttuk.

Tam 15 dakika da hastanenin acil servisinin önünde acı fren ile durduk. Bora arabadan

hızla indi ve kucağımda bitkin düşmüş, uyuklamaya çalışan Meleğimi yavaşça aldı, hızlı adımlarla acil servisin önünde bizi bekleyen doktor hanıma doğru yürüdü ve DR Aynur hanım,

"Nesi var?" diye sorduğunda Bora

"Ateşi var hemde çok" dedi ve konuşmaya devam ederek

"Soğuk duş aldırarak ve biraz düştü sanırım" dediğinde doktor Meleğimi sedyenin üzerine yatırdı bir kaç kontrol yaptıktan sonra bize bakarak

"Diş çıkarma durumu değil, küçük bir soğuk algınlığı, bir ateş düşürücü yapacağım ve bir şurup yazacağım 2 güne bir şeyi kalmaz. Diş de çıkarıyor onun verdiği bir ağrıda var ondan dolayı bu kadar huysuzlanmıştır " dedi ve arkada bir dolaba yöneldiğinde eline aldığı şeyle Bora'nın da benim de gözlerimiz kocaman oldu. Bu korku dolu şaşırma bozan Bora'nın dehşetle fısıldanan sesi oldu

"Onu meleğime batırmayacak sın dimi?" diye sordu

DR Aynur bize anlamayan gözlerle bakarak konuştu

"Eğer bu iğneyi yapmazsam ateşi düşmez . Şimdi lütfen sakın olun, bu iğne Meleğinize iyi gelecek." dediğinde, Bora'nın vücudunun kasıldığını, çenesinin gerildiğini hissettim ve elimle omuzuna dokunduğumda biraz olsun gevşeyerek sıkıntılı bir nefes verdi ve

"Acıtmamaya çalışın olur mu?" diye konuştuğunda gözleri bir an bile Meleğimden ayrılmıyordu. Elini Meleğimin eline yaklaştırdığında, Meleğim hissetmiş gibi hemen babasının elini kavradığında Bora, ona daha da çok yaklaştı ve

"Gececek Meleğim geçecek" diye mırıldanıp onu sesi ile rahatlatmaya çalışıyordu ve doktor, iğneyi Meleğimin kalçasına yavaşça yaklaştırdığında Bora'nın çenesinin daha da kasıldığını fark ettim. Bende aynı durumdaydım. Minnacık canı vardı zaten ve yeterince acı çekiyordu kahretsiz o iğnenin başka bir yöntemi olmalıydı.

Doktor iğneyi Meleğimin kalçasına batırdığı anda odayı saran çığlığı taş kesilmeme neden olurken, doktor elindeki pamuğu Meleğimin titreyen kalçasına bastırarak yatıştırıcı bir sesle

"şşş geçti küçük Melek geçti" dediğinde Meleğim ağlamaya devam ediyordu ve Bora hızla doktora dönerek soru soran bakışlarla baktığında doktor

"Bu gece burada kalın Bora bey, yarın çıkışını yaparsınız. Yarım saate ateşi düşer ama bu gece pek uyumayacağı kesin çünkü, dişleri çıkıyor parmağını veya her hangi bir şeyi

dişlemeye kalktığında emziğini verin. Bu onu biraz rahatlatacaktır ve ağrısını umursamaz rahat kalmasını sağlar " dediğinde hızla başımıza salladık ve hastanede bize hazırlanan odamıza geçtiğimizde Bora, Meleğimi yavaşça yatağa yatırdı ve yüzüne doğru fısıldayarak

"Bizi çok korkuttun Meleğim çok" dediğinde yatağa doğru eğilip yarı aralık olan gözlerini öptü. Meleğim iç çekerek o minik ellerini yatağa vurdu ve rahatladığını belli eden bir iç daha çekti.. Öylesine tatlı ve masumdu ki tam ısırmalıktı ve Bora da aynı benim gibi hissetmiş olacak ki gülümseyerek Meleğe doğru eğildi ve burnunu yanağına sürdü.Meleğim yatakta olan ellerini Bora'nın yüzüne yerleştirdiği gibi o minicik ağzı ile Bora'nın burnunu ısırdı ve bırakmaya hiç ama hiç niyeti yokmuş gibi görünüyordu. Doktorun dediğini şimdi daha iyi anlıyordum, Meleğim ısırmak için parmağını veya herhangi bir şeyi tercih etmemişti çünkü, babasının burnu onun için çok daha güzel bir avdı..Bora gülme krizine girerek burnunu çekmeye çalıştığında, Meleğim dişlerini daha da çok bastırarak buna engel oluyordu ve Bora kıkırdayan sesi ile

"İstersen birde fotoğraf çek bebeğim he ne dersin" diye sorduğunda kahkahalar arasından

"Hiç fena fikir değil" dedim ve Bora'nın cebinde olan telefonunu çıkarıp Bu muhteşem hallerinin bir kaç kare fotoğrafını çektim ve tam bir kare daha çekiyordum ki Melek, dişlerini biraz daha bastırmış olmalı ki Bora gözlerini kısarak

"ovvv" diye mırıldandı ve o esnada Bora

"Bebeğim eğlenmen bittiyse yardım et " dediğinde yavaşça Meleğimin ağzını araladım ve Bora'nın burnunu kurtarmasına olanak sağladığımda ağzına emziğini verdim ve derin iç çekişlerle kendini uykuya verdiğinde, Bora da ben de baş ucunda oturup onu izlemeye başladık o kadar küçük ve o kadar tatlıydı ki ve bu muhteşem minik şeyin başına her hangi bir şeyin gelebilme olasılığı bile içimi parçalıyordu....

Sabah erken saatlerde uyanmıştım ve Bora'nın göğsünde uyanmaya başlayan Meleğimi seyreliyordum. Bora dün akşamdan dolayı bitkindi ve Meleğim gece tekrar huysuzlandığın da göğsüne yatırmıştı ve öylece kalmışlardı. Meleğim iyice uyandığında o muhteşem gülücüklerinden saçıyordu ellerini çırpıyor ve babasını uyandırmaya çalışıyordu. Bu esnada gözleri kapalı mırıldanan Bora

"İnsaf be Meleğim sabaha kadar uyutmadın zaten " dediğinde Meleğim daha da çok kıkırdayarak ellerini çırpı ve benim donup kalmamı sağlayan kelimeyi ağzından çıkardı. Allah'ım o kadar tatlı söyledi ki şu duruma gözlerim yaşardı. Meleğim ellerini çırparak ve o şen kıkırdaması arasında

"Ba- ba "dediğinde Bora halen daha gözleri kapalı mırıldanıyordu. Meleğim tekrar daha da kıkırdarak

"Ba-ba" dediğinde Bora anında gözlerini açtı ve Melek ile göz göze bakıyordu gözleri kocaman açılarak hayretle sordu

"Ne dedin Meleğim" dedi ve Melek bu sorusunu sanki anlamış gibi tekrar

"Ba-ba" dedi ve ellerini Bora'nın göğsüne daha da çok vururken Bora,

"Efendim babacım, efendim Meleğim, Efendim bebeğim" diyerek Meleğimi sarılıp, öpüp, ısırmaya başladığında bana bakarak

"Geç oldu ama asıl söylemesi gereken kelimeyi söyledi Meleğim" dedi ve Melek tekrar tekrar gülücüklerle

"Ba-ba" dedi bunu her dediğinde Bora gözleri dolarak baktı kızına ve kızı ile arasında büyük bir aşk olduğunu hissedebiliyordum. Her bakışında ve onun o bakışını her gördüğümde şükrediyorum Allah'a Bora'yı bu güzel adamı bize bağışladığı onu bizden almadığı için...

"Meleğim"

Yatakta midemdeki bulanma ile debelendiğim esnada beni kelepçe gibi saran Bora'nın şefkatli sesi yankılandı kulağımda

"Bebeğim " onun bu şefkatli sesine karşılık veremedim hızla kollarından çıktım ve aynı hızla banyoya daldığımda rotam, tabi ki klozetti. Böğüre böğüre içimde olmayan her ne varsa çıkardığımda, sırtımda bir el hissettim ve o elin Bora'ya ait olduğunu ruhumla görebiliyordum. Böğürmem bittiğinde yavaşça ayağa kalktım ama bir anda dengemi kaybettim yine beni ayakta tutan, Bora'nın kollarıydı. Bora, şefkatle gözlerime bakarak

"Sıkıntısı başladı sanırım" dediğinde olumlu anlamda başımı salladım ve Bora'nın da yardımıyla lavaboda yüzümü yıkadım. Tam havlu ile yüzümü kuruluyordum ki Meleğimin içeriden çığırma sesi geldi. Bora gülümseyerek

"Evet küçük aşkım kokumu aldı ve ayırma senfonisini başlattı" dedi ve elindeki havluyu elime bıraktı, dudaklarıma küçük bir öpücük bırakıp olanca tatlılığıyla tek kaşını kaldırıp, o mükemmel gülüşü ile

"Görev bekler bebeğim" dedi ve hızla meleşimin odasına doğru yol aldı....

banyodan çıkıp üstümü değiştirdikten sonra saçımı topladığım esnada kucağında meleşimle içeriye giren bora

"Günaydın de anneye Meleşim ve gelecek olan kardeşine " dediğinde Melek kendi dilinde bıdı bıdı konuşmaya başladığında gülümsedim ve yanlarına gidip Meleşimi kocaman öptüm ve tam Bora'yı da öpecektim ki Meleşin yine cırladı ve Bora kahkaha atarak

"Benden bir tane var bebekler paylaşmayı öğrenmeniz gerekiyor " dediğinde bende Meleşe dönerek gözlerimi kıstım ve azarlar bir ses tonunda

"Bana bak cimcime, büyünce kaçamaklarına yardım etmem hepsini babana ispiyonlarım. Benimle iyi geçin" derken hem gülüyor hemde işaret parmağımı Meleşe doğru tehdit vari sallıyordum ki Bora

"Tabi ki ispiyonlayacaksın, böyle bir şeyi saklamayı aklından bile geçirme kadın" dediğinde Melek dünyaca tatlılığıyla ve o minik suratıyla kıkırdayarak Bora'nın boynuna gömüldü. Onun bu tatlılığı her şeye bedeldi gerçekten adı gibi Melek ti...

.....

"Kendini çok fazla yorma bebeğim, organizasyon firmasından gelecekler zaten sen sadece Melek ile ilgilen" dediğinde ilk önce beni öptü ve sonra kucağımdaki Meleşimi öperek işe gitmek için hızla evden çıktı. Evet bu gün yıl dönümümüzdü ve kutlama için evi hazırlayacaklardı. Gerçi istemiyordum bu kadar büyük bir şey yani baş başa bir kutlamada olurdu ama Melike hanımın ısrarını kıramadığımızdan kutlamayı kabul etmiş ve evin hazırlanmasına izin vermiştik. Evin süslemesi yemekler falan derken her yer her yerdeydi ve bu telaşeye gerçekten karışmak istemiyordum.. onun içinde Meleşimin odasına çıkıp onunla oyun oynayarak vakit geçirecektim....

Gecede giyeceğim kıyafetim belliydi bir hafta öncesinden saolsun Merve, tüm mağazaları talan etmemizi sağlamış ve tek omuzlu, kırmızı uzun bir elbise almıştık.Saçım ve makyajım için yine Hande'nin ayarladığı kuaföre teslim edecektim kendimi. 2. yılımıza giriyorduk evliliğimizde şöyle bir geçmişe gitti aklım. Ne kadar çok kötü olaylarımız olmuştu . Ne kadar çok üzölmüş, ne kadar çok kahrolmuştuk. Ama bir o kadarda mutlu olduğumuz anlar vardı. Bunlardan biri Meleşimdi onun olduğu her an

zaten bir mutluluk şimdi birde ikinci bebeğimiz olacaktı. Her ne kadar Bora'ya yaptırmamaya çalışsam da aslında bende erkek olmasını istiyordum. Böyle kumral grimsi gözlü bir küçük Bora çok tatlı olurdu... bu düşünceler arasında kaybolmuşken açılan kapı ile Meleğimle birlikte aniden kapıya döndük ve bir adet Merve ve cırlaması ile karşılaştık. Merve

"Aaaaa Azra, halen burada böyle oturuyorsun bırak Meleğimi ben oynarım onunla sen, hazırlan kuaför yolda daha saçın yapılacak makyajın falanda var " dediğinde hortlak görmüş gibi Meleğe bakıyordum bu bakışıma şaşırان Merve

"Heyyy nee ??" diye sordu ben

"Melek ile ben ilgilenirim sen git hazırlan hemen ben ilgilenirim Melek ile " dediğinde saate baktım daha akşam olmasına dünya zaman vardı bu telaşe neydi ki

"Merve daha zaman var neden erkenden hazırlanayım anlamıyorum ki " diye sordugum. Merve

"Kızım saçın başın makyajın derken geçer gider o zaman kalk hadi" diye çemkirdi olanca cadalozluğuyla bazen, Bora'ya hak vermiyorum değildi yani Merve gerçekten cadalozun önde gideniydi.

.....

Salona indiğimde tüm evin hazırlığının bittiğini gördüm. Tüm salon bahçe hazırlıkları tamamı, Yemekler ve diğer hazırlıklarda tamamı. Çalan kapı ile kuaföründe geldiğini anladım ve kapıyı açtığımda aynı güleç yüzlü kuaför, Hande eşliğinde içeriye girdiğinde, Hande'nin daha yolda adamın kafasının etini yediğinin sinyallerini de taşıyordu üzerinde Hande

"Azra inanmıyorum halen hazırlanmadın mı? " diye çemkirdiğın de gözlerimi devirdim ve

"Yahu evlenmiyorum sadece yıl dönümü kutlamam var abiye giyeceğim, gelinlik değil" dediğimde Hande sadece suratıma baktı ve sanki o cümleyi ben kurmamışım gibi kuaföre dönüp

"Azra hanım şimdi hazırlanır ve sizi de 5 dakikaya yukarıya çağırırız " dediğinde Hande'ye sadece baka kaldım tabi o yine

"Azra hadii" diye bağırdı ve ben sıkıntılı bir nefes vererek peşine takıldım..

Tam iki saat içinde tüm hazırlıklarım bitmişti. Elbisem saçım makyajım tamamı.

Meleğim de prenses gibi olmuştu. Ona beyaz tül bir elbise giydirmiştim. Adı gibi tıpkı Melekleri andırıyordu. Misafirlerinde gelmeye başlamasıyla kapıdan giren Bora, kucağımda Melek ile beni göründe o sevgi dolu bakışları ile bir kaç saniye duraksadıktan sonra gülümsemesini yüzüne yerleştirerek hızla yanımıza geldi ve dudaklarına bir öpücük bırakarak kulağıma fısıldadı

"Muhteşem görünüyorsun bebeğim" diye Bora'ya aşkla gülümsedikten sonra Meleğimin

"Ba-ba"demesi ve kıkırdamasına Bora

"Babacım sende çok güzel olmuşsun hatta bu gece ilk dansım seninle" diye söyleyip onu kocaman öptüğünde yeni çıkmak üzere olan sakalları Meleğimin kıkırdamasını daha da arttırdığın da Bora'da onun bu kıkırdamasını arttırmak için daha çok öpüyordu.. onlar böyle eğlenirken Bora'nın arkasından Yiğit'in sesi duyuldu

"Abi baba kız aşkını bozmak istemezdim ama Meleğin gerçek aşkını getirdim" demesi ile Bora Melek kucağında arkasını döner dönmez Yiğit'in kucağındaki Mert, Bora'nın kucağında olan Melek ile göz göze geldi ikisi de bebeklere özel o kıkırdamalarını başlatırken Meleğim

"Mep" diye ciyakladı Mert

"Meyek" diye bağırırken Yiğit kahkaha attı ve Bora Meleği yüz hizasına getirerek

"Yok kızım Mep falan "dediğinde Melek sanki Bora ile dalga geçercesine

"Mepp" diye cırladığın da Bora, Meleği göğsüne kadar indirip Yiğit ile göz göze geldi ve

"Veledini Meleğimden uzak tut yoksa olacaklara karışmam " dediğinde Yiğit Mert'in kulağına eğilerek

"Aslanım bu gece çapkınlık yok düşman tehlikeli seni ben bile kurtaramam ona göre " dediğinde Aylin Hande ben Merve hatta Çağlar Kerem bile kahkahalarla katıla katıla gülüyorduk. Sadece Bora bizim gülmemizi takmayıp Meleğimin çekim alanındaydı....

Gece başladığında Bora ile dans güzel ve çok duygusal bir konuşma yaptığında tüm teşekkürlerini gözlerimin içine bakarak sunmuştu ve bende elime mikrofonu aldığım da boranın gözlerine baktım ve

"Hayatımda bundan 3 yıl öncesine kadar hiç bir zaman aşık olamayacağımı zannederdim, yani beni gerçekten sevecek olan birinin olmadığını, böyle bir adamın asla karşıma çıkmayacağını zannederdim. Evet bizim tanışmamız pek hoş değildi ama

gerçekten o güne bu gün hatta şu dakika için binlerce kez şükrediyorum. İyi ki benim eşimsin, iyi ki o kocaman kalbinle yanımdasın, hayatım seni gerçekten çok seviyorum" dediğimde Bora tekrar dudaklarıma yapıştı ve Meleği Merve'ye teslim ederek ilk dansımızı yapmak için bahçede dans pisti olarak ayarlanan alana geçtiğimizde, çok güzel bir müzik eşliğinde dans etmeye başladık. Bora Meleşimi işaret ederek

"Merve'ye emanet etmekle doğrumu ettik " dediğinde sadece gözlerimi devirdim bu kadar korumacı olması gerçekten çekilir gibi değildi ve bu durumu aşmaz ise Meleşimin ergenlik dönemi cehennem döneminden farksız olacaktı. Bora

"Bebğim hediyeni masada bırakmışım geçelim" dediğinde dans alanından hızla masaların olduğu yere doğru yürüdük. O esnada Merve ve Aylin'in panikle sağa sola koşuştuklarını fark etmemizle hızla Merve'ye doğru koştum kollarında Meleşim yoktu ve panikle

"Merve Melek nerede " diye sorduğumda Merve dolan gözleri ile

"Şimdi buradaydı şuradaki balonlar ile oynamak istedi onların arasına bıraktım balonlar ile oynuyordu ama şimdi yok demesi ile Bora'nın

"Nasıl yok !!" diye gürlemesi bir oldu ve Aylin hızla koşarak yanımıza geldi

"Me Mert'te yok" dediğinde

"Meleşim" diye fısıldadım korku ile ve dolan gözlerimle etrafta Meleşimi aramaya başladım ortalık bir anda kargaşaya döndüğünde her kez, bizim gibi Mert ve Meleşim arıyordu ve görünürlerde ikisi de yoktu. Aklıma türlü türlü şey geliyordu sadece 15 dakika yanımdan ayırmıştım ve Meleşim kayıptı Bora

"Meleşim!! "diye bağırdığında gözlerimden engel olamadığım yaşlarım akıyordu ve hıçkırıklarıma karşı koyamıyordum. Panikle bir sağa bir sola koşuşturuyordum, yoktu yoktu, Meleşim yoktu, lanet olsun..... Meleşim hiç bir yerde yoktu....

"Hoş Geldin Aslanım"

Tüm Salon, bahçe her yer aranıyor ne Melek ne de Mert ortalıkta yoktu. Ellerim titriyor ve gözlerimden akan gözyaşlarına engel olamıyorum. Tabi aklıma gelen kötü düşüncelere de Bora, çılgına dönmüş bir vaziyette oradan oraya koştururken, Yiğit'in de ondan farkı yoktu. İki baba da telaşlı,sinirli ve korku doluydu. Korkuyu ikisininde gözlerinden görebiliyordum. Aylin ve ben de hıçkırıklar arasında sağa sola bakıyorduk ve Bora hızla yanıma gelirken kollarını açarak,

"Yok hiçbir yerde yok ! lanet olsun hiçbir yerde yok !!" diye bağıırıyordu. Ben bu durum karşısında, önünde bulunduğum masaya düşmemek için tutundum. Bora halimi fark edince hızla beni kolları arasına alarak fısıldadı.

"Bir şey yok bebeğim buralarda bir yerlerdedirler oyun oynuyordur sıpalar, şaka yapıyorlardır"dedi ve sesi bu söylediğine kendinin bile inanmadığını belli eden bir tondaydı. Bu esnada, ayaklarımın dibinde bir kıpırdanma hissettim ve yerimde sıçradığımda, Bora ve ben ne olduğunu anlamak için yere doğru baktığımızda Meleğim, masanın örtüsü altından kafasını çıkarmış ve o mükemmel güzelliikteki gülüşü ile o iri mavi gözlerini yukarıya doğru yönelttiğinde, Bora da ben de şok olmuşcasına Meleğe bakıyorduk. Melek o bebeklere has o kıkırdamasını sarf edip daha yeni çıkmış olan iki dişini göstererek

"Ba-ba " dediğinde Bora transtan çıkan ilk kişi olmuştu. Hemen Meleğin yanına çöküp

"Meleğim" deyip onu kucaklayacağı sırada, o gülen yüzü ile kafasını örtünün altından çıkaran Mert Bora ile göz göze geldiğinde küçücük gözleri kocaman açıldı ve gülüşü anında korku dolu bakışlara döndü Bora ,

"Velett" diye hırlarken Mert, aynı çıktığı gibi masanın altına geri girdiğinde gülümsememi tutamadım. aynı şekilde Bora'nın bile bu görüntü karşısında dayanamayıp gülümsediğini görebiliyordum ve Bora Meleğimi kucağına alarak

"Daha 2 yaşında bile değilsin cimcime ve yaşattıklarına bak" diye hırladı ama Melek, Bora'nın boynuna kedi gibi girdi ve bakışları, o mükemmel mavilikler gözlerim ile buluştuğunda aynı Bora gibi

"Hiç yardım bekleme kedici ben de çok korkuttun" dememle Meleğim gözlerini hemen kapatıp kafasını Bora'nın boynuna iyice gömerken Bora,

"Yiğit buradalar" diye bağırdı Aylin ve yiğit hızla ve korku ile bulunduğumuz yere doğru koşuşturdular.

Yiğit Bora'nın kucağındaki Meleğimi gördüğünde derin bir nefes alıp etrafa hızla bakındı ve

"Mert Mert nerede" diye sordu. Bora hiçbir şey söylemeden parmağı ile masanın altını işaret ederken Yiğit

"Nasıl yani?" diye mırıldanarak masanın altına eğildi ve örtüyü kaldırarak

"Aslanım " diye rahatlamış bir ses tonunda seslenip, Mert'i kucağına aldığı anda

"Olmuyor ama aslanım yani çapkınlık yapma demiyoruz fakat, böyle değil böyle yüreğimizi ağzımıza getirerek değil " dediği anda Bora'nın sesi yükseldi tekrar

"Ve Meleğim ile değil Velet" diye tehdit ettiğinde Mert, Yiğit'in kucağında iyice sindi. Ufaklıkların bulunması ile iyice rahatladığımız da gece çoktan bitmiş ve konuklar gitmişti bile ben , Meleğimi odasına çıkarmış, üzerini değiştirmiş ve uyutmuş yatağının kenarında onu izliyordum. Bora belime sarılıp boynuma küçücük bir öpücük bıraktı ve

"Bu cimcime ile ileride çok işimiz olacak sanırım" dedi ve elini karnıma koyarak

"Onun için bu muhteşemin erkek olması gerekiyor" dediğinde tüm içtenliğimle kıkırdayarak

"Mert iyi bir çocuk olacak Bora " dedim Bora

"Ne olursa olsun umurumda değil, Meleğimden uzak dursun Meleğimin tek aşkı babası olacak diğerleri onu üzer bende onları üzerim" dediğinde kolları belimi daha sıkı sardı . Bu gecenin korku ve telaşın verdiği yorgunlukla odamıza geçmiş Bora'nın huzurlu kollarında uykuya dalmıştım bile...

7 ay sonra

Karnım burnumda geziyorum artık. ve doğacak olan bebeğimiz, erkekti. Bora onun için o kadar çok hayaller kuruyordu ki bu hayallerin başını da her zamanki gibi Mert geliyordu.... Doğuma 1 hafta kalmıştı ve doktor her an doğum sancımın gelebileceğini söylemişti. Bu nedenle Bora, sürekli evde benimle beraberdi ve işlerini evden Melek ile beraber bilgisayardan hallediyordu. Nasıl mı? çok komik ama her sabah, baba kız bilgisayar başında, Meleğim Bora'nın kucağında babası ile beraber çalışıyordu. Tabi onun çalışması sadece bilgisayarın tuşlarına kaçamak olarak basmak, kıkırdamak ve garip garip sesler çıkarmaktı ve Bora'nın ise nasıl başardığına inanamasam da hem Meleğim ile oynuyor onunla konuşuyor, hemde tüm maillere cevap veriyordu ve ben buna gerçekten çok şaşıırıyordum ama Bora kendine çok eğlendiği ve bir asistan bulmuştu.....

Sofrayı hazırladıktan sonra gülerek Melek ve Bora'ya

"Yemek molası çalışkan elemanlar" diye seslendim.. Bora

"Tabi ki patron dedi gülerek ve Meleğim de kıkırdarak

"Paytron" dediğinde Bora, onu yanaklarından kocaman öperek

"Paytron Meleğim hemde büyük Paytron" dediğinde kucağında kıkırdayan Meleğim ile beraber ve olanca yakışıklılığı ile ayağa kalkarak, yanıma doğru geldi ve dudaklarıma bir öpücük bırakacakken Meleğimin o minicik elleri yine bizi ayırdı. Tam Meleğimin bu hareketine kahkaha atacakken karnıma saplanan bir ağrı ile iki büklüm oldum Bora,

"Bebeğim !" diye endişe ile bağırırken ben acı içinde

"Boraa!" diye bağırdım. Geliyordu evet minik oğlumuz geliyordu, ayaklarımdan süzülen su ile bunun artık kesinleştiğini anladık ve Bora'nın kucağındaki Meleğim de benim çılgınlıklarımı oyun sanıp, benim gibi bağırdığında, Bora iyice paniklemişti. Benim acı çığılgım, Meleğin oyun çığılgı ve Bora'nın panik hali birbirine karışınca ortaya felaket bir tablo çıkıyordu. ve Bora bu kargaşaya dayanamayarak

"Leylaaaa!!!" diye bağırınca Leyla zaten çılgılığım ile üst kattaki işini bırakıp merdivenlerden koştura koştura iniyordu. Bora

"Leyla Meleği al" deyip Meleği Leyla'nın kollarına bıraktıktan sonra benim koluma girip yavaş yavaş bir iki adım attırdı. Sonrasında yürüyemeyeceğimi anlayınca, kucakladığı gibi arabaya doğru hızla götürdü... Leyla da Melek ile beraber arabaya bindiğinde, Bora'nın Serap olayından kimseye güvenmediği için onların yanımda gelmesini istediğini anlamıştım ve üzerinde çok fazla durmadım çünkü sancım çok fazla idi...

"ahhh!!!" bağırırken bunu oyun sanan Meleğim

"AAAA" diye çığlık atıyordu. Bora, arabayı kullanmasına rağmen

"Geldik bebeğim, sadece 1 2 dakika, sadece 1 2 dakika bebeğim" diye tekrar ediyordu ve aynı zamanda Meleğe

"Meleğim kardeş geliyor bak" diye konuşuyordu...1 2 dakika ardından hastanedeydik. Hemen doğuma alındığımda, ilk doğumumda olduğu gibi Bora yanımdaydı. 45 dakikalık bir zaman içerisinde oğlumuz dünyaya gelmişti. Doktor, bebeğimi Bora'nın kollarına bıraktığında Bora,

"Hoş geldin aslanım "dedi ve Melekte ki gibi gözlerinin dolduğunu gördüm. Ben mi? ah beni hiç sormayın şu anda hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum. Bora, oğlumu kollarıma bırakırken fısıldadı

"Aslanıma bak annesi şimdiden nasıl güçlü olduğuna bak, ağlamadı bile, yani ağladı ama o kadar çok değil." derken halen daha gözlerinden yaşlar akıyordu. Ben de hıçkırıklar içerisinde sarıldım oğluma, öptüm kokladım. Kucağıma bırakılan 2. meleşimdi benim , benimdi evet Bora ve benden olan ikinci candı, canımızdı....

Beni doğumhaneden çıkarıp odaya aldılar. Bebeğimi de yeni doğan ünitesine götürdüler. Doğum sonrası testleri varmış. Onlar yapıldıktan yanıma getireceklerdi..

Bora, Meleşim kucağında yatağımın hemen yanında bana aşk dolu bakışlarını gönderirken, bu büyü anı içeriye giren Aylin Yiğit ve kucaklarında olanca tatlılığıyla bir adet Mert'in girmesi ile bozuldu, onların ardından, Merve Çağlar, Hande Kerem ve ailenin geri kalan tüm üyeleri buradaydı. Yani Selim ve taburu. Melike hanım ve Hasan bey yurt dışında olduklarından gelememişlerdi ama bilet almışlardı yanına burada olacaklardı...

Bora'nın kucağındaki Meleşim, Mert'i görmesi ile kıpır kıpır olması ile Bora

"Hiç heveslenme Meleşim" diye hırladı ve Yiğit'in kucağındaki Mert'e dönerek

"Senin içinde çok iyi bir asker yetiştireceğim Mert veledi merak etme " dediğinde odadaki herkes kahkahalara boğulmuştu....

1 saatlik bir sürenin ardından hemşirenin sürüklediği bebek arabasında, oğlum geldiğinde herkesten hayranlık dolu sesler yükselirken, kucağıma konulan oğlumun kokusu ile gözlerim dolmaya başlamıştı bile...

Bora Meleşime

"Meleşim bak kardeş" dediğinde Meleşim, sevinçle bağırdı

"Kaydeş" diye Bora, buna gülümseyerek

"Evet kardeş Meleşim, küçük kardeş" dediğinde onunda gözlerinin benim gözlerimden farkı yoktu..doluydu dolu dolu gözler ile aşk ile bakıyordu oğluna ve bu anda Merve

"EEe karar verdiniz mi ne koyacaksınız adını?" diye sorduğunda Bora

"Savaş" diye mırıldandı ve devam etti

"Savaş olacak benim aslanımın adı, hayatta hiç bir şeyde pes etmeyecek, her engel ile sonuna kadar savaşacak ta ki kazanana kadar... Sevdği için savaşacak, hayalleri umutları için savaşacak, hatalar yapacak belki ama bunları düzeltmek için savaşacak" dediğimde artık göz yaşlarım daha da çok akmaya başlamıştı ve Bora'dan hepimizi

kahkahaya boğan cümle geldi..

"En çokta Meleğimi şu veletten korumak için savaştık " dediğinde işaret parmağı Mert'in üstünde idi kız babası olunca böyle oluyor demek ki diye içimden geçirirken hepimiz çoktan kahkahalara boğulmuştuk bile

Bu sevinç dolu anımızı bozan, bu sefer açılan kapıdan giren doktor oldu.Yüz ifadesine bakılırsa yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. Sıkıntılı bir ses tonunda

"Bora bey " diye seslendi ve Bora'nın da yüzünde aynı benim gibi endişe belirdi.. Bora

"Evet" diye cevap verdiğinde doktor, tedirgin bir sesle

"Yeni doğan tahlilleri yapıldı ve sonuçlar içim odamda bir kaç dakikanızı alabilir miyim?" diye sorduğunda korku ile

"Kötü bir şey mi var?" diye sordum.. doktor daha da sıkıntı yüklenen yüzünü sağa sola kaçırırken sert bir sesle

"Her ne oldu ise burada söyleyin !" diye bağırdığımda Merve hemen yanıma gelerek

"Canım kötü ne olacak ki sakın ol " dediğinde titreyen sesim ile

"Ta-tamam o zaman burada söylesin, her ne varsa hemen söylesin" diye söylediğimde Bora,

"Arkadaşlar biraz izin verir misiniz?" dediğinde oda da bulunan herkes dışarıya çıkmıştı.Odada Bora ben kucağımda Savaşım ve Bora'nın kucağında gülücükler saçan Meleğim kalmıştık. Korku ve endişe dolu gözler ile doktora bakıyorduk. Doktor her ne söyleyecek ise söylememek için adeta kıvranıyordu. Karşımızda ve bu haline dayanamayan Bora

"Bakın zaten korkuyoruz, daha fazla korkutmadan sorun her ne ise söyleyin" diye hırladığında doktor, sıkıntılı bir nefes verdi ve konuşmaya başladı...

"Bora bey bebeğinizin doğum sonrası kontrolleri yapıldı ve " deyip duraksadığı anda artık dayanamayarak

"Yeter artık geveleyip durmada söyle !!" diye gürledim ve doktor bir an duraksadıktan sonra

"Bebeğinizin duyma yetisinin olmadığını fark ettik" dediğinde inme inmiş gibi doktora baka kaldık. Karşımdaki sıkıntılı sesin söylediği kelimeleri algılamaya çalışıyordum ve doktor halimizi fark ederek daha da açıklayıcı konuşmaya başladı.O an acı dolu

kelimeler döküldü dudaklarından.

"Bebeğiniz doğuştan sağır olarak dünyaya geldi ve şu anda hiç bir sesi duymuyor. Bunun için bazı testler daha yapılacak ve bölümünde uzman olan doktorlarımız araştırmalara başladılar bile tedavisi olup olmadığını bir kaç gün içinde öğreneceğiz " dedi ve duraksadıktan sonra

"Üzgünüm" diyede ekledi. Bora'ya baktım Bora, dolu gözlerini kucağımda uyuyor oğluma sabitleyerek fısıldadı

"Beni duymuyor mu?" diye. İşte o an gözlerimden akan yaşlara daha da fazlası eklenmişti...

Minicik oğlum, ona oğlum değişimi duymayacak mıydı. Babasının ona Savaşım, Aslanım değişimini duymayacak, onu uyutmak için söyleyeceğim ninnileri duymayacak, büyüdüğünde anlattığım masalları duymayacak ve o minik aslana ben hiç bir zaman sesimi duyuramayacak mıydım. Ben bu korku ile boğuşurken, Bora'nın tekrar sesi yükseldi ve doktora dönüp göz yaşları içinde

"Ne yani ben oğluma Aslanım dediğimde o, benim sesimi duymayacak hayatını bir sessizlikte mi ?geçirecek. Bunu mu demek istediniz siz ?" dediğinde hıçkırıklarımı durdurulamıyordu ve kucağımdaki oğlumu daha sıkı sardım. Bu arada doktor Bora'ya

"Bora bey tedavisi için testler yapılacak, sorunun nereden kaynaklandığını, çözümün olup olmadığını araştıracağız. Bunun sonucunda kesin duyacak demiyorum ama duymayacağının netliğini de belirtmiyorum. Sadece duymadığını fark ettik, şimdi ise neden duymadığını araştıracağız ama bu durumda sabırlı ve sakin olmanız gerekiyor..." dedi ve odadan çıktığında, göz yaşları içinde Bora ile göz göze geldim. Ben ağlıyordum, Bora ağlıyordu, bu üzücü durumu hissetmişcesine babasının kucağındaki Meleğim ağlıyordu. Bir tek Savaşım kucağımda bizim göz yaşlarımıza inat gözleri kapalı gülümsüyordu. Bu halini görmemle daha da hıçkırdım. Duymayacaktı, benim, babasının, kardeşinin sesini duymayacaktı. Bir sessizlik de yaşayacak ve büyüyecekti. Bu nasıl bir şeydi. Çok acı vericiydi tarifi imkansız bir yıkımdı. Kötü bir duyguydu, kötü çok kötüü.....

"Minik Fare"

Evet arkadaşlar bu sefer çok gecikmedim hızla bitirdim ama diğer bölümü anca pazartesiye yetiştirebilirim okuyan herkesten olumlu yada olumsuz bir yorum bekliyorum ve şimdiden çokook teşekkür ediyorum.....

Kötü haberin ardından üç gün hastanede kaldık. Bir çok test yapıldı ve sonuç olarak aldığımız üzücü haber ile yıkılmış bir halde eve dönmüştük. Savaş'ım şu anda babası ile beraber odasında. Bora karnını doyurduktan sonra uyutma bölümünde

"Bana bırak, Meleğimin de karnı aç" dedi Savaş'ı kucağımdan aldığında Melek ile ilgilenmek için salona geçmiştim. Bora, Savaş'ım odasını Meleğimin odasına tam zıt olacak şekilde okyanus mavisine boyanmıştı. Odanın duvarlarında Bora'nın isteği ile küçük küçük dalgalar, dalgaların arasında küçük yelkenli motifleri vardı.

Kucağımda uyumuş olan Meleğimi odasına götürmek için merdivenlere yöneldiğimde, hemen Meleğimin yan odasında bulunan Savaşın odasının önünde Bora'nın içeriden gelen sesi ile duraksadım. Yarı açık olan kapıdan içeriye baktığımda, Savaş'ın Bora'nın kucağında olduğunu ve Bora'nın ona bir şeyler söylediğini fark ettim. Tam bu arada kollarımda kıpırdanmaya başlayan Meleğimi hemen odasına götürdüm ve yatağına yatırdıktan sonra ses çıkarmadan odadan çıktım. Aralık olan kapıdan Savaş'ın odasına giriyordum ki Bora'nın, sarf ettiği kelimeler ile duraksadım.

"Senin adını Savaş koydum aslanım, ve sen adının özelliğini taşıyacak, bundan sonra hayatına engel olan her şey ile savaşacaksın." dedi ve duraksadıktan sonra tekrar devam etti fısıltı gibi sesi ile

"Beni duymuyorsun farkındayım ama, bu hiç bir zaman duyamayacağın anlamına gelmiyor. yada duymasan da bir birimizi anlamayacağımız anlamına. Her zaman birbirimizi anlayacağız aslanım, hiç bir zaman savaştan vazgeçmeyeceğiz, yapmak istediğin hiç bir şeye engel olmayacak duymaman aslanım, çünkü sen duyana kadar senin kulakların ben olacağım, annen olacak, kardeşin olacak ve hiç bir zaman araştırmaktan vazgeçmeyeceğiz. Bir gün muhakkak sesimizi duyacaksın aslanım..." dediğinde gözlerim yaşlarla doldu ve buna engel olamıyordum. Yavaşça yarı açık olan kapıdan içeriye girdim. Bora'nın da gözleri yaşlıydı ve o yaşlı gözleri ile göz göze geldiğimde göz yaşlarıma hıçkırıkları da eklendi ve bu halim ile karşılaşan Bora, sitemli bir ses tonunda

"Bebeğim sen böyle yaparsan o nasıl hissedecek güçlü olmayı, bak biz ne hissederek

oda onu hisseder, onun için biz onun hep iyi olacağını hissedeceğiz ki oda, hep bunu hissedip yaşayacak, ona yetebilen bir anne baba olacağız, bu durumu araştırarak almamız gereken tüm eğitimleri alacağız, ne gerekiyorsa yapacağız tamam mı?" diye sorduğunda sadece olumlu anlamda başımı salladım ve kollarında mışıl mışıl uyuyan savaşıma kucağıma aldım. O kadar tatlı uyuyordu ki ve her şeye inat öyle güzel ve güçlü gülümsüyordu ki bu benim daha da çok ağlamama neden oluyordu. Bir süre ona baktıktan sonra Bora ile göz göze geldim ve fısıldadım

"Hiç bir zaman benim sesimi duyamayacak, bana hiç bir zaman anne diyemeyecek" dediğimde Bora sıkıntılı bir nefes aldı ve

"Belki, ama kesin değil ve öyle bile olsa bebeğim, seni duymasa da hissedecek sana anne diyemese de bunu hissettirecek, işaret dili eğitimleri var bu durumlarda nasıl iletişim kuracağımızı gösteren, araştırmasını yapıp onu öğreniriz ve minik aslanımız ile o şekilde konuşuruz. Doktorlar çözümü için araştırmalar yapıyorlar, sanki her şey kesinmiş gibi ümitsizliğe kapılma ki bizim ümitsizlik gibi bir hakkımız yok. herkes ümidini kesse de biz kesmeyeceğiz " dediğinde sımsıkı bir kez daha sardım minik Savaşıma o gülümseyen yüzüne bir öpücük bıraktım ve daha huzurlu uyuması için yatağına bıraktım....

Bora arkamdan yaklaşarak belime sarılıp boynuma bir öpücük bıraktı ve fısıldadı tekrardan

"Çok güçlü bir çocuk olacak emin ol bu durumu ile en çok o barışık yaşayacak, ve tekrar eminim ki benim aslanım bir gün sesimizi duyacak ve kendi sesini de duyuracak." dediğinde içimden dua ettim bir gün sesimi duymadan, sesini duymadan ölmek için....

.....

Günler çabucak geçmişti ve artık savaşıma 1 aylık olmuştu. Evet hiç bir sesi halen duymuyordu ama bu küçücük hali ile bile tatlılığından vazgeçmiyordu. O kadar enerjik bir bebektir ki eli kolu durmuyor, gülcükleri tükenmiyordu.

Kucağımda Savaş emzirirken onun nasıl yutkunarak karnını duyurduğunu izliyordum. Öyle içiyordu ki sütümü sanırsınız tükenecek ve son yudumuna kadar içmeye şartlanmış gibi.. Bora, bebek odasının kapısında hayran bakışları ile bizi izliyordu. Gözlerimiz birleştiğinde gülümseyerek yanıma doğru yaklaştı. Tam önümüzde eğilerek elini Savaş'ın başına koyarak şefkat ile okşadıktan sonra Savaş'ın buna tepki olarak, iki eli ile göğsümü avuçlaması ve daha da yutkunarak içmesi ikimizi de kahkahaya boğdu. Bora

"Heyy yavaş aslanım çalmayacağım yemeğini" diye fısıldadığında sanki Bora'yı duymuşçasına daha da hızlı yutkunmaya başladı ve ben bu durum karşısında gülümseyerek

"Tamam bebeğim sanırım bunda kalmadı rota değiştirelim hadi" dedim ve onu dudaklarını göğsümden ayıracak şekilde uzaklaştırdım. Savaş'ın ağzını açıp ellerini cırparak meme aramasına

"Tamam tamam burada" diyerek diğer göğsümü dudaklarına değdirip emmesini bekledim. Saniyesinde yutkunmaya başlayınca gülümsedim, Melek'ten daha çok meme içeceği belliydi. Ben bunları düşünürken Bora, gülen ses tonunda Savaş'ı bakarak

"Ahhh şanslı fare şuna bak onları nasıl özlediğimi bir bilse azıcıkta babasına bırakır. Ama bu Melekten de cimri" dedi ve Savaş daha da hızlandığında daha da çok gülererek

"Şiiit aslan parçası yavaş boğulacaksın hepsi senin kimse çalmayacak" dedi ve göz göze geldik loğusa döneminde olduğum için Bora, ile ilişki yaşayamıyorduk. Zaten hamileliğin son zamanlarında da birlikte olamamıştık ve gerçekten birbirimizi çok özlemiştik. Bu her halimizden, her bakışımızdan belli oluyordu. Bu şehvetli bakışmamız sonucunda Bora'nın o mükemmel dudaklarını dudaklarıma yaklaştırması ile içimde bir şeylerin kıpırdaması bir oldu. Tam dudaklarımız birleştiğinde kucağımdaki Savaş'ın ayaklarını ve kollarını hızla sallaması Bora'nın ani geri çekilmesine sebep oldu. Ben bu duruma gülümseyerek bakarken Bora, şaşkın bir o kadar da çatık kaşlar ile

"Heyy onu ilk ben gördüm adamım ve sana kaptırmam sadece sütünü iç ve mızıkçılık yapmak yok! " dediğinde gözlerim kocaman olmuş Bora'ya baktım ve Bora,

"Ne bebeğim ben görmedim mi seni ilk? bu şanslı velet ayıramaz bizi, o meme onunsa bu dudaklar benim ve o ağladığında ağzına meme alıyorsa, hiç şüpheli olmasın sabahdan akşama ağlarım bebeğim ve sadece meme ile de doymam " dediğinde

"Çocuklaşma Bora " diye uyarıda bulundum tabi sırtımama da engel olamıyordum... Bora

"Tam 3 aydır sana dokunamıyorum ve sırf bu yüzden bırak çocukluğu bebek bile olabilirim" dedi ve dudaklarıma hızlı bir öpücük bırakarak

"Öyle özledim ki öylesini tahmin bile edemezsin " dediğinde gözlerinin karardığını görebiliyordum. Bora başını iyice yaklaştırdığında yüzü Savaş'ın minik ayaklarının hemen dibindeydi ve sanırım boynumu öpmeye hazırlanıyordu. ama bunu kesen şey Savaş'ın o minicik ayaklarını tepme şeklinde sallaması ve minicik topuğunun Bora'nın burnuna isabet etmesiydi. Bora bu darbe ile

"Ovvv " diye mırıldanırken ben, kahkahalara boğuldum. Savaşım bunu kasıtlı yapmıyordu. Sadece karnı doydğu için kucağımda çırpınıyordu. ve rastlantı olarak ayağı Bora'nın burnuna denk gelmişti. Bora Savaşımı kucağına alıp, koltuk altlarından kavradı ve yüzünü yüzünün biraz yukarısına kaldırarak, göz göze gelmelerini sağladı. Gülümseyerek onları izliyordum ve Savaşım Bora'nın o kocaman elleri arasında minicik olduğunu fark ettim. Bora onun yüzüne

"Bu bir savaş ilanıdır aslanım ve bunun karşılığını alacaksın. Anne benim tamam mı duymuyorsun biliyorum ama hisset, benim ve ben benim olanı senle paylaşıyorum mızıkçılık, oyun bozanlık yapmak yok! " dediğinde onu sallıyor gülümsetmeye çalışıyordu. Fakat Savaşımın kaşları fena çatıktı daha yeni karnı doymuştu, gazı olduğu her halinden belliydi ve Bora onu bu şekilde sallamaya devam ederse olacak olan belliydi ve belli olan şeyde Savaşımın küçücük ağzı ile babasının üzerine kusması ile gerçekleşti. Bu görüntü ile kahkahalarımı durduramazken Bora'nın

"Bu tamamen bir savaş ilanıdır aslanım, bunu fena ödeteceğim babanın üzerine kusmakta nedir yahu" diye söylenirken Savaşım yine o minik yüzüne o muhteşem gülümsemesini yerleştirmişti. Bora benim kahkaha atışıma gözlerini dikerek

"Eğlenmen bittiyse bu karşı cephe elemanını al bebeğim, bende üzerimi değışeyim ha ne dersin" dediğinde hızla bana uzattığı Savaşımı aldım. Bora odadan çıkarken işaret parmağını tehdit eder gibi sallayarak

"Bu burada bitmedi minik fare öcümü alacağım bekle " diyordu ikisi de çok tatlıydı hatta ikisi de mükemmeldi.....

.....

Karnı doymuş ve tek derdi oyun oynamak olan bebeğı odadan çıkardığımda Bora çoktan üzerini değıştirmiş, o baştan çıkarıcı parfümünü sıkmış ve odadan çıkıyordu. Gözleri kucağımdaki Savaş ile kesiştiğinde Bora, oyuncu ses tonunda

"Nerede o minik fare verin onu bana " diyerek kucağımdan aldı ve öpmeye ısırmaya başladı. bu tatlı eziyete Savaşım sadece nefes nefese gülme ile karşılık veriyordu bu ise her şeyde bedeldi....

Bora, uzun bir süre Savaş ile oyun oynadıktan sonra uykusundan daha yeni uyanan Meleğim leyhanın kucağında salona girdi ve o şen sesi ile

" Kaydeş" diye bağırdı. Bora,

"Kaydeş Meleğim gel " Dedğinde Melek hemen koltuktaki yerini aldı ve bıcır bıcır

mırıldanmaya başladı. Bora gülümseyerek her ikisi ile de oynuyordu ve Savaşım her ne kadar duymasa da hareketlere karşı tepki olarak gülücükler saçıyordu... Bora bu gün işe biraz geç gidecekti çünkü yeni bir yardımcı bakıyorduk. Leyla, Melek ve ev ile ilgileniyordu. Savaş için Özel bir yardımcımız olacaktı. Doktor işaret dilini bilen ve bunun eğitimini verebilen bir yardımcı bulmamızı istedi. Bora'da buna karşılık iyi bir araştırma yapıp, Sevgi hanım ile anlaştı bu gün işe başlayacaktı. İlk günü olduğu için Bora'da onun gelmesini bekliyordu..

1 saatlik sürenin ardından sevgi hanım o güler yüzü ile evimize geldiğinde uzun bir süre kendini tanıtmıştı.

Henüz 28 yaşındaydı ve işaret dili eğitim öğretmeni idi. Ailesinde kız kardeşi işitme engellisi imiş ve daha 10 yaşında iken işaret dilini öğrenmiş. Doğuştan işitme engelli çocukların 5 - 6 yaşlarına kadar işaret dilini öğrenmeleri gerekiyormuş ve bu durum gecikirse anlamama durumları oldukça yüksekmiş. Onun için Savaşımın dersleri 10 aylık olduğunda başlayacak ve kesintisiz işaret dilini öğrenene kadar devam edecekti. Onun ile iletişim kurabilmek için Ben, Bora, Melek ve Mert bile eğitim alacaktı. Mert'in bu eğitimi almasını isteyen Yiğit oldu.

"Kardeş gibi büyüyecekler birbirlerini anlamaları gerekiyor " diyerek gerekçe sunmuştu ve ailenin diğer üyeleri de bu eğitimi alacaktı. Tabi buna Merve, Çağlar, Hande, Kerem, Aylin, Yiğit, Selim ve taburu da dahil. Savaşımız herkes ile iletişimde olacaktı. Kimse onu anlamamazlık yapmayacak ve o bu durumdan rahatsız olup üzülmecekti..

.....

4 Ay sonra

Günler hızla geçerken Savaşımda hızla büyüyordu. Bora ile her akşam anne benim kavgası yapsalar da inatlaşmayı hep Savaş kazanıyor ve Bora ile benim ortamda uyuyordu. Bora şimdiden Meleğin bebekliğine dua ediyordu ve Savaş'ın bir an önce bu huyundan vazgeçmesini diliyordu...

Akşam olmuştu ve Aylin Yiğit yemeğe geleceklerdi. Tabi ki konuk listesinde Mert'te vardı. Masa hazırlanmış, Meleğim prenses gibi olmuş ve Savaşımı da cool bir şekilde giydirip salonda misafirlerimizi bekliyorduk ki çalan kapı geldiklerine işaretti

Aylin Yiğit ve Mert salona girdiklerinde, babasının kucağındaki Meleğim çoktan kıpır kıpır olmuştu ve Bora'da tüm gaddarlığını kullanıyordu. Melek, Bora'nın kucağından inmeye çalıştıkça izin vermiyordu ve Meleğim bu duruma çoktan isyan edip mızımızlanmıştı...

2 saatin ardından yemeğimizi yemiş ve salonda kahvelerimizi içiyorduk. Koltuğun kenarına oturttuğumuz Savaş, etrafındaki Mert ve Melek ile oynuyordu. Biz koyu bir muhabbete dalmışken birden Mert'in Bağırması ile gözlerimiz ondan yana döndü. Görüntü gerçekten şok ediciydi.

Savaş, Mert'in kısıcak saçlarını minicik avuçları ile yakalamış, olanca gücü ile hem çekiyor, hemde bundan çok zevk aldığını gösterircesine gülücükler saçıyordu.

Mert, Savaş'ın ellerinden saçını kurtarabilmek için hem çırpınıyor, hemde acı içinde bağırıyordu.

Meleğim ise hem Mert'i kurtarmak için Mert'in saçını çekiyor, hemde Savaşın ellerine vuruyordu tabi bu durum Mert'in canını daha da yakıyordu

Bora keyifle gülümseyerek

"Aslanım benim be kimin oğlu" diye gururla bağırırken Yiğit,

"Abi utanmadın bu minicik hali ile örgütledin dimi ayıp ayıp" diye çemkirirken Mert'i Savaşın ellerinden kurtardı. Bora, Savaşı kucağına aldığı anda sımsıkı sarıldı ve kocaman öperek

"Aferin minik fare böyle devam" dediğinde Savaş, Bora'nın ağzına bakıyordu. Ne dediğini anlamıyordu evet, sadece bunu garipsiyordu. Ama tepki olarak ellerini Bora'nın yüzüne yerleştirdi bu görüntüyle gözlerim dolarken bora, minik fareme sıkıca sarıldı Yarın kontrolü vardı ve doktor görüşmek istemişti. Umutluyduk ve Savaşımın kulaklarının düzelmesini diliyorduk. Bir çare bulunmasını, tıbbın buna bir yöntem bulmasını diliyorduk. Ama inanıyorduk da olacaktı, bir gün muhakkak bizi duyacaktı

"İlk Savaş"

Gözlerimi mükemmel bir sabaha açtığımda içimde bir umut vardı. Bu gün Savaşımı kontrole götürecektik. Sanki doktor güzel şeyler söyleyecek ve Savaşımın bir şansı olduğunu müjdeleyecekmiş gibi hissediyordum.....

Koynumda uyanmış ve beni uyandırmak için ellerini ayaklarını sallayan Savaşımın,

alnına bir öpücük bıraktım ve sımsıkı sarıldığımda. Belimden sarılmış ve başını boynuma gömmüş olan Bora mırıldanır gibi

"Şu anda o farenin yatağında, benim ise koynunda olmam gerekiyordu bebeğim" dediğin de kıkırdadım. Evet, dün akşam ne yaparsak yapalım Savaş, yatağında uyutamamıştık. Her defasında ağlamış ve en sonunda bizimle beraber, benim koynumda uyumuştı. Tabi ki Bora'nın bu gece için güzel hayalleri vardı. Loğusa dönemim bittiği için seviniyordu ama Savaş, gerçekten adı gibi savaşıyordu babası ile ayrıca, kesinlikle ve kesinlikle beni babası ile paylaşmayı reddediyordu... Savaş, o minik elleri ile göğüslerime vurduğunda, aslında karnının acıktığını biliyordum. Fakat Bora tam boynumun arasından

"Nispet yapıyorsun dimi hergele" dediğinde kahkaha atarak, Savaş kucağıma aldım ve karnını doyurmak için mememi ağzına verdiğimde Bora, tekrardan hayal kırıklığı ile gözlerime baktı

"Ben dayanamayacağım Meleğime baksam iyi olacak " dedi ve yataktan kalktığında hafif eğilerek Savaşın başına bir öpücük bırakırken

"Çok şanslısın minik fare ama bunların hepsini yazıyorum" diye tehdit etmeyi de ihmal etmedi. Yavaş adımlarla odadan çıktığında Savaşma baktım. Bir bebek, gülümseyerek meme içer mi hiç ? o içiyordu. Şu anda gözleri gözlerimde, elleri göğsümde ve dudaklarında yarım gülümseme ile karnını duyuruyordu tam bir fare idi ve tam ısırmalık, yenmelikdi....

1 saatin ardından kahvaltımızı yapmış, hazırlanmış ve ve doktor ile randevumuza yetişmek için yola koyulmuştuk. Bora da ben de tedirgindik. Tam 4 aydır nerede ise her hafta gidiyorduk muayeneye, halen daha araştırmalar yapılıyordu. Olumlu sonuç verebilecek ameliyatlar söyleniyordu ama biz, olumlu sonuç kesinliği olmadan Savaşın, minicik bedenini ameliyathaneye sokmak istemiyorduk...

1.5 saatlik yolculuğun ardından hastanede doktorun muayene odasındaydık. Savaş muayene adılmış ve doktorun açıklama yapmasını bekliyorduk doktor güleç bir yüz ile Savaşma baktı ve yine aynı yüz ifadesi ile bize baktığında içimde bir umut filizi yeşerdi. Doktor,

"Şimdi Savaş bebek gayet iyi size, müjdeli bir haberim var. Savaşın duyma engelinin düzeltilmesi için bir yolumuz var artık " dediğinde Bora ve ben birbirimize umut ve heyecan ile baktıktan sonra tekrar doktora yöneldik. Doktor soru dolu bakışlarımız karşısında konuşmasına hızla devam etti.

"Savaşın kulaklarında iç kulaktan gelen bir işitme engeli var. Şimdi size teknik olarak anlatman uzun sürer, ama araştırmamızın sonucu Savaşın, işitme engelinin uzun bir zaman alsa da düzelecek olduğunu saptadık. Bunun için Amerika da doktorluk yapan bir Türk doktor arkadaşımız var. Onun ile iletişime geçildi ve Türkiye'ye davet ettik. Savaşın durumunda olan ve aynı nedenle işitme engeli olan 3 bebek ameliyatına girmiş ve hepsinden de olumlu sonuç almış, ilk bebek 2 yaşında iken ameliyat edilmiş ve 9 yaşında iken sesleri duymaya başlamış, 2. bebek 3 yaşında ameliyat edilmiş ve 1 yıl sonra ses algısı başlamış, sonuncuya çocuk diyelim artık bebek değilmiş 9 yaşında ameliyat olmuş ve şu anda 2. yılı ve henüz uğultu şeklinde duymaya başlamış. Bu üç rahatsızlık ta Savaşın rahatsızlığından aynı nedenlerden dolayı doğuştan işitme engelliler ve hepsinde de olumlu sonuç alınmış." dediğinde Bora hemen

"Ameliyat sonrası hemen sonuç olamasa bile sonradan olacak diyorsunuz neden, bu kadar uzun sürelerde sonuç alınmış ? " diye sorduğunda doktor,

"Bora bey ameliyat kolay değil iyileşme ve işlevini yerine getirme durumu biraz uzun sürebilir. Bunun için o durumda sabırlı olmalıyız " dediğinde kucağımda kıpır kıpır duran Savaşma sarıldım ve bu sefer ben sordum

"Doktor ne zaman geliyor" diye doktor,

"Davet ettik haftaya burada olacak. Savaşı gerçekten muayene etmeyi çok istiyor " dediğinde hızla tekrardan sordum

"Tahliller, muayene her şey doğru tanıyı gösteriyor ise, ameliyat hemen mi olacak ?"dedim ve Savaşımı göstererek

" Daha minicik dayanamaz ki " dediğim de doktor gülümseyerek

"Sandığınız gibi acı verici bir ameliyat değil, ameliyat sonrası da hiç acısı olmayacak. Hatta bir kaç güne yine böyle muzırlıklar yapmaya başlar " dediğinde yine de tedirgindim. Minik fare mi o ameliyat masasına, bu küçücük bedeni ile almalarına dayanabileceğimi sanmıyordum...

Evet geldiğimizde çocukları uyutup, salonda Bora ile konuşmaya başlamıştık. Bu durumun nasıl olacağını ve doktoru araştırma işlemini tartışıyorduk. Doktor Amerika da bir çok kulak ameliyatına girmiş ve başarısız geçen ameliyatı neredeyse yoktu. Bölümünde gerçekten uzman bir doktordu ve bir hafta içerisinde buraya gelecek, benim minik fare mi de muayene edecekti. Eğer ameliyat olduğunda duyma olasılığı varsa bu bizim artık Minik fareme sesimizi duyurabileceğimiz anlamına geliyordu. Benim, babasının, kardeşinin sesini hatta tüm sesleri duyup algıladığı için

konusabileceği gerçeği de vardı. İçimdeki umut, git gide büyüyordu hüsrana uğramak istemiyordum ve bunun olamaması için içimden dualar ediyordum.....

1 hafta sonra

Sabırsız geçen bir haftaydı. Her günün bitmesi ve ertesi günün gelmesi için dualar ediyorduk. Minik farem gün geçtikçe daha da tatlı olurken ele avuca sığmıyordu. Geceleri babası ile verdiği savaşı bazen kaybetse de genelde zafer Savaşın oluyordu. Bora, her ne kadar bu duruma huysuzlansa da onun o minik minik aldığı nefesi gece boyunca hissetmek ona iyi geliyordu. Geçen akşam gece uyanıp onu izlediğini de fark etmiştım. Eminim ileride çok iyi bir baba oğul ilişkileri olacaktı. Birde Meleğim var tabi prenses gibi salınıyordu. Artık yürüyebildiği için daha çok dikkat etmemiz gerekiyordu ona. Savaş artık emeklemeye başlamıştı ve kucakta durmayı pek sevmiyordu. Tam bir fare idi bulduğu her deliğe saklanıyordu...

.....

Bahçedeki masada kahvaltı masasını hazırlarken, Bora da oyun çetesini kurmuş Melek ve Savaş ile oyun oynuyordu. O kadar tatlı görünüyordlardı ki her an yanlarına gidip oyunlarına katılabilirdim. Bora karşısında ona hızla ve anlaşılmaz kelimelerle tatlı tatlı konuşan Meleğimi dinliyor, aynı zamanda da emekleyerek yanından kaçmak isteyen minik fareme

"Gel buraya minik fare " diyerek engel olup, kucağına alıp öpüyor ısıırıyordu. Tabi ki Savaş debelenerek elinden kurtulmaya çalışıyordu. Çünkü bahçede ona aldığımız küçük bir Sibiry kurdu vardı. Daha minicikti. Minik farem gibi daha bebekti o kadar tatlıydı ki Savaşım ile beraber büyüyecekti ve Savaş onu şimdiden sevmiştı. Adını Bora'nın isteği ile Zorro koymuştuk. Onun da küçükken bir köpeği varmış. Onun adıymış ama ölmüş, çok sevdiğinden ve özlediğinden istedi sanırım

Masayı hazırladığımızda Bora ve oyun çetesine seslendim. Yemeğimizi yeyip hastanenin yolunu tuttuk. Bu gün büyük gündü ve doktor muayenesi vardı.Hastaneye gelirken meleğim pusetinin içinde bıcır bıcır konuşuyor savaşıım ise kucağımda hatta başını boynuma gömmüş zıplıyor öpüyor elleri ile yüzme vuruyordu. Çok hareketli idi ve oyun oynamayı cidden çok seviyordu.hastaneye geldiğimizde hızla doktorun odasına geçtik. Amerika'dan gelen doktorda oradaydı ve resimlerden daha genç gösteriyordu. Türkçe aksanı biraz garipti ama Amerika da doğup büyümesinden kaynaklanıyordu...

Doktor savaşı kucağına alarak gülümsedi ve

"Merhaba " dedi sonrasında da yine güleç bir yüzle

"Hadi bir bakalım kulaklarımızın ne sorunu varmış görelim " diyerek onu muayene edeceği bölmeye alırken bizlerde izliyorduk. Muayene yapılırken Savaşımın kıpır kıpır olması her ne kadar doktoru zorlasa da onun bu sıkıntılı hali de Savaşın hoşuna gidiyordu. Zor olsa da muayene bittiğinde doktor elindeki tahlil ve raporlar ile karşımızdaki koltuğa yerleşerek güleç bir yüz ile konuşmaya başladı.

"Evet tanımız doğru, çözümü de ameliyat fakat, bu ameliyat sonrasında duyma hemen gerçekleşmiyor. Zamanla gerçekleşen bir durum. Bu 1 yıl sonrada olur, 1 ay sonrada, 1 kaç yıl sonrada bu konuda sabırlı olmanız ve Savaşı çok iyi takip etmeniz gerekiyor." dediğinde Bora

"Ne gibi bir takip" diye sordu ve doktor hızla

"Bakın şu anda 7 aylık ve bu süre sarfında hiç bir şey duymadı. Bir sessizlikte ve bu sessizlik bir uğultu ile bozulacak. Başta bir şey anlamadığı için rahatsız olacak ama sonraları uğultu net seslere dönüşecek. İşte o aşamada algıları açılacak, tepki vermeye başlayacak. Yeri gelecek korkacak ve bunun hangi yaşta olacağı belli değil iyileşme sürecinin hızına bağlı. Siz işaret dilini öğreteceksiniz zaten dimi? yani şimdilerde başlamalısınız. Çünkü 1 veya 2 yaşında duymaya başladığını düşünürsek bu onun için korkutucu olacak. Adapte olması, alışması, kavraması ve konuşmaya başlaması yılları alacaktır " dediğinde Bora

"Yani miniğim ameliyatı olacak ve ameliyat %100 başarılı olsa da bunun ardından sonucu görmek için aylarca hatta yıllarca bekleyeceğiz öyle mi ?" diye sorduğunda doktorun gülümsemesi solmuş ve Bora'ya

"Bora bey haklısınız ama oğlunuzun iç kulak zarı önünde kemik var, ve iki kulakta da bulunan bir kemik. Küçücükmüş başta o yüzden onun etki yaptığı anlaşılmamış ve oğlunuz büyüdükçe o kemikte büyür ileride bu olasılıkta tamamen ortadan kalkacak. Biz, kemiği sağlığı açısından her durumda almalıyız ama kulak zarı işlevini aylardır yapamıyor tedavi süreci diyede buna diyoruz" diye açıkladığında Bora, minik fareme bakıp benim ile göz göze geldi ve ikimizde birbirimize onaylar bakışı attığımızda Bora doktora

"Tamam ne gerekiyorsa yapalım " dediğinde doktor defile bulmuş avcı gibi miniğime baktı. ve

"Tamam o zaman ben 15 gün daha buradayım ameliyat için bazı testler ve gün ayarlayalım en kısa sürede gerçekleştirelim" dediğinde, bir süre prosedürlerden

konuşup gerekli işlemleri yaptık ve sonra evimize geldik. Savaşım yorgunluktan bitkin düşmüştü ve kucağımda uyuya kaldığında, Meleğimin de pusetinin içinde ondan kalır yanı yoktu. Bora Meleğimi, ben minik fare mi alıp odaya çıkarıp yataklarına yatırdığımızda savaşımı izliyordum. Elini burnunun üzerine getirmiş öyle tatlı uyuyordu ki eğilip burnunu ısırarak için kendimi zor tutuyordum... Ben miniğimi izlerken, Bora'nın şefkatli kollarının belimi kavradığını hissettim ve dudakları boynumu bulduğunda içimdeki kelebekler mesai zamanı diye çığlık atmaya başlamıştı. Bora derin öpücüğünün ardından çenesini omzuma yaslayarak

"Artık bir umudumuz var, yani ameliyat sonrasında hemen olmasa da bir gün bizi duyacak ve bu minik fare bir gün anne baba diyecek" dediğinde gözlerim doldu. Evet ameliyat olacak ve yıllar sonra bile olsa duyacaktı. Beni duyacaktı. Göğsümü kaptırmamak için babası ile savaştığı annesini duracaktı. Ona minik farem dediğimde bana bakacak ve belkide efendim diyecekti en önemlisi de minik farem, bana anne diyecekti. Bora'ya baba diyecekti onun o küçücük ağzından duracaktık adımızı bu his için öl deseler ölebilirdim bile... Ben bu düşünceler içinde duygusallaşır iken Bora hınzır bir ses tonunda

"Hazır fırsat bulmuşken bebeğim" dedi ve beni kendine çevirdiğinde dudakları dudaklarımı buldu. Ardından dudakları dudaklarımın üzerindeyken mırıldandı

"Hani diyorum benimde karnımı doyursan " diye. Ben kendimi Bora'ya bırakmış, öpüşün de kaybolurken zorda olsa kendimi geri çekerek cilveli bir tonda

"Menüde ne istersiniz bora bey" dediğimde Bora'nın gözleri kararsa da alaycı ses tonunda

"Hımmmm mesela " dedi ve dudaklarını boynuma yerleştirdiğin de kanımın damarlarımda çağıladığını hissettim ve inlememek için kendimi zor tutuyordum. Bora, öpüşünün ardından geri çekilip gözlerime baktığında gülümseyerek fısıldadı

"Bundan olabilir mesela " dedi ve

"Yada " diyerek dudaklarını dudaklarıma örttü ve uzunca bir öpüşün ardından

"Bundan da olabilir mesela " dediğinde kollarım çoktan boynundaki yerini almıştı ve yine aynı ses tonunda

"Yada ..." daha lafını bitirmeden Savaşım derin bir nefes alıp verdi ve Boran'ın ve benim gözlerim hemen ona yöneldi. O minicik kafasını sağdan sola terlemiş bir şekilde çevirdiğinde Bora,

"Bu gidin yoksa uyanırım sinyali miydi?" diye sordu Gözlerini bir an bile minik farem den ayırmadan ben,

"Sanırım" dediğimde Bora, elimden tuttuğu gibi beni odanın dışına çekti ve hemen yan oda olan yatak odamıza girdiğimizde, kapı kapanır kapanmaz dudaklarıma yapıştı. Deli gibi öpüşüyor ve hazzın doruklarını yaşıyorduk, bir birimizi çok özlemiştik ve deli gibi birbirimizi istiyorduk. Bora beni kucakladığında tüm ruhumla kendimi ona bıraktım.. O özlediğim ten ile tenimin birleşmesinin verdiği hazla uykunun kollarında kaybolduk ikimizde.....

5 gün sonra

Tam 5 günü ardımızda bırakmıştık ve bu 5 gün içerisinde minik faremin tüm testleri kontrolleri yapılmıştı. şimdi ise ameliyata alınacaktı. ve yine bir ameliyat odası bu sefer ameliyat için alınacak olan bebeğimdi, halen daha minicik suratında kocaman gülümseme vardı bunu da uyun olarak algılamıştı ve gülücükler saçıyordu.Bora sımsıkı sarılıp kocaman öptüğü miniğimi benim kollarıma bırakırken bende aynı onun gibi kocaman sarılıp öptüm miniğimi, ameliyat güzel geçecekti bunu hissediyordum ve hislerimde yanılmak istemiyordum. ben bu düşünceler ile boğuşurken doktor yanında bir hemşire ile içeriye girdi güleç yüzü ile bize tekrardan

"Merhabalar" derken hemşirede elindeki sıvıyı miniğime içirmek için bana yaklaşmıştı narkozu bu şekilde alacaktı sedyeye yatırmak için hafif bir baygınlık verecek olan ilaç gibi bir şeyi bardaktan miniğime içirdiklerin de bir kaç saniye içinde miniğim uyku moduna geçmişti.

Sedyeye yarı kapalı gözlerle yatırılan bebeğim, ameliyat önlükleri içerisinde minicik kalmıştı. Sedyede üzerinde de minicikti. O minicik vücudu ile kocaman bir ameliyathaneye girecekti. Çok soğuk oluyordu orası biliyorum ya üşürse, diye geçirdim içimden. Gözlerim dolmaya başlarken yine tüm aile buradaydı ve kapıdan çıkmamızla gözler bizi buldu. Bora kucağında Meleğim ile bana sarılırken fısıldadı

"Kazanacak" diye ve ben Bora'ya baktığımda devam etti fısıltısına gözlerini sedyeden ayırmadan

"Benim aslanım, bu savaşı kazanacak ve o ameliyat haneden olumlu sonuç ile çıkacaklar" dediğinde ellerimi beline doladım. Evet ameliyat güzel geçecekti, yani geçmeliydi, öyle olmak zorundaydı. Minik farem ilk savaşını kazanmak zorundaydı.....

"Bozuk Plak"

Tam 4 saat olmuştı Minik farem içeriye gireli, halen daha bekliyoruz. Bora hem Melek ile ilgileniyor, hem beni rahatlatmaya çalışıyor, hem de kendini sakın tutmaya çalışıyordu. Beklemek gerçekten çok zor bir duyguydu. Gözlerimiz bir kapıda ve içeriden çıkacak olan birini beklemek. Bu duyguyu hayatımın sonuna kadar bir kez daha yaşamak istemiyordum. Oraya girenleri burada beklemek en acı vereni idi ve bunu bir kez daha yaşamak istemiyordum. Ben bu düşünceler içinde kıvrılırken, açılan ameliyat kapısıyla hızla ayaklandık. İçeriden çıkan bir hemşire idi ve bize gülümseyerek bakıyordu. Hızla yanına gittiğimizde ise elini kaldırarak

"Doktor bey çıkıyor şimdi" dediğinde gözlerimiz tekrar kapıyı bulduğunda saniye geçmeden çıkan doktor ile göz göze geldik. Doktor gülümseyerek

"Ameliyat başarılıydı iki kemik parçası da alındı. Şimdi ise zamana bırakacağız ve kontrollerimizi aksatmayacağız " dediğinde Bora hemen

"Duymaması için hiç bir engel kalmadı dimi " dediğinde doktor olumlu anlamda kafasını salladı ve

"Şimdi bir süre yine sessizlikte kalacak ama bunun için süre veremiyorum, sonrasında da sesler uğultu şeklinde gidecek, ona çocuk olduğu için bu durumda biraz korkabilir. Ama sonradan alışacak uğultu sesleri yavaş yavaş netlik kazanacak, ama bu durum çok uzun zaman alabilir ya da algılarına göre kısa sürede alabilir " dediğinde Bora'ya sarıldım artık gözyaşlarımı tutamıyordum ki Bora ve beni hızla ayıran ameliyathane kapısında kocaman sedyede minicik olan minik faremi çıkarmaları oldu. Hızla sedyeye doğru gittiğimizde, gözlerim daha da yaşardı bu minicik bedenini, şu anda benim kollarımda bıcır bıcır oynaması gerekirken, ameliyat önlükleri içerisinde, sedyenin üzerinde, ameliyathaneden çıkıyordu. Bu durum gerçekten canımı çok yakıyordu ve Bora

"Aslanım " diye fısıldadığında görevliler

"Beyefendi odaya alıyoruz izin verin" dedi o an kulaklarına gitti gözlerim kocaman sargılı bezleri sarılmış ve o minicik yüzü solgundu bu görüntü daha çok ağlamamı sağlarken, yanımda Merve'nin beni teselli eden tonda sesi yankılandı

"Canım o iyi ve bu ameliyat sayesinde Allah izin verirse hepimizi duyacak. Lütfen üzme

artık kendini" derken bende ona gülümsedim. Haklıydı bu ameliyat sayesinde minik faremin duymak için bir umudu vardı ve beni duyabilirdi. Tam bu esnada sedyenin peşinden gidiyor olan Bora ve kucağındaki Meleğime baktım ve tam peşlerinden giderken Merve'nin bir an sendelemesi ile direk ona döndüm ve kolundan onu yakalayarak,

"Canım iyi misin?" diye sordum ve Merve olumsuz anlamda başını sallarken ayakta duramadığını fark ettim. Aynı anda bayılır gibi güçsüz kaldığını fark ettiğimde ona iyice sarıldım ve Bora'ların peşinden giden Çağlar'a

"Çağlar" diye seslendiğimde her kez bize döndü ve Merve artık ayakta duramayınca kollarıma yığıldı. Tüm gücümle onu tutmaya çalışırken yanımıza hızla gelen Çağlar, Merve'yi kucakladığı gibi bağırmaya başladı

"Abi doktoru bir çağırın ne oldu ya şimdi" diye endişe ile konuşunca ben kekeleyerek

"Bil bilmiyorum bir anda tansiyonu düştü galiba kahvaltı yapmadınız mı?" diye hızla sorarken Çağlar

"Hayır yaptık ama pek bir şey yiyemedi bir kaç gündür midesi ile sıkıntısı vardı " dediğinde Aylin ile göz göze geldik olabilir miydi ki ?

Acilden gelen doktor hemen Merve'yi muayene etti ve gülümsediğinde hemşireye

"Kan alalım ve tahlil sonuçlarını hemen istediğimi söyleyin." dediğinde Çağlar panikleyerek.

"Ne var? yani nesi var? neden kan testi yapıyorsunuz? tansiyon değil mi" diye sorularını sıralarken Bora omuzuna vurarak

"Bulaşıcı olduğundan şu anda emin oldum kardeşim" dedi ve odadaki her kez sırtıtmaya başladı. Çağlar anlamaz gözlerle bakınca Bora,

"Şöyle ki kardeşim Merve'nin erkek versiyonu gibi göründün bir an gözüme " dediğinde hepimiz bu sefer kahkaha atmamak için resmen kıvrandık bu arada Merve de kendine geliyordu. Çağlar hemen

"Fındığım " dedi ve hemen yanına gittiğinde Merve baygın gözlerini yarım açıp gülümsedi ve

"Canım" derken Çağlar yerinden kalkmaması için onu engelledi ve

"Sana zorda olsa ye dedim dimi? " diye de sitemde bulunurken odada Merve'ye

kahvaltı yaptın mı? miden için doktora gittin mi? falan diye sorular soruluyordu bu arada Bora'da minik faremin odasına bizi ne zaman alacaklarını sormuştu ve 1 saat içinde girebileceğimizi söyleyince beklemeye başlamıştık. Merve'yi minik faremin bulunduğu katta hemen çaprazındaki odaya dinlenmesi için almışlardı ve yarım saatlik bekleyişin ardından doktor gelmişti. Bizlerde Çağlar ve Merve'yi doktor ile birlikte odada yalnız bırakıp dışarıya çıkmıştık ve içeriden gelecek haberi dört gözle bekliyorduk..

Sadece birkaç dakika sonra içerden gelen haykırma sesi ile ne olduğunu anlamadan telaş ile içeriye girdik ve karşılaştığımız sahne ile donup kaldık. Çağlar, doktora sımsıkı sarılmış bir yerinde zıplamadığı eksikti ve yatakta Merve şaşkın şaşkın Çağlar'a bakıyordu ve dayanamayıp ile soruyu soran ben olmuştum

"Heyy bu kadar sevineceğiz ne oldu ?" dediğimde Merve sinirle

"Ya öküz böyle bir haberde doktora değil bana sarılman gerekiyor "diye söylendiğinde Çağlar, bir anda duraksadı ve hemen doktorun boynuna doladığı kollarını çekti ve hızla Merve'nin yanına gidip

"Tabi fındığım sen yeter ki sarılmamı iste heyecandan bak gerçekten " dediğinde Merve'ye sımsıkı sarılıp, elini karnına koyduğunda anlamıştım aslında ne olduğunu ve Bora ile göz göze gelince sırtımasından onunda anladığını fark etmiştim. Bora pislik olsun diye Çağlar'a,

"Abi geçmiş olsun fena yakmışsın başını" derken Çağlar

"Anlamadım neden abi" diye sorduğunda Bora sırtarak güldüğünde Çağlar soru soran bakışlar ile açıklamasını ister gibi baktığında Bora

"Umarım kız olmaz " dedi ve bu sefer Merve cırladı

"Nedenmiş o? kızım olacak bir kere benim" dediğinde Bora

"Senden bir tane daha olursa dünyanın yok olması için bir sebep farkında mısın? " dediğinde Merve tam çemkirecekken Çağlar Bora'ya

"şiitt fındığıma stres yasak " dediğinde Bora kahkaha atarak

"Merve streslenmez ki tasalanma " dedi ve Çağlar yine

"Ne?" diye sordu ve bu sefer Bora, daha çok kahkaha atarak

"Genelde karşısındakini strese sokar " dediğinde bu sefer herkes kahkaha atmıştı ve

teker teker tebrik etmişti. Bende kardeşime sınıksı sarılmıştım.. ve hızla minik faremin odasına geçtik.....

2 yıl sonra

Ameliyattan bu yana tam 2 yıl geçmişti ve minik farem 2,5 yaşında olmuştu. Henüz kulaklarında bir değışiklik yoktu yine bir sessizlikte yaşıyordu ama herkesi anlıyor tepki veriyordu. İşaret dilini neredeyse öğrenmiş ve bizim ile o minicik elleri ile konuşuyordu..

.....

Sabahın rahatlatıcı ışıkları gözlerimle dans ederken Bora'nın belime dolanan kolları arasına iyice sokuldum. Bu hareketime keyif ile mırıldanan Bora

"Günaydın bebeğim" derken nefesi boynumu yakıp geçti resmen ve o mükemmel dudaklar boynuma minik minik öpücükler bırakırken, başka bir aleme geçiyormuş gibi hissettim kendimi.. Tam o sırada açılmaya çalışılan kapı ile Bora duraksadı ve dudakları boynumda gülümseyerek

"Geliyor" dedi ve hiç şeklini bozmadan beklemeye başladı. Ben kalkmak isteyince de

"Şiit bırak kendi savaşını kazansın o kapıyı her sabah hoplaya zıplaya açıyor " dediğinde keyif ile gülümsedim ve

"Eğer buraya gelince sana sarılacağını zannediyorsan yanılıyorsun canım ve artı sen bana da sarılamayacaksın" dediğimde Bora

"Göreceğiz " derken sesi minik fareme beni kaptırmayacağını hissettiren ses tonundaydı. Bana daha sıkı sarılarak savaşı beklemeye başladı. Minik farem 3. zıplayışında kapıyı açınca Bora gülümseyerek

"Açtı " dedi ve kapının geriye doğru itilme sesi geldiğinde bir an sessizlik oldu ve sonra ahşap olan zeminden pıtı pıtı minicik ayak sesleri geldi. Bu esnada bende gülümsüyordum ve yatağımızın ayakucunda hissettiğimiz ayaklanma ile daha da çok gülümsedim ve yerimizden yine hiç kıpırdamadık. Savaşım çıkmaya çalıştığı yatağı babasının ayağını o minicik elleri ile tutarak çıktığında ise bora

"Bu gün ki yöntem değışmiş " dedi ve minik fare çoktan yatağı çıkmış nevresimin altından emekleyerek yukarı doğru çıkıyordu ve Bora'da gülümseyerek

"Tam bir fare şuna bak" dediğinde Savaş sonunda yanımıza kadar gelmişti ve tam ısırmalık olan yüzünü nevresimin altından çıkardığında göz göze geldik. Dişlerini

gösterirken gülümsememek elde değildi ve aynı şekilde Bora'nın elini fark ettiğın de çattığı kaşlarını görünce ben hızla

"Bora elini çek.." diye söyledim Bora,

"Hı " diye bir ses çıkardı ve arkasından

"Ovwww " diye bir acı bir ses. Bu hallerine kahkaha atarken Bora çoktan elini çekmiş ve savaş koynumdaki yerini almıştı. Bora elinde çıkmış olan diş izine bakarak

"Bunların hepsini ödeteceğim minik fare görürsün" dediğinde Savaş ellerini kullanarak

"Git " dedi ve Bora'da ellerini kullanarak

"Benim odam" dediğinde minik farem ellerini kullanarak

"Benim annem" dediğinde Bora artık dayanamayarak onu koynumdan aldı ve ısırmaya gıdıklamaya başladı. Yine bir sabah kavgası başlamıştı ve gözlerim kapıya gittiğinde artık uzun koyu kahve saçları olan ve kocaman masmavi gözleri olan Meleğimle karşılaştım meleğim

"Heyy bensiz mi?" diye bağırıp koşarak yatağa atladığında 3 daha da zevkli hale gelen sabah oyunlarını oynamaya koyuldular..

Şu 3 yıl boyunca o kadar çok şey olmuştu ki Mert ve Melek hızla büyümüş hatta Mert okul öncesi okuluna bile başlamıştı meleğim ise seneye başlayacaktı.

Merve ile Çağlar çok güzel bir düğün ile evlenmiş ve Rüya bebek dünyaya gelmişti. Şimdilerde 2 yaşındaydı ve o kadar tatlı kadar güzel bir bebektı ki tarifi imkânsız. Bize her geldiklerinde Savaş saniye olsun yanından ayrılmıyordu ve Bora her defasında

"Yapma be aslanım" deyip onu engellemeye çalışsa da Savaş babasını hiç ama hiç dinlemiyordu.. Bir birleri ile çok iyi anlaşıyor hatta Savaş rüyayı ve Meleği tek başına korumaya çalışıyordu buna Mert'te dahil...

Sabah kahvaltısı, koşuşturma derken akşam olmuştu ve bu akşam Bora'nın beraber iş yaptığı bir firma sahibi ailesi ile birlikte misafirimiz olacaktı. Bu aslında birazda şöyle açıklanabilirdi. Şirkette Bora'yı ikna edememişler samimi görünmek için aile gösterisi yapacaklardı. Yiğit'ler de bizde olacaktı ve gerçekten zor bir gece olacağı benziyordu...

Meleğimi ve minik faremi hazırladıktan sonra ikisini de bakıcıya teslim edip hazırlanmak için odama geçtim. Yorucu bir gündü ve hazırlanma olayını abartmayı hiç düşünmüyordum..

Koyu renkte günlük tl tarzı bir elbise giydim ve saçlarımı salık bıraktım ve makyajımı abartıya kaçmadan hafif tonlarda yaptım ayağıma da babetleri mi giydiğimde hazırdım ve öylede oldu tam çıkacak iken Bora'nın kapıdan girmesi ile gülümsedim ve oda bana gülümseyerek

"ok güzel olmuşsun " dediğinde o işten yeni geldiği için takım elbisesini çıkarmamış ve olağan üstü bir yakışıklılıktaydı..

Yaklaşık 2 saatin ardından misafirler gelmiş, çocuklar bir köşede tatlı tatlı oynarken bizler de yemeğimizi yemiş, kahvelerimizi içiyorduk. Gece boyunca adamın karısının bana olan bakışları sinirimi hayli bozsa da Bora, her defasında bana aşkla bakarak gülücükler samamı sağlıyordu. Bu kadının derdi ne idi bilmiyorum. Sürekli Bora ile konuşmaya çalışıyor, her lafına atlıyor, yapmak istedikleri iş için kocasından çok tanıtım yapıyordu. Ama firma sahibi olan kocası sessiz kalıp karısının Bora'yı ikna çabalarını izliyordu. Bu nasıl bir kocaydı anlamış değilim çünkü kadın resmen Bora'ya kendini sunuyormuş gibi davranıyordu. Bora'nın da sinirlendiği her halinden belli oluyordu ve elinden geldiği kadar sinirlerine hakim olmaya çalışıyordu...

Konuşma arasında adı Alev olan bu kadın lavabonun yerini sorduğunda Leyla'ya seslenecektim ama onun Melek ile ilgilendiğini görünce

"Tabi göstereyim " diyerek ayağa kaktım ve Alev'e lavabonun yerini gösterdikten sonra salona geçerken Bora'nın bu tarafa doğru geldiğini gördüm sinirli idi ve hemen

"Ne oldu? " diye sordum

"şu adamın babasına saygım olmasa yemin ediyorum şu anda kovardım" demesine gülümserken elindeki içki bardağına bakıp

"Fazla oldu bence içme artık" dediğimde oda kafasını salladı ve

"Bu son zaten Leyla Melek ile oynuyor buz bitmiş " diyerek mutfağa yöneldiğinde peşinden gidiyordum ki Bora

"Sen geç canım ben hallederim" diyerek beni salona gönderdi.

Salonda 10 dakikalık beklemenin ardından ne Bora nede alev geri gelmeyince merak etmiştim. Hadi Bora buz için mutfakta, ya bu sürtük kadın banyoda ne yapıyor ki bunca dakika diye düşünürken, Aylin'in bana bir hevesle anlattığı Mert'in kreşteki maceralarını

"Bir saniye canım ben bir Bora'ya bakayım buzu alamadı sanırım" diyerek kestim ve yerimden kalkarak mutfağa doğru yürüdüm. Tam mutfağın kapısına geldiğimde

içeriden gelen ses ile duraksadım. Bu sürtüğün burada ne işi var ki şimdi diye içimden geçirirken Bora'ya söyledikleri ile duraksadım

"Defne'nin yaptıkları cidden korkunçtu Bora" dedi ve bu duyduğum ile duraksadıktan sonra kapının kenarından gizlice bakmaya başladım. Bora'nın suratı gergindi. Dik dik kadına bakıyordu, ama kadın resmen sürtüklük kitabını bedeni ile yazmaya kalkıyor gibiydi resmen kocamın karşısında işveli cilveli konuşuyor, onu etkilemeye çalışıyordu. Ben bunları düşünürken Bora,

"Defne ölmediğine dua etsin ve aynı zaman da içeriden çıkmamaya çünkü, çıktığı gibi gireceği yer hazır " dediğinde gözlerim kocaman olsa da sesimi çıkarmadan dinlemeye devam ettim. Sürtük konuşmasına aynı iğrenç ses tonunda devam etti ve

"Peki anlıyorum ama gerçekten Defne'yi de anlayabiliyorum senin gibi birini unutamaması çok normal Azra çok şanslı bir kadın" dediğinde artık dayanabileceğim noktayı geçmiştim ve yerimde sinirden zıplamamak için resmen kendim ile savaşıyordum ki kadın, Bora'ya iyice yaklaşmaya başladı. Bora'nın elini dur anlamında kaldırması ile yaklaşmasını durdururken, Bora'dan gözlerimin yaşarmasına neden olan cümleler yükseldi..

"Aşık ve her şeye güvenilir bir eşim, ileride çocuklarımla güvendiği ve gurur duyduğu bir baba olarak yaşayacağım, onun için şu anda aklından geçirdiklerini unut ve içeriye geç. 10 dakika içinde de kalkmak istediğini söyle yoksa kocanın Yılmaz Holdinge olan tüm anlaşmalarını iptal ederim. Buda batmasını sağlar ve beş parasız kalırsınız. Bu saatten sonra yeni zengin bir koca bulmada zor zorlama beni" dediğinde kadının yüz şeklini göremiyordum ama nasıl bir şekil aldığını tahmin edebiliyordum... Kadın bir hışımla mutfaktan çıktığında, kapıda karşılaştık ve buna şaşırsa da bana küçümseyici bakışlarını atmadan geçemedi ve bende kıkırdamamı tutamadan. Mutfığa girdiğimde elinde buz kabı ile sinirini yatıştırmaya çalışan kocamın yanına gidip ellerimi boynuna sardım ve dudaklarına bir öpücük bıraktığımda, Bora'da buna hemen karşılık bir öpücük bıraktı ve

"İyi ki karşıma çıktın bebeğim iyi ki " dediğinde bana ne söylemek istediğini anlamıştım ve ona gülümseyerek

"İyi ki tekrar karşına çıktığımda pes etmedin her şeyim " diyerek karşılık verdim....

5 yıl sonra

Yıllar ne çabuk geçiyordu. Meleğim 10 yaşında çok tatlı bir kız haline gelirken, mert 11 yaşında bir delikanlı olmuştu. Minik faremde kocaman olmuştu artık ve okula bile

başlamıştı engelliler okuluna başlamıştı özel bir okuldu ve çok zevk alarak gidiyordu. Okuldan çıktıktan sonra da yaptığı bir sürü aktivite vardı. Yüzmeyi çok seviyordu ve okuldan sonra yüzme kursu vardı. Bu yaz yelkenli kursuna yazılacaktı ve özellikle uçamaya karşı bir hobisi vardı. En son yazın tekne paraşütü (parasailing) yapmışlardı tabi ki yanında Bora vardı. Her şeyi ilk Bora ile yapmayı seviyordu ve bunu gerçekten zevk alarak yapıyordu. Ve Rüya'ya olan aşkı ise görülmeye değirdi. Mert her defasında onu sinir etse de Rüya'da Savaş ile vakit geçirmeyi seviyordu. Beraber saatlerce işaret dili ile konuşuyorlardı. Bazen Rüya işaret dili ile söylediklerini ağızdan mırıldanıyordu ve ne konuştuklarını duyuyorduk. Savaş artık farkında olabiliyordu, duymuyordu ama dudaklarımızı hareket ettirdiğimizde iletişim kurulabildiğini kendi duymadığı için bunu anlamadığını biliyordu ve onun için Rüya elleri ile konuşurken kendi elleri ile defalarca ağzını kapatıyordu... Biz onun bu hareketine katıla katıla gülüyorduk ve ayrıca Bora

"Anasına bak kızını al "diye sürekli Merve'ye takılıyordu. Masada televizyon açık hem muhabbet ediyor hem de yemeğimizi yiyorduk ki Melek anlattığı şeyler ve komik konuşması ile muhabbetimizi hep bölüp bizi kakkahaya boğuyordu. Yine öyle komik bir şey söylerken birden Savaş'ımın elinden çatalı gürültülü bir şekilde tabağına düştü ve bir anda kulaklarını tuttuğunda ne olduğunu anlamadık başta, Bora birden elindeki çatalı bıçağı tabağı atarak ayağına kalktı Ve Savaş'ın yanına koştuğunda hızla ellerini kullanarak

"Ne oldu?" diye sordu. Savaş ellerini korkarakta olsa kulaklarında çektiğinde gözleri doldu ve elleri ile

"Korkuyorum" dediğinde Bora hızla

"Neyden Aslanım" dediğinde savaş

"Ses var ses korkunç geliyor korkuyorum " diye elleri ile konuşunca Bora'nın gözleri ışıldadı ve hızla Savaş'a sarılırken benimde gözlerim doldu ve Bora yine aynı hızla elleri ile minik faremin kulaklarını kapatarak

"Hadi doktora gidiyoruz " dediğinde 15 dakika içerisinde hazırlanıp hastane için yola çıkmıştık bile

Hastaneye geldiğimizde doktor hemen Savaş'ı muayene odasına aldı ve birkaç test kontrol yaptıktan sonra gülümseyerek bize baktı. Ardından yine gülümseyerek

"Beklenen oldu ve Savaşın kulakları çevresindeki sesleri algılamaya başladı." Dedinde Bora kucağında duran Savaş'a sımsıkı sarılarak

"Aslanım benim kazanacağınızı biliyordum biliyordum" dediğinde Savaş kendinden

beklenmeyecek bir şeyi yaptı ve bir anda o minicik ellerini Bora'nın ağzına kapatıp, Bora'nın susmasını sağladıktan sonra elleri ile

"Sesin korkunç sus baba" dedi Bora şaşkınlıktan kaşlarını havaya kaldırdığında Melek ve ben kahkaha atıyorduk ve Savaş ise yine bize karşılık kulaklarını tıkadı ve yüzünü ekşitti doktor ise

"Şu anda sesinizi uğultu halinde duyduğundan böyle davranıyor" dediğinde Bora hemen

"O kadar korkunç nasıl gidebilir ki" diye sorduğunda doktor

"Bora bey bozuk bir plağı gramofona koyduğunuzda nasıl ses çıkarıyorsa şu anda sizin sesinizde ona öyle gidiyor buda zamanla netlik kazanacak" dediğinde Bora, sadece bozuk plak kısmını algılamışçasına

"Sesim bozuk plak gibi mi gidiyor ona " diye sordu sanki buna inanamıyormuş gibi hayretle ve yine göz göze geldiğimiz de çok şükür dercesine baktık bir birimize uğultu ama olsun yine de bizim seslerimizi duyuyordu ve bir gün tam anlamıyla bize duyuracaktı sesini

Onca yıldan sonra bir mucize gibiydi Savaşım, artık sessiz dünyasından kurtulmuştu, bu sevinç mükemmeldi tarif edilemezdi

"Merhaba"

Hastaneden geledi 2 gün olmuştu. Savaşım duyduğu uğultulu seslerden oldukça rahatsız olsa da yine her şeyle savaştığı gibi bu durum ile de savaşıp alışmaya çalışıyordu. Ama bu işin en komik yanı Bora ile karşılıklı konuşma durumlarıydı. Yani Bora artık her söylediğini hem işaret dili ile söylüyor, hem de konuşarak. Savaş, Bora'nın ellerini takip ederek ne söylediğini anlıyordu ama duyduğu sestten dolayıda yüzünü ekşitiyor ve genelde de kulaklarını tıkıyordu. Bora her defasında bundan hoşnutsuz olsa da sesinin minik faremize net gideceği zamanı dört gözle bekliyordu....

1 yıl sonra

Ufaklıklar, artık okula başlamıştı. Yani ikisi de aynı okula gitmiyordu tabi ama ikisi de kendi okulunda mutluydu. Mert, Melek ve Rüya aynı okuldaydı ve Mert, Meleğimi her şeyden koruyordu. Savaşım ise işitme engellilere özel bir okula gidiyordu ve orada aldığı eğitimlerden dolayıda kendini her anlamda geliştiriyordu. Kulakları uğultu halinde duyduğu için ise farklı eğitimlerde alarak bu zorlu süreci daha hafifletici olarak atlatmaya çalışıyorduk. Bu arada Mert, Melek ve Rüya Savaşımın hemen yan okulundaydı. Çıkışlarda hepsini bir arada bulmak kolay oluyordu. Okul aynı kurumum okulları olduğu içinde oyun bahçeleri birbirine bağlantılıydı mert en büyükleri olduğu için başta savaş olmak üzere hepsini koruyup kolluyordu.

.....

Çalan kapıyı açmamla şoka uğramam ve

"Savaş!" diye bağırmam bir oldu savaş o minik yüzünü buruştururken elleri ile

"Sorun yok anne, ben iyiyim ve lütfen bağırma " dediğinde ben, daha da şoka uğramış gibi ellerim ile

"Bu halin ne oğlum senin " diye sordum. Bana, hiç bir şey söylemeden içeriye geçmişti ve üzerindeki çantayı hızla atıp, oldukça sinirli bir şekilde odasına çıkmak için merdivenlere yöneldiğinde, kapı ağzında bu sefer Meleğim belirdi ve ben hızla

"Meleğim, kardeşine ne oldu? " diye sordum. Meleğim, olanca güzelliği ile

"Rüya'nın sınıfındaki bir çocuk ile kavga etti. Çocuk, Savaşı döverken Mert gördü ve Mert'te onu dövdü" dediğinde gözlerim yerinden çıkacaktı . Ne yani benim minik farem okulda bir kavga etmiş, üstelik dayak yemiş ve Mert abisi tarafından kurtarılmıştı. Allah'ım bu ufaklıklar sandığımdan da hızlı büyümüş ve sorunları çok erken başlamıştı. Ben bu düşünceler ile boğuşurken cebimde çalan telefonun sesi ile duraksadım, telefonu elime aldığımda arayanın Aylin olduğunu fark ettim ve hızla telefonu açtığımda Aylin,

"Azra'cım Savaş nasıl? "diye bir soru yöneltti ve ben derin bir nefes alarak

"Yüzü gözü hırpalanmış ve çok sinirli peki ya Mert nasıl" diye sorduğumda Aylin

"Mert'in de yüzü yara içinde ama o daha sinirli. Yiğit'i aradım size gelmemizi söyledi size geliyoruz canım" dediğinde

"Tamam bekliyorum canım" diyerek telefonu kapadım ve hızla Bora'yı aradım. Çalan telefona ikinci çalışında cevap veren Bora

"Bebeğim yoldayız, Yiğit ile beraber geliyoruz minik farem nasıl" diye sorduğunda gözlerim doldu kötüydü çünkü ve titreyen sesim ile

"Hırpalanmış ve çok sinirli " dediğimde Bora'nın telefonda derin bir nefes aldığını duydum ve sonrasında

"Yarım saate evdeyiz" dedi ve telefonu kattığında hızla Savaş'ımın odasına çıktım. Odaya girmeden önce içeriden gelen seslerle duraksadım. Minik farem o kadar sinirliydi ki eline ne geçerse sinirle savuruyor, atıyordu .Hızla odaya girerek onu durdurmaya çalıştım ve ona sarılarak durmasını sağladım. Kollarımın arasında derin nefesler alarak sakinleşen minik faremin, suratına baktım ve içim parçalandı. O mavi yeşil gözlerinin biri morarmış. o minik burnu sürtünmeden dolayı sanırım çatlamış tahriş olmuştu. Bu görüntü ile gözlerim dolar iken Savaş, ağladığını fark ederek

"Anne ben iyiyim" dedi o minicik elleri ile ve göz yaşımı silmeye başladığında ellerim ile

"Anneyi çok üzdün bebeğim bu halin ne? ne oldu? " diye sordum savaş derin bir nefes aldı ve tekrar bana sarıldığında şu anda bunu anlatmak istemediğini anladım ve bora gelene kadar sadece üzerini ve yüzünü temizlemesine yardımcı oldum. Dikkatlice oksijen suyu ile o minik burnundaki yarayı temizleyip, gözüne buz bastırıyordum. O sırada çalan kapı ile duraksadım. bu gelen kesinlikle Bora idi...

Hızla gidip kapıyı açtığımda Bora,

"Nerede minik farem" diye sordu ve ben parmağımla yukarıyı işaret ettiğimde hızla yukarıya doğru çıktı. Arkasından gelen Yiğit, Aylin ve Mert'i görerek duraksadım ve onları içeriye aldıktan sonra hızla Savaş'ın odasına koştum. Bora'yı kapının ağzında, minik fareme dehşete uğramış gibi bakıyordu ve derin bir nefes alarak, yavaşça ileriye doğru ilerledi. Bende peşinden ilerledim... Bora minik faremin önünde eğilerek parmağını onun minicik olan burnuna dokundurdu.Gözüne tutması için verdiğim buzu gözünden yavaşça çekerek gözündeki morluğa baktı ve elleri ile

"Bir açıklama bekliyorum minik fare bu halin ne ? " diye sorduğunda Savaş, sinirle gözlerini kaçırdı ve Bora bu duruma daha da çok gerilerek onun, başka yöne çevrilen başını eli ile yavaşça kendine çevirerek göz göze geldi ve

"Kaçmak yok! sorunun ne olduğunu ve bu hale neden geldiğini anlatacaksın minik fare " dediğinde Savaş'ımın gözünden akan yaş içime ateş gibi oturdu. Bora hızla Savaş'ıma sarıldı ve onu sımsıkı sardıktan sonra tekrar yüz yüze gelecek şekilde uzaklaştırdı ve elleri ile

"Bana ne olduğunu anlat bakalım şimdi" dedi. Savaş ellerini kullanarak

"Rüya'nın sınıfına gittim" dedi ve devam etti

"Yanında bir çocuk vardı " dediğinde aman Allah'ım kız kavgası mı yani kahretsin diye söylendim içimden ve Savaş devam etti

Rüya yanından gitmesini istiyordu ama o gitmiyordu. Sonra Rüya beni görünce yanıma gelmek istedi. Oda izin vermedi " dediğinde Savaş'ımın da gözleri yine dolamaya başladı ve dolan gözleri ile

"Rüya'ya bu dilsiz ile oynamaktan sıkılmıyormusun dedi" dedikten sonra o minicik kollarını hızla Bora'nın boynuna doladığında yerime çivilenmişim. Ne demek dilsiz, benim minik fareme o büyür dilsiz mi? demişti. Bunu nasıl diyebilir diye içimdeki sinir katsayıları artarken, Bora'nın kasılan çenesine dikkatim kaydı ve elleri Savaş'ımın sırtını okşuyordu. Savaş'ı yine kendinden uzaklaştırdığında elleri ile sordu

"Sana dilsiz dediğini kim söyledi. İşaret dilini biliyor muymuş? " dediğinde ise bizi şok eden cümleyi elleri ile söyledi

"Ben duydum yani sesini anladım " dediğinde Bora ile göz göze geldik. Bora, hızla elleri ile

"Sen artık uğultu halinde duymuyor musun? " diye sordu heyecan ile minik farem, yine ellerini kullanarak

"Artık korkunç gelmiyor sesiniz" dediğinde ise bu duruma seviç çığlığı mı atsam, yoksa duymaya başlayan o minik kulakları ile o iğrenç cümleyi duyduğuna hıçkırarak mı ağlasam. İkisnin arasında kadığım da Savaş'ım,

"Ben biliyorum dilsiz, sağır. sakat ne demek " dedi elleri ile ve Bora bu sefer tane tane konuşarak seslendi Savaş'ıma

"Beni anlıyor musun ?" diye Savaş'ım, elleri ile

"Evet " dediğinde ise Bora dolan gözleri ile Savaş'a

"Ne zamandan beridir beni duyuyorsun ve anlıyorsun" diye sorduğunda ise Savaş'ım elleri ile

Okula başladığımdan beri seslerinizi ayırt ediyorum Herkesin söylediklerini, ama anlamıyordum sonra okulda öğretmenim dersleri bize anlattıkça öğrendim söylediklerinizin anlamını " dediğinde ise benim gözümde akan yaşlar gibi Bora'nın da

gözlerinden süzülenler dikkatimden kaçmadı ve sımsıkı Savaşa sarılarak

"Ah benim minik farem " dediğinde Savaşım da babasına sımsıkı sarıldı ve uzun bir sarılıştan sonra, yüz yüze gelen baba oğul sevgi ile baktı birbirine bu güzel anı bozan ise minik faremin elleri ile söyledikleri oldu. Savaşım elleri ile

"Ben dilsiz değilim baba " dedi ve gözleri dolarak devam etti konuşmasına

" Dilim var benim " dedi ve dilini gösterdiğinde, Allah'ım o kadar tatlıydı ki şu anda oturup yanına o yaralı burnunu, yanaklarını ısıra bileceğim her bir yanını ısırmak istedim ve devam etti elleri ile

"Sadece sizin gibi konuşamıyorum. Baba ama onuda yapacağım, sizin gibi konuşacağım" dediğinde artık tutamadığım hıçkırığımı saldı ve hızla minik faremin yanına gidip onu kollarım arasına aldım. ve ona sımsıkı sarıldıktan sonra göz göze geldim ve

"Beni duyuyorsun ve anlıyorsun dimi minik farem " diye sorduğumda evet anlamında başını salladı ve ağlamak ile gülmek arasında bir ses çıktı ağzımdan. Tekrar sarıldım minik fareme ve kendimi toparlayarak

"Bak" dedim ve dikkatini kendime çektim. Tane tane konuşmaya başladım. Minik faremin gözleri dolu dolu bakıyordu gözlerime ve o tatlı yüzünden akan her bir damla göz yaşı içime ateş gibi düşüyordu.

"Minik farem sen dilsiz değilsin ve konuşamayan hiç kimse dilsiz değildir. Sen sadece dünyaya kulaklarında duyma engeli olarak geldin ve bundan kaynaklı konuşamıyorsun bu kadar. Şu anda duyduğun için konuşmada ki engelde kalktı " dedim ve onun yanağındaki göz yaşını parmağım ile silerek

"Bazı insanlar güzel yetiştirilemiyor işte, aileleri onlara bu durumlar karşısında nasıl davranması gerektiğini öğretmiyor. Onun için bu gün o büyücü seni üzmüş olabilir. O tip yetişen çok fazla kişi var. Sen onların hiç bir dediğine aldırış etmeyeceksin tamam mı minik farem" dediğimde o güzel suratını aydınlatan bir gülümseme gönderdi bana ve bu sefer Bora girdi lafa ve

"Tamam minik fare şimdi konu anlaşıldı ve sen Rüya'dan hoşlandığın için onu korumak istedin bu mükemmel bir şey " dediğinde minik faremin elleri ile hızla

"Hayır hayır ondan hoşlanmıyorum "dediğinde Bora gülümseyerek

"Tamam , neden onun için kavga edip, gözünün ve aynı zamanda burnunun sağlığından taviz verdin?" dediğinde, minik faremin kaşlarını çatarak elleri ile

"O ne demek ?" diye sordu ve ben lafa girerek

"Ödün vermek demek bebeğim " dediğimde minik farem daha da kaşlarını çatarak elleri ile

"O ne demek , peki?" diye sorduğunda içimden ah harika artık kelimelerimizi dikkatli seçmek gerektiğini ve minik faremin kelime haznesini geliştirmemiz gerektiğini anlamış oldum ve

"Bir şeyden feragat etmek işte miniğim" dediğimde Savaşımın ağzı hayretle açık kaldı ve bir süre sonra hızla ağzını kapayıp, kaşlarını hızla çatarak sinirle elleri ile

"Anlamamı kolaylaştırmak yerine zorlaştırıyorsun anne ! söylemek istediğin ne demek?" diye sorduğunda Bora,

"Şiit bana bak, bana bak minik farem" dedi ve konuşmaya tane tane başladı

"Rüya'dan hoşlanmıyorsan onun için neden kavga ettin? "dedi ve minik faremin yanakları al al olduğunda elleri hızla

"Çünkü o benim kalbimin arkadaşı" dediğinde Bora ve ben kahkaha atarak birbirimize baktık ve Bora sıkıca sarıldıktan sonra miniğime

"Tamam hasar almış olabilirsin ama o bücüre gününü gösterdiğini söyle bana " dediğinde Savaş'ımın gözleri ışıldadı ve elini yumruk yapıp havaya kaldırdı. Sonrasında kendide ayağa kalkarak elleri ile

"Parçaladım onu baba " dedi ve yumruk yaptığı eli ile havaya bir yumruk savurdu

"Böyle geçirdim çenesine, ama o korkak çıktı ve arkadaşları ile bana saldırdı." Dedi sonrasında yüzü ışıldayarak

"Ama benimde Mert abim geldi. Hepsini bir güzel dövdü o bücürü bile " dediğinde Bora kahkaha atarak sarıldı Savaşına ben onaylamaz bir ses tonunda

"Bora bu yaptığını onaylamıyor sun dimi ?" diye sordum. Bora, gözlerimin içine bakarak zaferle

"Tabi ki onaylıyorum. O bücüre gününü göstermiş, sevdiği kızı korumuş, pes etmemiş, Mert'te arkadaşını kurtarmış. Burada tek suçlu o bücür ve onun da ifadesini yarın alacağım" dediğinde yarın okula gideceğimizin sinyali de şimdiden gelmiş oldu.

.....

Salona indiğimizde Mert, babasının yanında azar yemiş gibi duruyordu ve Melek ile uzaktan uzaktan bakışıyorlardı. Yiğit bizi görünce

"Abi savaş ne durumda " dediğinde Bora

"Minik fare iyi gelir şimdi ama biz gelelim aslan parçasına " dediğinde Mert eminim şu anda babasından korkmadığı kadar Bora'dan korkuyordu ve korku dolu gözler ile Bora'ya baktığında Bora, tam Mert'in önünde durup kavgada yara almış olan yanağını parmağı ile okşayarak

"Savaşı korumak için kavga etmen ve eşek sıpalarının hakkından gelmen çok güzel bir davranış ama, sen onun abisisin. Ayırman ve durumu kurtarman gerekiyor. Kavga en son olacak olan şey. Ona kavgacı bir abi olarak örnek olamazsın ve eğer bunu örnek alırsa her işini kavga ile çözer" dediğinde Mert gayet net bir sesle

"O kertenkele minik fareye dilsiz dedi dilini koparmadığıma dua etsin " dediğinde herkes tebessüm ile Mert'e baktı. Adı gibi Mert bir çocuktı ve Savaşma gerçekten hayatı boyunca ağabeylik edecekti....

Mert bunları söylerken gözleri bir an Meleğe kayınca Bora, bunu fark etti ve Mert'e iyice yaklaşarak

"Tamam o kertenkele benim minik fareme hakaret etti, sen ağzının payını verdin. Peki, Meleğime göz diken aslanın gözlerini sence ben ne yaparım" dediğinde Mert kekeleyerek

"Ne- ne yaparsın Bora amca " dediğinde Bora, hırlayarak

"Oyarım, çek gözlerini velet " dediğinde ise herkes katıla katıla gülmeye başlamıştı. Bu arada çalan kapı ile herkes susmuştu ve ben kapıya gittiğimde kapıda bir adet telaşlı, panik, bir o kadarda sinirli bir adet Merve vardı Ve o heyecan ile Merve

" Nerede teyzesinin minik faresi " diye sordu. Ailemizin minik faresi merdivenlerden iniyordu .üya ile göz göze gelince yüzü ışıldadı resmen ve hızla Rüya'nın yanına geldiğinde ise Merve

"minik farem ay o veledi gebertmem lazım" dediğinde eli ile Savaş'ın gözüne dokunuyordu ve Savaş, Merve'den bir adım uzaklaşıp elleri ile

"Mert abim halletti ve o benden daha beter durumda " derken halen daha Rüya'ya bakması gülümsememe neden oluyordu ki Rüya'nın da Savaş'tan farkı yoktu.Savaş gözlerini Merve teyzesine dikerek elleri ile hızlıca

"Bana artık minik fare demesiniz " dediğinde ise Merve, şok olmuş bir vaziyette Savaşa baktı ve ağzı bir karış açık kalmıştı. Aylin, Yiğit'te aynı durumdaydı bir tek ufaklıklar da bir şaşırma belirtisi yoktu.Kesin bu durumdan haberleri vardı. Bora gülümseyerek ve Savaş'ıma bakarak

"Minik fare bizi artık net duyuyormuş. Hemde baya uzun zamandır. Okuldaki eğitimler sayesinde de ne dediğimiz anlıyormuş" dediğinde Merve sevinç ile Savaş'ıma sarıldı ve

"Minik farem benim çok sevindim çokkk" dediğinde ise Savaş, artık bıkmışçasına gözlerini havaya dikti ve tekrar bize dönerek o minicik parmakları ile

"Neden minik fare? yani aslan var, kaplan var, panter var. Neden minik fare ?" diye sorduğunda Mert göğsünü gererek

"Aslan benimde ondan" dedi ve Savaş

"Aslanlar güçlü olur. Korkmaz hiçbir şeyden "dediğinde Mert, hemen hızla ve net çıkan sesi ile

"Bende korkmuyorum" dediğinde Savaş, alay edercesine parmakları ile

"Hiçbir şeyden mi? yada hiç kimseden ?" diye sorunca Mert, olumlu anlamda hızla kafasını salladığında Savaş, o mükemmel gülüşünü yüzüne yayararak

"Niye ablamın yanına gidip oturmuyorsun o zaman " diye sordu. Mert dumur olmuş gibi bir Savaşa bir Bora'ya baktı ve Yiğit'in kolları arasına sinerken fısıldadı

"O başka " diye Savaş, daha çok gülerek Rüya'nın yanına gitti ve Rüya'ya elleri ile

"Bahçeye çıkalım mı ?"diye sordu ve elini tutup onu bahçeye götürürken, Mert'e o sinsiz zafer bakışını atıyordu ah minik fare tıpkı babası gibiydi aynı Bora gibi

.....

Dünün ardından çok eglensek de bu gün okuldaydık ve şu Cenk bücürünün ailesi bekleniyordu. Bora, okul müdürü ile o kadar sert konuşmuştu ki adam, artık mum gibi duruyor, ağzından da tek kelime çıkmıyordu.. 15 dakikalık bir bekleyişin ardından gayet sinirli bir vaziyette içeriye giren diğer baba ise Cenk'in babası idi ve Bora'yı görmesi ile duraksaması bir olmuştu. Çünkü bu adam Bora'nın iş yaptığı firma sahiplerinden biri idi ve eminim ki şu anda burada Bora Yılmaz'ı görmeyi beklemiyordu . Adam kapıdan girerken ki sinirini unutup

"Bora bey merhaba " diyerek Bora'ya elini uzattığında Bora, yerinden bile kalkmamıştı

ve adam sertliği farkedince hemen elini geri çekip, Bora'nın karşısındaki koltuğa oturdu. Bora, adamın gözlerine o keskin bakışlarını dikerek

"Fatih bey dünkü yaşananları biliyorsunuz sanırım " dediğinde adam hızla

"Evet evet biliyorum ve Cenk'e gereken cezayı verdim. Bir daha böyle bir şeyi tekrarlırsa olacakları da biliyor " dediğinde Bora, bacağını attığı diğer bacağından yavaşça indirdi ve öne doğru eğilerek iki kolunu da bacaklarına yaslayarak adamın gözlerinin içine baktı ve

"Kendinize nasıl bir ceza verdiniz ?" diye sordu. Fatih bey afallamış bir şekilde Bora'ya bakarken

"Anlamadım?" diye sordu ve Bora daha tane tane konuşarak

"9 yaşında bir oğlunuz var ve siz, ona bu güne kadar engelli bir insanın engeli ile çirkince dalga geçilmeyeceğini öğretip, bunu benimsetmediyseniz bir baba olarak, en ağır cezayı almanız gerektiğiniz düşünüyorum" dediğinde adamın yüzü renkten renge giriyordu ve Bora hızla devam etti

"Şimdi , bu konu burada kapanıyor ama bir daha oğlunuz, oğlumun engeli ile dalga geçmeye kalkar ise olacak olanlardan ben sorumlu olmam. Alın karşınıza ve uyması gereken tüm saygı kurallarını oğlunuza öğretin" dediğinde ise adam başını olumlu anlamda sallamak ile yetindi. Bora bu sefer okul müdürüne dönerek,

"Çocuk bunlar, onlara ne ekersek onu verirler Cenk'e ise ekilen belli, verdiği belli bu durumdan sadece ve sadece ailesi sorumlu, onun için bir daha tekrarlanmaması için eminim ki ellerinden geleni yapacaklardır." Dedi ve kalktığımızda onun ne kadar haklı olduğunu düşündüm

Yani çocuklarımıza akklı ermeye başladığı günden itibaren, bu kavramları öğretmemiz gerekiyordu. Yani her hangi bir insanın engeli ile özürlü , dilsiz, sağır gibi üzücü kelimeler kullanmamalarını, hatta bu yetmezmiş gibi kesinlikle onların bu hassas noktalarını eğlence, dalga haline getirmemelerini öğretmemiz gerekir.....

8 yıl sonra

Evleneli yaklaşık 18 yıl olmuştu. Zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım bile şu zamanda 16 yaşında bir delikanlı ve 18 yaşında bir genç kız annesi idim. Hala gözümde minicik görünseler de aslında, kocaman olmuşlardı. Bora, her zaman ki gibi mükemmel bir baba idi ve bende elimden geldiği kadar mükemmel bir anne olmaya çalışıyordum. Savaş ve Bora çok iyi anlaşılan baba oğul olurken, Melek ve ben ise süper anne kız

olmuştuk. bütün ufaklıklar kocaman olsa da bizim halen daha minik yavrularımızdı ve çok şükür bizi hiç hayal kırıklığına uğratmamışlardı...

Bu akşam, Bora'nın doğum günüydü ve kendisi şu anda şirkette olduğundan, Mert, Melek, Rüya ve tabi ki Savaş bahçede kocaman bir hazırlık yapıyorlardı. Bora, her ne kadar Mert'ten Meleğimi korumaya çalışsa da onlar, artık sıkı birer dost olmuşlardı ve onun küçüklükte yaptığı eziyetlerin hiç biri artık geçerli değildi. Çocukluk aşkıydı onlarınki büyüdükçe bu aşk bildiğiniz dostluğa dönüşmüştü. Tabi her ne kadar ben, Melek'te daha fazlasını hissetsem de bu durum, Mert için geçerli değildi. Meleğime bir bacım demediği kalmıştı....

Saat 20:00 gösterirken ufaklıkların hızlı ve sistemli çalışması sonucu bahçe çok güzel süslenmiş, bir müzik orkestrası kurulmuş ve çok sayıda masa sandalye bahçeye özenle yerleştirilmişti..

Misafirler hızla gelmeye başladığında kapıda tüm ihtişamı ile görünen hande ile tam 6 yılın özlemi ile çığlığı bastım ve

"Hande !!" diye bağırdığımda Hande

"Azraa" diye bağırdı ve sıkıca sarılarak hasret giderdiğimizde ona Amerikanın nasıl olduğunu sordum ve oda

"Sıkıcı burayı özledim" demişti. Tabi bahsetmemiştim hiç Hande yıllar önce melek ve ben kaçırıldıktan sonra Yılmaz Holdingin Amerika'daki Şubesine geçmişti. Tabi ki bunun etkenin Kerem'in Amerika'ya gitmesiydi. Evlenmişlerdi ve sanırım çok mutluydular şu kız ile dost olmuştum ya herkes den her şeyi beklerdim artık. Bu hasret gidermeyi kenara bırakarak çocukların canla başla hazırladıkları eğlencenin başlaması için Bora'yı beklemeye başlamıştık.

Ve beklenen mükemmel adamda geldiğinde,

'İyi ki doğdun Bora' şarkısı tüm içtenlik ile alkışlar içerisinde söylendi. Bora'yı

"İyi ki doğdun hayatım " diyerek dudaklarından öptüm ve oda bana o muhteşem gülücüğünü hediye ederek

"İyi ki doğdum ve senin oldum bebeğim " dediğinde ona daha da sıkı sarıldım. Meleğim hemen arkadan

"Anne bir ayrılırsanız da bende tebrik etsem babamı " diye çemkirdiğin de kahkaha atarak Meleğime baktık ve Bora

"Gel bakalım cımcimem" deyip Meleğime sıkıca sarıldığında Meleğimde babasına sımsıkı sarıldı ve

"İyi ki doğdun babacım ve iyi ki benim babamsın" dediğinde ise bu kızın babasına olan aşkının önüne hiçbir şeyin geçemeyeceğini bir kez daha anladım. Kendi babamı çok erken kaybettiğimi ve onu gerçekten çok özlediğimi hissettim.

Sırası ile herkes Bora'ya iyi ki doğdun tebriklerini iletirken Savaş, ortalıkta yoktu. Gözlerim her yerde onu arıyordu ama yoktu. Bora'nın yanına gelen Mert,

"Bora amca iyi ki doğdun" diyerek sarıldığında Bora'da aynı sıcaklıkta Mert'te sarıldı ve

"Teşekkür ederim aslan parçası" dediğinde aslında Bora'nın da Mert'i çok fazla sevdiğini ama kızına aşık bir baba olduğundan, Meleği onunla paylaşmayı reddettiğini biliyordum. Hatta bunu herkes biliyordu. Gerçi Melek ve Mert her ne kadar artık dost olsalar da Bora, bunun uzun sürmeyeceği kanısındaydı. Bu fasıllar bitip, Bora ile göz göze geldiğimizde Bora

"Savaş nerede? " diye sordu ve haklıydı gerçekten neredeydi bu çocuk ? diye düşünürken gözlerim Mert'i buldu ve onun heyecanlı hali dikkatimi çektiğinde, gözlerimi bir an bile ondan ayırmadım. Telaşlı bir hali vardı, garip bir telaşı sanki, bir şeyleri yetiştirmeye çalışıyor gibiydi ve sürekli Melek ve Rüya'ya stresli stresli konuşmalar yapıyordu. Bir anda belime dolanan eller ve omzuma bırakılan bir öpücük tüm dikkatimi dağıttı. Bora kulağıma

"Ne işler karıştırıyor bunlar ?" dediğinde onunda bunu fark ettiği her halinden belliydi ve hızla

"Bu arada minik fare nerede ? " dediğinde ise sırtımı göğsüne iyice yaslayarak tam boynumda olan yüzüne bir öpücük bıraktım ve

"Hiç bir fikrim yok hayatım " dedim ve hemen ekleyerek

"Savaş ona minik fare demenden hiç hoşlanmıyor biliyorsun " dediğimde ise Bora kahkaha atarak

"Bende bebekken senin koynunda uyumasından hoşlanmıyordum ve bunun acısını çıkaracağımı da söylemiştim" dediğinde ise ikimizde kahkahalar atıp birbirimize daha çok sarıldık

Gece başlayalı yaklaşık 1 saat olmuştu ve Bora hızla yanımızdan geçen Mert'i kolundan yakalayıp

"Velet ne işler karıştırıyorsun? ne bu telaşın? ve Savaş nerede?" dediğinde Mert,

"Bora Ama Savaş'ın sana bir hediyesi var ve onun için uğraşıyoruz. Sadece 2 dakika sonra orkestranın olduğu yere geç olur mu?" dediğinde ise Bora kaşlarını şaşırmış bir şekilde kaldırdı ve hemen kendini toparlayarak

"Tamam " dedi ve Mert aynı hızla önümüzden gittiğinde soru sorarcasına bana baktı. Ben,

"Benim içinde sürpriz hayatım " dediğimde ise elimi tutarak beni de ön tarafa doğru getirdi ve tam orkestranın önündeki masaya yaslanıp beklemeye başladık.

Sadece 2 dakika içinde bahçedeki tüm ışıklar söndü ve sadece orkestrayı aydınlatan bir ışık açıldı. Bora, şaşkınca bana bakarken bakışlarımızı ayıran mikrofonun başına geçen Savaş'ım oldu. Şaşkın ve meraklı gözlerle ona bakmaya başladığımızda Bora, yaslandığı masadan kendini uzaklaştırdı ve dikkatini Savaşa daha da çok verdiğinde, gözlerim tekrar savaşı buldu, Çok heyecanlıydı, sanırım minik faremin elleri de titriyordu. Ama gözlerini Bora'dan bir an bile ayırmazken sessiz orkestranın arkasından Mert'in sesi yükseldi

"Hadi Savaş yapabilirsin her şey hazır başla" diye söylediği cesaret cümlesinin ardından minik faremin dudakları kıpırdadı ve kulaklarımıza gelen ses ile Bora'nın da benimde gözlerimiz yaşla doldu. Bora'nın gözünden yaş süzülürken Savaşım

"Me- Mer- merhaba baba" demişti.

Konuşmuştu yıllar sonra ilk cümlesini kurmuştu. Daha bebekken girdiği bu savaşı 16 yaşında bir delikanlı olarak kazanmıştı. Babasının doğum gününde ona, en büyük hediyeği vermişti. Sesini ve muhteşem güzellikte olan sesi ile

'Merhaba' demişti babasına. Minik faremin sesini duymuş ve şu hayatta yaşarken hiç bir engelinin kalmadığını ve onun nasıl güçlü bir çocuk olduğunu anlamıştık. Bora'ya baktığımda gözlerinden süzülen yaşlara aldırmadan savaşıma bakıyordu. Oğluya gurur duyduğu, her yaptığı her şey ile babasının gönlünü fetheden biricik ve minicik faresine bakıyordu Savaş, halen daha mikrofonun başında duruyor, babasına bakıyordu. gözlerini oda babasından bir saniye bile ayırmıyordu. Devam edecekti koşmaya, belkide yılların biriktirdiği tüm cümleleri kuracaktı babasına, bizler de onun kazandığı savaşı gururla izleyecektik

"Efendim Baba" Final Part I

Bora'dan

"Merhaba" Nasıl güzel bir kelimedir bu gece anladım. Hayatımda çok duydum bu kelimeyi arkadaşlar, 'Merhaba Bora dedi', sevdiğim 'merhaba' dedi, ailem merhaba dedi, tanıdığım tanımadığım herkes benimle her konuşmaya başlarken, 'merhaba' demişti Bu güne kadar ama bu gece, bu gece bana söylenen bu 'merhaba ' kelimesi bunca yıllık hayatımda duyabileceğim en anlamlı 'merhaba' kelimesi idi. Minik farem merhaba demişti bana 16 yıl, tam tamına 16 yıl sonra biricik oğlumun ağzından çıkan ilk kelimesiydi. Resmen kalbimin sıkıştığını hissettim ve minik farem devam etti titreyen ve zorlanan sesi ile o yıllardır, duymak istediğim sesi ile konuşmasına

"Şe -şey aslın - da bi-biraz sıkıcı olacak çünkü" dedi ve duraksadığın da içimden haykırmak geldi. Nasıl sıkıcı olur? Benim bir tanecik oğlum konuşacak bundan daha mutlu olacağım birşey olacağını sanmıyorum diye ama umutla, gözlerine bakmaya devam ettim. Cesaret alsında konuşsun diye ve öyle de oldu. Tüm cesareti ile konuşmaya devam etti minik farem

" Be-ben sonsuz bir sessizlikte dünyaya geldim biliyorsunuz.Başlarda öyle çokta kötü bir durum değildi yani sessizlikti işte, kafa dinliyorsun, rahat ediyorsun ama, bazen karşında dudaklarını oynatıp konuşanlar oluyor. Bir şeyler konuşuyor, konuştukları şeylere gülüyor, hatta bazen konuştukları şeyler ile kavga ediyorlar. Bunları merak ediyorsun ama ben, bunların hiç birini merak etmedim. Bu güne kadar merak ettiğim tek şey, annemin sesiydi. Bazen, öyle sevgi ile bakıp bir şeyler söylüyordu ki merak ediyordum. Bana nasıl sevgi sözcükleri kuruyor diye sonra öğretmenim bana işaret dilini öğretti. Çevremdeki herkes ile öyle konuşmaya başladım. Evet, iletişim kurmaya başladım başlamasına ama bu seferde ses nasıl bir şeydir diye merak etmeye başladım. Bundan 10 yıl önce doğum günümü kutladık burada, bu bahçede, çocuğunuzu hatırlıyorum buradaydınız bir çok çocukta vardı işaret dili bilen bir palyaçoda vardı. Bazı çocuklar zıplıyor, dans ediyordu. Ben ne yaptıklarını anlamıyordum bunu sordum o palyaçoğa oda bana

"Müzikte dans ediyorlar hadi sende dans et" dediğinde şaşırdım ve ona ellerimle" dedi ve duraksayıp ellerini gösterdiğinde gözümde akan yaşlarıma engel olamıyordum. Bu

duruma bir nebze yardımcı olması için derin bir nefes aldım ve bu arada Savaşım devam etti

"Ona ben duymuyorum ki dediğimde gözlerinde, öyle bir duygu gördüm ki acıma duygusunu ilk defa, orada hissettim. Anlamını bilmesem de hissetmiştim. Sonra umursamamış gibi davrandım ama umursadım " dediğinde o palyaçoğu şu anda bulmak istedim. Bulup gebertmek ve duraksamadan devam etti konuşmasına

"Sonrada bunu unuttum. Ama o günden 2 yıl sonra masada yemek yerken bir gürültü geldi kulağıma, o kadar çok ses vardı ki kulaklarımı kapama ihtiyacı duydum. İşte o zaman babam karşımdaydı. İşte böyle gözleri gözlerimde konuşuyordu. ama elleri ile de konuşuyordu benimle o an duydum, Babamın sesini. Tamam, kabul ediyorum anlamsız bir gürültü olarak geldi sesi ama, bana acımadan bakan, sevgisini hissettiren babamın sesi onun için hep konuşsun istedim. " dediğinde hıçkırmamak için kendimi zor tutuyordum ki bebeğim çoktan ellerini belime sarmış, hıçkırarak ağlamaya başlamıştı . Bense gözümünden akan yaşları dindiremeden, ağzından çıkan hiç bir kelimeyi kaçırmamak için gözlerimi Savaşımından kaçırmadan dinliyordum. Oda anlatmaya devam etti o mükemmel sesi ile

"O durumdan bir süre sonra kulaklarım duyduğu sesleri netleştirdi. Annem her akşam duymasam da elleri ile bana bir hikaye anlatırdı. Savaşçı çocuk diye hikayeyi farklı anlatıyordu ama biliyordum ki her akşam beni anlatıyordu. Her akşam kendimin anlatıldığı hikaye bir süre sonra ezberleniyor biliyor musunuz? " dediğinde bahçede herkeste bir kıkırdama yükseldi ve benim dudaklarımda da bir tebessüm oldu ve yine devam etti konuşmasına

"Ama, hep merak ettim sonunu çünkü, annemin ellerini izlerken hep uyuya kalırdım. Sonrasında da sormazdım anneme sonu neydi diye. Oda hiç bir zaman anlatmadı zaten. Sonra okula başladım. Benim gibi çok arkadaşım vardı. Onlarda duymuyordu ama ben duymaya başlamıştım. Hatta netleşmişti de konuşmalar. Derslerde öğrendiklerim ile sizin söylediğiniz her şeyi anlamaya başladım. Ama bu seferde konuşamıyordum. Bu durumu inanın hiç önemsemedim. Çünkü babamın, annemin, ablamın, beni seven herkesin söylediklerini anlıyordum artık ta ki bir kertenkele bana dilsiz diyene kadar. Anlamını biliyordum, bazı insanların engellerine hakaret olarak kullanılan bir kelimeydi ve o gün hırslandım ama bu sefer ne kadar uğraşsam da olmadı" dediğinde artık yaşlarımdan onu göremiyordum ve gözlerimi silme ihtiyacı ile ellerim ile gözlerimi sildim. Bu sırada Savaşım devam etti

"Ama sonra oldu. Benimle acımadan, sabırla, konuşan tek arkadaşım, dostum, ağabeyim, Mert abi " dedi ve gözlerim Mert'i bulduğunda onunda gözlerinin dolu

olduğunu gördüm. Gözleri benle buluştuğunda ona gözlerimle teşekkür ettim. Bu veledi seviyorum, onun mertliğini, dürüstlüğünü, içindeki iyiliği seviyorum ama Meleğimden uzak durduğu sürece ben bunları düşünürken Savaşım, devam etti o mükemmel cümlelerine

"Tam 2 yıldır her gün konuşuyoruz Mert abim ile başlarda, bir kelimeyi söyleyebilmem için dakikalar geçiyordu. Ama şimdilerde çok heyecanlanmadığım sürece akıcı konuşabiliyorum" dedi ve duraksadıktan sonra tekrar konuşmaya devam etti

"Geçen yıl babama bir bileklik yaptım. Kendi ellerimle, ablamın ismi ile benim ismimin baş harfleri var ortasında " dediğinde bileğimdeki bilekliğe gitti gözüm. Hiç bir zaman çıkarmamıştım bileğimden ve onu verdiği an geldi aklıma bu anı ile gülümsediğim de minik farem de gülümsedi ve gülümseyerek devam etti konuşmasına

"Bu sene dünyaya geldiğim günden beridir istediğin tek şeyi hediye etmek istedim sana baba " dedi ve gözleri dolarak devam etti konuşmasına

"10 yaşındaydım bir resim yapmıştım sana ve hediye ederken 'küçük ama ben yaptım' demiştim ve sen beni kocaman öperek şirkette masana koyacağını söylemiştin" dediğinde gülümsedim evet masamın üzerindeydi, yıllardır hiç kaldırmamış, her gün o resme bakıp başlamıştım işlerime

"O resmi sana hediye ettiğim günün gecesi odama gelmiştin, yanağımdan öpüp fısıldamıştın kulağıma 'Annenin bana en büyük hediyesi sizsiniz ve sana Oğlum dediğinde bana 'Efendim baba' dediğin gün senin bana en büyük hediye olacak minik farem' demiştin hatırlıyor musun?" diye sorduğunda boğazımda düğümlenen kelimeler çıkmadı, gözlerimden akan yaşlar dinmiyordu ve her saniye yenisi ekleniyordu. Hatırlıyordum, o geceyi ve o gecedan sonra oğlumla yaşadığım her şeyi, her anı hatırlıyordum ve bu hisle beraber konuşamadım ama evet anlamında kafamı saldı. Savaşım mikrofona başından ayrılıp, bana doğru geldi. Adımları heyecanlı ve tedirgindi. Onunda gözleri yaşlıydı ve konuşmakta artık zorlanıyordu. Hıçkırma hıçkırma ağlamamak için ben kendimi nasıl tutuyorsam oda aynı durumdaydı. Savaşım, bana yaklaştıkça Azra koltuğumun altından çıktı ve Savaşım, iki adımlık mesafede durup gözlerime baktığında derin bir nefes aldı ve

"Hadi" diye sarf ettiği bu kelime ile nefesim kesildi. Kaç gece, bu gün için dua ettiğimi bilmiyorum ve kaç yıldır, bu anı bekliyorum. Sesimin nasıl çıktığını umursamadan Savaşımın gözlerine bakarak yutkundum ve

"Oğ-oğlum" dediğimde hayatımda belkide duyabileceğim en mükemmel karşılığı geldi Savaşımdan

"E-Efendim Ba-ba" diye o aramızda olan iki adımlık mesafeyi hızla kapadım ve sınıksız sarıldım Savaşma, oğluma, minik fareme ve ben ona sarılırken fısıldadı kulağıma

"İyi ki doğdun Baba ve iyi ki benim babamsın " dediğinde daha sıkı sarıldım, Savaşçı oğluma adının hakkını vermişti. Oğlum, tüm engelleri ile savaşmış ve hepsini zaman alsa da atlatmıştı.bu savaşçı benim oğlumdu. Bunun verdiği gururla gözyaşlarımın arasında

"Sende iyi ki doğdun minik farem ve iyi ki benim oğlumsun" dedim ve tekrar tekrar sarıldım oğluma göz yaşlarını sildim, yanaklarını öptüm ve hayatımda aldığım en güzel doğum günü hediyeme tekrar sınıksızca sarıldım.... Bu sarılmalarım arasında tüm bahçeyi kahkahaya boğan cümle geldi Savaştan

"Şu minik fare lakabını değiştirsek yaşlı adam ha ne dersin ?"

"Hoşlandığın Adama Gitti" Final Part 2 Y

Azra'dan

O muhteşem konuşmanın ardından 2 saat geçmişti ve bu 2 saat boyunca Bora, neredeyse Savaş ile her dakika konuşmuş, sanki yılların acısını çıkarırcasına sormuş, dinlemişti. Savaşımın bu hale gelmesinde onu cesaretlendiren ve hep destek olan abisi Mert'e de yardımları için teşekkür etmişti. Bora, Savaş'a Minik fare dedikçe, Savaşımın babasına yaşlı adam lakabı ile sesleniyordu. Bu durum gerçekten ortaya çok tatlı bir görüntü çıkarıyordu. Yaşlı adam Bora, bu lakap hiç bir zaman uymuyor uymazdı ki Bora'ya o, benim gözümde hiç bir zaman yaşlanmamış aksine, her geçen yıl daha da çekici, daha da seksi olmuştu. Bakışı, gülüşü, sarılışı hatta dokunuşu yıllar içerisinde hiç değişmemiş, beni sevdiğini söylediği gün nasıl bakıyor ise şimdide öyle bakıyordu. O zamanlar nasıl sarılıyor ise şimdide kollarında aynı sıcaklık vardı. Böyle aşk sevgi dolu bir adamı benim kaderime yazdığı için Allah'a her zaman şükrediyorum.. Ben bu düşünceler içerisinde karşımdaki 3 yakışıklıya kendimi odaklamış iken Meleğim, yanıma geldi. Hemen ellerini belime dolayıp bana sarılırken,fısıldadı

"Muhteşem görünüyorlar anne, babamın sevincine bakar mısın?" dediğinde gülümsedim ve Meleğimi öperek

"Konu siz olunca hem en büyük korkusu, hemde en büyük sevinci oluyor her olay" dedim. Meleğim, bana daha da çok sarılarak

"Bazen çok şanslı çocuklar olduğumuzu düşünüyorum, yani sadece bizde değil Mert, Rüya'da buna dahil bizleri çok seven koruyan ailelerimiz var ve iyi ki varsınız " dediğinde ona daha da çok sarılarak "Sizde Meleğim, sizde iyi ki varsınız sende Savaşta " dediğinde daha da sarıldık. Biraz anne kız sohbet ettikten sonra, Bu durumu onunda bildiğini öğrenmiş ve bu kardeş dayanışmalarının hayatları boyunca hiç bozulmamasını dilemiştim. Mükemmel bir abla kardeş uyumları vardı. Tam bu sırada Resul Dindar hoş geldin şarkısı çalınca hepimiz şaşırdık ve orkestranın yanında olan Merve'ye gözüm gittiğinde gülümseyerek Çağlar'a bakıyordu. Sanırım dans edeceklerdi çünkü bu şarkı onların şarkısıydı bir birlerine ya geç ya erken gitmişlerdi zamanında ve birbirlerini bulmaları bir sürü acı yaşamalarına bağlıydı. Yaşadılar ve şimdi çok mutlu bir evlilikleri var. Saniyeler içerisinde yanımıza gelen Rüya'nın bakışları Savaşta, Meleğimin gözleri Mert'te idi ve bu görüntüleri karşısında gülümseyerek, Bora'ya baktığımda ise bana aşkla bakan gözleri ile karşılaştım. Allah'ım bu adamın bu bakışları beni her zaman bu şekilde etkilemek zorunda mıydı ki diye düşündüm, ve üç yakışıklının da gülerek yanımıza doğru geldiğini görmemle kızlara,

"Evet kızlar dansa hazır olun" dedim. İkisininde heyecan içinde kıpırdanmalarına gülümsediğim de Bora, sağında Mert, solunda Savaşla bize doğru geliyordu. Mert'in Meleği, Savaşın da Rüya'yı dansa kaldıracacağı belliydi. Bora, tam 3 adımlık mesafe de duraksadığın da gözleri halen daha bende idi ve yalancı bir öksürük ile uyarı sesi çıkardığında Mert olayı anlamışcasına

"Bora amca lütfen bu gece için çok uğraştık ve sen bana çocukluk arkadaşım, dostumla dans yasağımı vereceksin ?" diye sorduğunda yüzündeki ışığı bir anda solan Meleğime baktım. İçimden bir şeyler koptu ama Meleğim güçlüydü. saniyelik bir zamanda hemen kendini toparlamış, bu sefer yüzüne tamamen sahte bir gülücük yerleştirmiş ve Mert'e bakmaya başlamıştı. Bora, gözlerini benden ayırıp, bir Mert'e birde Meleğime baktığında, Meleğim babasına

"Hadi ama baba bu gece arkadaşım ile dans etmek istiyorum. Sonrada kardeşim ile dans edeceğim ve annemden bir saniye ayrılırsan senin ile de dans edeceğim lütfen " dediğinde Bora, bakışlarını o delici, yakıcı bakışlarını Mert'e döndürerek

"Sadece 5 dakika velet " dediğinde gülümsedim ve

"Hadi ama yaşlı adam gençleri rahat bırakalım ve bu gecenin tadını çıkaralım olmaz mı?" diye sorduğumda Bora, o mükemmel kaşlarını havaya kaldırarak şaşırmış bir ses tonunda

"Yaşlı adam mı?" diye sordu ve ben gülümseyerek olumlu anlamda başımı salladığımda Savaş, Mert, Melek, ve Rüya'nın kıkırtıları geliyordu kulağımıza ve Bora

"Ufaklıklar kaybolun!" diye hırladığında gerçekten saniyesinde kaybolmuşlardı. Bora o keskin bakışlarını gözlerimden ayırmadan yavaş adımlar ile yanıma geldi ve o sıcak elleri ile belimi sararak,

"Bu yaşlı adamın sana neler yapabileceğini tahmin bile edemezsin bebeğim" dediğinde içimdeki kelebeklerin hızla kanat çırpmaya başladığını hissettim ve hissettiğim bu yoğun duygular ile o arzudan kararmış gözlerine bakarak fısıldadım,

"O yapabileceklerini görmek isterim her şeyim" diye gözleri kararırken dudaklarında sinsi bir sırıtma oluştu. Ve o mükemmel dudaklar bir anda dudaklarımı bulunca şok oldum. Kahretsin!! Bora, herkesin içinde mi ? diye içimdeki despot iç sesim çemkirirken, dudaklarımı zorda olsa dudaklarından ayırıp fısıldadım

"Yaramaz bir Bora" diye ve Bora gülümseyerek beni daha çok kendine çekerken gözlerindeki o hınzırlığı gördüm ve tekrar fısıldadım

"Yaramazlığın sırası değil canım herkes bize bakıyor" diye Bora,

"Bence tam sırası" dedi ve beni kucaklamaya kalktığında elinden kurtuldum ve işaret parmağımla tehdit ederek

"Hayır Bora! sakın! bak eteğim kısa lütfen hayır hayır " dememe kalmadan kendimi Bora'nın omuzunda buldum ve Bora hızla arkasını dönüp, çılgınca bizi alkışlayıp kahkahalar atan misafirlere baktı ve

"Üzgünüm ama doğum günümde ve şu anda başka bir yerde olmak istiyorum. Karım ile baş başa" dedi ve duraksadıktan sonra tekrar sesi yükseldi

"Minik fare, Meleğimiz sana emanet gözünü üstünden ayırma" dediğinde Savaşımın sesi yükseldi ama sesindeki şaşkınlık tınısı kendini fazlasıyla belli ediyordu.. ve

"Ta-tamam ba-ba" diye söylediğinde Bora tekrar konuşarak

"Yaşlı adamdan beklenmeyen bir performans mı gördün minik fare " dediğinde ise hızla

"Bora!!!" diye bağırdım. Bora kahkaha atarak

"Bebeğim!!" diye karşılık verdiğinde bahçedeki herkes kahkaha atmaya başlamıştı ve biz hızla bahçenin dışında duran arabaya doğru ilerledik. Daha doğrusu Bora ilerledi, ben halen daha omzunda idim ve arabanın yanına geldiğimizde beni omzundan indirip aynı hızla dudaklarıma yapıştı. O şahane dudakları ile öpmeye devam ederken dudaklarımız milimlik ayrıldı ve Bora

"Bir zamana geri dönüp, bir anıyı tamamen silmek istiyorum" dedi ve ben ne dediğini anlamamıştım oda bunu fark ettiğin de

"Bir yere gidiyoruz bebeğim" dedi ve ben hızla

"Tamam, nereye?" diye sordum Bora

"Uzak değil " dedi ve gidince öğreneceğimi anladığımda ısrar etmedim ve arabaya bindim

Yaklaşık 1 saatlik bol bakışmalı ve kıkırdamalı bir yolculuğun ardından geldiğimiz yer ile gözlerim kocaman oldu. Ah hayır! burada ne işimiz vardı ki şimdi. Bu lanet olasıca yerde diye içimden geçirirken Bora, çoktan arabadan çıkıp benim tarafımdaki kapıya gelmiş ve kapımı açmıştı bile. Göz göze geldiğimizde titreyen sesim ile

"Burada ne işimiz var ki üstelik böyle bir gecede " dediğimde Bora

"O kadar yıl geçti ve ben bu anıyı burada silmek istiyorum bebeğim" dediğinde gözlerine şefkat ile bakarak

"Canım, benim canım o gün için artık acımıyor. Sen yanımdasın ve evliyiz kocaman olmuş iki çocuğumuz var " dediğimde Bora, elini bana uzatarak

"Lütfen" dediğinde onun bu istekli halini geri çevirmek istemedim ve elimi o güvenli ellerine bıraktım. Arabadan indiğimde derin bir nefes alarak, Bora'nın yanında yavaş adımlar ile ilerledim..

Apartmanın kapısına geldiğimizde içimde çok eski bir duygu vardı ve bu duygu ile duraksadığım da benim ile beraber duraksayan Bora ile göz göze geldim. Aklıma yıllar öncesi bu apartmanın kapısından içeriye girdiğimiz gün geldi.

23 yıl önce İddia gecesi

Azra

Tamam, şu işletme yönetimi dersindeki Muzo'nun ders işlemesi beni gerçekten

bitiriyordu. Lanet olasıca adamın derslerini dinlemek için olanca gücüm ile savaşısam da gözlerimin kapanmasını engelleyemiyordum. Uykulu halimi aşmak için kantinden su almaya indim ve kantin bölmesinden içeriye girer girmez, gülüşü ile duraksadığım çocuğa baktım. Bora Yılmaz Okulumuzun zengin züppelerinden ama en yakışıklılarından. Çocuğun öyle bir gülüşü vardı ki insanı resmen büyülüyordu. Basketbol sahasından yeni gelmişler anlaşılan bicolata reklamından fırlamış gibi üstsüz oturuyorlardı kantinde. Bir an o gri gözlerini gözlerime dikmesi ile kendime geldim ve hızla kantinden suyu alıp boş masalardan birine geçtim.. Masaya oturmam ile arkada kopan kahkaha sesi kulaklarıma geldiğinde umursamadım çünkü bu zibidi tayfası her şeye gülüyor olabilirdi...

Yaklaşık 1 saat sonra kantinden sınıfa gitmek için ayaklandım ve hızla kantinden çıktım. Sıkıcı bir istatistik dersinin ardından hepimiz sınıftan çıkıyorduk ki kapıda duvara toslamış gibi oldum. Çünkü, çarptığım her ne ise taş gibiydi. Gözlerim sıkıca kapalıydı ve saniyeler içinde açtığımda çarptığım taşın, bir beden olduğunu anladım. Oldukça kaslı bir beden. Gözlerimi yukarıya kaldırdığımda dilimi yutmama neden olan grilikler ile karşılaştım. Bir anda o sert elleri omzum da hissettim ve beni kendinden hafif uzaklaştırdığında

"İyi misin?" diye sordu. Dilimi, sesimi, beynimi kaybetmiştim. Hepsininde yerine gelip görevini yapmasını diliyordum ki hiç biri olmadı. Ben, sadece evet anlamında kafamı sallaya bildim. Bora, elindeki defterimi göstererek

"Bu senin sanırım, kantinde unutmuşsun" dediğinde elindeki deftere baktım. Lanet olasıca bu defteri binlerce kes kantinde unutmuştum ama kimse getirmemişti. Bu kendini beğenmiş neden getirdi ki diye içimden geçirirken Bora'nın elindeki defteri aldım. Bora

"Bir şey değil" dediğinde benden

"Hah" diye bir ses çıktı ve Bora gülümseyerek

"Burada senin teşekkür ederim demen gerekiyor, ben dedin saydım ve bir şey değil dedim " dediğinde yanaklarımdan kızardığını hissettim ve aynı hızla

"Te- teşekkür ederim" dediğimde Bora elini uzatarak

"Ben Bora " dedi ve ben şok olmuş gözlerle onu izliyordum. Ona elimi uzatmamıştım ve bunu fark ettiğinde uzanıp elimi sıktı ve

"Senin adın?" diye sorduğunda dilim yine ortalıktan kayboldu ve ben bön bön Bora'nın suratına baktım. Bora

"Heyy bir adın var dimi yani sana bir şekilde sesleniyorlar " dediğinde ben gülümseyerek

"Şey tabi Azra, Azra benim adım" dedim. Bora daha da çok gülümsemişti. O gülümseyen suratı ile

"Şey, bir işin var mı? yani planın falan" dediğinde

"Kütüphaneye uğramam lazım " dedim. Bora elini ensesine götürerek en tatlı gülümsemesini takındı ve

"Ya benim işletme yönetimi dersim alttan kaldı. Defterdeki notlarına baktım da iyi not tutuyorsun. beni biraz çalıştırsan belki bu sene veririm dersimi " dediğinde halen daha bön bön suratına bakıyordum. Mimarlık fakültesinde değil mi bu çocuk diye içimden geçirirken, sanki aklımı okumuşcasına

"Yan dal olarak almıştım dersi, ama veremedim ve eğer bu senede veremezsem dönem uzatacağım" dedi ve tekrar gülümseyerek

"Zengin olmak bazen bu okulda işe yaramıyor. Bizi de bırakıyorlar uzaylı görmüş gibi bakma bana " dediğinde gülümsedim ve

"Şey pardon garipsedim sadece neyse, olur çalışırız beraber ama benim kütüphaneye gidip şu kitapları teslim etmem lazım" dediğimde Bora, olumlu anlamda kafasını sallayarak

"Tamam, gidip barakalım " dedi ve benim ile beraber kütüphaneye doğru yürüdü.. tüm okulun kızları uzaylı görmüşçesine boranın yanında yürüyen bana bakıyordu ve bu gerçekten can sıkıcıydı çünkü hepsinin bakışlarında bir küçümseme vardı...

.....

2 saatin ardından kütüphane işlerimi halletmiş, Bora'nın isteği ile dışarıda bir yerde yemek yemiş ama bir türlü ders çalışmaya oturmamıştık. Saat iyice ilerlemeye ve geç olmaya başlamıştı. Ve bu çocuk her geçen dakika gözüme daha tatlı, daha yakışıklı görünüyordu. Uzaktan görüldüğü kadar kibirli değildi ve aynı benim kafadan olması daha çok ilgimi çekiyordu. Kafe de oturmaya artık dayanamayarak

"Heyy ders çalıştırmamı istedin, saat ilerliyor ama sen çalışmaya gönüllü değilsin sanırım " dediğimde Bora gülümseyerek

"Burada çalışamayız bana gidelim, oturur çalışırız sonrada bırakırım seni" dediğinde tereddüt ile gözlerine baktım ve Bora aklımdan geçenleri fark etmiş gibi

"şşşş aklımdan geçirdiklerini hemen unut, sadece ders çalışacağız, kötü bir şey yapmayacağım" demesi ile utancımdan yerin dibine geçecektim ve o utanç ile

"Tabi kusura bakma ünün pek iyi değil" dedim ve Bora kahkaha atarak

"Kimseye tecavüz etmedim bebeğim hadi ama " dediğinde iyice utanmıştım ve bu utanç ile

"Tamam gidelim o zaman, ama geç oldu, hızlı bir anlatım olacak gerisini kendin halletmen gerekecek " dediğimde Bora sırtarak

"Hızı severim" dediğinde anlamadım ve bu sefer salaklığı mı ortaya koymadan gülümsedim ve masadan kalktık.

.....

Eve geldiğimiz de gözlerime inanamadım bu serseri cidden çok zengindi. şu anda bu dairede normal bir öğrenci sanırım kalamazdı ve cidden zevkli döşenmişti. Tam bir genç evi modeli vardı. Ben hayranlıkla eve bakarken Bora,

"Orada dikilmeye devam edecek misin ? "diye sordu ve mutfak olduğunu tahmin ettiğim yere doğru ilerledi. Ben elimdekileri masanın üzerine bırakırken Bora, elinde 2 bira ile bulunduğu odaya geldi ve birayı bana uzattığında,

"Şey ben kullanmıyorum" dedim. Bora hayret ile kaşlarını kaldırırken, aynı şaşkın sesi ile

"Nasıl yani?" diye sordu. Ben gülümseyerek

"Alkol kullanmadım hiç bu güne kadar, onun için içmesem daha iyi " dediğimde Bora, yüzünde anlamını bilmedim bir ifade ile bana baktı ve ben,

"Nee" diye sordum. Bora

"İlk defa alkol kullanmayan bir kız ile tanışıyorum garip geldi" dediğinde kahkaha atarak

"Sen hayatında hiç normal bir kız ile tanıştın mı?" diye sordum ve Bora gülümseyerek

"O ne demek şimdi " diye sordu.Ben gülümseyen yüzüm ile

"Yanında sürükten başka bir kız görmedim ve sen onlara hiç değer vermiyorsun?" dediğimde Bora,

"Nereden anladın değer vermediğimi?" diye sordu ve ben,

"Çünkü onların yüzüne dahi bakmıyorsun, sadece yanındalar" dediğinde Bora kahkaha atarak

"İyi gözlem yapmışsın, ne zamandır gözlemliyorsun beni" dediğinde salak Azra diye geçirdim içimden ve kızardığım da Bora,

"Utanılacak bir şey söylemedin sıkma canını " dediğinde bakışları farklıydı, şefkat ile bakıyordu bana ve bu bakışı başka bir anlama kesinlikle çekemiyordum. Bora elindeki birayı bu sefer daha kararlı bana uzatarak

"Hadi bir kez dene bakalım bünyen ne kadar dayanıklı" dediğinde kocaman gözler ile ona baktım ve

"Kusabilirim, saçmalayabilirim, sıza bilirim yani ne olacağını bilmiyorum bence içmeyeyim" dediğimde Bora, bana iyice yaklaşıp yüzünü yüz hizama getirip fısıldadı o dehşet seksi sesi ile

"Kusarsan temizleriz, saçmalarsan güleriz, sızarsan uyuruz" dediğinde gülümsedim ve onun verdiği bu güven ile elindeki soğuk birayı aldım.Küçük bir yudum aldığımda tadı iğrençti ve bu iğrenç tada yüzümü ekşittiğim de Bora, kahkaha atarak

"Cidden doğru söylüyorsun hiç içmemişsin" dediğinde kaşlarımı çatarak

"Niye yalan söyleyeyim sana " diye sordum ve Bora bir an duraksayarak gözlerime baktı ve konuşmaya başladı

"Bilmem neden yalan söylersiniz bize " diye sordu ve ben kendimden emin bir ses tonunda

"Çünkü sen seni sevenlerle değil, tipini, paranı, adını sevenler ile takılıyorsun onlar zaten seni sevdiğini söylerken kendilerine yalan söylüyorlar. Sana neden söylemesinler ki " diye söylediğimde Bora gözlerini pür dikkat bana dikmiş, beni dinliyordu. Bende yudumladığım biranın tadına alışmış içmeye başlamıştım.....

.....

Yaklaşık kaç saat geçtiğinin farkında değildim. Sadece farkında olduğum tek şey, şu anda Bora ile kanepenin üzerinde kahkahalar ile gülüyor olmamızdı. Bora, bir şeyler anlatıyor, ben bir şeyler anlatıyorum ve kahkahalar havada uçuşuyordu.. Konu nereden dolanıp ta evliliğe geldi bilmiyorum ama şu anda evlilik teklifi hayalimi anlatıyordum Bora'ya ve sessizce beni dinliyordu. Bora,

"Nasıl teklif edilmeli tek taş, boğazda yemek falan mı? "diye sorduğunda ben kahkaha

atarak

"Hiçte öyle değil " dedim sarhoş ağzı ile ve devam ettim anlatmaya. Hayalim, Kapodokya da balonda evlilik teklifi idi ve bunu duyduğunda suratının aldığı ifadeye kahkahalar ile gülmeye başlamıştım. Bora,

"Şaşırdım, kusura bakma aklımın ucundan bile geçmez böyle bir romantiklik" dediğinde hiç tereddüt etmeden çıktı ağzımdan o cümle

"Sen ve senin gibiler sevemez zaten. Siz, sadece dalga geçmeyi biliyorsunuz" dediğimde Bora'nın yüzü kasılmıştı ve hırlayan sesi ile

"Öyle mi düşünüyorsun ?" diye sordu ve ben

"Yanında Hande hariç hiç bir kızı ikinci kez görmedim. Ne düşünmemi bekliyorsun" diye sordum ve tamamen ileri gittiğimi aynı zaman da saçmaladığımı fark ettim. Bununla beraber

"Şey geç oldu ve ben gerçekten saçmalamaya başladım gitsem iyi olacak " dediğimde Bora, gözlerime sevecenlikle bakarak

"Tamam, seni bırakayım tek gidemezsin " dediğinde gülümsedim ve ayağa kalkmamla ayaklarımın birbirine dolanıp sendelemem bir oldu. Bora, aynı hızla beni tuttuğunda gözlerimiz birleşti. Yüzümüz o kadar yakındı ki dudaklarımızın arasında milimlik boşluk vardı. Ve kahretsin bu kadar tatlı dudaklar benim bu kadar yakınımda olmamalı diye düşünürken, Bora'nın o yakıcı nefesi yüzümü yakıp geçiyordu ve sessizliğimizi bozan Bora'nın

"Üzgünüm " diyen sesi oldu ve daha ben bir şey söylemeden dudakları, o mükemmel dudakları dudaklarıma yapıştı. Kendimi çekmek istedim ama bunu sadece istedim. Bedenim bana ihanet ediyordu. İçimdeki mahalle kızı tepiniyor ama ben sadece acemice Bora'nın öpüşüne karşılık vermeye çalışıyordum. Bora omuzlarımda olan ellerini belime indirip beni kendine çektiğinde dudaklarımın üzerinde gülümsedi ve

"Öpüşmeyi bilmiyor musun? " diye sorduğunda kendimi geri çekmeye kalkıştım ve hızla

"Dalgamı geçiyorsun sen benim ile ilk öpücüğümdü bu benim" dediğimde Bora, gülümseyerek

"İyi ya hoşlandığın adama gitti " dediğinde onu daha fazla iterek kollarından kurtulmaya çalıştım ve Bora bu hareketime daha da gülerek

"Nasıl bir şeysin sen ya ve ne kadar tatlısın" dediğinde duraksadım ve o mükemmel gülüşü ile büyüledim. Gözleri gözlerime sabitlenerek

"İzin ver ilk defa sadece bana ait olan dudakları öpeyim, izin ver sadece benim sarıldığım bir beden ile uyuyayım bu gece" dediğinde dudakları dudaklarıma hiç bir kelimeyi beklemeden yapışmıştı. O kadar sakın o kadar sıcak bir öpüşü vardı ki bu büyüye kapılmamak elde değildi. Ve bende kapılmışım. Saniyeler içerisinde kollarında çırıl çıplak kalmışım. Dokunuşları kırılacak bir bebekmişim gibi yumuşacıktı ve bu narin davranışları aklımı başımdan iyice alıyordu. Bora üzerime uzanıp bacaklarımı aralayıp o boşluğa yerleştiğinde, aletini kasıklarımında hissettim ve tam içime girecekti ki duraksayıp gözlerime baktı.

"Çok istiyorum ve pişman olmaman için her şeyi yapacağım bebeğim ama yinede soracağım emin misin?" dediğinde dudaklarına yapıştım. Bunu neden yapıyordum, nasıl bu kadar cesaretli oluyordum, bilmiyorum. İçimde sene başından beridir büyüttüğüm platonik aşk, sandığımdan da büyükmüş bu gece anladım. Yarın sabah belki pişman olacağım bilmiyorum ama şu an dur dese bile durma diyecek kıvamda idim. Bu öpüşüm ile hızla içime girdiğinde ağzımdan bir çığlık çıktı ve duraksadığım da

"Üzgünüm bu benim içinde ilk" dedi ve yavaşça git gellerine devam etti. Bir süre sonra tarifi imkansız bir sıkışma oldu içimde ve bu duygu ile nefesim hızlandı, içim kasıldı bunu fark eden Bora fısıldadı kulağıma

"Hadi benim ol bebeğim " diye ve tüm bedenim bir boşluğa savrulurken sımsıkı sarıldım bedenine. Bora'nın da aynı şekilde tükenip üzerime yığılması ile hızla alıp verdiğimiz nefeslerimiz düzene sokmak için öylece bir süre bekledik. Bora üzerimden kalkıp, yana yattığında öylece kalmışım ama saniyelik zaman sonrasında, başımın altından geçirdiği kolu ile beni göğsüne çekti ve alnımdan öperek fısıldadı o yorgun sesi ile

"Benimsin bebeğim, her ne olursa olsun eninde sonunda sen, benim ben, senin olacağım" dediğinde yorgunluk gözlerimi ele geçiriyor, uyku karanlığına beni çekiyordu. Ve hızla kendimi bu huzurlu kollarda, uykunun karanlığına bıraktım....

.....

Başımın ağrısı ve kasıklarımındaki sızlama ile kendime geldiğimde gözlerimi halen daha açamamıştım. Kulağıma dolan Bora'nın sesi ile o zorlanan gözler birden açıldı. Şöyle bir halime baktığımda, koca bir siktir!! çektim ve iç sesim aptal Azra diye dalga geçerken, kulaklarım ve gözlerim Bora'ya odaklandı Bora,

"Evet abi burada " dediğinde dumur oldum benden mi bahsediyor o, diye düşündüm ve Bora arkası bana dönük bir vaziyette devam etti konuşmasına

"Hayır abi iddia falan kazanmadım. Unut bunu yok öyle bir şey konusu açılmayacak Can, tamam mı ?" dediğinde gözlerim dolmaya başlamıştı. İddia mı? lanet olsun iddiaya mı girmişlerdi benim ile yatmak için, ya dün gece kahretsin, hiç bir şey hatırlamıyorum ki ve halimde birlikte olduğumuzu kanıtlıyordu. Ben bu düşünceler ile kahrolurken, Bora susmuş ve şu anda pişmanlıkla gözlerime bakıyordu hiç bir şey yapmıyor sadece bakıyordu. Ve bu bakışmayı yine onun o artık kulağıma iğrenç gelen sesi bozdu

"Üzgünüm " diyerek ve tam devam edecekken elimi kaldırarak susturdum. Gerek yoktu açıklamasına, gerek yoktu yüzümü vurmasına tamamen benim aptallığımdı. İnanmam güvenmemem gerekiyordu. Ve dolan gözlerimin eşliğinde titreyen sesim ile

"Bende " dedikten sonra hızla yataktan kalkıp, üzerimi giydim. Yine aynı hızla evden çıkıp, kendi evime gitmek için hızla oradan uzaklaştım.....

23 yıl sonra gecenin sabahı

Huzurla uyuduğum yatakta ve sıcacık kollardan hızla sıçradığımda, bana sarılmış olan Bora'yı fark etmem ile Bora, kollarını daha da sıkılaştırarak sırtımı göğsüne gömdü ve saçlarımdan öperek fısıldadı

"Buradayım bebeğim, senin olduğum yatakta" dediğinde kollarında dönerek yüz yüze geldim ve o griliklere gözlerim dolu baktığımda fısıldadım

"Ben giderken 'üzgünüm' demiştin. Sonra devam ettirmedim seni ne söyleyecektin" dediğimde Bora, gülümsedi ve başını iyice boynuma gömerken kıkırdadı ve ben

"Bora lütfen ne diyecektin" diye ısrar ettiğimde Bora, başını gömdüğü bonumdan kaldırdı ve göz göze geldiğimizde

"Üzgünüm, ama sana aşık oldum gitme diyecektim. Ama gittin. " dediğinde gözlerim doldu ve ona sıkıca sarıldım

"Benimsin bebeğim, her ne olursa olsun eninde sonunda sen benim, ben senin olacağım" demişti hatırlıyordum ve öyle de olmuştu.... o gittikten sonra çok acı çekmişim, çok canım yanmıştı ama söylediği gibi olmuştu. Bu gece hayatımın en değerli olan gecesine dair parça parça hatırladığım her şeyi yeniden yaşamış ve sabahında yaşananları şimdi silmiştik. Bora yanımda idi kollarını bana sıkıca sarmış beni göğsü izin verse içine alacakmış gibi sıkıyordu.... Şimdi o gece bana sarıldığında

söylediği cümleyi anlıyordum. Yıllar geçmişti ama, onundum.. benimdi ... bir birimizindik...

1 Ay sonra

.....

" O öy-öyle olmaz ama ba-ba " diyen Savaşma Bora,

"Benden iyi mi bileceksin minik..." dediğinde faremi getiremeden Savaşın delici bakışları ile karşılaşan Bora, kahkaha atmamak için dudaklarını bastırsa da kıkırtısına engel olamıyordu. Bu arada bende onları veranda dan izliyordum. Savaşımın bir proje ödevi vardı ve baba oğul onu hazırlamaya çalışıyorlardı. Gerçi hazırlamaktan çok debeleniyorlar, bir birlerini yiyorlar desek daha mantıklı olurdu. Ama neyse diye düşünürken Meleğim, içeriden heyecan ile geldi. Çalan kapıda Yiğit, Aylin ve Mert'in geldiğine işaret etti. Hızla Bora ve Savaş'ta yanımıza geldiğinde, Mert ve Meleğimin sınav sonuçlarını görmek için iki lap top masanın üzerinde açıldı. Yiğit, Mert'in sonucu için bilgisayarın başına oturdu, Bora ise Meleğimin. Hepimiz heyecandan kıvrılırken Bora ve Yiğit aynı anda

"Kazanmışsın Meleğim"

"Kazanmışsın Aslanım" diye bağırdıklarında, Melek ve Mert sevinçten birbirlerine sarıldılar. Bu durumu bozan,Bora hızla ayağa kalkarak

"Bana Meleğim, bana sarılacaksın bu veledede değil" diyerek Meleği Mert'in kollarından çekmesiydi. heveslerinin kursaklarında kalmasına gülümsediğim esnada Yiğit, kahkaha atarak

"Hemde aynı üniversiteyi " dediğinde Bora ve Savaş'tan

"Ne!!" diye bir soru çıktı. Bora hızla bilgisayara baktığında gözlerini kocaman açtı ve Meleğe dönerek

"1 Sene daha hazırlanıp iyi bir bölüm kazanabilirsin Meleğim " dediğinde hepimiz kocaman bir kahkaha attık ve Meleğim

"Baba İstanbul Üniversitesi Mimarlık hiç fena değil bence " dediğinde Bora,

"Bu velette aynı üniversitenin hukuk bölümünde ve her gün okulda bir başınızasınız " dediğinde herkes bir anda

"AA Bora!!" diye bağırdığında bora

"Bu velet Meleğimden uzak duracak o kadar ! " dediğinde bu adamın kızını hiç kimse ile paylaşmayacağını artık onaylamış olduk.....

Mert ve meleğin uzaktan bakışmalarına bin anlam yüklerken bu ufaklıkların birbirlerini deli gibi sevdiklerini hissediyordum. Ama birbirlerine neden dost olarak davrandıklarını anlayamıyordum. Ne vardı bilmiyorum, ama bir gün bir birlerine karşı koyamayacaklarını, onların gözünden anlayabiliyordum. Umarım aşklarını bulmak adına birbirlerini üzmez ve mutlu olurlardı

SON